

Uradni list

Evropske unije

C 58

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

15. februar 2018

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2016–2017

Seje: 11.–14. april 2016

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 181, 8.6.2017.

SPREJETA BESEDILA

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Torek, 12. april 2016

2018/C 058/01	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o vidikih ribolova pri mednarodnem sporazumu o morski biotski raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (2015/2109(INI))	2
2018/C 058/02	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji (2015/2095(INI))	9
2018/C 058/03	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013 (2014/2252(INI))	33
2018/C 058/04	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT): stanje in obeti (2014/2150(INI))	39
2018/C 058/05	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o „Boljšim predpisom enotnega trga naproti“ (2015/2089(INI))	48
2018/C 058/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o učenju o EU v šolah (2015/2138(INI)) . .	57

SL

2018/C 058/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o programu Erasmus+ in drugih instrumentih za spodbujanje mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju – pristop do vseživljenjskega učenja (2015/2257(INI))	65
2018/C 058/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o vlogi EU v okviru mednarodnih finančnih, monetarnih in regulativnih institucij ter organov (2015/2060(INI))	76
2018/C 058/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o inovacijah in diverzifikaciji malega priobalnega ribolova v regijah, odvisnih od ribolova (2015/2090(INI))	82
2018/C 058/10	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o skupnih pravilih za izvajanje zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, vključno s sporazumi o ribištvu (2015/2091(INI))	93

Sreda, 13. april 2016

2018/C 058/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o osnutku izvedbene uredbe Komisije o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 (D044281-01 – 2016/2624(RSP))	102
2018/C 058/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet (2015/2272(INI))	109
2018/C 058/13	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o izvajanju in pregledu strategije EU za Srednjo Azijo (2015/2220(INI))	119
2018/C 058/14	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o izbruhu virusa zika (2016/2584(RSP))	142
2018/C 058/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o razmerah na Poljskem (2015/3031(RSP))	148

Četrtek, 14. april 2016

2018/C 058/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Pakistanu, zlasti napadu v Lahoreju (2016/2644(RSP))	151
2018/C 058/17	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Hondurasu: položaj zagovornikov človekovih pravic (2016/2648(RSP))	155
2018/C 058/18	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Nigeriji (2016/2649(RSP))	159
2018/C 058/19	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Turčiji za leto 2015 (2015/2898(RSP))	164
2018/C 058/20	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Albaniji za leto 2015 (2015/2896(RSP))	175
2018/C 058/21	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Bosni in Hercegovini za leto 2015 (2015/2897(RSP))	182
2018/C 058/22	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o uresničevanju cilja o zmanjšanju revščine glede na vse večje gospodinjske stroške (2015/2223(INI))	192

2018/C 058/23	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o zasebnem sektorju in razvoju (2014/2205(INI))	209
---------------	--	-----

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropski parlament

Torek, 12. april 2016

2018/C 058/24	Sklep Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Hermannu Winklerju (2016/2000(IMM))	223
---------------	---	-----

III *Pripravljalni akti*

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 12. april 2016

2018/C 058/25	P8_TA(2016)0094 Blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine AKP ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi ureditev za blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu (prenovitev) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD)) P8_TC1-COD(2015)0128 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 12. aprila 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi režimov za izdelke s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu (prenovitev)	225
2018/C 058/26	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Protokola, ki določa ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvidene v Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo na eni strani ter vlado Danske in lokalno vlado Grenlandije na drugi strani (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))	227
2018/C 058/27	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o nekaterih vidikih zračnega prevoza med Evropsko unijo in vlado Posebne upravne regije Macao Ljudske republike Kitajske (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))	228
2018/C 058/28	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi s trajanjem obveznosti spoštovanja najnižje splošne stopnje (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))	229

2018/C 058/29	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o strateškem sodelovanju med Federativno republiko Brazilijo in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Europa (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))	230
2018/C 058/30	P8_TA(2016)0101 Plemenske živali in njihov zarodni material ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zootehniških in genealoških pogojih za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter za njihov uvoz v Unijo (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD)) P8_TC1-COD(2014)0032 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 12. aprila 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“)	231
Sreda, 13. april 2016		
2018/C 058/31	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (vloga Švedske – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))	232
2018/C 058/32	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF/2016/000 TA 2016 – tehnična pomoč na pobudo Komisije) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD)) . . .	237
2018/C 058/33	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 1/2016 za proračunsko leto 2016 – novi instrument za zagotavljanje nujne pomoči v Uniji (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))	242
2018/C 058/34	Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Sama Jereba za člana Računskega sodišča (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))	245
2018/C 058/35	Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Mihaila Kozlovska za člana Računskega sodišča (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))	246
2018/C 058/36	Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Jana Gregorja za člana Računskega sodišča (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))	247
2018/C 058/37	Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Ladislava Balka za člana Računskega sodišča (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))	248
2018/C 058/38	Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Janusza Wojciechowskega za člana Računskega sodišča (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))	249

Četrtek, 14. april 2016

2018/C 058/39	Sklep Evropskega parlamenta, da ne nasprotuje delegirani uredbi Komisije z dne 5. aprila 2016 o popravku Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))	250
2018/C 058/40	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))	252
2018/C 058/41	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))	253
2018/C 058/42	P8_TA(2016)0127 Uporaba podatkov iz evidence podatkov o potnikih (EU PNR) ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) P8_TC1-COD(2011)0023 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 14. aprila 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj	254
2018/C 058/43	P8_TA(2016)0131 Varovanje poslovnih skrivnosti pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varovanju nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD)) P8_TC1-COD(2013)0402 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 14. aprila 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem	256
2018/C 058/44	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2017 (2016/2019(BUD))	257

Legenda uporabljenih znakov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
- ***II Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
- ***III Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom **■** ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2016–2017

Seje: 11.–14. april 2016

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 181, 8.6.2017.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 12. april 2016

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0100

Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu: vidiki ribolova

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o vidikih ribolova pri mednarodnem sporazumu o morski biotski raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS) in njenih dveh izvedbenih sporazumov: Sporazuma o izvajanju XI. dela in Sporazuma OZN o staležu rib (UNFSA),
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN o oblikovanju pravno zavezujočega instrumenta na mednarodni ravni v okviru Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu glede ohranjanja in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije,
- ob upoštevanju sklepnega dokumenta konference OZN o trajnostnem razvoju, ki je leta 2012 potekala v Riu de Janeiru, z naslovom „Prihodnost, ki si jo želimo“,
- ob upoštevanju poročil neformalne odprte ad hoc delovne skupine OZN,
- ob upoštevanju Konvencije o biološki raznovrstnosti in ciljev iz Aičija, ki so jih sprejele pogodbenice Konvencije o biološki raznovrstnosti, zlasti ciljev 6, 10 in 11,
- ob upoštevanju znanstvenih meril in smernic, sprejetih leta 2009 na Azorih, za določitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij in oblikovanje reprezentativnih omrežij zaščitenih morskih območij na odprtem morju in globokomorskih habitatov iz Konvencije o biološki raznovrstnosti,
- ob upoštevanju postopka iz Konvencije o biološki raznovrstnosti za opis ekološko ali biološko pomembnih morskih območij, kar je že omogočilo opis 204 območij, ki dosegajo merila, med katerimi jih je mnogo na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije,
- ob upoštevanju dejstva, da medtem ko so bila ekološko ali biološko pomembna morska območja označena v južnem Indijskem oceanu, vzhodnih tropskih in umirjenih vodah Tihega oceana, v severnem Tihem oceanu, jugovzhodnem Atlantiku, na Arktiki, v severozahodnem Atlantiku, v Sredozemlju, jugozahodnem Tihem oceanu, na širšem karibskem območju in zahodnem osrednjem Atlantiku, druge regije še niso vključene,

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju Deklaracije o okolju in razvoju iz Ria, Agende 21, Programa za nadaljnje izvajanje Agende 21 ter Načrta izvedbe Svetovnega vrha o trajnostnem razvoju (Deklaracija iz Johannesburga o trajnostnem razvoju in Načrt izvedbe),
 - ob upoštevanju Kodeksa odgovornega ribištva Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), ki ga je oktobra 1995 sprejela konferenca Organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, in z njim povezanih instrumentov, zlasti sporazuma FAO iz leta 1995 o izpolnjevanju mednarodnih ukrepov za ohranjanje in upravljanje, ki veljajo za ribolovna plovila na odprtem morju,
 - ob upoštevanju agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030 (resolucija generalne skupščine OZN A/RES/70/1, sprejeta leta 2015) in cilja 14 o trajnostnem razvoju za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje oceanov, morja in morskih virov za trajnostni razvoj,
 - ob upoštevanju cilja 14 programa OZN za trajnostni razvoj,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A8-0042/2016),
- A. ker morja pokrivajo 71 % zemeljske površine in vsebujejo 97 % vodnih virov planeta; ker je morje vir znatnega dela svetovne biotske raznovrstnosti, ki je še vedno neraziskana;
 - B. ker je po ocenah 64 % morja, zlasti območja odprtega morja in morskega dna, zunaj nacionalne jurisdikcije držav in ga ureja mednarodno pravo;
 - C. ker imajo oceani pomembno vlogo v mnogih Zemeljskih sistemih, vključno s podnebjem in vodo, ter so kraj, kjer se odvijajo mnoge človekove dejavnosti, kot je ribištvo, energija, promet in trgovina;
 - D. ker je manj kot 1 % območjih zunaj nacionalne jurisdikcije zaščiteneh na podlagi vzpostavitve zaščiteneh morskih območij in ker za veliko večino oceanskih regij ni okvira za upravljanje s pravnim mandatom za vzpostavitev zaščiteneh morskih območij;
 - E. ker je varovanje in ohranjanje morske biotske raznovrstnosti skupna skrb vsega človeštva in bi jo bilo treba kot tako tudi obravnavati;
 - F. ker je ohranjanje zdravih morskih habitatov in trajnostnih ribjih staležev bistveno za dolgoročno trajnostno ribištvo;
 - G. ker je bilo leta 2014 v zaščitene ekosisteme vključenih 15,2 % kopenskih in le 8,4 % morskih območij po svetu;
 - H. ker podnebne spremembe in zakisljevanje zaostrejujejo negativne posledice prekomernega izkoriščanja, onesnaževanja, morskih odpadkov in uničevanja morskih habitatov in ekosistemov;
 - I. ker je v sklepnem dokumentu konference OZN o trajnostnem razvoju (Rio de Janeiro, 2012) z naslovom Prihodnost, ki si jo želimo, poudarjeno, da je varovanje in upravljanje naravnih virov, ki so temelj gospodarskega in družbenega razvoja, glavni cilj trajnostnega razvoja in bistveni pogoj zanj;
 - J. ker imajo morja in oceani potencial za modro rast, ki je še zelo neizkoriščen, kot na primer na področju obnovljive energije in farmacevtskih proizvodov, kar lahko predstavlja dobro razvojno pot za današnje države v razvoju; ker je razvijanje znanja o morskih vrstah in morskem okolju, njegove batimetrije in kartiranje občutljivih morskih ekosistemov pogoj za pomorski razvoj in njegov potencial za modro rast;

Torek, 12. april 2016

- K. ker je ohranitev morske biotske raznovrstnosti in njene trajnostne uporabe neposredno povezano z dolgoročnim razvojem in ima torej za vse države in območja socialni, ekonomski in okoljski pomen;
- L. ker veljavni ustrezni pravni okvir za območja zunaj nacionalne jurisdikcije, ki je bil vzpostavljen pred več kot 30 leti in temelji na načelu svobode odprtega morja, zahteva nadaljnjo obdelavo, da bi lahko uspešno spodbujal ohranjanje in trajnostno rabo morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj jurisdikcije;
- M. ker se je v zadnjih desetletjih povečalo število dejavnosti v morskem okolju; ker poznamo dinamiko med različnimi dejavnostmi na odprtem morju in vemo, kako te dejavnosti vplivajo na morsko biotsko raznovrstnost;
- N. ker poznamo medsebojno delovanje in kumulativni vpliv različnih dejavnosti na odprtem morju in ker te dejavnosti vplivajo na morsko biotsko raznovrstnost;
- O. ker je generalna skupščina OZN leta 2004 ustanovila neformalno odprto ad hoc delovno skupino, ki naj bi preučila in analizirala ohranjanje in trajnostno rabo morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije;
- P. ker je leta 2011 delovna skupina priporočila, naj se začne proces za identifikacijo pomanjkljivosti in nadaljnjih rešitev, vključno z možnostjo večstranskega sporazuma v okviru Konvencije OZN o pomorskem pravu (UNCLOS), ter da bi ta proces moral skupaj obravnavati morske genetske vire (tudi vprašanje delitve koristi), ukrepe, kot so instrumenti za upravljanje posameznih območij, vključno z zaščitenimi morskimi območji, študije vpliva na okolje ter krepitev zmogljivosti in prenos pomorske tehnologije;
- Q. ker so sopredsedniki delovne skupine v svojem povzetku iz leta 2011 potrdili, da obstaja vrzel med znanstvenim postopkom za opis ekološko in biološko pomembnih območij ter dejansko opredelitvijo/razglasitvijo takih območij, saj v tistem času noben svetovni forum ni imel uradnih pristojnosti, obstoječi regionalni in sektorski forumi pa so se pri tem spopadali z vprašanjem legitimnosti;
- R. ker so sopredsedniki delovne skupine v svojem povzetku iz leta 2011 ugotovili, da so omejitve in pomanjkljivosti sedanjega stanja splošno priznane;
- S. ker so se voditelji držav in vlad v končnem dokumentu iz Ria+20 v juniju 2012 zavezali, da bodo na podlagi dela delovne skupine nujno in pred koncem 69. zasedanja generalne skupščine OZN obravnavali vprašanje ohranjanja in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, vključno s sprejetjem odločitve o pripravi mednarodnega instrumenta na podlagi Konvencije o pomorskem pravu;
- T. ker ribolov, sam in skupaj z dejavnostmi v zvezi s podnebnimi spremembami, onesnaževanjem morja ali drugimi človeškimi pomorskimi dejavnostmi pomembno vpliva na morsko biomaso in biotsko raznovrstnost, bi morali vsi ukrepi za ohranjanje in upravljanje celovito obravnavati vpliv ribolova na morsko biotsko raznovrstnost na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, da bi se izognili negativnemu vplivu ali ga omejili; ker poleg tega ribištvo ni edini smrtonosni dejavnik za oceanske vire, ki ga povzroča človek, zato ne bi smel biti edini razlog za mednarodno delovanje;
- U. ker med drugim pridobivanje mineralov, vrtnanje za pridobivanje energije ter uporaba zemljišč za mestne platforme niso edini smrtonosni dejavniki za ribolovne vire danes, bodoči pomorski razvoj pa bi lahko omogočil nastanek nepredvidljivih smrtonosnih dejavnikov, zaradi katerih je treba izvajati nadzor;

Torek, 12. april 2016

- V. ker se je morska biotska raznovrstnost že zelo zmanjšala; ker obstaja tesna povezanost med ohranjanjem ribolovnih zmoglosti za bodoče generacije in varovanjem morske biotske raznovrstnosti in ohranjanjem morskih ekosistemov;
- W. ker so trajnostne in selektivne ribolovne tehnike ključno orodje za trajnostno upravljanje ribolovnih virov in čim večje zmanjšanje naključnega ulova in torej pomoč pri ohranjanju morske biotske raznovrstnosti;
- X. ker je medsebojno usklajevanje vseh ustreznih akterjev, ki opravljajo pomorske dejavnosti, bistveno za ohranjanje morske biološke raznovrstnosti in trajnostne rabe virov;
- Y. ker imajo najbolj oddaljene regije EU zaradi svoje narave poseben geografski in včasih geopolitični položaj in so vključene v posebne mehanizme regionalnega sodelovanja;
- Z. ker je ribolov zelo pomembna dejavnost, ki se izvaja tako znotraj kot zunaj območij nacionalne jurisdikcije;
- AA. ker ima EU ključno vlogo v svetovnem upravljanju morij in oceanov in velik mednarodni vpliv na področju ribištva, saj sodeluje v 17 regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva; ker ta vodilna vloga pomeni, da je EU odgovorna za sprejemanje proaktivne politike za zaščito morske biotske raznovrstnosti na svetovni ravni;
- AB. ker je sporazum UNFSA, ki določa pravice in obveznosti držav pogodbenic na področju ohranjanja in upravljanja čezconskih ali izrazito selivskih staležev rib, celovit in daljnoviden dokument, ki ga ne bi smeli spreminjati, spodkopavati ali omiliti, njegovo celovito izvajanje pa je treba zagotoviti s pomočjo okrepljenega sodelovanja, ki ga je treba sprejeti v okviru novega mednarodnega instrumenta;
- AC. ker je treba upoštevati nauke nedavnega nesoglasja med EU in Ferskimi otoki ter Islandijo, da se omogoči trajnostno upravljanje staležev na svetovni ravni;
- AD. ker ima vsaka država pravico, da uživa prednosti ohranjanja in trajnostne rabe svojih virov, kot je določeno s konvencijo UNCLOS;
- AE. ker priznavamo obveznost držav, da varujejo in ohranjajo morsko okolje, vključno z varovanjem redkih in občutljivih ekosistemov ter habitatov občutljivih, redkih, prizadetih in ogroženih vrst in drugih oblik morskega življenja;
- AF. ker sporazum UNFSA zagotavlja okvir za uporabo previdnostnega pristopa ter pristopa k upravljanju ribolova, ki upošteva ekosisteme, ukrepe za ohranjanje in upravljanje čezconskih in izrazito selivskih staležev rib, za mednarodno sodelovanje s pomočjo regionalnih in podregionalnih organizacij za upravljanje ribištva ter dogovorov; ker je treba izboljšati njegovo dejansko izvajanje;
- AG. ker resoluciji generalne skupščine OZN 61/105 in 64/72 pozivata države in regionalne organizacije za upravljanje ribištva, naj sprejmejo ukrepe za zagotavljanje dejanskega ohranjanja virov v globokih morjih in preprečijo pridneni ribolov zaradi velikega negativnega vpliva na občutljive morske ekosisteme na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije;
- AH. ker priznavamo in podpiramo pravice in posebne zahteve držav v razvoju v okviru krepitve zmogljivosti, da bodo lahko uživale prednosti ohranjanja in trajnostne rabe virov in čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib;

Torek, 12. april 2016

- AI. ker se z delovanjem v okviru tako imenovanega procesa iz Kobeja priznavajo dosedanja prizadevanja regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki upravljajo staleže tunov in izvajajo neodvisne preglede uspešnosti, ter te regionalne organizacije poziva, naj takšne preglede redno opravljajo, naj dajo rezultate na voljo javnosti ter naj v celoti izvajajo priporočila iz teh pregledov; ker so pristojni organi, kot sta generalna skupščina OZN in Odbor FAO za ribištvo, regionalne organizacije za upravljanje ribištva pozvali, naj storijo enako, in ker so bili pregledi opravljeni;
- AJ. ker regionalne organizacije za upravljanje ribištva obstajajo, nekatere pa si tudi prizadevajo za vzpostavitev zaščitene morske območij, da se ohranijo in obnovijo ribji staleži na trajnostno raven;
- AK. ker je Konvencija o biološki raznovrstnosti omogočila vrsto delavnic za opis ekološko ali biološko pomembnih morskih območij, tudi na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, rezultati teh delavnic pa so dosegljivi prek spletišča Konvencije o biološki raznovrstnosti za informacije o upravljanju;
- AL. ker sta za sprejemanje dobrih odločitev na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj zelo pomembna poznavanje ter zbiranje znanstvenih podatkov in seznanjanje drugih z njimi;
- AM. ker je okoljski problem plastičnih morskih odpadkov neposredna grožnja morski biotski raznovrstnosti in ker so razsežnost problema in sredstva za boj proti njemu še vedno neustrezno raziskani in ker je rešitev tega problema lahko ekonomska priložnost;
- AN. ker je delovna skupina v svojem dokumentu z dne 23. januarja 2015 poudarila, da je potrebna celovita globalna ureditev, ki bo boljše obravnavala vprašanje ohranjanja in upravljanja morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije;
- AO. ker EU aktivno razvija in spodbuja najboljše prakse za uresničitev trajnostne rabe ribjih staležev in prek svojih programov, kot je Obzorje 2020, spodbuja in financira zbiranje podatkov, raziskovanje in trajnostni razvoj;
- AP. ker je delovna skupina 23. januarja 2015 podprla priporočilo, da se v okviru konvencije razvije pravno zavezujoč instrument na mednarodni ravni;
- AQ. ker je generalna skupščina OZN 19. junija 2015 sprejela resolucijo o oblikovanju pravno zavezujočega instrumenta na mednarodni ravni v okviru konvencije UNCLOS glede ohranjanja in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije;
1. pozdravlja odločitev generalne skupščine OZN, da pripravi mednarodni pravno zavezujoč instrument, ki bo temeljil na Konvenciji OZN o pomorskem pravu za ohranjanje in trajnostno rabo morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, da bi se, med drugim, odpravile sedanje pomanjkljivosti; poudarja, da ta proces ne bo ogrozil sedanjih ustreznih instrumentov in okvirov, pa tudi ne ustreznih svetovnih, regionalnih in sektorskih organov (na primer regionalnih organizacij za upravljanje ribištva); poudarja, da je treba hitro, a tudi previdno napredovati pri pripravi tega novega instrumenta ter da je treba do konca leta 2017 doseči cilj dokončanja osnutka besedila;
 2. poudarja vizijo, možnosti in posledice dobrih odnosov med državami ter za trajnostno izkoriščanje virov v okviru UNCLOS, a priznava, da novi pritiski in možnosti zahtevajo prilaganje;

Torek, 12. april 2016

3. poudarja pomen ohranjanja in trajnostne rabe oceanov in morij ter njihovih virov; poziva EU in mednarodno skupnost, naj spodbujata ohranjanje in trajnostno rabo morske biotske raznovrstnosti, tako da skupaj z drugimi ukrepi uvedeta sodobne in trajnostne koncepte upravljanja morskega ekosistema, načelo upravljanja oceanov, upravljanje izkoriščanja morskih virov (pridobivanje mineralov, vrtnanje za pridobivanje energije itd.) in ribištva, vključno z znanstveno utemeljenim pomorskim upravljanjem, obnavljanjem in ohranjanjem staležev na ravneh, ki omogočajo največji trajnostni donos, ekosistemskim upravljanjem in ohranjanjem morske biotske raznovrstnosti, izvrševanjem obstoječe zakonodaje in previdnostnim pristopom;
4. poudarja, da bodo morale države članice za soočenje s pritiskom na morsko biotsko raznovrstnost do leta 2020 sprejeti ukrepe za izvajanje načrtov upravljanja, nadzorovanje nad izvajanjem pravil, poglobljanje temeljnega znanja in krepitev raziskovalnih mrež ter usklajevanje informacij o morskem biotski raznovrstnosti;
5. priznava in podpira pozitivno in vodilno vlogo, ki jo imata EU in Komisija, ob upoštevanju pomembne vloge ribiške industrije in trga EU kot glavnega akterja ter dejstva, da je evropska ribiška industrija usmerjena v trajnost;
6. priznava pomembno vlogo, ki jo ima EU pri zagotavljanju trajnostnega upravljanja živih morskih virov, zlasti v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu; poudarja, da je nezakonit, neprijavljen in zakonsko neurejen ribolov po svoji naravi grožnja za morsko biotsko raznovrstnost ter resno spodbujata ohranjanje morskih ekosistemov; poudarja, da je boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu prednostna naloga EU ter da je mednarodno sodelovanje ključno za to, da je ta boj uspešen; spodbuja FAO in regionalne organizacije za upravljanje ribištva, naj okrepijo prizadevanja za izboljšanje večstranskega sodelovanja;
7. poudarja pozitivno vlogo okoljskega označevanja v sektorju morskih prehranskih izdelkov, ki potrošnikom omogoča, da z ozaveščeno izbiro prispevajo k trajnosti virov in ohranjanju morske biotske raznovrstnosti;
8. spodbuja Komisijo, naj nadalje promovira, usklajuje in zagotavlja, da se posledice človeških dejavnosti za biotsko raznovrstnost na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije, tudi ribištva in vseh oblik izkoriščanja morskega dna in oceanov, dejansko obravnavajo v okviru tega novega mednarodnega sporazuma; poleg tega ugotavlja, da je treba nadalje spodbujati izvrševanje obstoječe zakonodaje in razvijati potrebno upravljalno orodje za zagotavljanje skladnosti in doslednosti;
9. spodbuja regionalne organizacije za upravljanje ribištva, naj v celoti zagotavljajo izvajanje njihovih priporočil, naj nadalje opravljajo redno in neodvisno ocenjevanje ter naj zagotavljajo ustrezno izvrševanje teh ocen;
10. poziva Komisijo, naj podpira in spodbuja celosten in širok pristop k zaščitenim morskim območjem, ker pravo usklajevanje in sodelovanje v zvezi z ohranitvenimi ukrepi ni mogoče brez sodelovanja kar najširšega možnega kroga deležnikov, vključenih v široko vrsto pomorskih dejavnosti na morjih in oceanih;
11. spodbuja in poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo določitev in izvajanje ekološko ali biološko pomembnih morskih območij na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije;
12. poziva Komisijo, naj v okviru novega mednarodnega sporazuma, ki temelji na Konvenciji OZN o pomorskem pravu, sodeluje z vsemi ustreznimi deležniki za pomoč in spodbujanje razvoja institucionalnega mehanizma določanja, upravljanja in pripravljanja potrebnih določb za nadzorovanje in izvajanje povezanih, skladnih, uporabnih in reprezentativnih omrežij zaščitenih morskih območij kot bistvenega orodja za zagotavljanje ekološke in biološke povezljivosti;

Torek, 12. april 2016

13. poziva Komisijo, naj obdela celovit sveženj podatkov o morski biotski raznovrstnosti v evropskih regionalnih morjih; ugotavlja, da je zbiranje teh podatkov nujen izziv, saj je 80 % vrst in habitatov, vključenih v okvirno direktivo o morski strategiji, uvrščenih pod oznako „neznani“;
 14. poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo v boju proti plastičnim morskim odpadkom in pri ustreznih raziskavah, ki naj se financirajo v okviru modrega gospodarstva;
 15. poudarja, da bi bilo treba z novim mednarodnim sporazumom zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse deležnike; meni, da bi moral novi mednarodni sporazum obravnavati tudi posebne potrebe držav v razvoju, zlasti malih otoških držav, kar zadeva gradnjo zmogljivosti, da bi, med drugim, uresničile cilje mednarodne skupnosti v zvezi z zaščitnimi morskimi območji;
 16. poziva Komisijo, naj spodbuja okrepljeno sodelovanje, usklajevanje, preglednost in odgovornost med vsemi zadevnimi deležniki, tudi med izpogajanimi novimi instrumenti, veljavnimi instrumenti v okviru sporazumov UNFSA in FAO, regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in drugimi sektorskimi organi, kot sta, med drugimi, Mednarodna oblast za morsko dno in Mednarodna pomorska organizacija;
 17. poziva OZN, naj sodeluje z državami za učinkovitejše izvajanje veljavnih predpisov in po potrebi za uvajanje dodatnih predpisov, ki bi lahko posredno pomagali pri zaščiti biotske raznovrstnosti na odprtem morju in izboljšali socialne in varnostne pogoje ter pogoje za spremljanje, na primer z uvedbo globalnih orodij za upravljanje, tj. centraliziranega instrumenta za registracijo plovil, kot je globalna evidenca ribiških plovil, ki se je oblikovala v okviru FAO, a hkrati preprečili porast birokratskih obremenitev za ribiče;
 18. poudarja, da bodo morale biti posledice ribištva na morsko biotsko raznovrstnost na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije del mandata regionalnih organizacij za upravljanje ribištva;
 19. spodbuja Komisijo in države članice, naj v okviru mandata novega mednarodnega sporazuma, ki temelji na Konvenciji OZN o pomorskem pravu, podpirajo in spodbujajo razvoj institucionalnega mehanizma za predhodno izvedbo presoje vpliva na okolje tistih dejavnosti, ki imajo potencialne posledice za morsko okolje, kot to zahteva člen 206 Konvencije OZN o pomorskem pravu, tudi izkoriščanja morskih virov, kar naj v največji možni meri temelji na trdni znanstveni podlagi, te dejavnosti pa naj spremlja natančen okoljski in družbeno-ekonomski nadzor;
 20. poziva Komisijo, naj v okviru novega mednarodnega sporazuma zahteva priznavanje okoljske škode na morju in določitev verige odgovornosti za nastalo škodo;
 21. poziva Komisijo, naj spodbuja države, ki tega še niso storile, naj ratificirajo Konvencijo OZN o pomorskem pravu ali k njej pristopijo;
 22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje generalni skupščini OZN in pripravljalnemu odboru, odgovornemu za pripravo besedila bodočega mednarodnega sporazuma.
-

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0102

Razmere v Sredozemlju in potreba po celostnem pristopu EU k migraciji**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Ženevske konvencije iz leta 1951 in njenih dodatnih protokolov, zlasti pravice do nevrčanja,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije o otrokovih pravicah iz leta 1989 in resolucije Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije ZN o otrokovih pravicah ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju iz leta 1974 in Mednarodne konvencije o iskanju in reševanju na morju iz leta 1979 kakor so bile spremenjene;
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o varstvu pravic delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Akcijski načrt za mladoletnike brez spremstva (2010–2014)“ (COM(2010)0213) in svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o položaju mladoletnikov brez spremstva v Evropski uniji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o nedavnih tragičnih dogodkih v Sredozemlju in politiki EU na področju migracij in azila ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. septembra 2015 o migraciji in beguncih v Evropi ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju razprav v Odboru Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, in sicer v letu 2015: z dne 14. aprila v prisotnosti komisarja Avramopulosa; z dne 6. maja o solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja; z dne 26. maja o strategiji sodelovanja s tretjimi državami; z dne 4. junija o oblikovanju varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU in o izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema; z dne 25. junija o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile, o razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti ter o upravljanju meja in vizumski politiki; z dne 2. julija o tem, kako se sredstva za notranje zadeve porabljajo v okviru

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ UL C 93, 9.3.2016, str. 165.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0317.

Torek, 12. april 2016

migracije in razvoja; z dne 6. julija o prvem svežnju predlogov Komisije na podlagi agende o migracijah in o solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja, ter oblikovanju varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU; z dne 16. julija v prisotnosti strokovnjakov za sredstva EU za migracijsko politiko o politikah, praksah in podatkih o mladoletnikih brez spremstva v državah članicah EU in na Norveškem, sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije in preučitvi novih zakonodajnih možnosti na področju ekonomske migracije; z dne 22. septembra o drugem svežnju predlogov Komisije na podlagi agende o migracijah; z dne 23. septembra z nacionalnimi parlamenti o pristopu žariščnih točk in obravnavanju migracij na nacionalni in lokalni ravni; z dne 19. oktobra o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile; z dne 10. novembra o sporočilu Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: stanje izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0510); z dne 19. novembra o notranjih in zunanjih sredstvih EU, povezanih z njeno migracijsko in azilno politiko; z dne 10. decembra o sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije; z dne 21. decembra o upravljanju meja in vizumski politiki, učinkovitem izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema in razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti,

- ob upoštevanju razprav s skupne seje Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za razvoj z dne 1. aprila 2015 o povezavi med razvojem in migracijami in s skupne seje Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Pododbor za človekove pravice z dne 15. septembra 2015 o spoštovanju človekovih pravic v okviru migracijskih tokov v Sredozemlju,
- ob upoštevanju poročil Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o obiskih njegovih delegacij na otoku Lampedusa glede operacij iskanja in reševanja septembra 2015 in v Tuniziji glede sodelovanja s tretjimi državami na področju migracij, azila in nadzora meja oktobra 2015 ter ob upoštevanju poročila Odbora za proračun in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o obisku njune skupne delegacije na Siciliji julija 2015 glede reševanja migracijskih pritiskov na regijo, zlasti s proračunskega vidika,
- ob upoštevanju akcijskega načrta Komisije o migraciji v desetih točkah, predstavljenega na skupnem zasedanju Sveta za zunanje in Sveta za notranje zadeve v Luxembourgju 20. aprila 2015,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska agenda o migracijah (COM(2015)0240),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2015/778 z dne 18. maja 2015 o vojaški operaciji Evropske unije v južnem delu osrednjega Sredozemlja,
- ob upoštevanju sklepa o začetku druge faze operacije EUNAVFOR MED, preimenovane v operacijo Sofija, ki so ga sprejeli veleposlaniki EU v okviru Političnega in varnostnega odbora⁽¹⁾,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2240 (2015) z dne 9. oktobra 2015,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020) (COM(2015)0285),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o izvajanju uredbe Eurodac v zvezi z obveznostjo odvzema prstnih odtisov (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/sl/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju priporočila Komisije o evropskem programu za ponovno naselitev (C(2015)3560) in sklepov predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o preselitvi 20 000 oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, predstavljenih na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 20. julija 2015,
- ob upoštevanju obrazložitve Komisije o pristopu žariščnih točk in poročil o stanju v Grčiji in Italiji z dne 10. februarja 2016, pa tudi poročila o napredku v Grčiji z dne 4. marca 2016;
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2015/1523 z dne 14. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi kriznega mehanizma za premestitev in spremembi Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (COM(2015)0450),
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav za namene Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite in o spremembi Direktive 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt EU o vračanju (COM(2015)0453),
- ob upoštevanju priporočila Komisije o skupnem „Priročniku o vračanju“, ki ga uporabljajo pristojni organi držav članic pri izvajanju nalog v zvezi z vračanjem (C(2015)6250) in njegove priloge,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o predpisih o javnem naročanju v okviru sedanje krize na področju azila (COM(2015)0454),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice o reševanju begunske krize v Evropi: Vloga zunanjega delovanja EU (JOIN(2015)0040),
- ob upoštevanju sklepa Komisije o vzpostavitvi nujnega skrbniškega sklada Evropske unije za stabilnost in odpravljanje temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in razseljevanje v Afriki (C(2015)7293),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: takojšnji operativni, proračunski in pravni ukrepi v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0490) in njegovih prilog,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: stanje izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0510) in njegovih prilog,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska mejna in obalna straža ter učinkovito upravljanje zunanjih meja Evrope (COM(2015)0673) ter predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2007/2004, Uredbe (ES) št. 863/2007 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (COM(2015)0671), predloga uredbe o evropski potni listini za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (COM(2015)0668), predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z okrepljenim preverjanjem podatkov v ustreznih zbirkah podatkov na zunanjih mejah (COM(2015)0670), predloga sklepa Sveta o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Švedske v skladu s členom 9 Sklepa

Torek, 12. april 2016

Sveta (EU) 2015/1523 in členom 9 Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (COM(2015)0677) ter priporočila Komisije za prostovoljni program humanitarne sprejema s Turčijo (C(2015)9490),

- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o stanju izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2016)0085),
- ob upoštevanju priporočila Komisije, naslovljenega na Helensko republiko, o nujnih ukrepih, ki bi jih morala Grčija sprejeti zaradi ponovne vzpostavitve predaj v skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013 (C(2016)0871),
- ob upoštevanju predloga izvedbenega sklepa Sveta o začasni odložitvi premestitve 30 % prosilcev, ki so Avstriji dodeljeni v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (COM(2016)0080),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu z naslovom Vrnitev k schengenski ureditvi – časovni načrt (COM(2016)0120),
- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o drugem poročilu o napredku Turčije pri izpolnjevanju zahtev iz časovnega načrta za liberalizacijo vizumske ureditve (COM(2016)0140) in spremljajočega delovnega dokumenta služb Komisije (SWD(2016)0097),
- ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji (COM(2016)0115) in prihodnje spremembe proračuna št. 1/2016 za uvedbo proračunske vrstice za ta instrument,
- ob upoštevanju sklepov, ki jih je Evropski svet sprejel na izrednem zasedanju 23. aprila 2015, zasedanju 25. in 26. junija 2015, neformalnem srečanju voditeljev držav ali vlad članic EU o migracijah 23. septembra 2015, zasedanju 15. oktobra 2015, zasedanju 17. in 18. decembra 2015 in na zasedanju 18. in 19. februarja 2016,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. julija 2015 o varnih izvornih državah in o migracijah, z dne 8. oktobra 2015 o prihodnosti politike vračanja, z dne 12. oktobra 2015 o migracijah, z dne 9. novembra 2015 o ukrepih za reševanje begunske in migracijske krize, z dne 4. decembra 2015 o apatridnosti in z dne 10. marca 2016 o tihotapljenju migrantov,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva, sprejetih 14. septembra 2015,
- ob upoštevanju sklepov predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o preselitvi 20 000 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, sprejetih na zasedanju 20. julija 2015,
- ob upoštevanju skupnega akcijskega načrta EU in Turčije z dne 15. oktobra 2015 in poročil o njegovem izvajanju z dne 10. februarja in 4. marca 2016,
- ob upoštevanju izjav voditeljev držav ali vlad EU z dne 7. marca 2016,
- ob upoštevanju izjave s konference na visoki ravni o vzhodnosredozemski in zahodnobalkanski poti, sprejete 8. oktobra 2015, in izjave voditeljev o begunskih tokovih na zahodnobalkanski poti, sprejete 25. oktobra 2015, in poročila o napredku z dne 10. februarja 2016;

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju akcijskega načrta in politične izjave, sprejetih na vrhu EU-Afrika o migracijah v Valletti 11. in 12. novembra 2015,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Evropskega azilnega podpornega urada, zlasti letnega poročila o razmerah na področju azila v Evropski uniji za leto 2014 ter mesečnih trendov na področju azila,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil agencije Frontex, zlasti letne analize tveganja 2015 in četrletnih poročil mreže za analizo tveganja,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Europol, zlasti skupne operacijske skupine Mare, ter nedavne ustanovitve Evropskega centra za boj proti tihotapljenju migrantov (EMSC) v okviru Europol,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Eurojusta, zlasti njegovih poročil o trgovini z ljudmi,
- ob upoštevanju dejavnosti, letnih poročil in študij Agencije Evropske unije za temeljne pravice, zlasti študij o hudih oblikah izkoriščanja delovne sile ter o kriminalizaciji migrantov brez urejenega statusa in oseb, ki sodelujejo z njimi,
- ob upoštevanju študij tematskega sektorja C o izvajanju člena 80 PDEU, o novih pristopih, alternativnih načinih in sredstvih za dostop do azilnega postopka za prosilce mednarodne zaščite, o proučitvi novih zakonodajnih možnosti na področju delovne migracije v EU, o okrepitvi skupnega evropskega azilnega sistema in alternativah dublinski uredbi, o sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije in o sprejemu begunk in prosilk za azil v EU ter ob upoštevanju študije tematskega sektorja D o sredstvih EU za migracijske politike: analiza učinkovitosti in najboljše prakse za prihodnost ter študijo tematskega sektorja EXPO o migrantih v Sredozemskem morju: varstvo človekovih pravic,
- ob upoštevanju študij Evropske migracijske mreže, zlasti študije o politikah, praksah in podatkih o mladoletnikih brez spremstva,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil visokega komisarja Združenih narodov za begunce,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil posebnega poročevalca Združenih narodov o človekovih pravicah migrantov,
- ob upoštevanju dejavnosti, poročil in resolucij Sveta Evrope,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Mednarodne organizacije za migracije,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Urada Združenih narodov za droge in kriminal,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora regij – Evropska agenda o migracijah, sprejetega na 115. plenarnem zasedanju 3. in 4. decembra 2015,
- ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o evropski agendi o migracijah ter o akcijskem načrtu EU za boj proti tihotapljenju migrantov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2014 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta o členu 80 – solidarnost in pravična delitev odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0105.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju delovnega dokumenta o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o upravljanju meja in vizumski politiki, vključno z vlogo agencije Frontex in drugih pristojnih agencij,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o razvoju varnih in zakonitih poti v Evropsko unijo za prosilce za azil in begunce, vključno s politiko Unije na področju preselitve in ustreznimi politikami vključevanja,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o notranjih in zunanjih sredstvih EU, povezanih z njeno migracijsko in azilno politiko,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o učinkovitem izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z vlogo Evropskega azilnega podpornega urada,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za proračun, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za promet in turizem, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter Odbora za peticije (A8-0066/2016),
- A. ker je Parlament v resoluciji z dne 17. decembra 2014 Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pozval, naj preuči različne politike za to tematiko, oblikuje priporočila in poroča na plenarnem zasedanju v obliki strateškega samoiniciativnega poročila;
- B. ker je bilo po podatkih agencije Frontex ⁽¹⁾ leta 2015 odkritih 1,83 milijona oseb, ki so poskušale nezakonito prečkati zunanje meje EU, kar je absolutni rekord v primerjavi z 282 500 migranti, ki so prišli v EU v celem letu 2014; ter ker je po podatkih Mednarodne organizacije za migracije in Unicefa med vsemi migranti, ki pridejo po morju, 20 % otrok ⁽²⁾;
- C. ker je bilo po podatkih ⁽³⁾ Evropskega azilnega podpornega urada leta 2015 v EU+ ⁽⁴⁾ vloženih več kot milijon prošenj za mednarodno zaščito, njihovo število pa je od aprila stalno naraščalo, obenem pa se je število ponovnih prošenj zmanjševalo; in ker je približno 6 % prosilcev trdilo, da so mladoletniki brez spremstva; ker je bilo med tistimi, ki so februarja 2016 po morju prispeli v Grčijo, 22 % žensk in 40 % otrok ⁽⁵⁾;
- D. ker je za namene Konvencije OZN o otrokovih pravicah otrok vsak človek, ki je mlajši od osemnajst let;

⁽¹⁾ Novice agencije Frontex, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ Mednarodna organizacija za migracije in Unicef, kratki pregled: Migration of Children to Europe (Migracije otrok v Evropo), http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Glasilo Evropskega azilnega podpornega urada https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ EU+ vključuje 28 držav članic EU ter Norveško in Švico.

⁽⁵⁾ UNHCR – Grafični prikaz podatkov za Grčijo – z dne 7. marca 2016.

Torek, 12. april 2016

- E. ker je po podatkih Mednarodne organizacije za migracije leta 2015 več kot 3 771 oseb izgubilo življenje v Sredozemskem morju ali je pogrešanih ⁽¹⁾; ker je po podatkih do 8. marca 2016 v Sredozemskem morju utonilo 444 oseb; ker je v prvih devetih tednih leta 2016 umrlo 77 otrok – v povprečju več kot en otrok na dan; ker je po najnovejših podatkih Europola izginilo najmanj 10 000 otrok brez spremstva, potem ko so prispeli v Evropo;
- F. ker bi bilo treba 3. oktober priznati kot dan spomina na vse moške, ženske in otroke, ki so izgubili življenje, ko so iz svoje države bežali pred preganjanjem, konflikti in vojno, pa tudi na vse moške in ženske, ki vsak dan tvegajo svoje življenje, da bi te ljudi rešili;
- G. ker prebivalstvo nekaterih delov sveta trpi zaradi vojne, nasilja in skupnih učinkov skrajne revščine, propadanja okolja in pomanjkanja priložnosti za mlade, kar lahko povzroči še več nasilja in negotovosti v regiji in privede do nadaljnjih premikov prebivalstva;

Člen 80 PDEU – solidarnost in pravična delitev odgovornosti, vključno z obveznostmi iskanja in reševanja

- H. ker člen 80 PDEU načelo solidarnosti in pravične delitve odgovornosti postavlja v središče celotnega sistema Unije in zagotavlja pravno podlago za izvajanje tega načela v politikah Unije o azilu, migracijah in nadzoru meja;
- I. ker je lahko solidarnost po obliki notranja ali zunanja solidarnost; in ker so premestitve, vzajemno priznavanje odločb o azilu, ukrepi za operativno podporo, proaktivna razlaga veljavne dublinske uredbe in direktiva o začasni zaščiti orodja za notranjo solidarnost, medtem ko preselitev, humanitarni sprejem ter iskanje in reševanje na morju spodbujajo zunanjo solidarnost, mehanizem na področju civilne zaščite pa lahko zajema obe obliki;
- J. ker je bilo 3. marca 2016 le 338 od 39 600 prosilcev za azil, ki čakajo na premestitev iz italijanskih sprejemnih objektov, dejansko premeščenih v druge države članice, medtem ko je bilo v primeru Grčije dejansko izvedenih 322 od 66 400 načrtovanih premestitev;

Boj proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile

- K. ker so tihotapljenje migrantov brez urejenega statusa, trgovanje z njimi in njihovo izkoriščanje kot delovno silo ločeni pravni pojavi, ki se obravnavajo z ločenimi pravnimi okviri na ravni Unije in mednarodni ravni, zanje pa so potrebne ustrezno usmerjene rešitve, čeprav se v praksi pogosto prekrivajo; in ker lahko mreže, ki se ukvarjajo s tihotapljenjem ljudi in trgovino z njimi, zelo hitro spremenijo način delovanja, zato je treba odzive hitro prilagajati glede na najnovejše in natančne podatke; ker prizadevanja v boju proti tihotapljenju migrantov ne bi smela vplivati na prizadevanja za zagotavljanje humanitarne pomoči migrantom brez urejenega statusa;
- L. ker so za boj proti tihotapljenju ljudi, trgovini z njimi in njihovo izkoriščanje kot delovno silo potrebni kratko-, srednje- in dolgoročni odzivi, vključno z ukrepi za razbitje kriminalnih mrež in privedbo storilcev kaznivih dejanj pred sodišče, za zbiranje in analizo podatkov, za zaščito žrtev in vračanje migrantov brez urejenega statusa, pa tudi sodelovanje s tretjimi državami in dolgoročne strategije, ki obravnavajo povpraševanje po osebah, ki so žrtve trgovine z ljudmi in tihotapljenja, ter temeljne vzroke za migracije, ki ljudi silijo v roke tihotapcev;

⁽¹⁾ Mednarodna organizacija za migracije, projekt Pogrešani migranti, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Torek, 12. april 2016

Upravljanje meja in vizumska politika, vključno z vlogo agencije za meje in drugih pristojnih agencij

- M. ker redni zakonodajni postopek o številnih predlogih Komisije s področja meja in vizumske politike, in sicer o predlogu uredbe o vizumskem zakoniku Unije (prenovitev) (2014/0094(COD)), predlogu uredbe o popotniškem vizumu (2014/0095(COD)) in predlogu uredbe o enotni obliki za vizume: varnost (2015/0134(COD)), še poteka; in ker je Komisija nedavno objavila nove predloge za to področje, ki se bodo obravnavali po rednem zakonodajnem postopku;
- N. ker morajo odpravo nadzora na notranjih mejah spremljati učinkovito upravljanje zunanjih meja z visokimi skupnimi standardi, učinkovita izmenjava informacij med državami članicami in polno spoštovanje temeljnih pravic za vse;
- O. ker je Evropski parlament agencijo Unije za meje pozval, naj okrepi zmogljivosti za obravnavanje morebitnih kršitev temeljnih pravic, tudi v okviru delovnih dogovorov, sprejetih s pristojnimi organi tretjih držav, in ker predlog Komisije o novi agenciji za meje vsebuje mehanizem za pritožbe;
- P. ker veljavni vizumski zakonik državam članicam omogoča odstopanja od običajnih meril o dopustnosti pri vlogah za izdajo vizuma zaradi humanitarnih razlogov (člena 19 in 25);

Oblikovanje varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU, vključno s politiko Unije na področju preselitve in ustreznimi politikami vključevanja

- Q. ker 86 % beguncev po vsem svetu gostijo neindustrializirane države; in ker kriminalne mreže in tihotapci izkoriščajo obup ljudi, ki na begu pred preganjanjem in vojno želijo vstopiti v Unijo;
- R. ker je varnih in zakonitih poti za vstop beguncev v Unijo malo in ker številni še naprej tvegajo in potujejo po nevarnih poteh; ker bi vzpostavitev novih varnih in zakonitih poti v Unijo za prosilce za azil in begunce na podlagi veljavne zakonodaje in prakse EU in državam članicam omogočila boljši pregled nad potrebami po zaščiti in pritoku teh ljudi v Unijo ter bi omajala poslovni model tihotapcev;

Strategija sodelovanja s tretjimi državami, zlasti o regionalnih programih zaščite, preselitve in vrnitve ter glede odpravljanja temeljnih vzrokov za migracijo

- S. ker se sodelovanje med EU in tretjimi državami oblikuje s političnimi instrumenti, kot so regionalni in dvostranski dialogi, skupne agende o migracijah in mobilnosti ter partnerstva za mobilnost, pravnimi instrumenti, kot so klavzule o migracijah v „globalnih sporazumih“, sporazumi o ponovnem sprejemu, sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov in sporazumi o izvzetju iz vizumske obveznosti, ter operativnimi instrumenti, kot so regionalni programi zaščite, regionalni programi za razvoj in zaščito, delovni dogovori agencije Frontex in sodelovanje Evropskega azilnega podpornega urada s tretjimi državami;
- T. ker posamezne države članice še naprej intenzivno razvijajo zunanje delovanje na področju migracij na dvostranski ravni;
- U. ker je Unija okrepila zunanje delovanje s tretjimi državami na področju migracij in azila, da bi se ustrezno odzvala na trenutno begunsko krizo, in je sprožila nove pobude za sodelovanje, kot so skupni akcijski načrt med EU in Turčijo, sprejete zaveze glede zahodnobalkanskih poti in akcijski načrt, sprejet na vrhu v Valletti;

Torek, 12. april 2016

Razvoj ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti

- V. ker naj bi se delovno sposobno prebivalstvo v Uniji do leta 2020 predvidoma zmanjšalo za 7,5 milijona; ker napovedi o razvoju potreb na trgu dela v EU kažejo na pomanjkanje delovne sile, ki se na nekaterih področjih že pojavlja ali se bo pojavilo v prihodnosti; ker se državljani tretjih držav soočajo s številnimi težavami v postopku priznavanja tujih kvalifikacij, zato so pogosto za svoje delo preveč kvalificirani;
- W. ker je sedanji pristop Unije do delovne migracije razdrobljen, saj veljajo številne direktive, ki se osredotočajo na posebne kategorije delavcev in državljanov tretjih držav, ki smejo delati pod določenimi pogoji; in ker ta pristop lahko služi zgolj izpolnjevanju kratkoročnih specifičnih potreb;

Analiza, kako se sredstva za notranje zadeve, vključno s sredstvi za nujne primere, porabljajo v okviru migracije in razvoja

- X. ker obstajajo številni finančni instrumenti Unije za financiranje delovanja držav članic in tretjih držav na področju migracij, azila in upravljanja meja; ker se sredstva državam članicam dodelijo v glavnem prek Sklada za azil, migracije in vključevanje ter Sklada za notranjo varnost, seveda pa se lahko za dejavnosti, povezane z migracijami, uporabijo še številni drugi programi in sredstva; in ker financiranje tretjih držav, ki se dodeli predvsem iz instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, upravljajo številni generalni direktorati Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje;
- Y. ker sedanja razdrobljenost proračunskih vrstic in odgovornosti otežuje celovit pregled nad porabo sredstev in celo natančen izračun, koliko Unija porabi za migracije;

Učinkovito izvajanje skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z vlogo Evropskega azilnega podpornega urada

- Z. ker skupni evropski azilni sistem vključuje sklop skupnih pravil za skupno azilno politiko, enoten azilni status in skupne azilne postopke, ki veljajo v vsej Uniji; ker številna opozorila, tudi odločitve Komisije v zvezi s kršitvami, kažejo, da se skupni evropski azilni sistem v številnih državah članicah vseeno ne izvaja v celoti; ker je njegovo izvajanje nujno, da bi se harmonizirale nacionalne zakonodaje in spodbujala solidarnost med državami članicami, in ker lahko države članice Evropski azilni podporni urad zaprosijo za pomoč pri doseganju standardov, ki se zahtevajo v skupnem evropskem azilnem sistemu; ker bi lahko s harmonizacijo pogojev za sprejem in azilnih postopkov, ki je nadvse pomembna za delitev odgovornosti, preprečili pritisk na države, ki ponujajo boljše pogoje;
- AA. ker sedanji mehanizmi dublinskega sistema niso objektivni, ne vzpostavljajo pravičnih meril za določanje odgovornosti za obravnavo prošelj za mednarodno zaščito in ne omogočajo hitrega dostopa do zaščite; ker se sistem v praksi ne izvaja in je Svet s sklepoma o začasni premestitvi sprejel izrecna odstopanja; in ker je Komisija napovedala, da bo do marca 2016 pripravila predlog o temeljiti reviziji uredbe Dublin III;
- AB. ker člen 3 Ženevske konvencije iz leta 1951 določa, da države članice ne diskriminirajo beguncev na podlagi njihove rase, vere ali države izvora;

Torek, 12. april 2016

Solidarnost

1. poudarja, da mora delovanje Unije na področju migracij temeljiti na načelu solidarnosti; ugotavlja, da načelo solidarnosti, kot je določeno v členu 80 PDEU, zajema politike na področju azila, priseljevanja in mejnega nadzora; meni, da člen 80 „skupaj“ s členi 77–79 PDEU zagotavlja pravno podlago za izvajanje načela solidarnosti na teh področjih;

Iskanje in reševanje

2. izhaja iz predpostavke, da mora biti reševanje življenj prva prednostna naloga in da je ustrezno financiranje, tako na ravni Unije kot držav članic, za iskalne in reševalne akcije bistvenega pomena; ugotavlja, da se je povečalo število nezakonitih prihodov po morju in da se zaskrbnjujoče povečalo število smrtnih žrtev na morju ter da še vedno čakamo na boljši evropski odziv;

3. opozarja, da je reševanje življenj dejanje solidarnosti z ljudmi, ki so ogroženi, hkrati pa gre tudi za pravno obveznost po mednarodnem pravu, saj je v členu 98 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, ki so jo ratificirale vse države članice in tudi sama Unija, določeno, da je treba zagotoviti pomoč vsem osebam v stiski na morju;

4. meni, da je stalen, zanesljiv in učinkovit odziv Unije pri iskalnih in reševalnih operacijah na morju ključen za to, da se prepeči nadaljnje povečanje števila smrtnih žrtev med migranti, ki skušajo prečkati Sredozemsko morje;

5. v zvezi s tem predlaga nujno okrepitev zmogljivosti za iskanje in reševanje, vlade držav članic pa morajo na ravni Unije več virov – v obliki finančne pomoči in finančnih sredstev – nameniti za humanitarne operacije za iskanje, reševanje in pomoč migrantom v nevarnosti ter njihovo premestitev na najbližje varno mesto;

6. poudarja, da zasebnim kapitanom ladij ali nevladnim organizacijam (NVO), ki resnično pomagajo osebam v stiski na morju, ne bi smela groziti kazen za zagotavljanje take pomoči; meni, da trgovske ladje ne bi smele predstavljati alternativne možnosti, s katero bi se države članice in Unija lahko izognile svojim obveznostim v zvezi z iskanjem in reševanjem;

Boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju ljudi

7. poziva k jasnemu razlikovanju med osebami, ki so pretihotapljene v Unijo, in tistimi, ki v Unijo pridejo kot žrtve trgovine z ljudmi, saj je treba politični odziv ne le ustrezno vključiti, temveč tudi ustrezno usmeriti; ugotavlja, da na splošno tihotapljenje migrantov vključuje omogočanje nezakonitega vstopa posameznih oseb v državo članico, medtem ko trgovina z ljudmi vključuje novačenje, prevoz ali sprejem posameznih oseb z uporabo nasilja, prevaro ali zlorabo, za namene izkoriščanja;

8. meni, da mora celostni pristop k migracijam nujno vsebovati ukrepe, ki so usmerjeni v onemogočanje dejavnosti kriminalnih mrež, ki so vključene v trgovino z ljudmi in tihotapljenje ljudi;

9. pozdravlja dosedanje pozitivno vlogo vojaške mornarice pri reševanju življenj na morju in onemogočanju kriminalnih mrež; podpira cilje mornariških operacij, kot je operacija Sophia, ter poudarja, da je treba varovati življenja, pri tem pa želi poudariti, da mora biti operacija v celoti usmerjena v varovanje življenj migrantov;

10. poudarja, da vojaške operacije ne bi smele biti prevladujoči vidik celostnega pristopa k migracijam, in ponavlja, da se sredstva, ki so že namenjena reševanju življenj v Sredozemskem morju, ne smejo zmanjšati zaradi operacije Sophia;

Torek, 12. april 2016

Vloga agencij Unije v boju proti tihotapljenju

11. poudarja, da je treba politični odziv prilagoditi glede na najnovejše in najtočnejše podatke, saj lahko storilci kaznivih dejanj zelo hitro spreminjajo svoj način delovanja in to tudi počnejo; kot pozitiven korak naprej ocenjuje to, da je Komisija 27. maja 2015 sprejela akcijski načrt EU za boj proti tihotapljenju migrantov (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt za boj proti tihotapljenju), v okviru katerega predvideva ustanovitev kontaktne skupine agencij Unije za problematiko tihotapljenja migrantov, da bi okrepili njihovo operativno sodelovanje in izmenjavo informacij med njimi;

12. poudarja, da bi bilo treba v celoti izkoristiti obstoječe instrumente, kot so agencijske analize tveganja; ugotavlja, da bi morale agencije Unije med seboj polno sodelovati, hkrati pa tudi okrepiti sodelovanje z državami članicami; ugotavlja, da bi z boljšim usklajevanjem prizadevanj lahko zbirali podatke na ravni posameznih držav in jih posredovali naprej agencijam;

Premestitev

13. opozarja, da je postopek premestitve – to je transfer prosilca za mednarodno zaščito ali upravičenca do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo – praktičen primer solidarnosti v Uniji; poleg tega opozarja, da Parlament od leta 2009 poziva k vzpostavitvi zavezujočega mehanizma za porazdelitev prosilcev za azil med vse države članice;

14. ugotavlja, da je v zadnjem letu Svet sprejel dva sklepa o začasni premestitvi v Uniji (v nadaljnjem besedilu: sklepa o premestitvi)⁽¹⁾, ki vključujeta transfer prosilcev za mednarodno zaščito iz Grčije in Italije v druge države članice; ugotavlja, da sklepa o premestitvi pomenita začasno odstopanje od veljavnih pravil dublinske uredbe o določanju odgovornosti, čeprav jih ne ukinjata;

15. meni, da je vzpostavitev ukrepov za nujno premestitev korak v pravo smer, ter poziva države članice, naj čim prej izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z navedenimi ukrepi;

16. opozarja, da bodo za namene sklepov o premestitvi premeščeni le državljani tistih držav, za katere delež pozitivnih odločb o odobritvi mednarodne zaščite v Uniji na podlagi podatkov Eurostata v prejšnjih treh mesecih znaša vsaj 75 %; ugotavlja, da bosta sklepa o premestitvi vplivala na razmeroma majhno število ljudi in ne bosta zajemala velikega števila prosilcev iz drugih tretjih držav, ki jih ne bo mogoče premestiti na podlagi navedenih sklepov;

17. je zaskrbljen glede tega, da morajo države članice prvega vstopa v skladu s sedanjima sklepoma o premestitvi še vedno obravnavati bolj zapletene prošnje za mednarodno zaščito (in pritožbe), organizirati daljša obdobja za sprejem in bodo morale organizirati vračanje tistih, ki na koncu ne bodo upravičeni do mednarodne zaščite; ponovno izjavlja, da morajo vsi novi sistemi za upravljanje skupnega evropskega azilnega sistema temeljiti na solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti;

18. meni, da bi bilo treba poleg meril iz sklepov o premestitvi (to so BDP posamezne države članice ter število prebivalstva, stopnja brezposelnosti in število prosilcev za azil v tej državi članici v preteklosti) razmisliti tudi o dveh drugih merilih, in sicer velikosti ozemlja države članice in gostoti njenega prebivalstva;

19. meni, da bi bilo treba želje prosilcev pri njihovem premeščanju upoštevati, kolikor je to v praksi mogoče; priznava, da je to eden od načinov za odvratanje od sekundarnih gibanj in za spodbujanje prosilcev samih, da sprejmejo sklepe o premestitvi, vendar to ne bi smelo zaustaviti postopka premestitve;

⁽¹⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1523 in Sklep Sveta (EU) 2015/1601.

Torek, 12. april 2016

Preselitev

20. meni, da preselitev predstavlja eno od najprimernejših možnosti za zagotovitev varnega in zakonitega vstopa na ozemlje Unije za begunce in osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ko se begunci ne morejo niti vrniti v domovino niti prejeti učinkovite zaščite ali se vključiti v državo gostiteljico;

21. poleg tega opaža, da je preselitev pod okriljem Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) že uveljavljen humanitarni program in da je koristno orodje za upravljanje zakonitih prihodov oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic;

22. poudarja, da Unija – glede na doslej največje tokove migrantov, ki so dosegli zunanje meje Unije in ki še naprej prihajajo, in stalno povečevanje števila ljudi, ki prosijo za mednarodno zaščito – potrebuje zavezujoč in obvezen zakonodajni pristop k preselitvi, kot je določeno v agendi Komisije o migracijah; priporoča, da takšen pristop, da bi bil učinkovit, zagotavlja preselitev znatnega števila beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za mednarodno zaščito v Uniji, in ob upoštevanju svetovnih potreb po preselitvi, ki jih vsako leto objavi UNHCR;

23. poudarja, da je potreben stalen program preselitve na ravni Unije, ki bo temeljil na obveznem sodelovanju držav članic in s pomočjo katerega bo mogoče preseliti znatno število beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za zaščito v Uniji;

Humanitarni sprejem

24. poudarja, da se humanitarni sprejem lahko uporablja kot dopolnilo k preselitvi, da bi najbolj ranljivim, npr. mladoletnikom brez spremstva ali invalidnim beguncem ali tistim, ki potrebujejo nujno medicinsko evakuacijo, po potrebi zagotovili nujno zaščito, ki je pogosto začasna;

25. poudarja, da bi bilo treba, če preselitev za državljane tretjih držav ni mogoča, vse države članice spodbujati k temu, da uvedejo in izvajajo programe za humanitarni sprejem;

Vizumi iz humanitarnih razlogov

26. poudarja, da vizumi iz humanitarnih razlogov osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, omogočajo vstop v tretje države, da bi tam zaprosili za azil; poziva države članice, naj izkoristijo vse razpoložljive možnosti za izdajanje vizumov iz humanitarnih razlogov, zlasti za ranljive osebe, na veleposlaništvih in konzularnih predstavništvih Unije v izvornih ali tranzitnih državah;

27. meni, da bi morali imeti prosilci za mednarodno zaščito možnost, da za evropski vizum iz humanitarnih razlogov zaprosijo neposredno na konzulatu ali veleposlaništvu katere koli države članice, in če bi bil po oceni odobren, bi smel njegov imetnik vstopiti na ozemlje države članice, ki vizum izda, izključno za to, da tam vloži prošnjo za mednarodno zaščito; zato meni, da je treba vizumski zakonik Unije spremeniti, tako da bi vanj vključili natančnejše določbe o vizumih iz humanitarnih razlogov;

Skupni evropski azilni sistem

28. poudarja, da so potrebni nadaljnji ukrepi za zagotovitev, da bo skupni evropski azilni sistem postal resnično enoten sistem;

Torek, 12. april 2016

29. opozarja, da je za izboljšanje harmonizacije nujno potrebna celovita ocena o izvajanju tega svežnja (v obliki ocenjevalnih poročil Komisije), ki ji naj sledijo hitri nadaljnji ukrepi, če je izvajanje v določenih državah članicah nezadovoljivo;

30. ugotavlja na primer, da so nedopustne prošnje, naknadne prošnje, pospešeni postopki in postopki na meji posebni primeri, v katerih se je poskušalo s prenovljeno direktivo o azilnih postopkih najti občutljivo ravnotežje med učinkovitostjo sistema in pravicami prosilcev, zlasti ranljivih oseb, in poudarja, da je to ravnotežje mogoče doseči le, če se zakonodaja v celoti in ustrezno izvaja;

31. poudarja, kako pomemben je sodni nadzor nad vsemi oblikami omejitve gibanja na podlagi zakonodaje o priseljevanju in azilu; želi spomniti, da morajo države članice v skladu z mednarodnim pravom in Listino EU o temeljnih pravicah preučiti možne alternative omejitvi gibanja; poziva države članice, naj v zvezi z dostopom do centrov za pridržanje pravilno uporabljajo direktivo o azilnih postopkih in direktivo o pogojih za sprejem;

32. želi spomniti, kako pomembno je zmanjšati število oseb brez državljanstva, in spodbuja države članice, naj uvedejo postopke določanja števila oseb brez državljanstva in med seboj izmenjujejo primere dobre prakse v zvezi z zbiranjem zanesljivih podatkov o osebah brez državljanstva ter v zvezi s postopki za določanje statusa oseb brez državljanstva;

Revizija uredbe Dublin III

33. ugotavlja, da se je pri izvajanju uredbe Dublin III⁽¹⁾ porodilo mnogo vprašanj v zvezi s pravičnostjo in solidarnostjo postopka določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito; ugotavlja, da sedanji sistem ne upošteva v zadostni meri velikega migracijskega pritiska, s katerimi se soočajo države članice na zunanjih mejah Unije; meni, da morajo države članice sprejeti stalne težave, ki so povezane z logiko dublinske uredbe, in da bi morala Unija razviti možnosti za solidarnost med državami članicami, pa tudi med zadevnimi migranti;

34. poudarja, da je pritisk vse večjega števila migrantov, ki prihajajo v Unijo, na sistem, vzpostavljen z dublinsko uredbo, pokazal, da sistem, kot se izvaja zdaj, večinoma ni izpolnil svojih dveh glavnih ciljev, to je določitev objektivnih in pravičnih meril za določitev odgovornosti ter zagotavljanje hitrega dostopa do mednarodne zaščite; ponovno izraža pomisleke glede merila, po katerem je trenutno država članica prvega vstopa odgovorna za proučitev prošnje za mednarodno zaščito, in meni, da je treba to merilo spremeniti;

35. nadalje poudarja, da po Uniji hkrati pogosto prihaja do sekundarnih gibanj; meni, da je samoumevno, da dublinski sistem od svoje vzpostavitve ni bil mišljen za delitev odgovornosti med državami članicami, temveč je bil njegov glavni namen hitro določiti, katera država članica je odgovorna za obravnavanje prošnje za azil;

36. priporoča, da se merila, na katerih temeljita sklepa o premestitvi, vključijo neposredno v standardna pravila Unije o določanju odgovornosti za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito; poudarja, da bi bilo treba v okviru pregleda dublinske uredbe pojem „prosilcev, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito“ pregledati, saj bi morala migrante in begunce, ki ne spadajo v navedeno kategorijo, nato vseeno obravnavati država članica prvega vstopa;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, str. 31).

Torek, 12. april 2016

37. meni, da bi morala Evropska unija državam članicam, ki prejmejo največ prošenj za azil, nuditi sorazmerno in ustrezno finančno ter tehnično podporo; meni, da je razlog za uporabo ukrepov solidarnosti in delitev odgovornosti izboljšanje kakovosti in delovanja skupnega evropskega azilnega sistema;

38. poudarja, da bi bilo dublinski sistem med drugim mogoče temeljito prenoviti z uvedbo centralne zbirke prošenj na ravni Unije – pri čemer bi posamezne prosilce za azil obravnavali kot osebe, ki prosijo za azil v Uniji kot celoti in ne v posamezni državi članici – in vzpostavijo centralnega sistema za določitev odgovornosti za vse osebe, ki prosijo za azil v Uniji; predlaga, da bi s tem sistemom uvedli določene relativne pragove za posamezne države članice, pri prekoračenju katerih ne bi bila mogoča nadaljnja dodelitev odgovornosti, dokler ne bi bili doseženi pragovi vseh ostalih držav članic, kar bo morda pomagalo pri preprečevanju sekundarnih gibanj, saj bodo vse države članice v celoti vključene v centralizirani sistem in ne bodo več nosile individualne odgovornosti za dodelitev prosilcev v druge države članice; meni, da bi lahko takšen sistem deloval na podlagi številnih žariščnih točk Unije, prek katerih bi morala potekati porazdelitev po Uniji; poudarja, da morajo vsi novi sistemi določanja odgovornosti vključevati ključni načeli enotnosti družine in otrokove koristi;

Vzajemno priznavanje

39. ugotavlja, da države članice odločbe o azilu drugih držav članic trenutno priznavajo le, kadar so negativne; ponavlja, da je vzajemno priznavanje pozitivnih odločb o azilu med državami članicami logičen korak k ustreznemu izvajanju člena 78(2)(a) PDEU, v katerem se poziva k „enotnemu statusu azila (...), ki velja v celotni Uniji“;

Direktiva o začasnih zaščitah

40. poudarja, da lahko Komisija v primeru množičnega prihoda na lastno pobudo ali po proučitvi zahteve države članice predlaga uporabo Direktive Sveta 2001/55/ES o začasnih zaščitah (v nadaljnjem besedilu: direktiva o začasnih zaščitah) ⁽¹⁾; ugotavlja, da je za dejansko uporabo potreben sklep Sveta, ki ga sprejme kvalificirana večina; ugotavlja, da bi se morala direktiva uporabiti, če obstaja tveganje, da v okviru azilnega sistema Unije ne bo mogoče obvladati množičnega prihoda ali skorajšnjega množičnega prihoda razseljenih oseb; vendar poudarja, da direktiva o začasnih zaščitah od svojega sprejetja leta 2001 nikoli ni bila uporabljena;

41. ugotavlja, da direktiva o začasnih zaščitah predvideva tudi možnost evakuacije razseljenih oseb iz tretjih držav in da bi pri takšni evakuaciji, izvedeni v sodelovanju z UNHCR, lahko uporabili humanitarne koridorje, pri čemer bi morale države članice po potrebi kar najbolj olajšati pridobitev vizumov;

42. meni, da so azilni sistemi nekaterih držav članic na prvi črti že zdaj očitno preobremenjeni in da bi morali direktivo o začasnih zaščitah glede na njeno lastno logiko že uporabiti; v vsakem primeru poziva k jasni opredelitvi izraza „množični prihod“ pri reviziji te direktive; se zaveda, da je lahko takšna revizija direktive o začasnih zaščitah sestavni del pregleda dublinskega sistema;

Vključevanje

43. ugotavlja, da je ključnega pomena, da sodelujejo vsi akterji družbe, zato predlaga, da se ob upoštevanju pristojnosti držav članic glede ukrepov vključevanja okrepi izmenjava primerov najboljše prakse na tem področju; poudarja, da bi bilo treba z vsemi ukrepi vključevanja državljanov tretjih držav z zakonitim prebivališčem spodbujati vključevanje, ne pa osamitev; ugotavlja, da imajo lokalni in regionalni organi, vključno z mesti, ključno vlogo pri postopkih vključevanja;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasnih zaščit v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb (UL L 212, 7.8.2001, str. 12).

Torek, 12. april 2016

44. poudarja, da morajo države članice gostiteljice beguncem nuditi podporo in priložnosti za vključevanje v novo družbo in ustvarjanje življenja v njej; ugotavlja, da bi moralo to nujno vključevati nastanitev, tečaje opismenjevanja in jezikovne tečaje, medkulturni dialog, izobraževanje in poklicno usposabljanje, pa tudi učinkovit dostop do demokratičnih struktur v družbi, kot je določeno v direktivi o pogojih⁽¹⁾; ugotavlja, da imajo begunci – enako kot državljani Evropske unije – pravice in obveznosti v državah članicah gostiteljicah; zato poudarja, da je vključevanje dvosmeren postopek in da morata biti spoštovanje vrednot, na katerih temelji Unija, kot tudi spoštovanje temeljnih pravic beguncev sestavna dela postopka vključevanja;

45. želi spomniti, da v skladu s členom 15 direktive o pogojih za sprejem države članice določijo pogoje, pod katerimi se odobri dostop do trga dela za prosilce za mednarodno zaščito, pri čemer mora biti dostop dejansko mogoč in v skladu s časovnim okvirom, določenim v členu 15(1) direktive; se zaveda, da lahko države članice v skladu s členom 15 (2) navedene direktive zaradi politik v zvezi s trgovim delu prednostno obravnavajo državljane Unije, državljane držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in državljane tretjih držav z zakonitim prebivališčem;

46. meni, da bi morale imeti osebe, ki se jim prizna mednarodna zaščita v Uniji in ki so dobile ponudbo za zaposlitev v drugi državi članici, kakor je tista, ki jim je dodelila mednarodno zaščito, možnost, da to ponudbo sprejmejo;

47. ponovno potrjuje, da je boljše priznavanje tujih kvalifikacij eden od praktičnih načinov zagotavljanja, da se tisti državljani tretjih držav, ki že prebivajo v Uniji, lahko bolje vključijo, ter poziva Komisijo, naj pripravi ustrezne predloge v zvezi s tem;

48. spodbuja zasebne programe za vključevanje in tovrstne programe na ravni skupnosti za osebe, ki so bile izbrane za preselitev, v sodelovanju z državami članicami in lokalnimi organi in na podlagi njihovih primerov dobre prakse;

Enotnost družine

49. spodbuja države članice, naj si prizadevajo za ohranjanje enotnosti družine, kar bo dolgoročno izboljšalo možnosti za vključitev, saj se bo pozornost lahko usmerila k ustvarjanju novega življenja namesto k skrbi zavoljo družinskih članov, ki so še vedno v negotovem položaju;

50. poudarja, da bi morale države članice odpraviti pravne in praktične ovire, da bi lahko hitreje odločale o združitvi družine;

51. priporoča, da države članice bolje uporabljajo diskrecijske klavzule za spoštovanje načela enotnosti družine, vse dokler ne pride do temeljite prenove dublinske uredbe;

Otroci

52. poudarja ranljiv položaj otrok, ki prihajajo v Unijo, in ponovno poudarja pravico vsakega otroka, da je v prvi vrsti obravnavan kot otrok; poziva države članice, naj v celoti uporabljajo posebne določbe skupnega evropskega azilnega sistema o mladoletnikih brez spremstva, vključno z dostopom do pravne pomoči, skrbništvom, dostopom do zdravstvenega varstva, nastanitve in izobraževanja, pravico, da se z njimi govori v jeziku, ki ga razumejo, in da razgovore z njimi opravljajo ustrezno usposobljeni uradniki; ponovno izjavlja, da države članice otrokom gibanja ne bi smele omejiti zato, ker so migranti;

53. želi spomniti, da je treba v največjo korist otrok brez spremstva in ločenih otrok podpirati, obveščati in ščititi tudi njih in da bi bilo treba pospešeno obravnavati prošnje o združitvi družine, ki jih vložijo otroci brez spremstva ali ločeni otroci;

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, 20.12.2011, str. 9).

Torek, 12. april 2016

54. ugotavlja, da sta učinkovito skrbništvo in zaščitni sistem, prilagojen otroku, ključnega pomena za preprečevanje zlorabe, zanemarjanja in izkoriščanja otrok brez starševske oskrbe; poudarja, kako pomembno je, da se na ravni Unije določijo smernice za sistem skrbništva, katerih namen je ustrezna pomoč in zaščita ter jamstvo, da se domači in tuji otroci obravnavajo enako;

55. meni, da bi bilo treba ugotavljanje starosti opraviti na kar najmanj vsiljiv, multidisciplinaren in varen način, ob spoštovanju telesne nedotakljivosti otrok in njihovega človekovega dostojanstva, pri čemer bi bilo treba posebno pozornost nameniti dekletom, izvajati pa bi ga morali neodvisni in usposobljeni strokovni delavci in strokovnjaki;

56. poziva države članice, naj zberejo razčlenjene podatke o položaju otrok beguncev in migrantov, da bi izboljšali sposobnost sistemov za vključitev otrok beguncev in migrantov;

Vračanje

57. se zaveda, da mora biti varna vrnitev ljudi, za katere se po individualni obravnavi njihove prošnje za azil izkaže, da niso upravičeni do zaščite v Uniji, del ustreznega izvajanja skupnega evropskega azilnega sistema;

58. priznava, da je treba izboljšati učinkovitost sistema Unije za vračanje glede na to, da je bilo v letu 2014 dejansko vrnjenih 36 % državljanov tretjih držav, ki jim je bilo naloženo, da zapustijo Unijo;

59. meni, da bo treba za večjo učinkovitost ponovnega sprejema in za zagotovitev usklajenosti vračanja na evropski ravni sprejeti nove sporazume EU o ponovnem sprejemu, ki bi morali imeti prednost pred dvostranskimi sporazumi med državami članicami in tretjimi državami;

60. meni, da bi se morale vračanje migrantov izvajati le, če bi bilo varno in bi bile v celoti spoštovane temeljne in procesne pravice zadevnih migrantov ter le, če je država, v katero se jih vrača, zanje varna; v zvezi s tem ponavlja, da bi morale imeti prostovoljne vrnitve prednost pred prisilnimi;

61. meni, da je vsak poskus držav članic, da vnaprej zavrnejo migrante, ki niso dobili priložnosti vložiti prošnje za azil, v nasprotju s pravom Unije in mednarodnim pravom in da bi morala Komisija ustrezno ukrepati proti državam članicam, ki bi to poskusile izvajati;

Seznam varnih izvornih držav

62. je seznanjen z nedavnim predlogom Komisije o pripravi seznama EU varnih izvornih držav ter o spremembi direktive o azilnih postopkih⁽¹⁾; ugotavlja, da bi bil lahko takšen seznam Unije načeloma pomembno orodje za pospeševanje azilnega postopka, vključno z vračanjem, če bi postal zavezujoč za države članice;

63. obžaluje sedanje stanje, v katerem države članice uporabljajo različne sezname, ki vsebujejo različne varne države, kar ovira enotno uporabo in spodbuja sekundarna gibanja;

64. poudarja, da se s seznamami varnih izvornih držav v nobenem primeru ne bi smelo posegati v načelo, da je vsaka oseba upravičena do ustrezne individualne obravnave svoje prošnje za mednarodno zaščito;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

Torek, 12. april 2016

Postopki za ugotavljanje kršitev

65. ugotavlja, da je morala Komisija septembra 2015 sprejeti 40 odločb o kršitvah, povezanih z izvajanjem skupnega evropskega azilnega sistema, proti 19 državam članicam, poleg 34 primerov, ki že potekajo; ponavlja, da bi moral biti Parlament v celoti obveščen o postopkih, ki jih je sprožila Komisija proti državam članicam, ki niso izvajale zakonodaje Unije na tem področju oziroma so jo izvajale nepravilno;
66. ponovno poudarja, kako pomembno je, da države članice spoštujejo svoje obveznosti in izvajajo dogovorjeno in sprejeto zakonodajo Unije;
67. nadalje ugotavlja, da je nemogoče ustrezno oceniti prednosti in slabosti nekaterih elementov skupnega evropskega azilnega sistema, ker številne države članice še niso v celoti prenesle zakonodaje;

Evropski azilni podporni urad (EASO)

68. priporoča, naj urad EASO postopoma postane glavni koordinator skupnega evropskega azilnega sistema, da bi tako zagotovili enotno izvajanje pravil tega sistema; ponavlja, da je treba ob razvoju skupnega evropskega azilnega sistema v sistem, ki bo vključeval vso EU, urad EASO preoblikovati iz nabora strokovnjakov iz držav članic v pravo agencijo Unije, ki bo zagotavljala operativno pomoč državam članicam in na zunanjih mejah; v zvezi s tem poudarja, da je treba uradu kratko-, srednje- in dolgoročno zagotoviti potrebna finančna sredstva in človeške vire;
69. ugotavlja, da proračun EASO za premestitev, preselitev in zunanje delovanje v letu 2015 znaša le 30 000 EUR; ponavlja, da tega zelo majhnega proračuna ni mogoče obravnavati resno glede na trenutno dogajanje v Sredozemlju in glede na številne omembe EASO v sklepih o premestitvi; opozarja, da bo treba v kratko-, srednje- in dolgoročnem smislu znatno povečati proračun EASO, njegove človeške vire in denarna sredstva, ki jih zagotavlja za premestitev in preselitev;

Frontex in predlagana nova evropska obmejna in obalna straža

70. je seznanjen z vlogo agencije Frontex, ki jo je imela nedavno pri zagotavljanju pomoči vsem plovilom ali osebam v stiski na morju, ter priznava njen prispevek pri reševanju številnih življenj v Sredozemlju v okviru skupnih operacij Triton in Poseidon;
71. je seznanjen z nedavnim predlogom, v skladu s katerim naj bi evropska obmejna in obalna straža nadomestila agencijo Frontex in zagotavljala skupno evropsko upravljanje zunanjih meja, da bi zagotovili učinkovito upravljanje migracij in visoko stopnjo notranje varnosti v Uniji ter obenem ohranili prosto gibanje oseb znotraj Unije; je seznanjen, da lahko v skladu s Pogodbama in njunimi protokoli države članice, ki so pogodbenice Schengenskega sporazuma, vendar še niso vključene v schengensko območje brez nadzora notranjih meja, sodelujejo in/ali imajo koristi od vseh ukrepov v okviru novega predloga;
72. se veseli pogajanj o predlogu v posameznih sozakonodajalnih organih in med njimi v okviru rednega zakonodajnega postopka v skladu s členom 294 PDEU;

Schengen ter upravljanje in varnost zunanjih meja

73. opominja, da je Unija od ustanovitve schengenskega območja območje brez notranjih meja, da so schengenske države članice postopoma razvile skupno politiko za schengenske zunanje meje in da od nekdaj velja, da morajo odpravo nadzora na notranjih mejah spremljati nadomestni ukrepi za krepitev zunanjih meja schengenskega območja in izmenjave informacij prek schengenskega informacijskega sistema (SIS);
74. priznava, da sta celovitost schengenskega območja in odprava nadzora na notranjih mejah odvisna od uspešnega upravljanja zunanjih meja, visokih skupnih standardov, ki se uporabljajo v vseh državah članicah na zunanjih mejah, ter učinkovite izmenjave informacij med njimi;

Torek, 12. april 2016

75. priznava, da mora Unija okrepiti varovanje zunanjih meja in nadalje razvijati skupni evropski azilni sistem in da so potrebni ukrepi za povečanje zmogljivosti schengenskega območja za reševanje novih izzivov, s katerimi se sooča Evropa, in ohranitev temeljnih načel varnosti in prostega gibanja oseb;

76. poudarja, da se nadzor nad dostopom do ozemlja schengenskega območja na splošno izvaja na zunanjih mejah v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah in da poleg tega državljani mnogih tretjih držav potrebujejo vizum za vstop v schengensko območje;

77. ponavlja poziv visokega komisarja OZN za begunce, da je spoštovanje temeljnih pravic in mednarodnih obveznosti mogoče zagotoviti le, če bodo operativni postopki in načrti odražali te obveznosti v obliki praktičnih in jasnih smernic za osebje na mejah, vključno na kopenskih, morskih in zračnih mejah; poudarja, da je treba dodatno okrepiti mehanizem Unije na področju civilne zaščite, s katerim bi se odzvali na dogodke z daljnosežnimi posledicami za številne države članice;

78. ponovno poudarja, da je za uspešnost zakonodaje o notranjih in zunanjih meja, tako kot to velja za specifično zakonodajo na področju azila in migracij, bistvenega pomena, da države članice pravilno izvajajo ukrepe, sprejete na ravni Unije; poudarja, da je zaradi povečanega pritiska bistveno boljše izvajanje ukrepov v državah članicah na zunanjih mejah in da se bodo s tem blažili varnostni pomisleki državljanov;

79. je seznanjen s predlogom Komisije z dne 15. decembra 2015 za ciljno usmerjeno revizijo Zakonika o schengenskih mejah, v katerem je predlagala uvedbo sistematičnih kontrol za vse državljane Unije, ne le za državljane tretjih držav, na podlagi ustreznih zbirk podatkov na zunanjih mejah schengenskega območja;

80. meni, da je schengensko območje eden pomembnejših dosežkov evropskega povezovanja; ugotavlja, da zaradi konfliktov v Siriji in drugod v regiji v Unijo prihaja rekordno število beguncev in migrantov, pri čemer so se na nekaterih delih zunanjih meja izkazale pomanjkljivosti; izraža zaskrbljenost, da so se nekatere države članice na to odzvale z zaprtjem notranjih meja ali uvedbo začasnega nadzora meja, s čimer se izpodbija pravilno delovanje schengenskega območja;

Žariščne točke

81. opozarja, da bi morale agencija za zunanje meje, EASO, Europol in Eurojust v okviru pristopa žariščnih točk, ki ga je Komisija predlagala v evropski agendi za migracije, v skladu s svojimi pristojnostmi državam članicam zagotavljati operativno podporo;

82. v zvezi s tem poudarja, da agencije Unije za izpolnitev dodeljenih nalog potrebujejo ustrezna sredstva; vztraja, da morajo agencije Unije in države članice Parlament v celoti obveščati o delu na žariščnih točkah;

83. ugotavlja, da oba sklepa o premestitvi tako za Italijo kot za Grčijo določata operativno podporo na žariščnih točkah pri pregledovanju migrantov ob njihovem prvem prihodu, registraciji njihove prošnje za mednarodno zaščito, zagotavljanju informacij prosilcem glede premestitve, organizaciji operacij vračanja za tiste, ki niso zaprosili za mednarodno zaščito in ki niso kako drugače upravičeni ostati, ter za tiste, ki so dobili negativno odločbo, ter olajševanju vseh korakov v samem postopku premestitve;

84. poziva k čim hitrejši vzpostavitvi žariščnih točk, da bo mogoče tem državam članicam nuditi konkretno operativno podporo; poziva k dodelitvi tehničnih in finančnih sredstev ter pomoči državam članicam prvega vstopa, kot sta Italija in Grčija, da bi zagotovili hitro in učinkovito registracijo ter napotitev na pristojne organe vseh prosilcev za azil, ki prihajajo v Unijo, ob doslednem upoštevanju njihovih temeljnih človekovih pravic; meni, da je za vzpostavitev vzajemnega zaupanja pomembno zagotavljanje hitre in učinkovite pomoči Unije državam članicam ter sprejetje takšne pomoči;

Torek, 12. april 2016

85. ugotavlja, da je eden glavnih namenov žariščnih točk omogočiti Uniji, da ljudem v stiski hitro zagotovi zaščito in humanitarno pomoč; poudarja, da si je treba bistveno prizadevati za zagotovitev, da bo razvrščanje migrantov na žariščnih točkah potekalo ob doslednem spoštovanju pravic vseh migrantov; vendar priznava, da bi morala ustrezna identifikacija prosilcev za mednarodno zaščito na točki prvega vstopa v Unijo olajšati splošno delovanje prenovljenega skupnega evropskega azilnega sistema;

Kazensko pravo v zvezi z migracijami

86. ugotavlja, da Komisija v svojem akcijskem načrtu za boj proti tihotapljenju navaja, da načrtuje morebitno revizijo Direktive Sveta 2004/81/ES o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi ali so bili predmet dejanj omogočanja nezakonitega priseljevanja, ki sodelujejo s pristojnimi organi;

87. meni, da je takšna sprememba potrebna in da bi bilo treba razmisliti o uvedbi sistema, ki bi žrtvam trgovine z ljudmi in tihotapljenja omogočal, da se razkrijejo in pomagajo pri uspešnem pregonu trgovca z ljudmi ali tihotapca brez strahu, da bodo sami preganjani;

88. ugotavlja, da Komisija razmišlja o reviziji Direktive Sveta 2002/90/ES o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju; meni, da ne bi smeli kaznovati tistih, ki nudijo različne oblike humanitarne pomoči ljudem v pomanjkanju, in da bi moralo pravo Unije odražati to načelo;

89. poudarja, da je ključen korak pri uničenju kriminalnih združb trgovcev z ljudmi in tihotapcev tudi prednostno obravnavanje finančnih preiskav, saj je izsleditev in zaseg dobičkov teh kriminalnih združb bistvenega pomena, če jih želimo oslabiti in postopoma odpraviti; v zvezi s tem poziva države članice, naj hitro in učinkovito prenesejo četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja;

90. opozarja, da je za učinkovito izvajanje kazenskih preiskav usposabljanje strokovnjakov bistvenega pomena, zato da sodelujoči v celoti razumejo pojav, ki ga želijo odpraviti, in so ga sposobni prepoznati že v zgodnjih fazah;

Sodelovanje s tretjimi državami

91. poudarja, da bi bilo treba steber globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM) na področju azila in mednarodne zaščite nadalje razviti ter razširiti vključenost tretjih držav; ugotavlja, da se sedanji ukrepi na tem področju v okviru regionalnih programov zaščite ali regionalnih programov za razvoj in zaščito osredinjajo na krepitev zmogljivosti v boju proti kriminalnim mrežam trgovine z ljudmi in tihotapljenja iz tretjih držav izvora in tranzita; obenem ugotavlja, da je element preselitve v teh programih še naprej šibek; meni, da bi bilo treba prizadevanja za krepitev zmogljivosti in dejavnosti preselitve okrepiti in izvajati skupaj s tretjimi državami, ki so sprejele veliko število beguncev;

92. ugotavlja, da je GAMM osnovni instrument, ki opredeljuje cilje zunanje politike Unije na področju migracij, azila in meja; ugotavlja, da obstajajo v tem okviru različni instrumenti, med drugim regionalni dialogi, dvostranski dialogi, partnerstva za mobilnost, skupne agende o migracijah in mobilnosti, sporazumi o ponovnem sprejemu, sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov, sporazumi o izvzetju iz vizumske obveznosti, regionalni programi zaščite in regionalni programi za razvoj in zaščito;

Torek, 12. april 2016

93. meni, da bi se morali v okviru zunanjega delovanja osredotočiti na sodelovanje s tretjimi državami pri reševanju in odpravi temeljnih vzrokov nedovoljenih migracij v Evropo; meni, da morata biti partnerstvo in sodelovanje s ključnimi državami izvora in tranzita ter ciljnim državami še naprej v središču pozornosti, na primer prek kartumskega in rabatskega procesa, dialoga med Afriko in EU na področju migracij in mobilnosti ter budimpeškega in praškega procesa;

94. izpostavlja, da morajo biti Unija in njene države članice selektivne pri podpiranju organov pregona v tretjih državah in pri tem upoštevati seznam kršitev človekovih pravic migrantov s strani teh organov;

95. priporoča, da se pri sodelovanju s tretjimi državami ocenijo azilni sistemi teh držav, njihova podpora beguncem ter njihova sposobnost in pripravljenost za boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju v te države kot bodisi ciljne ali tranzitne države;

96. poziva Unijo, naj tretjim državam pomaga pri krepitvi njihovih azilnih sistemov in strategij vključevanja, da bi državljanom tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito, omogočili, da v njih zaprosijo za to zaščito; meni, da mora EU pri sodelovanju s tretjimi državami vzpostaviti pristop, ki bo ugoden za vse udeležene strani, tj. za Unijo, zadevne tretje države ter begunce in migrante v tej tretji državi;

97. želi opomniti, da je Unija okrepila svoje zunanje sodelovanje s tretjimi državami na področju migracij in azila, da bi se ustrezno odzvala na nastalo begunsko krizo, in je sprožila nove pobude za sodelovanje, kot je skupni akcijski načrt med EU in Turčijo; v zvezi s tem poudarja, da morajo vse pogodbenice uresničiti svoje zaveze, ki izhajajo iz skupnega akcijskega načrta, vključno z odpravljanjem temeljnih vzrokov za množično migracijo Sircev ter pospeševanjem sodelovanja za podporo tako Sircem, ki uživajo začasno zaščito, in njihovim gostiteljskim skupnostim v Turčiji, kot tudi Turčiji pri izpolnjevanju njene zaveze za preprečevanje nedovoljenih migracij z njenega ozemlja v Unijo;

Kampanje ozaveščanja

98. poudarja, da se številne pretihotapljene osebe do določene mere zavedajo tveganj, ki jim bodo izpostavljene na potencialno nevarni poti v Evropo, a se ne glede na to odločijo za pot, saj presodijo, da so ta tveganja manjša od tistih, ki bi jim bile izpostavljene, če ne bi migrirale;

99. pozdravlja dejstvo, da akcijski načrt na področju boja proti tihotapljenju začetek novih kampanj za večjo ozaveščenost povezuje s presojo že obstoječih; priporoča, naj vsaka kampanja vsebuje informacije o merilih za določitev statusa zaščite v Uniji, saj bi te informacije nekatere migrante lahko prepričale, da se ne bi odločili za nevarno pot, saj obstaja možnost, da jim zaščita ne bo odobrena in da se bodo morali vrniti;

Odpravljanje temeljnih razlogov

100. ponovno poudarja, da mora Unija sprejeti dolgoročno strategijo, ki bo prispevala k spopadanju z dejavniki odvrčanja v tretjih državah (konflikti, preganjanje, etnično čiščenje, splošno nasilje ali tudi dejavniki, kot so ekstremna revščina, podnebne spremembe ali naravne nesreče), zaradi katerih ljudje zapadejo v roke kriminalnih mrež tihotapcev, v katerih vidijo svojo edino možnost, da pridejo v Unijo;

101. opozarja, da je posebni poročevalec OZN o človekovih pravicah migrantov Unijo pozval k odprtju dovoljenih migracijskih poti, ki bi migrantom omogočile uporabo uradnih poti za vstop in izstop, da se jim ne bi bilo treba zatekati k tihotapskim mrežam;

102. poudarja, da se je s povečanjem prihodov beguncem v Unijo v zadnjem času izkazalo, da zgolj preprečevalni ukrepi ne zadoščajo za upravljanje sedanjega pojava migracij;

Torek, 12. april 2016

103. ugotavlja, da si moramo dolgoročno bolj prizadevati za reševanje geopolitičnih vprašanj, ki vplivajo na temeljne razloge za migracije, kot so vojna, revščina, korupcija, lakota in pomanjkanje priložnosti, zaradi katerih bodo ljudje še naprej prisiljeni bežati v Evropo, razen če se Unija ne odloči, da bo pomagala pri obnovi teh držav; poudarja, da morajo zato Komisija in države članice zagotoviti denarna sredstva za pomoč pri gradnji zmogljivosti v tretjih državah, na primer s spodbujanjem naložb in izobraževanja, krepitvijo in uveljavljanjem azilnih sistemov, pomočjo pri boljšem upravljanju meja ter krepitvijo pravne države in sodnega sistema;

Financiranje za tretje države

104. ugotavlja, da je glavni instrument financiranja za tretje države Instrument za financiranje razvojnega sodelovanja, ki vključuje edino globalno tematsko financiranje Unije za migracije in je na voljo v okviru programa Svetovne javne dobrine in izzivi, upravlja pa ga Generalni direktorat za mednarodno sodelovanje in razvoj (DEVCO); prav tako ugotavlja, da podobno kot v primeru sredstev, ki so dodeljena neposredno državam članicam, tudi pri upravljanju tega instrumenta sodelujejo drugi generalni direktorati Komisije in organi Unije, zato da pomoč Unije sosednjim državam zagotavlja Generalni direktorat za sosedstvo in širitvena pogajanja z instrumentom za predpristopno pomoč; humanitarno pomoč zagotavlja Generalni direktorat za humanitarno pomoč in civilno zaščito (ECHO), medtem ko Evropska služba za zunanje delovanje (EEAS) upravlja instrument za prispevanje k stabilnosti in miru; opozarja, da glede na to, da oba sklada, Sklad za migracije, azil in vključevanje (AMIF) ter Sklad za notranjo varnost (ISF), ki ju upravlja Generalni direktorat za migracije in notranje zadeve (HOME), dajeta zunanjo razsežnost, to omogoča novega zunanjega finančnega deležnika;

105. pozdravlja nedavno ustanovljeni skrbniški sklad za Afriko, ki mu je bilo dodeljenih 1,8 milijarde EUR, kar je dodatni element v financiranju tretjih držav; poziva države članice, naj še nadalje prispevajo sredstva v sklad;

106. priporoča, da bi morali biti v skladu z globalnim pristopom k vprašanju migracij in mobilnosti štirje tematski stebri za obravnavo (i) zakonitih migracij in mobilnosti, (ii) nedovoljenih migracij in trgovine z ljudmi, (iii) mednarodne zaščite ter (iv) učinka migracij na razvoj v zunanji politiki Unije in pri financiranju enakovredni;

Preglednost financiranja

107. ugotavlja, da se migracijska politika Unije izvaja z različnimi političnimi instrumenti, od katerih ima vsak svoje cilje, ki niso nujno povezani med seboj, ter da ni dovolj usklajenosti med različnimi akterji, ki sodelujejo pri tem financiranju; poudarja, da upravljavska struktura zaradi razdrobljenosti proračunskih vrstic in pristojnosti otežuje celovit pregled nad dodeljevanjem in končno porabo različnih sredstev; prav tako poudarja, da je zaradi te razdrobljenosti težje izračunati, koliko Unija skupaj porabi za migracijsko politiko;

108. meni, da je treba predložiti celovit pregled nad financiranjem, ki ga Unija nameni migracijam zunaj in znotraj nje, saj bi bila brez takšnega pregleda onemogočena preglednost in dobro oblikovanje politike; v zvezi s tem ugotavlja, da je ena od možnosti vzpostavitev spletišča, ki bi vsebovalo podatkovno zbirko z vsemi projekti, povezanimi z migracijsko politiko, ki jih financira Unija; poudarja, naj se preglednost razširi tudi na proračunske vrstice, da se zagotovi ustrezno financiranje vseh ciljev migracijske politike Unije;

109. opozarja, da je treba za doseganje pozitivnega učinka skladov EU za migracije s postopki na nacionalni ravni in na ravni EU zagotavljati preglednost, učinkovito spremljanje in odgovornost, in meni, da bi bilo treba razmisliti o tem, kako bi lahko postopka spremljanja in ocenjevanja preoblikovali v tekoča postopka, da ju ne bi več opravljali samo naknadno; meni, da bi bilo treba vzpostaviti kvalitativne in kvantitativne kazalce, s katerimi bi ugotavljali učinek skladov EU in prispevali k ocenitvi doseganja njihovih ciljev;

Torek, 12. april 2016

Dodatno financiranje na področju migracij

110. pozdravlja dodatno financiranje iz proračuna Unije za leto 2016, kar omogoča začetek reševanja nastale migracijske krize; poudarja, da gre večina novih sredstev iz večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, ki so bila prenesena v naslednje obdobje, kar pomeni, da Unija danes troši sredstva, ki so bila namenjena za prihodnost;

111. se strinja, da je treba pozdraviti nedavne proračunske predloge in dodatno financiranje, predvideno v proračunu Unije za leto 2016, vključno z uporabo instrumenta prilagodljivosti, medtem ko srednjeročno in dolgoročno financiranje še vedno vzbuja skrb; je zaskrbljen, ker predlagano povečanje zneskov proračunskih vrstic za Sklad za migracije, azil in vključevanje za leto 2016 ne spremlja predlagana revizija skupnih sredstev, ki so na voljo v okviru tega sklada za obdobje 2014–2020; meni, da bodo sredstva iz Sklada za migracije, azil in vključevanje tako usahnila že veliko pred letom 2020, če se sedanje stanje ne spremeni;

112. spodbuja države članice, naj v celoti izkoristijo možnosti, ki jih nudijo skladi, ki niso neposredno povezani z migracijsko politiko, ki pa se lahko uporabijo za financiranje ukrepov na tem področju (na primer ukrepi vključevanja), kot so Evropski socialni sklad, Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim, Obzorje 2020, Evropski sklad za regionalni razvoj in Program za pravice in državljanstvo;

113. priporoča, da se pri pregledu večletnega finančnega okvira, ki je predviden za konec leta 2016, v proračunu Unije zagotovijo znatna dodatna sredstva v okviru razdelka 3 o državljanstvu, svobodi, varnosti in pravici, da bodo na voljo zadostna sredstva glede na migracijske trende in z njimi povezane finančne zahteve za politiko Unije in držav članic na področju azila, migracij in vključevanja;

Vloga in sodelovanje civilne družbe

114. poudarja, da je zagotavljanje operativnih sredstev ključni izziv za nevladne organizacije, saj je večina sredstev vezanih na projekte; poudarja, da bi bilo treba spodbujati prostovoljske pobude in pobude nevladnih organizacij, ki nudijo pomoč migrantom, kjer je to primerno, pa bi jih morale financirati Evropska komisija in države članice; poziva države članice in Evropsko komisijo, naj si prizadevajo, kadar je to primerno in mogoče, za financiranje projektov organizacij civilne družbe, ki delujejo na področju migracij, vključevanja in azila;

115. poudarja, da je treba zagotoviti sodelovanje civilne družbe pri razvoju ukrepov Unije in nacionalnih programov, v skladu s partnerskim načelom iz določb Sklada za azil, migracije in vključevanje; predlaga, naj na se ravni Unije preuči možnost rednega posvetovanja med Komisijo in ustreznimi partnerji civilne družbe, ki delujejo na področju azila, migracij in vključevanja;

Demografski trendi

116. ugotavlja, da je pred povečanjem migracijskih tokov v Unijo leta 2015 študija OECD in Komisije iz leta 2014 pokazala, da se bo med letoma 2013 in 2020 v Uniji število aktivnega prebivalstva v starosti med 15 in 64 let zmanjšalo za 7,5 milijona, če pa se iz teh napovedi izključijo migranti, bo upad še očitnejši, saj bi se aktivno prebivalstvo zmanjšalo za 11,7 milijona;

117. kljub temu poudarja, da je bila v novembru 2015 stopnja brezposelnosti med mladimi v vseh državah članicah 20 %;

118. poleg tega ugotavlja, da bo po nedavnih napovedih Eurostata delež prebivalstva, starega 65 let ali več, v primerjavi s prebivalstvom med 15. in 64. letom narastel od 27,5 % v začetku leta 2013 do skoraj 50 % v letu 2050; ugotavlja, da bi to pomenilo spremembo sedanjega deleža štirih ljudi v aktivni dobi za vsako osebo, staro 65 let ali več, na le dva človeka v aktivni dobi na eno osebo, staro 65 let ali več;

Torek, 12. april 2016

Zakonita delovna migracija

119. navaja, da je pravna podlaga za upravljanje zakonite migracije na ravni Unije opredeljena v členu 79 PDEU;
120. se zaveda, da člen 79(5) državam članicam posebej pridrži pravo, da določijo število sprejetih državljanov tretjih držav, ki prihajajo na njihovo ozemlje iz tretjih držav zaradi iskanja zaposlitve;
121. poudarja, da je v strategiji Evropa 2020 opredeljeno, da je za doseg ciljev Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast potrebna celovita politika na področju delovnih migracij ter boljše vključevanje migrantov;
122. ugotavlja, da je veljavni zakonodajni okvir EU, ki ureja dostop državljanov tretjih držav do dela v Uniji, precej razdrobljen, saj je osredotočen na posebne kategorije delavcev in ne na urejanje vseh delavcev migrantov na splošno;
123. meni, da bo morala Unija dolgoročno določiti bolj splošna pravila za vstop in prebivanje tistih državljanov tretjih držav, ki v Uniji iščejo delo, da bi zapolnili vrzeli na trgu dela v Uniji;

Potreba po boljših podatkih

124. poziva k celoviti viziji za trg dela v Uniji kot nujnem pogoju za pripravo politik v zvezi s trgovino; poudarja, da je treba razviti orodja za boljše opredeljevanje in predvidevanje sedanjih in prihodnjih potreb na trgu dela v Uniji; glede tega predlaga, da bi lahko izboljšali obstoječa orodja, kot so orodja, ki sta jih razvila Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja ali Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, in jih celo združili z mednarodnimi statistikami o potencialni delovni sili iz tretjih držav, s čimer bi dobili natančnejši pregled razmer;
125. meni, da bi lahko boljši podatki in izboljšana orodja za njihovo analizo pomagali oblikovalcem politik pri določanju prihodnjih politik glede delovne migracije, Unija in države članice pa bi morale opredeliti vrzeli na svojih trgih dela, ki bi jih lahko zapolnili z delovnimi mesti, ki bi sicer ostala nezasedena;

Izkoriščanje delovne sile

126. ugotavlja, da je lahko izkoriščanje delovne sile posledica trgovine z ljudmi ali tihotapljenja ali pa z njima tudi ni povezana, posledica pa je nekaznovanje tistih, ki migrante brez urejenega statusa izkoriščajo v državah članicah, v katerih kot tako ni kaznivo;
127. obžaluje, da se je kot pomemben dejavnik izkazalo nizko tveganje za razkritje in/ali pregon delodajalca, ki izkorišča migrante brez urejenega statusa, še posebej v sektorjih, kjer je nevarnost takega izkoriščanja največja (v kmetijstvu, gradbeništvu, hotelirstvu in gostinstvu, pri delavcih v gospodinjstvu in na področju nege); priporoča, da je treba za odpravo nekaznovanja najprej zagotoviti, da se vsi primeri hudih oblik izkoriščanja delovne sile v okviru nacionalnih zakonodaj določijo kot kaznivo dejanje in ustrezno kaznujejo, zatem pa je treba povečati število delovnih inšpekcij v ogroženih sektorjih;
128. ugotavlja, da je trenutno v veliko državah članicah izkoriščanje delovne sile kaznivo dejanje, če poteka kot trgovina z ljudmi, s čimer pa nastaja velika praznina v vseh primerih, ko izkoriščevalci delovne sile niso vključeni v trgovino z ljudmi ali jim tega ni mogoče dokazati;

Torek, 12. april 2016

129. ponavlja, da je treba v celoti izvajati posebne postopke za omogočanje pritožb iz Direktive 2009/52/ES o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (direktiva o sankcijah zoper delodajalce) in jih v praksi pravilno uporabljati; meni, da je treba povečati zaščito za tiste žrtve trgovine z ljudmi ali tiste, ki so jih pretihotapili v Evropsko unijo, ki sodelujejo pri pregonu trgovcev z ljudmi in/ali tihotapcev ter ga olajšajo; predlaga, da je treba poleg tega podpreti ustanovitev Evropske poslovne koalicije proti trgovini z ljudmi (kot je bilo predlagano v strategiji za preprečevanje trgovine z ljudmi iz leta 2014), da bi vzpostavili oskrbovalne verige, ki ne bodo vključevale trgovine z ljudmi;

130. zato meni, da je treba pri vseh poskusih za odpravo izkoriščanja delovne sile uporabiti dvojen pristop, kjer se učinkovito preganjajo izkoriščevalski delodajalci in zaščitijo žrtve takega izkoriščanja;

Revizija direktive o modri karti

131. opozarja, da je Komisija v agendi o migracijah sporočila svojo namero o reviziji direktive o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce (direktiva o modri karti), pri čemer se bo posebej posvetila vprašanju glede področja uporabe (morebitna vključitev podjetnikov, pripravljenih vlagati v Evropi) in izboljšanja predpisov o mobilnosti znotraj EU;

132. ponavlja, da so v poročilu Komisije o izvajanju veljavne direktive o modri karti izpostavljene pomanjkljivosti te direktive, tudi zelo omejena stopnja harmonizacije, ki je posledica velike svobode držav članic pri njenem izvajanju, zlasti pa pravice držav članic, da ohranijo vzporedne nacionalne sheme;

133. poleg tega meni, da je povsem očitno, da bi se morala direktiva osredotočiti ne le na visokokvalificirane delavce, ampak tudi na ciljne visokokvalificirane poklice, kjer je ugotovljeno pomanjkanje delovne sile; poleg tega meni, da bi moral biti pregled direktive o modri karti ambiciozen in usmerjen, hkrati pa bi si bilo treba prizadevati za odpravo nedoslednosti v veljavni direktivi, zlasti glede vzporednih nacionalnih shem; priporoča, da je treba preučiti možnost spremembe področja uporabe, da bi vanj vključili državljane tretjih držav, ki bi lahko pomagali zapolniti vrzeli, ugotovljene na trgih dela Unije;

o

o o

134. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, parlamentom in vladam držav članic ter Evropskemu azilnemu podpornemu uradu (EASO), Evropski agenciji za zunanje meje (Frontex), Evropskemu policijskemu uradu (Europol), Uradu za evropsko pravosodno sodelovanje (Eurojust), Agenciji Evropske unije za temeljne pravice, Evropski agenciji za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice, Svetu Evrope, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0103

Letni poročili o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013 (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju praktičnih ureditev za izvajanje člena 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v primeru sporazuma v prvi obravnavi, o katerih sta se 22. julija 2011 sporazumeli pristojni službi Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o osemnajstem poročilu o boljši pripravi zakonodaje – uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti (2010) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2012 (COM(2013)0566) in letnega poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2013 (COM(2014)0506),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 4. decembra 2014 o pametni pravni ureditvi,
- ob upoštevanju sklepov konference predsednikov parlamentov Evropske unije z dne 21. aprila 2015,
- ob upoštevanju polletnih poročil konference COSAC z dne 27. septembra 2012, 17. maja 2013, 4. oktobra 2013, 19. junija 2014 in 14. novembra 2014 o razvoju postopkov in praks Evropske unije, ki se uporabljajo pri parlamentarnem nadzoru,
- ob upoštevanju končnega poročila skupine na visoki ravni neodvisnih zainteresiranih strani za upravne obremenitve z dne 14. oktobra 2014 z naslovom „Zmanjšanje birokracije v Evropi – zapuščina in obeti“ ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju členov 52 in 132 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za ustavne zadeve (A8-0301/2015),

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 117.

⁽⁴⁾ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Torek, 12. april 2016

- A. ker je 2012 Komisija prejela 83 obrazloženih mnenj, ki obravnavajo zakonodajne predloge; ker je leta 2012 skupno prejela 292 mnenj, tudi takih, ki niso štele za obrazloženo mnenje;
- B. ker je 2013 Komisija prejela 99 obrazloženih mnenj, ki obravnavajo zakonodajne predloge; ker je leta 2013 skupno prejela 313 mnenj, tudi takih, ki niso štele za obrazloženo mnenje;
- C. ker so nacionalni parlamenti leta 2012 podali 12 obrazloženih mnenj v zvezi z drugim Montijevim predlogom ⁽¹⁾, kar predstavlja 19 glasov (meja je 18 glasov), in tako prvič sprožili postopek t. i. rumenega kartona, po katerem mora institucija, ki je predlog predstavila, tega pregledati in svojo odločitev, da ga umakne, spremeni ali ohrani, utemeljiti;
- D. ker je Komisija drugi Montijev predlog umaknila, vendar je menila, da je bil predlog v skladu z načelom subsidiarnosti in da je bil umaknjen zaradi nezadostne podpore v Evropskem parlamentu in Svetu ministrov ⁽²⁾;
- E. ker so nacionalni parlamenti leta 2013 izdali 13 obrazloženih mnenj o predlogu za ustanovitev evropskega javnega tožilstva ⁽³⁾, kar pomeni 18 glasov, in s tem sprožili drugi postopek rumenega kartona;
- F. ker je Komisija ugotovila, da je predlog v skladu z načelom subsidiarnosti in da umik ali sprememba nista potrebna; ker je Komisija izjavila, da bo v zakonodajnem postopku ustrezno upoštevala obrazložena mnenja ⁽⁴⁾;
- G. ker je več nacionalnih parlamentov izrazilo zadržke zaradi pristopa Komisije in menilo, da so obrazložitve in argumenti, ki jih je predložila, nezadostni; ker sta Odbor za pravne zadeve in Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta razpravljala o tej temi;
- H. ker so bili obseg in delovne metode v nadaljnjih pogajanjih s Svetom o evropskem javnem tožilstvu zoženi v primerjavi s prvotnim predlogom, o katerem so bila pripravljena obrazložena mnenja;
- I. ker mora Komisija glede na svojo pravico do pobude zagotoviti, da se že v začetnih fazah razvoja politik sprejmejo pravilne odločitve o tem, ali naj se predlaga ukrepanje na ravni EU in kako naj se to stori;
- J. ker Komisija pregleduje smernice, ki se uporabljajo v postopku ocene učinka, kar vključuje obravnavo subsidiarnosti in sorazmernosti;
- K. ker je Evropski parlament ustanovil lastni oddelek za oceno učinka, ki je v letu 2013 izdal 50 izhodiščnih vrednotenj in dve podrobni vrednotenji ocen učinka Komisije;
- L. ker so nacionalni parlamenti ugotovili, da je zaradi vključitve znatnih in številnih delegiranih pooblastil težko učinkovito oceniti, ali bodo končna pravila v skladu z načelom subsidiarnosti;

⁽¹⁾ Predlog uredbe Sveta o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (COM(2012)0130).

⁽²⁾ Pismo podpredsednika Komisije Šefčoviča nacionalnim parlamentom z dne 12. septembra 2012.

⁽³⁾ Predlog Komisije o ustanovitvi evropskega javnega tožilstva (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ Sporočilo z dne 27. Novembra 2013 Evropskemu parlamentu, Svetu in nacionalnim parlamentom o proučitvi predloga uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva v zvezi z načelom subsidiarnosti v skladu s Protokolom št. 2 (COM(2013)0851).

Torek, 12. april 2016

M. ker se subsidiarnost in sorazmernost pregledata le na začetku zakonodajnega procesa, ko se opravi tudi ocena učinka;

1. meni, da sta načeli subsidiarnosti in sorazmernosti temeljni vodilni načeli Evropske unije;
2. poudarja, da bi morali načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, določeni v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, usmerjati izvajanje pristojnosti EU; pozdravlja dejstvo, da so v letih 2012 in 2013 institucije EU in nacionalni parlamenti skrbno spremljali spoštovanje teh načel;
3. pozdravlja tesnejše sodelovanje in večjo vključenost nacionalnih parlamentov v evropskem zakonodajnem procesu, rezultat tega pa je večja zavest o načelih, na katerih temelji EU, vključno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti v medinstitucionalnem okviru; vseeno ugotavlja, da je treba na tem področju opraviti še veliko dela; za začetek predlaga, da bi Komisija vsako leto vodila razpravo z vsakim posameznim nacionalnim parlamentom, da bi okrepili dialog med Komisijo in nacionalnimi parlamenti;
4. nadalje meni, da morata biti načeli subsidiarnosti in sorazmernosti izhodiščna točka za oblikovanje politik; zato poudarja, kako pomembno je oceniti na začetku zakonodajnega procesa, ali se lahko politični cilji lažje dosežejo na evropski kot pa na nacionalni ali regionalni ravni;
5. se zaveda pomena parlamentov in njihovega ozemeljskega vpliva ter bližine državljanom in po potrebi poziva k njihovi večji vključenosti v sistem zgodnjega opozarjanja;
6. vendar ugotavlja, da večino mnenj nacionalnih parlamentov predloži le nekaj nacionalnih parlamentov, ter spodbuja druge parlamente, naj se bolj vključijo v evropsko razpravo;
7. poudarja, da morajo evropske institucije spoštovati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, zapisani v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji in protokolu št. 2 k Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki sta splošne narave in ki zavezujeta institucije pri izvajanju pooblastil Unije, z izjemo področij, ki spadajo v izključno pristojnost Unije, kjer se načelo subsidiarnosti ne uporablja;
8. meni, da je mehanizem preverjanja skladnosti z načelom subsidiarnosti velikega pomena za sodelovanje med evropskimi in nacionalnimi institucijami;
9. zato obžaluje, da so letna poročila, ki jih pripravi Komisija, nekoliko površna, in poziva Komisijo, naj preuči možnost priprave podrobnejših poročil o upoštevanju subsidiarnosti in sorazmernosti pri oblikovanju politik EU;
10. je seznanjen z metodologijo Komisije v letnih poročilih za leti 2012 in 2013, v katerih se uporablja statistika za opredelitev obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov o svežnju predlogov kot enega samega obrazloženega mnenja namesto kot obrazloženih mnenj za vsak posamezni predlog;
11. meni, da se je kot celota, odstotni delež obrazloženih mnenj od vseh vloženih mnenj v primerjavi z letoma 2010 in 2011 znatno povečal, in ugotavlja, da so v letu 2012 obrazložena mnenja predstavljala 25 % vseh mnenj, leta 2013 pa 30 % mnenj nacionalnih parlamentov v skladu s Protokolom 2; s tem v zvezi je seznanjen s posvetovanji nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku;

Torek, 12. april 2016

12. poudarja, da so v letu 2012 nacionalni parlamenti prvič uporabili postopek „rumenega kartona“ v zvezi z načelom subsidiarnosti, in sicer v odgovor na predlog Komisije za uredbo o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (Monti II); ugotavlja, da je Komisija sicer sklenila, da načelo subsidiarnosti ni bilo kršeno, a je zaradi pomanjkanja politične podpore umaknila svoj predlog; ugotavlja, da je bil leta 2013 drugič uporabljen postopek „rumenega kartona“, in sicer v zvezi s predlogom Komisije o uredbi Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva; ugotavlja, da je Komisija sklenila, da je predlog skladen z načelom subsidiarnosti in da ga bo ohranila;

13. ugotavlja, da obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov kažejo na različne razlage načel subsidiarnosti in sorazmernosti; pri tem opozarja, da načelo subsidiarnosti, določeno v pogodbah, Uniji omogoča, da deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, „le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije“; ravno tako opozarja, da „v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb“; spodbuja nacionalne parlamente, naj pri ocenjevanju spoštovanja načel subsidiarnosti in sorazmernosti skrbno sledijo črki Pogodbe o Evropski uniji; toplo priporoča, naj nacionalni parlamenti in evropske institucije izmenjajo mnenja in prakse o pregledovanju subsidiarnosti in sorazmernosti;

14. ugotavlja, da se obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov precej razlikujejo glede vrste uporabljenih argumentov in glede njihove oblike; obžaluje, da ni splošnih vzorcev, zaradi česar je težje oceniti, na kakšni podlagi se v postopek vključujejo nacionalni parlamenti;

15. opozarja na zadržke, izražene v preteklih poročilih Parlamenta, v zvezi s primeri, ko subsidiarnost v oceni učinka, ki jo je pripravljala Komisija, ni bila ustrezno obravnavana; nadalje opozarja, da tudi letna poročila odbora za oceno učinka (IAB) opozarjajo na to vprašanje; ugotavlja, da je ta odbor za več kot 30 % ocen učinka, ki jih preučil v letih 2012 in 2013, menil, da so nezadovoljivo analizirale načelo subsidiarnosti; izraža zaskrbljenost, ker je ta številka leta 2014 narasla na 50 %, in Komisijo poziva, naj pri pregledu smernic, ki se uporabljajo za postopek ocene učinka, to vprašanje obravnava, trend pa obrne;

16. opozarja, da so ocene učinka pomembni pripomočki pri odločanju v zakonodajnem postopku, in poudarja, da bi bilo treba v njih ustrezno upoštevati vprašanja, ki se nanašajo na subsidiarnost in sorazmernost;

17. poudarja, da so temeljite ocene učinka, ki podrobno ocenijo skladnost z načelom subsidiarnosti, ključnega pomena za povečanje zaupanja državljanov, saj pogosto menijo, da je načelo subsidiarnosti bistven element demokratičnega procesa; zato poudarja, da bi lahko okrepljeno preverjanje subsidiarnosti obravnavali kot pomembno orodje za zmanjševanje tako imenovanega demokratičnega primanjkljaja;

18. ponavlja poziv iz zgoraj omenjene resolucije z dne 14. septembra 2011 k uporabi nacionalnih ocen učinka (trenutno poteka razprava o njihovi reformi), da dopolnijo ocene učinka, ki jih v podporo predlagani zakonodaji opravi Komisija; meni, da bosta nedavno ustanovljena oddelka za oceno učinka v Parlamentu pozitivno dopolnila delo Komisij;

19. izraža razočaranje nad odzivom Komisije do nacionalnih parlamentov v primerih, ko je sprožen postopek rumenega kartona; meni, da se mora Komisija celovito odzvati na vsak posamični zadržek, ki ga izrazijo nacionalni parlamenti, in sicer kot del dialoga, poleg objave mnenja; meni tudi, da mora Komisija pred pristojnim odborom ali odbori Parlamenta podrobno obrazložiti svoje stališče;

Torek, 12. april 2016

20. poudarja, da bi postopek rumenega kartona kot instrument za vplivanje na odločanje na ravni EU lahko učinkovito okrepili z zgodnejšo izmenjavo informacij glede stališč nacionalnih parlamentov, zaradi česar spodbuja nacionalne parlamente, naj si izmenjujejo mnenja o obsegu in metodah ocenjevanja, ki se uporabljajo za oceno skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti;

21. meni, da je politični dialog vse pomembnejši za zagotavljanje spoštovanja subsidiarnosti; meni, da političnega dialoga ne bi bilo treba izboljšati samo v primerih, ki je sprožen postopek z rumenim ali oranžnim kartonom, ampak kot splošno pravilo; v zvezi s tem pozdravlja zavezo Junckerjeve komisije, da bo nastopila pred več nacionalnimi parlamenti, ter poziva Parlament, naj preuči možnost podobnih pobud; meni, da bi lahko poročevalce spodbudili k večjemu sodelovanju z nacionalnimi parlamenti, zlasti ker je uporaba videokonferenc in drugih metod spletnega delovanja vse lažja in učinkovitejša;

22. poudarja, da morajo evropske institucije in nacionalni parlamenti še veliko postoriti, da bi v Evropski uniji ustvarili kulturo subsidiarnosti; priporoča, naj se nacionalni parlamenti in Komisija dogovorijo o dveh posebnih pobudah, ki bi pripomogli k boljšemu upoštevanju načela subsidiarnosti v zakonodajnem procesu, in sicer spodbujanje vključevanja stališč, perspektiv in drugih predlogov nacionalnih parlamentov v okviru političnega dialoga, zlasti med pripravljalnimi dejavnostmi, kot so zelene ali bele knjige Komisije, in možnost za podaljšanje obdobja za posvetovanje z nacionalnimi parlamenti v okviru analize subsidiarnosti, če nacionalni parlamenti to zahtevajo zaradi prekratkega roka na podlagi utemeljenih objektivnih razlogov, kot so naravne nesreče in čas počitnic; meni, da bi to bilo mogoče doseči s politično zavezo, ki bi jo institucije in nacionalni parlamenti sklenili v prvi vrsti, ne da bi zaradi tega prišlo do zamude pri sprejetju zadevne zakonodaje;

23. če se države članice odločijo, da bodo podaljšale rok, do katerega morajo nacionalni parlamenti podati obrazloženo mnenje v skladu s členom 6 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, bi bilo treba to vključiti v prihodnjo revizijo Pogodbe; takšno podaljšanje roka bi se lahko potem tudi opredelilo v sekundarni zakonodaji;

24. meni, da je pomembno, da nacionalni parlamenti zlahka začnejo postopek rumenega kartona, ob hkratni potrditvi načela subsidiarnosti v skladu s Pogodbama;

25. ugotavlja, da je v odboru COSAC več nacionalnih parlamentov izrazilo zanimanje za predložitev uvedbe zelenega kartona kot orodja za izboljšanje političnega dialoga, ki bi nacionalnim parlamentom, ob poprejšnji pridobitvi podpore Parlamenta, omogočil konstruktivno sodelovanje s Komisijo ob upoštevanju pravice Komisije do dajanja pobud;

26. ugotavlja, da se lahko zakonodajni predlogi med čakanjem na sprejetje v institucijah znatno spremenijo; opozarja, da poteka preverjanje skladnosti z načelom subsidiarnosti le na začetku zakonodajnega postopka, ne pa tudi ob koncu; poleg tega opozarja, da so ocene učinka na splošno pripravljene le za začetno, ne pa končno fazo zakonodajnega postopka; poudarja, da je po začetku postopka sprejemanja potrebno vmesno vrednotenje, pa tudi na koncu zakonodajnega postopka, kar bi v določenih primerih omogočilo izdajo opozorila državam članicam, ki niso spoštovale načela subsidiarnosti;

27. zato poziva k nadaljnji analizi subsidiarnosti in pripravi celovite ocene učinka ob koncu zakonodajnih pogajanj ter pred sprejetjem končnega besedila, da bi se zagotovila skladnost z načelom subsidiarnosti in da se lahko pripravi ocena, tudi sorazmernosti; meni, da bi takšno obdobje za razmislek pomagalo politikom pri presoji, ali je zakonodaja v skladu z načeli Unije, in bi povečalo preglednost rezultatov, doseženih v obdobjih, ko potekajo precej intenzivna pogajanja;

28. je seznanjen z novimi cilji politike Komisije glede pobud in predlogov zakonodaje EU, namreč: čim nižji stroški; koristi za državljane, podjetja in delavce; izogibanje nepotrebnim upravnim bremenom;

Torek, 12. april 2016

29. meni, da bi morali oceniti in dokazati, ali so programi iz večletnega finančnega okvira skladni z načelom subsidiarnosti v smislu dokazljive dodane vrednosti v upravičenih državah članicah;
30. poziva Komisijo, naj v skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti poenostavi postopek pridobitve sredstev EU, da bi bil prijavni postopek učinkovitejši in usmerjen k rezultatom;
31. poudarja svojo zavezanost, da se zagotovi upoštevanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti prek ocenjevanja lastnih zakonodajnih samoiniciativnih poročil, predhodnih ocen za ocene učinka Komisije in nenehnega ocenjevanja potencialne dodatne vrednosti EU ter tako da se ocenijo stroški neukrepanja na ravni EU;
32. je seznanjen z nedavnimi razpravami o reševanju sporov med vlagatelji in državo ter predlogi Komisije za **zamenjavo** sedanjega modela; opozarja, da je v členu 3 Pogodbe o delovanju Evropske unije določeno, da je skupna trgovinska politika sestavni del izključne pristojnosti Unije, ki temelji na enotnih načelih; zato ugotavlja, da se načelo subsidiarnosti ne uporablja na področju skupne trgovinske politike;
33. poziva države članice, naj obnovijo razpravo o Konvenciji UNCITRAL o preglednosti pri arbitražnem reševanju sporov med vlagatelji in državo, da bo Komisija lahko podpisala konvencijo v imenu celotne Unije; obžaluje, da nekatere države članice niso pogodbenice te konvencije; meni, da ta primer poudarja potrebo po večji vsestranski jasnosti v zvezi s področjem uporabe izključne pristojnosti Unije na področju neposrednih tujih naložb; opozarja, da so različne politike, ki jih izvajajo države članice v zvezi z zaščito naložb, privedle do sedanjega stanja, v katerem so države članice pogodbenice približno 1 400 dvostranskih naložbenih pogodb z včasih različnimi določbami, kar bi lahko privedlo do različne obravnave vlagateljev EU v tujini glede na izvor naložbe;
34. v zvezi s finančno pomočjo EU drugim državam, konkretno makrofinančno pomočjo, poziva k bolj poglobljeni predhodni in naknadni oceni učinka glede sorazmernosti predlaganih ukrepov, da bo pomoč učinkovita in bo dejansko pomagala našim partnerjem v stiski; vztraja, da je treba določiti pogoje za izplačilo pomoči in uvesti ustrezen nadzor nad uporabo teh sredstev, vključno z ukrepi za preprečevanje in boj proti goljufijam in korupciji ter podrobnim nadzorom Parlamenta; poziva k tesnejšemu povezovanju zunanjih instrumentov EU z združevanjem trgovinske, razvojne in zunanje in varnostne politike; poudarja, da morajo v tej zvezi države članice pokazati več zavezanosti;
35. poudarja izjemni pomen ustreznega posvetovanja, dialoga in sodelovanja državljanov, podjetij (zlasti MSP) in civilne družbe v procesu odločanja EU na področju trgovinske politike;
36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0104

Program ustreznosti in uspešnosti predpisov**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT): stanje in obeti (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju medinstitucionalnih sporazumov o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju praktičnih ureditev za izvajanje člena 294(4) PDEU v primeru sporazuma v prvi obravnavi, o katerih sta se dne 22. julija 2011 sporazumeli pristojni službi Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. novembra 2014 o pregledu smernic za oceno učinka Komisije in vlogi testa za mala in srednja podjetja ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2014 o spremljanju prenosa zakonodajnih pooblastil in nadzoru držav članic nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o osemnajstem poročilu o boljši pripravi zakonodaje – uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti (2010) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 4. decembra 2014 o pametni pravni ureditvi,
- ob upoštevanju poročila Komisije o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT): stanje in obeti (COM(2014)0368),
- ob upoštevanju predhodnih sporočil Komisije o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov (COM(2012)0746) in (COM(2013)0685),
- ob upoštevanju poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti (Devetnajsto poročilo o boljši pripravi zakonodaje, leto 2011) (COM(2012)0373),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pametna pravna ureditev – odziv na potrebe malih in srednjih podjetij“ (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1; Sprejeta besedila z dne 9. marca 2016, P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 117.

⁽⁶⁾ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87;

⁽⁷⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 31.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o spremljanju pametne pravne ureditve za MSP in posvetovanju o njej (SWD(2013)0060),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije o pametni pravni ureditvi v Evropski uniji (COM(2010)0543),
 - ob upoštevanju smernic Komisije za posvetovanje z deležniki za leto 2014,
 - ob upoštevanju končnega poročila skupine neodvisnih deležnikov na visoki ravni za upravne obremenitve z dne 24. julija 2014 z naslovom „Zmanjšanje birokracije v Evropi – zapuščina in obeti“ in še zlasti ločenega mnenja štirih članov skupine, ki so zastopali interese delavcev, javnega zdravja, okolja in potrošnikov, v Prilogi 12,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. decembra 2014 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Boljše pravno urejanje za boljše rezultate – agenda EU“ (COM(2015)0215),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Predlog medinstitucionalnega sporazuma o boljšem pravnem urejanju“ (COM(2015)0216),
 - ob upoštevanju sklepa Komisije o vzpostavitvi platforme REFIT (C(2015)3261) in sporočila Komisije z naslovom „Platforma REFIT – struktura in delovanje“ (C(2015)3260),
 - ob upoštevanju sklepa predsednika Evropske komisije o ustanovitvi neodvisnega odbora za regulativni pregled (C(2015)3263), sporočila Komisije z naslovom „Odbor za regulativni pregled – poslanstvo, naloge in osebje“ (C(2015)3262) in sporočila Komisije z naslovom „Standardni obrazložitevni memorandum“ (C(2015)3264/2),
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom „Smernice za boljše pravno urejanje“ (SWD(2015)0111),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0208/2015),
- A. ker je program ustreznosti in uspešnosti predpisov (program REFIT) ključni element nove strategije Komisije za boljše pripravo zakonodaje;
- B. ker naj bi s programom REFIT utrdili postopke za boljše pripravo zakonodaje, poenostavili pravo EU ter zmanjšali upravno in regulativno obremenitev, obenem pa na z dokazi podprtem oblikovanju politik napredovali v smeri dobrega upravljanja, kjer imata pomembni vlogi ocena učinka in naknadni nadzor, ne da bi nadomestili politično odločanje;
- C. ker je Komisija v podporo svojemu delu v okviru programa REFIT vzpostavila novo platformo REFIT, ki jo sestavljata dve skupini: vladna skupina, v kateri so strokovnjaki na visoki ravni iz javne uprave iz vsake države članice, in skupina deležnikov, v kateri je do 20 strokovnjakov, med njimi dva iz Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij, ostali pa so predstavniki podjetij, tudi MSP, socialnih partnerjev in organizacij civilne družbe.

⁽¹⁾ Dokument EESO INT/750.

Torek, 12. april 2016

- D. ker letni pregled stanja programa REFIT omogoča, da se oceni napredek, dosežen na vseh področjih politike in za vsako pobudo, ki jo je določila Komisija, vključno z ukrepi Evropskega parlamenta in Sveta;
- E. ker je Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje iz leta 2003 zaradi trenutnega zakonodajnega okolja, ki ga je prinesla Lizbonska pogodba zastarel;
- F. ker je v preteklih letih načrt za boljšo pravno ureditev vseeno prispeval k izboljšanju zakonodajnih praks; ker veliko število različnih imen in programov, ki jih je Komisija vpeljala na tem področju, na primer „boljša pravna ureditev“, „boljša priprava zakonodaje“, „pametna pravna ureditev“, „ustreznost predpisov“, načelo „najprej pomisli na male“, „preverjanja ustreznosti“ in „program ABR+“, ne zagotavlja ustrezne jasnosti in preglednosti v zvezi s cilji teh ukrepov, zlasti za državljane, in bi jih zato morali združiti;
- G. ker je Komisija s sporočilom „Boljše pravno urejanje za boljše rezultate – agenda EU“ z dne 19. maja 2015 predlagala skladen in celosten pristop boljši pripravi zakonodaje, ki upošteva celoten cikel priprave politik in zahteva usmerjeno medsebojno delovanje med vsemi institucijami, in ker bo zato Parlament podrobno preučil sporočilo, da bi tako dosegli najboljše možne rezultate v interesu državljanov Unije;
- H. ker so vsi cilji Unije, opredeljeni v členu 3 PEU, enako pomembni; ker Komisija poudarja, da program REFIT ne posega v postavljene cilje politik niti ne bi smel imeti negativnega vpliva na zdravje in varnost državljanov, potrošnikov in delavcev ali okolje;
- I. ker je Komisija v drugi polovici leta 2014 opravila javne posvete o pregledu smernic za oceno učinka in smernic za posvetovanje z deležniki;
- J. ker je Komisija pri pripravi svojega delovnega programa za leto 2015 prvič uveljavila t. i. načelo politične diskontinuitete, da je upravičila umik ogromnega števila zakonodajnih predlogov, ki so bili že v postopku sprejemanja;
- K. ker se je nameravala Komisija v svojem delovnem programu za leto 2015 posvetiti najpomembnejšim gospodarskim in socialnim izzivom, njena nova struktura pa naj bi zagotovila skladnejši pristop politik in tako povečati preglednost v EU ter sprejetost med državljani;

Boljša pravna ureditev

1. je seznanjen z odločitvijo predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja, da bo resor boljše pravne ureditve poveril prvemu podpredsedniku Komisije, kar je v skladu s pozivi Evropskega parlamenta in še poudarja velik politični pomen te teme; pričakuje, da bo ta odločitev privedla do evropske zakonodaje, ki je čim bolj kakovostna, izpolnjuje pričakovanja državljanov in deležnikov ter zagotavlja, da ne bodo ogroženi cilji javne politike, vključno s potrošniškimi, okoljskimi, socialnimi, zdravstvenimi in varnostnimi standardi;
2. poudarja, da bi morala boljša pravna ureditev obsegati „kulturo“ javne uprave na vseh ravneh Evropske unije ter upoštevati pretirano birokracijo v EU in potrebo po poenostavitvi zakonodaje, obenem pa bi morala vključevati izvajanje in uporabo aktov Unije na evropski kot tudi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bi na vseh ravneh zagotovili dobro javno upravljanje in „Evropi prijazno ravnanje“;

Torek, 12. april 2016

3. poudarja, da bi morala Komisija dati prednost razvijanju določenih ukrepov in bi se morala osredotočiti na kakovost in boljše izvrševanje obstoječe zakonodaje kot pa na število zakonodajnih aktov; v zvezi s tem poudarja, da stroški ne bi smeli biti odločujoči dejavnik in je edino ustrezno merilo kakovost zakonodaje ter da s programom REFIT ne bi smeli zniževati trajnosti ali socialnih, delovnih, okoljskih in potrošniških standardov;
4. predlaga, naj Komisija razmisli o vključitvi klavzul o časovni omejitvi veljavnosti v časovno omejene zakonodajne pobude, pod pogojem, da to ne privede do pravne negotovosti, v zakonodajne ukrepe pa po potrebi vključi klavzule o pregledu, da bi lahko tako redno ocenjevali nadaljnjo ustreznost zakonodajnih ukrepov na evropski ravni;
5. poudarja, da evropski standard praviloma nadomesti 28 nacionalnih standardov, kar krepi enotni notranji trg in zmanjšuje birokracijo;
6. pozdravlja sveženj ukrepov z dne 19. maja 2015 za boljše pravno urejanje; podpira vztrajno zavezanost Komisije načrtu za boljše pripravo zakonodaje; poudarja, da bi bilo treba delo, predvideno v tem sporočilu, obravnavati kot stalen proces ter tako zagotoviti, da zakonodaja, ki velja na evropski ravni, ustreza svojemu namenu, dosega skupni cilj zakonodajalcev in izpolnjuje pričakovanja državljanov, zlasti zaposlenih, podjetij in drugih deležnikov;
7. je seznanjen z zavezanostjo Komisije novemu medinstitucionalnemu sporazumu o boljši pripravi zakonodaje, v katerem bodo upoštewane spremembe, ki sta jih prinesla Lizbonska pogodba in okvirni sporazum med Parlamentom in Komisijo, in ki konsolidira najboljšo prakso na področjih, kot so zakonodajno načrtovanje, ocene učinka, sistematično naknadno vrednotenje zakonodaje EU ter izvajanje in obravnavo delegiranih in izvedbenih aktov ter je seznanjen z zaključkom pogajanj;
8. pozdravlja potrditev Komisije, da s strategijo za boljše pravno ureditev nima namena deregulirati določenih področij politik ali vnašati dvoma o pomembnih vrednotah, kot so socialno varstvo, varstvo okolja in temeljne pravice, vključno s pravico do zdravja;
9. pozdravlja dolgoročno intenzivno delo skupine neodvisnih deležnikov na visoki ravni, ki je Evropski komisiji predložila predloge za zmanjšanje upravnih obremenitev in je opredelila najboljšo prakso, da bi zakonodajo EU v državah članicah izvajali na najbolj nebirokratski način; je seznanjen, da so štirje člani skupine neodvisnih deležnikov na visoki ravni izrazili nestrinjanje s številnimi ugotovitvami iz končnega poročila skupine o upravnih obremenitvah in so pripravili ločeno mnenje; pričakuje, da bo Komisija upoštevala pomisleke vseh deležnikov, ki sodelujejo v postopku;
10. poudarja pomembnost socialnega dialoga in spoštovanja avtonomije socialnih partnerjev; poudarja, zlasti v zvezi s členom 9 PDEU, da lahko socialni partnerji v skladu s členom 155 PDEU sklenejo sporazume, ki se lahko na skupno zahtevo podpisnic oblikujejo v zakonodajo EU; pričakuje, da bo Komisija spoštovala avtonomijo pogodbenic in njihovih sporazumov ter upoštevala njihove pomisleke, in poudarja, da načrt za boljše pravno ureditev ne sme biti pretveza za neupoštevanje sporazumov, doseženih med socialnimi partnerji, ali izogibanje le-tem, zato zavrača ocene učinka sporazumov med socialnimi partnerji;
11. opozarja, da je v preteklem parlamentarnem obdobju izbira med izvedbenimi in delegiranimi akti povzročila številne medinstitucionalne spore; zato meni, da je pomembno, da se vzpostavijo posebne smernice, kot je to v svoji resoluciji, sprejeti 25. februarja 2014, zahteval Evropski parlament;
12. pozdravlja napoved Komisije, da namerava poenostaviti upravljanje nepovratnih sredstev v okviru skupne kmetijske politike, evropskih strukturnih in investicijskih skladov in okvirnega programa Obzorje 2020;

Torek, 12. april 2016

Preglednost in posvetovanje z deležniki

13. pozdravlja dejstvo, da je Komisija priznala pomembno vlogo posvetovanj v programu REFIT; poudarja, da morajo v skladu s členom 11(2) PEU vse institucije EU vzdrževati odprt, pregleden in reden dialog s predstavniškimi združenji in civilno družbo, poziva institucije, naj namenijo posebno pozornost obveznemu in rednemu dialogu s predstavniškimi združenji in civilno družbo;

14. ugotavlja, da bi z večjo preglednostjo lahko izboljšali učinkovitost delovanja EU in okrepili zaupanje civilne družbe v EU;

15. v zvezi s tem pozdravlja, da je Komisija priznala, da dialog z državljani, socialnimi partnerji in drugimi deležniki iz gospodarstva in civilne družbe prispeva k zagotavljanju pregledne, učinkovite in usklajene zakonodaje EU, in podpira namero Komisije, da bo natančneje opredelila, kako oblikuje svoje predloge, na primer v obliki zakonodajnih besedil ali sporočil Komisije;

16. ugotavlja, da je Komisija v svoji strategiji za boljšo pripravo zakonodaje občutno okrepila vlogo javnih posvetovanj; je seznanjen, da bo Komisija v prihodnje izvedla 12-tedensko javno posvetovanje (a) pred pripravo novih zakonodajnih predlogov, (b) pri oceni veljavnih zakonskih določb in presojanju njihove ustreznosti in (c) pri časovnih načrtih in predhodnih ocenah učinka; nadalje ugotavlja, da bo Komisija poleg tega po sprejetju predloga državljanom in deležnikom omogočila, da v roku osmih tednov predložijo pripombe na predlog Komisije, ki jih bo nato posredovala Svetu in Parlamentu;

17. v skladu s tem poziva Komisijo, naj uravnoteženo in pregledno oceni stališča in odzive vseh udeležencev posvetovanj in naj zlasti zagotovi, da dobro financirane in dobro organizirane organizacije deležnikov ne bodo mogle izkoristiti javnih posvetovanj v lastne namene; poziva Komisijo, naj objavi svoje zaključke glede posvetovanj;

18. meni, da bi morali oceno učinka objaviti šele po tem, ko je Komisija sprejela zadevno politično pobudo; meni, da je zaradi preglednosti sklepov Komisije treba ocene učinka objaviti tudi takrat, ko se Komisija odloči, da ne bo predložila zakonodajnega predloga;

19. ugotavlja, da ima Evropski ekonomsko-socialni odbor, ki je posvetovalno telo, pomembno vlogo pri zastopanju civilne družbe; ugotavlja, da ima Odbor regij, ki je tudi posvetovalno telo, pomembno vlogo pri zastopanju regionalnih in lokalnih oblasti v EU in pri ocenjevanju izvajanja zakonodaje EU; ugotavlja, da lahko Parlament, Svet in Komisija v skladu z veljavnim pravom obe posvetovalni telesi upoštevajo tudi vnaprej, če Parlament in Svet ocenita, da je to potrebno; meni, da bi pravočasno posvetovanje z odboroma o posebnih vprašanjih in njuno specifično strokovno znanje lahko prispevala k ciljem boljše pravne ureditve;

20. meni, da bi morale imeti regionalne in lokalne oblasti močnejšo vlogo v oblikovanju politik EU, zlasti z vključitvijo strokovnega znanja in izkušenj držav članic na regionalni in lokalni ravni v zgodnji fazi postopka priprave zakonodaje; poudarja, da morajo vse institucije v svojem zakonodajnem delu upoštevati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;

21. pozdravlja namero Komisije, da bo izboljšala preglednost zakonodajnega postopka in v njega bolj vključila javnost in predstavnike deležnikov;

22. pozdravlja odločitev Komisije, da bo v prihodnje izvajala štiritedenska javna posvetovanja o osnutkih delegiranih aktov in pomembnejših izvedbenih aktih, preden bodo države članice v pristojnih odborih glasovale o svojih stališčih;

23. poziva Komisijo, naj ponovno pregleda svoje smernice za ocenjevanje in naj okrepi sodelovanje in posvetovanje z deležniki ter naj evropskim državljanom na čim bolj neposreden način omogoči sodelovanje pri postopkih odločanja;

Torek, 12. april 2016

24. je seznanjen z novo rubriko „Lighten the Load – Have Your Say“ na spletnih straneh Komisije o boljši pripravi zakonodaje in poziva, naj Komisija in nova platforma REFIT uravnoteženo in pregledno preučita pripombe iz te rubrike; meni, da strokovna skupina za program REFIT ne bi smela biti preveč toga pri svojih postopkih in posvetovanjih, temveč bi morala biti organ, ki je sposoben hitrih odzivov, obenem pa tudi podrobnejšega dela v evropskem zakonodajnem postopku; meni, da posvetovanja v okviru te spletne strani Komisije ne morejo nadomestiti javnih posvetovanj z deležniki;

Ocena učinka in evropska dodana vrednost

25. ugotavlja, da so ocene učinka pomembno orodje, ki je v podporo odločanju v vseh institucijah EU, in imajo znatno vlogo pri boljši pravni ureditvi; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj dosledneje izpolnjujejo svoje obveznosti in strožje ocenjujejo učinek prihodnje in veljavne zakonodaje; poudarja pa, da te ocene ne morejo nadomestiti politične presoje in odločitev ter da svoboda poslancev Evropskega parlamenta v okviru njihovega političnega delovanja nikakor ne sme biti omejena;

26. meni, da bi morala biti ocena učinka na konkurenčnost pomemben del postopka ocenjevanja učinka; meni tudi, da bi moral osnutek revidiranih smernic vsebovati napotke, kako v končni analizi ocenjevati in presojati učinek na konkurenčnost; podpira uveljavljeno predpostavko, da Komisija ne bi smela sprejeti predlogov z negativnim učinkom na konkurenčnost, razen če se dokaže, da imajo pomembne koristi, ki se ne morejo količinsko ovrednotiti;

27. meni, da bi bilo treba pri odločanju o sekundarni, pa tudi o primarni zakonodaji, uporabljati načela boljše pravne ureditve; poziva Komisijo, naj delegiranim in izvedbenim aktom po potrebi priloži oceno učinka, vključno s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi in deležniki;

28. meni, da mora biti ocena učinka celovita, da je treba uravnoteženo ovrednotiti zlasti ekonomske, socialne in okoljske posledice ter oceniti učinek na temeljne pravice državljanov in enakost med ženskami in moškimi; poudarja, da je analiza stroškov in koristi le eno od mnogih meril;

29. poudarja, da neodvisni organi v mnogih državah članicah, denimo na Švedskem, v Češki republiki, na Nizozemskem, v Združenem kraljestvu in Nemčiji, vladam zagotavljajo konstruktivno mnenje o zakonodajnem procesu, da bi se zmanjšala birokracija za podjetja in državljane ter bi se merljivo in preverljivo zmanjšali stroški v zvezi z obveznostjo poročanja; ugotavlja, da bi lahko upoštevali prakso in izkušnje obstoječih organov za boljšo pravno ureditev; je seznanjen s preoblikovanjem odbora Komisije za oceno učinka v neodvisen odbor za regulativni nadzor (RSB) in pričakuje, da bo vključitev neodvisnih strokovnjakov ugodno vplivala na postopek Komisije za ocenjevanje učinka; vztraja, da ima odbor za regulativni nadzor izključno svetovalno vlogo in ne sme dajati zavezujočih mnenj; vztraja, da morajo biti ocene učinka dosledne in upoštevati spremembe, uvedene v fazi medsektorskega posvetovanja, ter med drugim temeljiti na oceni dodatnih stroškov za države članice, če ne bi bilo rešitve na evropski ravni; meni, da bi moral biti na podlagi mnenja odbora za regulativni nadzor podan zakonodajni predlog; predlaga, naj se v prihodnjih pogajanjih o medinstitucionalnemu dogovoru razpravlja o zamisli, ali bi bila ustanovitev sveta za regulativni nadzor kot izključno svetovalnega organa v skupnem interesu institucij;

30. pozdravlja dejstvo, da morajo delovne skupine Sveta že sedaj v zgodnji fazi razprave o konkretnih zakonodajnih predlogih preučiti ustrezne ocene učinka Komisije na podlagi kontrolnega seznama; vseeno pa obžaluje, da generalni sekretariat Sveta še nima lastnega oddelka za oceno učinka, in meni, da bi lahko omenjena rešitev prispevala k temu, da Svet oceni obsežnejše spremembe predlogov Komisije in tako izpolni svoje obveznosti;

Torek, 12. april 2016

31. poudarja, da je Parlament ustanovil direktorat za oceno učinka in evropsko dodano vrednost, notranjo službo, ki izvaja predhodne in naknadne ocene učinka za parlamentarne odbore, ocenjuje dodano vrednost prihodnjih ali sedanjih politik EU in presoja znanstvene in tehnološke izbire politike; ugotavlja, da naj bi bilo po podatkih Komisije v Parlamentu izvedenih skoraj 20 ocen učinka v zvezi s spremembami predlogov Komisije; poziva svoje pristojne odbore, naj dosledneje uporabljajo notranje instrumente za oceno učinka, zlasti če nameravajo prvotni predlog Komisije precej spremeniti; vendar opozarja, da to ne sme omejevati manevrskega prostora poslancev;
32. poudarja, da je treba upoštevati vsa načela, na katerih temelji Unija, tudi načeli subsidiarnosti in sorazmernosti; poziva vse institucije EU, naj vedno pretehtajo kratkoročne in dolgoročne učinke zakonodaje;
33. ugotavlja, da bi lahko obdobje mirovanja, ki traja od zaključka pogajanj do končnega glasovanja in v katerem pravniki lingvisti izvajajo pregled, izkoristili za zaključek ocene učinka in analizo subsidiarnosti;
34. meni, da bi morale vse institucije EU razviti skupen metodološki pristop za ocene učinka; poudarja, da se zakonodajne pristojnosti Parlamenta in Sveta, da spreminjata predloge Komisije, ne smejo zmanjšati;
35. poziva Komisijo, naj se pri pripravi delegiranih in izvedbenih aktov več posvetuje z vsemi deležniki, tudi potrošniki, in sicer tako javno kot nejavno, da bo tako preverila, kako bi lahko povečali ozaveščenost o predlogih v fazi njihove priprave;

Mala in srednja podjetja ter načelo „najprej pomisli na male“

36. je seznanjen, da se je Komisija zavezala, da bo še izboljšala test za mala in srednja podjetja, zlasti ker več kot 20 milijonov malih in srednjih podjetij ustreza 99 % vseh podjetij v EU in ker so torej ta podjetja temelj gospodarske dejavnosti, rasti in zaposlovanja; podpira oblikovanje prilagojenih rešitev in preprostejše ureditve za mala in srednja podjetja pri oceni učinka, če je mogoče dokazati, da to ne zmanjšuje učinkovitosti zakonodaje ter da izjeme ali manj stroge pravne določbe ne spodbujajo drobljenja notranjega trga oziroma ne ovirajo dostopa do njega; zato pozdravlja, da se je Komisija zavezala, da bo preučila možnost prožnejših pravil za mala in srednja podjetja, vključno s popolnim izvetjem mikropodjetij, če to ne bi otežilo dejanskega doseganja ustreznih in izvedljivih socialnih, ekoloških in gospodarskih ciljev predlaganih pravnih določb;
37. poziva Komisijo, naj ne popušča pri cilju, da bi z zmanjšanjem upravnih obremenitev za mala in srednja podjetja ustvarila podlago za ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest, in zahteva, da se ne ogrozijo cilji javne politike, vključno s potrošniškimi, okoljskimi, socialnimi, zdravstvenimi in varnostnimi standardi ter standardi na področju enakosti spolov; poudarja, da zmanjšanje upravnih obremenitev ne sme povzročiti znižanja zaposlitvenih standardov ali povečanja števila negotovih pogodb o zaposlitvi in da morajo biti delavci v malih in srednjih podjetjih in mikropodjetjih deležni enakega obravnavanja in enakih standardov o zaščiti delavcev kot delavci v velikih družbah;
38. poudarja, da ocene učinka novih predpisov na mala in srednja podjetja nikakor ne smejo škoditi pravicam delavcev;
39. poudarja, da morajo biti predpisi bolj jasno napisani, da se bodo lahko enostavno izvajali in bodo pripomogli, da bodo vsi subjekti delovali v okviru načela pravne države; poudarja, da lahko enostavnejša in pametnejša pravna ureditev privede do doslednega prenosa ter učinkovitejšega in enotnejšega izvrševanja v državah članicah;

Torek, 12. april 2016

Naknadno vrednotenje

40. pozdravlja dejstvo, da bo Komisija naknadno vrednotenje uporabljala kot sestavni del boljše pravne ureditve; poudarja, da bi morali v interesu pravne varnosti za državljane in podjetja tovrstne analize izvajati v ustreznem časovnem obdobju, najbolje nekaj let po roku za prenos v nacionalno zakonodajo; vendar opozarja, da naknadno vrednotenje ne bi smelo nikoli nadomestiti vloge Komisije kot varuhinje pogodb, da učinkovito in pravočasno spremlja uporabo prava Unije v državah članicah in sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se zakonodaja ustrezno uporablja;

41. izpostavlja pomen naknadne ocene in ocene uspešnosti politike za vrednotenje izvajanja in učinkovitosti zakonodaje in politik EU v luči tega, kar je zakonodajalec želel doseči;

42. meni, da bi morali nacionalni parlamenti sodelovati v naknadnem vrednotenju nove zakonodaje, saj bi bilo to tudi koristno za poročila Komisije in bi pomagalo raziskati različne nacionalne izzive, ki jih povzročajo posamezni zakoni in predpisi;

Izvajanje zakonodaje EU v državah članicah

43. je seznanjen, da po navedbah Komisije tretjina regulativnih in upravnih obremenitev zakonodaje EU izhaja iz ukrepov za prenos, ki jih sprejmejo države članice;

44. priznava, da je v večini primerov pravica držav članic, da se odločijo, ali bodo na nacionalni ravni sprejele višje standarde na področju socialne varnosti, varovanja okolja in varstva potrošnikov, kot so bili sprejeti na ravni EU, in pozdravlja vse takšne odločitve; ponovno poudarja, da višjih standardov na teh področjih ne bi smeli obravnavati kot čezmerno urejanje; vseeno pa pristojne nacionalne organe poziva, naj se zavedajo morebitnih posledic prakse t. i. čezmernega urejanja, s katerim se zakonodaji EU dodajajo nepotrebne birokratske obremenitve, saj lahko to privede do napačnega dojetja zakonodajnih dejavnosti EU in bi lahko prispevalo k evroskepticizmu; poziva države članice, naj ne uvajajo nepotrebni upravnih pravil pri izvajanju direktiv in uredb, da bo ureditev bolj uporabniku prijazna;

45. spodbuja Komisijo in države članice, naj okrepijo izmenjavo najboljših praks na področju izvajanja in uporabe direktiv EU; meni, da bi to deležnike ter lokalne in regionalne oblasti spodbudilo k sodelovanju pri prepoznavanju težav, s katerimi se srečujejo pri izvajanju politik EU na lokalni, regionalni in nacionalni ravni;

46. poudarja, da je Parlamentu kot enemu od zakonodajalcev v interesu, da pozna, kakšen je dejanski učinek zakonodaje EU po njenem izvajanju; zato poziva Komisijo, naj Parlamentu omogoči neoviran dostop do morebitnih ocen v zvezi s tem, vključno z zbranimi izvornimi podatki in pripravljalnimi dokumenti;

47. poziva Komisijo, naj glede na resne in trajne težave, ki nastajajo v zvezi z izvajanjem Uredbe (ES) št. 1924/2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, vključno s težavo izkrivljanja konkurenčnosti, preveri znanstveno podlago uredbe, kako uporabna in realna je, ter po potrebi odstrani pojem hranilne sestave; meni, da so cilji Uredbe (ES) št. 1924/2006, kot sta zagotavljanje, da so navedeni resnični podatki o živilih in da so navedeni specifični podatki o vsebnosti maščob, sladkorja in soli, doseženi z Uredbo (EU) št. 1169/2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom;

48. opozarja na skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitenih dokumentih in skupno politično izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 27. oktobra 2011 o istem vprašanju ter poziva Komisijo, naj zagotovi, da ima Parlament dostop do obrazložitenih dokumentov;

Torek, 12. april 2016

Umik zakonodajnih predlogov Komisije v postopku sprejemanja

49. je seznanjen, da je novoizvoljena Komisija v svojem delovnem programu za leto 2015 zaradi načela politične diskontinuitete pregledala vse zakonodajne pobude, ki so v pripravi;

50. opozarja, da je Sodišče Evropske unije v sodbi z dne 14. aprila 2015 ⁽¹⁾ potrdilo, da lahko Komisija predlog o aktu Unije, ki se sprejema v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, v kateri koli fazi umakne, če še Svet ni ukrepal; zato poziva Komisijo, naj se v primeru umika predloga zaradi medinstitucionalnega ravnovesja najprej posvetuje s Parlamentom, zlasti po prvi obravnavi, in naj ustrezno upošteva njegovo stališče; se v zvezi s tem sklicuje zlasti na svojo resolucijo z dne 15. januarja 2015;

51. poleg tega poudarja, da je Sodišče v tej sodbi prevzelo utemeljitev Sveta, da mora Komisija v primeru umika zakonodajnega predloga ravnati v skladu z načelom prenosa pristojnosti, načelom institucionalnega ravnovesja in načelom lojalnega sodelovanja iz člena 13(2) PEU in v skladu z načelom demokracije iz člena 10(1) in (2) PEU;

52. poudarja, kako pomembno se je izogibati podvajanju zakonodaje;

o

o o

53. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 14. aprila 2015 v zadevi C-409/13, Svet proti Komisiji [ECLI:EU:C:2015:217]

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0105

Boljšim predpisom enotnega trga naproti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o „Boljšim predpisom enotnega trga naproti“ (2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2014 z naslovom „Letni pregled rasti 2015“ (COM(2014)0902),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. februarja 2013 s priporočili Komisiji o upravljanju enotnega trga ⁽¹⁾ in odgovora Komisije, sprejetega dne 8. maja 2013,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. junija 2012 z naslovom „Boljše upravljanje enotnega trga“ (COM(2012)0259),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. junija 2014 z naslovom „Program ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT): stanje in obeti“ (COM(2014)0368),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. marca 2013 z naslovom „Pametna pravna ureditev – odziv na potrebe malih in srednjih podjetij“ (COM(2013)0122),
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 26. in 27. junija 2014,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za konkurenčnost z dne 4. decembra 2014 o pametni pravni ureditvi,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2015 o upravljanju enotnega trga v okviru evropskega semestra 2015 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. februarja 2014 o mreži SOLVIT ⁽³⁾ in odziva Komisije na to temo, sprejetega 28. maja 2014,
 - ob upoštevanju raziskovalne študije z naslovom „Smart Single Market Regulation“ (Pametna ureditev enotnega trga), ki jo je naročil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov,
 - ob upoštevanju spletnega pregleda enotnega trga, objavljenega aprila 2015,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0278/2015),
- A. ker je enotni trg bistveno orodje za ponoven zagon gospodarske rasti in ustvarjanje delovnih mest v Uniji;
- B. ker je okvir enotnega trga več kot 20 let po uradni vzpostavitvi še vedno razdrobljen, predvsem zato, ker države članice še niso v celoti prenesle ali ne izvajajo pravilno zakonodaje EU;

⁽¹⁾ UL C 24, 22.1.2016, str. 75.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0164.

Torek, 12. april 2016

- C. ker je treba okrepiti upravljanje enotnega trga z obravnavanjem celotnega cikla priprave politik;
- D. ker bi moral biti cilj napovedane strategije notranjega trga boljše urejanje enotnega trga na podlagi izkušenj iz preteklosti na področju prostega pretoka blaga in storitev, digitalnega enotnega trga, poklicnih kvalifikacij in javnega naročanja;
- E. ker bi morali pri konceptu deljene odgovornosti opredeliti, na kakšen način si bo Unija prizadevala za izboljšanje ureditve enotnega trga;
- F. ker odgovornost za subsidiarnost presega zgolj Komisijo, Svet in Parlament, saj imajo pri tem vlogo tudi nacionalni in po potrebi regionalni parlamenti; ker načelo subsidiarnosti pomeni, da se o politikah odloča na najbolj primerni institucionalni ravni, naj bo lokalna, regionalna, nacionalna ali evropska;
- G. ker je vzpostavljen enotni trg za blago, ne pa tudi za storitve;
- H. ker bi bilo treba okrepiti, pregledati ali bolje spodbujati posebna orodja, da bi pozitivno prispevali k zagotavljanju konkurenčnega regulativnega okolja za naša podjetja, podpiranju rasti in ustvarjanju delovnih mest ter krepitvi zaupanja potrošnikov v evropsko zakonodajo;
- I. ker tako državljani kot podjetja slabo poznajo različne storitve za pomoč, kot sta Tvoja Evropa in SOLVIT, in je ozaveščenost o njih na nizki ravni;
- J. ker primanjkuje zadostnih kazalnikov in podatkov za merjenje uspešnosti izvajanja zakonodaje na različnih področjih enotnega trga;
- K. ker bi ti kazalniki in podatki lahko pojasnili cilj in namen te zakonodaje;
- L. ker digitalne inovacije prehitujejo politiko, digitalno agendo pa vodijo podjetniki; ker je bistvenega pomena zagotoviti pravila, ki bodo primerna tudi v prihodnosti in privzeto digitalna;
- M. ker so primeren prenos, izvajanje in izvrševanje pravic potrošnikov in zakonodaje o varstvu potrošnikov bistveni, da se v Uniji doseže visoka stopnja varstva potrošnikov;
- N. ker je bila leta 2015 na Evropski konferenci o varstvu pravic potrošnikov, ki vsako leto združuje najpomembnejše evropske in mednarodne oblikovalce politik in deležnike, ena od glavnih prednostnih nalog boljše izvajanje in izvrševanje zakonodaje;

I. Uvod in splošna načela

1. poziva Komisijo, naj pri izvajanju svoje nedavno napovedane strategije v napovedani strategiji notranjega trga upošteva priporočila iz te resolucije;
2. meni, da bi morala biti ureditev enotnega trga prednostna naloga in deljena odgovornost institucij EU; verjame, da kakovostna zakonodaja služi državljanom in bi morala prispevati k spodbujanju konkurenčnosti, ustvarjanju delovnih mest, rasti ter razvoju malih in srednjih podjetij, hkrati pa zagotavljati visoko stopnjo varstva potrošnikov, in sicer na način, ki bo spodbujal evropsko gospodarstvo, ne pa ga zaviral;
3. razume boljšo pripravo zakonodaje v kontekstu celotnega cikla priprave politik, pri čemer vsi elementi prispevajo k učinkoviti ureditvi; zato meni, da bi bilo treba posebne kazalnike za merjenje uspešnega izvajanja ustrezne zakonodaje vključiti že od začetne ocene učinka in jih uporabljati skozi ves cikel politik, tudi med izvajanjem zakonodaje po tem, ko začne veljati;

Torek, 12. april 2016

4. v zvezi s tem poudarja pomen preglednih in dostopnih informacij; obžaluje, da dokumenti Sveta niso dostopni in ostajajo zaupni, medtem ko so dokumenti Parlamenta dostopni širši javnosti;
5. meni, da mora biti načelo subsidiarnosti osnova za oblikovanje politike, da se pri upravljanju enotnega trga poudari evropska dodana vrednost;
6. ugotavlja, da roki, povezani z mehanizmom subsidiarnosti, parlamentom ne zagotavljajo vedno dovolj časa, da bi podrobno obravnavali vidike izvajanja, skladnosti z veljavno zakonodajo in drugih praktičnih vprašanj; zato meni, da bi parlamenti lahko imeli aktivnejšo vlogo, zlasti pri posvetovanju;
7. meni, da bi si morale institucije skupaj prizadevati, da bo pri pripravi ustrezne zakonodaje odraženo načelo sorazmernosti; prav tako meni, da bi morali pri tem postopku stremeti k preprostosti, preglednosti, doslednosti in spoštovanju človekovih pravic;
8. poziva Komisijo in Svet, naj skupaj s Parlamentom preučita, kako bi najbolje zagotovili, da bo poenostavitev stalen proces, saj prizadevanja na teh področjih koristijo potrošnikom ter malim in srednjim podjetjem;
9. meni, da bi bilo treba pri ureditvi notranjega trga upoštevati nove priložnosti, ki jih ustvarja digitalna revolucija, in da bi morala biti ta ureditev v celoti skladna z dimenzijo e-uprave;
10. poziva Komisijo, naj okrepi vlogo enotnega trga kot posebnega podpornega stebra postopka evropskega semestra, ki bi ga bilo treba podpreti z letnim poročilom o povezovanju notranjega trga, na podlagi katerega bi se pripravila letna analiza rasti;

II. Orodja za boljšo ureditev enotnega trga*Ocena učinka*

11. je prepričan, da bi moral biti cilj zakonodaje enotnega trga njegovo boljše delovanje in da bi morala biti ta zakonodaja oblikovana v skladu s členom 3(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PEU) ter spodbujati konkurenčnost, inovacije, rast in ustvarjanje delovnih mest; meni, da so učinkovite ocene učinka pomembno orodje za obveščanje oblikovalcev politik o tem, kako najbolje oblikovati ureditev, da bo zagotovila doseganje teh ciljev in ciljev enotnega trga, in o morebitnih učinkih njenega prepletanja z veljavno zakonodajo;
12. obžaluje, da je bilo za približno 40 % osnutkov ocen učinka, ki jih je preučil Odbor za oceno učinka pri Komisiji v obdobju 2010–2014, ugotovljeno, da niso dovolj kakovostni in jih je bilo treba izboljšati;
13. meni, da bi morali ocene učinka pripraviti na podlagi izčrpnih, objektivnih in popolnih informacij in dokazov ter da bi morale vključevati vse možnosti, ki imajo pomemben učinek ali so politično pomembne, da bodo kot orodje učinkovite; meni, da bi bilo treba pri izvajanju ocen učinka upoštevati tudi naknadne ocene veljavne zakonodaje na istem področju ter skladnost novih zakonodajnih pobud z drugimi splošnimi politikami in cilji Evropske unije;
14. obžaluje, da so ocene učinka, ki se predložijo Parlamentu in vključijo v osnutke predlogov, še vedno pomanjkljive, kar so poudarili tudi na oddelku Parlamenta za predhodno oceno učinka v analizi ocene učinka, priložene predlogu o dostopnosti radijske opreme na trgu;

Torek, 12. april 2016

15. meni, da je treba pri pripravi ocen učinka skrbno upoštevati strokovne nasvete, predvsem pa opredeliti, kako in zakaj so bile sprejete odločitve glede politike v pripravljavnih fazah, kar bi pomagalo kasneje v političnem procesu; poleg tega meni, da je treba pri ocenah učinka upoštevati razvoj digitalnih inovacij in potrebo po tehnološko nevtralni zakonodaji, ki bo kar najbolj primerna tudi v prihodnosti;

16. poudarja, da ni jasnih navodil o tem, ali naj se potencialni učinki predlogov v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov količinsko opredelijo ali ne; poudarja, da morajo biti ti predlogi bolj ciljno usmerjeni, in sicer tako, da se v vsakem predlogu količinsko opredelijo potencialne koristi in prihranki stroškov;

17. poudarja, da bi morali oceno učinka, ki je priložena predlogu, dopolniti z ocenami učinka pomembnih sprememb, ki jih sprejmeta sozakonodajalca; poudarja, da je treba določiti jasna in pregledna pravila glede pogojev, v skladu s katerimi se izvedejo te dodatne ocene učinka; med drugim želi spomniti, da je Parlament natančno ocenil potencialni učinek nekaterih sprememb dveh direktiv o javnem naročanju na mala in srednja podjetja; zato poziva Svet, ki od leta 2007 ni opravil nobene ocene učinka glede sprememb, ki jih je sprejel, naj se temu bolj posveti;

18. opozarja, da odgovornost za subsidiarnost presega zgolj Komisijo, Svet in Parlament ter da imajo pri tem vlogo tudi nacionalni parlamenti;

19. ugotavlja, da iz študije z naslovom „*Smart Single Market Regulation*“ (Pametna ureditev notranjega trga), ki jo je naročil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov, izhaja, da bi Evropski parlament in Svet utegnila imeti pomembne poglede, ki bi jih Komisija lahko upoštevala pri ocenah učinka; poziva Komisijo, naj preuči, kako bi Parlament in Svet vključili v postopek priprave ocen učinka;

Postopek posvetovanja

20. poudarja, da morajo v skladu s členom 11(2) PEU vse institucije EU vzdrževati odprt, pregleden in reden dialog s predstavniškimi združenji, civilno družbo in socialnimi partnerji;

21. meni, da bi morali del faze posvetovanja vedno posvetiti „privzeto digitalnemu“, pri čemer bi Komisija skušala globlje razumeti, kakšne potrebe imajo uporabniki in kaj to pomeni za oblikovanje storitve;

22. ponavlja svoje stališče, da bi moral biti postopek posvetovanja odprt, pregleden in vključujoč ter da bi ga morali razširiti, tako da bi vključeval pripombe najrazličnejših deležnikov na osnutke ocen učinka; meni, da je to enako pomembno za sekundarno zakonodajo, ki ima velik pomen za izvajanje ureditve enotnega trga in pri kateri sta iz tega razloga potrebna večja preglednost in nadzor; meni, da je carinski zakonik Unije področje, na katerem bi lahko ob rednem posvetovanju z deležniki izboljšali izvajanje sekundarne zakonodaje;

23. priznava predloge o tem, da bi pri svežnju o boljši pripravi zakonodaje razširili fazo strateškega načrtovanja, na primer z začetnimi ocenami učinka; kljub temu meni, da še vedno ni celovitega pregleda delovnega procesa Komisije; poziva Komisijo, naj poveča prepoznavnost načrtov z orisom pobud za politike v posameznih sektorjih in naj omogoči njihovo uporabo;

24. meni, da je prispevek državljanov in podjetij k različnim storitvam za pomoč, kot sta Tvoja Evropa in SOLVIT, zelo pomemben pri pripravi zakonodaje, zato poziva Komisijo, naj ovrednoti podatke na podlagi teh storitev in jih upošteva pri pregledu ustrezne zakonodaje;

Torek, 12. april 2016

25. meni, da so široka, primerna in uravnotežena posvetovanja bistvenega pomena v zakonodajnem postopku; meni, da sta objava dokumentov in dokazov ter povabilo vsem deležnikom, da na učinkovit način prispevajo k razvoju politike na tem področju, pomembno gonilo za inovacije in krepitev enotnega trga, predvsem kar zadeva agendo za digitalni enotni trg;
26. poudarja, da mala podjetja pogosto nimajo časa ali sredstev za sodelovanje pri rednih posvetovanjih; meni, da bi morala Komisija najti uporabniku prijazne in inovativne načine, da bi se povezala z malimi in srednjimi ter zagonskimi podjetji;
27. meni, da bi bilo treba sprejeti celovit pristop za posvetovanja z deležniki, ki bi morala potekati neprestano med celotnim zakonodajnim ciklom in ne zgolj občasno; v zvezi s tem ponovno poziva Komisijo, naj razmisli o vzpostavitvi evropskega foruma deležnikov za boljšo pripravo zakonodaje in manj birokracije;
28. poudarja, da bi morala biti tovrstna posvetovanja z deležniki karseda vključujoča, zlasti pa bi morala biti vanje vključena mala in srednja podjetja, mikropodjetja in organizacije civilne družbe;
29. meni, da bi dosegli večjo raven sodelovanja in preglednejši dostop do postopka posvetovanja, če bi bila javna posvetovanja na voljo v vseh uradnih jezikih ter zato bolj dostopna in razumljiva;

Izvajanje

30. meni, da je polno in ustrezno izvajanje zakonodaje enotnega trga bistvenega pomena ter da so jasni, celoviti in večrazsežnostni kazalniki koristni, če želimo v celoti izkoristiti prednosti enotnega trga; je zaskrbljen, ker cilji izvajanja niso vedno doseženi; zlasti poziva k celovitemu in pravilnemu izvajanju direktive o storitvah; opozarja na velike razlike med državami članicami in sektorji;
31. meni, da bo prizadevanje Komisije, da zmanjša število zakonodajnih predlogov, omogočilo večji poudarek na političnih pobudah in več časa za globlji razmislek, kar bo mogoče izkoristiti za boljše vključevanje deležnikov;
32. poudarja pomen korelacijskih tabel za spremljanje pravilnega izvajanja; poziva države članice, naj pripravijo in objavijo svoje korelacijske tabele;
33. obžaluje, da kljub temu, da je Komisija v Aktu za enotni trg predlagala 0,5-odstotni cilj, nekatere države še vedno zaostajajo; poudarja, da niso pomembni le uradni cilji za prenos in izvajanje, ampak tudi kakovost prenosa, praktično izvajanje ter problemi ali izzivi, ki jih lahko zadevnim deležnikom povzročijo v vsakdanjem življenju;
34. meni, da morajo Komisija in parlamenti zaradi prednosti polno delujočega enotnega trga sodelovati, da bi se učili iz primerov najboljše prakse in izkušenj, pridobljenih z izvajanjem zakonodaje EU, in zagotovili, da se uresničitev ciljev ustrezne zakonodaje ne izgubi zaradi slabega ali nedoslednega izvajanja v državah članicah;
35. meni, da je treba bolje pojasniti čezmerno prenašanje in da so potrebni odločnejši ukrepi za opredelitev primerov, kjer se to dogaja, kar predstavlja izzive in dodatne stroške za ljudi in podjetja, ki si prizadevajo, da bi razumeli in uporabili zakonodajo, sprejeto na ravni EU; poziva države članice, naj v izvedbenih dokumentih pojasnijo in opredelijo, kaj temelji na zakonodaji EU in kaj na nacionalnih zahtevah; želi spomniti, da lahko države članice uporabljajo strožje standarde, kadar zakonodaja EU določa zgolj minimalno harmonizacijo;

Torek, 12. april 2016

Spremljanje in reševanje problemov

36. poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva in redno posodablja smernice za uporabo predpisov; zlasti jo poziva, naj v tesnem sodelovanju s Parlamentom čim prej posodobi smernice iz leta 2009 za izvajanje/uporabo Direktive 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah, da bi zagotovila njihovo skladnost z digitalno dobo; obžaluje, da so med državami članicami velike razlike v kakovosti storitev, ker ni prednostne razporeditve in ker primanjkuje sredstev; zato poziva k zavezujoči vzpostavitvi okvira za upravljanje na ravni EU, da bi izboljšali delovanje teh orodij in storitev;

37. meni, da sta alternativno reševanje sporov in spletno reševanje sporov bistveni orodji za izboljšanje enotnega trga za blago in storitve; poudarja, da bosta omogočila potrošnikom in trgovcem, da bodo spore reševali brez sodišč na stroškovno učinkovit in preprost način; spodbuja Komisijo in države članice, naj povečajo ozaveščenost o tema pomembnima orodjema;

38. poudarja, da enotne kontaktne točke za podporo reševanju sporov, kot je SOLVIT, ECC-Net ali FIN-Net, zagotavljajo storitve, ki omogočajo boljše delovanje notranjega trga; poziva Komisijo, naj oblikuje sredstva, ki bodo zagotovila boljše poznavanje teh orodij, in razvije načine za dopolnjevanje med njimi;

39. pozdravlja projekta SOLVIT in EU-Pilot, katerih namen je preprečiti, da bi morala Komisija sprožiti postopek zaradi kršitve zoper države članice; vseeno meni, da bi bilo treba izboljšati storitve, ki jih omogoča EU-Pilot, v smislu hitrejšega odziva na prejeta opozorila;

40. meni, da bi bilo treba informacijski sistem notranjega trga (IMI) še naprej širiti na druga orodja enotnega trga, da bi postal osrednje zbirališče podatkov; poudarja, da bi bilo to skladno z načelom „samo enkrat“, kar je v skladu z nedavnimi pobudami Komisije;

41. meni, da so digitalne platforme, kot so enotne kontaktne točke, IMI in ISA2, pomembne za boljše delovanje enotnega trga, ker spodbujajo čezmejno izmenjavo informacij med organi v državah članicah;

42. je zaskrbljen, ker so Evropejci slabo osveščeni in slabo poznajo razpoložljive storitve, kot so Tvoja Evropa, Tvoja Evropa – nasveti, Evropska služba za zaposlovanje, mreža za sodelovanje na področju varstva potrošnikov, enotne kontaktne točke, SOLVIT ter alternativno in spletno reševanje sporov;

43. meni, da so storitve, kot so Tvoja Evropa, Tvoja Evropa – nasveti, Evropske službe za zaposlovanje, mreže za sodelovanje na področju varstva potrošnikov, enotne kontaktne točke, mreži SOLVIT in SOLVIT plus, alternativno in spletno reševanje sporov, koristne in cenejše alternative sodnim postopkom; ugotavlja, da samo 4 % potrošnikov in podjetij poznajo tovrstna orodja in da je uporaba teh storitev zelo redka; poziva Komisijo in države članice, naj zato izboljšajo poznavanje teh orodij, obenem pa naj ugotovijo, ali so izidi uporabe in odzivi teh orodij ustrezni za uporabnike; poleg tega poziva Komisijo, naj si prizadeva za boljše sodelovanje med različnimi storitvami za pomoč, kot sta Tvoja Evropa in SOLVIT, da bi povečali zadovoljstvo uporabnikov;

44. poziva Komisijo, naj podrobno preuči medsebojno delovanje teh storitev in preuči možnost, da bi jih nadomestili z eno samo kontaktno točko za potrošnike, ki bi jih nato napotila na ustrezno orodje;

45. meni, da bi bilo treba v okviru tega razmišljanja bolje opredeliti te storitve, da bi zagotovili boljšo razmejitev dejavnosti in preprečili prekrivanje;

Torek, 12. april 2016

46. poziva Komisijo, naj razvije strategijo za komuniciranje in usposabljanje, da bi bili državljani in podjetja vseh velikosti bolj seznanjeni s storitvami za pomoč; v zvezi s tem priporoča razvoj enotnega portala za dostop do vseh storitev za pomoč;
47. meni, da bi bilo treba pri prihodnji reviziji uredbe o sodelovanju na področju varstva potrošnikov v celoti upoštevati potrebo po izboljšanju toka informacij med različnimi orodji enotnega trga;
48. poudarja pomembno vlogo „rednih usmerjenih preiskav EU“, orodja Komisije za spremljanje, zlasti v zvezi z dobrim delovanjem enotnega digitalnega trga;
49. potrjuje pozitivno vlogo „rednih usmerjenih preiskav EU“, ki jih je sprožila Komisija, da bi z usklajenimi nadzornimi ukrepi v spletnem okolju izboljšala izvrševanje; meni, da bi te preiskave lahko razširili tudi na nespletni sektor;
50. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da glede na poročila portala Tvoja Evropa obstajajo področja, o katerih ljudje redno poizvedujejo, ko želijo uveljavljati svoje pravice, na primer e-trgovina in priznavanje kvalifikacij; meni, da bi se morala Komisija skupaj z nacionalnimi in regionalnimi organi na to odzvati, da bi povečala poznavanje teh pravic;
51. meni, da je primeren način, da bi povsem razumeli, kako zakonodaja o enotnem trgu dejansko deluje za potrošnike in podjetja, kvalitativna in kvantitativna ocena izvajanja in ne le gole številke o tem, ali so bile direktive formalno prenesene;
52. poziva Komisijo, naj razmisli, ali bi bilo mogoče vzpostaviti sistem zgodnjega opozarjanja, ki bi opozarjal na težave pri izvajanju ali uporabi zakonodaje EU;
53. meni, da bi s sistematičnim pregledom potrošniških trgov na ravni EU pravočasneje odkrili nove trende in grožnje za potrošnike in podjetja; v zvezi s tem poudarja pozitivno vlogo vseh udeleženih deležnikov, tudi organizacij potrošnikov;
54. poziva Komisijo, naj oceni uspešnost kontaktnih točk za proizvode, kot je bilo določeno v uredbi o vzajemnem priznavanju iz leta 2009 in uredbi o gradbenih proizvodih iz leta 2011;

Izvrševanje in nadzor trga

55. poudarja, da je potrebno tesnejše sodelovanje med orodji za upravljanje enotnega trga, ki sprejemajo pritožbe potrošnikov glede kršitev zakonodaje EU, ki jih zakrivijo trgovci, in nacionalnimi izvršilnimi organi, in sicer prek formalnih postopkov in boljše izmenjave podatkov;
56. poziva Komisijo, naj resno oceni doslednost in učinkovitost izvajanja ter v končni fazi tudi postopkov za ugotavljanje kršitev, predvsem kar zadeva zakonodajo enotnega trga;
57. obžaluje, da je dostop Parlamenta do ustreznih informacij v zvezi s postopki pred ugotavljanjem kršitev in postopki za ugotavljanje kršitev omejen, in poziva k večji preglednosti na tem področju ob ustreznem upoštevanju pravil o zaupnosti;
58. poziva Komisijo, naj pravočasno in hitreje sproži postopke za ugotavljanje kršitev, kjer obstajajo dokazi o neuspehu pri izvajanju in kjer so spodletela razumna prizadevanja za rešitev problema z orodji, kot je posredovanje, prek alternativnega in spletnega reševanja sporov ter projektov Pilot EU in SOLVIT ali drugih mehanizmov pred ugotavljanjem kršitev; poudarja, da so države članice enako odgovorne za izvajanje zakonodaje EU ter da bi morale zagotoviti učinkovito in uspešno izvajanje, da bi varovale pravice potrošnikov in ustvarile enake konkurenčne pogoje za podjetja po vsej Evropi;

Torek, 12. april 2016

59. se zavezuje, da bo opravil vlogo Parlamenta pri izvajanju zakonodaje EU, med drugim s pregledom zakonodaje in z nadzorom Komisije, predvsem z udeležbo pri letnem, ali vsaj natančnejšem, poročanju Komisije o delovnih programih, ki posebej zadevajo izvrševanje;

60. želi spomniti, da je Parlament v svoji resoluciji z dne 4. februarja 2014 o uporabi direktive o nepoštenih poslovnih praksah podjetij (2005/29/ES) ⁽¹⁾ Komisijo pozval, naj zbere in analizira podatke o kaznih, ki jih uporabljajo države članice, in učinkovitosti režimov izvrševanja, predvsem z vidika zapletenosti in trajanja postopkov; je večkrat pozval Komisijo, naj Parlamentu posreduje rezultate teh analiz;

61. meni, da bi bilo treba orodja za nadzor trga uporabljati skupaj z orodji enotnega trga, da bi okrepili izvrševanje zakonodaje EU;

62. v zvezi s tem poudarja, da v nekaterih primerih nacionalni organi ne uporabljajo pravilno informacijskega in komunikacijskega sistema za nadzor notranjega trga ali ne sprejmejo pravočasno potrebnih ukrepov; zlasti poudarja, da je treba izboljšati prenos zadev med javnimi organi;

63. je zaskrbljen, ker je analiza vzorca, ki jo je leta 2014 izvedla Komisija, pokazala, da 60 % izvedenih preiskav proizvodov ni poročalo o državi porekla, 32 % preiskav strojev ni vsebovalo razvrstitve tveganja, pri 5 % vnosov pa ni bila navedena uredba/direktiva EU, na katero se je kršitev nanašala; poziva Svet in države članice, naj to vprašanje resno obravnavajo in Parlament obvestijo o nadaljnjih ukrepih;

Naknadna ocena in pregled

64. pozdravlja redna obdobja za pregled in uvedbo sektorskih analiz v okviru programa REFIT, katerega končni cilj bi morala biti izboljšanje kakovosti zakonodaje EU in njena poenostavitev, da bi jo približali potrebam državljanov in podjetij, zlasti mikro, malim in srednjim podjetjem;

65. vendar meni, da je treba analizo izboljšati, da bi ugotovili, ali so doslej izvedeni zakonodajni ukrepi učinkovito prispevali k doseganju cilja in ali so skladni s sedanjimi cilji politike; poudarja tudi pomen preglednosti v procesu REFIT; v zvezi s tem meni, da lahko prilagodljivi cilji za zmanjšanje upravnega in regulativnega bremena prispevajo k temu, da bodo cilji doseženi na kar najbolj učinkovit način in z najnižjimi možnimi stroški za ljudi in podjetja;

66. ugotavlja, da kumulativni stroški urejanja pogosto predstavljajo oviro za udeležence na enotnem trgu, predvsem za mala in srednja podjetja; zato pozdravlja obvezo Komisije, da bo to preučila; poudarja, da bi moral biti namen vsake takšne analize odprava ovir za vstop na trg in zagotovitev poštene konkurence za vse udeležence;

67. poziva Komisijo, naj izboljša svoje razumevanje dejavnikov, ki vplivajo na doseganje ciljev politik, kot je učinek dopolnilnih ali nasprotujočih politik, sprejetih na ravni EU ali nacionalni ravni, in tudi učinkov in stroškov neukrepanja, da bi izboljšala oblikovanje politik in s tem prispevala k boljši ureditvi enotnega trga;

68. meni, da bi se samoderogacijske klavzule ali okrepljene klavzule ponovnega pregleda smele uporabljati izjemoma, zlasti začasne pojave, pri čemer bi se institucije obvezale, da bodo posodabljale zakonodajo in da bo zakonodaja veljavna le, dokler bo potrebno; meni, da so varovala potrebna za zagotavljanje, da zakonodaja, ki je bistvenega pomena, ne zapade;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0063.

Torek, 12. april 2016

III. *Sklepne ugotovitve*

69. poudarja, da izboljšanje ureditve enotnega trga ne pomeni odprave vseh predpisov ali znižanja ravni ambicij predpisov, na primer na področju varstva okolja, varnosti, zaščite, varstva potrošnikov in socialnih standardov, ampak odpravo nepotrebnih predpisov, birokracije in negativnih učinkov ter uresničitev ciljev politike in zagotovitev konkurenčnega regulativnega okolja, ki bo v podporo zaposlovanju in podjetjem v Evropi;

70. poudarja, da je enotni trg, ki ne preobremenjuje ali ne ovira proizvodnje, inovacij in trgovine, orodje, ki bo v Evropo vrnilo delovna mesta in rast, ki so se pred tem preselila drugam;

71. zato poudarja, da bo deljena odgovornost za boljšo ureditev enotnega trga prinesla skupne koristi: močan in živahen enotni trg, ki bo prispeval k dolgoročni rasti Evrope in s tem k blaginji njenih državljanov;

o

o o

72. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, Evropskemu svetu ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0106

Učenje o EU v šolah**Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o učenju o EU v šolah (2015/2138(INI))**

(2018/C 058/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 165 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, programa Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport, ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1093/2012/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o evropskem letu državljanov (2013) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 390/2014 z dne 14. aprila 2014 o uvedbi programa „Evropa za državljane“ za obdobje 2014–2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju deklaracije o spodbujanju državljanstva in skupnih vrednot svobode, strpnosti in nediskriminacije z izobraževanjem (Pariška deklaracija), ki je bila sprejeta 17. marca 2015 na neformalnem srečanju ministrov Evropske unije za izobraževanje,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. avgusta 2015 z naslovom „Osnutek skupnega poročila Sveta in Komisije za leto 2015 o izvajanju strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju (ET 2020)“ (COM(2015)0408),
- ob upoštevanju Izvedbenega sklepa Komisije z dne 14. septembra 2015 o sprejetju letnega delovnega programa za leto 2016 za izvajanje programa Erasmus+: programa EU za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport (C(2015)6151),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 28. in 29. novembra 2011 o referenčnem merilu za učno mobilnost ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. septembra 2015 z naslovom Osnutek skupnega poročila Sveta in Komisije za leto 2015 o izvajanju prenovljenega okvira za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) (COM(2015)0429),

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 50.⁽²⁾ UL L 325, 23.11.2012, str. 1.⁽³⁾ UL L 115, 17.4.2014, str. 3.⁽⁴⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10.⁽⁵⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.⁽⁶⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 31.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. aprila 2009 z naslovom „Strategija EU za mlade – vlaganje v mlade in krepitev njihove vloge in položaja. Prenovljena odprta metoda koordinacije za obravnavo izzivov in priložnosti za mlade“ (COM(2009)0200),
 - ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. maja 1992 o politiki izobraževanja in usposabljanja v obdobju do leta 1993 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2006 o pobudah za dopolnitev nacionalnih šolskih programov z ustreznimi ukrepi podpore za vključitev evropske dimenzije ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. septembra 2008 o izboljšanju kakovosti izobraževanja učiteljev ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0021/2016),
- A. ker je izobraževanje temeljna človekova pravica in javno dobro, ki bi moralo biti enako dostopno za vse;
- B. ker je glavna vloga izobraževanja vzgojiti polno ozaveščene državljane in zato presega izpolnjevanje ekonomskih ciljev evropskih in nacionalnih strategij;
- C. ker je eden od ciljev izobraževanja pripraviti posameznike na življenje in aktivno državljanstvo v vse bolj kompleksnih, zahtevnih, večkulturnih in integriranih družbah;
- D. ker javnomnenjska raziskava Eurobarometra iz leta 2014 kaže, da 44 % državljanov Evropske unije meni, da imajo omejeno razumevanje delovanja EU, 52 % Evropejcev pa meni, da njihov glas v EU ne šteje ⁽⁶⁾;
- E. ker je na zadnjih volitvah v Evropski parlament volilo le 42,61 % državljanov EU in le 27,8 % mladih med 18. in 24. letom, kar predstavlja najnižjo volilno udeležbo od leta 1979 ⁽⁷⁾;
- F. ker lahko slabo poznavanje EU in njene konkretne dodane vrednosti prispeva k zaznavanju demokratičnega deficita ter privede do splošnega evroskepticizma v državah članicah in državah kandidatkah; ker je treba demokratični deficit obravnavati, da bi tako odpravili vse večjo vrzel med glasom evropskih državljanov in institucij EU;

⁽¹⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL C 398, 22.12.2012, str. 1

⁽³⁾ UL C 150, 15.6.1992, str. 366.

⁽⁴⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 100.

⁽⁵⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 12.

⁽⁶⁾ Standardni Eurobarometer št. 81, pomlad 2014: *Public opinion in the European Union* (Javno mnenje v Evropski uniji) (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf), str. 117 in 131.

⁽⁷⁾ http://www.eprs.sso.ep.parl.union.eu/lis/lisrep/13-EPRS-publications/2015/COMM_STUD_558351_UpdateReview-EN.pdf, str. 43–45.

Torek, 12. april 2016

- G. ker se po podatkih posebnega poročila Eurobarometra št. 437 iz leta 2015 velika večina Evropejcev strinja, da bi morale biti v pouk in učno gradivo vključene informacije o raznolikosti glede na vero oziroma prepričanje, etnično pripadnost, spolno usmerjenost in spolno identiteto ⁽¹⁾;
- H. ker lahko večja ozaveščenost o prednostih evropskih politik, kot so prosti pretok oseb in storitev v Uniji, ter programih mobilnosti EU prispeva k razvoju občutka pripadnosti EU, duhu skupnosti ter k sprejemanju večkulturnih in večinacionalnih družb;
- I. ker bi lahko uspešni izobraževalni sistemi in učni načrti ter večji vpliv in udeležbo Evropejcev v postopkih odločanja o politikah EU zbudili večje zanimanje za zadeve EU ter pripomogli k razumevanju in občutku pripadnosti, hkrati pa bi lahko prispevali k odpravljanju socialnih razlik, kulturne segregacije in občutka prikrajšanosti;
- J. ker je večina držav članic učenje o EU vključila v svoje učne načrte in programe za usposabljanje učiteljev; ker med državami članicami in znotraj njih še vedno obstajajo razlike;
- K. ker se teme EU v nekaterih državah članicah EU običajno sicer poučujejo na različnih stopnjah in pri različnih predmetih obveznega izobraževanja, v glavnem pa predstavljajo majhen del učnega načrta, ki ga mora posamezen učitelj predelati;
- L. ker je treba znanja in spretnosti učiteljev in drugih pedagoških delavcev o temah EU v okviru začetnega in stalnega usposabljanja nadalje razvijati in posodabljati in ker izobraževalne ustanove in učitelji pri tem potrebujejo učinkovito podporo, ki bo prilagojena in ustrezna glede na njihove specifične potrebe;
- M. ker po podatkih študije *Learning Europe at school* (Učenje o Evropi v šolah), ki jo je za generalni direktorat za izobraževanje in kulturo ⁽²⁾ opravilo zasebno svetovalno podjetje ICF GHK, učitelje o vprašanih, povezanih z EU, izobražujejo predvsem ustanove in združenja izven visokošolskega izobraževanja;
- N. ker študija o učinku programa Erasmus, ki jo je Komisija predstavila leta 2014, kaže, da izobraževalna mobilnost in internacionalizacija študija pozitivno vplivata ne samo na študijske programe in zaposljivost, temveč tudi na poznavanje Evrope, razvoj občutka evropskega državljanstva, pozitiven odnos do Evrope ter na udeležbo na evropskih volitvah;

Evropska razsežnost v izobraževanju

1. poudarja vse večji pomen evropske razsežnosti na različnih področjih, stopnjah in oblikah izobraževanja in da je za ta koncept potrebno širšo in poglobljeno razumevanje, v okviru katerega bo upoštevana njegova kompleksna, dinamična in večplastna narava, pri čemer je učenje o EU v šolah njegov ključni element;
2. poudarja, da je razsežnost EU v izobraževanju ključnega pomena za to, da bi jo lahko državljani bolje razumeli EU in da bi jo državljanom lahko ponovno približali, hkrati pa lahko prispeva h krepitvi vloge vrednot iz člena 2 PEU in krepitvi glasu Unije v neodvisnem svetu;
3. poudarja, da je treba razumeti in spodbujati zavezanost temeljnim vrednotam Evropske unije; poudarja, da je poznavanje in razumevanje skupne zgodovine in vrednot EU in njenih držav članic ključno za medsebojno razumevanje in mirno sobivanje, strpnost in solidarnost, pa tudi za razumevanje temeljnih načel Evropske unije;

⁽¹⁾ Posebna raziskava Eurobarometra št. 437, 2015: *Discrimination in the EU in 2015* (Diskriminacija v EU v letu 2015) (<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/68004>), str. 100.

⁽²⁾ [http://www.eupika.mfdfs.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20re port.pdf](http://www.eupika.mfdfs.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20re%20port.pdf).

Torek, 12. april 2016

4. poudarja, da bi morala biti EU glede na vpliv, ki ga ima na vsakdanje življenje svojih državljanov, bolj vidna in bolje vključena v učno gradivo in obšolske dejavnosti; meni, da lahko vsebine, ki so izrecno povezane z EU, znatno obogatijo učne načrte ter osebni razvoj in rast učencev;
5. poudarja, da je treba uporabljati aktivne in participativne metode poučevanja, prilagojene starosti in ravni učencev ter njihovim potrebam in interesom, ter v celoti izkoristiti možnosti, ki jih nudijo informacijske in komunikacijske tehnologije ter mediji, vključno z družbenimi;
6. poudarja, da bi morala razsežnost EU v izobraževanju učencem omogočiti, da pridobijo znanje ter razvijejo občutek pripadnosti in spretnosti evropskega državljanstva, pa tudi da sodelujejo pri kritičnem razmisleku o EU, tudi prek učenja o temeljnih vrednotah EU, ki temeljijo na načelu pravne države in človekovih pravicah, upravljanju EU, postopkih odločanja v EU in o tem, kako le-ti vplivajo na države članice učencev in njihovo demokratično udeležbo; spodbuja k uporabi iger vlog v okviru Evropskega mladinskega parlamenta, da bodo otroci ter dijaki in študenti lažje razumeli evropske postopke ter bodo bolj ozaveščeni o evropskih vprašanjih;
7. opozarja, da so EU oblikovale njene države članice s svojo edinstveno zgodovino in kulturo in da bo razvoj Unije tudi v prihodnje neločljivo povezan z njenimi državami članicami; hkrati poudarja prispevek različnih kultur k evropskim družbam in dediščini;
8. ugotavlja, da EU znatno vpliva na države članice in da bi moralo učenje o EU v šolah odražati tako vlogo držav članic pri razvoju EU kot tudi vpliv EU na razvoj posameznih držav članic;
9. poudarja, da morajo biti države članice in EU zgled vsem akterjem, ki sodelujejo pri poučevanju in učenju o EU v šolah, in delovati v skladu s temeljnimi evropskimi vrednotami socialnega vključevanja ter evropske in mednarodne solidarnosti;
10. opozarja, da je treba zagotoviti, okrepiti in razširiti možnosti začetnega in stalnega, strokovnega in vseživljenjskega izpopolnjevanja učiteljev in pedagogov ter jim zagotoviti ustrezno podporo in vire, da bodo lahko v svoje poučevanje, zlasti zgodovine in državljanske vzgoje, vključili razsežnost EU, pa tudi da bodo lahko izvajali strategije, usmerjene v učence, in svoje učne metode prilagodili potrebam učencev;
11. poudarja, da je treba promovirati in spodbujati znanje več jezikov in medkulturne kompetence pri pedagogih ter možnosti za njihovo mobilnost ter vzajemno učenje in izmenjavo zgledov najboljše prakse med učitelji, na primer tako, da se na evropski ravni organizirajo seminarji;
12. poudarja vlogo, ki jo imajo univerze pri pripravi in usposabljanju visokokvalificiranih in motiviranih učiteljev in pedagogov; poziva k spodbujanju in podpiranju ukrepov držav članic v njihovem prizadevanju, da zagotovijo možnosti za specializirane programe na univerzah, ki bodo odprti in dostopni za vpisane študente ter učitelje in pedagoge, ki že poučujejo;
13. poudarja pomen in potencial evropskega pristopa k poučevanju zgodovine, saj so bili nekateri zgodovinski dogodki odločilni za nastanek evropskih idealov in vrednot, pri čemer pa je treba upoštevati pristojnosti držav članic na tem področju; poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo zgodovinska društva in centre za zgodovinske raziskave, da se poudari pomen njihovega znanstvenega prispevka k evropski zgodovini in njihova vloga pri posodabljanju znanja učiteljev;
14. priporoča, naj se v okviru Hiše evropske zgodovine razvijejo posebni programi, instrumenti in dejavnosti za učence in učitelje na vseh stopnjah izobraževanja, s pomočjo katerih bo mogoče učinkovito predstaviti potek evropskega povezovanja in njegove temeljne vrednote;

Torek, 12. april 2016

15. poziva, naj se v sedanjih in prihodnjih državah članicah nujno začne ponovno poučevati državljanstvo in državljansko vzgojo EU oziroma to poučevanje okrepi, da se učence glede na njihovo starost opremi z ustreznim znanjem, vrednotami, spretnostmi in kompetencami, da bodo lahko kritično razmišljali in si na podlagi dobre obveščenosti izoblikovali uravnoteženo mnenje ter da bodo lahko uveljavljali svoje demokratične pravice in odgovornosti, vključno z glasovalno pravico, cenili raznolikost, spodbujali medkulturni in medverski dialog ter da bodo aktivni in odgovorni državljani;

16. poudarja, da lahko večja udeležba učencev, dijakov in študentov ter staršev pri šolskem upravljanju prispeva k boju proti diskriminaciji in h krepitvi trajnostne participativne demokracije in državljanstva, kar bi spodbudilo zaupanje in sodelovanje med različnimi akterji; poziva izobraževalne ustanove, naj uvedejo demokratično upravljanje in povečajo njegov obseg, tudi tako, da bolj upoštevajo glas predstavnikov učencev, dijakov in študentov, saj se je treba demokracije naučiti in jo živeti;

17. poudarja, da je treba učitelje in učence bolj motivirati in jim v večji meri omogočiti, da se več o EU naučijo z neposrednimi izkušnjami, na primer z obiski šol v drugih državah, obiski evropskih institucij, prek stikov z uradniki EU in prek pripravništva za študente pri institucijah EU, in z medijsko vzgojo, na primer s pomočjo evropskega mladinskega portala, pri čemer je treba v celoti izkoristiti nove informacijske in komunikacijske tehnologije in prostodostopne učne vire;

18. poziva, naj se v celoti izkoristijo možnosti, ki jih digitalne tehnologije nudijo za nadgradnjo čezmejnega poučevanja, in sicer prek digitalnih učnih programov in videokonferenc, da se bodo lahko učenci enostavneje seznanili z drugačnimi stališči in pristopi na njihovem študijskem področju;

19. poudarja, da je lahko učenje tujih jezikov ključnega pomena za večjo medkulturno ozaveščenost in za to, da državljani pridobijo spretnosti, ki jih potrebujejo za življenje in delo v vse bolj kompleksnem in globaliziranem svetu;

20. poudarja ključno vlogo neformalnega in priložnostnega učenja, vključno z mladinskim in prostovoljskim delom, izobraževanjem med generacijami in v družini ter izobraževanjem odraslih, ter športa kot pedagoškega instrumenta pri razvijanju socialnih in državljanskih spretnosti, kompetenc in vedenjskih vzorcev ter oblikovanju odgovornih in aktivnih evropskih državljanov; poudarja, da je treba te kompetence priznati in potrditi v okviru formalnega učenja ter formalno, neformalno in priložnostno učenje tesneje povezati;

21. priporoča, da se sprejme medkulturni pristop k izobraževalni politiki, s pomočjo katere bodo priseljski otroci res lahko vključeni v šole in bo temeljila na vzajemnem poznavanju različnih kultur in izgrajevanju skupnih vrednot;

Vloga Unije

22. spodbuja Komisijo, naj še naprej podpira prizadevanja za razvoj in spodbujanje razsežnosti EU v izobraževanju ter mobilnosti akterjev v izobraževalnem sektorju, ključnim deležnikom in državljanom pa naj aktivno posreduje informacije, tudi o ustreznih možnostih financiranja ter razpoložljivih študijah in poročilih; v zvezi s tem spodbuja boljšo uporabo novih komunikacijskih tehnologij in medijev, vključno z družbenimi;

23. poziva Komisijo, naj zagotovi skupni okvir in pripravi smernice s konkretnimi primeri za učenje o EU ter tako spodbuja objektivni in kritičen razmislek o prednostih Evropske unije za njene državljane, pri tem pa naj spoštuje pristojnosti držav članic na področju izobraževanja in usposabljanja;

24. poziva Komisijo, naj spodbuja nadaljnje raziskave, da se ugotovi, kako se o EU trenutno poučuje v evropskih šolah, kako je vključena v učne načrte in preizkuse znanja, ter ali (a) imajo učitelji in pedagogi zadosten dostop do ustreznih programov in ukrepov EU za poklicni razvoj, vseživljenjsko učenje in platforme za izmenjavo zgledov najboljše prakse in ali (b) financirani ukrepi za vključitev učinkovitega učenja o EU v šolah res dosegaajo učinek v šolah;

Torek, 12. april 2016

25. poziva Komisijo, naj spodbuja, podpira in omogoča lažje oblikovanje mrež za spodbujanje k in sodelovanje pri učenju o EU na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter izmenjavi zgledov najboljše prakse med temi mrežami na ravni Unije ter opredeli področja, kjer so možne izboljšave;

26. poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo zgledov najboljše prakse med državami članicami in državami kandidatkami glede razsežnosti EU v izobraževanju in boja proti diskriminaciji in predsodkom v izobraževanju, tudi z ocenjevanjem učnega gradiva ter politik za preprečevanje ustrahovanja in boj proti diskriminaciji;

27. poudarja, kako pomembno vlogo imajo programi Erasmus+, Evropa za državljane in Ustvarjalna Evropa pri spodbujanju izobraževanja in usposabljanja, jezikovnih spretnosti, aktivnega državljanstva, kulturne ozaveščenosti, medkulturnega razumevanja ter drugih dragocenih ključnih in transverzalnih kompetenc; poudarja pomen teh programov za krepitev evropskega državljanstva in da je treba te programe bolj in ustrezno finančno podpreti, da se je treba bolj osredotočiti na njihove kvalitativne rezultate in večjo dostopnost mobilnosti, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti učiteljem in drugim pedagogom, mladim z različnim socialno-ekonomskim ozadjem ter ranljivim in prikrajšanim skupinam in osebam s posebnimi potrebami;

28. želi spomniti, da program Erasmus+ omogoča široko paleto ukrepov in da je ta program priljubljen pri širši javnosti, ki ga tudi priznava, zlasti kar zadeva mobilnost študentov v okviru študija; poziva Komisijo in države članice, naj ozaveščajo o področjih tega programa, ki so manj poznana, na primer o Evropski prostovoljski službi;

29. pozdravlja delovni program Komisije za leto 2016 za izvajanje programa Erasmus+ in njeno zavezo, da bo na podlagi Pariške deklaracije sprejela konkretne nadaljnje ukrepe, zlasti za povečanje učinka tega programa na spodbujanje aktivnega in demokratičnega državljanstva, medkulturnega dialoga, socialnega vključevanja in solidarnosti, vključno z odločnejšim podpiranjem vloge organizacij civilne družbe pri njihovi ključni vlogi glede državljanske vzgoje;

30. poziva Komisijo, naj okrepi pedagoške vidike in se hitreje odziva na potrebe šol glede projektov, financiranih v okviru projektov Jean Monnet, tako da poskrbi za to, da se bodo šole lahko neposredno prijavile, in tako da zagotovi financiranje za daljše obdobje, na primer tri leta, v skladu z načinom financiranja modulov Jean Monnet; poziva Komisijo, naj ukrepe iz modulov Jean Monnet da na voljo institucijam za usposabljanje učiteljev in te institucije spodbuja, da jih vključijo v svoje programe;

31. ugotavlja, da demokratična legitimnost Unije prestaja krizo, ne samo ker Evropejci premalo poznajo mehanizme EU, temveč tudi ker nimajo več glasu v postopkih odločanja; opozarja, da mora Unija, če naj si povrne legitimnost, ustaviti razpadanje svojih demokratičnih struktur in ponovno vzpostaviti vez z državljani;

32. poziva Komisijo, naj učinkovito izvaja program Evropa za državljane ter tako uresniči cilje demokratične in bolj vključujoče družbe, s čimer bo okrepila udeležbo državljanov v postopkih odločanja;

33. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja učinek vseh programov EU na razvoj občutka državljanstva udeležencev in njihovo državljansko udeležbo;

34. poziva Komisijo, naj nadalje razvija in čim bolj spodbuja virtualne platforme eTwinning, platformo za izobraževanje odraslih v Evropi (EPALE) in *School Education Gateway* ter še naprej podpira in razvija druge digitalne platforme, kot je Kotiček za učitelje, in tako omogoči lažji dostop do visokokakovostnega, preprostega za uporabo in sodobnega učnega gradiva, ki je pomembno za učenje o EU in dostopno v vseh jezikih EU;

35. poziva Komisijo, naj pedagoge, ki trenutno poučujejo, in akademike, specializirane na evropske študije, spodbudi k izvedbi kritične analize gradiva, ki je trenutno na voljo na platformi Kotiček za učitelje, ter tako zagotovi njegovo kakovost in primernost;

Torek, 12. april 2016

36. poudarja vlogo informacijskih pisarn evropskih institucij in pozdravlja njihovo zavezanost spodbujanju krepitve odnosov z državami članicami, nacionalnimi regionalnimi in lokalnimi izobraževalnimi ustanovami, mladinskimi organizacijami in mediji, da bi jih zblížali in zagotovili, da mladi razumejo vlogo, ki jo imajo institucije v njihovem vsakdanjem življenju;
37. poziva k odprti in skupni razpravi med Komisijo in mesti ter lokalnimi in regionalnimi organi v zvezi s povezavo med šolskim sistemom in mestnimi modeli, kar bi omogočilo razumevanje učinkov različnih pristopov na medkulturne odnose v današnji Evropi;
38. poziva Komisijo, naj učenje o EU v šolah spodbuja kot priporočilo, ki ga je treba pri pogajalskem procesu z državami kandidatkami za članstvo v EU čim prej podati;

Vloga držav članic

39. spodbuja države članice, naj podpirajo, pregledujejo in posodablajo svoje izobraževalne sisteme – in vse oblike vsebin učnih načrtov, povezanih z EU, na vseh stopnjah izobraževanja, vključno s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem – da bi v tesnem sodelovanju z vsemi ustreznimi akterji na ravni EU ter na nacionalni ravni okrepile razsežnost EU, hkrati pa naj močno spodbujajo regije in lokalne organe, da storijo enako, zlasti tiste, ki imajo v izobraževalnih sistemih neposredne pristojnosti;
40. spodbuja države članice, naj podprejo vse možnosti za to, da se učencem ter učiteljem in drugim pedagogom prek formalnega, neformalnega in priložnostnega učenja posreduje več informacij o EU, in naj v celoti izkoristijo in dopolnijo finančne instrumente, programe in pobude EU s tega področja;
41. poziva države članice, naj sprejmejo dodatne ukrepe za spodbujanje medkulturnega, nediskriminatornega in vključujočega izobraževanja ter državljanske vrednote v šolskih in univerzitetnih učnih načrtih;
42. poziva države članice, naj več vlagajo v kakovostno izobraževanje, tudi s pomočjo poglobljenega partnerstva z zasebnim sektorjem, in spodbujajo enake možnosti za vse, vsem izobraževalnim ustanovam in ustanovam za usposabljanje ter učiteljem in drugim pedagogom pa zagotovijo podporo, ki jo potrebujejo, da bodo lahko razsežnost EU v izobraževanje vključili in jo stalno razvijali že od zgodnjega otroštva in tudi zunaj razreda;
43. poziva države članice, naj vsem udeležencem v učnem procesu zagotovijo enak in vključujoč dostop do inovativnega in visokokakovostnega formalnega in neformalnega izobraževanja ter možnosti za vseživljenjsko učenje; v zvezi s tem poziva države članice, naj nemudoma sprejmejo predlog direktive iz leta 2008 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost, ki bi posameznike ščitila pred diskriminacijo v izobraževanju zaradi omenjenih razlogov;
44. poziva države članice, naj migrante, begunce in pripadnike verskih skupnosti vključijo v postopek krepitve državljanstva, ki bodo spoštljivi, krepili njihov položaj in jim omogočali udeležbo v državljanskim in kulturnem življenju;
45. poziva države članice, naj podpirajo in spodbujajo visokokakovostno usposabljanje o temah EU za učitelje in druge pedagoške delavce, mladinske voditelje in vodje usposabljanja, tudi tako, da se jim omogoči, da del svoje izobrazbe pridobijo v drugi državi članici, ter da se zagotovi priznanje njihovih kompetenc za poučevanje o EU, na primer tako, da se uvede in promovira podelitev oznake „euročitelj“;
46. meni, da bi morale države članice v dialogu in sodelovanju z izobraževalnimi akterji iskati možnosti za izmenjavo idej in zgledov dobre prakse glede vključevanja razsežnosti EU v izobraževalne programe, da bi med drugim spodbujali poznavanje in razumevanja procesa oblikovanja državljanstva EU in institucij EU, kar jim bo omogočilo, da bodo Unijo zaznavali kot sestavni del svojega življenjskega okolja, ki ga lahko oblikujejo in se to od njih tudi pričakuje;

Torek, 12. april 2016

47. poziva države članice, naj priznajo in podprejo socialne partnerje in organizacije civilne družbe, zlasti mladinske organizacije, pri premoščanju vrzeli med institucijami EU in evropskimi državljani na strukturiran in trajnosten način, in sicer tako da spodbujajo in krepijo orodja participativne in neposredne demokracije;

o

o o

48. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0107

Erasmus+ in druga orodja za spodbujanje mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o programu Erasmus+ in drugih instrumentih za spodbujanje mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju – pristop do vseživljenjskega učenja (2015/2257(INI))**

(2018/C 058/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 165 in 166,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti člena 14,
- ob upoštevanju kopenhagenske deklaracije z dne 30. novembra 2002 o okrepljenem sodelovanju na področju evropskega poklicnega izobraževanja in usposabljanja,
- ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o vzpostavitvi evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, programa Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Odločbe št. 2241/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem okviru Skupnosti za preglednost kvalifikacij in usposobljenosti (Europass) ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 28. junija 2011 z naslovom „Mladi in mobilnost – spodbujanje učne mobilnosti mladih“ ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Priporočila 2006/962/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2010 o spodbujanju dostopa mladih na trg dela z okrepitevijo statusa med pripravništvo, delovno prakso in vajeništvom ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL C 155, 8.7.2009, str. 1.⁽²⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.⁽³⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 50.⁽⁵⁾ UL C 398, 22.12.2012, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 6.⁽⁷⁾ UL C 199, 7.7.2011, str. 1.⁽⁸⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10.⁽⁹⁾ UL C 351 E, 2.12.2011, str. 29.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju različnih instrumentov za priznavanje kompetenc, kot so evropsko ogrodje kvalifikacij (EQF), evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS), evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) ter evropska kvalifikacija spretnosti/kompetenc, kvalifikacij in poklicev (ESCO),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. novembra 2012 z naslovom „Ponovni razmislek o izobraževanju: naložbe v spretnosti za boljše socialno-ekonomske rezultate“ (COM(2012)0669),
 - ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 28. januarja 2014 o izvajanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o vzpostavitvi evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (COM(2014)0030),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. maja 2014 o zagotavljanju kakovosti pri podpiranju izobraževanja in usposabljanja,
 - ob upoštevanju izjave ministrov, pristojnih za poklicno izobraževanje in usposabljanje, z dne 22. junija 2015 o novem sklopu srednjeročnih ciljev na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2015–2020,
 - ob upoštevanju pariške deklaracije, sprejete 17. marca 2015 na neformalni seji ministrov Evropske unije za izobraževanje v Parizu (8496/15), o spodbujanju državljanstva in skupnih vrednot svobode, strpnosti in nediskriminacije z izobraževanjem,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A8-0049/2016),
- A. ker je mobilnost zaradi učenja in usposabljanja pomembna za osebni razvoj, socialno vključevanje mladih, večkulturni dialog, strpnost, sposobnost sodelovanja v medkulturnem okolju ter aktivno državljanstvo, poleg tega pa je jasno dokazala, da lahko prispeva k visokokakovostnemu izobraževanju in zaposljivosti;
- B. ker bi bilo treba dodatno okrepiti mobilnost zaradi učenja in usposabljanja, tako v okviru sedanjih kot prihodnjih programov EU na področju izobraževanja in usposabljanja, zaposlovanja in kohezijske politike;
- C. ker so evropski ministri, pristojni za poklicno izobraževanje in usposabljanje, leta 2002 sprožili tako imenovani kopenhagenski proces, da bi okrepili evropsko sodelovanje na tem področju, da bi izboljšali uspešnost, kakovost in privlačnost poklicnega izobraževanja in usposabljanja v Evropi;
- D. ker kopenhagenski proces temelji na vzajemno dogovorjenih prednostnih nalogah, ki so redno pregledane in katerih cilj je med drugim olajšati mobilnost in posameznike spodbujati, da izkoristijo različne priložnosti za poklicno usposabljanje v okviru vseživljenjskega učenja;
- E. ker je bila 2014 po podatkih Eurostata stopnja brezposelnosti v EU kljub počasnemu okrevanju gospodarstva ostala visoka in je lahko dosegla tudi 10,2 %; ker stopnja brezposelnosti mladih v EU trenutno znaša 22,1 %, medtem ko je v starostni skupini od 55 do 64 let zaposlenih le 51 % ljudi in razlika med spoloma v stopnji zaposlenosti starejših delavcev znaša 13,6 %;

⁽¹⁾ UL C 111, 6.5.2008, str. 1.

Torek, 12. april 2016

- F. ker lahko neformalno in priložnostno učenje ter poklicno usposabljanje pomembno prispevajo k soočanju s sedanji izzivi vseživljenjskega učenja, kot so zgodnje opuščanje izobraževanja, nesprejemljivo visoko število mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposablajo, pa tudi pomanjkanje spretnosti ter neuskklajenost med ponudbo spretnosti in povpraševanjem po njih;
- G. ker visoko število prostih delovnih mest iz gospodarske napovedi Komisije iz jeseni 2015 dokazuje, da še vedno obstaja neuskklajenost med ponudbo spretnosti in povpraševanjem po njih;
- H. ker so jezikovne spretnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju manj pomembne in jih je treba posebej spodbujati;
- I. ker je treba ponovno potrditi politično zavezanost podpori ukrepanju EU na področju vseživljenjskega učenja ter poklicnega izobraževanja in usposabljanja, zlasti z dejavnostmi na področju mobilnosti, osredotočenimi na razvoj prečnih kompetenc, kot so prilagodljivost, radovednost in učenje učenja ter medosebne in državljanske spretnosti;
- J. ker je nedavni socialno-ekonomski razvoj pokazal, da je treba povečati učinkovitost sistemov za vseživljenjsko učenje ter poklicno izobraževanje in usposabljanje ter izboljšati njihovo dostopnost za zapostavljene skupine in ljudi s posebnimi potrebami ter njihovo vključevanje vanje; ker dostopnost izobraževanja ne bi smela biti povečana na račun njegove kakovosti;
- K. ker je stalna finančna podpora za ukrepe mobilnosti in dejavnosti v zvezi z vseživljenjskim učenjem in znanjem na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja bistvenega pomena, zlasti v sedanjem času gospodarske krize;
- L. ker sta regionalna in lokalna raven bistvenega pomena pri podpiranju pobud za raziskovanje novih poti za mobilnost, da bi zagotovili učinkovitost, preglednost in kakovost skladov in programov, namenjenih poklicnemu izobraževanju in usposabljanju; ker bi bilo treba mobilnost pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju mladih in javencev, ki se spodbuja na regionalni in lokalni ravni, usklajevati v širšem procesu demokratičnega in participativnega upravljanja, da bi tako skupaj z mikro, malimi in srednjimi ter zagonskimi podjetji, lokalnimi skupnostmi in socialnimi partnerji obravnavali najpomembnejša socialno-ekonomska ter okoljska vprašanja;
- M. ker bi bilo treba podjetnike, gospodarske in industrijske zbornice ter ustrezne obrtne, rokodelske in kmetijske zbornice, pa tudi sindikate in druge zadevne socialne partnerje aktivno vključiti v snovanje, organizacijo, izvajanje in financiranje poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključno z mobilnostjo; ker bi bilo treba pri snovanju poklicnega izobraževanja in usposabljanja upoštevati socialno razsežnost in s tem zajeti področja, kot so pravična trgovina, socialno podjetništvo in alternativni poslovni modeli, kot so zadruga, organizirati pa ga bi bilo treba skupaj z ustreznimi partnerji na teh področjih;
- N. ker je mobilnost mladih sicer treba spodbujati za večjo zaposljivost, ne sme pa postati edina predvidena rešitev za brezposelnost mladih;

Ocena rezultatov in opredelitev ključnih izzivov

1. meni, da je izobraževanje temeljna človekova pravica in javna dobrina, ki bi morala biti enako dostopna za vse; poziva EU in države članice, naj obravnavajo vse socialno-ekonomske omejitve, ki preprečujejo, da bi vsi imeli enak dostop do možnosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključno z mobilnostjo; priznava, da bi bilo treba povečati vlogo in izboljšati rezultate obstoječih programov in pobud za mobilnost pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju, kar zadeva njihovo dostopnost, odprtost in vključevanje vanje, ter tako omogočiti individualiziran pristop do izobraževanja, zmanjšati stopnjo zgodnjega opuščanja izobraževanja ter prikrajšanim skupinam in osebam s posebnimi potrebami zagotoviti enak dostop do ukrepov mobilnosti programa Erasmus+; zato poudarja, da je potreben prožen, raznolik in prilagojen sklop možnosti za mobilnost za namene usposabljanja, v katerega bi moral biti vključen tudi vidik spola, za osebe s priseljenjskim ozadjem ali iz ekonomsko prikrajšanih družin, za učence iz oddaljenih regij, invalide in ljudi s posebnimi potrebami;

Torek, 12. april 2016

2. poudarja, da je treba v okviru razprav o mobilnosti in izobraževanju ohraniti vidik spola in upoštevati potrebe ljudi, ki trpijo zaradi različnih oblik diskriminacije, vključno z invalidi, osebami, ki se identificirajo kot LGBTI, in pripadniki marginaliziranih skupnosti; v zvezi s tem spodbuja nadaljnje ukrepe, da se prikrajšanim skupinam oziroma osebam s posebnimi potrebami olajša dostop do ukrepov mobilnosti programa Erasmus+;
3. poziva Komisijo, države članice in ključne deležnike, naj izboljšajo prepoznavnost programov poklicnega izobraževanja in usposabljanja, da bi odpravili kulturne ovire in se spopadli s pojavom pomanjkanja motivacije, proaktivne dovednosti in jezikovnih spretnosti, zlasti na območjih, ki so zaradi brezposelnost mladih najbolj prizadeta; meni, da je treba poskrbeti, da bodo ti programi brez razlikovanja dostopni vsem državljanom; poziva k osredotočitvi na skupine, za katere obstaja tveganje brezposelnosti, kot so invalidi; poziva, naj se olajša dostop do poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter do kvalifikacij s spodbujanjem prilagodljivosti vajeništva in ureditev ter možnosti usposabljanja, še posebej pri skupinah z nezadostnimi osnovnimi spretnostmi in delavci z nižjo ali srednjo ravno kvalifikacij; ponovno potrjuje, da je treba za učinkovito spodbujanje programov mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju med ženskami upoštevati uravnoteženo zastopanost spolov pri dostopanju do takšnih programov; v zvezi s tem meni, da je treba določiti smeje cilje in spremljati napredek;
4. opozarja na razlike med spoloma, kar zadeva izobraževanje in spretnosti s področja znanosti, tehnologije, inženirstva in matematike ter zaposlovanje na teh področjih po vsej EU, in poziva Komisijo in države članice, naj se v celoti zavežejo programu Erasmus+ in ta mehanizem izkoristijo kot ključno priložnost za razvoj izobraževanja na področju znanosti, tehnologije, inženirstva in matematike, da bi okrepili zmožnost žensk za ustvarjanje poklicnih poti na teh področjih in s tem na teh področjih zmanjšali tudi pomanjkanje strokovnega znanja;
5. poudarja pomen skupnega evropskega izobraževalnega območja, utemeljenega na močnem vidiku mobilnosti – ki vključuje ne le visokošolsko izobraževanje, temveč tudi poklicno izobraževanje in usposabljanje –, ki bo prispeval k oblikovanju in razvoju močnejše evropske identitete ter okrepljene državljanske pripadnosti;
6. poziva Komisijo in države članice, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, za dosego ciljev evropske strategije za izobraževanje in usposabljanje (ET 2020); meni, da mora mobilnost upoštevati vidik stalnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja, saj je ključnega pomena za izboljšanje in posodobitev spretnosti in strokovnega znanja; poudarja, da so vseživljenjsko učenje ter poklicno izobraževanje in usposabljanje ključnega pomena za izboljšanje možnosti dolgotrajno brezposelnih za zaposlitev;
7. meni, da bi bilo treba v okviru tega sodelovanja pregledati zahteve glede trajanja, vsebine, kompetenc in učnih izidov, da se zagotovi njihova ustreznost, hkrati pa bi bilo treba kombinirati mobilnost v centrih za usposabljanje in na delovnem mestu, pri tem pa bi imelo daljše bivanje (npr. za šest mesecev) prednost pred kratkim;
8. ugotavlja, da evropska sredstva, dodeljena programu Erasmus+ in programom za poklicno izobraževanje in usposabljanje, niso sorazmerna s številom tistih, ki se želijo vključiti v izmenjave, ki jih ponujajo ti programi, ali njihovimi potrebami, zato poziva države članice, naj spodbujajo dvostranske sporazume, da bi dopolnili dejavnosti programa Erasmus+ in evropskih programov za poklicno izobraževanje in usposabljanje ter tako povečali mobilnost mladih Evropejcev;
9. priznava pomembno vlogo in rezultate obstoječih programov in pobud za mobilnost, kot so ključni ukrep 1 programa Erasmus+, Europass, evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) ter evropsko ogrodje kvalifikacij; poziva Komisijo, naj oblikuje „evropsko študentsko e-izkaznico“, s katero bi študenti v okviru mobilnosti dobili status evropskega študenta in dostopali do storitev;
10. poziva Komisijo in države članice, pa tudi agencije EU, kot je Cedefop, naj ukrepajo za izboljšanje programov mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju, da bi le-ti – kar zadeva kvalifikacije, priznavanje in vsebine – vsem udeležencem zagotovili dodano vrednost, ter zagotovijo uvedbo standardov kakovosti za vajeništva;

Torek, 12. april 2016

11. poudarja, da pobude za mobilnost prispevajo k izboljševanju ne le državljskih vrednot učencev in njihovega občutka pripadnosti Evropi, temveč tudi njihovih akademskih spretnosti in možnosti za zaposlitev, zlasti pa spretnosti, povezanih s sposobnostjo reševanja problemov, načrtovanja in strukturiranja, sposobnostjo delovanja v novih situacijah in prilagajanja nanje, podjetnostjo, vodstvenimi sposobnostmi in sprejemanjem odločitev, spretnostmi družbene odgovornosti, znanjem tujih jezikov, komunikacijskimi spretnostmi in spretnostmi skupinskega dela, pa tudi spretnostmi v zvezi z osebnimi spretnostmi, ki vplivajo na zaposljivost, kot so samozavest, motivacija, radovednost, kritično in ustvarjalno mišljenje, iniciativnost in sposobnost uveljavljanja;

12. vztraja, da je treba z ukrepanjem in povečanjem stopnje uspešnosti vlog, poenostavitvijo zasnove in uporabe elektronskih orodij za upravljanje mobilnosti, ozaveščanjem o vrednosti programov mobilnosti v vseh splošnih in poklicnih izobraževalnih ustanovah v Uniji ter zagotovitvijo bolj ciljno usmerjenih informacij in usposabljanj za udeležence in posrednike programov in ukrepov, tudi za zaposlene v šolah in na fakultetah, poenostaviti izvajanje mobilnosti v okviru programa Erasmus+; v zvezi s tem poudarja pomen prispevka Evropskega šolskega omrežja *European SchoolNet*; poziva Komisijo, naj zmanjša preveliko in preveč kompleksno upravno obremenitev prijaviteljev ter podjetij pošiljateljev in gostiteljev ter institucij, ki sodelujejo pri projektih programa Erasmus+, in tako olajša in poenostavi postopek prijave, registracije in poročanja, pa tudi sam projekt; poleg tega poudarja, da birokracija na šolah in visokošolskih ustanovah ovira enostavno izvajanje programa;

13. poziva Komisijo, naj uvede programe za zmanjšanje jezikovnih in kulturnih ovir pri organizaciji programov mobilnosti; meni, da bi moralo biti s pomočjo teh programov mogoče oceniti napredek pri izvajanju; poudarja, da bi morali programi delovanja zlasti podpirati učenje osnovnih elementov jezika države gostiteljice; spodbuja države članice ter regionalne in lokalne organe, naj preučijo specifične izobraževalne potrebe predavateljev v okviru poklicnega izobraževanja in usposabljanja, spodbujajo in podpirajo izmenjavo primerov najboljše prakse ter jim zagotovijo večje možnosti za poklicni razvoj; poudarja, kako pomembno je oblikovati osnovni model usposabljanja, ki lahko zagotavlja informacije o ključnih značilnostih poslovne in delovne kulture ciljne države, ter spodbujati in zagotavljati posebne programe za usposabljanje učiteljev o upravljanju mobilnosti s strani centrov za usposabljanje;

14. poudarja, da so poklici, ki so povezani s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem dovolj prožni, da se jih lahko opravlja kjer koli in je torej mobilnost pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju ključen instrument v boju proti brezposelnosti, saj izboljšuje zaposljivost, pomaga zmanjševati pomanjkanje strokovnega znanja ter omogoča lažje usklajevanje ponudbe in povpraševanja na trgu dela, zlasti za mlade, zagotavlja spretnosti ter edinstveno izkušnjo, ki je potrebna za konkurenčnost na današnjih trgih dela v EU; meni, da program Erasmus+ prispeva k razvoju posebnih poklicnih spretnosti ter prečnih in prenosljivih kompetenc, kot je podjetnost, ter širi možnosti za vključevanje sektorja proizvodnje, zato predstavlja učinkovit instrument za trg dela;

15. poudarja pomen in pomembnost prepoznavnosti blagovnih znamk in logotipov, povezanih s programom Erasmus+ in njegovimi podprogrami; meni, da bi bilo treba te blagovne znamke uporabljati predvsem v publikacijah in brošurah v zvezi s programom Erasmus+;

16. izraža zaskrbljenost, da mladi program Erasmus+ dojemajo predvsem kot program za študente visokošolskih izobraževalnih programov; zato priporoča, da se na evropski, nacionalni in regionalni ravni več pozornosti nameni povečevanju prepoznavnosti različnih področij in zadevnih podprogramov, ki se nanašajo na posamezno področje, kot so šolsko izobraževanje (Comenius), visokošolsko izobraževanje (Erasmus), mednarodno visokošolsko izobraževanje (Erasmus Mundus), poklicno izobraževanje in usposabljanje (Leonardo da Vinci), izobraževanje odraslih (Grundtvig) ter mladih (Mladi v akciji) in šport;

17. poziva Komisijo, države članice in javne zavode za zaposlovanje, naj obveščajo in ozaveščajo o programu Erasmus+ in drugih instrumentih za spodbujanje mobilnosti na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja, zlasti med MSP; meni, da bo več ljudi izkoristilo te priložnosti in bo mogoče cilj glede mobilnosti uresničiti, če bo učinkovitost teh instrumentov karseda povečana;

Torek, 12. april 2016

18. poudarja, da se je nujno treba posvetovati z zasebnimi in javnimi industrijskimi in storitvenimi sektorji, tudi s proizvodnim sektorjem (zlasti z MSP in mikro podjetji), in/ali jih vključiti v snovanje, pripravo in izvajanje kakovostnih programov mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju in za podporo tem programom; meni, da bi bilo treba pri izbiri programa upoštevati možnosti za zaposlitev v podjetju gostitelju in organizaciji gostiteljici; meni tudi, da bo prožno in konstruktivno partnerstvo, ki bo temeljilo na dialogu, sodelovanju in izmenjavi primerov najboljše prakse med vsemi deležniki, zagotovilo uspeh in dodano vrednost poklicnega izobraževanja in usposabljanja; meni, da si morajo tudi centri za usposabljanje in podjetja izmenjevati znanje in primere najboljše prakse; poziva Komisijo, naj spremlja ponudbo in povpraševanje na trgu dela v EU, pa tudi geografsko in poklicno mobilnost, za uskladitev s potrebami trga dela; meni, da bi s tem na eni strani zmanjšali vrzel med usposabljanjem, ki je na voljo, ter tem, kar čaka mlade v poslovnem okolju, na drugi strani pa med potrebami trga v sektorjih z dodano vrednostjo (npr. v digitalnem in zelenem gospodarstvu, energetiki, obrambnem sektorju, sektorju nege in sektorju stanovanjske obnove);

19. poudarja ključne vidike, ki jih je treba upoštevati pri načrtovanju ukrepov mobilnosti in ocenjevanju njihovega izvajanja, in sicer: finančno zmogljivost študentov za udeležbo v mobilnosti; priznavanje študijskih programov, kompetenc in kvalifikacij ter vsebine usposabljanja med državami, bodisi v obliki kreditnih točk bodisi v obliki potrdil, raven znanja jezika, organizacijo učnih načrtov ali študijskega programa, praktično uporabnost kreditov in izpitov, ki jih je študent pridobil in opravil v tujini, po vrnitvi na matično univerzo, pravne vidike, informacije ali motivacijo za dokončanje študija, dejavnosti usmerjanja in svetovanja ves čas trajanja mobilnosti in osebni položaj študenta, poziva Komisijo, naj izboljša kazalce in merila za ocenjevanje in tako omogoči bolj redno spremljanje učinkovitosti programov EU in posledično tudi izvedbo potrebnih izboljšav;

20. poudarja, da trenutno le 1 % mladih v dualnih sistemih izobraževanja, vključno z vajenci, med svojim usposabljanjem sodeluje v programih mobilnosti; poudarja, da je nujno treba ustvariti pogoje za večjo mobilnost vajencev v EU, da bi jim omogočili enake možnosti kot študentom v visokošolskem izobraževanju; zato spodbuja EU, da določi statut „evropskega vajenca“; poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da bodo vajeništva in pripravništva tudi v prihodnje priložnost za izobraževanje in se ne bodo zlorabljali za prekarno delo, ne bodo nadomestili delovnih mest za polni delovni čas in da bodo zagotavljali dostojne delovne pogoje in pravice študentov, vključno s finančnimi in s plačilom povezanimi pravicami; poleg tega spodbuja Komisijo, naj preuči posledice zgoraj navedenega statuta, spremlja izvajanje povezanih ukrepov, spodbuja vse zadevne deležnike, vključno s tistimi iz evropske koalicije za vajeništva, k upoštevanju njenih priporočil, da bi izboljšali pogoje, kakovost in razpoložljivost vajeništev v EU, in to vprašanje obravnava kot strateško prednostno nalogo;

21. poziva Komisijo, naj pripravi predlog programa evropskega pripravništva, ki bi zagotavljal sklop pravic za vaje in udeležence v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, države članice pa poziva, naj ta predlog podprejo; poudarja pozitivno vlogo, ki jo lahko imajo starejši v izobraževanju in usposabljanju mladih za kar največjo medgeneracijsko izmenjavo prek vajeništva in mentorstva, pa tudi za omogočanje učenja na podlagi izkušenj v medgeneracijskih skupinah; spodbuja Komisijo in države članice, naj sprejmejo konkretne ukrepe, s katerimi bodo zagotovile, da vajeništva in pripravništva, ki so del programa Erasmus+, ne bodo zlorabljena in uporabljena kot sredstvo za zniževanje stroškov dela;

22. pozitivno vrednoti začetek pilotnih projektov ter nedavno potrjenega evropskega okvira za mobilnost vajencev kot podlage za izboljšanje programa Erasmus+, s katerim naj bi bilo mogoče povečati obseg in kakovost mobilnosti v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, ki bi trajala dlje; poziva k oblikovanju okvira za dolgoročne pobude namesto izključno na projekte osredotočenih ukrepov, da bi vzpostavili trajen in vzdržan sistem, ki deluje v celoti, je predvidljiv in spodbuja prosti pretok spretnosti po vsej Evropi;

23. ugotavlja, da je zgodnje opuščanje izobraževanja ena izmed najočitnejših težav, s katerimi se soočajo ciljne skupine mobilnosti, in da se bo z boljšimi poklicnimi možnostmi zmanjšala stopnja osipa pri izobraževanju in usposabljanju; zato poudarja, kako pomembni so lahko rezultati izobraževalnih sistemov za zmanjšanje stopnje zgodnjega opuščanja šolanja in za boljše opremljanje študentov s prečnimi spretnostmi, ki jim bodo na koncu pomagali uskladiti kvalifikacije s potrebami trga dela;

Torek, 12. april 2016

24. poudarja, da je treba mladim v poklicnem usposabljanju pomagati pri premagovanju težav pri izvajanju nekaterih dopolnilnih in spremljevalnih ukrepov, kot so krepitev skupinske narave programov mobilnosti, boljše mentorstvo in spremljanje s strani domačih institucij in institucij gostiteljic pred in med njihovo mobilnostjo, izboljšanje dostopa do visokokakovostnih informacij o možnostih poklicnega izobraževanja in usposabljanja, nudenje posebnih dejavnosti usmerjanja in svetovanja in instrumentov ter financiranje jezikovne podpore za vse udeležence brez jezikovnih omejitev;

25. opozarja, da je mogoče opredeliti več dejavnikov, ki vplivajo na pričakovanja mladih v sistemih poklicnega izobraževanja in usposabljanja, med katere sodijo zlasti socialno-ekonomski dejavniki, tip družine in pomanjkanje instrumentov za usmerjanje (in pomoč) po zaključenem obveznem srednjem izobraževanju ali v času poklicnega usposabljanja;

26. poudarja ključno vlogo mobilnosti na področju izobraževanja in usposabljanja za spopadanje s socialnimi in kulturnimi izzivi, da bi mladim omogočili kar najboljše možnosti za razvoj lastnega programa delovanja v družbi; opozarja, da je EU svoja prizadevanja, zlasti v okviru strategije Evropa 2020, osredotočila na izboljšanje konkurenčnosti svojega gospodarstva, ustvarjanje delovnih mest ter navsezadnje krepitev svoje zmogljivosti za konkuriranje na svetovni ravni v tretjem desetletju tega stoletja; zato poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo raziskave, inovacije, digitalna družba in energetska trajnost kot instrumenti za zagotavljanje večje dodane vrednosti;

27. poudarja vlogo EU in držav članic pri razvoju in spodbujanju visokokakovostnega in dobro organiziranega sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja z izvajanjem celostnega pristopa, ki v enaki meri temelji na teoretičnem izobraževanju, usmerjenem v zadevni poklic, praktičnem usposabljanju ter splošnem, formalnem, priložnostnem in neformalnem izobraževanju; poziva države članice, naj v svoje višje razrede srednje šole uvedejo pristop dualnega izobraževalnega ali pa okrepijo obstoječe sisteme prek pripravništva in delovne prakse, s čimer bodo olajšale trajnostno vključitev udeležencev poklicnega izobraževanja in usposabljanja na trg dela in povečale stopnjo njihovega sodelovanja v programih mednarodne mobilnosti; opozarja, da je izboljšanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja v sodelovanju s socialnimi partnerji in zavodi za zaposlovanje sredstvo za doseg socialne vključenosti, povečanje udeležbe v visokošolskem izobraževanju, omogočanje uspeha študentov in lajšanje vključevanje na trg dela ter bi morale olajšati mobilnost v procesu vseživljenjskega učenja;

28. poziva k ciljno usmerjeni obravnavi težav v zvezi z Evropsko prostovoljsko službo, kar zadeva zavarovanje udeležencev, potrjevanje, upravljanje baze podatkov in podpiranje prostovoljcev, da bi preprečili upad števila udeležencev;

29. obžaluje, da je neformalno učenje v okviru sedanjega programa Erasmus+ izgubilo na prepoznavnosti in mu je namenjenih manj proračunskih sredstev; poudarja pomen neformalnega učenja na evropski ravni, zlasti prek dela mladih in prostovoljskega dela starejših; poziva, naj se neformalnemu in priložnostnemu učenju v okviru programa Erasmus+ prizna jasna in vidna vloga; poleg tega meni, da bi morala obstajati možnost prijave na velike projekte s področja izobraževanja odraslih, za katere bi veljala enaka načela kot za koalicije sektorskih spretnosti ali koalicije znanja;

30. podpira razvoj sodobnih tehnologij in infrastruktur pri kreptitvi in posodabljanju nacionalnih sistemov poklicnega izobraževanja za izboljšanje dostopnosti in kakovosti mobilnosti; meni, da bi se bilo treba za odpravo neuskladenosti med ponudbo spretnosti in povpraševanjem po njih bolj osredotočiti na inovacije in razvoj novih akademskih in poklicnih spretnosti, digitalne platforme za učenje in poučevanje, biotehnologijo, inovativne tehnologije za krepitev kulturne dediščine ter informacijske in komunikacijske tehnologije; je trdno prepričan, da bi morale EU in države članice sprejeti učinkovito strategijo za uskladitev sedanjih in prihodnjih zaposlitvenih možnosti, ki jih ponujajo krožno gospodarstvo, s sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja;

31. ugotavlja, da kot del prehoda na bolj digitalizirano gospodarstvo poteka ponovno opredeljevanje delovnih mest in spretnosti; zato poziva države članice in Komisijo, naj sodelujejo z zasebnim sektorjem ter razvijejo strategije za pridobivanje spretnosti ter programe poklicnega izobraževanja in usposabljanja za prekvalifikacijo delavcev;

Torek, 12. april 2016

Dostop: izboljšanje možnosti za mobilnost mladih v poklicnem usposabljanju

32. spodbuja oblikovanje okvira, podobnega prejšnjemu programu Leonardo da Vinci, na katerega bi se bilo treba sklicevati pri razpisih za Erasmus+, ki bo čim jasneje in natančneje opredelil možnosti za mobilnost mladih pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju, zlasti s kampanjami na več platformah, ki bi jih sprožili javni organi in v katerih bi usklajeno sodelovali vsi deležniki, ki aktivno sodelujejo v poklicnem izobraževanju in usposabljanju ali vplivajo nanj;

33. spodbuja Komisijo in države članice, naj zagotovijo zadostna finančna sredstva za podporo programom mobilnosti, pri čemer je treba upoštevati morebitne finančne ovire; se zavzema za to, da se preuči vprašanje večje jasnosti glede tega, kako podjetja dopolnjujejo dodeljena nadomestila oziroma uporabijo možnost zagotavljanja drugih oblik pomoči; meni, da bi bilo treba za doseg konkretnih rezultatov zagotoviti in spremljati dopolnjevanje Evropskega socialnega sklada in programa Erasmus+;

34. poziva k boljšim sinergijam med politikami in instrumenti EU, ki vplivajo na mobilnost in izobraževanje, zlasti k dopolnilnim ukrepom Evropskega socialnega sklada in programa Erasmus+, pa tudi k boljšemu usklajevanju vseh ukrepov na vseh ravneh (nacionalno, regionalno in lokalno načrtovanje);

35. ponavlja, da je treba uvesti ukrepe za zagotavljanje usklajevanja, dopolnjevanja in skladnosti strukturnih skladov, kot je npr. Evropski socialni sklad, in drugih programov, kot je Erasmus+, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni;

36. poudarja, da je treba izravnati ovire, ki izhajajo iz nižjega socialno-ekonomskega položaja udeležencev poklicnega izobraževanja in usposabljanja, in sicer z ukrepi, kot so možnost zvišanja nepovratnih sredstev za posameznike s strani Komisije ali povečanje prispevkov držav članic in regionalnih in lokalnih uprav, posredniških institucij ali nevladnih organizacij, bodisi da se financirajo iz lastnih proračunov ali prek partnerstev s podjetji, fundacijami in organizacijami, ki sodelujejo v sistemu izobraževanja in poklicnega usposabljanja v njihovi regiji ali na njihovem območju;

Od mobilnosti do zaposljivosti: potrjevanje in priznavanje učnih izidov, spretnosti in kompetenc

37. poudarja, da lahko pridobivanje novih, raznolikih in ustvarjalnih idej v tujini spodbuja in krepi podjetnost in ustvarjalnost; poudarja tudi, da lahko tudi priložnosti, ki jih ponujata učna mobilnost in mobilnost z namenom usposabljanja, na primer ustvarjanje mednarodnih mrež, pozitivno vplivajo na zaposljivost, mednarodno sodelovanje in konkurenčnost Evrope;

38. meni, da morajo sedanji in prihodnji ukrepi za odpravljanje neuskkljenosti med ponudbo spretnosti in povpraševanjem po njih spodbujati vključevanje delodajalcev, podjetij in lokalnih skupnosti ter biti boljše povezani z napovedmi o razvoju trga dela in prihodnjih potrebah po spretnostih;

39. poudarja, da obstaja pozitivna povezava med učno mobilnostjo ter mobilnostjo in zaslužkom v prihodnosti, saj, kot je Skupno raziskovalno središče Komisije ugotovilo leta 2013, programi EU in programi mednarodne mobilnosti krepijo zaposljivost njihovih udeležencev v tujini; poudarja, da vajeništvo in pripravništvo v tujini izboljšujeta jezikovno znanje udeležencev (po podatkih Eurobarometra za leto 2013 to velja za 79 % udeležencev)⁽¹⁾;

40. poudarja pomen programov mobilnosti za prekvalifikacijo za brezposelne vseh starosti in osebe, ki jim grozijo ukrepi prestrukturiranja;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_378_en.pdf

Torek, 12. april 2016

41. opozarja na raznolikost in neenak razvoj sistemov za potrjevanje in priznavanje med državami članicami kljub vse večjemu zблиževanju v zadnjem desetletju; poudarja, da je treba povečati kompatibilnosti posameznih sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja in olajšati potrjevanje in priznavanje spretnosti in kompetenc, pridobljenih v podjetjih ali centrih za usposabljanje v posameznih državah članicah, ter povečati privlačnost programa Erasmus+; poziva države članice, naj izboljšajo izvajanje evropskega ogrodja kvalifikacij⁽¹⁾ in odpravijo ovire; spodbuja k opredelitvi skupnega evropskega standarda, ki bo sprejemljiv in izvedljiv na vseh ravneh (nacionalni, regionalni in lokalni);
42. spodbuja nadaljnje ukrepe za omogočanje priznavanja in potrjevanja učnih izidov, vključno s tistimi, ki so pridobljeni z neformalnim in priložnostnim učenjem, zlasti z boljšo uporabo obstoječih instrumentov, kot sta Europass in ECVET;
43. opozarja, da so bile s pomočjo evropskega ogrodja kvalifikacij dosežene pomembne izboljšave pri priznavanju diplom, kreditnih točk, potrdil o spretnostih, akreditacij kompetenc in strokovnega znanja, pridobljenega pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju; poziva k oblikovanju specifičnih ciljev, med drugim naj se na podlagi sistema ECVET vzpostavi popolnoma operativni sistem prenašanja in priznavanja kreditnih točk; spodbuja razvoj skupnih kvalifikacij na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja, s pomočjo katerih bi lahko zagotovili mednarodno priznavanje kvalifikacij;
44. se zavzema za to, da se v tesnem sodelovanju z vsemi ključnimi deležniki pripravi zelena knjiga o poklicnem izobraževanju, usposabljanju in mobilnosti ter priznavanju spretnosti in kompetenc v Evropi; opozarja, da je treba v celoti izvajati sedanja priporočila v zvezi s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem; poudarja, da nepriznavanje kompetenc negativno vpliva na cilje strategije Evropa 2020 glede stopnje zaposlenosti in ovira prosti pretok, zagotovljen s Pogodbama;
45. je naklonjen večji mobilnosti na področju zaposlovanja, izobraževanja, vajeništva in pripravništva v okviru nacionalnih evropskih programov jamstva za mlade, da bi se v EU izboljšale spretnosti mladih in zmanjšala geografska neuskkljenost med ponudbo spretnosti in povpraševanje po njih;
46. poudarja pomen jamstva za mlade in pobude za zaposlovanje mladih pri podpiranju vajeništev, pripravništev, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, posredovanja zaposlitev in nadaljnjega izobraževanja za pridobitev izobrazbe; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo tem programom za celotno programsko obdobje 2014–2020 dodeljena ustrezna sredstva;
47. poziva, naj se spletna mesto evropske panorame spretnosti prevede v vse uradne jezike Unije, tako da bo postalo vsem dostopen vir informacij o spretnostih, ki so iskane po Evropi;
48. je seznanjen z doseženim napredkom pri zagotavljanju večje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja v številnih državah članicah s podporo evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter podpira države članice, ki so v procesu razvoja nacionalnega pristopa za zagotavljanje kakovosti v skladu z evropskim referenčnim okvirom za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja; poudarja, da bi si morale države članice bolj prizadevati za zagotovitev, da bodo sistemi zagotavljanja kakovosti bolj upoštevali učne izide ter vrednotili in podpirali neformalno učenje in učenje na delovnem mestu bodisi v formalnem ali neformalnem okviru, odvisno od nacionalnega konteksta;
49. poudarja, da bi bilo treba vajeniške programe izvajati pod vodstvom pristojnega nadzornika;

Učinkovitejšim, dostopnejšim in bolj vključujočim programom mobilnosti naproti

50. poziva Komisijo in države članice, naj, tudi v sodelovanju s Cedefopom, opredelijo in okrepijo vlogo posredniških institucij, tako ozemeljskih kot sektorskih, ki sodelujejo pri pripravi, upravljanju in spremljanju mobilnosti, hkrati pa naj zahtevajo, da izvajajo najvišje standarde preglednosti, in naj pomagajo ustanavljati takšne institucije na nacionalni, regionalni in lokalni ravni;

⁽¹⁾ Glej: Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje.

Torek, 12. april 2016

51. poudarja, da morajo imeti takšne posredniške institucije ustrezne proračunske in človeške vire, da lahko organizacijske in upravne strukture za mobilnost zagotavljajo vključitev mreže šol za poklicno usposabljanje, ter da morajo imeti pooblastila in zmogljivosti za vzpostavljanje operativnih koalicij in dogovorov s potencialnimi partnerji doma in v drugih državah članicah, ki sodelujejo v programih mobilnosti;
52. poudarja, da je treba zagotoviti pravno zaščito mladoletnikov v tujini;
53. poudarja, da bi bilo treba v okviru programa Erasmus+ spodbujati in poudarjati ukrepe in/ali storitve mobilnosti, prilagojene potrebam izvajalcev usposabljanja, svetovalcev in podjetnikov;
54. poudarja, da so potrebni skladni, dopolnilni in dobro usklajeni programi sofinanciranja na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bodo lahko centri za usposabljanje krili vse stroške ter načrtovali in izvajali stalne ukrepe;
55. pozdravlja, da s pomočjo programa Erasmus+ lahko bistveno več mladih, ki niso študenti univerzitetne ali visokošolske ustanove, sodeluje v programih poklicnega izobraževanja in usposabljanja;
56. podpira vse potrebne spremljevalne ukrepe, najprej za pomoč in spodbujanje vajencev pri uresničevanju želje po udeležbi v programu mobilnosti, nato pa pri boljši komunikaciji o spretnostih, ki so jih pridobili z mobilnostjo, ter razvijanju sposobnosti uveljavljanja, da bi bilo njihovo znanje in bogastvo izkušenj vidno in koristno;
57. poudarja, da bi bilo treba učne izide vajeništva oblikovati in o njih z vajenci razpravljati v skladu z načeli ECVET še pred začetkom vajeništva, po končanem usposabljanju pa bi morali biti izidi navedeni v prilogi k certifikatu;
58. poudarja pomen kakovostnega usposabljanja učiteljev ter spremljanja, ocenjevanja in zagotavljanja kakovosti na tem področju; poudarja tudi, da je treba v programih mobilnosti spodbujati vključevanje in strpnost;
59. poudarja, da so potrebna kakovostna pripravništva, s pomočjo katerih bodo študenti lahko pridobili iskane poklicne spretnosti, in da mora biti komunikacija s podjetniki na vseh ravneh dobra, da se jih prepriča v sodelovanje pri nadaljnjem priznavanju izkušenj, ki jih mladi pridobivajo s sodelovanjem v programih mobilnosti;
60. podpira vse ukrepe v skladu s cilji programa Erasmus+, ki jih sprejemajo podjetniki, nevladne organizacije ali civilna družba, da bi razvili programe mobilnosti za mlade zaposlene ali vajence, bodisi po panogah ali v sodelovanju z organi, ki predstavljajo sektorje, kot so gospodarske in industrijske zbornice, poleg evropskih mrež, kot je Združenje evropskih gospodarskih zbornic, ter ustreznih sindikatov; poziva k priznanju vloge obrtnih zbornic in njihovih centrov za usposabljanje pri podpiranju mobilnosti in zelo malih podjetij; meni, da bi morali biti vsi ukrepi, sprejeti za izboljšanje programov poklicnega izobraževanja in usposabljanja, osredotočeni tudi na področja, ki spodbujajo brezogljično in trajnostno mobilnost;
61. priporoča, naj vsi ključni deležniki sodelujejo pri oblikovanju skupnih strategij za povišanje stopnje vračanja pripravnikov in vajencev v poklicnem izobraževanju ali njihovo napotitev v druge dele Evrope, pri čemer je treba upoštevati njihove želje, da bi usmerili znanje in izkušnje, ki so jih pridobili v tujini, v premagovanje razlik in krepitev kohezije v svojih domačih okoljih, v katerih ni dovolj kvalificiranih ljudi, ali drugod po Evropi;
62. poziva Komisijo in države članice, naj ustvarijo in uspešno vzpostavijo evropsko mrežo „laboratorijev“ in inkubatorjev, ki bo bistvenega pomena za sklepanje koalicij znanj med šolami, univerzami in podjetji ter omogočanje dostopa do usposabljanja, izkušenj in osvežitvenih tečajev za učitelje in profesorje, vajeništva in ustanavljanja novih podjetij;

Torek, 12. april 2016

63. poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo in krepijo evropsko mrežo znanstvenih središč in muzejev (ECSITE), ki povezuje znanstvena središča, kjer je možen dostop do znanstvene kulture;
64. poziva k vzpostavitvi mehanizma, ki bo omogočal zbiranje podatkov in komunikacijskih instrumentov na enem mestu, da bi zagotovili praktično in učinkovito storitev za posameznike, ki želijo pridobiti informacije in podporo glede različnih programov mobilnosti, ki obstajajo na ravni EU ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni;
65. poziva Komisijo, naj zagotovi najnovejše statistične podatke in opravi ocene in/ali, kadar je to mogoče, študijske programe v zvezi s programom Erasmus+ in drugimi programi mobilnosti pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju, da bi izmerila njihov vpliv na usklajevanje delovnih izkušenj z delovnimi mesti z vidika stopnje zaposlovanja, pa tudi da bi preučila, zakaj iz nekaterih držav članic prihaja več prošenj za delo v okviru poklicnega izobraževanja in usposabljanja in učenja v tujini, ter pripravi načrt za njihovo večjo vključitev; meni, da bi bilo treba te statistične podatke in ocene vključiti in upoštevati pri vmesnem pregledu programa Erasmus+;
66. pozdravlja sklepe, sprejete 22. junija 2015 v Rigi na zasedanju ministrov, pristojnih za poklicno izobraževanje in usposabljanje, v katerih se predlaga nov sveženj srednjeročnih ciljev na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2015–2020, in poziva k njihovem pravočasnemu in doslednemu izvajanju;
67. poudarja, da je pomembno promovirati prednosti, ki jih prinaša mobilnost v smislu zaposljivosti in pridobljenih spretnosti, da bi izpostavili njeno dejansko koristnost in da je ljudje ne bi več v tolikšni meri dojemali kot „izgubljanje časa“ med izobraževanjem, ki v prvi vrsti temelji zgolj na nacionalnih spretnostih;
68. spodbuja, da se med mladimi in podjetji poskrbi za boljšo promocijo in prepoznavnost platform, kot je *Drop'pin@EURES*, ki spodbujajo mobilnost mladih v okviru vajeništva, pripravništva, programov usposabljanja in jezikovnih tečajev prek spletnega učenja;
69. poziva države članice, naj promovirajo vse možnosti, ki jih nudi novi program Erasmus+, ki mladim omogoča študij, pa tudi opravljanje vajeništva in delovne prakse v tujini;
70. spodbuja uvedbo minimalne ravni nadomestil, ki naj bo prilagojena življenjskim pogojem in stroškom v posameznih državah članicah; podpira zamisel, da bi morale države članice uvesti ukrepe, s katerimi bi omogočili potrebno in koristno podporo, kjer je to ustrezno, npr. pri nastanitvi in prevozu, pri tem pa naj posebno pozornost namenijo potrebam mladoletnikov in študente – npr. s poklicnim svetovanjem, učenjem jezikov in medkulturno komunikacijo – pripravijo na njihovo mednarodno izkušnjo;
71. poziva k pregledu/reviziji večletnega finančnega okvira na podlagi meril, tudi predhodne ocene učinkovitosti ukrepov za boj proti brezposelnosti, pri čemer naj se znesek sredstev za manj učinkovito izvajane ukrepe zmanjša; meni, da je takšen pristop zlasti pomemben v času krize, ki smo ji priča danes in ki jo zaznamujejo nesporejmljive razlike;

o

o o

72. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.
-

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0108

Vloga EU v okviru mednarodnih finančnih, monetarnih in regulativnih institucij ter organov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o vlogi EU v okviru mednarodnih finančnih, monetarnih in regulativnih institucij ter organov (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju načela lojalnega sodelovanja med Unijo in državami članicami iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
 - ob upoštevanju členov 121 in 138 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju protokola št. 14 k PDEU o euroskupini,
 - ob upoštevanju svoje resolucije s priporočili Komisiji z dne 20. oktobra 2010 o izboljšanju gospodarskega upravljanja in okvira stabilnosti Unije, zlasti v euroobmočju ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. maja 2011 o EU kot globalnem akterju: njena vloga v mednarodnih organizacijah ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2011 o gospodarskem upravljanju ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. junija 2015 o pregledu okvira za gospodarsko upravljanje: ocena stanja in izzivi ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta o oblikovanju unije kapitalskih trgov z dne 9. julija 2015 ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju poročila skupine na visoki ravni o finančnem nadzoru v Evropski uniji (Larosièrjevo poročilo) z dne 25. februarja 2009,
 - ob upoštevanju poročila petih predsednikov iz junija 2015, v katerem pozivajo k okrepitvi zunanjega zastopanja euroobmočja;
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenja Odbora za ustavne zadeve (A8-0027/2016),
- A. ker je stabilnost finančnega sistema, ki je bistvena za učinkovito porazdelitev sredstev, namenjenih rasti in delovnim mestom, javno dobro na svetovni ravni;
- B. ker si je treba zaradi vse večje soodvisnosti gospodarstev po vsem svetu prizadevati za vse bolj globalne oblike upravljanja;

⁽¹⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 41.

⁽²⁾ UL C 377 E, 7.12.2012, str. 66.

⁽³⁾ UL C 131 E, 8.5.2013, str. 51.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0268.

Torek, 12. april 2016

- C. ker bi bilo treba v primeru, da EU v mednarodnih institucijah/organih ne bi bila sposobna nastopati enotno, vsa evropska stališča uskladiti, da bi svetovno upravljanje oblikovali v smeri ciljev in vrednot pogodb EU;
- D. ker bi morala EU prispevati k oblikovanju demokratičnega okvira za soočanje s svetovnimi izzivi;
- E. ker lahko sodelovanje na svetovni ravni privede do razpršitve odgovornosti in njenega pomanjkanja na račun demokracije; ker nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta ne bi smeli omejiti zgolj na vlogo prijavnih uradov, temveč jih je treba aktivno in celovito vključiti v celoten proces odločanja;
- F. ker so se sedanje mednarodne institucije in organi s svojimi posebnimi strukturami upravljanja in pristojnosti za ukrepanje skozi zgodovino ustanavljali v odziv na konkretne razmere; ker je to privedlo do kompleksnosti in včasih podvojenih nalog ter do sistema, ki je lahko nepregleden in pomanjkljivo splošno usklajen;
- G. ker bi morala člen 42 Listine o temeljnih pravicah in Uredba (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾, na podlagi katere imajo državljani Unije pravico do dostopa do dokumentov, veljati za institucije in agencije Unije, ki sodelujejo v mednarodnih organizacijah ali organih;
- H. ker je v Pogodbah določeno, da ima vsak državljan Unije in vsaka fizična ali pravna oseba s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic pravico do dostopa do dokumentov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ne glede na nosilec dokumenta (glej člen 42 Listine o temeljnih pravicah); ker bi morala taka raven preglednosti veljati tudi za institucije in agencije Unije, ki sodelujejo v mednarodnih organizacijah in forumih, zlasti če oblikujejo pravila, ki vplivajo na državljane EU;
- I. ker je zaradi raznolikosti pravnih struktur ter finančnih in operativnih postopkov mednarodnih gospodarskih organizacij ali organov⁽²⁾ oteženo celovito spremljanje, čeprav je skladnost pri finančnih in operativnih postopkih bistvenega pomena za zagotavljanje enakovrednih konkurenčnih pogojev na mednarodni ravni; ker sta Mednarodni denarni sklad in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) pristni mednarodni organizaciji, vzpostavljeni s konvencijami, z obsežnim poslanstvom in sestavo, medtem ko so na primer skupina G20, Odbor za finančno stabilnost in Baselski odbor neuradni javni organi, ki združujejo omejeno število držav, nekatere med njimi pa so po krizi dobile ponoven zagon, Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev, Mednarodno združenje nadzornikov za zavarovanja, Mednarodna organizacija pokojninskih nadzornikov ter Svet za mednarodne računovodske standarde pa so zasebna strokovna združenja sektorskega značaja, ki v večji ali manjši meri zadevajo posamezne sektorje;
- J. ker neuradne izmenjave med Evropskim parlamentom in nekaterimi od teh organizacij/organov že obstajajo, vendar nimajo sistematičnega značaja;
- K. ker je preglednost pomembna za demokracijo, ustrezno pa je treba upoštevati tudi varstvo tržno občutljivih informacij;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽²⁾ Pravila oblikujejo tudi Banka za mednarodne poravnave, Projektna skupina za finančno ukrepanje in Svetovna trgovinska organizacija; Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj ima pomembno vlogo pri svetovnem gospodarskem upravljanju; financiranje razvojnega sodelovanja podpirajo Afriška razvojna banka, Azijska razvojna banka, Karibska razvojna banka, Zahodnoafriška razvojna banka, Medameriška razvojna banka, Medameriška investicijska korporacija, Evropska banka za obnovo in razvoj, Razvojna banka Sveta Evrope, Skupina Svetovne banke, Mednarodna banka za obnovo in razvoj, Mednarodno združenje za razvoj, Mednarodna finančna korporacija in Mednarodna agencija za zavarovanje investicij.

Torek, 12. april 2016

- L. ker mora zaradi krize skupina G20 oblikovati svetovni načrt, ki se bo osredotočal na učinkovit niz specifičnih reform, hkrati pa je dolgoročno za njegovo legitimnost bistvenega pomena pristen večstranski in demokratični okvir;
- M. ker se vloga bank in trgov pri financiranju gospodarstva med državami članicami razlikuje;
- N. ker je gospodarska in finančna kriza, ki se je začela leta 2008, pokazala izrazito pomanjkanje ekonomskega in finančnega upravljanja po svetu; ker veliko makroekonomskih vprašanj zahteva večje usklajevanje, predvsem glede davčnih zadev; ker bi moral biti zato skupni cilj vseh deležnikov oblikovanje celovitega okvira za zagotavljanje finančne stabilnosti ter usklajenosti med lokalno in svetovno ravno;
- O. ker ustanavljanje novih nadzornih organov EU ne bi smelo samodejno predvidevati povečanja števila predstavnikov EU, kar bi lahko imelo nedemokratične posledice, kot sta večja verjetnost, da bo manjšina preprečila sprejetje odločitve, in nelagodnost med partnerji EU;
- P. ker se je Mednarodni denarni sklad odločil, da bo renminbi vključil v košarico valut, ki sestavljajo posebno pravico črpanja sklada; ker se je zaradi tega zmanjšal ponder eura in funta, ponder ameriškega dolarja pa je ostal nespremenjen; ker to poudarja potrebo po močnejšem evropskem stališču;
1. potrjuje, da je potrebno okrepljeno mednarodno regulativno sodelovanje ob tesni vključenosti Evropskega parlamenta;
 2. je zaskrbljen zaradi pomanjkanja skladnosti, do katerega prihaja zaradi razdrobljenosti in raznolikosti organizacij/organov, ter zaradi zamud pri izvajanju na področju pravil in usmeritev, dogovorjenih na mednarodni ravni;
 3. poziva k jasnejši opredelitvi pristojnosti vsake organizacije/organa in načinov njihovega delovanja in financiranja, vključno s prostovoljnimi prispevki, darili in donacijami, da bi preprečili osebne interese in zagotovili zakonitost odločitev;
 4. poziva k večji doslednosti in boljšemu usklajevanju politik med svetovnimi institucijami, in sicer z uvedbo celovitih standardov demokratične legitimnosti, preglednosti, odgovornosti in integritete; meni, da bi moralo to med drugim zadevati:
 - odnose z javnostjo (na primer javni dostop do dokumentov, odprt dialog z različnimi deležniki, vzpostavitev obveznih registrov za preglednost in pravil o preglednosti srečanj z lobisti);
 - notranje predpise (na primer izbira osebja na podlagi spretnosti in znanj, dobro finančno poslovanje, preprečevanje navzkrižij interesov);
 5. meni, da premajhna zastopanost najmanj razvitih držav v večini mednarodnih finančnih, monetarnih in regulativnih institucij in organov ustvarja neravnovesje in da zato obstaja tveganje, da vprašanja v zvezi z neenakostjo ali financiranjem najrevnejših držav ne bodo ustrezno obravnavana;
 6. meni, da bi bilo treba poleg geografskega razhajanja pri zastopanosti v mednarodnih razpravah glede finančnih, monetarnih in regulativnih organov izboljšati tudi zastopanost nekaterih sektorjev, predvsem civilne družbe, malih in srednjih podjetij ter predstavnikov potrošnikov in zaposlenih; meni, da je dolžnost omenjenih organov in sektorjev, da razmere izboljšajo;

Torek, 12. april 2016

7. meni, da bi morala EU racionalizirati in kodificirati svojo zastopanost v večstranskih organizacijah/organih, da bi povečali preglednost, integriteto in odgovornost sodelovanja Unije v teh organih, njen vpliv ter spodbujali zakonodajo, ki jo je sprejela v demokratičnem procesu; poleg tega meni, da bi morala EU postati bolj proaktivna svetovna akterka pri zagotavljanju uresničevanja zavez skupine G20, kot so preoblikovanje bančništva v senci, izvajanje reform o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se trguje zunaj organiziranega trga, obravnavanje sistemskih tveganj in zagotavljanje, da se nova tveganja za svetovno ekonomijo uvrstijo na agendo ustreznih svetovnih institucij;
8. poziva evropske akterje, naj se pri oblikovanju politik na evropski in mednarodni ravni bolj osredotočijo na svetovno konkurenčnost finančnih sektorjev EU;
9. spominja, da bi si morala EU prizadevati za polnopravno članstvo v mednarodnih gospodarskih in finančnih institucijah, v katerih le-to še ni urejeno in bi bilo ustrezno (na primer v Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter Mednarodnem denarnem skladu); poziva ustrezne mednarodne gospodarske in finančne institucije, naj izvedejo vse potrebne statutarne spremembe, s katerimi bi omogočili polno sodelovanje EU;
10. meni, da Uniji škodujejo situacije, v katerih predstavnik ene države članice ali nacionalnega organa v svetovnih organizacijah/organih predstavi stališče, ki je v nasprotju z evropskimi zakonodajnimi ali regulativnimi odločitvami, ki jih je demokratično sprejela večina; skladno s tem poziva k večjemu in učinkovitejšemu usklajevanju med temi predstavniki, na primer prek bolj zavezujočih mehanizmov;
11. poudarja, da mora Komisija pri tem, ko zastopa vso Unijo v mednarodnem organu ali organizaciji ali spremlja zasebni strokovni organ, bolj neposredno odgovarjati državljanom; poudarja vlogo Evropskega parlamenta v tem procesu;
12. meni, da bi morali natančneje pojasniti prednostne naloge organizacij in pripadajočih delovnih skupin ter jih uradno opredeliti; meni, da sistematična uporaba soglasja ne zavira zgolj dela, ampak tudi vodi v razvojenitev vsebine priporočil, in da bi morala sestava organizacij odražati njihovo raznolikost v finančnem, ekonomskem in nadzornem smislu;
13. poudarja, da je treba pri razvoju regulativnih, nadzornih in drugih politik v finančnem sektorju na svetovni ravni izvajati predhodne ocene; meni, da te ocene ne posegajo v politične pravice sozakodajalcev;
14. meni, da izvajanje priporočil v različnih državah udeleženkah še vedno ne zadostuje za prispevek k vzpostavitvi enakih konkurenčnih pogojev na svetovni ravni;
15. ugotavlja, da si Odbor za finančno stabilnost zdaj prizadeva za razvoj standardov v sektorju zavarovalništva; priznava, da ima Mednarodno združenje nadzornikov za zavarovanja pomembno vlogo pri svetovni politiki zavarovalništva, vendar poudarja, da bi bila vključitev Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine koristna za okrepitev prispevka evropskega strokovnega znanja na področju zavarovalništva in bi zagotovila, da standardi, ki se razvijajo na svetovni ravni, niso v nasprotju z logiko, ki jo je EU prva razvila;
16. pozdravlja delo OECD na davčnem področju, zlasti pri projektu OECD/G20 o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička; meni, da je naslednji izziv spremljanje izvajanja; poudarja, da bi bilo treba izboljšati usklajevanje med Komisijo in državami članicami, ki so članice projektne skupine za finančno ukrepanje, da bi se upoštevalo mnenje EU;
17. odobrava pripravljenost predsednika ECB za nadaljnje sodelovanje s Parlamentom glede vloge ECB v bančnih zadevah, zlasti v okviru organov za določanje svetovnih standardov, kot je Odbor za finančno stabilnost;
18. pozdravlja organizacijske ureditve, o katerih so se dogovorile države euroobmočja, ki so članice Azijske banke za infrastrukturne naložbe, da bodo z enim sedežem v svetu guvernerjev predstavljane te države euroobmočja;

Torek, 12. april 2016

19. podaja naslednje predloge:

- poziva Komisijo, naj na podlagi obstoječih primerov najboljše prakse na evropski in nacionalni ravni oblikuje evropski kodeks ravnanja v zvezi s preglednostjo, integriteto in odgovornostjo, katerega namen bo usmerjati ravnanje predstavnikov EU v mednarodnih organizacijah/organih; poziva, naj se pri pripravi tega kodeksa tesno sodeluje z Evropskim parlamentom;
- poudarja zlasti svoje pomisleke glede statuta, financiranja in delovanja omenjenih organizacij/organov, njihovih odnosov z organi, deležniki in javnostjo, njihove komunikacije ter dostopa do dokumentov; poudarja, da je treba zagotoviti pravično ravnotežje interesov, vključno z nevladnimi organizacijami z ustreznim strokovnim znanjem in finančnimi sredstvi, da bi okrepili vlogo civilne družbe;
- poziva evropske institucije in agencije ter države članice, naj se zavzemajo za odgovornost vsakega posameznega evropskega predstavnika v demokratično izvoljenih organih;
- poziva k sprejetju medinstitucionalnega sporazuma, s katerim bi formalizirali „finančni dialog“, ki bi ga organizirali z Evropskim parlamentom za oblikovanje smernic glede zavzemanja in doslednosti evropskih stališč pred pomembnimi mednarodnimi pogajanjmi, da bi zagotovili predhodno razpravo o teh stališčih, njihovo poznavanje ter njihovo nadaljnje spremljanje, pri čemer bo Komisija redno poročala o uporabi omenjenih smernic in spremljanju; predlaga, da se k temu povabijo pristojne evropske institucije, države članice in po potrebi voditelji zadevnih mednarodnih organizacij; meni, da bi bili oblika (javno ali za zaprtimi vrati) in pogostost tega dialoga odvisni od praktičnih zahtev; meni, da je potrebna tudi dejavna udeležba nacionalnih parlamentov na ustreznih ravneh, in sicer za nadzorom stališč, ki so jih zavzeli predstavniki zadevnih držav članic;
- meni, da bi te podrobnejše smernice lahko dopolnili s proaktivnimi „usmerjevalnimi“ resolucijami, ki bi jih z ustrežno pogostostjo sprejemal Parlament in bi vsebovale njegova stališča glede splošne politične usmeritve;
- za zadeve, v katerih je Evropski parlament sozakonodajalec s Svetom, bi ta dialog služil za opredelitev pogajalskega mandata, saj bi se poenotila evropska stališča o zakonodajni, sprejeti z večino, ali bi se preprečila neskladja z zakonodajo, ki je v postopku sprejemanja;
- poziva evropske predstavnike, naj bodo pri mednarodnih pogajanjih posebej pozorni na doslednost in skladnost med mednarodnimi zahtevami/standardi in veljavno zavezujočo zakonodajo EU, ter na izpolnjevanje, da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje na mednarodni ravni;
- poziva k okrepitvi odgovornosti Komisije do Evropskega parlamenta z racionalizacijo procesa za oblikovanje stališč EU na srečanjih skupine G20 na političnih področjih, povezanih z zaposlovanjem, energijo, trgovino, razvojem in bojem proti korupciji;
- poziva države članice, naj začnejo nemudoma izvajati določbe lojalnega sodelovanja;
- poziva države članice, naj prek enotnega mehanizma nadzora sprejmejo zastopanje bančne unije pri Baselskem odboru za bančni nadzor;
- poziva Komisijo, naj v svoj delovni program vključi zunanjo razsežnost urejanja na gospodarskem in finančnem področju, torej delo, ki naj bi se opravljalo v mednarodnih finančnih institucijah, in za večjo notranjo politično usklajenost ustanovi delovno skupino za gospodarsko upravljanje na svetovni ravni in finančne institucije;

Torek, 12. april 2016

- je seznanjen s pobudo Komisije za napredek v smeri enotnega zastopanja euroobmočja v Mednarodnem denarnem skladu; meni, da je to treba storiti brez dolgoročnega poseganja v skupno okrožje Evropske unije;
 - opozarja, da je v skladu s Protokolom št. 14 k Pogodbi okrepljeno usklajevanje med državami članicami euroobmočja dolžnost Euroskupine, katere narava je začasna in neformalna, dokler euro ne postane valuta vseh držav članic Unije; meni, da bi bilo mogoče izboljšati preglednost in politično odgovornost Euroskupine; zagovarja stališče, da bi bilo treba v skladu z resolucijo Evropskega parlamenta z 20. novembra 2012 ⁽¹⁾, v katerem so zapisana progresivna priporočila za bančno, ekonomsko, fiskalno in politično unijo, poiskati bolj formalno in trajno rešitev; opozarja, da je treba okrepiti neodvisno vlogo evropskega komisarja za ekonomske in monetarne zadeve, to pa morajo spremljati močni mehanizmi odgovornosti Parlamentu in Svetu;
 - meni, da bi bilo treba v prihodnjih letih postopno racionalizacijo predstavništev EU izvajati ne le v Mednarodnem denarnem skladu, ampak tudi drugje, najprej z okrepljenim usklajevanjem, po oceni pa tudi z združevanjem sedežev; meni, da bi bilo treba članstvo v teh organizacijah in organih dodeliti v skladu z ustreznimi pristojnostmi institucij EU, evropskih nadzornih organov, Sveta/Euroskupine in nacionalnih javnih organov; meni, da bi si morala EU vzporedno s tem prizadevati, da bi delovanje teh organizacij in organov ne temeljilo več na soglasju, pač pa na glasovalnem sistemu ponderirane večine;
 - poudarja, da so za krepitev usklajevanja s pripravljalnimi sestanki odgovorni Komisija, Svet ali po potrebi Euroskupina; meni, da naj se po potrebi vzpostavijo nove posebne delovne skupine, kot na primer Ekonomsko-finančni odbor, delovna skupina o vprašanjih, povezanih z Mednarodnim denarnim skladom, delovna skupina Euroskupine in Odbor za ekonomsko politiko;
 - poziva k temeljiti oceni dveh ločenih sedežev, ki jih sedaj na srečanjih G20 zasedata predsedstvi Evropskega sveta in Komisije, da bi ugotovili, v kolikšni meri to slabi zunanjo verodostojnost EU, predvsem ob upoštevanju enotnega trga finančnih storitev; meni, da bi lahko z različnimi izboljšavami namesto posamičnega spodbujali enotno zastopstvo držav članic, kar bi moralo prispevati k učinkovitemu usklajevanju pred srečanji in zastopanju trdnega evropskega stališča na njih;
 - poziva institucije EU in države članice, naj spodbujajo pripravo načrta za ustanovitev svetovne organizacije za finance, ki bi temeljila na pogodbah na podlagi priporočil iz poročila de Larosièerejeve skupine, s širokimi pooblastili za izdajanje priporočil, pogajanje o minimalnih zavezujočih standardih, večstranske mehanizme reševanja sporov in po potrebi za izrekanje sankcij; meni, da bi lahko z nabranimi izkušnjami, predvsem z izkušnjami Svetovne trgovinske organizacije na trgovinskem sektorju, vzpostavili zgoraj omenjene večstranske mehanizme reševanja sporov; poudarja, da bi morali za predlagano organizacijo veljati najvišji standardi preglednosti in odgovornosti;
 - meni, da bi bilo treba Komisiji podeliti izrecen mandat za spodbujanje multilateralizma na področju finančnega, monetarnega in regulativnega mednarodnega sodelovanja;
 - poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vsi zakonodajni predlogi EU s finančnega področja dopolnjevali ukrepe na svetovni ravni;
20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2012 s priporočili Komisiji o poročilu predsednikov Evropskega sveta, Evropske komisije, Evropske centralne banke in Euroskupine z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“ (UL C 419, 16.12.2015, str. 48).

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0109

Mali priobalni ribolov v regijah, odvisnih od ribolova

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o inovacijah in diverzifikaciji malega priobalnega ribolova v regijah, odvisnih od ribolova (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) o ukrepih, pri katerih je treba upoštevati posebnosti in omejitve najbolj oddaljenih regij,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o malem priobalnem in obrtnem ribolovu ter reformi skupne ribiške politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2013 o znanju o morju 2020: kartiranje morskega dna za spodbujanje trajnostnega ribištva ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2014 z naslovom „Inovacije v modrem gospodarstvu: izkoriščanje potenciala naših morij in oceanov za delovna mesta in rast“ (COM(2014)0254),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. oktobra 2010 o vodilni pobudi strategije Evropa 2020: „Unija inovacij“ (COM(2010)0546),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. oktobra 2014 v zvezi s sporočilom o inovacijah v modrem gospodarstvu: izkoriščanje potenciala naših morij in oceanov za delovna mesta in rast (2015/C 012/05),
- ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora regij z dne 21. januarja 2015 v zvezi s sporočilom o inovacijah v modrem gospodarstvu: izkoriščanje potenciala naših morij in oceanov za delovna mesta in rast (2015/C 019/15),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. septembra 2012 z naslovom „Modra rast: možnosti za trajnostno rast v morskem in pomorskem sektorju“ (COM(2012)0494),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 167.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0438.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. septembra 2015 o izkoriščanju potenciala raziskav in inovacij v modrem gospodarstvu za ustvarjanje delovnih mest in rasti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2013 z naslovom „Akcijski načrt za pomorsko strategijo na atlantskem območju: doseganje pametne, trajnostne in vključujoče rasti“ (COM(2013)0279),
 - ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z dne 29. avgusta 2012 o znanju o morju 2020: od kartiranja do oceanskega napovedovanja (COM(2012)0473),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. julija 2013 o modri rasti: krepitev trajnostnega razvoja v morskem sektorju, sektorju pomorskega prometa in turističnem sektorju EU ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. februarja 2014 z naslovom „Evropska strategija za večjo rast in delovna mesta v obalnem in pomorskem turizmu“ (COM(2014)0086),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A8-0044/2016),
- A. ker priobalni ribolov obsega 80 % evropskega ladjevja in s školjkarstvom zagotavlja visoko stopnjo zaposlenosti v obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regijah ter je na splošno socialno in okoljsko trajnostna oblika ribolova, ki ima velik potencial; ker ta oblika ribolova izjemno in vsestransko vpliva na socialno dediščino in kulturne posebnosti obalnih in otoških regij;
- B. ker je priobalni ribolov za večino obalnih in otoških regij tradicionalna oblika gospodarskega ribolova oziroma način življenja, bistven vir preživetja in neposrednega ali posrednega ustvarjanja delovnih mest, zlasti na območjih, ki so odvisna od priobalnega ribolova in za katera so potrebni posebni ukrepi in podpora, ki jim bodo omogočili rast in razvoj;
- C. ker se priobalni ribolov v posameznih državah članicah, pa tudi med različnimi obalnimi regijami znotraj posamezne države članice močno razlikuje z vidika osnovne opredelitve in posebnosti, je treba to v okviru skupne ribiške politike (SRP) v prihodnosti spremeniti in harmonizirati, in ker obstajajo velike razlike med državami članicami glede na geografske, podnebne, ekosistemske in socialno-ekonomske dejavnike;
- D. ker se priobalni ribolov v morjih, kot sta Jadransko morje in Sredozemsko morje kot celota, razlikuje od tovrstnega ribolova v odprtih morjih Atlantskega oceana, vključno ob obali Francoske Gvajane in na območju Indijskega oceana;
- E. ker Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (ESPR) opredeljuje mali priobalni ribolov kot ribolov z ribiškimimi plovili, katerih skupna dolžina ne presega 12 metrov in ki ne uporabljajo vlečnega ribolovnega orodja, in ker je to edina opredelitev priobalnega ribolova v zakonodaji EU;
- F. ker je regionalizacija temelj reformirane SRP, saj centralizirano upravljanje ni ustrezno zaradi velikih razlik v evropskem ribištvu; ker sta zaradi narave priobalnega in otoškega ribolova regionalizacija in necentraliziran pristop izrednega pomena za sektor in zadevne skupnosti;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ UL C 75, 26.2.2016, str. 24.

Torek, 12. april 2016

- G. ker se za dejavnosti, ki jih financira ESPR, lahko izkoristi povečanje pomoči za 30 točk, ko gre za mali priobalni ribolov;
- H. ker Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo določa, da je treba v državah članicah z več kot 1000 plovili, ki jih je mogoče šteti za plovila za mali priobalni ribolov, izdelati akcijski načrt za razvoj, konkurenčnost in trajnost malega priobalnega ribolova;
- I. ker bi treba priobalni ribolov upravljati v skladu z Uredbo (EU) št. 1380/2013, ob upoštevanju raznolikosti ladjevja, ribolovnega orodja, geografskih in podnebni omejitev, tehnik ter ribjih staležev v posameznih državah članicah in ribolovnih območjih, ter tako prispevati k ohranjanju lokalne tradicije in dejavnosti, povezanih z ribolovom;
- J. ker ima vsako ribolovno območje svoje posebne značilnosti, bi lahko izmenjava informacij in dobre prakse med različnimi območji pomagala k znatnemu izboljšanju učinka ribolovnih dejavnosti na okolje in morske ekosisteme ter omogočila boljše medsebojno delovanje vseh človeških in ekonomskih dejavnosti na obalnih območjih;
- K. ker so prihodki od malega ribolova znatno upadli zaradi velikega povečanja operativnih stroškov, zlasti zvišanja cen goriva in znižanja vrednosti rib pri prvi prodaji, kar pogosto zahteva povečanje ribolovnega napora;
- L. ker je upravljanje različnih staležev številnih vrhunskih ciljnih vrst v mnogih regijah resno omejilo ribolov in delovanje malih ribolovnih skupnosti;
- M. ker se v priobalnem ribolovu večinoma uporabljajo tradicionalno ribolovno orodje in tehnike, kot so ribolovne pasti almadraba, ki zaradi svojih posebnosti ustvarjajo identiteto in način življenja v obalnih regijah, in ker je bistvenega pomena, da se njihova raba ohrani in da se jih zaščiti kot del kulturne, zgodovinske in tradicionalne dediščine;
- N. ker obrtni ribolov prispeva k vzdržnosti obalnih in otoških skupnosti, saj omogoča nadzor nad vse večjim izseljevanjem, boj proti staranju v ribiškem sektorju ter brezposelnosti; ker imajo lahko razvoj in inovacije temeljno vlogo pri ustvarjanju delovnih mest v teh skupnostih; ker poleg tega obrtni ribolov na nekaterih območjih še vedno uporablja stara ribolovna orodja in tehnike, ki so prijaznejši do okolja in imajo manjši učinek na stanje ogroženih staležev;
- O. ker je obrtniški, priobalni in tradicionalni ribolov okolju prijazen in temeljni ekonomski gradnik vzdrževanja, razvoja in zaposlovanja v obalnih in otoških skupnostih;
- P. ker v skupino vlečnega orodja v skladu z uredbo o Sredozemskem morju spadajo tudi vlečne mreže in potegalke, čeprav druge klasifikacije, denimo po FAO, potegalke opredeljujejo kot ločeno skupino ribolovnega orodja; ker se določbe o vlečnem orodju ne bi smele uporabljati za tradicionalne obalne potegalke, s katerimi se lovijo vrste, ki niso ogrožene;
- Q. ker je kljub govoru o inovacijah in diverzifikaciji ribiškega sektorja treba upoštevati dejstvo, da je veliko ribiških skupnosti še zelo odvisnih od tradicionalnih in starih oblik ribolova;

Torek, 12. april 2016

- R. ker nova skupna ribiška politika priznava pomen obalnih in otoških regij, odvisnih od ribolova, in ker mora biti vloga držav članic tudi ta, da zagotovijo ustrezen življenjski standard za tiste, ki so odvisni od ribolovnih dejavnosti, prispevajo k uresničitvi tega standarda v okviru priobalnega ribolova in podpirajo trajnostni priobalni ribolov in diverzifikacijo ribiških dejavnosti, zagotavljajo prihodek na obalnih območjih, ob tem pa upoštevajo njihov družbeno-ekonomskih položaj in okoljske dejavnike, ter poudarjajo pomen usposabljanja, zdravja in varnosti na morju za ribiče, v skladu s členom 174 PDEU, ki določa visoko stopnjo varstva;
- S. ker nova uredba o skupni ribiški politiki daje prednost dostopu za ribiče malega, priobalnega in tradicionalnega ribolova na območju znotraj 12 morskih milj, kar je najbolj občutljivi del voda Unije, in ker se je z oceno Komisije stare uredbe o skupni ribiški politiki ugotovilo, da je bilo območje 12 milj eno od redkih uspehov stare ureditve upravljanja, ki je bila vir mnogih sporov zaradi uporabe prostora in virov in prekrivanja z drugimi človeškimi dejavnostmi na obali;
- T. ker člen 349 PDEU določa, da je treba ob sprejemanju ukrepov, zlasti v ribiškem sektorju, upoštevati posebne značilnosti in omejitve najbolj oddaljenih regij, kot so geografska izoliranost, oddaljenost in oceanske razmere ter pogosto zelo posebne regionalne okoliščine, ki narekujejo samozadostnost pri pridelavi hrane;
- U. ker je treba opozoriti, da je zaradi posebnih geografskih značilnosti najbolj oddaljenih regij in njihove oddaljenosti od Evrope priobalni ribolov sestavni del gospodarskega razvoja teh regij;
- V. ker se tudi priobalni ribolov v najbolj oddaljenih regijah sooča s konkurenco ladjevja, ki pluje pod zastavami držav zunaj EU, a lovi na istem ribolovnem območju in iste vrste rib, ki se potem prodajajo na istih trgih, ter s konkurenco uvoza iz držav zunaj EU, ki ima popolnoma drugačne operativne stroške ter ureditvene, higienske in okoljske omejitve; ker vsako prizadevanje za pomoč notranjemu razvoju in samozadostnosti pri pridelavi hrani ne bi obrodilo sadov, če ga ne bi podprle posebne politike EU za te regije;
- W. ker v najbolj oddaljenih regijah tudi morsko ribogojstvo, poleg priobalnega ribolova, prispeva h gospodarskemu razvoju in preskrbi s svežimi proizvodi na lokalnem območju;
- X. ker se večina obalnih regij, zlasti tistih v državah južne Evrope, in otoških regij sooča z velikim upadom gospodarske dejavnosti, ki povzročata upadanje števila prebivalstva in izseljevanje iz teh regij, saj se njihovi prebivalci selijo na območja, ki ponujajo boljše možnosti zaposlovanja in izobraževanja;
- Y. ker je evropska kriza pokazala potrebo, da Evropa diverzificira svojo gospodarsko dejavnost, ter pomen analiziranja novih modelov za inovacije in znanje, ki lahko ustvarijo nova delovna mesta na lokalni ravni;
- Z. ker se nekatere obalne ribiške regije nahajajo v bližini gospodarsko razvitih regij in turističnih destinacij, vendar kljub temu ne zmorejo doseči ustreznih stopnje gospodarske rasti; ker pritisk na uporabo morskih virov v teh regijah že narašča, pri čemer ribiški sektor postaja marginalen v primerjavi s turizmom, čeprav sta sektorja združljiva in se dopolnjujeta;
- AA. ker je vodenje ladijskega dnevnika pogosto upravno breme za mala podjetja, ki se ukvarjajo s priobalnim ribolovom, in bi bila zato priporočljiva večja fleksibilnost;
- AB. ker pritisk turističnega sektorja na obalna območja nastaja zlasti zaradi nekaterih posebnih dejavnosti, kot je nenadzorovan rekreacijski ribolov, ki na nekaterih območjih obremenjuje morske vire in ogroža poslovne možnosti tistih, ki živijo na tradicionalno ribolovnih območjih;

Torek, 12. april 2016

- AC. ker je ustanovitev lokalnih akcijskih skupin za ribištvo na območjih, ki živijo od ribolova, bistvenega pomena, saj se priznava njihova vloga pri zagotavljanju priložnosti in možnosti za diverzifikacijo ribiške dejavnosti, ki navsezadnje prispeva k splošnemu razvoju obalnih in otoških regij ter k socialni koheziji v teh regijah, in ker je treba zato nadalje okrepite ekonomske vire, da se takšne skupine oblikujejo in delujejo na zadevnih območjih;
- AD. ker so nabiralke školjk nevidne, na splošno pa so ženske slabo zastopane v ribiškem sektorju;
- AE. ker ostajajo ženske, ki delajo v pomorskem sektorju kot izdelovalke mrež, dobaviteljice, razkladalke in delavke v pakirnicah, nevidne kot skupina;
- AF. ker se vsesplošna gospodarska kriza čuti tudi v ribiškem sektorju, zlasti jo čutijo tiste skupine ljudi, ki jih je najbolj prizadela brezposelnost, kot so mladi in ženske, zato so diverzifikacija in inovacije nujne za povečanje stopnje zaposlenosti, izrabo novih možnosti, denimo v sklopu modrega in zelenega razvoja, in za preprečevanje marginalizacije ribištva v regijah v razvoju in v obrobni regijah; ker je treba posebno pozornost nameniti strokovnemu usposabljanju;
- AG. ker lahko diverzifikacija v obalnih in otoških regijah poteka v okviru trženja in promoviranja ribjih izdelkov, turistične, kulturne, zgodovinske in tradicionalne dediščine ter dejavnosti v sklopu okoljskega in zelenega razvoja;
- AH. ker se razvija pojem modrega gospodarstva, ki lahko močno spodbudi rast in gospodarski razvoj ter ustvari nova delovna mesta, zlasti v obalnih in otoških deželah in regijah ter v najbolj oddaljenih regijah;
- AI. ker imajo obalne in otoške skupnosti velik interes, da se konkretizira pojem modrega gospodarstva;
- AJ. ker so bile v okviru pobude Unija inovacij priznane in opredeljene pomanjkljivosti, ki omejujejo in onemogočajo razvoj raziskav in inovacij, denimo nezadostno vlaganje v znanost, pomanjkanje ustreznih podatkov o morjih in oceanih, nezadostna finančna sredstva in pomanjkljivo sodelovanje javnega in zasebnega sektorja;
- AK. ker bi razvoj modrega gospodarstva prispeval k splošni gospodarski rasti, zlasti v obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regijah, in ker imajo prav regije, ki so odvisne od ribolova, ključno vlogo pri razvoju inovacij in morajo biti vključene v vse razvojne faze modrega gospodarstva;
- AL. ker sta v ribiškem sektorju kot tudi v drugih sektorjih okolje in gospodarstvo tesno povezana; ker mora biti razvoj modrega gospodarstva usmerjen v socialno gospodarstvo in v trajnostne in okoljsko prijazne projekte in dejavnosti, katerih namen je razvoj priobalnih dejavnosti in varstvo morskega okolja ter biotske raznovrstnosti kot celote, posebno pomoč pa je treba nameniti okolju prijaznemu obrtnemu ribolovu, ki spodbuja biotsko raznovrstnost; ker morajo biti ti projekti in dejavnosti trajnostni s socialnega in ekonomskega stališča, da zagotovijo, da ostaja obrtni ribolov vzdržen;
- AM. ker modro gospodarstvo lahko prispeva k razvijanju varnosti na ribiških plovilih, k izboljšanju delovnih pogojev ribičev in k njihovem vsakodnevemu dobremu počutju;
- AN. ker okoljski cilji in cilji glede selektivnosti veljajo enako za vse, a bodo majhna plovila zelo težko izpolnila obvezo iztovarjanja zavržkov;

Torek, 12. april 2016

- AO. ker v okviru varstva okolja ni ustreznega upoštevanja antropogenega vpliva oziroma človeških dejavnosti, ki potekajo v obalnih regijah; ker kumulativni učinki različnih dejavnosti v obalnih regijah niso bili ustrezno priznani ali ocenjeni; ker na ribiški sektor zlasti vplivajo dejavnosti, ki potekajo na nekaterih območjih, kot so pomorski promet, turizem, nenadzorovani in intenzivni rekreacijski ribolov na nekaterih območjih, trgovanje z vrstami, pridobljenimi s takšno dejavnostjo, divji ribolov, mestne in industrijske odpadne vode s celine itd.;
- AP. ker je poznavanje morskega okolja oziroma stanja morskega ekosistema bistveno za oceno učinka različnih dejavnosti na okolje, kot je tudi sprejetje ustreznih varstvenih ukrepov in programov spremljanja, da bi se spodbujala obnovitev ribjih staležev, trajnostna raba virov in razvoj inovacij; ker so podatki o morskem okolju pomanjkljivi, nedostopni in neustrezno sistematizirani;
- AQ. ker v nekaterih regijah nezakoniti ribolov ogroža obstoj obrtnega priobalnega ribolova ter ohranjanje ribolovnih virov in biotske raznovrstnosti;
- AR. ker je namen celostne pomorske politike, da se v Evropi spopademo z novimi izzivi, s katerimi se soočajo morja, industrija in ribiči, od varstva okolja do razvoja obalnih območij, s pomočjo ribogojstva, navtičnega turizma ali drugih gospodarskih dejavnosti, povezanih z modrim gospodarstvom;
1. poziva Komisijo, naj prilagodi opredelitev priobalnega in malega priobalnega in tradicionalnega ribolova, ki bo temeljila bolj na družbeno-gospodarskih značilnostih in posebnostih različnih regij kot pa na velikosti in moči ribiških plovil, saj sedanja ureditev EU ni zadovoljiva; predlaga, naj se uporabi regionalizacija za prilagoditev opredelitve priobalnega ribolova na podlagi posameznih primerov in v skladu s posebnostmi določenega ribištva; predlaga, naj se upoštevajo okvirna merila, kot je velikost plovila, ribolovno orodje, ki se uporablja, selektivnost ribolovnih tehnik, trajanje ribolovnih poti, ali je lastnik plovila na krovu ali ne, tradicionalne oblike podjetništva, lastniške in poslovne strukture, ki so tradicionalno prisotne na določenem območju, vključenost ekstraktivnega sektorja v predelovalno in trgovinsko dejavnost, prava narava in obseg ekstraktivnih dejavnosti in drugi dejavniki, ki so povezani s tradicionalnimi dejavnostmi, podpora poslovnega sveta ali vpliv na lokalne skupnosti;
 2. poziva Komisijo, naj preuči možnosti za mali priobalni ribolov v otoških skupnostih, ki so tradicionalno odvisne od ribolova za svoje lastno preživetje in izvajajo ribolovne dejavnosti skozi vse leto;
 3. poziva Komisijo in države članice, naj postopoma povečujejo kvote za obrtni ribolov, da se spodbudi ta socialno in ekološko trajnostna oblika ribolova;
 4. poziva Komisijo, naj podpre inovativne projekte in zakonske določbe, ki omogočajo razvoj obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regij, ter naj upošteva različne družbeno-ekonomske dejavnosti, da se spodbujajo pozitivni zunanji dejavniki obrtnega ribolova zaradi socialne in ekonomske kohezije ter varstva okolja, s pomočjo novih oblik pomoči v okviru obstoječega evropskega financiranja; poudarja, da je treba dati prednost projektom, ki se osredotočajo na ohranjanje in ustvarjanje trajnostnih delovnih mest, večjo vključenost ekstraktivnega sektorja v predelavo in trgovanje, spodbujanje podjetniških oblik, povezanih s socialnim gospodarstvom, spodbujanje kratkih tržnih verig, uvajanje novih tehnologij za promocijo in prodajo ribolovnih dobrin in storitev, inovacije na področju razvijanja novih dobrin in storitev ter na ohranjanje in zaščito tradicionalnih vlog;
 5. meni, da mora revizija okvira tehničnih ukrepov upoštevati posebnosti priobalnega ribolova in v okviru regionalizacije omogočiti odstopanja, če so upravičena;

Torek, 12. april 2016

6. poziva Komisijo, naj vodi usklajeno preiskavo na evropski ravni, da se ugotovijo posledice rekreacijskega priobalnega ribolova na tradicionalne ribolovne dejavnosti ter da se določijo merila za zmanjšanje rekreacijskega priobalnega ribolova na nekaterih območjih; poziva k večjemu nadzoru nad to dejavnostjo, da se prepreči vsako prepletanje ekstraktivnega sektorja in teh dejavnosti, ki so že vir skrbi v najbolj oddaljenih regijah z zelo razvitim turizmom;
7. poziva države članice, naj pri dodeljevanju finančnih sredstev iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo dajo prednost malemu priobalnemu ribolovu ter naj poenostavijo postopke za izvajalce tovrstne ribolovne dejavnosti;
8. spodbuja organe, vključene v promocijo teh dejavnosti, naj zagotovijo, da vsi lokalni deležniki, podjetniška združenja, ribolovni in oceanografski raziskovalni inštituti, univerze, tehnološki centri ter lokalne in regionalne institucije sodelujejo v inovativnem procesu, da se pomaga projektom pri uvajanju celovitih ukrepov, da se izboljšajo njihove finančne možnosti ter da se jim zagotovi zadostna pomoč pri izpolnjevanju pogojev, določenih v evropskem ribiškem skladu;
9. poziva Komisijo, naj Evropskemu parlamentu poroča v zvezi z akcijskim načrtom za razvoj, konkurenčnost in trajnost malega priobalnega ribolova, ki so ga za potrebe Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo izdelale države članice;
10. poziva Komisijo, naj izvaja ustrezne ukrepe za pomoč različnim skupinam žensk v pomorskem sektorju, da se spodbudi njihovo sodelovanje in zagotovi, da so zastopane na vseh področjih, tako pri odločanju kot pri ribolovnih dejavnostih;
11. poziva Komisijo, naj uvede posebne ukrepe, da se ugotovijo in izboljšajo delovni pogoji za ženske, ki delajo kot izdelovalke mrež, dobaviteljice, razkladalke in v pakirnicah;
12. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami okrepi vlogo Omrežja evropskih ribolovnih območij (FARNET), ki znatno pomaga lokalnim akcijskim skupinam za ribištvo;
13. poziva Komisijo, naj s povečanjem ekonomskih virov promovira in spodbuja delo lokalnih akcijskih skupin za ribištvo, saj te skupine stalno pomagajo in neposredno svetujejo ribiški sektorju in tako spodbujajo model za socialno vključujoč trajnostni razvoj na ribolovnih območjih, spodbujajo mlade in ženske, naj se vključijo v nove poslovne projekte, prispevajo k inovacijam, prenovi infrastrukture, gospodarskim naložbam in diverzifikaciji ter k načrtom za lokalno upravljanje ribolovnih dejavnosti; poziva Komisijo, naj okrepi vlogo in funkcije pristojnih organov za razvoj novih inovativnih dejavnosti ter naj tesno sodeluje z različnimi sektorskimi izvajalci;
14. poziva Komisijo, naj pomaga okrepiti vlogo ribiških skupnosti pri lokalnem razvoju ter upravljanju lokalnih ribolovnih virov in pomorskih dejavnosti;
15. poziva Komisijo, naj preuči posebno vlogo žensk v gospodarstvu obalnih območij ter naj ustrezno ukrepa, kot je to že storila v kmetijskem sektorju; poziva k priznavanju višine BDP, ki ga prispevajo ženske v pomožnih vlogah, ter njihovega posebnega prispevka v gospodinjstvih, saj tradicionalna delitev dela pomeni, da je ekstraktivna dejavnost izključno moška dejavnost; poziva k poklicnemu priznavanju tradicionalnih ženskih vlog na vseh ravneh v sektorju ter k oblikovanju posebnih programov za pomoč ženskemu podjetništvu na teh območjih;
16. poziva Komisijo, naj spodbuja in podpira naložbe v diverzifikacijo ribiškega sektorja z razvijanjem dopolnilnih dejavnosti in vsestranskosti poklicev v ribištvi, vključno z naložbami v plovila, varno opremo, usposabljanje, okoljske storitve v ribiški sektorju ter kulturne in izobraževalne dejavnosti na področju ribištva, s posebnim poudarkom na varstvu okolja in spodbujanju trajnostne rasti; poudarja, da mora biti ključni cilj financiranje dejavnosti, ki so socialno, okoljsko in ekonomsko vzdržne in sposobne ustvarjati delovna mesta, zlasti za mlade in ženske; poudarja, da je v najbolj oddaljenih regijah ribogojstvo združljivo in se dopolnjuje s priobalnim ribolovom, ter poziva Komisijo, naj podpira razvoj vzreje in tehnik za selekcijo vrst v toplih vodah tropskih ali subtropskih območij; poziva Komisijo, naj izpostavi vlogo, ki jo imajo ženske v obrtnem priobalnem ribolovu in vseh povezanih dejavnostih;

Torek, 12. april 2016

17. poziva Komisijo, naj spodbuja nastanek in razvoj ribolovnega turizma, da se uporabijo različne poslovne strategije, ki ustrezajo potencialu tega turističnega segmenta, ter da se učinkovitejše izpolnijo njegove potrebe, s prizadevanjem za novo obliko turizma, ki skrbi za kakovost, fleksibilnost, inovacije in ohranjanje zgodovinske in kulturne dediščine ribolovnih območij, ter med drugim tudi za okolje in zdravje; poziva Komisijo, naj spodbuja in podpira naložbe v ribištvo na področju turizma, da se ustvarijo različne turistične zmogljivosti s promocijo gastronomije na podlagi proizvodov iz obrtnega ribolova, ribolovnega turizma, podvodnega in potapljaškega turizma itd., da se izkoristi ribolovna dediščina in prepoznavnost določene ribolovne regije;
18. poudarja vse večji pomen dejavnosti navtičnega turizma pri kreptitvi lokalnih skupnosti, zlasti zunaj sezone, s pomočjo podvodnega, potapljaškega ali drugih navtičnih športov, kot sta deskanje na vodi in vožnja na deski (bodyboarding);
19. poziva Komisijo, naj za nastanek in razvoj ribolovnega turizma spodbuja in podpira naložbe v diverzifikacijo ribištva na področju kulture in umetnosti kot dela tradicionalne dediščine (obrt, glasba, ples) ter naj z odpiranjem muzejev in organiziranjem razstav, ki so tesno povezane s priobalnim ribolovom, spodbuja naložbe v promocijo tradicije, zgodovine in ribolovne dediščine na splošno (ribolovno orodje, tehnike, zgodovinski dokumenti idr.);
20. poziva Komisijo, naj preuči možnosti za omogočanje mešane uporabe plovil za ekstraktivne dejavnosti, tako da lahko poleg osnovne dejavnosti opravljajo tudi druge, ki so povezane z rekreacijo in turizmom, na primer izvajanje navtičnih informativnih dnevo, ali dejavnosti, vezane na predelavo, učenje, gastronomijo itd., po zgledu sistema, ki že deluje v podeželskem sektorju in ki vključuje didaktične kmetije ali kmetije, ki se ukvarjajo s turizmom;
21. poziva Komisijo in države članice prek njihovih upravnih agencij, naj zagotovijo, da mali priobalni ribolov dobi ustrezen delež sredstev iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo, zlasti zaradi upravnih omejitev, ki jih mora upoštevati;
22. poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za spodbujanje in podpiranje mobilnosti med poklici, povezanimi z morjem;
23. poziva, naj bodo rezultati raziskav in projektov, ki se financirajo iz sredstev javnega proračuna, pod določenimi pogoji dostopni javnosti, da se zagotovi učinkovitejše razkritje obstoječih podatkov o morjih in oceanih in dostop do njih ter da se odstranijo sedanje upravne ovire, ki otežujejo rast in razvoj inovacij;
24. spodbuja Komisijo, naj izboljša predpise z uvedbo nadzornih mehanizmov za pravično dodeljevanje kvot za mali priobalni ribolov glede na medsebojno delitev vrst;
25. poudarja, da je glavni ribolovni proizvod riba ter da je bistvenega pomena, da se okrepijo različni načini uporabe rib, zlasti konzerviranje in uporaba stranskih ribjih proizvodov; poziva Komisijo, naj aktivno spodbuja in podpira naložbe v diverzifikacijo v ribištvo, da se lahko lokalni ribji proizvodi tržijo in predelujejo, ter naj spodbuja razvoj lokalnih distribucijskih kanalov, promocijo proizvodov z oblikovanjem lokalnih prepoznavnih znakov in/ali blagovnih znamk za sveže proizvode ter s podporo lokalnim poslovnim projektom za izvajanje teh dejavnosti; poudarja, da mora takšno spodbujanje inovacij zlasti vključevati razvoj oznak in žigov, ki zagotavljajo kakovost lokalnih ribjih proizvodov;
26. poziva k večji fleksibilnosti glede ladijskih dnevnikov na plovilih, ki so manjša od 12 metrov, zlasti v zvezi z zahtevo, da morajo biti ti dokumenti poslani v roku 48 ur, saj je to veliko upravno breme; v zvezi s tem predlaga, naj se plovila, ki vse svoje ribe prodajo na dražbah, oprostito teh obveznosti, kar bi omogočilo pridobitev zahtevanih informacij brez nepotrebnih upravnih bremen;
27. spodbuja vzpostavitev morskih zaščitnih območij, kar bi omogočilo nastanek trajnostnih ribolovnih virov in nadzor nad nezakonitim, neprijavljenim in zakonsko neurejenim ribolovom ter boj proti njemu; poudarja, da mora EU državam članicam v zvezi s tem zagotoviti ustrezne smernice, usklajevanje in podporo;

Torek, 12. april 2016

28. poziva k odločni podpori ženskemu delu, saj imajo ženske bistveno vlogo pri obrtnem ribolovu; zlasti poudarja ključne naloge, ki jih opravljajo ženske v predelovalni verigi, in njihovo bistveno vlogo pri nabiranju školjk;
29. ugotavlja, da je priobalni ribolov v najbolj oddaljenih regijah zaradi njegovih velikih dodatnih stroškov upravičen do nadomestnih shem v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo; poziva Komisijo, naj razširi shemo in ji doda poseben mehanizem za najbolj oddaljene regije, ki je podoben shemi POSEI v kmetijskem sektorju;
30. poziva Komisijo, naj podpira uporabo svežih proizvodov iz obrtnega ribolova, školjkarstva in malega, trajnostnega, ekstenzivnega ribogojstva v obratih javne prehrane (izobraževalni zavodi, bolnice, restavracije itd.);
31. poudarja, da imajo najbolj oddaljene regije posebne značilnosti zaradi njihove odmaknjenosti in otoškosti; poudarja, da te posebne značilnosti povzročajo dodatne stroške priobalnemu ribolovu v teh regijah in da bi treba te dodatne stroške v celoti nadomestiti iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo;
32. poudarja, da so plovila za priobalni ribolov v najbolj oddaljenih regijah stara, kar predstavlja določeno tveganje glede varnosti; poziva Komisijo, naj predlaga revizijo Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, da bi omogočila pomoč pri prenovi plovil za mali priobalni ribolov v najbolj oddaljenih regijah, pod pogojem, da to ne bi pomenilo povečanja njihovih zmogljivosti;
33. poziva Komisijo, naj omogoči dostop do podatkov o morjih in ekološkem stanju, da se spodbujajo preglednost, inovacije in razvoj, ter naj vsem zainteresiranim stranem zagotovi dostop do znanstvenih informacij, pridobljenih s pomočjo javnega sofinanciranja;
34. poudarja, da imajo oceani ter območja ob obalah in blizu njih potencial, ki je še zelo neizkoriščen glede razvoja, zaposlovanja, energetske neodvisnosti, inovacij in trajnostnega razvoja; meni, da bi priznanje potenciala in vloge teh območij s strani EU pripomoglo k razvoju obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regij ter k njihovi večji privlačnosti;
35. izraža zaskrbljenost v zvezi z izvajanjem programa Obzorje 2020 na območjih modrega gospodarstva, saj je osnovni program za raziskave in razvoj inovacij na evropski ravni; podpira vzpostavitev bodoče skupnosti znanja in inovacij za modro gospodarstvo v okviru Obzorja 2020, ki prek čeznacionalnih javno-zasebnih partnerstev prispeva h krepitvi dejavnosti na obalnih območjih;
36. podpira uporabo sredstev, namenjenih inovacijam in modremu gospodarstvu, za financiranje raziskav in razvoja, usposabljanja, ustanavljanja družb, varstva okolja in dajanja na trg inovativnih proizvodov in postopkov;
37. poziva Komisijo, naj podpre pobude za neposredno upravljanje financiranja projektov, kjer je poudarek na priobalnem ribolovu in razvoju obalnih področij;
38. poudarja pomen instrumentov za varovanje okolja, kot sta presoja vpliva na okolje za posamezne projekte in strateška presoja vpliva na okolje za strategije, načrte in programe, ki prispevajo k trajnostnemu ribolovu;
39. poudarja pomen, ki ga ima celostna pomorska politika za prihodnost regij, ki so odvisne od ribolova, ker meni, da je treba okrepiti zavezanost strategiji za modro rast. Namen tega je dolgoročna pomoč trajnostni rasti v vseh morskimi in pomorskih sektorjih, ob upoštevanju pomena morij in oceanov kot generatorjev novih delovnih mest in zaposlovanja v obalnih regijah;

Torek, 12. april 2016

40. poudarja, da so obalna in otoška območja ter najbolj oddaljene regije glavni dejavniki pri razvoju inovacij ter da jih je treba vključiti v vse faze modrega gospodarstva;

41. poudarja pomen Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo, ki posebno pozornost namenja diverzifikaciji in inovacijam na področju ribištva, da se tako podpira ribištvo, ki je družbeno-ekonomsko in okoljsko trajnostno, inovativno, konkurenčno, učinkovito in ki temelji na znanju; podpira okrepitev financiranja 4. osi evropskega sklada za ribištvo, da se pomaga članom ribiških skupnosti in z razvijanjem novih dejavnosti izboljša njihov življenjski standard; poziva Komisijo, naj čim prej potrdi regionalne različice Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo;

42. poudarja, da je treba okrepiti odnose med lokalnimi skupnostmi in univerzami/tehnološkimi centri, ki bodo odločilno vplivali na ustanovitev novih poslovnih inkubatorjev, kjer se bodo porajale nove poslovne ideje za pomorski sektor;

43. poziva Komisijo, naj dejansko podpira projekte, ki pomagajo krepiti inovacije in tehnološki razvoj, katerega cilj je izdelava ali uvajanje novih proizvodov in opreme, tehnik ter novih ali izboljšanih sistemov upravljanja in organizacije; poziva Komisijo, naj spodbuja in podpira izmenjavo informacij in dobrih praks med različnimi ribolovnimi območji, da se spodbudi razvoj inovativnih in trajnostnih ribolovnih metod; meni, da je v zvezi s tem zelo pomembno vključiti module za usposabljanje podjetnikov in za diverzifikacijo poklicnih pomorskih in ribiških šol;

44. poziva Komisijo, naj spodbuja ustanovitev novih, inovativnih podjetij v regijah, ki so odvisne od ribolova, ter naj zagotovi spodbude za podjetništvo in ustanavljanje novih podjetij z dobrimi možnostmi za uspešno poslovanje v pomorskem sektorju, kar bo prispevalo k diverzifikaciji dejavnosti tradicionalnega priobalnega ribolova, ustvarilo nova delovna mesta in pritegnilo ali zadržalo prebivalstvo;

45. poziva Komisijo, naj pri pripravi zakonodajnih predlogov o uporabi ribolovnih orodij in tehnik uporabi selektivni pristop, da se upošteva sedanji vpliv teh orodij in tehnik na obrtne ribolovne vire na zadevnih območjih; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vse zakonodajne pobude prestale temeljito oceno vpliva in upoštevale posebne dejavnike, ki veljajo za določeno ribolovno območje; meni, da ima neselektivni pristop pri uporabi ribolovnega orodja in tehnik velik vpliv na vzdržnost obalnih in otoških skupnosti, ki so tako ali tako že marginalizirane, kar povzroča nadaljnje izseljevanje prebivalstva ter preprečuje razvoj in inovacije; meni, da bi treba pri obrtnem priobalnem ribolovu izvajati pozitivno diskriminacijo; meni, da ta pristop (kot v primeru predloga za prepoved uporabe visečih mrež) kaže, da se Komisija še vedno prilagaja decentralizirani reformirani skupni ribiški politiki, za katero sta se določila sozakonodajalca; opozarja Komisijo na njeno dolžnost, da deluje znotraj okvira regionalizacije, kot je določeno v novi uredbi o skupni ribiški politiki;

46. ugotavlja, da so obalni morski ekosistemi občutljivi, ter poziva države članice in Komisijo, naj v skladu s previdnostnim načelom ocenijo okoljski vpliv vseh dejavnosti, ki bi lahko ogrozile trajnost ribjih staležev, kot so pomorski promet, odpadki, prevoz, onesnaževanje voda, vrtnanje ali izgradnja novih turističnih objektov na obali;

47. svetuje Komisiji, naj največjo pozornost nameni družbeno-ekonomskemu pomenu obrtnega priobalnega ribolova in malega ribolova v EU, sprejemanju alternativnih metod za opredelitev segmentov flote ter pomenu diverzifikacije dejavnosti v regijah, ki so zelo odvisne od ribolova; ugotavlja, da je pomembno zbiranje znanstvenih informacij, ki omogočajo boljše upravljanje obrtnega ribolova z biološkega, socialnega, ekonomskega in okoljskega vidika;

48. poziva Komisijo, naj pospeši postopek prenosa sporazuma socialnih partnerjev o izvajanju Konvencije o delu na področju ribolova Mednarodne organizacije dela iz leta 2007 v ustrezen zakonodajni instrument EU;

Torek, 12. april 2016

49. poziva Komisijo, naj v skladu s strokovno klasifikacijo ribolovnega orodja, ki jo določa uredba o Sredozemlju, upošteva razliko med vlečnimi mrežami in potegalkami, da se ob upoštevanju najsodobnejših znanstvenih priporočil sprejmejo najboljše določbe za bolj trajnostno rabo obeh vrst mrež;
50. poziva Komisijo, naj zagotovi pregled stanja ribjih staležev za priobalni ribolov, ter poudarja, da je potrebna analiza vpliva malega ribolova na ribje staleže, pri tem pa ne gre pozabiti tudi na zajetne tehnike za lov tuna, saj imajo vrste, ki se lovijo v okviru priobalnega ribolova, visoko družbeno-ekonomsko vrednost, čeprav predstavljajo le majhen delež vsega ulova, so pa zelo pomembne za preživetje ribičev, ki so odvisni od njih za njihov vsakodnevni zaslužek;
51. izraža zaskrbljenost zaradi izgube tradicionalnih ribolovnih tehnik in znanja zaradi neugodnih predpisov, ki zadevajo obalne skupnosti;
52. poziva Komisijo, naj spremeni določbe o tehničnih specifikacijah za ribiške mreže, kot je najmanjša velikost mrežnega očesa, višina mreže, razdalja od obale in globina, pri kateri se lahko uporabljajo mreže, da se zagotovi bolj uravnotežen ulov ribjih staležev in ohrani biotska raznovrstnost;
53. poziva Komisijo, naj spremeni določbe sedanje uredbe, ki določajo razdaljo od obale in globino, pri kateri se lahko uporablja ribolovno orodje, ter naj se upoštevajo geografske posebnosti obmejnih območij držav članic;
54. poudarja, da je treba spremeniti uredbo o ukrepih za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemlju, tako imenovano uredbu o Sredozemskem morju, ki je bila sprejeta leta 2006 in v kateri so določena pravila o tehničnih značilnostih ribolovnega orodja in njegovi uporabi; meni, da je treba uredbu uskladiti z novo skupno ribiško politiko ter upoštevati, da se Sredozemsko morje upravlja skupaj z državami, ki niso članice EU, ter zlasti ne gre spregledati cilja o največjem trajnostnem donosu;
55. poudarja potrebo po učinkovitem usklajevanju med državami članicami, da se ribičem posredujejo pravočasne in celovite informacije o izvajanju sedanje ureditve in o predlogih za njene spremembe;
56. poziva Komisijo, naj v okviru kohezijske politike spodbuja projekte, ki bodo prispevali k zaščiti obalnih in otoških območij kot območij ribolovne in pomorske tradicije ter kulturne in zgodovinske dediščine;
57. poziva Komisijo in države članice, naj uporabijo evropska sredstva za kritje stroškov za trajnostne certifikate za pasti almadraba, da se spodbudi priznavanje in prispevek te ribolovne metode;
58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0110

Zunanja razsežnost skupne ribiške politike, vključno s sporazumi o ribištvu**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o skupnih pravilih za izvajanje zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, vključno s sporazumi o ribištvu (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾,
- Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982,
- ob upoštevanju sporazuma iz leta 1995 o izvajanju določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib,
- ob upoštevanju Kodeksa odgovornega ribištva Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), sprejetega oktobra 1995, ter z njim povezanih instrumentov in smernic,
- ob upoštevanju koncepta občutljivega morskega ekosistema, ki je izšel iz razprav v generalni skupščini Združenih narodov in dobil zagon, potem ko je generalna skupščina leta 2006 sprejela resolucijo št. 61/105, in ob upoštevanju tega, da občutljivi morski ekosistem predstavlja območja, ki so lahko občutljiva na vpliv ribiških dejavnosti,
- ob upoštevanju znanstvenih meril in smernic, sprejetih leta 2009 na Azorih, za določitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij in oblikovanje reprezentativnih omrežij zaščitenih morskih območij na odprtem morju in globokomorskih habitatov iz Konvencije o biološki raznovrstnosti,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o zunanji razsežnosti skupne ribiške politike ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sklepov s konference svetovalnega sveta za ribolov v oddaljenih vodah (LDAC) 16. in 17. septembra 2015,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 11/2015 z dne 20. oktobra 2015 z naslovom „Ali Komisija dobro upravlja sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju?“,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo in mnenja Odbora za razvoj (A8-0052/2016),

⁽¹⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 22.⁽²⁾ UL L 149, 20.5.2014, str. 1.⁽³⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 175.

Torek, 12. april 2016

- A. ker naj bi se na podlagi poročila Organizacije za prehrano in kmetijstvo iz leta 2014 z naslovom Stanje svetovnega ribištva in akvakulture število prekomerno izkoriščenih staležev do leta 2008 stalno povečevalo, leta 2011 pa naj bi se nekoliko zmanjšalo;
- B. ker je EU zaradi svoje zgodovinske prisotnosti in pomembnih dejavnosti v vseh svetovnih oceanih s kombinacijo dejavnosti flot, zasebnih naložb državljanov EU, mreže dvostranskih sporazumov o ribolovu, najbolj oddaljenih regij in sodelovanja v vseh najpomembnejših regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva eden od glavnih svetovnih ribiških akterjev in ker spodbuja dobro prakso in spoštovanje človekovih pravic;
- C. ker mora trajnostno upravljanje svetovnih staležev rib neizogibno vključevati večstranskost in mednarodno sodelovanje, vključno z dvostranskim sodelovanjem; ker ima EU ključno vlogo pri globalnem upravljanju morij in oceanov in ker mora skupna ribiška politika temeljiti na ambiciozni viziji, ki je skladna z notranjo razsežnostjo iz osnovne uredbe na tem področju;
- D. ker je Organizacija za prehrano in kmetijstvo pred nedavnim objavila prostovoljne smernice za zagotavljanje trajnostnega malega ribolova, ki določajo cilje v zvezi s tem ribolovom, zlasti v državah v razvoju;
- E. ker je EU pomemben trg za ribiške proizvode (vključno z ribami, ki jih ulovijo flote EU, in uvozom), saj porabi 11 % svetovne količine ribiških proizvodov in z vidika vrednosti uvozi 24 % ribiških proizvodov, čeprav to znaša le 8 % svetovnega ulova; ker ima EU obsežno predelovalno industrijo s pomembno socialno razsežnostjo, ki jo je treba zaščititi;
- F. ker zunanja razsežnost nove skupne ribiške politike vključuje mednarodne sporazume in ribištvo na območjih zunaj nacionalne pristojnosti, ker se v okviru Konvencije o biološki raznovrstnosti in Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo podpira opredelitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij in občutljivih morskih ekosistemov ter ker so zaščitena morska območja nadvse pomembno orodje za ekosistemsko upravljanje, kakor ga priznavajo regionalne organizacije za upravljanje ribištva;
- G. ker kvote v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva v glavnem temeljijo na preteklem ulovu, kar je privedlo do preferenčnega dostopa držav v razvoju do svetovnih staležev rib; ker je treba po novem uporabljati merila za dodeljevanje, ki so jih uvedle nekatere regionalne organizacije za upravljanje ribištva in s katerimi se upoštevati ribolov obalnih držav v razvoju, ki so več generacij odvisne od bližnjih ribolovnih virov, kar mora EU še naprej spoštovati;
- H. ker je nadvse pomembno razlikovati med sporazumi z Norveško, Islandijo in Ferskimi otoki ter sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, ki vključujejo druge države;
- I. ker si mora EU prizadevati za usklajenost politik za razvoj na podlagi člena 201(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju;
- J. ker za nekatere staleže rib, ki jih EU lovi v vodah tretjih držav ali ki so namenjeni za trg EU, ni dovolj podatkov o stanju njihovih virov in o skupnem ulovu lokalnih flot in flot tretjih držav, zaradi česar je v okviru številnih sporazumov težko oceniti raven presežnih staležev v skladu z zahtevo iz Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS); ker je zaželeno povečati količino in preglednost teh podatkov;
- K. ker bi morala EU storiti vse, kar je mogoče, da bi sporazumi o trajnostnem ribištvu, ki bi jih sklenila s tretjimi državami, zagotavljali vzajemne koristi EU in tem tretjim državam, vključno z njihovim lokalnim prebivalstvom in ribiškim sektorjem;

Torek, 12. april 2016

- L. ker je piratstvo problem, ki prav tako negativno vpliva na regije, v katerih se izvaja regulirani ribolov v okviru dvostranskih in večstranskih ribiških sporazumov;
1. pozdravlja, da je bilo v temeljno uredbo o skupni ribiški politiki prvič vključeno poglavje o zunanji razsežnosti, vključno z minimalnimi pogoji za dvostranske sporazume, obveznostjo za spodbujanje sodelovanja med regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in krepitev usklajenosti njihovih ukrepov, izrecnim sklicevanjem na skupne standarde v vodah Unije in zunaj nje ter navedbo, da morajo ukrepi temeljiti na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju;
 2. poudarja, da je treba zagotoviti usklajenost med ribištvom, okoljsko in trgovinsko politiko ter razvojnim sodelovanjem;
 3. priznava, da je pomembno ohraniti in razširiti usklajenost in združljivost veljavnega pravnega okvira:
 4. poziva k tesnejšemu sodelovanju med organi Komisije, povezanimi z ribištvom, kot so GD MARE, GD DEVCO in GD TRADE;
 5. vztraja, da je nadvse pomembno, da EU in partnerice, s katerimi je sklenila dvostranske ali druge sporazume, spodbujajo okoljsko, socialno in ekonomsko vzdržno ribištvo na podlagi preglednosti in ob udeležbi nevladnih deležnikov, zlasti delovne sile, ki se preživlja z ribolovom, in tako zagotovijo prihodnost obalnih skupnosti, morskega okolja, razvoj lokalne industrije, delovna mesta, ki jih ustvarjajo ribolov, predelovalna panoga in trgovina, ter prispevek ribištva k prehranski varnosti;
 6. vztraja, da je pomembno spodbujati varovanje ekosistemov in ohranjanje staležev rib nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, saj so obilnejši staleži rib v skladu s prostovoljnimi smernicami FAO za zagotavljanje trajnostnega malega ribolova pomemben pogoj za razvoj obalnih ribiških skupnosti v tretjih državah;
 7. poudarja, da je treba podpreti razvoj lokalnih skupnosti, katerih preživetje je v glavnem odvisno od ribolova in dejavnosti, povezanih z ribiško industrijo; poudarja, da so potrebni podporni ukrepi, namenjeni spodbujanju prenosa tehnologij in strokovnega znanja, upravljanja zmogljivosti, partnerstva z več deležniki in drugih naložb v prid ribiške industrije;
 8. želi spomniti, da morajo okoljski standardi, ki jih je treba uporabljati tudi za ribištvo zunaj EU, vključevati izvajanje ekosistemskega pristopa k upravljanju ribištva skupaj s previdnostnim pristopom, da se izkoriščeni staleži obnovijo in ohranijo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, in sicer po možnosti do leta 2015 in najpozneje do leta 2020 za vse staleže;
 9. poudarja, da morajo biti vsi vidiki zunanje razsežnosti skupne ribiške politike zasnovani na enakopravnih in vzajemno koristnih odnosih med EU, njenimi državami članicami in njihovimi globalnimi partnerji ne glede na to, ali gre za dvostranske (sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu) ali za večstranske odnose (regionalne organizacije za upravljanje ribištva), da se spodbudi trajnostni razvoj lokalne ribiške industrije; poudarja, da morajo to enakopravnost skladno z zahtevo o usklajenosti politik za razvoj odražati tudi sporazumi s tretjimi državami;
 10. poziva Komisijo, naj v okviru zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, vključno z dvostranskimi sporazumi, sklenjenimi s tretjimi državami, upošteva tudi najbolj oddaljene regije, da se lokalnemu ribištvu v teh regijah zagotovijo koristi;
 11. priznava delo, ki ga je opravil Svetovalni svet za ribolov v oddaljenih vodah pri oblikovanju svojega stališča o zunanji razsežnosti revidirane skupne ribiške politike in njenega izvajanja skupaj z deležniki iz tretjih držav;
 12. vztraja, da mora EU pri svojih zunanjih dejavnostih na področju ribištva (ulov, predelava in trženje) spodbujati najvišje okoljske in socialne standarde ter izvajati stroge in učinkovite nadzorne ukrepe in inšpekcijske preglede, obenem pa zagotoviti preglednost pri vseh svojih dejavnostih in pošteno konkurenco na trgu EU;

Torek, 12. april 2016

13. priznava vlogo zunanje razsežnosti skupne ribiške politike za ustvarjanje delovnih mest (v EU in drugje) in oskrbovanje trgov EU (v nekaterih primerih pa tudi lokalnih trgov) z ribami, poleg tega gre za sredstvo, v okviru katerega lahko EU zagotavlja tehnično, finančno in znanstveno podporo tretjim državam, zlasti s podpiranjem izboljšav pri znanstvenih raziskavah, sistemu nadzora in spremljanja ter razvoju pristaniške infrastrukture;

14. pozdravlja, da se je način, kako EU upravlja zunanjo razsežnost skupne ribiške politike, kar zadeva sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi in njihovo izvajanje, v zadnjih letih precej izboljšal, zaradi česar so flote EU na splošno med najnaprednejšimi flotami za ribolov na odprtem morju in izpolnjujejo visoke socialne in okoljske standarde; meni, da bi morala EU te okoljske in socialne standarde spodbujati v mednarodnem kontekstu, in sicer prek regionalnih organizacij za upravljanje ribištva in v okviru svoje mreže sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi;

15. priznava, da se lahko v primeru, ko flota EU preneha obratovati, zgodi, da se njene ribolovne pravice porazdelijo med druge flote, ki imajo precej nižje standarde ohranjanja, upravljanja in trajnosti od tistih, ki jih zagovarja in ščiti EU;

16. meni, da je zagotavljanje sektorske podpore ribiškemu sektorju v državah, ki so sklenile sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, nujno, da se zadosti njihovim vse večjim potrebam v zvezi z upravljanjem ribištva, zmogljivostmi na področju znanstvenih raziskav, gradnjo in vzdrževanjem infrastrukture ter usposabljanjem ribiških inšpektorjev in članov posadke ter da se izboljša oskrba z ribami in njihova razpoložljivost za zagotovitev prehranske varnosti prebivalcev v teh partnerskih državah z zagotavljanjem podpore za delo, ki ga opravijo ženske v ribiškem sektorju;

17. zato vztraja, da je treba sektorsko podporo na podlagi ribolovnih sporazumov bolje povezati z instrumenti, ki so na voljo v okviru razvojnega sodelovanja, zlasti z Evropskim razvojnim skladom, in da morata biti financiranje ribiških projektov in uporaba sektorske podpore popolnoma pregledna, da se zagotovi ustrezna uporaba sredstev EU;

18. ponovno poudarja, da je treba izboljšati znanstvene podatke o stanju virov in ulovu/ribolovnem naporu za ribolov v vodah zunaj EU, zlasti v vodah nekaterih obalnih držav v razvoju, in v ta namen uporabiti razpoložljiva sredstva iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo in Evropskega razvojnega sklada;

19. na podlagi nedavnega poročila Računskega sodišča o sporazumih o partnerstvu v ribiškem sektorju ugotavlja, da je eden od glavnih ciljev teh sporazumov ribolov le presežnih staležev, kar se je v praksi izkazalo za težko izvedljivo, saj ni na voljo zanesljivih podatkov o staležih rib in o ribolovnem naporu domačih ribolovnih flot ali tujih flot, ki so jim partnerske države prav tako omogočile dostop; v zvezi s tem poudarja pomen zanesljivih znanstvenih podatkov in neodvisnih naknadnih ocen o učinkovitosti sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju;

20. vztraja, da bi morala EU v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi in v okviru svojega delovanja v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva spodbujati harmonizacijo pogojev za urejanje dostopa do afriških voda za vse tuje flote za lovljenje tuna in majhnih pelagičnih in pridnenih vrst, da bi vzpostavila ugodne pogoje za ribiče, ki svojo dejavnost izvajajo trajnostno in odgovorno;

21. poziva k razširitvi programov neodvisnih opazovalcev, ki prispevajo k spremljanju ribištva in zbiranju znanstvenih podatkov;

22. je prepričan, da je trajnostno in pravično izkoriščanje izrazito selivskih staležev ter čezkonskih in skupnih staležev v skladu z zahtevami iz Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in sporazuma Združenih narodov o staležu rib mogoče razviti le z regionalnim upravljanjem ribištva, ki vključuje opazovalne programe in inšpekcijske preglede (v pristanišču in na morju) ter nadzorne sisteme na regionalni ravni;

Torek, 12. april 2016

23. ugotavlja, da v organizaciji za ribolov tuna in drugih organizacijah za upravljanje ribištva sicer obstaja pravni okvir za regionalno upravljanje izrazito selivskih vrst, pa tudi drugih staležev, vendar so nekatera ribištva še vedno zunaj mreže teh organizacij, zato poziva Komisijo, naj si prizadeva za to, da se bodo vsa pomembna ribištva upravljala v okviru teh organizacij;

24. poziva Komisijo, naj več sredstev dodeli regionalnim organizacijam za upravljanje ribištva, saj imajo te ključno vlogo v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu;

25. je zaskrbljen, ker za nekatera ribištva, zlasti za skupne staleže, ki jih ni na odprtem morju, še vedno ni dejanskega foruma za regionalno sodelovanje in upravljanje; meni, da je to zelo problematično, zlasti kar zadeva staleže malih pelagičnih vrst v zahodni Afriki, saj so ti staleži strateškega pomena za prehransko varnost, kot je navedeno v svetovalnem mnenju Mednarodnega sodišča za pomorsko mednarodno pravo ⁽¹⁾;

26. poziva EU, naj uporabi svoj vpliv in zagotovi, da se bodo vsa ribištva regionalne razsežnosti upravljala v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva; zlasti jo poziva, naj se zavzema za to, da Odbor za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik namesto svetovalnega regionalnega svetovalnega organa FAO za ribištvo postane polnopravna regionalna organizacija za upravljanje ribištva s pristojnostjo odločanja;

27. je prepričan, da mora EU glede na to, da imajo flote EU dostop do drugih vrst ribištva (npr. za pridnene vrste), spodbujati ukrepe, ki veljajo za vse, da se zagotovi skladnost med industrijskimi in neindustrijskimi ribolovnimi flotami, zaradi česar bo morda potreben sistem razdelitve na območja, ki bo omogočil zaščito lokalnega neindustrijskega ribolovnega sektorja;

28. poziva, naj se opravi več študij o globokomorskih vrstah in habitatih, zlasti tistih, ki so še posebej občutljivi ali so bistveni za dolgoročno vzdržnost ekosistemov, ter naj se te vrste in habitati bolje zaščitijo;

29. spodbuja Komisijo, naj spodbuja uravnoteženo dodeljevanje dostopa v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, pri čemer je treba upoštevati okoljske in socialne učinke, potrebe po prehranski varnosti ter željo držav v razvoju, da razvijajo svoje ribištvo; ugotavlja, da je treba v vsako ponovno dodeljevanje dostopa vključiti vse flote, tako flote za ribolov v oddaljenih vodah kot tudi nacionalne flote, poleg tega mora to dodeljevanje temeljiti na ustreznih merilih za dodelitev, ki jih je razvila ustrezna regionalna organizacija za upravljanje ribištva;

30. pozdravlja zahtevo v temeljni uredbi, da morajo za vse tuje flote, ki svojo dejavnost opravljajo v državi, s katero ima EU sklenjen sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, veljati podobni pogoji za dostop, ki spodbujajo trajnostno ribištvo, saj je to pomemben ukrep, s katerim se bo zagotovilo, da bodo druge flote, ki lovijo v oddaljenih vodah, delovale v skladu z enakimi standardi kot flote EU, namesto da te standarde spodkopavajo; spodbuja Komisijo, naj odločno spremlja izpolnjevanje te zahteve;

31. poziva EU, naj svojo mrežo sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu in pogajanja v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva izkoristi za to, da zagotovi, da bodo partnerske države omejile dostop do presežnih staležev za vse flote za ribolov v oddaljenih vodah, kakor se to zahteva na podlagi Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in skupne ribiške politike ter kakor to počne EU, in naj flotam, ki delujejo v skladu z okoljsko in socialno najbolj trajnostno prakso za posamezno regijo in staleže, zagotovi preferenčni dostop;

32. je zaskrbljen zaradi morebitne prekinitve ribolovnih dejavnosti med dvema protokoloma, če se bodo pogajanja o novem protokolu zavlekla; poziva Komisijo, naj zagotovi pravno in ekonomsko varnost nosilcev dejavnosti, tako da zagotovi neprekinjenost ribolovnih dejavnosti med dvema protokoloma;

⁽¹⁾ Svetovalno mnenje Mednarodnega sodišča za pomorsko pravo z dne 2. aprila 2015, podano na zahtevo Podregionalnega odbora za ribištvo (SRFC): https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Torek, 12. april 2016

33. priznava pomen vzpostavitve širšega okvira z državami v razvoju, ki ne zajema le ribištva, temveč tudi predhodna in sledeča področja dobavne verige;
34. spodbuja EU, naj se ne pogaja za sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvu z državami, v katerih je korupcija sprejemljiva;
35. priznava pomen vzpostavitve širšega okvira z državami v razvoju, ki ribištvo povezuje z drugimi razvojnimi področji;
36. meni, da je priznavanje ribolovnih dovoljenj prek diplomatskih poti pomembno;
37. priznava, da je ribištvo, zlasti neindustrijsko ribištvo, pomembno za države v razvoju, saj prispeva k prehranski varnosti, lokalnemu gospodarstvu in zaposlovanju moških in žensk, kar pa ne posega v vlogo industrijskih ribiških dejavnosti, ki se izvajajo odgovorno in pregledno, pri zagotavljanju družbeno-gospodarskega razvoja obalnih območij in pri oskrbi z ribiški proizvodi;
38. poudarja, da mora EU spoštovati svojo obveznost, da s pomočjo vseh svojih politik, ki vplivajo na ribištvo v državah v razvoju (pomoč, trgovina, ribištvo), v teh državah spodbuja okoljsko in socialno trajnostno ribištvo;
39. poudarja pomen vključitve žensk v celotno vrednostno verigo, od financiranja do predelave in/ali trženja ribiških proizvodov; meni, da se bo s spodbujanjem dostopa žensk do teh dejavnosti okrepila njihova ekonomska moč in družbena vloga, kar bo pomembno prispevalo k zmanjševanju razlik med spoloma; vztraja, da je treba v odnosih EU z državami v razvoju večjo pozornost nameniti prednostnim nalogam v zvezi z enakostjo;
40. poudarja, da je treba spodbujati lokalni razvoj, in sicer s pomočjo sektorske podpore, povečanjem vloge ribištva partnerskih držav, zlasti s krepitvijo trajnostne akvakulture, razvojem in ohranjanjem neindustrijskega ribolova, izboljšanjem znanstvenega znanja o stanju staležev rib in spodbujanjem pobud lokalnih udeležencev iz zasebnega sektorja; poziva EU, naj v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu spodbuja dobro upravljanje, zlasti dobro upravljanje javnih prihodkov iz ribiškega sektorja in finančnih nadomestil;
41. meni, da bi morala EU spodbujati tretje države, začenši z državami, s katerimi se pogaja za doseg sporazuma o partnerstvu o trajnostnem ribolovu, naj vzpostavijo regulativni okvir za skupna podjetja EU in druge zainteresirane strani na področju ribolova, predelave in trženja; meni, da je takšen okvir najboljše sredstvo, da se zagotovi, da se bodo skupna podjetja ustanovljala in bodo delovala v skladu z visokimi standardi v zvezi s trajnostjo in preglednostjo, kot to spodbuja reformirana skupna ribiška politika, ter zagotavlja boljšo pravno stabilnost za subjekte EU pri podpiranju trajnostnega razvoja ribištva v tretjih državah;
42. vztraja, da morajo biti preglednost, odgovornost in sodelovanje deležnikov najpomembnejši elementi v odnosih med EU in tretjimi državami na področju ribištva;
43. poudarja, da morajo biti evropske naložbe v ribištva tretjih držav pod krinko skupnih podjetij vključene v skupno ribiško politiko; poudarja, da bi morala EU prek sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu spodbujati dialog s partnerskimi državami o vzpostavitvi regulativnega okvira, da bi zagotovili, da bi skupna podjetja v sektorju ribolova, predelave in trženja, ustanovljena s partnerji iz EU ali drugih držav, delovala pregledno in ne bi tekmovala z lokalnimi obrtniki in bi prispevala k razvojnim ciljem posamezne države.
44. upošteva poročilo Računskega sodišča, v katerem je poudarjeno, da je neizkoriščenost kvot v zvezi s tonažo, ki so bile nedavno sprejete v nekaterih protokolih, povzročila visoke stroške; zato poziva Komisijo, naj na tem področju v največji možni meri prepreči nepotrebne stroške za proračun EU;

Torek, 12. april 2016

45. meni, da bi moral imeti Parlament dejavnejšo vlogo, kot jo ima na podlagi sedanjega postopka odobritve, in vztraja, da ga je treba v vseh fazah postopka sklenitve ali podaljšanja sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju nemudoma in izčrpno obveščati, da se povečata preglednost in demokratična odgovornost protokolov;

46. priznava pomen zunanje razsežnosti skupne ribiške politike za ustvarjanje delovnih mest v EU in partnerskih državah, tudi z najemanjem lokalne posadke v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi; spodbuja plovila EU, naj po možnosti ulov za začetno predelavo raztovorijo v partnerskih državah; poziva, naj se instrumenti za zaščito delavcev in dostojne delovne pogoje vključijo v evropske uredbe na področju ribolova (zlasti glede na Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 188) in v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, da se zagotovijo enaki delovni pogoji, plačilo, varstvo pravic delavcev in raven usposabljanja za državljane EU in drugih držav;

47. toplo pozdravlja določbe o preglednosti v najnovjšem protokolu z Mavretanijo, saj se v njem država zavezuje, da bo objavila vse sporazume z državami ali zasebnimi subjekti, ki tujim plovilom zagotavljajo dostop do mavretanske izključne ekonomske cone, in poziva, naj se takšne določbe o preglednosti vključijo v vse sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi;

48. toplo pozdravlja tudi dejstvo, da protokol z Mavretanijo EU zagotavlja prednostni dostop do ribolovnih presežkov v tej državi, in spodbuja Komisijo, naj v pogajanjih o protokolih z drugimi tretjimi državami sledi temu zgledu, pri čemer naj upošteva stroge zahteve v zvezi s trajnostjo, ki jih morajo izpolnjevati flote EU;

49. odločno spodbuja Komisijo, naj zagotovi, da se bodo podobne določbe v zvezi s preglednostjo vključile v prihodnje protokole, kar bo omogočilo precej večjo preglednost v zvezi s skupnim ribolovnim naporom in pogoji za dostop; poziva, naj se posredujejo informacije o vsem ulovu plovil iz flot, ki imajo dovoljenje za ribolov v mavretanskih vodah, ter naj se objavijo pogoji za dostop;

50. poziva Komisijo, naj v okviru mednarodnih organov, v katerih sodeluje, spodbuja druge tretje države, da objavijo tudi pogoje drugih sporazumov, ki jih sklenejo z drugimi državami ali zasebnimi subjekti, vključno z identiteto plovil z dovoljenjem za ribolov ter njihovimi dejavnostmi in ulovom; prav tako spodbuja tretje države, naj upoštevajo resolucije regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki spodbujajo preglednost ribiških sporazumov;

51. spodbuja druge tretje države, naj upoštevajo priporočila, resolucije in sklepe regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki spodbujajo preglednost ribiških sporazumov v okviru izključnih ekonomskih con;

52. meni, da bi morala Komisija čim prej izboljšati preglednost, za kar bi morala vzpostaviti podatkovno bazo, ki bi zajemala vse zasebne sporazume med lastniki plovil iz EU in lokalnimi ali regionalnimi organi ali oblastmi ali tretjimi državami, ki se nanašajo na dostop do ribištva tretjih držav, vključno s pogoji dostopa, dovoljeno zmogljivostjo flote, identiteto plovil in njihovih ribolovnih dejavnosti, ter da bi morala biti ta baza javno dostopna, razen tistih delov, ki vsebujejo poslovno občutljive informacije;

53. ugotavlja, da lastniki plovil sklepajo zasebne sporazume z vladami tretjih držav, ki ne sodijo na področje uporabe skupne ribiške politike; je zaskrbljen, ker Komisija o tovrstnih sporazumih ni sistematično obveščena; je zaskrbljen, da bi lahko to v določenih okoliščinah povzročilo nelegalno konkurenco lokalnim ribiškim skupnostim držav v razvoju in lastnikom plovil iz EU, ki obratujejo v skladu z dvostranskimi sporazumi;

54. meni, da bi bilo treba plovilom, ki ribolov izvajajo v skladu z določbami sporazuma o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, vendar ne izpolnjujejo svojih obveznosti, kot je posredovanje podatkov državam članicam v skladu s pogoji ribolovnega dovoljenja, naložiti kazni iz uredbe o nadzoru ribolova in uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko nedovoljenem ribolovu, po potrebi tudi tako, da se jim ribolovno dovoljenje ne izda;

Torek, 12. april 2016

55. meni, da je obžalovanja vredno, da so se pri prejšnjih ocenah velikosti t. i. zunanje flote uporabljale različne opredelitve za vrste plovil, ki naj se upoštevajo, zaradi česar obstoječe ocene niso primerljive med seboj in je torej nemogoče analizirati velikost in razvoj flote skozi čas, kar zelo omejuje preglednost; spodbuja Komisijo, naj oblikuje opredelitev zunanje flote, ki zajema vsa plovila, ki ribolov izvajajo v vodah zunaj EU, pri čemer naj ustrezno pozornost nameni pomembnim posebnostim sporazumov s severnimi državami, da se omogoči časovna primerjava;

56. ugotavlja, da kljub vlogi generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju razlike med predpisi, ki se uporabljajo za flote EU in tretjih držav, ki obratujejo v istih vrstah ribištva, ribičem EU povzročajo velike težave; meni, da mora EU okrepiti svoja prizadevanja v Sredozemlju in tesneje sodelovati z lokalnimi organi, regionalnimi organizacijami, znanstvenimi ustanovami, opazovalnimi skupinami in ribiškimi grozdi posameznih držav; meni, da mora EU pomagati pri reševanju sporov med plovili v Sredozemlju, in poziva Komisijo, naj preuči možnosti za podporo in pomoč ribičem, ki so pogosto v sporu s plovili tretjih držav, in naj tesneje sodeluje z državami v južnem Sredozemlju;

57. pozdravlja nedavno objavo imen plovil, ki plujejo pod zastavo EU in imajo dovoljenje za ribolov zunaj voda EU, ter vztraja, da mora Komisija sproti objavljati te informacije, vključno s podatki o njihovih dejavnostih in ulovu;

58. ugotavlja, da je preglednost prvi pogoj za posvetovanje z deležniki v ribištvu, zlasti z delovno silo, ki se preživlja z ribolovom, in njihovo ozaveščeno udeležbo; meni, da je treba to posvetovanje in udeležbo spodbujati v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, vključno s pogajanjem o sporazumih in protokolih, pri njihovem izvajanju, dodeljevanju in uporabi sektorske podpore, delu v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva in izvajanju projektov razvojnega sodelovanja;

59. je seznanjen s tem, da temeljna uredba vsebuje določbo, ki od plovil, ki se izpišejo iz registra EU in se nato vanj spet vpišejo, zahteva, da navedejo informacije o svojih dejavnostih pred ponovnim vpisom; meni, da bi bilo treba to zahtevo okrepiti, tako da bi morale vsako plovilo pred vpisom v register Komisiji predložiti podatke o vseh zastavah, pod katerimi je plulo, ter da bi bilo treba te podatke vnesti v podatkovno bazo registra flote Skupnosti;

60. priznava delo, opravljeno na ravni EU, v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko nedovoljenemu ribolovu, ki ogroža staleže rib in pomeni nepošteno konkurenco ribičem, ki svojo dejavnost izvajajo zakonito; priznava prispevek uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu k spodbujanju trajnostnega ribolova na svetovni ravni; meni, da je EU zaradi svoje odločilne vloge, ki jo ima kot svetovni trg za ribe, zmožna pridobiti podporo drugih držav, tudi tistih, s katerimi je sklenila sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, in mednarodnih akterjev ter zagotoviti skupni pristop in učinkovit svetovni sistem za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu;

61. spodbuja razvoj edinstvenega mednarodnega sistema za registracijo vseh plovil, ki plujejo v mednarodnih vodah;

62. vztraja, da je treba uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu uporabljati dosledno, objektivno in pregledno ter na nediskriminatoren in usklajen način, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za flote in države, in spodbuja Komisijo in države članice, naj ravnajo v skladu s tem; poleg tega meni, da se uredba, če naj bo uspešna, ne sme podrežati kratkoročnim potrebam trgovinske politike EU ali se uporabljati kot orodje za nepošteno povečanje konkurenčnosti izvajalcev ribiške dejavnosti iz EU;

63. poziva Komisijo, naj preuči vključitev določb o delovnih pogojih v uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu;

64. poudarja, da bi morali sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu zagotoviti popolno sledljivost proizvodov morskega ribištva;

Torek, 12. april 2016

65. meni, da bi morali dvostranski in večstranski trgovinski sporazumi, ki jih sklene EU, spodbujati okoljsko trajnostne in socialno pravične pogoje za ribiško proizvodnjo v tretjih državah, na katere se nanašajo sporazumi, z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih omejitev dostopa do trga EU, tako da se ne ogrozi napredek, dosežen s to uredbo v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu; meni tudi, da bi bilo treba zahtevati izpolnjevanje teh pogojev za dajanje vseh rib ali ribiških proizvodov na evropski trg in da bi bilo treba vse ribe ali ribiške proizvode, pri katerem ni jamstva, da izpolnjujejo te pogoje ali zahteve za varstvo potrošnikov, prepovedati na evropskih trgih;
66. meni, da bi morali biti gospodarski, socialni in okoljski pogoji, ki prevladujejo pri pridobivanju in predelavi rib, jasni za potrošnika;
67. predlaga, naj določbe dvostranskih in večstranskih sporazumov vključujejo izrecen sklic na uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu, vključno s standardi, ki jih ta vsebuje; priporoča Komisiji, naj predlagačasno prekinitev trgovinskih odnosov s tretjo državo, opredeljeno v skladu s členom 31 te uredbe;
68. poziva Komisijo, naj v uredbo o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu vključi sistem, podoben sistemu TRACES (Trade Control and Expert System), za potrjevanje in navzkrižno preverjanje podatkov v zvezi s potrdili o ulovu in plovili ali za določanje minimalnega odstotka za preverjanje uvoza predelanih proizvodov;
69. meni, da je treba izdati podrobna navodila državam z rumenim ali rdečim kartonom in spremljati njihov napredek;
70. pozdravlja upoštevanje ribiških plovil kot ranljivih v okviru operacije Atalanta ter zahteva stalno podporo in zaščito za floto EU;
71. meni, da mora biti cilj pogajanj OZN za novi sistem mednarodnega upravljanja oceanov na območjih zunaj nacionalne pristojnosti doseganje sistema, ki omogoča preučevanje ter pravično, trajnostno in previdno uporabo virov mednarodnih oceanov, vključno s stalnim prizadevanjem za opredelitev ekološko ali biološko pomembnih morskih območij, da se uveljavi povezano omrežje zaščiteneh morskih območij;
72. želi spomniti, da mora Komisija kot varuhinja Pogodb skrbeti za to, da države članice v okviru zunanjih dejavnosti svojih državljanov in plovil izpolnjujejo obveznosti potrebne skrbnosti, in poziva EU, naj upošteva najnovejše svetovalno mnenje Mednarodnega sodišča za pomorsko mednarodno pravo, v katerem je bila EU priznana kot država zastave v okviru dvostranskih sporazumov;
73. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0119

Podaljšanje odobritve aktivne snovi glifosat

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o osnutku izvedbene uredbe Komisije o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 (D044281-01 – 2016/2624(RSP))

(2018/C 058/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka Izvedbene uredbe Komisije o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 (D044281/01,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽¹⁾, ter zlasti člena 20(1) Uredbe,
 - ob upoštevanju členov 11 in 13 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 7 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) o strokovnem pregledu ocene tveganja aktivne snovi glifosat ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane,
 - ob upoštevanju člena 106(2) in (3) Poslovnika,
- A. ker se po svetu med vsemi herbicidi trenutno proizvaja največ systemskega herbicida glifosata; ker se je njegova uporaba po svetu drastično povečala, in sicer za 260-krat v zadnjih 40 letih (z 3 200 ton leta 1974 na 825 000 ton leta 2014) ⁽⁵⁾;
- B. ker je glifosat neselektivni herbicid, ki uničuje vse zelenje; ker učinkuje tako, da ovira t. i. šikimatno pot, ki je prisotna tudi v algah, bakterijah in glivah; ker je bilo ugotovljeno, da komercialni pripravki glifosata v bakterijah *Escherichia coli* in *Salmonella enterica* serovar *Typhimurium* spreminjajo odziv na antibiotike;

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽⁵⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

Sreda, 13. april 2016

- C. ker se 76 % glifosata po svetu uporablja v kmetijstvu; ker se poleg tega širše uporablja tudi v gozdarstvu ter v urbani in vrtnarski rabi;
- D. ker so prisotnost glifosata in/ali njegovih ostankov zaznali v vodi, prsti, hrani in pijači, neživilskih izdelkih in v človeških telesih (npr. v urinu in materinem mleku);
- E. ker je splošno prebivalstvo izpostavljeno zlasti zaradi bivanja v bližini škropljenih območij, domače uporabe in prehrane; ker se izpostavljenost glifosatu povečuje zaradi povečanja skupne količine glifosata, ki je v uporabi; ker je treba redno spremljati učinek glifosata in najpogostejših dodatkov v njegovi sestavi na zdravje ljudi;
- F. ker se lahko v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 aktivna snov odobri le, če v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1272/2008 ni razvrščena kot rakotvorna skupine 1A ali 1B, razen če je izpostavljenost ljudi tej aktivni snovi zanemarljiva ali če obstaja resna nevarnost za zdravje rastlin, ki je ni mogoče obvladati na drug način;
- G. ker je Mednarodna agencija za raziskave raka (IARC) marca 2015 glifosat uvrstila med snovi, ki so „verjetno rakotvorne za ljudi“ (skupina 2A), in sicer na podlagi „omejenih dokazov“ raka pri ljudeh (iz primerov dejanske izpostavljenosti glifosatu), „zadostnih dokazov“ raka pri laboratorijskih živalih (iz študij „čistega“ glifosata) in „trdnih dokazov“ mehanističnih informacij v zvezi z rakotvornostjo „čistega“ glifosata in njegovih pripravkov (glede na genotoksičnost in oksidativni stres);
- H. ker so merila, ki jih Mednarodna agencija za raziskave raka uporablja za skupino 2A, primerljiva z merili za skupino 1B iz Uredbe (ES) št. 1272/2008;
- I. ker je Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) novembra 2015 kljub temu zaključila medsebojni strokovni pregled glifosata in ugotovila, da glifosat najverjetneje ne predstavlja tveganja za pojav raka pri ljudeh, dokazi pa ne podpirajo razvrstitve glede na morebitno rakotvornost v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008;
- J. ker Komisija z Izvedbeno uredbo (EU) št. .../... z dne XXX o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 (v nadaljnjem besedilu: osnutek izvedbene uredbe) na podlagi znanstvenega vrednotenja, ki sta ga opravila nemški zvezni inštitut za oceno tveganja in agencija EFSA, predlaga registracijo glifosata za najdaljše možno obdobje – do 30. junija 2031, in sicer za vse rabe, z omejitvijo za enega od dodatkov, predlaga pa tudi, naj države članice pripravijo seznam dodatkov, ki niso odobreni za vključitev v fitofarmaceutska sredstva, „brez pravno zavezujočih pogojev uporabe, upoštevale pa naj bi se samo potrditvene informacije o povzročanju endokrinih motenj“;
- K. ker je namen Uredbe (ES) št. 1107/2009 „zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in živali ter okolja ter izboljšati delovanje notranjega trga z uskladitvijo predpisov o dajanju fitofarmaceutskih sredstev na trg, hkrati pa izboljšati kmetijsko proizvodnjo“;
- L. ker je v besedilu Uredbe (ES) št. 1107/2009 navedeno, da „določbe te uredbe temeljijo na previdnostnem načelu, da bi zagotovili, da aktivne snovi ali sredstva, dani v promet, nimajo škodljivega vpliva na zdravje ljudi, živali ali okolje“; ker je navedeno tudi, da se državam članicam zlasti „ne sme onemogočiti uporabe previdnostnega načela, kadar obstaja znanstvena negotovost glede tveganja za zdravje ljudi ali živali ali za okolje, ki ga predstavljajo fitofarmaceutska sredstva, ki naj bi bila odobrena na njihovem ozemlju“;

Sreda, 13. april 2016

- M. ker v skladu s členom 13(2) Uredbe (ES) št. 1107/2009 vsaka odločitev o odobritvi ali neodobritvi ali pogojni odobritvi aktivne snovi temelji na poročilu Komisije o pregledu in drugih dejavnikih, povezanih z obravnavano zadevo, in previdnostnem načelu, kadar so pogoji iz člena 7(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 relevantni;
- N. ker člen 7(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 določa, da se lahko „v nekaterih primerih, kadar je po oceni razpoložljivih informacij ugotovljena možnost neželenih učinkov na zdravje, obstaja pa znanstvena negotovost, [...] sprejmejo začasni ukrepi za obvladovanje tveganja za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja, ki jo je Skupnost izbrala, dokler niso na voljo nadaljnje znanstvene informacije za bolj izčrpno oceno tveganja“;
- O. ker so glede na obstoječe polemike o rakotvornosti glifosata očitno izpolnjeni pogoji za uporabo previdnostnega načela iz Uredbe (ES) št. 178/2002;
- P. ker je v skladu s členom 14(2) Uredbe (ES) št. 1107/2009 najdaljše možno obdobje podaljšanja odobritve aktivne snovi 15 let; ker bi moralo biti zaradi varnosti obdobje odobritve sorazmerno z možnimi tveganji zaradi uporabe teh snovi, obenem pa bi morali pri vseh odločitvah o podaljšanju odobritve upoštevati izkušnje iz dejanske rabe fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo te snovi, ter napredek v znanosti in tehnologiji;
- Q. ker je evropska varuhinja človekovih pravic v svoji odločitvi v primeru 12/2013/MDC z dne 18. februarja 2016 o praksah Evropske komisije v zvezi z registracijo in dajanjem fitofarmaceutskih sredstev (pesticidov) v promet Komisijo pozvala, naj preveri svoj pristop k opredelitvi in izvajanju ukrepov za zmanjšanje tveganja (pogojev in omejitev) in vanje vključi nadaljnje zahteve, s katerimi bo zagotovila, da se Komisija ne bo izognila svoji odgovornosti zagotavljanja učinkovite zaščite zdravja ljudi in živali ter okolja, in sicer tako, da državam članicam omogoči skoraj popolno diskrecijsko pravico v zvezi z opredelitvami ukrepov za zmanjšanje tveganja za potencialno nevarne snovi, saj so ustaljena besedila zelo ohlapna in obstaja dvom, ali jih je sploh mogoče pravno opisati kot ukrepe za zmanjšanje tveganja;
- R. ker osnutek izvedbene uredbe ne predvideva pravno zavezujočih ukrepov za zmanjšanje tveganja, čeprav je bilo pri skoraj vseh oblikah uporabe glifosata ugotovljeno visoko dolgoročno tveganje za neciljne kopenske vretenčarje, vključno s sesalci in pticami; ker uporaba neselektivnega herbicida glifosata poleg neželenega plevela uniči tudi vse ostale rastline, pa tudi alge, bakterije in glive, in ima zato nesprijemljiv vpliv na biotsko raznovrstnost in ekosistem; ker na podlagi navedenega glifosat ne izpolnjuje merila iz člena 4(3)(e)(iii) Uredbe (ES) št. 1107/2009;
- S. ker je več držav članic že sprejelo previdnostne ukrepe za zaščito javnega zdravja in okolja; ker bi zaradi zagotavljanja enake ravni zaščite v vseh državah članicah morali v primeru odobritve aktivne snovi na ravni Unije določiti jasne in pravno zavezujoče pogoje njene uporabe;
- T. ker je Evropska agencija za varnost hrane na zahtevo Komisije v svoji presoji upoštevala poročilo Mednarodne agencije za raziskave raka, v katerem je glifosat opredeljen kot verjetno rakotvoren za ljudi; ker je pregled Evropske agencije za varnost hrane temeljil na številnih dokazih, tudi več študijah, ki jih Mednarodna agencija za raziskave raka v svojem poročilu ni upoštevala, kar naj bi bil tudi eden od razlogov, da so prišli do različnih zaključkov;

Sreda, 13. april 2016

- U. ker je vodja enote za pesticide pri Evropski agenciji za varnost hrane, ki je tudi vodila pregled, nekatere študije, ki jih Mednarodna agencija za raziskave raka ni upoštevala, označil za „ključne“ in „bistvene“; ker je Evropska agencija za varnost hrane doslej zavračala javni dostop do teh študij, saj naj bi njihovo razkritje škodilo poslovnim interesom vlagateljev; ker zaradi tega ni mogoče izvesti neodvisnega znanstvenega nadzora nad temi študijami; ker Evropska agencija za varnost hrane ni podala preverljivih utemeljitev, da bi razkritje škodilo gospodarstvu, kot od agencije zahteva člen 63 Uredbe (ES) št. 1107/2009;
- V. ker lahko v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾ institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo poslovnih interesov, razen če ne prevlada javni interes za razkritje; ker glede na obstoječe polemike med Mednarodno agencijo za raziskave raka in Evropsko agencijo za varnost hrane o javnosti tako pomembnemu vprašanju, kot je rak, in glede na svetovni pomen odločitve o podaljšanju odobritve ali pogojnem podaljšanju odobritve ali zavrnitvi podaljšanja odobritve glifosata nedvomno obstaja javni interes za razkritje teh študij;
- W. ker poleg resnih pomislekov o rakotvornosti glifosata obstajajo tudi dvomi o morebitni vlogi te snovi pri motnjah endokrinega sistema; ker je bilo ugotovljeno, da pripravki na podlagi glifosata motijo delovanje endokrinega sistema v človeških celičnih linijah, ob pomanjkanju ustreznih znanstvenih horizontalnih meril pa ni mogoče izključiti delovanja preko endokrinega sistema; ker bo Komisija do avgusta 2016 določila standarde za opredelitev endokrinih motilcev;
- X. ker je agencija EFSA navedla, da je zaskrbljujoče, da motenj endokrinega sistema ni bilo mogoče izključiti, saj zaradi pomanjkljivih podatkov ni bilo mogoče zaključiti ocene; ker je v točki 2.2 Priloge II k Uredbi (ES) št. 1107/2009 določeno, da se aktivna snov odobri le, če se predloži popolna dokumentacija; ker je to še toliko pomembneje glede na to, da Uredba (ES) št. 1107/2009 določa, da se aktivna snov odobri le, če se šteje, da nima lastnosti endokrinih motilcev, ki lahko škodljivo vplivajo na ljudi, razen če je izpostavljenost ljudi tej snovi zanemarljiva ali obstaja resna nevarnost za zdravje rastlin, ki je ni mogoče obvladati na drugačen način;
- Y. ker ni primerno, da Komisija to veliko pomanjkljivost rešuje prek potrditvenih podatkov, ki se posredujejo po odločitvi o ponovni odobritvi, saj naj bi se postopek s potrditvenimi podatki uporabljal le v nekaterih izjemnih primerih, kot je določeno v točki 2 Priloge II k Uredbi (ES) št. 1107/2009, in naj se ne bi nanašal na zahteve po podatkih, ki so obstajale v času predložitve vloge;
- Z. ker se je v zadnjih dvajsetih letih zbralo še več dokazov o škodljivih učinkih, zlasti dejstvo, da glifosat verjetno učinkuje na več metabolnih poti vretenčarjev, vključno s hepatorenalno okvaro in učinki na ravnovesje hranil zaradi kelatnega delovanja glifosata⁽²⁾;
- AA. ker je država članica poročevalka julija 2015 objavila, da namerava Evropski agenciji za kemikalije kot pristojnemu znanstvenemu organu za harmonizirano razvrščanje kemičnih snovi predložiti dokumentacijo za harmonizirano razvrstitev glifosata po Uredbi (ES) št. 1272/2008; ker naj bi bila vloga vložena konec marca 2016; ker naj bi postopek odločanja trajal 18 mesecev;

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

Sreda, 13. april 2016

- AB. ker se glifosat precej uporablja za t. i. desikacijo, pri čemer se dejanska kmetijska rastlina pred spravilom pridelka izsuši, da se pospeši zorenje in olajša spravilo pridelka („*green burndown*“); ker ta praksa nima samo zelo škodljivih učinkov na biotsko raznovrstnost, temveč tudi običajno povzroča veliko višje stopnje ostankov v končnem pridelku in s tem večjo izpostavljenost ljudi temu herbicidu v prehrani ⁽¹⁾; ker je zaradi te prakse kontaminirana tudi slama tretiranih rastlin, zaradi česar je ta neprimerna za krmo; ker je zaradi varovanja zdravja ljudi in okolja nesprejemljivo, da se herbicid neselektivno uporablja v te namene;
- AC. ker je velika večina gensko spremenjenih kmetijskih rastlin odporna proti glifosatu ⁽²⁾; ker se je leta 2012 56 % glifosata v svetovnem merilu uporabilo za gensko spremenjene kmetijske rastline, ki so odporne proti glifosatu ⁽³⁾;
- AD. ker je Evropski parlament leta 2015 in 2016 ugovarjal štirim različnim osnutkom izvedbenih aktov Komisije v zvezi z dajanjem proizvodov, ki vsebujejo gensko spremenjene kmetijske rastline, so iz njih sestavljeni ali proizvedeni, na trg ⁽⁴⁾, ⁽⁵⁾, ⁽⁶⁾, ⁽⁷⁾; ker so bile vse te rastline gensko spremenjene z namenom, da bi bile odporne proti glifosatu; ker so bile tri od teh rastlin gensko spremenjene tudi z namenom, da bi bile odporne proti drugemu herbicidu, torej da bi združevale odpornost proti več snovem;
- AE. ker je splošna uporaba glifosata za kmetijske rastline, ki so odporne proti njemu, v zadnjih dvajsetih letih privedla do razvoja odpornega plevela, ugotovljeno je namreč bilo, da večkratna uporaba glifosata brez menjavanja herbicidov ali spreminjanja metode za zatiranje plevela, zelo spodbuja razvoj odpornega plevela; ker kmetijsko-biotehnoške družbe zaradi tega kmetijskim rastlinam dodajajo še več lastnosti za odpornost proti herbicidom, kar dokazujejo trije od štirih primerov gensko spremenjenih rastlin, ki jim Evropski parlament nasprotuje, saj lahko ta praksa privede do povečanja večkratne odpornosti plevela ⁽⁸⁾; ker ta toksična spirala ni trajnostna;
- AF. ker študije dokazujejo, da se lahko z integriranim zatiranjem škodljivcev, ki temelji na diverzifikaciji posevkov, sistemih obdelave tal, obdobjih setve in mehanskem odstranjevanju plevela, zmanjša uporaba herbicidov, obenem pa ohrani pridelek, poleg tega je to tudi bolj trajnostno in okolju prijazno ter pomembno koristi biotski raznovrstnosti ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

⁽²⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽³⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

⁽⁴⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2015 o izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2015/2279 z dne 4. decembra 2015 o odobritvi dajanja na trg proizvodov, ki vsebujejo gensko spremenjeno koruzo NK603 × T25 (MON-00603-6 × ACS-ZM003-2), so iz nje sestavljeni ali proizvedeni, v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0456).

⁽⁵⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi dajanja proizvodov, ki vsebujejo gensko spremenjeno sojo MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1), so iz nje sestavljeni ali proizvedeni, na trg v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0040).

⁽⁶⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi dajanja proizvodov, ki vsebujejo gensko spremenjeno sojo FG72 (MST-FG072-2), so iz nje sestavljeni ali proizvedeni, na trg v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0038).

⁽⁷⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 3. februarja 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Komisije o odobritvi dajanja proizvodov, ki vsebujejo gensko spremenjeno sojo MON 87708 × MON 89788 (MON-87705-9 × MON-89788-1), so iz nje sestavljeni ali proizvedeni, na trg v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0039).

⁽⁸⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/herbicide_reduction_can_preserve_crop_yields_as_well_as_biodiversity_benefits_of_weeds_445na2_en.pdf

Sreda, 13. april 2016

- AG. ker je Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) leta 2015 ugotovila, da je bilo za nekatere pesticide vključno z glifosatom, število določitev najvišje mejne vrednosti ostankov (MRL) na podlagi poročil bistveno nižje od tega, koliko bi jih potrebovali, da bi lahko prišli do trdnih zaključkov; ker bi morale države poročevalke po mnenju agencije EFSA razširiti obseg uporabljenih analitičnih metod za MRL, da se zagotovi, da stopnja detekcije in stopnja prekoračitve MRL ne bosta neobjektivni zaradi nizkega števila določitev ali pomanjkanja podatkov nekaterih držav ⁽¹⁾;
- AH. ker je bilo glasovanje o osnutku izvedbene uredbe o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v stalnem odboru za fitofarmacevtska sredstva marca 2016 prestavljeno;
- AI. ker je ameriški Urad za nadzor javne porabe (GAO) Uradu za prehrano in zdravila (FDA) nedavno izdal priporočilo, naj oceni tveganje in razkrije informacije v zvezi z ostanki glifosata, v povezavi z javnim zdravjem;
1. meni, da osnutek izvedbene uredbe Komisije ne zagotavlja visoke ravni zaščite zdravja ljudi in živali ter okolja, ne upošteva previdnostnega načela in presega izvedbena pooblastila iz Uredbe (ES) št. 1107/2009;
 2. poziva Komisijo, naj predloži nov osnutek izvedbene uredbe, v katerem se bo trajnostna raba herbicidov, ki vsebujejo glifosat, bolje obravnavala; poziva Komisijo, naj državam članicam priporoči, da zlasti omejijo ali prepovejo prodajo glifosata nepoklicnim uporabnikom, in naj skupaj s strokovnjaki iz držav članic oceni nepoklicno uporabo fitofarmacevtskih sredstev in pripravi predloge, razvije usposabljanje in odobritev za poklicne uporabnike, zagotovi boljše informacije o uporabi glifosata in naj uvede stroge omejitve za uporabo sredstev, ki vsebujejo aktivno snov glifosat, pred pravilom pridelkov;
 3. poziva Komisijo, naj odobritev glifosata podaljša za sedem let; želi spomniti, da lahko Komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 prekliče odobritev aktivne snovi v obdobju njene registracije, če se na podlagi novih znanstvenih dokazov ugotovi, da ta snov ne izpolnjuje več meril za odobritev; poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo pripravo seznama dodatkov, ki niso odobreni za vključitev v fitofarmacevtska sredstva; pozdravlja izključitev polietoksiliranega lojevega amina iz uporabe v fitofarmacevtskih sredstvih, ki vsebujejo glifosat;
 4. poziva Komisijo, naj zlasti ne odobri nepoklicne uporabe glifosata;
 5. poziva Komisijo, naj zlasti ne odobri uporabe glifosata v bližini javnih parkov, javnih igrišč in javnih vrtov;
 6. poziva Komisijo, naj zlasti ne odobri kmetijske uporabe glifosata, kjer integrirani sistemi zatiranja škodljivcev zadostujejo za zatiranje pleveli;
 7. poziva Komisijo, naj odobritev ponovno preuči glede na to, da je treba Evropski agenciji za kemikalije še predložiti dokumentacijo v zvezi s harmonizirano razvrstitvijo glifosata v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008;
 8. poziva Komisijo, naj nemudoma zagotovi neodvisen pregled splošne toksičnosti in razvrstitve glifosata na podlagi vseh razpoložljivih znanstvenih dokazov, vključno z dokazi v zvezi z rakotvornostjo glifosata, pa tudi morebitnim povzročanjem endokrinih motenj v skladu s pričakovanimi znanstvenimi horizontalnimi merili za endokrine motilce;

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/4038.pdf

Sreda, 13. april 2016

9. poziva Komisijo in Evropsko agencijo za varnost hrane, naj glede na prevladujoči javni interes takoj razkrijeta vse znanstvene dokaze, na katerih temelji pozitivna razvrstitev glifosata in predlagano podaljšanje njegove odobritve; poziva Komisijo, naj si prizadeva za lažje popolno razkritje znanstvenih dokazov, ki se uporabljajo v okviru postopka EU za ocenjevanje;
 10. poziva Komisijo, naj pooblasti Urad za prehrano in veterinarstvo za testiranje in spremljanje ostankov glifosata v hrani in pijači, proizvedeni v Uniji, in v uvoženih pridelkih;
 11. poziva Komisijo in države članice, naj financirajo raziskave in inovacije na področju alternativnih trajnostnih in stroškovno učinkovitih rešitev za proizvode za zatiranje škodljivcev in tako zagotovijo visoko raven varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja;
 12. meni, da je pomembno, da Komisija na podlagi te resolucije sprejme ustrezne ukrepe, če želi doseči zaupanje v institucije Evropske unije in med njimi;
 13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0120

EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet (2015/2272(INI))**

(2018/C 058/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3(1), (2) in (5), člena 21, zlasti odstavkov (1), (2) točke (h) in drugega pododstavka odstavka 3, ter členov 8, 22, 24, 25, 26, člena 42, zlasti odstavka (7) in člena 46 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije iz leta 2003 in poročila iz leta 2008 o njenem izvajanju,
- ob upoštevanju poročila podpredsednice/visoke predstavnice z naslovom EU v spreminjajočem se globalnem okolju – bolj povezan, konflikten in kompleksen svet,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice z naslovom Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz (JOIN(2013)0030),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska agenda za varnost (COM(2015)0185),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice z naslovom Pregled evropske sosedске politike (JOIN(2015)0050),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. maja 2015 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2016 o klavzuli o vzajemni obrambi (člen 42(7) PEU) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z 19. in 20. decembra 2013 (EUCO 217/13) in s 25. in 26. junija 2015 (EUCO 22/15) ter sklepov Sveta o SVOP z 18. maja 2015 (8971/15),
- ob upoštevanju sklepa Sveta (SZVP) 2015/1835 z dne 12. oktobra 2015 o določitvi statuta, sedeža in načina delovanja Evropske obrambne agencije ⁽³⁾,
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice z naslovom Strategija Evropske unije za kibernetško varnost: odprt, varen in zanesljiv kibernetški prostor (JOIN(2013)0001),
- ob upoštevanju strategije Evropske unije za pomorsko varnost, kot jo je sprejel Svet Evropske unije 24. junija 2014,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0213.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0019.⁽³⁾ UL L 266, 13.10.2015, str. 55.

Sreda, 13. april 2016

- ob upoštevanju Natovega strateškega koncepta iz leta 2010 in deklaracije z vrha zveze Nato v Walesu iz leta 2014,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2015 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2014 in politiki Evropske unije na tem področju ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo ter akcijskega načrta za njegovo izvajanje, ki ga je Svet za zunanje zadeve sprejel 25. junija 2012,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2015 o izvozu orožja: izvajanje Skupnega stališča 2008/944/SZVP ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju agende za trajnostni razvoj do leta 2030, kot jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov septembra 2015, ter pariškega sporazuma o podnebnih spremembah,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za mednarodno trgovino,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in Odbora za razvoj (A8-0069/2016),
- A. ker so številni sedanji in prihodnji izzivi ter grožnje, s katerimi se sooča EU, zapleteni in medsebojno povezani ter izhajajo iz državnih in nedržavnih akterjev in izvirajo tako znotraj skupnih meja kot izven njih; ker je treba povezati lokalno, regionalno in globalno raven; ker potrebujemo močno politično voljo in vodenje za odločno skupno ukrepanje s strani EU in njenih držav članic, če želimo proaktivno, kolektivno in učinkovito odgovoriti na te izzive, da bi zavarovali vrednote in družbeni model EU ter zagotovili, da bo EU učinkovit in bolj strateški akter in da bo prispevala k svetovni varnosti; ker mora globalna strategija EU za zunanjo in varnostno politiko tlakovati pot za ta razvoj z opredelitvijo politične ravni ambicij EU kot mednarodnega akterja;
- B. ker mora Evropska unija temeljito oceniti poslabšanje razmer v svojem neposrednem strateškem okolju in s tem povezanih dolgoročnih posledic; ker dejstvo, da se vse več kriz pojavlja hkrati in da imajo vse bolj neposreden vpliv tudi na ozemlje EU, pomeni, da se nobena država članica nanje ne more odzvati sama in da moramo Evropejci skupaj izpolnjevati svojo odgovornost za zagotavljanje varnosti;
- C. ker nevarnosti, ugotovljene v evropski varnostni strategiji iz leta 2003 –terorizem, orožje za množično uničevanje, regionalni konflikti, propad držav in organiziran kriminal – ostajajo v veliki meri prisotne; ker se danes EU sooča s številnimi in nepredvidenimi dodatnimi izzivi, kot so poskusi revizionističnih sil, da bi s kršenjem mednarodnega prava spreminjale meje in spodbijale mednarodni red, ki temelji na pravilih, podnebne spremembe, počasna gospodarska rast, množični migracijski in begunski tokovi ter največja begunska kriza po drugi svetovni vojni, pa tudi tehnološki razvoj na področju vesolja in kibernetike, finančni kriminal, širjenje jedrskega orožja in oboroževalna tekma, hibridno in asimetrično vojskovanje ter grožnje;
- D. ker evropska varnost temelji na Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE); ker je Evropska unija ključni akter v OVSE;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0472.

Sreda, 13. april 2016

- E. ker mora zaradi slabšanja regionalne varnosti EU prednostno obravnavati stabilizacijo svojega neposrednega sosedstva, pri tem pa ne sme zapostaviti svojih globalnih zavez; ker varnostne krize na pragu EU še poglobljajo in oblikujejo globalni trendi, učinkovito upravljanje regionalne varnosti pa je pogoj za zmožnost EU za globalno delovanje;
- F. ker je Evropski svet 26. junija 2015 visoko predstavnico pooblastil za nadaljevanje procesa strateškega razmisleka, z namenom priprave globalne strategije EU za zunanjo in varnostno politiko ob tesnem sodelovanju z državami članicami, ki jo je treba predložiti Evropskemu svetu do junija 2016;
- G. ker hiter in učinkovit odgovor EU na grožnje zahteva čvrsto solidarnost med državami članicami, premostitev ovir in odpravo omejenega razmišljanja v institucijah ter v tujih predstavništvih Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) in državah članicah, pa tudi dodelitev zadostnih in prožnih proračunskih sredstev za podpiranje uresničevanja interesov EU; ker učinkovita evropska strategija zahteva predvsem močno politično voljo in občutek skupnega cilja vseh držav članic, da bi razvijale in uporabljale dejanske evropske instrumente;
- H. ker je treba raznovrstne grožnje, ki imajo za tarčo posamezne države članice, obravnavati kot grožnje zoper celotno Unijo, kar zahteva čvrsto enotnost in solidarnost med državami članicami ter dosledno skupno zunanjo in varnostno politiko;
- I. ker bi morala biti v središču nove strategije celostni pristop ter skladna in usklajena uporaba instrumentov zunanje in notranje politike EU; ker izvoza orožja s strani EU ni mogoče obravnavati kot vprašanje, ki je v neposrednem varnostnem interesu EU, in ker bi bilo treba v okviru razvoja globalne strategije EU upoštevati Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP; ker je glavni cilj Unije spodbujanje njenih vrednot, s čimer prispeva k miru, varnosti in trajnostnemu razvoju Zemlje ter k solidarnosti in vzajemnemu spoštovanju med narodi; ker se ti temeljni cilji ne smejo zanemarjati, ko Unija sprejema ukrepe za izvajanje svojih notranjih in zunanjih politik; ker mora Unija, tudi ko deluje v smeri spodbujanja svojih poslovnih interesov, vedno zagotavljati, da so njeni ukrepi v skladu s cilji glede ohranjanja miru in varstva človekovih pravic;
- J. ker mora biti EU v tako nestabilnem in negotovem mednarodnem okolju strateško neodvisna, da lahko zagotavlja varnosti ter spodbuja svoje interese in vrednote;
- K. ker mora biti človekova varnost v središču globalne strategije EU in ker je treba, kar zadeva varnost, v celoti upoštevati vidik enakosti spolov ter resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1325;
- L. ker si je EU po sprejetju evropske varnostne strategije leta 2003 določila za cilj vzpostavitev mednarodnega reda na podlagi učinkovitega multilateralizma in pravic mednarodnega prava;
- M. ker mora biti nova strategija skladna z agendo za trajnostni razvoj do leta 2030;
- N. ker bi morali prihodnjo strategijo spremljati z letnimi poročili o izvajanju, strategija pa bi morala vključevati naslednje cilje, ki bi jih bilo treba podrobneje razviti v okviru podstrategij, ki bi opredeljevale posebne določbe za različna področja ukrepanja;

Sreda, 13. april 2016

Zaščita Evropske unije

1. ugotavlja, da je cilj Evropske unije spodbujati mir, svoje vrednote in blaginjo svojega prebivalstva ter obenem zagotavljati varnost svojih državljanov in ozemlja; poudarja, da zunanje delovanje Unije sledi načelom iz člena 21 PEU; poudarja, da mora EU zato zagotoviti tako notranjo kot zunanjo odpornost, zmožnost predvidevanja, preprečevanja in reševanja predvidljivih izzivov in groženj in biti pripravljena na hitro ukrepanje v primeru nepredvidenih kriz, pa tudi zmožnost, da si opomore od različnih vrst napadov, pri čemer mora ohraniti zanesljivo oskrbo z energijo in surovinami ter obenem upoštevati posledice podnebnih sprememb, ki jih je treba nujno obravnavati, EU pa mora prevzeti vodilno vlogo pri globalnih ukrepih na področju podnebja in spodbujanju trajnostnega razvoja;

2. meni, da mora strategija EU za soočanje s spreminjajočim se globalnim okoljem temeljiti na:

(a) prepoznavanju groženj in izzivov ter njihovi prednostni razvrstitvi;

(b) opredelitvi odzivov nanje;

(c) določitvi potrebnih sredstev;

3. poudarja, da so meje vsake države članice tudi meje Unije in da jih je treba kot takšne braniti;

4. zavzema stališče, da ima EU kot globalni akter ključno vlogo pri spoštovanju načel mednarodnega prava o človekovih pravicah, zlasti načela univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic; zato meni, da je treba človekove pravice smiselno vključiti v novo globalno strategijo, in sicer za polno izvajanje strateškega okvira EU, smernic o človekovih pravicah ter akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo; v zvezi s tem poudarja, da se je treba vsakič posvetovati s civilno družbo EU, države članice in tretje države, s čimer bi se strokovnjakom ter zagovornikom človekovih pravic omogočilo ozaveščanje ter izostritev zunanje in varnostne politike EU; poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da bo v okviru zunanje politike EU sprejet strateški pristop k človekovim pravicam s poudarkom na konkretnih ukrepih in rezultatih ter skladnim delovanjem EU na področju človekovih pravic v različnih državah in regijah, ne glede na pomisleke v zvezi z varnostjo, zunanjo politiko, trgovino, energetiko, pomočjo ali druge pomisleke;

5. meni, da je ključno, da se opredeli resnični skupni interes na področju zunanje politike vseh 28 držav članic EU za vsako območje na svetu in vsako pomembno področje politik; poleg tega poudarja, da bi že samo razkritje teh skupnih interesov bistveno okrepilo EU kot akterja na področju zunanjih zadev; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj ESZD zadolži, da opredeli te posebne interese ter pomaga pri določitvi strateških in operativnih ciljev, ki bi lahko neposredno vodili do oprijemljivih rezultatov;

6. meni, da so ZDA ključni strateški partner EU; ugotavlja, da morajo biti EU in njene države članice bolj enotne in pripravljene sprejeti večjo odgovornost za lastno kolektivno varnost in teritorialno obrambo in se manj zanašati na ZDA, zlasti v sosedstvu Evrope; poudarja, da mora čezatlantsko zaveznitvo ostati ključni steber globalnega sistema, ki temelji na pravilih; zato poziva EU in države članice, naj okrepijo svoje obrambne zmogljivosti, da se bodo pripravljene odzvati na širok spekter civilnih, vojaških in hibridnih groženj ter tveganj v sinergiji z Natom ter da bodo v celoti uporabile določbe iz Lizbonske pogodbe o skupni varnostni in obrambni politiki;

7. zaradi tega nujno poziva EU, naj okrepi dosledno in strukturirano sodelovanje pri raziskavah na področju obrambe, industrijsko bazo in kibernetško obrambo z združevanjem in souporabo ter drugimi projekti sodelovanja, da bi se nacionalni obrambni proračuni porabili učinkoviteje, da bi se dosegel skupni cilj, v skladu s katerim bi se 2 % odhodkov za obrambo porabila za financiranje raziskav, in da bi se v naslednjem večletnem finančnem okviru začel izvajati program na področju obrambnih raziskav in tehnologije, ki bi ga financirala EU; meni, da je treba vlogo Evropske obrambne agencije

Sreda, 13. april 2016

okrepiti, njena sredstva pa povečati, da bo lahko delovala učinkovitejše; meni, da bi morale države članice sprejeti več odgovornosti za vzpostavitev nujno potrebnih evropskih zmogljivosti in prispevanje k strateški avtonomnosti EU, povečati svoje odhodke za vojaške raziskave prek Evropske obrambne agencije in okrepiti tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe (EDTIB) in evropski obrambni trg; poziva države članice, naj pregledneje in odgovorneje uporabljajo proračune za varnost in obrambo; države članice poziva tudi, naj zagotovijo, da so na voljo ustrezne zmogljivosti za opravljanje nalog iz člena 43 PEU, tudi za ustrezne mirovne misije ZN; poleg tega meni, da bi bilo treba izboljšati evropske obveščevalne izmenjave ter razviti resnično evropske zmogljivosti na področju obveščevalne dejavnosti in napovedovanja ter zanje vzpostaviti ustrezne mehanizme nadzora;

8. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj obravnava nejasnosti glede klavzule o vzajemni obrambi iz člena 42 (7) PEU ter opredeli smernice in načine za njeno izvajanje, da se bodo lahko države članice učinkovito odzvale, kadar se bo klavzula uveljavljala;

9. močno kritizira Komisijo, ker ni pravočasno izpolnila nalog, katere ji je naložil Evropski svet 2013 v zvezi z načrtovanim časovnim načrtom za celostni režim zanesljive oskrbe z energijo na ravni EU, načrtovano zeleno knjigo o nadzoru obrambnih in občutljivih varnostnih industrijskih zmogljivosti, spremljanjem javnih naročil za obrambo in varnost ter trgovino med vladami v obrambnem sektorju;

10. je seznanjen s sklepom Sveta (SZVP) 2015/1835 z dne 12. oktobra 2015; poziva vodjo Evropske obrambne agencije in podpredsednico/visoko predstavnico, naj obvestita Parlament, kako ta sklep Sveta odraža večkrat izražen poziv Parlamenta, da je treba okrepiti Evropsko obrambno agencijo s financiranjem njenih stroškov za zaposlene in za delovanje iz proračuna Unije;

11. meni, da bi moral biti glavni cilj premik v smeri stalnih skupnih mednarodnih vojaških enot, skupnih obrambnih sil in v opredelitev skupne obrambne politike, kar bi moralo naposled privedi do evropske obrambne unije; v zvezi s tem poziva k oblikovanju stalnih vojaškega poveljstva EU, da bi se izboljšale zmogljivosti vojaškega obvladovanja kriz, ter k zagotavljanju načrtovanja ravnanja v nepredvidljivih razmerah in interoperabilnosti sil in opreme; poziva države članice, naj kolektivno, dvostransko in v regionalnih grozdih okrepijo sodelovanje na področju obrambe; podpira sprejetje bele knjige o obrambi EU, ki naj temelji na globalni strategiji EU;

12. meni, da bi morala sedanja uporaba člena 42(7) PEU spodbuditi izkoriščanje potenciala vseh določb Pogodbe, ki se nanašajo na varnost in obrambo;

13. poudarja odločilni pomen krepitve sodelovanja med EU in Natom, ki bi moralo zagotavljati usklajevanje med operacijami, ter podpira oblikovanje evropskih zmogljivosti, ki bi okrepile Nato pri obrambi ozemlja in bi lahko neodvisno izvajale intervencijske operacije izven meja EU; poudarja, da bi morala SVOP okrepiti evropski steber Nata in zagotavljati, da evropske članice Nata dejansko izpolnjujejo svoje obveznosti do Nata; predlaga združitev konceptov bojnih skupin EU in Natovih reakcijskih sil; opozarja, da bi morali vojaški prispevki temeljiti na načelu solidarnosti med državami članicami EU;

14. poudarja, da je nadzor nad izvozom orožja sestavni del zunanje in varnostne politike EU ter da bi ga morala usmerjati načela iz člena 21 PEU, zlasti spodbujanje demokracije in pravne države ter ohranjanje miru, preprečevanje sporov in krepitev mednarodne varnosti; opozarja, da je treba obvezno zagotoviti skladnost med izvozom orožja in verodostojnostjo EU kot svetovne zagovornice človekovih pravic; je trdno prepričan, da bi učinkovitejše izvajanje osmih meril Skupnega stališča pomembno prispevalo k razvoju globalne strategije EU;

15. poziva države članice, naj spoštujejo skupno stališče o izvozu orožja ter prekinajo trgovino z orožjem s tretjimi državami, ki ne izpolnjujejo navedenih meril;

Sreda, 13. april 2016

16. podpira dodatno krepitev učinkovitega upravljanja globalnih skupnih področjih, kot so morje, zrak, vesolje in kibernetki prostor;

17. je seznanjen z vedno večjo vlogo, ki jo ima tehnologija v naših družbah, ter ugotavlja, da mora biti politika EU odzivna na hitre spremembe v tehnološkem razvoju; v zvezi s tem poudarja, da imata lahko internet in tehnologija temeljno vplivno vlogo pri razvoju, demokratizaciji in emancipaciji državljanov po svetu, ter zato poudarja, kako pomembno je, da si EU prizadeva za spodbujanje in varovanje brezplačnega in odprtega interneta ter za varovanje digitalnih pravic;

18. poudarja, da bi se moral učinek tehnologij kazati tudi v globalni strategiji in pobudah za kibernetko varnost, izboljšanje položaja človekovih pravic pa bi bilo treba kot sestavni del vključiti v vse politike in programe EU, če je to primerno, da bi spodbudili napredek na področju varovanja človekovih pravic, podpiranje demokracije, pravne države in dobrega upravljanja ter mirno reševanje sporov;

Stabilizacija širšega sosedstva Evrope

19. meni, da bi morala EU, da bi bila kot globalni akter bolj učinkovita in verodostojna, prevzeti večjo odgovornost in se osredotočiti na zapolnitev varnostne praznine v svoji bližini in v svojem širšem sosedstvu ter na ustvarjanje razmer za stabilnost in blaginjo na podlagi pravne države in spoštovanja človekovih pravic, kar pa nujno zajema obravnavanje temeljnih vzrokov za sedanje vojne in konflikte, migracijske tokove in begunsko krizo;

20. je prepričan, da bi si morala EU bolj prizadevati za diplomacijo umirjanja razmer, zlasti v južnem sosedstvu; meni, da bi morala nova strategija vključevati načine, kako bi lahko EU gradila na podlagi nedavnega jedrskega dogovora z Iranom ter spodbujala nadaljnjo krepitev zaupanja in drugih regionalnih dogovorov na področju varnosti, ki bi lahko izhajali tudi iz izkušenj Evrope z regionalnimi varnostnimi ureditvami, kot je konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi, ter sporazumi, kot je Helsinška sklepna listina;

21. meni, da bi morala EU za vzpostavitev stabilnosti in miru ter spodbujanje človekove varnosti, pravne države, spoštovanja človekovih pravic in demokratizacije ohraniti svoje zaveze glede širitve in povezovanja, in sicer na podlagi politik, ki spodbujajo gospodarsko rast in vključujoče družbe, ter še naprej sodelovati z zelo tesno pridruženimi državami v okviru nedavno revidirane evropske sosedске politike; opozarja, da lahko vsaka evropska država v skladu s členom 49 Pogodbe o Evropski uniji zaprosi za članstvo v Evropski uniji, pod pogojem, da sprejme kopenhavnska merila, ki so določena ter o katerih se ni mogoče pogajati, in načela demokracije, spoštuje temeljne svoboščine, človekove pravice in pravice manjšin ter zagotavlja pravno državo; meni, da bi morala EU stalno ohranjati dosledno in skladno sodelovanje v svojem vzhodnem in južnem sosedstvu;

22. verjame, da je za sedanjo begunsko krizo potreben celosten evropski pristop in nujno usklajeno ukrepanje, pri čemer je treba uporabljati tako zunanje kot notranje instrumente; poziva k dolgoročni strategiji in trajnostnemu upravljanju azilne in migracijske politike ter politike ponovnega sprejema na podlagi skupnih načel in solidarnosti ter ob ustreznem upoštevanju človekovih pravic in varnosti; poziva h krepitvi schengenskega sistema, evropske mejne in obalne straže ter agencije FRONTEX; v tem okviru poziva Komisijo, naj predlaga učinkovite in trajnostne rešitve; glede tega meni, da bi morala EU spodbujati bolj praktičen in celovit pristop do pomoči Afriki, Bližnjemu vzhodu ter nestabilnim in k vojnarnagnjenim državam in regijam;

23. meni, da je vključujoča večstranska diplomacija z usklajevanjem in pod vodstvom podpredsednice/visoke predstavnice ključna za reševanje konfliktov ter krizno upravljanje v sosedstvu in na globalni ravni; poudarja, da je treba razviti bolj strateško usmeritev, skladnost in pozitivne sinergije med vedno bolj prepletenimi politikami zunanjega delovanja in notranjimi politikami na ravni EU, v državah članicah ter med ESZD in Komisijo;

Sreda, 13. april 2016

Okrepiti večstransko globalno upravljanje

24. meni, da bi morala biti EU regionalno usmerjen konstruktiven in odporen globalni akter s potrebnimi civilnimi in vojaškimi sredstvi ter da bi morala stremeti k temu, da postane ustvarjalec pravil in da prispeva k učinkovitemu večstranskemu globalnemu upravljanju in ga utrjuje s ciljem krepitve demokracije, dobrega upravljanja, pravne države in človekovih pravic; poudarja, da je skupna varnostna in obrambna politika bistveni instrument za preprečevanje in reševanje kriz;

25. poziva institucije in države članice EU k spodbujanju celovitega/skupnega/celostnega pristopa v svojem zunanjem delovanju ter k upoštevanju neločljive povezave med notranjo in zunanjo varnostjo; glede tega poziva EU, naj razvija sinergije med varnostjo, razvojem, trgovino, človekovimi pravicami, dejavnostmi spodbujanja demokracije in zunanjim delovanjem EU ter naj te politike vključi v svojo globalno strategijo; poudarja, da si mora Unija tudi pri ukrepih na področju trgovine prizadevati za doseganje ciljev glede neširjenja orožja, spodbujanja miru in varstva človekovih pravic;

26. opozarja na pomembno in vse večjo vlogo, ki jo bo imela energetska varnost pri notranjem razvoju EU, ter njene povezave z lokalnimi, regionalnimi in mednarodnimi partnerji; poziva k hitremu in celovitemu izvajanju petih stebrov energetske unije; meni, da je v strateškem interesu EU, da Komisiji zagotovi posebno pravico do sodelovanja pri pogajanjih v zvezi z vsemi pogodбами s področja oskrbe z energijo iz tretjih držav in proizvodnje v njih ter do sopodpisovanja tovrstnih pogodb;

27. poudarja, da potrebujemo politično voljo v državah članicah, da bomo bolj fleksibilni glede zadev s področja skupne varnostne in obrambne politike, da se tako ustvari resničen zagon na tem področju; podpira vzpostavitev formata Sveta ministrov za obrambo kot tudi redna srečanja Evropskega sveta na temo obrambe; poziva države članice, ki to želijo, k vzpostavitvi stalnega strukturiranega sodelovanja na področju obrambe; v zvezi s tem poudarja potrebo po premagovanju strukturnih omejitev, povezanih zlasti z oceno potreb, zmogljivostmi (civilnimi in vojaškimi) ter skupnim financiranjem; meni, da sta stalno strukturno sodelovanje na področju obrambe (PESCO) in člen 44 PEU predstavljata najprimernejša institucionalna kanala za realen napredek te skupne politike;

28. podpira načelo, da bi se morale države članice EU zavezati, da bodo do leta 2024 porabile vsaj 2 % svojega BDP za odhodke na področju obrambe, da bi vzpostavile potrebne in ustrezne civilne in vojaške zmogljivosti za izvajanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike/skupne varnostne in obrambne politike ter obenem izboljšale ekonomije obsega prek skupnega razvijanja in sodelovanja ter manjšanja neenakosti med državami članicami;

29. poudarja, da je krepitev sodelovanja s svetovnimi in regionalnimi akterji glede globalnih groženj in izzivov potrebna, če želimo doseči globalni red, ki temelji na pravilih; meni, da povezovanje specifičnih sektorskih vprašanj z zainteresiranimi regionalnimi akterji omogoča širjenje evropskih vrednot in prispeva k rasti in razvoju; opozarja, da so vzroki za globalne grožnje pogosto lokalni in da je zato za njihovo odpravo potrebno sodelovanje lokalnih akterjev; ugotavlja, da je vzpostavljanje tesnejših odnosov z nedržavnimi akterji, lokalnimi in regionalnimi vladami ter civilno družbo prav tako ključno za zagotavljanje celostnega pristopa h globalnim izzivom, kot so podnebne spremembe in terorizem, pregledati pa je treba način, na katerega EU vzpostavlja in opredeljuje partnerstva, da bi se okrepil občutek partnerjev za lastništvo ter dodatno vključil pristop z več deležniki;

30. meni, da mora sodelovanje s ključnimi globalnimi in regionalnimi akterji – državami, organizacijami in institucijami – temeljiti na temeljnih načelih in strateških interesih Unije, spoštovanju mednarodnega prava ter opredeljenih skupnih ciljih in interesih, pri čemer je treba upoštevati njihovo strateško težo in potencialni prispevek k reševanju globalnih groženj in izzivov; meni, da lahko strateški projekti povezljivosti odigrajo bistveno vlogo pri vzpostavljanju trdnih in stabilnih odnosov s ključnimi partnerji Evrope;

31. poziva h krepitvi sodelovanja z regionalnimi silami in okviri pri zasledovanju trajnostnih sinergij glede miru, varnosti, preprečevanja konfliktov in obvladovanja kriz ter k čvrstejši podpori za države, ki so zaradi regionalnih kriz pod hudim pritiskom, tudi z zavezami o izgradnji odpornih in stabilnih institucij ter vključujoče družbe za sklepanje trgovinskih in sektorskih sporazumov za spodbujanje varnosti, stabilnosti in blaginje ter zasledovanje celovitih regionalnih strategij;

Sreda, 13. april 2016

32. obžaluje, da se v avtokratskih in represivnih ureditvah vse bolj ogrožajo ali omejujejo človekove pravice, razvoj, demokracija ter razvoj dejavne civilne družbe; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v okviru globalne strategije obravnava ta negativni globalni trend;

33. ugotavlja, da je blaginja Unije določena z njeno sposobnostjo ohranjanja inovativnosti in konkurenčnosti ter z izkoriščanjem hitrega svetovnega gospodarstva; meni, da mora EU uporabiti vse svoje politične instrumente na skladen način, da se ustvarijo ugodni zunanji pogoji za trajnostno rast evropskega gospodarstva; meni, da mora biti EU angažiran in dejaven akter, ki spodbuja prosto in pravično trgovino in naložbe, varne trgovinske kanale in povečan dostop do trgov po vsem svetu ter varuje stabilnost globalnega finančnega sistema s spodbujanjem visokih standardov regulacije in upravljanja;

34. opozarja, da mora EU za uresničitev navedenih ciljev okrepiti svoje sodelovanje z reformirano OZN ter se postaviti v položaj, kjer bo lahko vplivala na delovanje globalnih upravnih forumov na področjih, od katerih so odvisni strateški interesi in varnost EU, in to delovanje usmerjala, EU pa mora tudi poglobiti svoja partnerstva z drugimi globalnimi in regionalnimi akterji, oživiti svoja strateška partnerstva in jih preoblikovati v učinkovita politična orodja, tudi svoja partnerstva z nedržavnimi akterji; meni, da mora EU tudi okrepiti evropsko diplomacijo, povečati svoje operativne zmogljivosti za preprečevanje konfliktov, podpirati demokracijo in mir, obvladovati krize in sklepati zaveznitva prek mediacije in dialoga, pa tudi podpirati in opolnomočiti civilno družbo; spodbuja globlje sodelovanje med EU in ZN ter med EU in AU v okviru operacij v podporo miru; poudarja, da bi morali biti pristopi k reševanju sporov čim bolj vključeni v večstranske sporazumne rešitve, pri čemer je treba ustrezno upoštevati več razsežnosti, ki jih morajo takšna posredovanja zajemati na področjih ohranjanja in uveljavljanja miru, trajnostnega razvoja, odpravljanja temeljnih vzrokov za migracije in spoštovanja človekovih pravic;

35. opozarja, da ima Unija ključno vlogo na področju razvojne pomoči, in poziva države članice, naj spoštujejo svojo zavezo, da bodo 0,7 % svojega BDP namenile uradni razvojni pomoči; poziva EU, naj podpira bolj pragmatičen pristop k pomoči s spodbujanjem uporabe proračunske podpore; poziva države članice, naj si po najboljših močeh prizadevajo za doseganje ciljev trajnostnega razvoja;

36. poudarja, da brez varnosti ni razvoja in da brez razvoja ni varnosti; opozarja, da mora biti zato razvojna politika EU bistven del globalne strategije EU za zunanjo in varnostno politiko;

37. pozdravlja cilj nove globalne strategije EU za zunanjo in varnostno politiko, da bo celovita, da bo povečala skladnost med notranjo in zunanjo politiko in da bo izboljšala usklajevanje med institucijami in z državami članicami; želi spomniti na obveznost iz Pogodbe, da je treba spoštovati načelo usklajenost politik za razvoj ter se v čim večji meri izogibati morebitnim nasprotjem med razvojnimi in nerazvojnimi politikami, ki vplivajo na države v razvoju; zato poziva države članice in Komisijo, naj vzpostavijo in utrdijo sisteme usklajevanja med svojimi ustreznimi ministrstvi ter med celotnim kolegijem komisarjev ter naj dodatno vključijo nacionalne parlamente v program usklajenosti politik za razvoj, in poziva EU, naj utrdi mehanizem usklajevanja za opredelitev morebitnih posledic politik za razvojne cilje, tako da v politične pobude že od samega začetka vključi razvojne vidike ter uvede bolj sistematično merjenje učinkov in napredka v zvezi z usklajenostjo politik za razvoj; v zvezi s tem poziva k oblikovanju ustreznih pravnih sredstev za žrtve v primerih, ko domača jurisdikcija očitno ni sposobna obravnavati politik, ki jih izvajajo katerikoli tuji subjekti;

38. pozdravlja dejstvo, da se povezava med mirom in razvojem ustrezno upošteva v novi agendi 2030 in da je bil posledično vključen cilj trajnostnega razvoja št. 16 o miru in pravičnosti; poziva EU in države članice, naj med drugim dajo prednost dejavnostim, povezanim z uresničevanjem cilja trajnostnega razvoja št. 16 (človekove pravice, dobro upravljanje, gradnja miru in demokracije), in naj zagotovijo, da so te med osrednjimi sektorji nacionalnih okvirnih programov pri načrtovanju razvojnega sodelovanja;

Sreda, 13. april 2016

39. poziva k pregledu Evropskega soglasja o razvoju kot pomembnega prispevka k posodobljeni, skladni globalni strategiji EU; poudarja, da bi moral tak pregled upoštevati nove globalne izzive, obravnavati izvajanje ciljev trajnostnega razvoja s strani EU in ponovno izraziti osnovne vrednote, kot so spoštovanje človekovih pravic, pri čemer se posebna pozornost nameni pravicam ranljivih skupin, kot so dekllice, žensk in invalidi, demokracija in pravna država, pa tudi ključna načela učinkovitosti razvoja, kot so lastna odgovornost partnerskih držav za razvojne strategije, večja odgovornost partnerskih držav za svoje nacionalne sisteme in razlikovanje glede na potrebe, pa tudi merila glede uspešnosti, ki temeljijo na ciljih trajnostnega razvoja; poudarja, da bi morala EU storiti vse, kar je v njeni moči, da bi okrepila dopolnjevanje med vsemi akterji na področju razvoja in tako povsem izkoristila celoten potencial evropske razvojne politike ter s tem pospešila izvajanje razvojne agende za leto 2030;

40. z zaskrbljenostjo opaža povečanje nevdržnosti dolga tako v razvitih državah kot v državah v razvoju; poziva Komisijo, naj okrepi načelo skupne odgovornosti posojiljemalcev in posojilodajalcev ter naj na vseh področjih svojih politik dejansko sledi načelom Konference Združenih narodov za trgovino in razvoj (UNCTAD) glede odgovornega najemanja in dajanja posojil ter naj ta načela spodbuja; v zvezi s tem poziva EU in njene države članice, naj konstruktivno pristopijo k delu OZN na področju iskanja mednarodnega mehanizma za prestrukturiranja državnega dolga;

41. obžaluje, da še vedno ni regulativnega okvira o tem, kako gospodarske družbe spoštujejo človekove pravice in obveznosti glede socialnih in okoljskih standardov, kar nekaterim državam in podjetjem omogoča, da se jim nekaznovano izogibajo; poziva EU in države članice, naj dejavno sodelujejo s Svetom OZN za človekove pravice in Programom OZN za okolje pri oblikovanju mednarodne pogodbe, po kateri bodo mednarodne gospodarske družbe odgovarjale za kršitve človekovih pravic in okoljskih standardov;

42. podpira zamisel o ponovni opredelitvi odnosa EU do afriških, karibskih in pacifiških (AKP) držav z okrepitevijo politike enakopravnih partnerjev, spoštovanjem prostora demokratične politike vlad suverenih držav, da sprejemajo politične odločitve v korist svojega prebivalstva in z nadgradnjo načel dobrega upravljanja in človekovih pravic kot bistvenih elementov obdobja po izteku sporazuma iz Cotonouja, pa tudi z učinkovito krepitevijo povezav med razvojnimi cilji EU na področjih trgovinske, varnostne, podnebne in migracijske politike EU za vzajemno utrditev; poziva, naj se vzpostavijo formalne pristojnosti nadzora v povezavi z Evropskim razvojnim skladom, po možnosti z zavezujočim medinstitucionalnim sporazumom na podlagi člena 295 Lizbonske pogodbe; poziva k pravičnemu in ambicioznemu partnerstvu med EU in državami AKP v obdobju po letu 2020, ki bo temeljilo na načelih prevzemanja odgovornosti in medsebojnem spoštovanjem med partnerji z enakimi pravicami in obveznostmi, ki se bo bolje osredotočalo na skupne izzive in interese ter bo bolj prilagojeno za resnično spreminjanje želja obeh strani in izzivov s katerimi se soočata; poziva EU, naj spodbuja instrumente za trgovino z državami AKP, zlasti sporazume o gospodarskem partnerstvu, da bi dosegla resnično spremembo z vidika varnosti in blaginje obeh strani;

43. poudarja, da mora EU nadaljevati in okrepiti svoja prizadevanja za spodbujanje gospodarskega razvoja in odpornosti v svojem sosedstvu in v regijah, ki so ključne za interese EU; opozarja, da mala in srednja podjetja zagotavljajo največ delovnih mest ter da je olajšanje njihovega delovanja torej ključno za krepitev gospodarskega razvoja;

44. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, Komisijo in države članice EU, naj določijo jasno povezavo med globalno strategijo EU ter strukturo in prednostnimi nalogami proračuna EU, vključno z okrepljenimi lastnimi viri, naj dodelijo potrebna sredstva za njeno izvajanje in naj obstoječi proračun kar najbolje uporabijo prek boljšega sodelovanja in usklajenega ukrepanja na področjih diplomacije, razvoja, trgovine, energetike in obrambe;

Sodelovanje – EU, nacionalni parlamenti in evropski državljani

45. poudarja, da je treba globalno strategijo preučiti vsakih pet let, istočasno z novim Evropskim parlamentom in novo Komisijo, kar bo omogočilo preverjanje tega, ali cilji in prednostne naloge še vedno ustrezajo grožnjam in varnostnemu okolju, ter novemu podpredsedniku/visokemu predstavniku omogočilo, da opravi pregled;

Sreda, 13. april 2016

46. poudarja, da ukrepe EU nadzorujejo Evropski parlament in nacionalni parlamenti in da ima Evropski parlament ključno vlogo pri rednem in podrobnem spremljanju zunanjega delovanja institucij EU meni, da bi bili lahko nacionalni parlamenti bolj vključeni v to spremljanje; opozarja, da je Evropski parlament ključni partner podpredsednice/visoke predstavnice pri oblikovanju zunanjih odnosov EU in obravnavanju aktualnih izzivov, tudi s spremljanjem ukrepov EU na področju zunanje politike; poziva, naj se Evropskemu parlamentu predložijo letna poročila o izvajanju strategije;

47. meni, da bi moral Parlament celovito odigrati svojo vlogo v prizadevanjih EU za preprečevanje konfliktov;

48. poudarja pomen aktivnega vključevanja nacionalnih parlamentov v proces prek podrobnega skupnega nadzora z Evropskim parlamentom med zasedanji medparlamentarne konference skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike;

49. odločno poziva evropske snovalce politike, naj sodelujejo z državljani, civilno družbo, industrijo ter lokalnimi in regionalnimi organi na področju potreb in koristi nudenja močnejšega okvira za varnost Evrope.

o

o o

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter Evropski službi za zunanje delovanje.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0121

Izvajanje in pregled strategije EU za Srednjo Azijo**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o izvajanju in pregledu strategije EU za Srednjo Azijo (2015/2220(INI))**

(2018/C 058/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju četrtega poročila o napredku z dne 13. januarja 2015 o izvajanju strategije EU za Srednjo Azijo, sprejete v letu 2007,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o strategiji EU za Srednjo Azijo, ki jih je 22. junija 2015 sprejel Svet za zunanje zadeve,
- ob upoštevanju zavez, danih na ministrskem zasedanju EU in Srednje Azije 20. novembra 2013 v Bruslju,
- ob upoštevanju skupnega sporočila 5. skupne konference na visoki ravni med EU in državami Srednje Azije o sodelovanju na področju vode in energije, ki je potekala v Milanu 12. in 13. oktobra 2015,
- ob upoštevanju izidov s srečanja OVSE o uveljavljanju človeške razsežnosti, ki je potekalo od 21. septembra do 2. oktobra 2015 v Varšavi,
- ob upoštevanju istanbulskega procesa za regionalno varnost in sodelovanje za varen in stabilen Afganistan, ki je bil sprožen v Turčiji leta 2011, in ministrske konference „srce Azije“, ki je potekala 14. junija 2012 v Kabulu in je bila namenjena njegovemu izvrševanju;
- ob upoštevanju podpore in pozitivne ocene, ki ju je bil na predstavitvi dne 1. junija 2015 s strani Odbora za zunanje zadeve deležen novoimenovani posebni predstavnik EU za Srednjo Azijo Peter Burian,
- ob upoštevanju prejšnjih resolucij o tej regiji, predvsem z dne 20. februarja 2008 o strategiji EU za Srednjo Azijo ⁽¹⁾ ter z dne 15. decembra 2011 o stanju izvajanja strategije EU za osrednjo Azijo ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o posebnih poročilih Računskega sodišča v okviru podelitve razrešnice Komisiji za leto 2013 ⁽³⁾, zlasti drugega dela posebnega poročila Računskega sodišča št. 13/2013 z naslovom „Razvojna pomoč EU Srednji Aziji“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 s pripombami, ki so del sklepov o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2013, oddelek III – Komisija in izvajalske agencije ⁽⁴⁾, zlasti člena 240,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. junija 2012 o sodelovanju na področju energetske politike s partnerji izven naših meja: strateški pristop k zanesljivi, trajnostni in konkurenčni oskrbi z energijo ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL C 184 E, 6.8.2009, str. 49.

⁽²⁾ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 91.

⁽³⁾ UL L 255, 30.9.2015, str. 68.

⁽⁴⁾ UL L 255, 30.9.2015, str. 27.

⁽⁵⁾ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 28.

Sreda, 13. april 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o vlogi skupne varnostne in obrambne politike v primeru podnebno pogojenih kriz in naravnih nesreč ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2014 o prednostnih nalogah EU za 25. sejo Sveta Združenih narodov za človekove pravice ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o pregledu strategije EU o človekovih pravicah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2012 in politiki Evropske unije na tem področju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. junija 2010 o ukrepih EU za zaščito zagovornikov človekovih pravic ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. septembra 2015 o človekovih pravicah in tehnologiji: učinek sistemov za odkrivanje vdorov in sistemov nadzora na človekove pravice v tretjih državah ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. novembra 2010 o krepitvi organizacije OVSE – vloga EU ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 s priporočili Evropskega parlamenta Svetu, Komisiji in Evropski službi za zunanje delovanje o pogajanjih za sporazum o okrepljenem partnerstvu in sodelovanju med Kazahstanom in EU ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2012 o Kazahstanu ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2013 o stanju človekovih pravic v Kazahstanu ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2015 o Kirgizistanu: zakon o homoseksualni propagandi ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 22. oktobra 2013 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju makrofinančne pomoči Kirgiški republiki ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 153.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ UL C 434, 23.12.2015, str. 111.

⁽⁴⁾ UL C 434, 23.12.2015, str. 87.

⁽⁵⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 69.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0288.

⁽⁷⁾ UL C 434, 23.12.2015, str. 24.

⁽⁸⁾ UL C 74 E, 13.3.2012, str. 12.

⁽⁹⁾ UL C 419, 16.12.2015, str. 159.

⁽¹⁰⁾ UL C 251 E, 31.8.2013, str. 93.

⁽¹¹⁾ UL C 45, 5.2.2016, str. 85.

⁽¹²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0008.

⁽¹³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0426.

Sreda, 13. april 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2010 o razmerah v Kirgizistanu ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2010 o razmerah v Kirgizistanu ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. septembra 2009 o sklenitvi Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Tadžikistan na drugi strani ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2014 o človekovih pravicah v Uzbekistanu ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. decembra 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju, ki vzpostavlja partnerstvo med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Uzbekistan na drugi strani, o spremembi sporazuma z namenom razširitve določb sporazuma na dvostransko trgovino s tekstilom, ob upoštevanju izteka veljavnosti dvostranskega sporazuma o tekstilu ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2013 o odnosih med EU in Kitajsko ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019, ki ga je sprejel Svet 20. julija 2015,
 - ob upoštevanju smernic EU o človekovih pravicah glede svobode izražanja na spletu in drugje, ki jih je Svet za zunanje zadeve sprejel 12. maja 2014,
 - ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov A/RES/53/144 z naslovom „Deklaracija o pravicah in odgovornosti posameznikov, skupin in družbenih organizacij za spodbujanje in varstvo splošno priznanih človekovih pravic in temeljnih svoboščin“, ki je bolj znana kot deklaracija o zagovornikih človekovih pravic;
 - ob upoštevanju potekajočih pregledov globalne strategije EU za zunanjo in varnostno politiko ter evropske sosedске politike,
 - ob upoštevanju člena 21 PEU,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0051/2016),
- A. ker je bila strategija EU za Srednjo Azijo sprejeta v okviru čedalje večje pomembnosti regije in okrepljenega delovanja EU v sosednjem Afganistanu, razširitve evropske sosedске politike v kaspjsko regijo, potekajoče podpore EU za reformo in posodobitve posovjetskih družb ter interesov EU za energetska varnost; ker je priznavala tudi varnostne grožnje in izzive, ki zahtevajo tesnejše sodelovanje med Srednjo Azijo in EU, pa tudi njenimi državami članicami; ker se strategija izvaja skoraj osem let;
- B. ker je kljub skupni preteklosti Srednja Azija heterogena regija večetničnega in večverskega značaja; ker so pomanjkanje vzajemnega zaupanja in vztrajne napetosti glede uporabe in delitve naravnih virov do sedaj spodkopavali razvoj pravega regionalnega sodelovanja;

⁽¹⁾ UL C 351 E, 2.12.2011, str. 92.

⁽²⁾ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 80.

⁽³⁾ UL C 224 E, 19.8.2010, str. 12.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0040.

⁽⁵⁾ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 195.

⁽⁶⁾ UL C 36, 29.1.2016, str. 126.

Sreda, 13. april 2016

- C. ker je spoštovanje demokracije, načel pravne države in človekovih pravic osnovni pogoj za tesnejše sodelovanje med EU in petimi državami Srednje Azije na področjih vzajemnega interesa, in sicer v dobrednem pomenu besede partnerstvo, kakor je navedeno v sporazumih o partnerstvu in sodelovanju; ker so splošne razmere na področju demokracije in človekovih pravic v regiji še zmeraj pretežno slabe in zaskrbljujoče;
- D. ker hudo nedelovanje pravne države, kar zadeva človekove pravice in temeljne svoboščine, ovira priložnosti srednjeazijskih držav za trajnostni razvoj in dobro upravljanje, kar je v škodo družbam teh držav;
- E. ker trgovinske in energetske povezave krepijo odnose med EU in Srednjo Azijo ter spodbujajo skupne vrednote, kot so pravna država, dobro upravljanje in spoštovanje človekovih pravic; ker je sistem splošnih preferencialov namenjen diverzifikaciji srednjeazijskih gospodarstev;
- F. ker so nekatere države članice razvile in poglobile dvostranske odnose z nekaterimi srednjeazijskimi državami; ker EU potrebuje skladen in dosleden pristop do regije, da bi se izognili prekrivanju ali sporočanju mešanih in dvoumnih signalov;
- G. ker se je razvojna pomoč Evropske unije Srednji Aziji, predvsem v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje, v obdobju 2014–2020 povečala na 1 milijardo EUR, kar je 56 % več kot v programskem obdobju 2007–2013;
- H. ker evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) predstavlja pomembno orodje financiranja, namenjeno podpiranju organizacij civilne družbe in demokratizacije;
- I. ker na regijo vse močnejše vpliva verski fanatizem, kar se odraža v podpori Islamski državi/skupini Daesh, Al Kajdi v Afganistanu ter Hizbut-ut-Tahriru, veliko število ljudi pa je odšlo, da bi se pridružili Islamski državi/skupini Daesh v Siriji in Iraku;
- J. ker je regija pomembno tranzitno območje za droge med Afganistanom in Rusijo in ker so v to dobičkonosno trgovino vključeni določeni lokalni klani, kar jim omogoča pomemben politični vpliv zaradi korupcije in prepletanja interesov;
- K. ker ima izobraževanje ključno vlogo pri spodbujanju stabilnega, varnega in trajnostnega razvoja regije;
- L. ker se je Svet za zunanje zadeve junija 2015 znova zavezal, da se bo zavzemal za pravice žensk, in sklenil, da je povečevanje vpliva žensk v tej regiji bistveno za zagotavljanje dolgoročne stabilnosti in dobrega upravljanja;
- M. ker morajo države Srednje Azije izboljšati pravna in upravna določila svoje azilne politike in ker lahko k temu prispevajo regionalni posvetovalni procesi, kot je proces Almaty, ki ga usklajujeta UNHCR in Mednarodna organizacija za migracije;
- N. ker so učinki globalnega segrevanja na Srednjo Azijo še vedno povečini neznani, vendar je že jasno, da se bodo težave glede oskrbe z vodo v nizko ležečih pokrajinah le še poslabšale;
- O. ker imata Rusija in Kitajska močne vezi in vpliv v regiji, vendar še vedno obstajajo pomembne priložnosti za EU, da okrepi svoje ukrepanje in sodelovanje z državami Srednje Azije;

Sreda, 13. april 2016

- P. ker so v različnih regionalnih partnerstvih, kot so Organizacija pogodbe o kolektivni varnosti, Šanghajska organizacija za sodelovanje in Evrazijska gospodarska unija, članice tudi številne države Srednje Azije, v njih pa imata prevladujoč vpliv Rusija in/ali Kitajska;
- Q. ker je bila regija povezana s pobudo „En pas, ena pot“, zlasti z gospodarskim pasom ob svilni poti, s čimer se je okrepljen njen strateški pomen;
- R. ker Srednja Azija sicer obsega srednjeazijske republike nekdanje Sovjetske zveze, a nanjo bistveno vplivajo tudi Rusija, Kitajska, Mongolija, Iran in Afganistan;

Splošne določbe o zavezah EU

1. poudarja močan strateški, politični in gospodarski interes EU pri krepitvi dvostranskih in večstranskih odnosov z vsemi srednjeazijskimi državami na podlagi skupnih vrednot, kakor je navedeno v veljavnih sporazumih o partnerstvu in sodelovanju med EU ter Kazahstanom, Kirgizistanom, Tadžikistanom in Uzbekistanom, pa tudi v sporazumu s Turkmenistanom, ki še ne velja;
2. poudarja močan interes EU za cvetočo, mirno, demokratično, stabilno in vključujočo Srednjo Azijo, ki bi delovala kot gospodarsko in okoljsko trajnostna regija, kakor je navedeno v strategiji iz leta 2007;
3. opozarja, da se je dosedanji strateški pristop k oblikovanju odnosov z državami Srednje Azije le v omejeni meri izkazal za vzdržnega in uspešnega; ugotavlja, da gospodarski odnosi med EU in ciljnim državami Srednje Azije niso doživeli nobenega pomembnega napredka, da spodbujanje regionalnega sodelovanja in povezovanja držav Srednje Azije prek izmenjave izkušenj in prenosa standardov s strani EU, kar je bil cilj prizadevanj, stagnira;
4. meni, da sicer še ni bil dosežen opaznejši napredek na področjih, omenjenih v tej resoluciji, vendar izraža upanje, da si bodo udeležene strani, torej EU in države članice ter pet srednjeazijskih držav, močno prizadevale da bi dosegle cilje, določene v uradnih dokumentih in pogodbah, ki služijo kot pravna podlaga za dvostranske in večstranske odnose Unije s Kazahstanom, Kirgizistanom, Tadžikistanom, Turkmenistanom in Uzbekistanom;
5. pozdravlja pregled strategije EU za Srednjo Azijo, ki so ga v letu 2015 opravili ESZD, Komisija in Svet; kljub temu meni, da bi bilo treba prednostne naloge in cilje bolje prilagoditi interesom, zahtevam in okvirnim pogojem srednjeazijskih partnerskih držav, pri tem pa upoštevati razlike med državami regije in edinstvenost vsake od njih, zato bi jih bilo treba točneje opredeliti s posameznimi akcijskimi načrti, prilagojenimi posameznim državam, ter jim dodati merila uspešnosti in kazalnike v uresničljivem časovnem obdobju, da bi bilo mogoče te akcijske načrte čim prej prožneje prilagoditi okvirnim pogojem v regiji;
6. se strinja, da ostajajo v letu 2007 sprejeta strategija in dolgoročna prednostna področja, opredeljena v njej (človekove pravice in pravna država, dobro upravljanje in demokratizacija, mladi in izobraževanje, gospodarski razvoj, trgovina in naložbe, energija in transport, trajnostni razvoj okolja in voda, skupne varnostne grožnje in izzivi ter medkulturni dialog), relevantni in da zagotavljajo potrebno podlago za konkretno evropsko sodelovanje v regiji, v skladu s cilji iz strategije EU; vendar pozdravlja bolj osredotočen pristop pregleda strategije;
7. pozitivno vrednoti sorazmerno ambiciozen pregled strategije; tako kot Svet priznava strateški pomen regije, zato se strinja, da bi bilo treba okrepiti učinkovito sodelovanje na področju političnih, diplomatskih in trgovinskih odnosov ter podpreti resnični prehod v demokracijo; v zvezi s tem pozdravlja, da se je v obdobju 2014–2020 glede na prejšnje obdobje razvojna pomoč EU regiji povečala za 56 %, prav tako pa je sedaj bolj ciljno usmerjena;

Sreda, 13. april 2016

8. pozdravlja dejstvo, da se je o pregledu razpravljalo na srečanju ministrov EU in Srednje Azije, ki je potekalo 21. decembra 2015 v Astani; podpira organizacijo vrha med EU in Srednjo Azijo, da bi spodbujali cilje EU v regiji ter obravnavali aktualna vprašanja in vprašanja sodelovanja;
9. se strinja z mnenjem, da bi bilo mogoče z diferenciranim pristopom pogojevanja, ki bi temeljil na spodbudah, tako z dvostranskega kot z regionalnega vidika doseči boljše rezultate; meni, da bi morali biti regionalni programi, na primer za upravljanje meja, boj proti drogami in trgovini z njimi, transport in energijo, prilagojeni in usmerjeni v zainteresirane strani, vključno z državami iz širše regije, kot so Afganistan, Iran, Mongolija in Azerbajdžan;
10. poziva EU, naj na ad hoc podlagi intenzivneje sodeluje z republikami Srednje Azije, ki si želijo tesnejšega sodelovanja, kot ga omogoča strategija EU za Srednjo Azijo;
11. poudarja, da bi okrepljeno regionalno sodelovanje izboljšalo gospodarske in varnostne razmere v regiji; ob upoštevanju dejstva, da ima Srednja Azija slabe medregionalne povezave, poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj za države, ki želijo okrepiti takšne povezave, razvijata projekte, ki bi spodbujali tovrstno sodelovanje;
12. poudarja, da bi moralo razdeljevanje sredstev EU jasno temeljiti na pobudah in uspešnosti, upoštevati dosežke pri različnih merilih uspešnosti, oblikovanih za vse države, prav tako pa bi moralo biti odvisno od merljivega napredka, zlasti na področjih demokratizacije, preprečevanja korupcije in boja proti njej, svobodnih in poštenih volitev, človekovih pravic, boja proti trgovini z drogami, spoštovanja pravic delavcev, dobrega upravljanja, pravne države, razvoja, varnosti prebivalcev in dobrih sosedskih odnosov;
13. se strinja, da je mogoče konkretno in tvorno sodelovanje ter sprejetje demokratičnih reform in vladnih programov prav tako razumeti kot kazalnike dosežkov na številnih področjih; kljub temu poziva Komisijo in ESZD, naj svoje ocene utemeljita na dejstvih, ugotovljenih na terenu;
14. ponovno izraža potrebo po večji politični prepoznavnosti EU v srednjeazijski regiji; poziva EU in države članice, naj brez dvostranskih pogajanj, ki pogosto negativno vplivajo na zahteve glede človekovih pravic, enotno nastopijo pri spodbujanju skladnosti in usklajevanju zunanje politike v tej regiji ter skupaj uvedejo skupno načrtovanje pomoči in projektov z državami članicami, da bi dosegli popoln učinek in sinergijo; poziva Svet, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj sprejmejo konkreten akcijski načrt z merljivimi merili uspešnosti, ki bi omogočil ustrezno ocenjevanje prihodnjega napredka; pozdravlja tesnejše sodelovanje in prevzemanje odgovornosti držav članic pri izvajanju strategije;
15. pozdravlja dejstvo, da se je po enoletnem premoru ponovno oblikovalo mesto posebnega predstavnika EU za Srednjo Azijo, in pričakuje, da bo novoimenovani posebni predstavnik z zagotavljanjem doslednosti zunanjih ukrepov Unije v regiji in obveščanjem političnih voditeljev in družb v Srednji Aziji o stališčih EU pomembno prispeval k izvajanju strategije za srednjeazijske države in vzpostavljanju odnosov z njimi;
16. poziva posebnega predstavnika EU, naj se osredotoči na krepitev demokracije, pravno državo, dobro upravljanje ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pri tem pa spodbuja regionalno sodelovanje ter se zavzema za dialog in mirno rešitev še nerešenih spornih vprašanj, vzpostavlja stike ne le z vladami in parlamenti, temveč tudi s civilno družbo in mediji, prispeva k preprečevanju konfliktov in spodbujanju regionalne varnosti ter spodbuja dobro upravljanje okolja in podnebnih sprememb, zlasti vodnih virov in virov ogljikovodikov; poziva posebnega predstavnika EU, naj v ustni in pisni obliki poroča Evropskemu parlamentu o glavnih izzivih, kot je določeno v členu 36 Pogodbe o Evropski uniji in njegovem mandatu;
17. poziva ESZD, Komisijo in posebnega predstavnika EU, naj okrepijo prisotnost EU v Srednji Aziji in pri tem povečajo prepoznavnost Evropske unije med prebivalstvom, civilno družbo, lokalnimi mediji, podjetji in akademskimi skupnostmi; poziva ESZD, naj tiho diplomacijo uravnoteži z okrepljeno javno diplomacijo;

Sreda, 13. april 2016

18. poziva ESZD, naj ob upoštevanju raznolike soseske te regije zagotavlja redne analize o Srednji Aziji, vključno z vprašanji, ki zadevajo vključevanje Afganistana in Irana ter zagotavljanje celovitega pristopa h Kaspiskemu morju;

19. poziva Komisijo, naj poskrbi za sinergijo, skladnost in doslednost med ukrepi, ki jih sprejemajo mednarodne organizacije, kot so OVSE, Urad ZN za droge in kriminal, Visoki komisariat ZN za begunce in Mednarodna organizacija za migracije, ter med instrumenti EU za zunanje financiranje, ki se uporabljajo v regiji, na primer instrument za razvojno sodelovanje, instrument za prispevanje k stabilnosti in miru, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice ter instrument partnerstva, prav tako pa naj okrepi usklajevanje z Evropsko banko za obnovo in razvoj ter Evropsko investicijsko banko;

20. poziva EU, naj sodeluje s projekti pomoči in razvojnimi projekti Združenih držav Amerike na področju okolja, izobraževanja in okoljske politike, da bi izboljšali učinkovitost in skupaj dosegli širšo publiko;

21. poziva k tesnejšemu sodelovanju med EU in OVSE v Srednji Aziji, zlasti na področju človekovih pravic, demokratizacije in varnosti, z namenom združevanja in, kjer je ustrezno, medsebojnega dopolnjevanja njenih prizadevanj v regiji;

22. spodbuja delegacije EU v Srednji Aziji, naj v kar največji meri izkoristijo svoj potencial za prispevanje k izvajanju strategije EU, zlasti kar zadeva podpiranje civilne družbe in sodelovanje z njo;

23. podpira nadaljevanje medparlamentarnega sodelovanja in poudarja vlogo svoje stalne delegacije za odnose v regiji pri spremljanju izvajanja sporazumov o partnerstvu in sodelovanju z državami v regiji;

Demokratizacija, človekove pravice in pravna država

24. poziva Svet, ESZD in Komisijo, naj kot zelo pomembne obravnavajo spodbujanje demokratične preobrazbe, uveljavljanje državljskih, političnih in človekovih pravic, tudi socialnih, ki so zapisane v Mednarodnem paktu ZN o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, vzpostavljanje pravne države, dobrega upravljanja in upravnega ukrepanja v državah Srednje Azije, s čimer bi vzpostavili pogoje za varnost in stabilnost ter izgradnjo odprtih družb v zadevnih državah, posledično pa zagotovili najboljšo prakso za spopadanje z zunanjimi in notranjimi političnimi, varnostnimi in gospodarskimi izzivi;

25. poudarja, da mora biti spoštovanje človekovih pravic in demokracije v središču strategije EU, ko gre za obseg sodelovanja, predviden v sporazumih o partnerstvu in sodelovanju, ki vključujejo tudi uporabo klavzule o človekovih pravicah in demokraciji; obžaluje, da se pravne obveznosti v zvezi z varovanjem demokracije in pravne države, navedene v sporazumih o partnerstvu in sodelovanju, niso primerno izvajale, razen določenega napredka, doseženega v Kirgizistanu;

26. obžaluje, da razmere na področju splošnega spoštovanja demokratičnih standardov, človekovih pravic in temeljnih svoboščin še niso dosegle sprejemljive ravni; obžaluje, da razmere na področju človekovih pravic v splošnem ostajajo zaskrbljujoče, vendar poudarja, da je bil kljub temu dosežen omejen pozitiven razvoj v nekaterih državah regije, vključno z zakonodajnimi reformami, okrepljenimi prizadevanji za preprečevanje mučenja in koraki v smeri odprave dela otrok in prisilnega dela,

27. poudarja dodano vrednost in dodatni potencial platforme na področju pravne države, ki jo usklajujeta Nemčija in Francija, pri tem pa ju dejavno podpirata Finska in Latvija, pri organiziranju več dogodkov, ki so namenjeni ustavnemu in upravnemu pravu ter usposabljanju sodnikov; spodbuja druge države članice, naj v zvezi s tem delujejo bolj proaktivno; vendar vztraja, da je treba platformo še okrepiti, da bi zajela dejanska vprašanja s področja demokratizacije in človekovih pravic; poziva k polnemu izvajanju te platforme in tesnejšemu sodelovanju s civilno družbo v njenem okviru; poziva EU in ambasade držav članic, naj podpirajo dejansko neodvisne nevladne partnerje;

Sreda, 13. april 2016

28. opozarja na razlike med sprejetimi zakoni in njihovim izvajanjem v praksi, zaradi česar prihaja do neustreznih ocen napredka; poziva ESZD in Komisijo, naj napredek ocenjujeta na podlagi dejanskih praktičnih rezultatov, ne pa da ocene temeljijo na zakonodaji ali izjavah;

29. priporoča, naj EU prilagodi svojo politiko na področju človekovih pravic in instrumente za zunanje financiranje ter pri tem v večji meri kot glavno vodilo upošteva dolgoročno demokratično reformo;

30. močno obsoja nenehen pregon zagovornikov človekovih pravic, opozicijskih politikov in novinarjev v Turkmenistanu, Uzbekistanu, Tadžikistanu, Kazahstanu in Kirgizistanu, zato poziva ESZD, naj uporabi vsa sredstva, ki so ji na voljo, da bi jim hitro stopila v bran;

31. obsoja ciljno usmerjen pregon predstavnikov opozicije v izgnanstvu s strani nekaterih srednjeazijskih režimov, vključno z umori in zlorabo postopkov izročitve prek Interpola; poziva države članice, naj zagotovijo boljše varstvo in preprečijo deportacije teh oseb v skladu z načelom nevračanja, ki preprečuje, da bi žrtve pregona izročili tistim, ki tovrsten pregon izvajajo;

32. v zvezi s tem poziva ESZD, naj odločno obsodi represivne ukrepe režimov v Srednji Aziji, sprejete z namenom ohranjanja javne varnosti, pri tem pa prizna upravičene varnostne pomisleke;

33. poziva Svet, ESZD in Komisijo, naj v okviru nadaljnjega razvoja odnosov pozovejo partnerske države Srednje Azije k čimprejšnji ratifikaciji Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča ter odobritvi in začetku izvajanja ključnih temeljnih standardov in drugih pravil MOD, za katere tega še niso storile;

34. razume varnostno tveganje, ki ga predstavlja povratek tujih borcev, ki so se borili za Daesh, vendar je zelo zaskrbljen zaradi vse pogostejših ukrepov proti civilni družbi pod pretvezo varnosti in stabilnosti, za katere meni, da v nobenem primeru niso ustrezen odziv na to grožnjo, vključno z dvomljivimi obtožbami za teroristične dejavnosti ali ohlapnimi sumi za podžiganje sovraštva v družbi, sprejetjem t.i. zakonov o tujih posrednikih, ki stigmatizirajo in omejujejo dejavnosti zakonitih nevladnih organizacij, ki prejemajo sredstva iz tujine, ter okrepljeno uporabo tehnologije za spremljanje, nadzor, cenzuro in filtriranje; opominja partnerske države, da mora v celoti delujoča demokracija spoštovati svobodo izražanja in pluralnost medijev; v zvezi s tem poudarja, da omejevanje svobodnega izražanja mnenj nikakor ne prispeva k trajni notranji stabilnosti; poudarja, da bi morali ustrezni instrumenti EU, kot so redni seminarji in okrepljena izmenjava mnenj s širšo javnostjo, prispevati h krepitvi njenega položaja, številne skupnosti pa so trenutno bolj naklonjene ohranjanju odnosov med skupinami in klani ali mrežami, ki jih usmerja vladajoča elita;

35. poziva države v regiji, naj prisotnosti mednarodnih nevladnih organizacij ne obravnavajo kot grožnjo, temveč kot nekaj, kar je koristno za družbo, in jim omogočijo poln dostop do zaporov, da bi izboljšali preglednost izvrševanja kazni, zlasti kar zadeva sodelovanje z vsemi agencijami Združenih narodov in Mednarodnim rdečim križem;

36. je zaskrbljen zaradi vse več zakonov v državah te regije, ki omejuje svobodo medijev, izražanja, zbiranja in združevanja ter so uperjeni zoper financiranje civilne družbe (zakoni o tujih posrednikih) in skupnost LGBTI (t.i. zakoni o propagandi LGBTI); meni, da si mora v zvezi s tem EU poleg spodbujanja omenjenih pravic prav tako za prednostno nalogo zadati spodbujanje svobode veroizpovedi in prepričanja ter pravic žensk, otrok in manjšin;

37. poziva organe, naj si dodatno prizadevajo zaščititi etnične in verske manjšine ter osebe iz skupine LGBTI v srednjeazijskih družbah, končajo diskriminacijo zoper njih ter spoštujejo pravice ranljivih oseb, zlasti invalidov;

Sreda, 13. april 2016

38. opozarja, da sta varstvo in spodbujanje človekovih pravic eden od ključnih ciljev EU, in poziva oblasti, naj podprejo njegovo izvajanje v skladu z mednarodnim pravom in standardi, zlasti Konvencijo ZN o otrokovih pravicah;
39. pozdravlja vzpostavitev dialoga o človekovih pravicah z vsemi petimi državami Srednje Azije; izpostavlja pa pomanjkanje preglednosti postopka in poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj pregleda vlogo, mandat, cilje in nadaljnje spremljanje dialogov o človekovih pravicah z državami regije, predvsem pa naj vključi vse deležnike, vključno z islamskimi reformističnimi političnimi gibanji, ki nasprotujejo ekstremizmu, in uvede mehanizme za sistematično spremljanje človekovih pravic ter načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, s katerimi bi izboljšala učinkovitost teh mehanizmov, v kolikor bi se izkazalo, da so pomanjkljivi; ugotavlja, da so dialogi o človekovih pravicah pomembno orodje EU za sodelovanje s srednjeazijskimi državami, ki omogoča izvajanje pametnih strategij, zaradi česar bi ga bilo treba ustrezno uporabljati; poziva, naj bodo ti dialogi del celovitega zavzemanja za človekove pravice v regiji; v zvezi s tem poziva k odpiranju in posredovanju vprašanj o človekovih pravicah na vseh ravneh, vključno z voditelji držav in vlad; poziva EU, naj posamezne konkretne primere odpira jasno in javno;
40. poudarja pomen mehanizma splošnega rednega pregleda Sveta ZN za človekove pravice pri učinkovitem izvajanju varstva človekovih pravic, procesa demokratizacije ter pravne države v Turkmenistanu, Uzbekistanu, Tadžikistanu, Kazahstanu in Kirgizistanu;
41. opozarja vlade srednjeazijskih držav na njihove zaveze v okviru človeške razsežnosti OVSE;
42. pozdravlja izjave generalnega sekretarja ZN Ban Ki Muna med njegovim obiskom regije junija 2015, v katerih je posvaril pred krčenjem demokratičnega prostora;
43. ugotavlja, da se ukrepi EU in ZDA v Srednji Aziji praktično ne usklajujejo; spodbuja oblikovanje bolj praktičnih vezi za sodelovanje; meni, da je skupno ukrepanje lahko koristno zlasti na področjih, kot so varnost ljudi in spodbujanje človekovih pravic;

Pravice žensk in enakost spolov,

44. priznava, da se Uzbekistan, Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan in Turkmenistan soočajo z različnimi izzivi na področju izboljšanja položaja človekovih pravic, vendar se ta regija sooča tudi s skupnimi izzivi, denimo pri obravnavanju in spodbujanju pravic žensk in zagotavljanju enakosti spolov;
45. ugotavlja, da je sicer vseh pet srednjeazijskih držav ratificiralo Konvencijo OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, vendar je njihova kultura še vedno patriarhalna in imajo v njej moški prevladujočo vlogo, družbo na mnogih področjih še vedno označuje precejšnja neenakost moških in žensk, tudi pri dostopu do višje izobrazbe, trga dela ter pravni zaščiti in pravic, poleg tega je na številnih območjih Srednje Azije še vedno splošno razširjeno nasilje nad ženskami, denimo v obliki nasilja v družini, ugrabitev nevest, trgovine z ljudmi, zgodnjih porok in fizičnega nasilja; poziva omenjeno skupino držav, naj dosledno izvajajo Konvencijo OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk; ponovno poudarja, da mora pomoč EU zajemati specifične ukrepe za odpravo diskriminacije žensk;
46. ugotavlja, da imajo ženske polno in odločilno vlogo v kmetijski proizvodnji v vseh srednjeazijskih državah, saj povprečni delež žensk, zaposlenih v kmetijskem sektorju, znaša 58 % ⁽¹⁾; poziva vse srednjeazijske države, naj spodbujajo zaposlovanje žensk in žensko podjetništvo, zlasti na podeželju; poziva k spodbujanju in spremljanju ekonomskih in socialnih pravic ter krepitve vloge žensk, kar naj bo glavni cilj v okviru odnosov EU s to regijo;

⁽¹⁾ Statistični podatki Svetovne banke za leto 2012.

Sreda, 13. april 2016

47. je seznanjen z ukrepi, ki so jih sprejele posamezne srednjeazijske države, da bi povečale enakost spolov, na primer s spremembo členov 154 in 155 kirgiškega kazenskega zakonika, ki je začela veljati februarja 2014 in je poostrila kazni za splošno razširjeno ugrabljanje nevest; vendar se zaveda, da je varstvo pravic žensk in spodbujanje enakosti spolov v tem delu še vedno problematično; poziva Komisijo, naj srednjeazijske države še naprej podpira pri razvoju njihovih programov za pravice žensk, da bi razvijali in dosegli enakost spolov ter zagotovili, da bodo prav vsi, tudi najbolj ranljive osebe, neomejeno uživali človekove pravice;

48. pozdravlja kazahstansko strategijo za enakost spolov ter 45 političnih, družbenih in gospodarskih ukrepov, ki jih vsebuje; poziva Komisijo, naj srednjeazijske države še naprej podpira pri oblikovanju programov za pravice žensk in naj to strategijo izvajajo učinkoviteje; obžaluje nezadostno zastopanost žensk v kazahstanskih javnih organih odločanja, čeprav je v političnih institucijah zakonsko določena 30-odstotna kvota;

49. poziva ESZD, naj v okviru pregleda strategije EU za Srednjo Azijo in v skladu s svojimi prednostnimi nalogami za obdobje 2016–2020 ter napredkom, ki so ga srednjeazijske države že dosegle, oblikuje celovit akcijski načrt za enakost spolov s konkretnimi ukrepi za izboljšanje pravic žensk in njihovih življenjskih razmer; meni, da bi bilo treba vse srednjeazijske države spodbujati k sprejetju zakonodaje, ki bo izrecno prepovedovala vse oblike diskriminacije in nasilja nad ženskami, vključno s spolno, fizično, psihološko in finančno zlorabo, ki poleg drugih osamitvenih dejavnosti ženskam onemogočajo delo in dostop do bančnih računov, kreditnih kartic ali prevoza; poudarja, da je finančna varnost najboljše merilo za ocenitev, ali bo žrtvi nasilja v družini uspelo pobegniti od zlorabe in se osvoboditi; poziva srednjeazijske države, naj nasilje nad ženskami obravnavajo kot kaznivo dejanje, naj ustrezno raziščejo vse prijavljene primere in izvajajo ukrepe za zagotovitev jamstev za zaščito, pomoči in dostopa do pravnih sredstev za žrtve, skupaj z mehanizmi za zagotovitev izvrševanja zakonodaje; ugotavlja, da je delovanje poročnih agencij v Srednji Aziji razmeroma pomembno in poziva srednjeazijske države, naj preučijo možnost ureditve teh agencij, da bi ranljive ženske bolje zaščitili pred izkoriščanjem; poziva srednjeazijske države, naj organizirajo izobraževalne kampanje o pravici do življenja brez nasilja in sprejmejo pobude za osveščanje celotne javnosti, še zlasti verskih voditeljev, da se med poročnim obredom od obeh strani obvezno zahteva privolitev;

50. ugotavlja, da je razkorak med zakonodajo in dejanskim stanjem in da nekatere države sicer imajo zakonodajo, ki zagotavlja enake pravice pri delitvi premoženja, vendar je še vedno prisotna diskriminacija, ki privilegira moške naslednike; je zaskrbljen, ker se ženske v Tadžikistanu zaradi pomanjkanja pravne registracije porok v tej državi po ločitvi znajdejo v ranljivem položaju, saj je raziskava OVSE pokazala, da zaradi tega v primeru ločitve 80 % žensk nima dostopa do premoženjskih pravic in otroškega dodatka;

51. poziva EU, naj podpira organizacije civilne družbe, ki se zavzemajo za človekove pravice in spodbujajo enakost spolov v srednjeazijskih državah, in aktivno sodeluje z mednarodnimi organizacijami, dejavnimi na področju enakosti spolov, kot so Mednarodna organizacija dela, OECD in OZN, da bi ustvarili sinergije z namenom krepitev vloge žensk;

52. ugotavlja, da so ženske slabo zastopane na ministrskih položajih, saj so leta 2015 v Kirgizistanu zasedale 15 %, v Turkmenistanu pa 5,7 % teh položajev⁽¹⁾; spodbuja srednjeazijske države in Komisijo, naj se osredotočijo na vključevanje žensk v procese odločanja, zlasti na političnem področju, in priporoča uvedbo kvotnega sistema, ki bo spodbujal udeležbo žensk, predvsem ko gre za vložitev kandidature;

53. poziva srednjeazijske države, naj se zavzamejo za enakopraven dostop do informacijske in komunikacijske tehnologije, da bodo ženske imele možnosti za rast v lokalnem in svetovnem gospodarstvu;

⁽¹⁾ Statistični podatki Svetovne banke za petletno obdobje (2011–2015).

Sreda, 13. april 2016

54. priporoča poučevanje in usposabljanje sodnega osebja na področju enakosti spolov in poudarja, da je treba kaznovati storilce nasilja na podlagi spola;

55. poudarja, da je treba organizirati tečaje usposabljanja o nasilju nad ženskami in trgovini z ljudmi za osebje organov kazenskega pregona, tožilce in osebje sodnih organov ter vzpostaviti dostopne centre in zatočišča, ki bodo žrtvam zagotavljala psihološko in pravno podporo;

56. poudarja, da je pomembno ustrezno financiranje institucij in organov, pristojnih za izvajanje politike na področju enakosti spolov, in zagotoviti neodvisnost in financiranje organizacij civilne družbe, ki se borijo za pravice žensk.

Izobraževanje in mladi – medosebna izmenjava

57. poudarja, da je izobraževanje eno od ključnih področij dolgoročnega ukrepanja EU v Srednji Aziji; meni, da je izobraževanje ključni steber povezovanja in dejavnik, ki omogoča demokratičen, gospodarski in socialni razvoj v vseh srednjeazijskih državah; podpira delo izobraževalne pobude za Srednjo Azijo, ki v sklopu izobraževalnih in institucionalnih programov zagotavlja tehnično podporo in dialog prek seminarjev (kot je bil seminar v Biškeku leta 2014); v zvezi s tem pozdravlja pobudo Latvije za organizacijo prvega srečanja ministrov EU in držav Srednje Azije o izobraževanju ter prizadevanja Latvije in Poljske za vodenje regionalnega izobraževalnega programa, potem ko so nekatere države članice dolgo niso pokazale pripravljenosti glede tega; poziva EU in države članice, naj dejavno prispevajo k izvajanju ustreznih ciljev, oblikovanih med latvijskim predsedovanjem v prvi polovici leta 2015; meni, da so naložbe v vključujoče in kakovostno izobraževanje najboljši način za postopno izboljšanje socialno-ekonomskih razmer v regiji;

58. poziva Komisijo, naj obravnava ugotovljene pomanjkljivosti v izobraževalni platformi EU za Srednjo Azijo, na primer pravičen dostop do izobraževanja, težave z begom možganov ter usposabljanje prikrajšanih in ranljivih skupin, kot so dekleta, invalidni otroci in otroci manjšin;

59. poziva EU, naj več pozornosti nameni spodbujanju kakovostne izobrazbe mladih v srednjeazijskih državah, saj prinašajo pozitivne učinke v smislu vključevanja v družbo, socialne kohezije in stabilnosti ter oblikujejo trajnostne demokratične družbe, prav tako pa so najboljši način preprečevanja nasilnega ekstremizma in radikalizacije med mladimi v regiji; meni, da gre pri tem glede na demografski izziv, ki izhaja iz dejstva, da 25-35 % prebivalstva predstavljajo otroci, stari 14 let ali manj, za prednostno nalogo; meni, da je treba več pozornosti posvetiti čezmejnemu projektu za medkulturno spravo in razvoj v Ferganski dolini;

60. pozdravlja povečanje vpisa v osnovne in srednje šole, pri čemer poudarja, kako pomembno je nadaljevati po tej poti; pozdravlja dejstvo, da je število žensk in moških, ki končajo osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje, skoraj enako; poudarja pomen dostopa žensk do strokovnega usposabljanja in univerzitetnega izobraževanja, zlasti v Uzbekistanu in Tadžikistanu, kjer med številom žensk in moških, vključenih v visoko izobraževanje, še vedno obstaja velika razlika;

61. poudarja, da morajo imeti ženske dostop do poklicnega usposabljanja in univerzitetne izobrazbe, vključno z večjo prisotnostjo na področjih znanosti in tehnologije, in poziva posebnega predstavnika EU, naj spodbuja pobude na tem področju; meni, da bi morala EU okrepiti svoje ukrepe na tem področju, denimo z organiziranjem tečajev usposabljanja za učitelje in dobavo izobraževalnega materiala; poziva k sprejetju ukrepov za posodobitev javnega izobraževalnega sektorja, spodbujanje akademskih izmenjav in omogočanje ženskam, da se jih udeležujejo pod enakimi pogoji; meni, da bi bilo treba oblikovati programe usposabljanja na področju enakosti spolov za pedagoške delavce;

62. meni, da bi morali pozitivno vlogo EU v regiji še okrepiti prek izobraževanja in stikov med ljudmi; opozarja na pomen programov EU za mednarodne izmenjave, kot so Erasmus+, Erasmus Mundus in Erasmus Tempus, pri spodbujanju pozitivne mobilnosti in medkulturnega dialoga med EU in Srednjo Azijo, pa tudi pri zagotavljanju priložnosti za krepitev

Sreda, 13. april 2016

vpliva študentov, ki se vanje vključijo, saj prihaja do zблиževanja dveh kultur; pozdravlja dejstvo, da je EU programu Erasmus+ za sodelovanje na področju izobraževanja v tej regiji namenila 115 milijonov EUR; poziva vse zadevne deležnike na ravni Unije ter ravni držav članic, naj ocenijo in okrepijo obstoječe mehanizme programov za študijske izmenjave in štipendije ter izmenjave mladih strokovnjakov med EU in državami srednjeazijske regije, zlasti na področju tehnologije in uporabnih znanosti;

63. pozdravlja dejstvo, da vseh pet držav Srednje Azije pozorno spremlja bolonjski proces, na podlagi katerega so bile izvedene številne nacionalne reforme v zadnjih letih;

64. poziva Komisijo, naj spodbuja sodelovanje znanstvenikov, inštitutov in podjetij iz držav Srednje Azije pri skupnih raziskovalnih projektih in projektih na področju inovacij, ki se financirajo v okviru programa Obzorje 2020;

Gospodarsko povezovanje, trgovina in trajnostni razvoj

65. ugotavlja skupne značilnosti, ki so rezultat zgodnejših zgodovinskih obdobj, tudi svilnih poti, kolonizacije turških plemen in sprejetja islama; ugotavlja tudi, da je pet držav v tej regiji na različnih razvojnih stopnjah, in sicer: Kazahstan se profilira kot ključni akter v regiji, odnosi EU s to državo pa se nenehno krepijo; Kirgizistan in Tadžikistan sta sicer precej revnejša, vendar razmeroma odprta z dokaj delujočo civilno družbo; tudi odnos EU z Uzbekistanom se razvija; Turkmenistan pa ostaja najbolj zaprta država v regiji, brez neodvisne civilne družbe;

66. opozarja na dejstvo, da je za regijo značilna tudi velika raznolikost, ne nazadnje v bogastvu z naravnimi viri, kot so fosilna goriva in orne površine, ter – kar je deloma posledica naravnih danosti – v trenutni stopnji človekovega in gospodarskega razvoja teh držav; poudarja, kako pomembno je po eni strani upoštevati kulturne razlike znotraj regije, po drugi strani pa medsebojno odvisnost držav;

67. priznava potencialen pozitiven učinek novih pobud za gospodarsko sodelovanje med EU in Srednjo Azijo na modernizacijo in demokratizacijo v regiji;

68. meni, da gospodarska diverzifikacija te regije ponuja dodano vrednost v smislu regionalnega razvoja, stabilnosti in varnosti, ob upoštevanju socialnega, ekonomskega in okoljskega ravnotežja; meni, da je bistveno posodobiti in razviti trajnostno domačo transportno in energetska infrastrukturo, zlasti na podeželskih območjih, izboljšati dostop do visokohitrostnega interneta ter olajšati razvoj medregionalne povezanosti; meni, da bi morala imeti sanacija okolja in trajnostni razvoj enako težo pri razvoju regije, in poudarja pomen trgovine za spodbujanje obeh; daje prednost večji podpori EU upravljanju z viri v srednjeazijskih državah ter spodbujanju čezmejnega sodelovanja med njimi;

69. je zaskrbljen zaradi pomanjkanja socialno-ekonomskega razvoja, ki je zastal in neenakomeren, pomanjkanja državne transparentnosti in posledične korupcije, neučinkovitega upravljanja, šibkega institucionalnega okvira, neupoštevanja pravne države in nizke udeležbe civilne družbe, kar spodbuja klientelizem ter zaostruje težave s korupcijo in neučinkovitost države;

70. poudarja vse večji pomen trgovinskih odnosov med EU in Srednjo Azijo, pri čemer je EU sedaj prva trgovinska partnerica v regiji; poudarja potrebo po tem, da EU nadalje okrepi trgovinske in naložbene odnose s srednjeazijskimi državami; v zvezi s tem poudarja potrebo po tem, da države Srednje Azije okrepijo svoja prizadevanja na področju boja proti korupciji in spodbujanja stabilnega okolja, da bi pritegnile tuje naložbe;

Sreda, 13. april 2016

71. meni, da se morajo gospodarski in trgovinski odnosi z državami Srednje Azije razvijati hkrati s pravno državo, demokracijo ter človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami in nikoli na njihov račun; v zvezi s tem opozarja na pomen sprožitve določb, določenih v ustreznih klavzulah trgovinskih sporazumov, podpisanih z EU, v kolikor bi se izkazalo, da druga pogodbenica krši človekove pravice;

72. poudarja, da je vključujoč in trajnosten gospodarski razvoj ena od ključnih prednostnih nalog strategije; poudarja potrebo po tem, da srednjeazijske države spodbujajo aktivne politike, namenjene zmanjšanju revščine in boju proti socialni izključenosti; ugotavlja globok negativen vpliv, ki ga je na regijo imela upočasnjena gospodarska rast v Rusiji in na Kitajskem, pa tudi še vedno trajajoče geopolitične napetosti in konflikt v Ukrajini; v zvezi s tem poudarja, da slabšanje gospodarstva, ki izhaja iz vse nižjih cen dobrin, devalvacije rublja in upada nakazil migrantov v Rusiji, od katerih se številni vračajo domov brezposelni, za regijo predstavlja resen socialno-ekonomski izziv; v zvezi s tem ugotavlja, da bo stopnja rasti za regijo v obdobju po letu 2014 predvidoma za približno polovico manjša od povprečne stopnje rasti v prejšnjem desetletju;

73. poziva Komisijo, naj razvije programe, ki bodo spodbujali ponovno vključevanje v družbo in zaposlovanje povratnikov iz tujine ter močnejši dialog o migracijah in mobilnosti;

74. poudarja potrebo po strategiji EU za Srednjo Azijo, ki ne bi temeljila na geostrateških interesih, temveč bi bila oblikovana za razvoj participativne in demokratične družbe, ki bi jo odlikovali svoboda združevanja sindikatov in dejavna civilna družba, ter spodbujanje enakosti spolov in krepitev vloge žensk, zlasti na podeželju;

75. poudarja, da se regija kljub hitri gospodarski rasti v zadnjih letih sooča z visoko stopnjo revščine, visoko neenakostjo pri dohodkih in čedalje krajšo pričakovano življenjsko dobo, zlasti na podeželju, kjer živi med 80 in 90 % prebivalstva; poudarja, da je proces privatizacije med gospodarsko tranzicijo povečini izpustil gorske regije; poudarja, da so prizadete predvsem ženske v teh regijah, saj se številni moški selijo v mesta, kjer iščejo zaposlitev, ženskam pa prepustijo celotno breme kmetijskih opravil in družinskih odgovornosti;

76. poudarja pomen zagotavljanja, da je strategija skladna z globalnimi zavezami, zlasti z agendo za trajnostni razvoj do leta 2030, sprejeto 25. septembra 2015 na vrhu OZN o trajnostnem razvoju;

77. spodbuja vključevanje ciljev trajnostnega razvoja v razvojno agendo EU za to regijo; ponovno poudarja, da bo vključevanje ciljev trajnostnega razvoja omogočilo celovitejši trajnostni razvoj v srednjeazijski regiji;

78. poudarja, kako pomembno je, da EU zagrabi priložnost razvojnega sodelovanja, da bi spodbujala spoštovanje človekovih pravic in uresničila cilje trajnostnega razvoja, s tem pa v vseh državah regije povečala stopnjo trgovine in naložb ter okrepila vlogo in vključenost socialnih partnerjev v civilni družbi;

79. meni, da bi bilo treba razvojno pomoč razdeliti zgolj v državah, ki kažejo pristno zavezanost zmanjševanju revščine, enakopravnemu in trajnostnemu socialno-ekonomskemu napredku ter spoštovanju človekovih pravic, te države pa bi morale dokazati, da imajo učinkovito politiko za boj proti korupciji, in EU dovoliti spremljanje izvajanja s tem povezanih prizadevanj; se v zvezi s tem sprašuje, kakšna sta smisel in stroškovna učinkovitost pomoči, odobrene Turkmenistanu in Uzbekistanu; poziva k pregledu politike, če bo prišlo do izboljšanja; spodbuja podpredsednico/visoko predstavnico, naj pomaga pri spodbujanju napredka na tem področju; obžaluje, da so zaradi visoke stopnje korupcije in neučinkovite birokracije zmogljivosti črpanja pomoči zelo nizke, pozitivni učinki pomoči pa zelo omejeni;

Sreda, 13. april 2016

80. ugotavlja, da je bil sedANJI pregled namenoma ločen od načrtovanja programov za obdobje 2014–2020 v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje, ki je bilo opravljeno leta 2014, da bi se izognili morebitnim nejasnostim in podvajanju, obenem pa ohranili skladnost ukrepov EU v regiji;
81. poziva k osredotočanju razvojne pomoči na razvoj podeželja in trajnostno kmetijstvo, zlasti da kmetijstvo ne bi bilo več odvisno od monokultur, kot je gojenje bombaža;
82. poziva EU, naj spremlja učinkovitost svoje tehnične in finančne pomoči reformi javnega sektorja v državah Srednje Azije;
83. poziva k usklajevanju razvojnih politik EU z dejavnostmi držav članic v regiji; poziva k tesnemu sodelovanju na področju razvojne politike z ZDA v okviru partnerstva za trajnostni razvoj; poziva tudi k sodelovanju s Kitajsko in Rusijo pri razvoju srednjeazijske regije;
84. upošteva odločno delovanje Kitajske v regiji in dejstvo, da je z vloge zunanje trgovinske partnerice prešla na vlogo regionalne mediatorke gospodarskega upravljanja, vključno z regionalnim zagotavljanjem skupnih dobrin;
85. meni, da bodo sinergije med Evropskim skladom za strateške naložbe in kitajsko pobudo „En pas, ena pot“ pomembno orodje za gospodarski in socialni razvoj regije;
86. ugotavlja tudi, da sta se dve državi, Kazahstan in Kirgizistan, pridružili novi Evrazijski gospodarski uniji, ustanovljeni na pobudo Rusije;
87. poziva k tesnemu sodelovanju EU s skladi in agencijami OZN ter s Svetovno banko;
88. je seznanjen z nadaljevanjem sektorske proračunske podpore v Kirgizistanu in Tadžikistanu ter poziva Komisijo in ESZD, naj opredelita in uporabita trdne in objektivno preverljive pogoje, zlasti za vse programe proračunske podpore, ki se bodo nadaljevali; vendar poudarja, da morajo vse to spremljati strožja merila, vključno z močno agendo za reforme ter učinkovitimi ukrepi za boj proti korupciji; poudarja, da proračunske podpore EU ne bi smeli uporabljati za neposredno financiranje osnovnih javnih storitev (kot so osnovno- in srednješolsko izobraževanje, osnovne zdravstvene storitve in osnovna infrastruktura), kar je primarna odgovornost oblasti; nasprotno meni, da bi morala biti pomoč EU povezana z uspešnostjo oblasti v zvezi s tem ter da bi morala proračunska podpora EU spodbujati razvoj naprednih javnih storitev, kot so raziskave, inovacije, univerzitetno izobraževanje, inovativne infrastrukture itd.;
89. pozdravlja povečanje makrofinančne pomoči in poziva k uporabi ustreznega instrumenta na podlagi strogih meril glede stroškov in koristi ter podrobnih ocen učinka, osredotočenih na učinke prelivanja; ob upoštevanju glavnih točk iz poročil o napredku pri izvajanju strategije poudarja pomen udeležbe držav članic pri zagotavljanju pomoči EU za doseg večjega učinka in izboljšanje rezultatov;
90. pozdravlja prošnjo Kirgizistana za uporabo sheme GSP+ in upa, da bosta Tadžikistan in Uzbekistan sledila njegovemu zgledu;
91. meni, da je pomembno, da vse države Srednje Azije spoštujejo pravila Svetovne trgovinske organizacije (STO) in pristopijo k tej organizaciji;

Sreda, 13. april 2016

92. v skladu z ugotovitvami OECD priznava posebni pomen programov za poslovne povezave med tujimi neposrednimi naložbami ter malimi in srednjimi podjetji kot orodij za diverzifikacijo in povečanje učinka prelivanja za naložbe, s čimer se srednjeazijskim državam omogoči, da tuje neposredne naložbe tesneje povežejo s svojimi gospodarstvi in povečajo svojo konkurenčnost, pri tem pa dobijo dostop do mednarodnih trgov, financ, tehnologije in vodstvenih spretnosti; v zvezi s tem poziva vlade srednjeazijskih držav, naj začnejo izvajati te programe in povečajo udeležbo deležnikov v obstoječih programih za poslovne povezave; poudarja, da je treba za zagotovitev, da bo lokalna proizvodnja dosegla mednarodne standarde kakovosti, sprejeti dopolnilne ukrepe, kot sta nudenje programov usposabljanja, ki bodo malim in srednjim podjetjem pomagali nadgraditi spretnosti njihovega osebja, ali pomoč tem podjetjem pri sprejemanju mednarodno priznanih standardov kakovosti;

93. poudarja, da je za trajnostni gospodarski razvoj v tej regiji izjemno pomembno poglobiti regionalno vključevanje, okrepiti trgovino znotraj regije, se osredotočiti na prometna omrežja in logistične storitve ter izboljšati poslovno ozračje, pa tudi zakonodajni in regulativni okvir, zlasti za mala in srednja podjetja;

94. želi spomniti na številne primere nalezljive tuberkuloze v srednjeazijski regiji; poudarja, kako pomembno je nenehno zdraviti tuberkulozo v državah v vzponu, ki ne prejemajo več dvostranske pomoči EU, saj nekateri sevi tuberkuloze razvijajo odpornost na zdravila;

Energija, okolje, voda in promet

95. poudarja potrebo po intenzivnejšem dialogu o razvoju infrastrukture, vključno z energetske in prometnimi omrežji ter internetnimi povezavami visoke zmogljivosti;

96. priznava, da je sodelovanje na področju energije ključno vprašanje v okviru odnosov med EU in Srednjo Azijo; regijo obravnava kot dodaten potencialen vir energetske varnosti za EU, zlasti kar zadeva potencial za okrepljeno sodelovanje s Kazahstanom in Turkmenistanom; opozarja na dejstvo, da je v skladu z zavezami za energetske unije in ob upoštevanju pomena energetske unije za splošno varnost Unije za EU pomembna zanesljiva in stabilna oskrba s cenovno dostopno energijo; posledično poudarja potrebo po tem, da sta oskrba z energijo in diverzifikacija energije ključna elementa strategije EU-Srednja Azija, ter poziva EU, naj okrepi prizadevanja za povezovanje energetske trgov, kar je v interesu vseh strani, saj bo prispevalo k energetske diverzifikaciji; v zvezi s tem poziva k okrepljeni prizadevanj za doseganje cilja razširitve južnega koridorja na Srednjo Azijo in transkaspjskega plinovoda; poudarja pa, da morajo energetske sporazumi in dialogi vključevati močne elemente človekovih pravic;

97. je seznanjen z dejstvom, da EU podpira energetske projekte, ki bi lahko razširili južni plinski koridor, vključno prek transkaspjskih in morebiti iranskih poti; vendar poziva EU, naj zanje opravi celovite študije izvedljivosti, vključno s presojo vpliva na okolje in oceno socialnega učinka;

98. podpira prizadevanja EU za spodbujanje energije iz obnovljivih virov, energetske učinkovitosti in povezovanja energetske trgov v Srednji Aziji s tistimi v sosednjih državah, pa tudi s trgi EU;

99. ponovno izraža mnenje, da je ponovna naložba prihodkov iz naravnih virov ključnega pomena za trajnostni socialno-ekonomski razvoj;

100. spodbuja boljše usklajevanje in oživitve prizadevanj v okviru regionalne platforme za nujno vodo in okolje pod vodstvom Italije in Romunije;

101. zagovarja okrepljeno proaktivno vlogo EU, kar zadeva okoljsko trajnostni razvoj; v zvezi s tem opozarja na pomen načel okoljske trajnosti v okviru pridobivanja oziroma predelave naravnih virov v regiji, kar spodbuja pobuda za preglednost v ekstraktivni industriji; ugotavlja, da izmed držav v regiji pobudo upoštevata zgoj Kazahstan in Kirgizistan, medtem ko je bil Tadžikistanu status države kandidatke leta 2015 začasno odvzet;

Sreda, 13. april 2016

102. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je poleg čedalje večjega vpliva podnebnih sprememb še zmeraj opaziti okoljske izzive, ki so zapuščina sovjetskega obdobja, denimo tiste v zvezi z nenadzorovanim jedrskim onesnaževanjem v preteklih desetletjih, ki še poteka, z nujnim čiščenjem objektov za jedrske poizkuse, industrijskimi in rudarskimi dejavnostmi, netrajnostnim izkoriščanjem naravnih virov, degradacijo tal in ekosistemov, onesnaženostjo zraka, dezertifikacijo in predvsem katastrofalnim upravljanjem vode; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj poveča tehnično pomoč, pomaga pri mobilizaciji sredstev ter zagotovi evropsko znanje in najboljšo prakso za obravnavo teh težav;

103. poziva EU, naj še naprej zagotavlja finančno in tehnično pomoč za obravnavo zdravstvenih, humanitarnih, okoljskih in gospodarskih vprašanj ter vprašanj ozaveščanja v zvezi s posledicami jedrskega testiranja, ki ga je v preteklosti ZSSR izvajala na območju za jedrsko testiranje Semipalatinsk na severovzhodu Kazahstana blizu mesta Semej (ki se je nekdanje imenovalo Semipalatinsk);

104. pozdravlja in spodbuja nadaljnja prizadevanja za prilagajanje podnebnim spremembam in odpornost nanje ter poziva države Srednje Azije, naj tvorno prispevajo k uspešnosti podnebne konference v Parizu leta 2015;

105. poziva EU, naj še okrepi svoje programe za zmanjšanje tveganja nesreč in izgradnjo odpornosti v Srednji Aziji kot regiji z visokim tveganjem za naravne nesreče, v kateri so prisotne tudi resne grožnje okoljskih nesreč in podnebnih sprememb;

106. izraža globoko zaskrbljenost glede množičnega pogina čred antilop sajga v Kazahstanu maja 2015; poziva EU, naj z raziskavami in okoljskimi ukrepi prispeva k preprečevanju morebitnih tovrstnih primerov v prihodnosti;

107. poziva EU, naj nadaljuje svoja prizadevanja za spodbujanje sodelovanja med državami Srednje Azije glede upravljanja voda;

108. spodbuja EU, naj prednostno obravnava in pogosteje uporablja „vodno diplomacijo“, da bi poenostavila izboljšano čezmejno upravljanje vode in posredovala pri reševanju sporov, vključno s spodbujanjem odprtega in učinkovitega okvira, zlasti v primeru jezga Rogun; v zvezi s tem poziva EU, naj dodatno spodbuja in pospeši spoštovanje mednarodnih konvencij in pravnih načel v zvezi s skupnimi vodnimi viri;

109. poziva države v regiji, naj podpišejo in ratificirajo Konvencijo iz Espooja in Aarhuško konvencijo OZN, ki se nanašata na spore glede vode, v kolikor tega še niso storile, in v izvajanje teh konvencij vključijo civilno družbo;

110. poziva k okrepljenim prizadevanjem za obvladovanje dramatičnih posledic ekološke katastrofe, ki jo predstavlja krčenje Aralskega jezera, ter spopadanje z njimi; poziva Komisijo, naj okrepi podporo mednarodnemu skladu za Aralsko jezero, in poziva ESZD, naj to vprašanje obravnava v okviru svojih rednih odnosov z Uzbekistanom;

111. poudarja, da je vzpostavitev strateškega, sodobnega in medoperabilnega sistema cestne in železniške infrastrukture vzdolž svilne ceste v osrednjem interesu Kitajske, EU in Rusije ter da bi uspešna integracija te regije s sodobno in zanesljivo infrastrukturo ponudila pomembno priložnost za tesnejše regionalno gospodarsko vključevanje, spodbujanje mobilnosti oseb in medkulturno izmenjavo, s tem pa vzpostavila boljše pogoje za napredek na področju načel pravne države in demokracije;

112. ponovno poudarja pripravljenost EU, da ponudi svoje izkušnje in znanje za spodbujanje sprejemanja in uveljavljanja visokih varnostnih in okoljskih standardov pri vseh vrstah prevoza ter zagotavljanje lažjih povezav vzdolž evropsko-kavkaško-srednjeazijskega prometnega koridorja; zlasti podpira nadaljnja prizadevanja EU za razvoj varnega zračnega in pomorskega prometa v Srednji Aziji;

Sreda, 13. april 2016

113. spodbuja nadaljnje usklajevanje EU s kitajsko prometno politiko v regiji;

Regionalno sodelovanje, varnostni izzivi in upravljanje meja

114. spodbuja EU, naj okrepi svoj dialog o Srednji Aziji z ustreznimi regionalnimi in mednarodnimi organizacijami ter s sosednjimi državami držav Srednje Azije in drugimi dejavnimi državami v regiji;

115. spodbuja EU, naj okrepi povezljivost, in sicer tako, da skupaj z državami Srednje Azije opredeli področja okrepljenega sodelovanja, zlasti kar zadeva promet in energijo; poudarja, da bi morali dati prednost medsebojnemu povezovanju srednjeazijskih držav ter njihovem vključevanju na mednarodne trge in koridorje;

116. verjame, da bi morala EU v sodelovanju z državami članicami še naprej spodbujati specifične politike regionalnega povezovanja in gradnje zaupanja, pri tem pa z večjim sodelovanjem nagrajevati pozitivne ukrepe posameznih srednjeazijskih držav ali skupin držav; meni, da bi morali biti ukrepi EU prilagojeni potrebam in posebnim značilnostim vsake države; poudarja, da je treba poglobiti politični dialog in spodbuditi ukrepe gradnje zaupanja med državami v tej regiji;

117. meni, da je poglobitev regionalnega gospodarskega povezovanja pomemben element za regionalno stabilnost in vzpostavljanje miru;

118. poudarja pomen sodelovanja z OVSE in OZN na vseh področjih politike;

119. poziva EU, naj v določene vidike evropske strategije za Srednjo Azijo na *ad hoc* podlagi vključi tudi Mongolijo;

120. priznava, da so glavne grožnje in izzivi, opredeljeni v strategiji za Srednjo Azijo, še zmeraj relevantni;

121. meni, da bi morala EU spodbujati regionalno sodelovanje, zlasti kar zadeva skupna vprašanja in skupne izzive, in da bi morali skupni interesi prevladati nad heterogenostjo zadevnih držav;

122. ugotavlja, da so nerazrešena etnična vprašanja, odsotnost obojev za miren prenos moči in ne vključujoče upravljanje v državah Srednje Azije viri morebitne nestabilnosti in ekstremizma ter da je zaradi tega pod velik vprašaj postavljena uspešna uresničitev osrednjih interesov EU, ki izhajajo iz strategije za Srednjo Azijo;

123. podpira dolgoročni cilj EU o preobrazbi nastajajočega varnostnega dialoga na visoki ravni med EU in Srednjo Azijo v dejanski forum za obravnavo skupnih varnostnih izzivov v regiji in onkraj njenih meja, kot so učinki prelivanja vojne v Afganistanu, vključno z grožnjo, ki jo predstavlja Islamska država, trgovino z drogami, trgovino z ljudmi, nasilnim ekstremizmom in terorizmom ter kemičnimi, biološkimi, radiološkimi in jedrskimi tveganji; poudarja pomen in pozitiven vpliv programov za regionalno sodelovanje, tudi tistih, ki krepijo čezmejno sodelovanje in varnost na mejah, kot sta program upravljanja meja za Srednjo Azijo in program za ukrepanje v boju proti drogami za Srednjo Azijo; meni, da je treba v dialog vključiti osredotočenost na človekovo varnost in ne zgolj na državno varnost; ponovno izraža odločenost EU, da nadalje razvija tako regionalne kot dvostranske varnostne dialoge z državami srednje Azije in s tem zagotovi močnejšo vključenost Afganistana v sodelovanje z zadevnimi regionalnimi partnerji, zlasti regionalnim centrom OZN za preventivno diplomacijo za Srednjo Azijo (UNRCCA);

124. je seznanjen s sprejetjem programa za ukrepanje v boju proti drogami za Srednjo Azijo za obdobje 2014–2020; vendar je zaskrbljen zaradi rekordnega gojenja opija in s tem povezane trgovine iz Afganistana prek Srednje Azije; poziva ESZD/Komisijo, naj obravnava vprašanje sodelovanja organiziranega kriminala ter elit pri trgovini z drogami ter negativne učinke na javno zdravje v regiji;

Sreda, 13. april 2016

125. ponovno priporoča, naj se program za upravljanje meja v Srednji Aziji in program za ukrepanje na področju drog v Srednji Aziji združita v okviru instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru, ne pa v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje;

126. poziva EU, naj nadaljuje z regionalnimi programi podpore, usmerjenimi v preprečevanje konfliktov in vzpostavlanje miru, vključno s spodbujanjem pomiritve med skupnostmi in etničnimi skupinami, ter v določanje meja v Srednji Aziji, ki se financira v okviru instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru;

127. pozdravlja projekt za čezmejno sodelovanje za trajnostni mir in razvoj, ki ga sponzorirata Švica in UNDP in katerega namen je v čezmejnih območjih med Kirgizistanom in Tadžikistanom ustvariti okolje, ki v večji meri prispeva k trajnostnemu miru in razvoju;

128. pozdravlja vlogo, ki jo pri preprečevanju konfliktov v regiji igra regionalni center UNRCCA, ki ima od leta 2007 sedež v Ašhabadu, ter OVSE;

129. poziva EU, naj podpre pobude regionalnega centra UNRCCA in se pod njegovi nadzorom osredotoči na vprašanje voda ter sproži dialog med petimi državami, da bi se spopadli s čezmejnimi onesnaževanjem;

130. poziva Komisijo, naj upošteva neugodne posledice, ki bi jih vprašanja dostopa do vodnih virov lahko imela za stabilnost in varnost Srednje Azije, ter pozorno spremlja vsakršen razvoj dogodkov;

131. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da sta bila Turkmenistan in Uzbekistan v letnem poročilu ZDA o trgovini z ljudmi za leto 2015 ⁽¹⁾ uvrščena na seznam držav, ki jih je treba nadzorovati, kar pomeni, da se število žrtev trgovine z ljudmi povečuje; poziva koordinatorko EU za boj proti trgovini z ljudmi, naj podpira Turkmenistan in Uzbekistan v boju proti trgovini z ljudmi, ki je žalitev za človeško dostojanstvo in pogosto zajema psihološki teror in fizično nasilje, zato ga je treba izkoreniniti; poziva države članice, da na to pomembno temo opozorijo v odnosih s temi državami;

132. poudarja pomen sodelovanja med EU in državami Srednje Azije pri preprečevanju terorizma in boju proti njemu; je globoko zaskrbljen zaradi dejavnosti skrajne organizacije Islamska država pri novačenju vedno večjega števila srednjeazijskih državljanov, ki potujejo na Bližnji vzhod, da bi se borili ali drugače podpirali to organizacijo, organizacijo Al Nusra ter druge teroristične in skrajne organizacije, k čemur jih deloma spodbudijo politična marginalizacija in slabi gospodarski obeti; priznava, da v kolikor se bo bistven delež radikaliziranih državljanov Srednje Azije vrnil v svoje matične države, bo to pomenilo tveganje za varnost in stabilnost po vsej Srednji Aziji, v Afganistanu, Iranu, Rusiji, na Kitajskem in v Indiji;

133. spodbuja EU, naj skupaj z vladami držav Srednje Azije obravnava skupne izzive novačenja borcev in podpornikov s strani Islamske države prek osredotočanja na politične in upravne neuspehe, na primer s spodbujanjem verske svobode ob varovanju sekularnih ustav in pregledu diskriminatornih zakonov in politik, izvajanjem programov ozaveščanja tako za moške kot za ženske, osredotočanjem na zaposlovanje prikrajšanih mladih, prednostno obravnavo reforme policije in zagotavljanjem boljšega usklajevanja varnostnih služb ter učenja prek evropskih in azijskih izkušenj pri rehabilitaciji in ponovnem vključevanju islamističnih skrajnežev;

134. meni, da je mednarodno sodelovanje, tudi z Rusijo in Kitajsko, ključnega pomena za obravnavo vse večje grožnje, ki jo predstavlja islamistična radikalizacija v Srednji Aziji; poziva vse mednarodne akterje z vplivom v regiji, naj spodbujajo države Srednje Azije, da bi si skupaj prizadevale za boljše usklajevanje sodelovanja med varnostnimi službami, tudi kar zadeva izmenjavo obveščevalnih podatkov; poudarja, da bi moralo biti tovrstno sodelovanje skladno z njihovimi mednarodnimi zavezami na področju človekovih pravic;

⁽¹⁾ Pripravilo zunanje ministrstvo ZDA.

Sreda, 13. april 2016

135. izraža globoko zaskrbljenost glede vse slabših varnostnih razmer v severnem Afganistanu ter tveganj posledic za vojaško in politično stabilnost regije; pozdravlja izboljšanje skladnosti med strategijo EU za Afganistan ter strategijo EU za Srednjo Azijo; vendar poudarja potrebo po tesnejšem povezovanju pristopa EU k Srednji Aziji s pristopom k Afganistanu ter po prilagajanju obstoječih politik strategiji za Afganistan za obdobje po letu 2014; spodbuja sodelovanje Afganistana v programih, usmerjenih v stabilnost in varnost v regiji; spodbuja vlade držav Srednje Azije, naj prevzamejo bolj proaktivno vlogo in sodelujejo v okviru širših skupnih prizadevanj za stabilnost v Afganistanu; poudarja, da je treba strategije za človekovo varnost, boj proti terorizmu, priseljevanje in boj proti trgovini z drogami usklajevati na regionalni ravni;

136. poziva Svet, Komisijo in ESZD, naj v svojih odnosih z državami Srednje Azije prednostno obravnavajo reformo varnostnega sektorja, vključno z boljšim financiranjem in usposabljanjem, spodbujanjem verskih svoboščin v okviru sekularnih ustav, preventivnimi vidiki boja proti terorizmu in prizadevanji za rehabilitacijo nekdanjih džihadistov kot deli splošne strategije za obravnavo izziva, ki ga predstavlja islamistični ekstremizem; obžaluje, da EU kljub nujni potrebi po reformi varnostnega sektorja v srednjeazijskih državah tega vprašanja ni uspela vključiti v svojo strategijo; v zvezi s tem pozdravlja napredek, dosežen v Kazahstanu, kot izhodišče za reforme na regionalni ravni; poziva EU, naj razvije posebne programe za reformo varnostnega sektorja za Kirgizistan in morda Tadžikistan, v okviru katerih naj se osredotoči na pravno državo in standarde na področju človekovih pravic v kazenskem pravosodju ter civilno policijo;

137. priznava, da pet srednjeazijskih držav še naprej vzdržuje srednjeazijsko območje brez jedrskega orožja;

138. poziva države članice, naj si bolj enotno tolmačijo in izvajajo ter dosledno spoštujejo osem meril, določenih v skupnem stališču EU o izvozu orožja iz leta 2008; v zvezi s tem izraža zaskrbljenost zaradi tega, ker nekatera evropska podjetja po sklenitvi dvostranskih sporazumov s strani nekaterih držav članic ne spoštujejo tega skupnega stališča;

139. poziva države članice, naj prenehajo z izvažanjem gotovih vsiljivih sistemov nadzora v države v regiji, v kolikor obstajajo zadostni dokazi, da se bodo ti sistemi uporabljali proti novinarjem, politikom ali zagovornikom človekovih pravic; poziva Komisijo, naj pregleda evropski sistem za nadzor izvoza, da bi preprečila, da takšni vsiljivi sistemi pristanejo v napačnih rokah;

Vprašanja, ki veljajo za posamezno državo

140. poudarja, da naslednji odstavki, ki se nanašajo na posamezne države, obravnavajo zgolj prednostne težave, zato ne zajemajo vseh vprašanj;

Kazahstan

141. poudarja, da bi morali globlji politični in gospodarski odnosi temeljiti na skupnih vrednotah; ugotavlja, da je Kazahstan prvi srednjeazijski partner, s katerim je EU prek pogajanj sklenila in podpisala sporazum o okrepljenem partnerstvu in sodelovanju; s sklenitvijo tega sporazuma pričakuje dejavna in konkretna prizadevanja Kazahstana za politične in demokratične reforme, ki izhajajo iz njegovih mednarodnih obveznosti in zavez; priznava program v 100 korakih kot poskus za obravnavo nujnih reform v državi;

142. v zvezi s tem poudarja priporočila Parlamenta glede pogajanj za sporazum o okrepljenem partnerstvu in sodelovanju med Kazahstanom in EU z dne 22. novembra 2012, ki so ključnega pomena za soglasje Parlamenta za sklenitev tega sporazuma ter prihodnje sodelovanje med EU in Kazahstanom;

Sreda, 13. april 2016

143. je globoko zaskrbljen glede čedalje slabših razmer na področjih svobode medijev, svobode izražanja ter svobode zbiranja in združevanja; želi spomniti in poudarja, da je bil konkreten in oprijemljiv napredek pri političnih reformah povezan z napredkom pri pogajanjih o novem sporazumu o okrepljenem partnerstvu in sodelovanju; poziva Kazahstan, naj si na vse načine prizadeva, da bo njegova zakonodaja v skladu s standardi Sveta Evrope ter da bo zagotovljeno polno izvajanje temeljnih svoboščin brez samopredpisanih omejitev; poziva kazahstanske oblasti, naj sprejmejo konkretne in učinkovite ukrepe za izvajanje priporočil, ki jih je o svobodi mirnega zbiranja in združevanja podal posebni poročevalec OZN v svojem poročilu o izidih misije v Kazahstanu januarja 2015; v zvezi s tem spodbuja Kazahstan, naj pregleda in spremeni svoj novi kazenski zakonik, kar zadeva kriminalizacijo obrekovanja, saj to spodkopava temeljne svoboščine; izraža svojo globoko zaskrbljenost glede zakona o nepridobitnih organizacijah, ki spodkopava neodvisnost in celo obstoj nevladnih organizacij v Kazahstanu, ter poziva k njegovemu pregledu;

144. opozarja Kazahstan na njegove zaveze k demokratičnim reformam v okviru OVSE in ga poziva, naj svoje ambicije na področju zunanje politike – kot član Sveta OZN za človekove pravice v obdobju 2013–2015, gostitelj mednarodnega sejma EXPO v letu 2017 in kandidat za nestalni sedež v Varnostnem svetu OZN za obdobje 2017–2018 – prenese tudi na pomembne notranjepolitične reforme;

145. poudarja, da je sodeč po predhodnih zaključkih mednarodne misije OVSE/ODIHR, ki je opazovala volitve 20. marca 2016, pred Kazahstanom še dolga pot, preden bo izpolnil obveznosti OVSE glede demokratičnih volitev, čeprav je bilo mogoče opaziti zmeren napredek; spodbuja kazahstanske organe, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi začeli v celoti izvajati vsa priporočila OVSE/ODIHR;

146. poziva k izpustitvi vseh političnih zapornikov, vključno z Vladimirom Kozlovom, vodjo opozicijske stranke Alga;

147. priznava pozitivno vlogo, ki jo je odigral Kazahstan s tem, ko je gostil in spodbujal pogajanja med E3+3 in Iranom o iranskem jedrskem programu leta 2013, pozitiven prispevek države h globalnim pobudam za jedrsko varnost, vključno s tem, da gosti novo mednarodno banko za jedrsko gorivo, ki jo upravlja IAEA in ki bo začela z delovanjem leta 2017, poskusno posredovalno vlogo, kar zadeva krizo med Rusijo in Ukrajino, ter pomoč pri pogajanjih med sirsko opozicijo;

148. pozdravlja dejstvo, da je Kazahstan leta 2015 dosegel zadnjo stopnjo procesa pristopa k STO;

Kirgizistan

149. obžaluje dejstvo, da je Kirgizistan, država v regiji, na katero je EU glede uresničevanja demokratičnih ambicij polagala največje upe, opešal pri svojih prizadevanjih;

150. izreka pohvalo Kirgizistanu glede napredka, ki ga je prikazal na zadnjih parlamentarnih volitvah; priznava miren potek teh volitev in znatno večjo preglednost; pozdravlja ugotovitve misije OVSE za spremljanje volitev glede parlamentarnih volitev v Kirgizistanu 4. oktobra 2015, v katerih sta bila poudarjena širok nabor možnosti, ki so na voljo volivcem, ter konkurenčna volilna kampanja; vendar izraža svojo zaskrbljenost glede obveznega registriranja biometričnih podatkov kot pogoja za glasovanje, kar je povzročilo večje težave glede vključujoče razsežnosti volilnega seznama; poudarja, da so potrebna dodatna prizadevanja, da bi vzpostavili povsem delujočo parlamentarno demokracijo, čeprav je v Kirgizistanu kot eni od pilotnih držav za podporo EU za demokracijo opaziti začetne spodbudne znake pri izvajanju demokratičnih reform in prehodu na dejanski večstrankarski sistem;

151. pozdravlja dejstvo, da je Kirgizistan umaknil omejujoč osnutek zakonodaje o „tujih agentih“ in osebah LGBTI, ter ga poziva, naj zavrne vsako zakonodajo, ki bi diskriminirala osebe LGBTI in bila uperjena zoper civilno družbo;

Sreda, 13. april 2016

152. pozdravlja uspešno izvolitev Kirgizistana v Svet OZN za človekove pravice za obdobje 2016–2018 in to državo poziva, naj tvorno uporabi svoje prihajajoče članstvo, da bi obravnavala vprašanja človekovih pravic;

153. poziva Komisijo/ESZD, naj pomagata Kirgizistanu pri zagotavljanju pravice za žrtve spopadov med etničnimi skupinami leta 2010;

Tadžikistan

154. poziva Tadžikistan, naj izpolni svoje mednarodne zaveze na področju človekovih pravic ter zaščiti svobodo zbiranja in neodvisnost pravne stroke; opozarja na težaven položaj medijev po tem, ko je predsednik podpisal novo uredbo, v skladu s katero se bodo vse informacije o uradnih dogodkih posredovale prek državne tiskovne agencije, s čimer je dostop drugih medijev omejen; poziva Tadžikistan, naj se ne vmešava v delo nevladnih organizacij in naj ne izvaja nedavno sprejete zakonodaje glede financiranja nevladnih organizacij;

155. izraža zaskrbljenost nad odločitvijo o prepovedi tadžikistanske islamske stranke prepovedi, potem ko je bilo opaziti zaskrbljujoč trend zatiranja legitimnih političnih sil in utišanja kritičnih glasov pod pretvezo varnostnih razlogov; poziva tadžikistanske oblasti, naj izpolnijo zaveze mirovnega sporazuma iz leta 1997 in sprejmejo potrebne ukrepe za zagotavljanje svobode izražanja, pluralizma ter svobodnega in odprtega političnega ozračja;

156. je seznanjen s sklepi misije OVSE/ODIHR za opazovanje volitev glede parlamentarnih volitev v Tadžikistanu 1. marca 2015, in sicer, da so volitve potekale v omejenem političnem prostoru in niso zagotovile enakih konkurenčnih pogojev za kandidate;

157. še vedno izraža pomisleke glede neučinkovitosti razvojne pomoči EU v državi; poziva ESZD/Komisijo, naj prednostno obravnavata programe, namenjene preprečevanju mučenja v centrih za pridržanje in svobodi medijev v Tadžikistanu;

158. pozdravlja pristop Tadžikistana k STO marca 2013;

Turkmenistan

159. poudarja, da je Turkmenistan podpisnik večine najpomembnejših mednarodnih sporazumov in je zato dolžan v vseh okoliščinah spoštovati in varovati človekove pravice; izraža svojo pripravljenost za povečanje podpore EU na področju demokratičnih načel in človekovih pravic, zlasti z učinkovito uporabo EIDHR ter drugih sredstev za podporo procesu reform v državi;

160. obžaluje, da so v obdobju, zajetem v poročilu, razmere na področju pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin kljub nekaterim zakonodajnim prizadevanjem na političnem, pravnem, ekonomskem, socialnem in izobraževalnem področju praktično ostale nespremenjene; verjame, da bi morali novo zakonodajo v luči mednarodnih zavez na področju človekovih pravic pregledati mednarodni strokovnjaki;

161. poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Komisijo, naj sodelujeta s turkmenistanskimi oblastmi in zahtevata konkretne ukrepe za izboljšanje razmer na področju človekovih pravic in pravne države v skladu s členom 21 PEU; poziva tudi, naj se ob dialogu o človekovih pravicah, ki poteka, še naprej izpostavlja vprašanje človekovih pravic na vseh ravneh; ponovno poziva ESZD, naj urad za zvezo v Ašhabadu čim prej nadgradi v delegacijo EU v Turkmenistanu s polnimi pooblastili, da bo med drugim sodelovala s civilno družbo in spremljala razmere na področju človekovih pravic;

162. poudarja pomen nadaljevanja dialoga o človekovih pravicah, zlasti kar zadeva nadaljevanje pritiska za izpustitev posameznikov, pridržanih iz politično motiviranih razlogov, in razkritje usode izginulih zapornikov;

Sreda, 13. april 2016

163. priznava, da bi začetek veljavnosti sporazuma o partnerstvu in sodelovanju s Turkmenistanom pomagal izkoristiti polni potencial razvitih odnosov s to državo;

164. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj spoštuje sporazum, dosežen z njeno predhodnico, glede nadzornega mehanizma, ki Parlamentu omogoča, da ga ESZD ustrezno obvešča o izvajanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju, ko ta prične veljati;

165. pozdravlja nedavno okrepljeno sodelovanje Turkmenistana z EU na področjih skupnega interesa; je seznanjen s sodelovanjem države na srečanju OVSE o uveljavljanju človeške razsežnosti leta 2015 in s prisotnostjo visokih turkmenistanskih uradnikov na 15. letni seji skupnega odbora v okviru vmesnega trgovinskega sporazuma oktobra 2015;

166. poziva Turkmenistan, naj preneha s tekočo kampanjo odstranjevanja satelitskih krožnikov in blokiranja dostopa do nekaterih spletnih strani ter preneha z zastraševanjem in nadlegovanjem neodvisnih novinarjev in aktivistov civilne družbe;

Uzbekistan

167. obžaluje, da se EU premalo učinkovito zavzema za demokratizacijo v Uzbekistanu, in znova izraža pričakovanje, da si bo EU dejavno prizadevala za izpolnitev tega cilja v državi; ugotavlja, da uzbekistanska vlada ni pripravljena izvesti bistvenih reform; spodbuja podpredsednico/visoko predstavnico, naj oblikuje politiko kritičnega, konstruktivnega, pogojevalnega in skladnega evropskega sodelovanja z Uzbekistanom;

168. obžaluje sistematične in rutinske kršitve temeljnih pravic in svoboščin kljub sprejetju izboljšanih zakonov na tem področju in ratifikaciji mednarodnih instrumentov za človekove pravice; poziva uzbekistanske oblasti, naj sprejmejo pomembne ukrepe za celovito obravnavo pomislekov in učinkovito izvajanje vseh priporočil posebnega poročevalca OZN o mučenju, odbora proti mučenju in odbora za človekove pravice;

169. vztraja, da morajo uzbekistanske oblasti izpustiti vse tiste, ki jih je doletela kazen zapora kot povračilni ukrep zaradi mirnega uveljavljanja svobode izražanja, združevanja in zbiranja, ter poudarja potrebo po preprečevanju in preiskovanju primerov mučenja v zaporih; izraža svojo zaskrbljenost glede samovoljnih podaljševanj trajanja zapornih kazni; poziva uzbekistanske oblasti, naj neodvisnim nevladnim organizacijam omogočijo neovirano delo;

170. pozdravlja dejstvo, da je ta država dosegla nekaj napredka pri odpravi dela otrok, in zlasti vladno prepoved v zvezi s tem; želi spomniti, kako pomembno je neodvisno in nepristransko spremljanje izvajanja te prepovedi; ponovno izraža potrebo po odpravi prisilnega dela med vsakoletnim obiranjem bombaža ter obenem spodbuja nadaljnjo zavezo vlade, da bo nadaljevala s konkretnimi prizadevanji, kot je akcijski načrt, da bi odpravila prisilno delo, skupaj s priporočili MOD in Svetovne banke;

171. želi spomniti, da se je Parlament odločil, da ne bo obravnaval odobritve protokola k sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Uzbekistanom, s katerim bi se uporabala določb sporazuma razširila na dvostransko trgovino s tekstilom, dokler ne bo potrjeno, da so bile opravljene konkretne reforme, ki so prinesle otipljive rezultate pri zagotavljanju, da bosta tako praksa prisilnega dela kot delo otrok v Uzbekistanu izkoreninjena;

172. v zvezi s tem meni, da je bil določen del minule razvojne pomoči EU za Uzbekistan, vključno z izgradnjo zmogljivosti s strani parlamenta te države, napačno usmerjen in bi ga morali namesto tega nameniti bolj smotnim področjem, kot sta razvoj podeželja ali upravljanje okolja in voda;

Sreda, 13. april 2016

173. izraža svojo globoko zaskrbljenost glede dejavnosti uzbekistanskega islamističnega gibanja, ki je avgusta 2015 priseglo zvestobo Islamski državi in v Srednji Aziji rekrutiralo na tisoče džihadistov;

o

o o

174. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, ESZD, posebnemu predstavniku EU za Srednjo Azijo ter vladam in parlamentom Kazahstana, Kirgizistana, Tadžikistana, Turkmenistana in Uzbekistana.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0122

Izbruh virusa zika

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o izbruhu virusa zika (2016/2584(RSP))

(2018/C 058/14)

Evropski parlament,

- o upoštevanju izjave Svetovne zdravstvene organizacije z dne 1. februarja 2016, v kateri je zaradi izbruha virusa zika razglasila izredne razmere svetovnih razsežnosti na področju javnega zdravja,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in o razveljavitvi Odločbe št. 2119/98/ES ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju vprašanja za Komisijo o izbruhu virusa zika (O-000030/2016 – B8-0119/2016),
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je Svetovna zdravstvena organizacija 1. februarja 2016 zaradi izbruha virusa zika razglasila izredne razmere svetovnih razsežnosti na področju javnega zdravja;
- B. ker je virus zika čedalje bolj razširjen virus, ki se prenaša s komarji, prvič pa je bil odkrit leta 1947 pri opicah rhesus v gozdu Zika v Ugandi v okviru mreže za nadzor silvatične rumene mrzlice;
- C. ker so bili izbruhi virusa zika sporadično zabeleženi v dveh evropskih regijah, na Martiniku in v Francoski Gvajani, ter v Afriki, v obeh Amerikah, Aziji in Pacifiku, primeri okužbe pa so bili odkriti tudi v Evropi, zlasti na čezmorskih ozemljih Guadeloupe in Saint-Martin;
- D. ker je leta 2007 virus zika prvič izbruhnil izven znanih endemičnih meja in povzročil epidemijo na otoku Yap v Federativnih državah Mikronezije, ki ji je sledila vsesplošna epidemija v Francoski Polineziji v letih 2013–2014, ta pa se je razširila na več držav v Oceaniji, vključno z Novo Kaledonijo in Cookovimi otoki; ker je na splošno veljalo prepričanje, da virus zika povzroča samo blage človeške bolezni, metem ko se je ob izbruhu v Francoski Polineziji izkazalo, da lahko ta virus povzroča tudi nevrološke motnje (tj. Guillain-Barréjev sindrom in meningoencefalitis);
- E. ker je po podatkih Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) večina okužb še vedno asimptomskih (približno 80 %);
- F. ker je bil največji izbruh virusa zika zabeležen v Braziliji, zlasti na severovzhodnem delu;
- G. ker je novembra 2015 brazilsko ministrstvo za zdravje razglasilo izredne razmere na področju javnega zdravja, ker je bilo leta 2015 v državi Pernambuco neobičajno povečanje števila otrok, rojenih z mikrocefalijo; ker je drastično povečanje vidno zgolj pri najhujših oblikah mikrocefalije, vendar je bila po nekaterih poročanjih razširjenost te bolezni v bolj blagi obliki izredno visoka že nekaj let pred izbruhom virusa zika leta 2015;

⁽¹⁾ UL L 293, 5.11.2013, str. 1.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 104.

Sreda, 13. april 2016

- H. ker je življenjski cikel komarja odvisen od podnebja, habitata in biotske raznovrstnosti, na razširjenost komarjev pa vplivajo tudi človeški dejavniki, kot so podnebne spremembe, umetni vodni habitati, krčenje gozdov, urbanizacija in pomanjkanje komunalnih storitev, mestni odpadki, konflikti in potovanje;
- I. ker je pojav virusa zika izpostavil obstoječe neenakosti v prizadetih državah, vključno na področju javnih zdravstvenih sistemov in življenjskih razmer, virus pa nesorazmerno prizadane najrevnejše prebivalce, ki pogosto živijo ob odprtih vodnih virih in nimajo pogojev, da bi bolezen preprečevali in se z njo soočali; ker revščina po svetu še vedno največkrat prizadane ženske, ki so v posebno ranljivem položaju, saj so tiste, ki v gospodinjstvu skrbijo za hrano, čisto vodo, higieno in vzgojo otrok s sindromi, povezanimi z mikrocefalijo, za kar utegnejo potrebovati dodatna denarna sredstva, zlasti če ni vzpostavljenih ustreznih ali cenovno dostopnih podpornih struktur;
- J. ker so bili v številnih evropskih državah zabeleženi „uvoženi“ primeri okužbe z virusom zika; ker je ECDC 11. februarja 2016 poročala o primeru mikroencefalije pri nosečnici iz Slovenije, ki se je z virusom s podobnimi simptomi kot pri virusu zika okužila med bivanjem v Braziliji;
- K. ker na dan 9. februarja 2016 na evropski celini ni bilo zabeležene avtohtone okužbe z virusom zika, so pa poročila o nekaj primerih na najbolj oddaljenih evropskih območjih;
- L. ker se pojav virusa povezuje z zgoščenostjo primerov mikroencefalije in drugih nevroloških motenj, vključno s primeri Guillain-Barréjevega sindroma; ker je Svetovna zdravstvena organizacija 1. februarja 2016 izjavila, da obstaja resen sum o vzročni povezavi med okužbo z virusom zika med nosečnostjo in pojavom mikroencefalije, čeprav zanjo še ni znanstvenih dokazov;
- M. ker na podlagi vse večjega števila predhodnih preiskav velja znanstveno soglasje, da je virus zika eden od vzrokov za mikrocefalijo ⁽¹⁾, motnjo v razvoju možganskih celic pri zarodku ⁽²⁾, zaradi katere se dojenčki rodijo z nenavadno majhno glavo, v večini primerov pa tudi z zaostalostjo v razvoju možganov, pri čemer se zdi, da lahko ta virus zarodek poškoduje skozi vso nosečnost ⁽³⁾, povzroča pa tudi Guillain-Barréjev sindrom; ker so zaradi negotovosti v zvezi z zdravjem nerojenega dojenčka, pa tudi negotovosti v zvezi z načini okužbe, ženske in mladoletna dekleta, zlasti nosečnice in njihove družine, v izredno težkem položaju, predvsem v zdravstvenem smislu in zaradi dolgoročnih posledic za družine, in ker te negotovosti ne bi smeli izkoristiti za preložitve sprejetja nujnih odločitev in ukrepov, ki so potrebni za rešitev te krize;
- N. ker je več možnih vzrokov za mikroencefalijo, vendar je dejanski vzrok pogosto neznan, in ker zanjo ni posebnega zdravljenja, je pomembno zagotoviti multidisciplinarnе skupine, ki bi ocenile ter nudile oskrbo in nego za dojenčke in otroke z mikroencefalijo, pri čemer lahko zgodnja oskrba v okviru programov za stimulacijo in igro pozitivno vpliva na razvoj, izredno pomembno pa je tudi družinsko svetovanje in podpora za starše;
- O. ker so argentinski in brazilski raziskovalci zgoščenost primerov mikroencefalije v Braziliji povezali z larvicidno snovjo piriprosifen, ki je bila leta 2014 v prizadetih območjih v Braziliji dodana virom pitne vode; ker je lokalna vlada v državi Rio Grande do Sul na jugu Brazilije na podlagi priporočil ministrstva za zdravje in v skladu s previdnostnim načelom 13. februarja 2016 ukinila uporabo te snovi;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/features/qa/zika/en/>

⁽²⁾ <http://www.nature.com/news/zika-highlights-role-of-controversial-fetal-tissue-research-1.19655>

⁽³⁾ Brasil, P. et al. N. Eng. J. Med. <http://dx.doi.org/10.1056/NEJMoa1602412> (2016).

Sreda, 13. april 2016

- P. ker je bilo med 4 783 prijavljenimi primeri mikroencefalije od oktobra 2015 v več kot 700 primerih izključena diagnoza mikroencefalije;
- Q. ker je bil test za virus zika pozitiven v samo 17 od 404 potrjenih primerov mikroencefalije;
- R. ker je virus zika na čezmorskih evropskih ozemljih prisoten že od leta 2013;
- S. ker v Evropi obstaja tveganje za pojav lokalne vektorske nalezljive bolezni v poletnem času 2016;
- T. ker zaenkrat ni posebnega zdravljenja ali cepiv, vendar je 3. februarja 2016 indijsko podjetje Bharat Biotech izjavilo, da razvija dve možni cepivi, pri čemer je eno rekombinantno cepivo, drugo pa inaktivirano cepivo, ki je v fazi predkliničnega testiranja na živalih;
- U. ker se lahko okužba z virusom zika prenaša spolno ⁽¹⁾, ⁽²⁾ Svetovna zdravstvena organizacija pa je izjavila, da je spolno prenašanje okužbe dokaj razširjeno ⁽³⁾;
- V. ker obstajajo poročila o okužbi z virusom zika, povezani s transfuzijo krvi;
- W. ker obstaja resno tveganje čezmejnje širitve okužbe z virusom zika zaradi potovanj okuženih z virusom in svetovne trgovine;
1. priznava, da virus zika na ljudi najpogosteje prenaša okuženi komar iz rodu *Aedes*, predvsem komar ščitar (*Aedes aegypti*) v tropskem pasu, in da ta komar prenaša tudi dengo, čikungunjo in rumeno mrzlico;
 2. ugotavlja, da po podatkih iz študije ECDC preventiva trenutno temelji na varnostnih ukrepih, ki jih sprejmejo posamezniki, denimo nošenje majic z dolgimi rokavi in dolgih hlač, impregniranih z permetrinom (zlasti v tistih urah, ko je komar, ki prenaša virus zika, najbolj aktiven) in spanje ali počivanje v zamreženih ali hlajenih prostorih oziroma uporaba mrež proti komarjem, saj ni zdravljenja ali cepiv proti okužbi z virusom zika, komarji, ki ta virus prenašajo, pa so aktivni tako v notranjih prostorih kot na prostem;
 3. poudarja, da je treba vzpostaviti načrt za obveščanje na najbolj ustreznih ravneh, da bi ozavestili javnost in spodbujali ustrezno ravnanje za preprečevanje pikov komarjev;
 4. pozdravlja ukrepe za spremljanje razmer, ki jih je sprejel ECDC, katerega poziva, naj redno posodablja svoje ocene tveganja in objavlja posodobljena epidemiološka poročila; meni, da bi moral center ustanoviti strokovno komisijo za tropske prenosljive bolezni, ki bi uspešno usklajeval in spremljal vse ukrepe, ki jih je treba sprejeti v EU;
 5. pozdravlja odločitev Komisije, da za raziskave na področju virusa zika nameni sredstva v višini 10 milijonov EUR, pri čemer priporoča osredotočenje na primere resnih prirojenih možganskih anomalij na območju Latinske Amerike in domnevno povezanost z okužbo z virusom zika; vendar dvomi, da bo ta znesek zadostoval za izvedbo izjemnega znanstvenega izziva, za razumevanje okužbe z virusom zika in z njo povezanih nevroloških komplikacij ter razvoj diagnostičnih testov in zdravljenja okužbe;

⁽¹⁾ <http://www.dallascounty.org/department/hhs/press/documents/PR2-2-16DCHHSReportsFirstCaseofZikaVirusThroughSexualTransmission.pdf>

⁽²⁾ <https://www.rt.com/news/333855-zika-sex-case-france/>

⁽³⁾ <http://www.reuters.com/article/us-health-zika-qanda-factbox-idUSKCN0X22TY>

Sreda, 13. april 2016

6. ugotavlja, da je bil virus zika zabeležen v 28 državah in da posledice okužbe povsem spremenijo življenje, zlasti za mlade in revne ženske, ki večinoma živijo v najmanj razvitih regijah teh držav; poudarja, da mora mednarodna skupnost nujno konkretno uporabiti pridobljena spoznanja iz lanskoletne krize ob izbruhu ebole, saj se bo okužba po vsej verjetnosti še naprej širila;
7. poudarja, da je treba raziskave usmeriti predvsem v preventivne ukrepe za preprečitev širjenja virusa in v zdravljenje; poziva, da se preiskave o virusu zika razdelijo na tri faze: preiskava resnih sumov o povezanosti virusa in prirojenih možganskih motenj, razvoj zdravljenja in cepiv ter razvoj testov za hitro in učinkovito diagnozo;
8. poudarja, da so potrebne nadaljnje raziskave o morebitni povezavi med mikrocefalijo in larvicidno snovjo piriproksifen, saj ni znanstvenih dokazov, ki bi to povezavo zavrgli;
9. poudarja, da se pri raziskavah ne sme zanemariti drugih možnih in dodatnih vzrokov za pojav mikroencefalije;
10. poudarja, da obstajajo še druge možnosti financiranja v okviru programa Obzorje 2020 in sedmega okvirnega programa za raziskave na področju razvoja cepiv proti malariji in zapostavljenim nalezljivim boleznim, med katere spada tudi virus zika;
11. poziva Komisijo, naj zagotovi, da rezultati raziskav, financirani z javnimi sredstvi EU, ne bodo zaščiteni s pravicami intelektualne lastnine in da bo pacientom zagotovljena cenovna dostopnost proizvodov, razvitih na podlagi teh raziskav;
12. poziva Komisijo, naj predlaga specifične ukrepe za evropske regije, v katerih se je virus zika že razširil, da bi izkoreninili vse možne vektorje za širitev v te regije, nudili pomoč okuženim, zlasti nosečnicam, in preprečili še večjo širitev v teh regijah in drugod po Evropi;
13. poziva Komisijo, naj pripravi akcijski načrt za preprečevanje širitve virusa v Evropi ter pomoč državam članicam in tretjim državam v boju proti tej epidemiji v regijah, kjer je izbruh hujši (predvsem v karibskih državah ter v Osrednji in Južni Ameriki); meni, da bi moral takšen načrt zajemati ciljno usmerjeno in razdeljevanje brezplačnih mehaničnih ovir v zadostnih količinah, kot so mreže (proti komarjem) in kondomi (za preprečevanje spolnih okužb); Komisijo poziva, naj razvije protokol za upravljanje, ki bo ciljno usmerjen v državljane, za katere zaradi njihovega epidemiološkega ozadja velja tveganje okuženosti z virusom zika, da bi z zgodnjim ugotavljanjem učinkovito pretrgali verigo spolne in krvne okužbe;
14. poudarja, da mora pristop v okviru razprav o financiranju ocen laboratorijskih potreb upoštevati razlike med spoloma, saj je testiranje in razvoj varnih, učinkovitih ter cenovno dostopnih in sprejemljivih cepiv za nosečnice, ki so pogosto izključene iz zgodnjih kliničnih testiranj, kompleksno; poziva finančne donatorje, naj imajo realistična pričakovanja glede stroškov razvoja teh cepiv, tudi pri razdelitvi finančnih sredstev EU za raziskave, in naj se prednostno osredotočijo na varnost deklet in žensk;
15. poudarja, da so bile ob izbruhu virusa zika izpostavljene pomanjkljivosti pri odzivnosti javnozdravstvenih sistemov, zlasti na ravni osnovne oskrbe, ter zagotavljanju storitev na področju reproduktivne zdravstvene oskrbe ter pravic za ženske in dekleta v prizadetih državah, zlasti v zvezi z obveščanjem in oskrbo med nosečnostjo in po porodu ter preprečevanjem in prekinitvijo nosečnosti, vladni organi v teh državah pa ženskam svetujejo, naj preložijo načrtovanje nosečnosti, dokler ne bo več znanega o virusu zika;
16. priznava, da je treba okrepiti zmogljivosti laboratorijev za potrditev sumov o okužbi z virusom zika na ozemlju EU/EGS, da bi te okužbe ločili od drugih arbovirusnih okužb (na primer denge in čikungunje); poziva države članice in Komisijo, naj usklajujejo raziskave med laboratoriji na področju virusa zika ter spodbujajo ustanovitev ustreznih laboratorijev v državah članicah, kjer jih še ni;

Sreda, 13. april 2016

17. poziva EU in države članice, naj predlagajo strategije za spodbujanje povezave med razvijalci cepiv, centri za nadzor in preprečevanje bolezni ter drugimi nacionalnimi in javnimi zdravstvenimi organi in zdravstvenimi službami, da bi spodbujali izmenjavo podatkov in analiz;

18. poudarja, da je treba dvigniti ozaveščenost porodničarjev, pediatrov in nevrologov o možnosti okužbe z virusom zika pri pacientih, ki so bili leta 2014 ali pozneje na potovanju v Braziliji in drugih prizadetih državah, ali pacientih s prirojenimi motnjami v delovanju centralnega živčnega sistema;

19. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da v mnogih prizadetih državah nosečnost ni preprosto izbira, zlasti v državah s trajno visoko stopnjo spolnega nasilja; poziva EU, naj podpira prizadete države pri zagotavljanju univerzalnega dostopa do osnovne zdravstvene oskrbe, vključno do pred- in poporodne oskrbe in izvajanja diagnostičnih testov za virus zika, in naj vlade teh držav podpira pri zagotavljanju celovitih informacij in oskrbe na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, vključno z možnostmi načrtovanja družine, s poudarkom na dostopu do vrste visokokakovostnih kontraceptivnih metod za vse ženske in najstnice ter dostopu do varne prekinitve nosečnosti, da bi se borili proti porastu nevarnih prekinitvev nosečnosti od začetka epidemije ter obenem sprožili nujen dialog o kontracepciji ter pravicah žensk in deklet s partnerskimi državami;

20. opozarja, da so doslej (do 10. februarja 2016) 25 držav EU/EGS, Združene države Amerike in Center za preprečevanje in obvladovanje bolezni svetovali ženskam, ki so noseče ali želijo zanositi, naj preložijo potovanje na območja z virusom zika;

21. ker trenutno ni preventivnega zdravljenja, zdravljenja ali cepiv za zaščito pred okužbo z virusom zika, in ker v Evropi obstaja nevarnost nastanka lokalne vektorske nalezljive bolezni v poletnem času 2016, poziva Komisijo, naj takoj izvede analizo vplivov insekticidov na zdravje ljudi in njihove učinkovitosti zaščite pred komarji, ki so nosilci virusa; Komisijo poziva, naj uskladi vrsto smernic za preventivo, ki jih morajo do poletja sprejeti nacionalni organi;

22. ugotavlja, da je bil objavljen testni algoritem za nosečnice, ki se vračajo s potovanja po območjih, kjer se širi virus zika; vendar opozarja, da zdravstveni organi še niso raziskali vprašanja podaljšane odkritja virusa zika v moški spermi in zabeležene okužbe s tem virusom med spolnim odnosom, kar ima lahko posledice za moške, ki se vrnejo s potovanja v regijah, v katerih se virus širi; meni, da bi morali moškim priporočiti uporabo kondomov po vrnitvi z okuženih območij, dokler ne bodo zbrani dokončni podatki o resnosti tega načina okužbe, saj so pogoste asimptomatične okužbe;

23. ob upoštevanju priporočil Svetovne zdravstvene organizacije o preventivi v evropskih državah poziva Komisijo in države članice, naj bistveno okrepijo nadzorovanje invazivnih vrst komarjev ter povečajo nadzor komarjev z uničevanjem razmnoževališč (denimo v bazenih) in načrtovanjem škropljenja z insekticidi v primeru izbruha ter naj povečajo ukrepe za razkuženje tovora, tovornih letal ter pilotskih kabin in potniškega dela letal, ki prihajajo s prizadetih držav;

24. poziva EU in veleposlaništva države članice, naj zagotovijo informacije in podporo državljanom EU, ki živijo in potujejo na okuženih območjih;

25. poziva letalske prevoznike EU in tretjih držav, naj pravilno izvajajo razkuževanje letal, ki prihajajo iz okuženih območij;

Sreda, 13. april 2016

26. poziva EU, naj se posvetuje z državami članicami in tretjimi državami (nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi vladami), ki imajo strokovno znanje in izkušnje na področju nadzora, preventive in/ali boja proti komarju ščitarju, na primer regionalna vlada Madeire in mestna hiša v Funchalu, ki imata več kot 10 let izkušenj na tem področju, in najbolj oddaljene francoske regije in čezmorska ozemlja, ki imajo dolgoletne izkušnje in znanje na področju nastajajočih vektorskih boleznih, zlasti virusa zika, da bi oblikovala strategijo za boj proti temu virusu;
27. poudarja, da je potreben usklajen pristop na ravni EU in na mednarodni ravni v boju proti izbruhu tega virusa; v zvezi s tem pozdravlja ustanovitev evropske zdravstvene enote, in meni, da bo prispevala k zbiranju zdravniških in javnozdravstvenih skupin in opreme za morebitni boj proti virusu zika; poziva Komisijo, naj nujno oblikuje horizontalno strategijo EU za svetovno zdravje, s katero bi vzpostavili nov okvir za trajnostni razvoj in dosegli z njim povezane cilje;
28. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z drugimi partnerji, prispeva k nadzoru širitve virusa zika tudi v državah v razvoju in ustrezne odzive v smislu razvoja zdravstvenih zmogljivosti, usposabljanja zdravstvenega osebja, epidemiološkega nadzora, izobraževanja in angažiranja skupnosti ter nadzora razširjenosti komarjev vključni v obstoječe razvojne programe za posamezne države v sodelovanju s prizadetimi državami;
29. poudarja, da morajo predlogi temeljiti na široki paleti epidemioloških študij, ki zajemajo ne le posledice virusa zika, temveč tudi druge vzroke teh učinkov;
30. poziva države članice, naj izboljšajo ozaveščenost kliničnih strokovnjakov in klinik za potovalno medicino o razvoju epidemije virusa zika in ukrepih za nadzor vektorjev, ki jih načrtujejo organi v prizadetih območjih, da bodo lahko okužbo s tem virusom vključili v njihove diferencialne diagnoze za prebivalce in popotnike iz teh območij ter se pripravili na morebitno odreditev karantene za popotnike, za katere obstaja sum okužbe z virusom zika, da bi preprečili avtohtono okužbo; poziva nacionalne zdravstvene organe, naj pripravijo informacijske kampanje, ki jih bo usklajeval ECDC, da bi evropske državljanke obveščali in pomirjali ter preprečevali nepotrebno vznemirjanje;
31. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo nadzor v okviru zgodnjega odkrivanja „uvoženih“ primerov okužb z virusom zika v EU, vključno s čezmorskimi državami in ozemlji ter najbolj oddaljenimi regijami EU, zlasti v primeru razširjenosti morebitnih vektorjev, da bi zmanjšali tveganje za avtohtone okužbe; meni, da obstaja nevarnost prenosa virusa zika na območja, kjer so močno razširjeni komarji iz rodu *Aedes* v zmernih podnebjih (vključno z regijami Severne Amerike in Evrope), ter posledično nevarnost avtohtone okužbe;
32. poudarja, da je v boju proti virusu zika pomemben dostop do široke palete zdravstvenih storitev;
33. se pridružuje pozivom Združenih narodov ⁽¹⁾ k razveljavitvi zakonov in politik, ki omejujejo dostop do storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic, kar pomeni kršenje mednarodnih standardov, in tudi sam izraža pripravljenost zagotoviti, da se bodo ob sprejetju ukrepov na področju javnega zdravja upoštevale človekove pravice, zlasti v zvezi z zdravjem in z njim povezanimi pravicami;
34. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov in Svetovni zdravstveni organizaciji.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=53173#.VswcHE32aUk>

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0123

Razmere na Poljskem

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o razmerah na Poljskem (2015/3031(RSP))

(2018/C 058/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodb Evropske unije, zlasti členov 2, 3, 4, in 6 Pogodbe o Evropski unij (PEU),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. marca 2014 o novem okviru EU za krepitev načela pravne države (COM(2014)0158),
 - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
 - ob upoštevanju svoje razprave z dne 19. januarja 2016 o razmerah na Poljskem,
 - ob upoštevanju mnenja Beneške komisije z dne 12. marca 2016 o predlogih sprememb z dne 22. decembra 2015 k zakonu z dne 25. junija 2015 o poljskem ustavnem sodišču,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker morajo biti za Unijo in države članice spoštovanje pravne države, demokracije, človekovih pravic, temeljnih svoboščin ter vrednot in načel, določenih v pogodbah EU in mednarodnih instrumentih s področja človekovih pravic, obveza, ki jo je treba upoštevati;
- B. ker Evropska unija v skladu s členom 2 PEU temelji na spoštovanju človekovega dostojanstva, svobodi, demokraciji, enakosti, pravni državi in spoštovanju človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin, vrednotah, ki so skupne vsem državam članicam in ki jih morajo EU in vsaka država članica spoštovati v vseh svojih politikah;
- C. ker mora EU v skladu s členom 4(2) PEU spoštovati enakost držav članic pred Pogodbama kot tudi njihovo nacionalno identiteto;
- D. ker se morajo Unija in države članice na podlagi načela lojalnega sodelovanja, ki je določeno v členu 4(3) PEU, medsebojno spoštovati in si pomagati pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb;
- E. ker mora Komisija na podlagi člena 17 PEU zagotavljati uporabo Pogodb;
- F. ker je pravna država temelj demokracije in eno od ustanovnih načel EU, ki deluje na podlagi domneve medsebojnega zaupanja, da države članice spoštujejo demokracijo, pravno državo in temeljne pravice, kot je zapisano v Listini o temeljnih pravicah in EKČP;
- G. ker je učinkovit, neodvisen in nepristranski pravosodni sistem bistven za pravno državo ter zagotavljanje varovanja temeljnih pravic in državljskih svoboščin evropskih državljanov;

Sreda, 13. april 2016

- H. ker je bilo ustavno sodišče ustanovljeno kot eden od osrednjih elementov za zagotavljanje nadzora in delitve oblasti v ustavni demokraciji in pravni državi na Poljskem;
- I. ker so nedavni dogodki na Poljskem, zlasti politični in pravni spor o sestavi ustavnega sodišča in nova pravila o njegovem delovanju (ki se med drugim nanašajo na obravnavo zadev in njihov vrstni red, dvig kvoruma za sklepčnost in potrebno večina za sprejemanje odločitev sodišča) zbudili pomisleke glede sposobnosti ustavnega sodišča, da zagotovi spoštovanje ustave in pravne države;
- J. ker je Beneška komisija jasno ugotovila, da ustavno sodišče ne more opravljati svoje vloge zagotavljanja nadvlade poljske ustave, ker sodba sodišča z dne 9. marca 2016 ni objavljena in zato ne more začeti veljati, kar ogroža pravno državo; ker je Beneška komisija opozorila, da bi ohromitev ustavnega sodišča spodkopala demokracijo, človekove pravice in pravno državo;
- K. ker ukrepi, ki sta jih sprejela poljska vlada in predsednik Republike Poljske v zvezi z ustavnim sodiščem, predstavljajo tveganje za ustavno demokracijo;
- L. ker je Komisija po orientacijski razpravi dne 13. januarja 2016 odločila, da bo sprožila strukturirani dialog v sklopu okvira pravne države, tako da bo poslala pismo poljski vladi in jo pozvala, naj pojasni razmere na Poljskem;
- M. ker bo Komisija kot varuhinja pogodb sedaj zbrala in pregledala vse zadevne informacije in ocenila, ali obstajajo jasni dokazi za sistemsko grožnjo pravni državi;
- N. ker je okvir pravne države namenjen obravnavi groženj pravni državi, ki so sistemske narave, zlasti v razmerah, ki jih ni mogoče učinkovito rešiti s postopki ugotavljanja kršitev in kjer nadzorni mehanizmi pravne države na nacionalni ravni očitno ne morejo več učinkovito obravnavati teh groženj;
- O. ker sedanja poljska ustava, sprejeta leta 1997, zagotavlja delitev oblasti, politični pluralizem, svobodo tiska in govora ter pravico do informacij;
- P. ker poleg ustavne krize obstajajo še druga vprašanja, zaradi katerih je Evropski parlament resno zaskrbljen, ker gre morda za kršitve evropske zakonodaje in temeljnih pravic, tudi pravic žensk; ker morajo evropske institucije pozorno spremljati take poteze poljske vlade;
1. meni, da je temeljnega pomena, da se v celoti zagotovi spoštovanje skupnih evropskih vrednot iz člena 2 PEU;
 2. meni, da morajo vse države članice v svoji zakonodajni in upravni praksi dosledno spoštovati zakonodajo EU in da mora v vseh državah članicah in državah kandidatkah vsa zakonodaja, tudi primarna, odražati temeljne evropske vrednote, tj. spoštovanje demokratičnih načel, načel pravne države in temeljnih pravic, ter biti skladna z njimi;
 3. je resno zaskrbljen, da dejanska ohromitev ustavnega sodišča na Poljskem pomeni nevarnost za demokracijo, človekove pravice in pravno državo;
 4. poziva poljsko vlado, naj spoštuje, objavi in v celoti brez odlašanja izvrši sodbo ustavnega sodišča z dne 9. marca 2016 in sodbi z dne 3. in 9. decembra 2015;
 5. poziva poljsko vlado, naj v celoti izvaja priporočila Beneške komisije; se strinja z mnenjem Beneške komisije, da poljska ustava ter evropski in mednarodni standardi zahtevajo spoštovanje sodb ustavnega sodišča;

Sreda, 13. april 2016

6. pozdravlja nedavni obisk podpredsednika Komisije Fransa Timmermansa na Poljskem in njegovo izjavo na seji Komisije dne 6. aprila 2016 o začetku dialoga, da bi poiskali izhod iz sedanjih razmer na podlagi popolnega spoštovanja ustavnega reda, kar pomeni objavo in izvrševanje sodb ustavnega sodišča; soglaša z njegovimi pomisleki glede možnosti dveh vzporednih pravnih sistemov, kar bi povzročilo pravno negotovost;
 7. podpira odločitev Komisije za začetek strukturiranega dialoga v sklopu okvira pravne države, s pomočjo katerega naj bi ugotovili, ali so na Poljskem sistemsko ogrožene demokratične vrednote in pravna država; pozdravlja zagotovitev Komisije, da bo dialog s poljskimi oblastmi potekal nepristransko, na podlagi dokazov in v duhu sodelovanja, ter poziva Komisijo, naj – če poljska vlada v okviru strukturiranega dialoga ne po ravnala v skladu s priporočili Beneške komisije – sproži drugo stopnjo mehanizma pravne države, tako da izda „priporočilo v zvezi z načelom pravne države“ in Poljski ponudi pomoč pri pripravi rešitev za okrepitev pravne države;
 8. kljub temu poudarja, da je treba pri vseh nadaljnjih ukrepih spoštovati pristojnosti EU in njenih držav članic v skladu s Pogodbama in načelom subsidiarnosti;
 9. poziva Komisijo, naj Parlament redno in podrobno obvešča o svojih ocenah, doseženem napredku in sprejetih ukrepih;
 10. izraža upanje, da bo strukturirani dialog med poljsko vlado in Komisijo tudi povzročil, da se bodo ponovno preučili tudi drugi ukrepi, zaradi katerih so se pojavili pomisleki glede zakonitosti in morebitnega vpliva na temeljne pravice;
 11. pričakuje, da bo Komisija spremljala vse države članice na enak način glede spoštovanja demokracije, pravne države in temeljnih pravic, in se tako izognila dvojnemu merilu, ter o tem poročala Parlamentu;
 12. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter predsedniku Republike Poljske.
-

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0128

Pakistan, zlasti napad v Lahoreju**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Pakistanu, zlasti napadu v Lahoreju (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Pakistanu,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice EU za zunanje zadeve in varnostno politiko Federice Mogherini z dne 27. marca 2016 o terorističnih napadih v Lahoreju (Pakistan),
- ob upoštevanju izjave posebnega predstavnika EU za človekove pravice Stavrosa Lambrinidisa z dne 29. oktobra 2014,
- ob upoštevanju izjav generalnega sekretarja Združenih narodov Ban Ki Muna z dne 27. marca 2016 o bombnem napadu v Pakistanu in z dne 21. januarja 2016 o napadu na Univerzo Bače Khana,
- ob upoštevanju izjave varnostnega sveta Združenih narodov o terorističnih napadih v Lahoreju (Pakistan) z dne 28. marca 2016,
- ob upoštevanju poročil posebnega poročevalca Združenih narodov o svobodi veroizpovedi ali prepričanja,
- ob upoštevanju poročila posebne predstavnice Združenih narodov za vprašanja manjšin Rite Izsák-Ndiaye o sovražnem govoru in spodbujanju k sovraštvu do manjšin v medijih z dne 5. januarja 2015,
- ob upoštevanju izjave dobitnice Nobelove nagrade za mir in nagrade Saharova Malale Jusafzaj z dne 27. marca 2016,
- ob upoštevanju poročila posebne poročevalke Združenih narodov o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov Gabriele Knaul z dne 4. aprila 2013 in poročila z misije v Pakistanu z dne 26. februarja 2013, ki ga je pripravila delovna skupina Združenih narodov o prisilnih in neprostoVOLJNIH izginotjih,
- ob upoštevanju člena 18 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter mednarodnega pakta o socialnih, ekonomskih in kulturnih pravicah,
- ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni, kot so bile spremenjene dne 12. aprila 2013,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. julija 2015 o Pakistanu,
- ob upoštevanju petletnega načrta sodelovanja med EU in Pakistanom iz marca 2012, ki vključuje prednostne naloge, kot sta dobro upravljanje in dialog o človekovih pravicah, ter z njim tesno povezanega drugega strateškega dialoga med EU in Pakistanom z dne 25. marca 2014,
- ob upoštevanju smernic EU o spodbujanju in zaščiti svobode veroizpovedi ali prepričanja,

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2015 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2014 in politiki Evropske unije na tem področju ⁽¹⁾,

- ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,

- A. ker je 27. marca 2016 na igrišču v parku Gulshan E Iqbal v Lahoreju v samomorilskem bombnem napadu umrlo več kot 73 ljudi, več kot 300 pa je bilo ranjenih, med njimi veliko žensk in otrok; ker je odgovornost za napad prevzela islamistična teroristična skupina Džamat Ul Ahrar, ki je navedla, da so bili namerna tarča napada kristjani; ker pa je večina ranjenih in mrtvih muslimanov, vse žrtve pa so Pakistanci;

- B. ker so bile v času terorističnega napada v Islamabadu nasilne demonstracije, kjer so podporniki Mumtaza Kadrija, obsojenega za umor guvernerja Salmana Tasirja, zahtevali usmrnitev Asie Bibi, obtožene bogokletstva, za katere primer se je zavzemal guverner Tasir; ker se je Kadrijevega pogreba, potem ko so ga usmrtili z obešanjem, udeležilo več deset tisoč ljudi, ki so ga slavili kot junaka, fotografije o tem pa so krožile na družbenih medijih; ker je moral sodnik, ki ga je prvi obsodil, zapustiti državo zaradi grožnje s smrtjo;

- C. ker imajo nekatere ekstremistične skupine možnost, da nemoteno razvijajo svojo ideologijo in dejavnosti, na primer nekatere študentske zveze na univerzah ali pravniški forum Khatm E Nubuvat, ki naj bi bil gonilna sila za povečanje števila pregonov zaradi obtožb bogokletstva na pakistanskih sodiščih in se upira vsem poskusom zakonodajalcev, da bi se reformiral zakon s tega področja;

- D. ker kristjanov in drugih manjšin ne ogroža zgolj preganjanje skrajnežev, temveč so tudi pravno diskriminirani, zlasti zaradi pakistanskih zakonov proti bogokletstvu, ki so diskriminatorni in se pogosto zlorabljajo iz osebnih in političnih razlogov; ker tudi muslimane še vedno obtožujejo na podlagi teh zakonov;

- E. ker terorizem in islamistični ekstremizem že leta hudo prizadevata prebivalce Pakistana, zlasti verske manjšine, ženske in otroke; ker se je od sprejetja zadnje resolucije Parlamenta o Pakistanu 15. januarja 2015 ⁽²⁾ zgodilo več deset terorističnih in nasilnih napadov na verske manjšine v kontekstu diskriminatornih zakonov in nezadostnega izvrševanja;

- F. ker so cilj več terorističnih skupin v Pakistanu verske manjšine, kot so ahmadijci, kristjani, šiiti in hindujci ter suniti drugačnih pogledov; ker je pakistanski odbor za človekove pravice v svojem letnem poročilu za leto 2015 ugotovil, da storilci v večini primerov niso kaznovani;

- G. ker naj bi ekstremistične skupine še vedno uporabljale otroke za samomorilske bombne napade; ker vlada ni sprejela zakonodaje za ustanovitev nacionalnega odbora za otrokove pravice, neodvisnega organa za varstvo in uveljavljanje otrokovih pravic;

- H. ker je po pokolu v šoli decembra 2014, ki so ga zagrešili talibanski uporniki, pakistanska vlada po šestletnem moratoriju ponovno uvedla smrtno kazen, najprej le za teroristične dejavnosti, pozneje pa za vse zločine, za katere je zagrožena smrtna kazen; ker je bilo do konca leta 2015 v Pakistanu usmrčenih 326 ljudi, kar je največ doslej in je tretje najvišje število usmrtitev na svetu;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0007.

Četrtek, 14. april 2016

- I. ker je zaradi spopadov med pakistansko vojsko in nedržavnimi oboroženimi skupinami več kot milijon oseb notranje razseljenih;
- J. ker pripadnice verskih manjšin v Pakistanu ugrabljajo, prisilno poročajo ter jih s prisilo spreobračajo v islam, policija in javni organi pa ta pojav večinoma prezrejo;
- K. ker ima Pakistan pomembno vlogo pri spodbujanju stabilnosti v južni Aziji in bi zato moral biti vzor pri krepitevi pravne države in varstvu človekovih pravic;
- L. ker EU ostaja trdno odločena, da bo v okviru petletnega načrta sodelovanja nadaljevala dialog in sodelovanje s Pakistanom;
 1. je globoko pretresen zaradi napada, ki se je zgodil 27. marca 2016 v Lahoreju, in ostro obsoja ta nesmiselna dejanja nasilja proti številnim nedolžnim ljudem;
 2. izreka najgloblje sočutje in sožalje družinam žrtev in izraža solidarnost s pakistanskim ljudstvom in vlado;
 3. poudarja, da je storilce tega napada nujno privedi pred sodišče; poziva pakistanske oblasti, zlasti lokalne in regionalne, naj zagotovijo, da se bodo izvedle učinkovite preiskave in pregon teh dejanj;
 4. izraža globoko zaskrbljenost zaradi sistematičnih in hudih kršitev svobode veroizpovedi in prepričanja v Pakistanu; poudarja, da je treba v skladu s temeljnimi načeli te države spoštovati temeljne pravice vseh verskih in etničnih manjšin, ki živijo v njej, da bodo lahko še naprej živele dostojanstveno, enakopravno in varno ter svojo veroizpoved izražale popolnoma svobodno brez prisile, diskriminacije, ustrahovanja ali nadlegovanja;
 5. pozdravlja reformne pobude vlade, kot so zakon o kriminalizaciji poroke otrok in zakon za zaščito žensk pred nasiljem in nadlegovanjem, deblokada spletišča YouTube, odločba, ki razglašajo holi, divali in veliko noč kot praznike verskih manjšin, pozdravlja pa tudi osebna prizadevanja predsednika vlade Navaza Šarifa, da bi obiskal hindujski verski dogodek; poziva vlado, naj si še naprej prizadeva za ustvarjanje družbenega ozračja, ki sprejema manjšine in raznolikost mišljenja; v zvezi s tem opozarja na nacionalni akcijski načrt, obljubljeni nujne reforme medres, zlasti vladnih ukrepov proti sovražno govornemu govoru, ter na policijsko in pravosodno reformo, ki še ni bila izvedena; ugotavlja, da bi bilo treba v prihodnosti sprejeti ambicioznejše ukrepe, predvsem na področju izobraževanja (tako da bi izključili negativne predsodke in pristranskost iz učnih načrtov in učbenikov) ter sodnega pregona tistih, ki hujskajo k nasilju;
 6. pozdravlja, da se je pakistanska vlada zavezala, da se bo borila proti grožnji verskega ekstremizma; spodbuja trajen dialog med EU in državami članicami ter Pakistanom o zagotavljanju varstva in spodbujanju človekovih pravic, zlasti s prizadevanji v boju proti terorizmu in z izvajanjem varnostnih predpisov;
 7. meni, da je vojaška operacija, napovedana v Pandžabu, ključnega pomena v boju proti terorizmu, enako pomembna pa je tudi zmaga v ideološkem boju proti ekstremizmu, ki bo v Pakistanu zagotovila strpnost in napredek;
 8. poziva pakistanske oblasti, naj obravnavajo socialno in ekonomsko izključenost, med drugim velike večine kristjanov in drugih verskih manjšin, ki živijo v negotovosti;

Četrtek, 14. april 2016

9. je zaskrbljen zaradi nadaljnje uporabe zakonov proti bogokletstvu v Pakistanu in meni, da to povečuje vzdušje verske nestrpnosti; zato poziva pakistansko vlado, naj pregleda te zakone in njihovo uporabo; poziva oblasti, naj zagotovijo ustrezne in hitre sodne postopke v vseh primerih bogokletstva; je še posebej seznanjen s primerom Asie Bibi in toplo priporoča vrhovnemu sodišču, naj odloči o tej zadevi;
10. poziva pakistanske oblasti, naj v skladu z mednarodnimi standardi o sodnih postopkih zagotovijo neodvisnost sodišč, spoštovanje načel pravne države in dolžno ravnanje; poleg tega jih poziva, naj zagotovijo zadostno zaščito vsem v primerih bogokletstva, zlasti odvetnikom, in zaščitijo obtožence, priče ter njihove družine in skupnosti pred nasiljem množice, prav tako pa naj zaščitijo tudi tiste, ki so bili oproščeni, vendar se ne morejo vrniti v domači kraj; poziva pakistansko vlado, naj zagotovi, da bodo žrtvam načrtnega nasilja in preganjanja na voljo ustrezna pravna in druga sredstva, ki se uporabljajo po mednarodnem pravu o človekovih pravicah;
11. ponovno opozarja na svoje stalno nasprotovanje smrtni kazni v vseh okoliščinah; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da so se dramatično povečale smrtne kazni v Pakistanu, celo – kar je zelo žalostno – za mladoletne storilce kaznivih dejanj, in poziva k ponovni uvedbi moratorija za smrtno kazen, da bi jo v tej državi odpravili;
12. poudarja, da je v boju proti terorizmu in verskemu ekstremizmu ključnega pomena obravnavanje njunih temeljnih razlogov, kar zajema boj proti revščini, zagotavljanje verske strpnosti in svobode prepričanja ter zagotavljanje pravice in varnega dostopa do izobraževanja za otroke, zlasti deklince;
13. poziva pakistansko vlado, naj zagotovi odprto povabilo posebnim poročevalcem Združenih narodov, zlasti posebnemu poročevalcu za spodbujanje in varovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu, posebnemu poročevalcu za usmrtitve, izvršene po izvensodnih, skrajšanih in samovoljnih postopkih, ter posebnemu poročevalcu za svobodo veroizpovedi in prepričanja, ter naj v vsakem pogledu podpira delo nacionalnega odbora za človekove pravice;
14. poziva pakistansko vlado, naj sprejme potrebne ukrepe za ustrezno zaščito šol, rekreacijskih prostorov in zbirališč manjšinskih skupnosti na območjih, kjer vladajo negotovost in konflikti, in naj čim bolj zmanjša tveganje, da bi se podobne kršitve in zlorabe človekovih pravic ponovile;
15. spodbuja vse regionalne akterje, naj bistveno izboljšajo sodelovanje na področju boja proti terorizmu; ponovno potrjuje, da je potrebna brezpogojna mednarodna zavezanost boju proti terorizmu in da je treba med drugim pretrgati vse oblike finančne podpore za teroristične mreže in ideološko indoktrinacijo, ki spodbuja ekstremizem in terorizem;
16. pozdravlja, da je Pakistan ratificiral Konvencijo o otrokovih pravicah, in izraža pohvalo, da so pakistanske oblasti sprejele ukrepe za obravnavanje otrokovih pravic; poziva to državo, naj ratificira Izbirni protokol h Konvenciji o človekovih pravicah o udeležbi otrok v oboroženih spopadih in ustanovi nacionalni odbor za otrokove pravice;
17. poziva Komisijo, podpredsednico in visoko predstavnico Federico Mogherini, Evropsko službo za zunanje delovanje in Svet, naj se s pakistansko vlado popolnoma obvežejo k boju proti grožnji terorizma in k nudenju nadaljnje pomoči pakistanski vladi in pakistanskemu ljudstvu pri trajnih prizadevanjih za izkoreninjenje terorizma; poziva podpredsednico in visoko predstavnico Federico Mogherini, naj Parlament redno obvešča o napredku pri teh dvostranskih prizadevanjih;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Evropske komisije in visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju OZN, Svetu OZN za človekove pravice, predsedstvu varnostnega sveta OZN, visokemu komisarju OZN za begunce ter vladi in parlamentu Pakistana.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0129

Honduras: položaj zagovornikov človekovih pravic**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Hondurasu: položaj zagovornikov človekovih pravic (2016/2648(RSP))**

(2018/C 058/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic ter smernic EU za spodbujanje in varstvo uveljavljanja vseh človekovih pravic lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev (LGBTI),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2012 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o pridružitvi med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Srednjo Ameriko na drugi strani ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju končnega poročila misije za opazovanje volitev o splošnih volitvah v Hondurasu leta 2013 in poročila misije za nadaljnje ukrepanje glede nekaznovanja iz leta 2015,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019,
- ob upoštevanju priporočil iz splošnega rednega pregleda Organizacije združenih narodov (OZN) za Honduras z dne 8. maja 2015,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca OZN o svetovnih grožnjah, s katerimi se soočajo zagovorniki človekovih pravic, in o položaju zagovornic človekovih pravic,
- ob upoštevanju izjave posebnega poročevalca OZN o položaju zagovornikov človekovih pravic v Hondurasu, objavljene dne 18. marca 2016 v Ženevi,
- ob upoštevanju člena 25 poslovnika Medameriške komisije za človekove pravice o mehanizmu za previdnostne ukrepe,
- ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela o avtohtonih in plemenskih ljudstvih v neodvisnih državah iz leta 1989 (Konvencija Mednarodne organizacije dela 169),
- ob upoštevanju izjave vodij misije EU o težkih razmerah, s katerimi se sooča skupnost LGBTI v Hondurasu, z dne 17. februarja 2016,
- ob upoštevanju izjav organov Evropske unije, tudi izjave delegacije EU v Hondurasu z dne 3. marca 2016 in izjave tiskovne predstavnice visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednice Komisije Federice Mogherini z dne 16. marca 2016,
- ob upoštevanju določb o človekovih pravicah v sporazumu o pridružitvi in sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Srednjo Ameriko, ki se uporabljajo že od leta 2013,
- ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,

⁽¹⁾ UL C 434, 23.12.2015, str. 181.

Četrtek, 14. april 2016

- A. ker so, kakor navaja več poročil OZN o zagovornikih človekovih pravic, v Hondurasu okoljski aktivisti, zagovorniki pravic staroselcev, novinarji, pravniki, sindikalisti, kmetje, zagovorniki pravic žensk in osebe LGBTI in tudi drugi aktivisti še vedno žrtve zlorab, nasilja, samovoljnih pridržanj, groženj in umorov;
- B. ker je honduraška vlada sprejela pozitivne obveze in začela pripravljati zakonodajo, da bi zaščitila zagovornike človekovih pravic, novinarje in pravnike, kar med drugim vključuje odprtje pisarne komisarja OZN za človekove pravice, pripravljenost nacionalnih organov, da dovolijo mednarodne misije spremljanja človekovih pravic in sprejetje zakona o zaščiti zagovornikov človekovih pravic iz leta 2015;
- C. ker je kljub zgoraj navedenemu Honduras postal ena najnevarnejših držav za zagovornike človekovih pravic v regiji; ker je Honduras ena najbolj nasilnih držav na svetu za zagovornike človekovih pravic, saj je bilo med letoma 2010 ni 2015 tam ubitih vsaj 109 okoljskih aktivistov;
- D. ker so po informacijah, ki so na voljo, 3. marca 2016 vidno okoljevarstvenico, vodjo staroselcev ter ustanoviteljico Civilnega sveta ljudskih in staroselskih organizacij v Hondurasu (COPINH) Berto Cáceres na njenem domu umorili neznanci; ker je njena smrt sprožila mednarodno ogorčenje in javno zaskrbljenost glede zagovornikov pravic staroselcev, okoljevarstvenikov in zagovornikov zemljiških pravic v Hondurasu;
- E. ker je bil zgolj dva tedna pozneje, 16. marca 2016, umorjen tudi Nelson García, prav tako član organizacije COPINH; ker je hitro posredovanje honduraških oblasti privedlo do priprtja njegovega domnevnega morilca;
- F. ker mehiški državlján Gustavo Castro Soto, ki je bil edina priča umoru Berte Cáceres in je tudi sam utrpel strelno rano, skoraj cel mesec ni smel zapustiti države zaradi preiskave; ker je 6. aprila 2016 lahko zapustil državo;
- G. ker je honduraška vlada nemudoma obsodila kruti zločin, preiskavo umora Berte Cáceres označila za nacionalno prednostno nalogo in javnost obveščala o njenem poteku; ker je vlada uradno zaprosila za sodelovanje Organizacije ameriških držav pri preiskavi tega umora;
- H. ker so za Berto Cáceres, ki je bila stalno ogrožena, uvedli preventivne ukrepe, ki jih je izdala Medameriška komisija za človekove pravice, vendar naj jih po poročilih honduraška vlada ne bi učinkovito izvajala; ker je Berta Cáceres ena od 15 zagovornikov človekovih pravic, umorjenih v Hondurasu med letoma 2010 in 2016, čeprav so bili zanje uvedeni preventivni ukrepi;
- I. ker je na nedavne umore treba obravnavati v kontekstu mirnega, več desetletij trajajočega upora, ki so ga organizacija COPINH in drugi aktivisti vodili proti jezu za hidroelektrarno Agua Zarca na reki Gualcarque, megaprojektu, močno odvisnem od evropskih vlagateljev in tehnologije, ki naj bi ga gradili brez predhodnega svobodnega posvetovanja na podlagi informacij, s katerim bi pridobili privolitev prizadetih domorodnih skupnosti, kot zahteva konvencija Mednarodne organizacije dela št. 169; ker sta finančni družbi FMO in Finnfund ustavili plačila za projekt jezu Agua Zarca, katerega vodilna nasprotnica je bila Berta Cáceres;
- J. ker umor Paole Barazza, zagovornice pravic LGBTI, transženske in članice združenja Arcoíris, ki se je zgodil 24. januarja 2016, kaže na vse večjo nevarnost, s katero se sooča ta skupnost v Hondurasu; ker je njen umor zadnji v nizu nasilnih smrti dejavnih članov organizacij LGBTI za človekove pravice v zadnjih 11 mesecih, vključno z umori Angy Ferreira, Violete Rivas, Glorie Caroline Hernández Vásquez (znane tudi kot Génesis Hernández), Jorgeja Alberta Castilla, Estefanie Zúñiga, Henryja Matamorosa in Josselin Janet Aceituno Suazo; ker naj bi bilo po poročilih v Hondurasu od leta 1994 ubitih 235 oseb LGBTI, sodišče pa je obravnavalo zgolj 48 zadev; ker je nacionalni komisar za človekove pravice izjavil, da 92 % zločinov ni bilo ustrezno preiskanih in so zato nerešeni;

Četrtek, 14. april 2016

- K. ker je posebni poročevalec OZN o položaju zagovornikov človekovih pravic Michel Forst 18. marca 2016 izjavil, da se bo začarani krog nasilja ustavil le, ko bo obravnavano nekaznovanje in bodo storilci teh napadov privedeni pred sodišče, ter poudaril, da morajo honduraške oblasti sprejeti takojšnje konkretne ukrepe, da bi zagotovile varnost vsem zagovornikom človekovih pravic v državi in njihovim družinam;
- L. ker v Hondurasu ravno poteka reforma kazenskega zakonika, ki bi moral temeljiti na mednarodnih konvencijah in postati pomembno orožje za varstvo pravic ranljivih skupin;
- M. ker EU in države članice podpirajo krepitev sodnega sektorja in človekovih pravic z različnimi programi in projekti sodelovanja, zlasti s programom za podporo človekovim pravicam in programom Eurojusticia;
- N. ker več držav članic še ni ratificiralo pridružitvenega sporazuma med EU in Srednjo Ameriko, kar pomeni, da steber političnega dialoga še ni začel veljati; ker so spoštovanje demokracije, pravne države in človekovih, državljanskih ter političnih pravic državljanov obeh regij sestavni deli pridružitvenega sporazuma med EU in Srednjo Ameriko;
1. najostreje obsoja nedavne umore Berte Cáceres, Nelsona Garcíe in Paole Barraza, pa tudi prejšnje umore drugih zagovornikov človekovih pravic v Hondurasu; izreka sožalje družinam in prijateljem vseh teh zagovornikov človekovih pravic;
 2. se poklanja Berti Cáceres, honduraški okoljevarstvenici in voditeljici staroselskega ljudstva Lenca ter soustanoviteljici in koordinatorici sveta COPINH, ki je svoje življenje posvetila prizadevanjem za bolj demokratično družbo v svoji državi; poudarja, da je njen umor simptomatičen za to državo, v kateri je število umorov izjemno visoko in kjer prevladuje splošno nekaznovanje;
 3. izraža globoko zaskrbljenost, da kljub previdnostnim ukrepom, ki jih je sprejela Medameriška komisija za človekove pravice (IACHR), oblasti v Hondurasu Berte Cáceres niso zagotovile ustrezne zaščite; poziva honduraško vlado, naj uporabi vsa razpoložljiva sredstva za učinkovito izvajanje 92 previdnostnih ukrepov IACHR, ki se trenutno uporabljajo v državi, in naj prepreči podobna dejanja zoper druge ogrožene okoljevarstvenike in staroselske aktiviste;
 4. nujno poziva k takojšnji, neodvisni, objektivni in temeljiti preiskavi teh in prejšnjih umorov, da bi se naročnikom in storilcem sodilo in da bi se končala nekaznovanost; pozdravlja dejstvo, da so na prošnjo vlade Hondurasa v preiskavo umora Berte Cáceres vključeni predstavniki visokega komisarja OZN za človekove pravice in Organizacije ameriških držav; meni, da bi instrumenti, ki so na voljo v okviru OZN in IAHR, kot je denimo neodvisna mednarodna preiskava, in so jih zahtevale žrtve lahko pripomogli k zagotavljanju nepristranske in pravične preiskave teh umorov;
 5. izraža globoko zaskrbljenost zaradi ozračja skrajnega nasilja, zlasti zoper lezbijke, geje, biseksualce, transeksualce in interseksualce (LGBTI) ter tiste, ki zagovarjajo njihove pravice; poudarja, da je treba takoj temeljito in nepristransko preiskati uboje aktivnih članov različnih organizacij zagovornikov človekovih pravic LGBTI;
 6. poudarja, da je treba okrepiti zaščito pred diskriminacijo in zločini iz sovraštva na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete ter v tesnem sodelovanju s civilno družbo razviti smernice o dobrih praksah; poziva, da se v vsako revizijo kazenskega zakonika vključijo ustrezni novi ukrepi za preprečevanje diskriminatornih dejanj in zločinov iz sovraštva ter za zaščito skupnosti LGBTI;
 7. pozdravlja najnoveše pravne reforme in prizadevanja vlade Hondurasa, da bi izboljšala sedanj položaj zagovornikov človekovih pravic v državi, četudi ostaja globoko zaskrbljen zaradi občih razmer na področju človekovih pravic v Hondurasu; poziva oblasti v državi, naj uveljavijo in v celoti razvijejo obstoječi zakon iz leta 2015 o zaščiti zagovornikov človekovih pravic ter naj – ob ustreznem sodelovanju s civilno družbo – zagotovijo, da bo nacionalni sistem zaščite zagovornikov človekovih pravic, novinarjev in odvetnikov povsem delujoč in ustrezno financiran; poziva honduraško vlado, naj v celoti izvaja priporočila, ki jih je prejela v okviru zadnjega splošnega rednega pregleda;

Četrtek, 14. april 2016

8. ceni delo vodje delegacije EU v Hondurasu Ketila Karlsena in njegove ekipe pri podpiranju honduraških zagovornikov človekovih pravic; poziva delegacijo EU ter veleposlaništva in konzulate držav članic v Hondurasu, naj dejavno spremljajo in opazujejo postopke, povezane s preiskavo umorov zagovornikov človekovih pravic, ter naj še okrepijo prizadevanja za sodelovanje z zagovorniki človekovih pravic, ki so trenutno v nevarnosti;
 9. meni, da je treba dejavnosti evropskih vlagateljev vključiti v čvrst niz politik okoljskih in socialnih jamstev; odločno podpira izvajanje vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah z jasnimi zahtevami po skrbnem pregledu, zaščitnih ukrepih za obvladovanje tveganj in zagotavljanju učinkovitih pravnih sredstev, ko so ta potrebna; pozdravlja dejstvo, da sta finančni družbi FMO in Finnfund javno obsodili umor Berte Cáceres in pozvali k temeljiti preiskavi ter da je 16. marca 2016, vsled poročilom o umoru Nelson Garcíe, obe prekinili vse svoje dejavnosti;
 10. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zagotovita, da evropska pomoč ne bi spodbujala ali dopuščala razvojnih projektov, če ne izpolnjujejo zahteve po predhodnem, svobodnem in informiranem posvetovanju s staroselskimi skupnostmi, če ne zagotovijo vsebinskega posvetovanja z vsemi prizadetimi skupnostmi in če nimajo čvrstih jamstev z vidika človekovih in delavskih pravic ter varstva okolja;
 11. poziva države članice, ki tega še niso storile, naj ratificirajo pridružitveni sporazum med EU in Srednjo Ameriko; poziva Svet, naj oblikuje enotno politiko do Hondurasu, ki bo 28 držav članic in institucije EU zavezovala, da v odnosih med EU in Hondurasom, pa tudi v vsej regiji, odločno in soglasno podprejo vlogo človekovih pravic;
 12. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, parlamentom 28 držav članic, predsedniku, vladi in parlamentu Hondurasu, Sekretariatu za srednjeameriško gospodarsko povezovanje (SIECA), Parlamen, parlamentarni skupščini EuroLat in Skupnosti latinskoameriških in karibskih držav.
-

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0130

Nigerija**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o Nigeriji (2016/2649(RSP))**

(2018/C 058/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Nigeriji,
- ob upoštevanju nagovora, ki ga je imel predsednik Muhammadu Buhari 3. februarja 2016 v Evropskem parlamentu,
- ob upoštevanju prejšnjih izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o razmerah v Nigeriji,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o razmerah v Nigeriji, med njimi tistih z dne 9. februarja 2015;
- ob upoštevanju prejšnjih izjav generalnega sekretarja OZN o razmerah v Nigeriji,
- ob upoštevanju prejšnjih izjav generalnega sekretarja OZN o razmerah v Nigeriji,
- ob upoštevanju izjav podpredsednice Komisije/visoke predstavnice ter ministra za zunanje zadeve Zvezne republike Nigerije med šestim ministrskim dialogom Nigerija-EU, ki je 15. marca 2016 potekal v Bruslju,
- ob upoštevanju sklepa Sveta o vključitvi skupine Boko Haram na seznam potrjenih terorističnih organizacij, ki ga vodi EU in ki je začel veljati 29. maja 2014,
- ob upoštevanju druge revizije sporazuma iz Cotonouja 2007–2013, ki ga je Nigerija ratificirala 27. septembra 2010,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju Deklaracije OZN o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja iz leta 1981,
- ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz leta 1981, ki jo je Nigerija ratificirala 22. junija 1983,
- ob upoštevanju ustave Zvezne republike Nigerije, zlasti njenih določb o varovanju svobode veroizpovedi iz poglavja IV – Pravica do svobode misli, vesti in veroizpovedi,
- ob upoštevanju izida predsedniških volitev v Nigeriji, ki so potekale marca 2015;
- ob upoštevanju poročila visokega komisarja OZN za človekove pravice o kršitvah in zlorabah skupine Boko Haram in njenem vplivu na človekove pravice v prizadetih državah z dne 29. septembra 2015,

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju poročila OZN o ciljih trajnostnega razvoja, ki je bil sprejet septembra 2015,
 - ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah, ki jo je Nigerija ratificirala 16. aprila 1991,
 - ob upoštevanju poročila organizacije Amnesty International z naslovom „Nigerija: še vedno v čakanju na pravico, na spremembe. Vlada mora na prvo mesto postaviti prevzemanje odgovornosti na severovzhodu države“,
 - ob upoštevanju poročila organizacije Human Rights Watch o Nigeriji iz januarja 2016,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker Nigerija s svojimi številnimi viri predstavlja največje gospodarstvo v Afriki in je njena najbolj poseljena in kulturno raznolika država; ker ima pomembno vlogo v regionalni in afriški politiki ter je gonilna sila regionalnega povezovanja v okviru Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS); ker se kljub temu uvršča med najbolj neenake države na svetu, kjer vsesplošna korupcija pomembno prispeva h gospodarskim in družbenim razlikam, varnost države pa ogroža nasilna skrajna skupina Boko Haram;
- B. ker so leta vojaške diktature, korupcije, politične nestabilnosti in slabega upravljanja privedla do premajhnega števila investicij v infrastrukturo, izobraževanje in socialne storitve, kar še naprej ogroža socialne in gospodarske pravice v Nigeriji;
- C. ker vsaj vsak šesti Nigerijec živi z manj kot dvema ameriškima dolarjema na dan; ker je ta izredna revščina še hujša v severnih zveznih državah, ki so najmanj razvite; ker revščina neposredno prispeva k družbenemu razkolu, verskim sovražnostim in regionalnemu razlikovanju; ker je indeks GINI za Nigerijo dramatično narasel in leta 2010 znašal 48,8;
- D. ker je organizacija Transparency International v svojem indeksu zaznave korupcije za leto 2015 Nigerijo uvrstila na 136. mesto med skupaj 175 državami; ker naj bi vsako leto količina ukradene nafte ustrezala znesku med 3 in 8 milijardami ameriških dolarjev;
- E. ker je predsednik Buhari marca 2015 sicer resda mirno prevzel oblast, vendar pa mir in stabilnost v Nigeriji ogrožajo nasilna skrajna skupina Boko Haram zaradi napadov, ubojev in ugrabitev, zamirajoče gospodarstvo zaradi nizkih svetovnih cen nafte, šibke politične institucije, neuspešno obravnavanje korupcije in nerešeni konflikti v delti Nigra in v osrednjem predelu države, imenovanem Middle Belt;
- F. ker je skupina Boko Haram v letih 2014 in 2015 ubila vsaj 8 200 civilistov; ker se ocenjuje, da je v državi razseljenih 2,6 milijona ljudi, več kot 14,8 milijonov pa naj bi bilo prizadetih zaradi delovanja te skupine;
- G. ker terorizem ogroža ves svet, zmožnost svetovne skupnosti, da v boju proti skupini Boko Haram sodeluje z nigerijskimi oblastmi, pa je odvisna od tega, kako verodostojno, odgovorno in pregledno bo nastopala nova vlada; ker je neuspešno ukrepanje vlade za odpravo nekaznovanosti za vojne zločine na najvišji ravni še vedno med osrednjimi perečimi vprašanji v državi; ker je predsednik Buhari obljubil, da bo sprožil preiskave o teh zadevah;
- H. ker namerava skupina Boko Haram v Nigeriji ustanoviti pravo „islamsko državo“ z med drugim šeriatskimi kazenskimi sodišči po vsej državi in prepovedjo „zahodnjaškega izobraževanja“; ker je skupina Boko Haram že večkrat ugrabila ženske in dekleta, ki jih je potem uporabila za samomorilske napade; ker so nedavni samomorilski bombni napadi, med njimi 16. marca, 11. februarja in 31. januarja 2016 v severovzhodni Nigeriji, terjali številna življenja;

Četrtek, 14. april 2016

- I. ker je spolno in seksistično nasilje ter nasilje nad lezbijkami, geji, biseksualci, transseksualci in interseksualci še zelo pogosta praksa v nemirnih predelih severovzhodne Nigerije in ker se dramatično slabša spoštovanje temeljnih pravic, kot je izobrazba za deklice in ženske, socialna pravičnost in pravična razdelitev državnih dohodkov v družbi, vse šibkejši pa je tudi boj proti korupciji;
- J. ker je 14.-15. aprila 2014 iz šole v Chiboku na severovzhodu Nigerije skupina Boko Haram ugrabila 270 šolark, večina med njimi pa je še vedno pogrešanih; ker je njihova usoda še vedno povsem nejasna, čeprav je žal zelo verjetno, da so jih prisilili v poroko z uporniki in celo v bojevanje, da so žrtve spolnega nasilja ali so bile prodane v suženjstvo, nemuslimanske deklice pa so verjetno morale prestopiti v muslimansko vero; ker je skupina Boko Haram od leta 2009 do danes ugrabila nad 2 000 žensk in deklet, med njimi jih je 24. novembra 2014 v Damasaku, v državi Borno, ugrabila 400;
- K. ker je nigerijska vojska 6. aprila 2016 objavila, da se je v treh tednih pred tem vdalo najmanj 800 bojevnikov; ker so od 26. februarja 2016 do danes nigerijske čete v akcijah, ki so jih izvedle na ozemlju pod nadzorom skupine Boko Haram v goratih predelih na meji med Nigerijo, Čadom in Kamerunom, osvobodile 11 595 talcev;
- L. ker je huda stiska ugrabljenih šolark opozorila na širše težave, kamor sodijo redni napadi na šole, pomanjkanje učiteljev in velika potreba po mednarodnih sredstvih za obnovo in ponovno izgradnjo uničenih zgradb; ker pomanjkanje izobraževalnih možnosti pomeni, da nekateri otroci šole ne obiskujejo že več let;
- M. ker je skrajno nasilje skupine Boko Harama vsesplošno in je v valovih povzročilo neznansko trpljenje ljudi vseh veroizpovedi in narodnosti; ker v zadnjih nekaj letih poročajo o vse večjem številu ubitih kristjanov v severni Nigeriji;
- N. ker je predel Middle Belt že leta žrtev gospodarskih in političnih napetosti med narodnostnimi in verskimi skupnostmi, pri čemer je nedavno nasilje posledica tekmovanja za nadvlado in dostop do zemlje med nomadi in kmetovalci;
- O. ker je sektor nafte in plina še vedno glavni vir dohodkov Nigerije, čeprav so koristi gospodarskega bogastva države porazdeljene skrajno neenako; ker sta raven revščine in brezposelnosti na severu Nigerije znatno višji kot na jugu, ki je bogat z nafto; ker je po podatkih Svetovne banke Nigerija od leta 1960 zaradi korupcije izgubila približno 400 milijard ameriških dolarjev prihodkov od prodaje nafte, dodatnih 20 milijard dolarjev od prodaje nafte pa je iz nigerijske državne blagajne izginilo v zadnjih dveh letih;
- P. ker je urad predsednika ustanovil posebno preiskovalno skupino z nalogo raziskati domnevne kršitve človekovih pravic, ki naj bi jih zagrešile varnostne sile, vključno z uboji, mučenjem in prisilnimi izginotji;
- Q. ker o predlagani zakonodaji trenutno razpravlja nigerijski senat, njen namen pa je kaznovanje za širjenje „žaljivih izjav“ v družbenih medijih ali za kritike vladi ali drugih v tiskanih in elektronskih medijih;
1. pozdravlja miren prenos oblasti po predsedniških volitvah v Nigeriji; hrabrijjo ga visoka pričakovanja, ki spremljajo ambiciozen program reform, ki sta ga sprejela predsednik Buhari in njegova vlada;
 2. je globoko zaskrbljen zaradi precejšnjih socialnih, gospodarskih, političnih in varnostnih izzivov, s katerimi se sooča Nigerija, in obžaluje pomanjkanje resničnega napredka pri odpravljanju korupcije, ki že desetletja pesti nigerijsko družbo;

Četrtek, 14. april 2016

3. priznava, da bi bila lahko Nigerija gospodarska in politična gonilna sila Afrike, vendar njen razvoj ovirajo slabo gospodarsko upravljanje, šibke demokratične institucije in velikanska neenakost; poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj izpolnijo svoje zaveze in zagotovijo obsežno politično, razvojno in humanitarno pomoč v podporo programom na vseh ravneh oblasti, ki so namenjeni odpravljanju revščine in brezposelnosti mladih ter krejitvi vloge žensk;
4. je prepričan, da morajo boj proti korupciji voditi nigerijske oblasti; če tega ne bodo storile, bo to pomenilo nadaljevanje revščine in neenakosti, škodilo bo ugledu in negativno vplivalo na tuje naložbe, pa tudi ogrozilo življenjske priložnosti mladih; še naprej ponuja svojo pomoč pri uresničevanju tega cilja ter prizadevanjih za prekinitve povezave med koruptivnimi praksami in terorizmom;
5. pozdravlja prizadevanja vlade predsednika Buharija za večji ugled pri odpravljanju korupcije, ko je predpisala, da morajo vse finančne transakcije države potekati preko enega samega bančnega računa, da lahko spremlja porabo; poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj sprejmejo konkretne ukrepe, s katerimi bi učinkovito zajezili nezakonite finančne tokove, davčne utaje in izogibanje davkom ter spodbudili demokratično mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah;
6. izraža solidarnost z nigerijskimi prebivalci, ki so jih prizadela teroristična dejanja skupine Boko Haram, zaradi katerih je umrlo več tisoč ljudi, več kot dva milijona pa je razseljenih; poziva nigerijsko vlado, naj sprejme vse potrebne ukrepe za zaščito civilistov v skladu z regionalnimi in mednarodnimi obveznostmi na področju človekovih pravic, tudi z uvedbo celovitih, neodvisnih in učinkovitih preiskav tavrstnih kaznivih dejanj;
7. odločno obsoja nedavno nasilje in napade skupine Boko Haram in poziva zvezno vlado, naj zaščiti svoje prebivalstvo in obravnava temeljne vzroke za nasilje tako, da bo zagotovila enake pravice vsem državljanom, tudi s tem, da bo začela obravnavati vprašanja neenakosti, nadzora nad rodovitnimi kmetijskimi zemljišči, brezposelnosti in revščine; zavrača vse nasilne povračilne ukrepe v nasprotju s humanitarnim pravom, ki jih je zagrešila nigerijska vojska; pozdravlja pa njen program „varnega koridorja“, ki je namenjen rehabilitaciji borcev skupine Boko Haram;
8. ostro obsoja poboje nedolžnih žensk, moških in otrok, posilstva, mučenje in novačenje otrok vojakov ter stoji ob strani nigerijskemu prebivalstvu v njegovem odločnem boju proti vsem oblikam nasilja v državi;
9. poziva nigerijsko vlado, naj pripravi obsežno strategijo, ki se bo lotila temeljnih vzrokov terorizma in, kot je obljubila, preuči dokaze o morebitnih kršitvah človekovih pravic, ki naj bi jih zagrešila nigerijska vojska; pozdravlja varnostni vrh v Abuji, ki naj bi potekal maja 2016, in poziva vse deležnike, naj najdejo konkretne in izvedljive rešitve za boj proti terorizmu, ki pa ne bodo ogrozile spoštovanja človekovih pravic in demokracije; poudarja pomen regionalnega sodelovanja za reševanje grožnje, ki jo predstavlja Boko Haram;
10. poziva k mednarodni preiskavi pod okriljem OZN, ki naj določi odgovornost tretjih držav pri organizaciji in financiranju terorističnih skupin v regiji, kakršna je Boko Haram, ~~ter odgovornost multinacionalnih družb in vlad pri kopičenju bogastva in poglobljanju gospodarskih, družbenih in kulturnih napetosti, tudi s pomočjo davčnih utaj;~~
11. meni, da bi morala druga obletnica ugrabitve šolark iz Chiboka 14. aprila pomeniti novo spodbudo za nigerijsko vlado in mednarodno skupnost, da bi zagotovili njihovo takojšnjo in brezpogojno izpustitev, pa tudi osvoboditev 400 žensk in otrok, ugrabljenih novembra 2014 v mestu Damasak, ter vseh drugih ugrabljenih žensk in otrok;
12. poziva oblasti, naj zagotovijo lahek dostop do vseh spolnih in reproduktivnih zdravstvenih storitev za ženske in dekleta;

Četrtek, 14. april 2016

13. je zaskrbljen zaradi napadov na šole v severni Nigeriji, zaradi česar je otrokom onemogočeno šolanje, kar lahko pospeši radikalizacijo, od katere so odvisne skrajne skupine, kot je Boko Haram;
14. ugotavlja, da skupina Boko Haram brez razlikovanja napada muslimane, kristjane, pripadnike drugih verstev in ljudi, ki ne verujejo, ter obsoja zaostrovanje nasilja, vključno z napadi na verske ustanove in vernike;
15. nadalje obsoja napade na kmete in medetnične konflikte med živinorejci in kmetovalci v osrednjem predelu države, imenovanem Middle Belt, predvsem v državah Plateau in Taraba, ki so jih zaznamovale hude kršitve človekovih pravic in v katerih je od leta 2014 do danes umrlo na tisoče ljudi;
16. poziva nigerijsko vlado in njene mednarodne partnerje, naj povečajo naložbe v preprečevanje in reševanje konfliktov med kmeti in živinorejci s sodelovanjem prek skupnih gospodarskih pobud in pobud za upravljanje naravnih virov;
17. poziva predsednika Buharija, naj zagotovi, da bo njegova vlada zagovarjala pravico Nigerijcev do svobodne veroizpovedi in pravice svojih državljanov nasploh, v skladu z domačo zakonodajo in ustavo, ter poziva nigerijske verske voditelje, naj prispevajo v boju proti ekstremizmu in radikalizaciji;
18. poziva podpredsednico/visoko predstavnico in države članice, naj nadaljujejo diplomatska prizadevanja za mir, varnost, dobro upravljanje in spoštovanje človekovih pravic v Nigeriji; zlasti jih poziva naj v skladu z osmim členom revidiranega sporazuma iz Cotonouja nadaljuje politični dialog z Nigerijo in v tem okviru obravnava vprašanja univerzalnih človekovih pravic, vključno s svobodo misli, vesti, vere in prepričanja ter prepovedjo diskriminacije na kateri koli podlagi, kot je opredeljeno v splošnih, regionalnih in nacionalnih instrumentih za človekove pravice;
19. poziva nigerijske oblasti, naj zavrnejo predlog zakona o prepovedi neutemeljenih peticij in drugih zadevah, povezanih z njimi, ki ga trenutno obravnava nigerijski senat, saj ogroža svobodo tiska in svobodo izražanja v Nigeriji;
20. poziva nigerijsko vlado in regionalne oblasti, naj prenehajo kriminalizirati nigerijske skupnosti LGBTI in zagotovijo njihovo pravico do svobode izražanja;
21. poziva nigerijsko vlado, naj sprejmejo nujne ukrepe za delto Nigra, vključno z ukrepi za odpravo nezakonitih dejavnosti, povezanih z nafto;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Evropske komisije, parlamentom in vladam držav članic, predsedniku Zvezne republike Nigerije, predsedniku Afriške unije, skupni parlamentarni skupščini AKP-EU in Vseafriškemu parlamentu ter predstavnikom ECOWAS.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0133

Poročilo o Turčiji za leto 2015

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Turčiji za leto 2015 (2015/2898(RSP))

(2018/C 058/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju poročila Komisije o Turčiji za leto 2015 (SWD(2015)0216),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 15. decembra 2015 o širitvi in stabilizacijsko-pridružitvenih procesih ter prejšnjih ustreznih sklepov Sveta in Evropskega sveta,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. novembra 2015 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o strategiji širitve EU (COM(2015)0611),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta št. 2008/157/ES z dne 18. februarja 2008 o načelih, prednostnih nalogah in pogojih iz partnerstva za pristop z Republiko Turčijo („partnerstvo za pristop“) ter prejšnjih sklepov Sveta o partnerstvu za pristop iz let 2001, 2003 in 2006,
- ob upoštevanju skupne izjave po vrhunskem srečanju med EU in Turčijo dne 29. novembra 2015 in akcijskega načrta EU-Turčija,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. aprila 2015 o stoti obletnici armenskega genocida ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju medvladne konference dne 14. decembra 2015, na kateri je bilo uradno odprto 17. poglavje o ekonomski in monetarni politiki,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Turčiji, zlasti z dne 10. februarja 2010 o poročilu o napredku Turčije za leto 2009 ⁽²⁾, z dne 9. marca 2011 o poročilu o napredku Turčije za leto 2010 ⁽³⁾, z dne 29. marca 2012 o poročilu o napredku Turčije za leto 2011 ⁽⁴⁾, z dne 18. aprila 2013 o poročilu o napredku Turčije za leto 2012 ⁽⁵⁾, z dne 13. junija 2013 o razmerah v Turčiji ⁽⁶⁾, z dne 12. marca 2014 o poročilu o napredku Turčije za leto 2013 ⁽⁷⁾, z dne 13. novembra 2014 o turškem delovanju, ki povzroča napetost v izključni ekonomski coni Republike Ciper ⁽⁸⁾, z dne 15. januarja 2015 o svobodi izražanja v Turčiji ⁽⁹⁾ ter z dne 10. junija 2015 o poročilu Komisije o napredku Turčije za leto 2014 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju poziva Komisiji v resoluciji Evropskega parlamenta o poročilu o napredku Turčije za leto 2014, naj ponovno oceni, kako so doslej potekala pogajanja in kako bi bilo mogoče izboljšati in okrečiti odnose in sodelovanje med EU in Turčijo,
- ob upoštevanju pogajalskega okvira za Turčijo z dne 3. oktobra 2005,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0094.

⁽²⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 59.

⁽³⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 98.

⁽⁴⁾ UL C 257 E, 6.9.2013, str. 38.

⁽⁵⁾ UL C 45, 5.2.2016, str. 48.

⁽⁶⁾ UL C 65, 19.2.2016, str. 117.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0235.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0052.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0014.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0228.

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju izjave Evropske skupnosti in njenih držav članic z dne 21. septembra 2005, ki zajema določbo, v skladu s katero je priznanje vseh držav članic nujni del pristopnega procesa, in o tem, da mora Turčija polno izvajati dodatni protokol k sporazumu iz Ankare tako, da odpravi vse ovire za prosti pretok blaga brez predsodkov in diskriminacije,
 - ob upoštevanju dejstva, da je v skladu s sklepi z zasedanja Evropskega sveta decembra 2006 pristop Turčije k EU pogojen s popolno usklajenostjo s kopenhavskimi merili in zmogljivostjo EU za vključevanje novih članic,
 - ob upoštevanju člena 46 Evropske konvencije o človekovih pravicah, ki navaja, da se pogodbenne stranke obvezujejo, da bodo spoštovale končno sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice v vsaki zadevi, v kateri nastopajo kot stranke,
 - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju krize v Siriji, prizadevanj za prekinitev ognja in miroljubno rešitev ter obveznosti Turčije, da v skladu z določbami Ustanovne listine OZN ter vrednotami in načeli, na katerih temelji EU, povečuje stabilnost ter spodbuja dobre sosedske odnose s trdnimi prizadevanji za rešitev odprtih dvostranskih vprašanj, sporov in konfliktov s sosednjimi državami zaradi kopenskih in morskih meja ter zračnega prostora,
 - ob upoštevanju, da je v jedru pogajalskega procesa spoštovanje načel pravne države, predvsem načela delitve oblasti, demokracije, svobode izražanja, človekovih pravic, pravic manjšin in svobode veroizpovedi,
 - ob upoštevanju dejstva, da so bile odobrene 3 milijarde EUR za obvladovanje begunske krize v Turčiji, pri čemer 1 milijarda EUR izhaja iz proračuna EU, preostanek pa iz držav članic,
 - ob upoštevanju dela Kati Piri, ki ga je opravila v Odboru Evropskega parlamenta za zunanje zadeve kot stalna poročevalka za Turčijo,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker so se pristopna pogajanja s Turčijo začela 3. oktobra 2005 in je bil njihov začetek izhodiščna točka dolgotrajnega in odprtega procesa, temelječega na poštenih in strogih pogojih ter zavezanosti reformam;
- B. ker mora EU ostati sidrišče za reforme v Turčiji, saj imajo pristopna pogajanja in proces širitve preobrazbeno moč;
- C. ker je treba v skladu s sklepi zasedanja Evropskega sveta decembra 2006 zagotoviti popolno izpolnjevanje vseh kopenhavskih meril in zmožnost EU za vključevanje; ker je Turčija predana izpolnjevanju kopenhavskih meril, ustreznim in učinkovitim reformam, dobrim sosedskim odnosom in postopni uskladitvi s pravnim redom EU; ker je treba ta prizadevanja obravnavati kot priložnost za krepitev institucij in nadaljevanje procesa demokratizacije in modernizacije;
- D. ker so v pogajalskem procesu izjemno pomembna načela pravne države, predvsem delitev oblasti, svoboda izražanja in svoboda medijev, človekove pravice in demokracija, boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu, dobri sosedski odnosi, svoboda veroizpovedi, svoboda zbiranja in miroljubnega protestiranja, pravice manjšin in žensk ter boj proti diskriminaciji zoper ranljive skupine, kot so Romi, invalidi ter lezbijke, geji, biseksualne, transseksualne in interseksualne (LGBTI) osebe;

Četrtek, 14. april 2016

- E. ker se je na področju političnih meril upočasnilo izvajanje reform in je prišlo do velikega nazadovanja na področju svobode izražanja in svobode združevanja;
- F. ker ima Turčija v svetovnem merilu še zmeraj največje število novinarjev v zaporu;
- G. ker je organizacija za svobodo tiska in medijev Turčijo na svoji lestvici uvrstila med države, kjer ni svobode tiska, svoboda interneta pa je le delna;
- H. ker se notranje in zunanje varnostne razmere v Turčiji hitro slabšajo;
- I. ker se je Turčija soočila s številnimi terorističnimi napadi v krajih Diyarbakir, Suruc, Ankara in Istanbul, ki naj bi jih izvedla t.i. Islamska država Iraka in Levanta (ISIL)/Daiš in ki so terjali 150 nedolžnih smrtnih žrtev;
- J. ker je rusko bombardiranje Aleppa in drugih delov Sirije povzročilo dotok velikega števila dodatnih beguncev, ki so se zatekli v Turčijo;
- K. ker sta se EU in Turčija dogovorili, da bosta oživili pogajalski proces in intenzivno sodelovali na področju migracij;
- L. ker je bilo turško prebivalstvo doslej izjemno gostoljubno do velikega števila beguncev, ki živijo med njimi; ker po podatkih UNHCR Turčija gosti največjo begunsko skupnost na svetu, ki šteje približno 2,7 milijona registriranih sirskih, iraških in afganistanskih beguncev;
- M. ker se turške oblasti niso strinjale s ponovnim odprtjem pravoslavnega semenišča na otoku Heybeliada (Halki);

I. Stanje odnosov med EU in Turčijo

1. je močno zaskrbljen, ker spoštovanje demokracije in pravne države v Turčiji nazaduje, zaradi česar se je splošna hitrost izvajanja reform v tej državi v preteklih letih zelo upočasnila, in ker je na nekaterih poglavitnih področjih, kot so neodvisnost pravosodja in svoboda združevanja in svoboda izražanja, spoštovanje človekovih pravic in pravne države prišlo do nazadovanja in vse večjega odmika od kopenhavnskih meril, ki jih morajo države kandidatke izpolnjevati;
2. poudarja, da je Turčija ključna strateška partnerica EU in da bi z dejavnimi in verodostojnimi pogajanci začrtali ustrezen okvir za izkoriščanje celotnega potenciala odnosov med EU in Turčijo; je seznanjen, da je EU ponovno oživila pogajalski proces in upa, da bo odprtje poglavič prineslo konkreten napredek; v zvezi s tem Turčijo poziva k dejanskemu napredku in iskreni zavezanosti; ponavlja poziv Komisiji, naj ponovno oceni, kako so doslej potekala pogajanja in kako je mogoče izboljšati in okrepiti odnose in sodelovanje med EU in Turčijo; močno podpira strukturiran, pogostejši in odprt politični dialog na visoki ravni o ključnih vprašanjih v skupnem interesu, kot so migracija, boj proti terorizmu, energija, gospodarstvo in trgovina;
3. meni, da odločitev o preložitvi poročila Komisije o napredku za leto 2015 na obdobje po turških volitvah novembra 2015 ni pravilna, saj daje vtis, da je EU pripravljena obmolkniti o kršitvah temeljnih pravic v zameno za sodelovanje turške vlade pri vprašanju beguncev; poziva Komisijo, naj se zaveže, da bo objavila letna poročila o napredku po točno določenem časovnem razporedu; poziva Komisijo in Svet, naj ne zanemarita notranjega dogajanja v Turčiji in naj jasno zagovarjata pravno državo in temeljne pravice v tej državi, kot določeno v kopenhavnskih merilih, ne glede na druge interese;

Četrtek, 14. april 2016

4. je seznanjen z izidom parlamentarnih volitev dne 1. novembra 2015 in sestavo nove vlade; ponovno poziva k znižanju 10-odstotnega volilnega praga in k preglednosti financiranja političnih strank in volilnih kampanj; pozdravlja dejavno sodelovanje prostovoljcev civilne družbe med volitvami in visoko volilno udeležbo; vendar obsoja ustrahovanje in nadlegovanje medijev ter diskriminacijo opozicijskih strank pri predvolilnem poročanju, nasilno in ustrahovalno vzdušje, ki mu botrujejo zlasti napadi varnostnih sil in skrajnih nacionalističnih skupin na posamezne kandidate in urade strank, zlasti Ljudske demokratske stranke HDP, ter močno politično polarizacijo; pozdravlja, da je Velika narodna skupščina Turčije zaradi zadnjih dveh volitev in kljub 10-odstotnemu volilnemu pragu postala bolj vključujoča do manjšinskih skupin v Turčiji;

5. poziva k posodobitvi carinske unije in njeni razširitvi na nove sektorje, vključno s kmetijskimi proizvodi, storitvami in javnimi naročili; je seznanjen, da naj bi se pogajanja o tem začela v drugi polovici leta 2016; opozarja, da se lahko potencial carinske unije v celoti izkoristi le, če Turčija v celoti izvaja dodatni protokol v povezavi z vsemi državami članicami; meni, da bi bilo treba v prihodnjih prostotrgovinskih sporazumih med EU in tretjimi državami, zlasti pri pogajanjih med EU in ZDA o čezatlantskem partnerstvu za trgovino in naložbe, upoštevati interese Turčije; poziva k izboljšanju prostega gibanja oseb in povečanju medkulturnih izmenjav;

6. z odobravanjem ugotavlja, da se je politični dialog med EU in Turčijo na področju zunanje in varnostne politike poglobil in da je Turčija leta 2015 bolje podprla izjave EU in sklepe Sveta; obžaluje, da Turčija ni podprla sklepa, ki ga je Svet sprejel, ko je Ruska federacija nezakonito priključila Krim in po dogodkih v vzhodni Ukrajini, vključno z omejevalnimi ukrepi;

7. ponavlja, da bi morala Turčija v skladu z določbami pogajalskega okvira še bolj uskladiti svojo zunanjo politiko s politiko EU; meni, da je ključno povečati izmenjavo informacij o zunanjepolitičnih zadevah in poziva turškega zunanjega ministra k udeležbi na sejah Sveta za zunanje zadeve, ko je to ustrezno; opozarja na strateški pomen Turčije za energetska varnost EU, saj je izredno pomembna tranzitna država; meni, da je hitri razvoj sodelovanja na področju energetike in širjenje koridorja za tranzit energentov prek Turčije v Evropsko unijo bistvenega pomena;

8. ponavlja, da je treba okrepiti dobre sosedske odnose, ki so temeljni del pogajalskega okvira in bistveni element širitvenega procesa; v zvezi s tem poziva Turčijo, naj okrepi prizadevanja za reševanje odprtih dvostranskih vprašanj, tudi nerešenih pravnih obveznosti ter sporov z neposrednimi sosedami zaradi kopenskih in morskih meja ter zračnega prostora, v skladu z določbami Ustanovne listine OZN in mednarodnim pravom; poziva turško vlado, naj podpiše in ratificira Konvencijo Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS); poziva turško vlado, naj preneha s ponavljajočimi se kršitvami grškega zračnega prostora in teritorialnih voda, pa tudi preleti turških vojaških letal nad grškimi otoki; izraža obžalovanje, da velika narodna skupščina Turčije še vedno ni umaknila grožnje s povodom za napoved vojne, ki jo je izrekla Grčiji; poziva Turčijo in Armenijo, naj uredita medsebojne odnose z vzpostavitvijo brezpogojnih diplomatskih odnosov, in poziva k odprtju meje med Turčijo in Armenijo, s čimer bi se lahko odnosi izboljšali, s posebnim poudarkom na čezmejnem sodelovanju in gospodarskem povezovanju;

II. Spoštovanje pravne države, demokracije, človekovih pravic in temeljnih svoboščin

9. meni, da so za upoštevanje zavezanosti EU pravni državi in temeljnim vrednotam v Turčiji nujno potrebne reforme na področjih pravosodja in temeljnih pravic ter pravice, svobode in varnosti; brez poseganja v stališča držav članic poziva Svet EU, naj po izpolnitvi uradnih meril uspešnosti predlaga odprtje poglavij 23 (pravosodje in temeljne pravice) in 24 (pravica, svoboda in varnost) ter zagotovi, da bo proces reform v Turčiji oblikovan na podlagi vrednot in standardov EU; poziva Turčijo, naj na področju pravosodnih reform v celoti sodeluje s Svetom Evrope in Beneško komisijo;

Četrtek, 14. april 2016

10. obžaluje resno nazadovanje v zadnjih dveh letih na področju svobode govora, izražanja in mnenja, tako na spletu kot zunaj njega, v Turčiji, ki se v indeksu svobode tiska na svetu, ki ga objavlja organizacija Novinarji brez meja, uvršča na 149. mesto med 180 državami; opozarja, da je Turčija – po podatkih samih turških oblasti – država z rekordno visokim številom novinarjev za zapahi; znova poudarja, da so svoboda mnenja, izražanja in govora skupaj z neodvisnimi mediji bistvene evropske vrednote; pozdravlja sodbo ustavnega sodišča, da so bile kršene človekove pravice Cana Dündarja in Erdema Güla; opominja, da ju še vedno čaka sojenje in da tožilci zahtevajo večkratne dosmrtno zaporne kazni, je zaskrbljen nad odločitvijo, da se javnost izključi iz celotnega trajanja sojenja, ter poziva k temeljiti in objektivni preiskavi obtožb novinarjev glede prevoza orožja v Sirijo; obsoja nedavne izjave turškega predsednika proti ustavnemu sodišču; poziva k takojšnji izpustitvi vseh zaprtih novinarjev in spodbuja evropske diplomate, naj še naprej tesno spremljajo vse kazenske zadeve proti novinarjem; obžaluje osebne napade vodilnih vladnih uradnikov na novinarje in nasprotnike ter vse bolj avtoritarno vedenje turških voditeljev; poziva Turčijo, naj takoj ukrepa proti vsem oblikam zastraševanja novinarjev, predvsem naj razišče vse telesne napade nanje in grožnje proti njim, hkrati pa naj dejavno preprečuje napade na medijske hiše, pa tudi umiri napeto politično ozračje, s katerim se ustvarja okolje, ki omejuje svobodo govora v medijih in na internetu;

11. opaza, da indeks zaznave korupcije za leto 2015, ki ga je 27. januarja 2016 objavila organizacija Transparency International, kaže na povečanje korupcije v zadnjem letu v Turčiji, ki je sicer sedaj po tem indeksu na 66. mestu; poudarja, da mora turška vlada jasno in dosledno izraziti, da se resnično namerava spopasti s korupcijo na vseh ravneh oblasti;

12. opozarja, da bi moral biti boj proti korupciji ena prednostnih nalog Turčije; zato poziva Turčijo, naj posodobi strategijo in akcijski načrt za boj proti korupciji, ustanovi neodvisen organ za boj proti korupciji ter pokaže verodostojne rezultate preiskav, pregona in obsodb, tudi v primerih na visoki ravni;

13. poziva, naj se ponovno vzpostavi neodvisnost medijev v lasti holdinga Koza Ipek ter medijske skupine Feza in naj se predstavniki vlade odstranijo iz upravnih odborov, več deset odpuščenih delavcev, ki so izrazili nezadovoljstvo zaradi vladnega prevzema, pa naj se vrne na svoja delovna mesta in umaknejo naj se obtožbe o terorizmu;

14. obsoja nasilni in nezakoniti prevzem številnih turških časopisov, nedavno tudi Zamana, in je zaskrbljen zaradi odločitve Digiturka, ki je domnevno tudi politično motivirana, da preneha s televizijskim oddajanjem; poziva turško vlado, naj preneha s političnim in gospodarskim pritiskom na neodvisne medije; ostro obsoja verbalne in fizične napade ter naraščajočo uporabo zakonodaje o obrekovanju in protiteroristične zakonodaje proti novinarjem; je seznanjen s prepovedjo spletnega in običajnega poročanja o določenih vsebinah ter blokiranjem spletnih strani, kar vodi do samocenzure med novinarji, ki se bojijo, da bi kritiziranje oblasti še povečalo povračilne ukrepe; je močno zaskrbljen zaradi blokiranja na desettisoče spletnih strani, sprememb zakona o reguliranju internetnih medijev, sprejetih marca 2015, ter oblasti direktorata za telekomunikacije (TIB), ki iz najrazličnejših nejasnih razlogov dovoljuje blokiranje spletnih strani v štirih urah; je zaskrbljen, ker je turški satelitski ponudnik Turksat v petek, 26. februarja 2016, prekinil oddajanje kanala IMC TV, ker je to zahteval ankarski državni tožilec, ki preiskuje, ali ta kanal podpira „teroristično“ skupino; je zaskrbljen zaradi izredno visokih davčnih kazni za medijske organizacije; poziva k reviziji zakona o internetu, da bi podprli okolje, ki bo spodbujalo svobodo govora na internetu ter varstvo zasebnosti in osebnih pravic; obsoja, da poskušajo turški vladni uradniki ustrahovati številne mednarodne novinarje in jih v nekaterih primerih celo izseliti; poziva k neodvisni preiskavi umorov novinarjev Nadžija Džerfa, Ibrahima Abdela Kadra ter Faresa Hamadija z bloga o Siriji „Tihi pokol Rake“ (Raqqā is Being Slaughtered Silently) na turških tleh; poleg tega obžaluje preiskave, aretacije, zaporne kazni in globe na podlagi člena 299 kazenskega zakonika zaradi domnevne žalitve predsednika države; poziva turško vlado, naj ta vprašanja obravnava nujno in prednostno, da bi zaščitila pluralizem v skladu z mednarodnimi standardi; meni, da je odprta javna razprava osrednji sestavni del vsake zdrave demokracije;

Četrtek, 14. april 2016

15. poziva turško vlado, naj sprejme tehten zakon o varstvu podatkov in ustanovi neodvisen organ za varstvo podatkov v skladu z evropskimi standardi, s čimer bo ustvarila potrebne pogoje za učinkovito in uspešno mednarodno policijsko in pravosodno sodelovanje ter izmenjavo informacij, hkrati pa bo prispevala k izpolnjevanju meril za liberalizacijo vizumskega režima; poziva turške oblasti, naj jasno opredelijo izjeme pri področju uporabe zakona, zlasti glede obdelave zdravstvenih podatkov, ter naj uvedejo izbirni postopek, ki bo zagotavljal neodvisnost članov organa za varstvo podatkov;

16. ponovno izraža zaskrbljenost zaradi zakona o boju proti terorizmu, zlasti zaradi široke in nejasne opredelitve terorizma, organiziranega kriminala in propagande, ki jo določa, s čimer je nemogoče določiti jasno naravo tovrstnih kaznivih dejanj; vztraja, da mora biti kazenska in protiteroristična zakonodaja v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, ki jo mora Turčija v celoti spoštovati in izvajati; poziva Turčijo, naj ustvari politično in pravno okolje, kjer bo lahko sodstvo tudi v praksi neodvisno in nepristransko opravljalo svoje naloge, da ne bi postalo instrument za zatiranje notranjega nasprotovanja; poziva Turčijo, naj izvaja vse sodbe evropskih sodišč; je zaskrbljen zaradi številnih prerazporeditev, neprostovoljnih premeščanj in odpuščanja sodnikov in tožilcev, ki ogrožajo neodvisnost, nepristranskost in učinkovitost pravosodja ter spoštovanje načela dolžnega pravnega postopanja in delitve oblasti; poziva, naj se nemudoma spet vzpostavi ločitev oblasti in se s pomenljivimi koraki zagotovi popolna neodvisnost pravosodja; obžaluje izkrivljanje sodnih postopkov v korist nekaterih politikov, kar je postalo običajna praksa v Turčiji po korupcijskem škandalu leta 2013; poudarja, da je treba omejiti vlogo in vpliv izvršne oblasti v okviru visokega sveta sodnikov in tožilcev in da so potrebna zadostna zagotovila za preprečevanje neprostovoljne premestitve sodnikov;

17. opozarja, da je izjemna gospodarska rast Turčije v zadnjem desetletju privedla do gradnje stanovanj in širitve infrastrukture brez primere, pogosto na račun ohranjanja in varstva okolja; je posebej zaskrbljen zaradi številnih megaprojektov v tej državi in vlado Turčije nujno poziva, naj uporabi presoje vpliva na okolje in socialnega vpliva ter pravočasno vključi lokalno prebivalstvo v zasnovano projekta, da bo lahko kar najbolj preprečila dolgoročne negativne učinke urbanizacije, porabe prostora in degradacije okolja;

18. meni, da bi moral proces ustavnih reform voditi v sekularno, pluralistično, vključujočo in strpno družbo; poudarja, da bi morala nova ustava temeljiti na širokem soglasju celotnega političnega spektra in družbe kot celote, ob polnem spoštovanju pravic manjšin, ne glede na njihovo kulturno ali versko ozadje, ter zagotavljati trdno podlago za temeljne svoboščine in pravno državo; poziva Turčijo, naj v celoti spoštuje pravno državo ter temeljne pravice in svoboščine, zlasti svobodo verske in etnične manjšine; poudarja, da mora sprejeti celovito protidiskriminacijsko zakonodajo, ki bo vključevala prepoved diskriminacije in sovražnega govora na podlagi etnične pripadnosti, veroizpovedi, spolne usmerjenosti, spola ali spolne identitete, in naj vključi prepoved takšne diskriminacije v novo ustavo; poudarja, da ta pristop Turčije ne bi smel odvrniti od zagotavljanja posebnih pravic državljanom na podlagi narodnosti, veroizpovedi ali jezika, da lahko ohranijo svojo identiteto; vendar v zvezi s tem ugotavlja, da so potrebni nadaljnji koraki za reševanje težav grške manjšine, zlasti v zvezi z njeno pravico do izobraževanja in lastninskimi pravicami; poziva turške oblasti, naj uvedejo sodne ukrepe proti osebam in organom, odgovornim za kakršno koli kaznivo dejanje iz sovraštva, tudi antisemitizem, kot je objavljeno v vladnem svežnju za demokratizacijo iz leta 2013; obsoja pasiven odnos turške vlade do resnih groženj kristjanom in njihovim duhovnikom v socialnih medijih; pričakuje, da bo turška vlada vse turške državljanke obravnavala brez predsodkov zaradi njihovega verskega prepričanja; poziva turške organe, naj glede na to, da v Turčiji živi najštevilnejša romska manjšina na svetu, s konkretnimi in učinkovitimi ukrepi dosežejo dejansko enake pravice za Rome v turški družbi in izboljšajo njihov položaj, pri tem pa naj posebno pozornost namenijo romskim otrokom in vključevanju romskih žensk;

19. poziva Turčijo, naj še naprej tesno sodeluje z Komisijo pri pripravljanju nove in izvajanju veljavne zakonodaje, da bi zagotovila združljivost s pravnim redom EU;

Četrtek, 14. april 2016

20. poudarja, da je treba v skladu z evropskimi vrednotami v celoti spoštovati pravico do različnih življenjskih slogov, tako laičnih kot temelječih na veri, in ohranjati ločitev države in vere;

21. poudarja, kako pomembno je nadaljevati proces reform na področju svobode misli, vesti in vere, in sicer tako, da verskim skupnostim omogoči pridobitev statusa pravne osebe, z odpravljanjem vseh ovir pri izobraževanju, imenovanju in nasledstvu duhovnikov, z upoštevanjem ustreznih sodb Evropskega sodišča za človekove pravice in priporočil Beneške komisije ter z odpravljanjem vseh vrst diskriminacije ali ovir na podlagi vere; poziva Turčijo, naj spoštuje poseben značaj in pomen ekumenskega patriarhata ter mu prizna status pravne osebe; ponavlja, da je treba dovoliti ponovno odprtje semenišča Halki in odpraviti ovire za njegovo ustrezno delovanje ter omogočiti javno uporabo cerkvenega naziva ekumenski patriarh;

22. poziva turško vlado, naj ustavi načrte za izgradnjo jedrske elektrarne Akkuyu; poudarja, da je predvidena lokacija na zelo potresnem področju, zato predstavlja veliko nevarnost ne samo za Turčijo, ampak za vso sredozemsko regijo; zato poziva turško vlado, naj se pridruži konvenciji iz Espooja, ki od podpisnic zahteva, da druga drugo obvestijo o možnih večjih projektih, ki bi verjetno imeli velik negativen čezmejni vpliv na okolje, in se o njih medsebojno posvetujejo; poziva turško vlado, naj vlade sosednjih držav, kot sta Grčija in Ciper, vključi nadaljnje korake v zvezi s projektom Akkuyu ali naj se z njimi o njem vsaj posvetuje;

23. izraža zaskrbljenost zaradi visoke stopnje nasilja nad ženskami in pomanjklivega izvajanja nacionalnega prava za preprečevanje nasilja in varovanje žensk pred nasiljem; poleg tega vztraja, naj oblasti učinkovito izvršujejo veljavne zakone o nasilju nad ženskami ter zlorabi v družini, ki sta močno razširjena na podeželju in v mestih, obravnavajo naj nezadostno prijavljanje nasilja na podlagi spola, žrtvam takega nasilja naj zagotovijo podporne storitve in zatočišče, storilcem pa naložijo kazni, poleg tega pa naj povečajo družbeno ozaveščenost ter obravnavajo družbeno sprejemanje nasilja na podlagi spola; močno priporoča vladi, naj spodbuja enakost spolov na političnem, gospodarskem, družbenem, kulturnem, državljanskem in vseh drugih področjih;

24. poziva Turčijo, naj si resno prizadeva za varstvo pravic skupnosti LGBTI; izraža globoko zaskrbljenost zaradi pomanjkanja varstva oseb LGBTI pred nasilnimi dejanji; v zvezi s tem poudarja, da je razočaran, ker zaščita pred kaznivimi dejanji iz sovraštva na podlagi spolne usmerjenosti in spolne identitete ni vključena v zakon o kaznivih dejanjih iz sovraštva; obžaluje, da ostajajo kazniva dejanja iz sovraštva do oseb LGBTI pogosto nekaznovana ali da so kazni storilcem znižane, ker naj bi bili „žrtve krivičnih provokacij“;

III. Kurdski mirovni proces in razmere na jugovzhodu Turčije

25. izraža globoko zaskrbljenost zaradi vse slabših razmer na jugovzhodu Turčije; opozarja na odgovornost turške vlade, da zaščiti vse ljudi, ki živijo na njenem ozemlju, ne glede na njihovo kulturno ali versko poreklo; priznava, da ima Turčija legitimno pravico do boja proti terorizmu v skladu z mednarodnim pravom; vendar poudarja, da je treba varnostne ukrepe izvajati ob spoštovanju pravne države in človekovih pravic; poudarja, da morajo biti vse dejavnosti varnostnih sil sorazmerne in ne smejo biti zasnovane kot kolektivno kaznovanje; obsoja neustrezno ravnanje posebnih varnostnih sil in poziva, naj se storilce kazensko preganja; poziva k izvrševanju humanitarnega prava, da bi bili vsi ranjeni deležni oskrbe, do katere so upravičeni;

26. obsoja in ne more upravičiti, da Kurdska delavska stranke (PKK), ki je v EU na seznamu terorističnih organizacij, znova uporablja nasilje; poudarja, da nasilje ni rešitev za kurdsko vprašanje, in odločno poziva turško vlado, naj prevzame odgovornost za obnovitev pogajanj, da bi dosegli celovito in trajno rešitev tega vprašanja; poziva stranko PKK, naj odloži orožje, opusti teroristično taktiko ter svoja pričakovanja izraža na miren in zakonit način; odločno obsoja napade na varnostne sile in civiliste; v zvezi s tem izraža resno zaskrbljenost, ker pripadniki Domoljubnega revolucionarnega gibanja mladine (YDG-H) postavljajo barikade in kopljejo obrambne jarke; vendar vztraja, da je treba dovoliti mirne proteste;

Četrtek, 14. april 2016

27. poziva turške oblasti, naj nemudoma odpravijo policijsko uro, ki je bila uvedena s kršitvijo turške ustave; izraža posebej resno zaskrbljenost zaradi razmer v krajih Cizre in Sur/Diyarbakir in obsoja, da tam pobijajo civiliste ali jih puščajo ranjene, brez vode, hrane in zdravstvene oskrbe; poziva Turčijo, naj Mednarodnemu rdečemu polmeseču omogoči lajšanje humanitarne krize v teh krajih; poziva vlado, naj v skladu z začasnimi ukrepi Evropskega sodišča za človekove pravice omogoči sprejem ranjenih v bolnišnicah, civilistom pa zagotovi varen izhod iz mest, kjer je uvedena policijska ura; je globoko zaskrbljen zaradi vse večjega števila smrtnih žrtev in ranjenih med civilisti, kar je treba temeljito preiskati, in zaradi dejstva, da je približno 400 000 oseb notranje razseljenih; poudarja, da je treba družinam omogočiti, da kot dejanje človekovega dostojanstva z ulic odnesejo trupla svojcev in jih pokopljejo; opozarja na odgovornost turške vlade za zagotovitev spoštovanja človekovih pravic in varnosti ter dostop do blaga in storitev za vse civilno prebivalstvo v pretežno kurdskih območjih Turčije, kjer potekajo spopadi; poziva turško vlado, naj vzpostavi formalni mehanizem za zagotavljanje nujne pomoči in nadomestil tistim, ki so morali zapustiti svoje domove, postali brezposelni in izgubili vir preživljanja; obžaluje uničenje zgodovinske dediščine;

28. je zaskrbljen zaradi nedavno razkritih projektov turške vlade za preoblikovanje mest in premestitve na območjih, ki so jih prizadeli spopadi, in obžaluje sklep o obsežni razlastitvi v okrožju Sur province Diyarbakir, ki vključuje občinska in tudi cerkvena posestva ter bi pomenila kršitev pravic verskih manjšin; poziva turško vlado, naj spoštuje kulturno edinstvenost regije in naj centraliziranim lokalnim vladnim strukturam ne dodeli še večjih pristojnosti v njej; poziva k reviziji sklepa o razlastitvi in načrtih obnove na podlagi dialoga in sodelovanja z okrožnimi in mestnimi občinami ter spoštovanja pravic prebivalcev in lastnikov;

29. je zgrožen zaradi dejanj policijskih sil za posebne operacije, znanih kot „enote Esedullah“, ki naj bi bile odgovorne za hude kršitve človekovih pravic, med drugim tudi za nameren uboj civilistov na jugovzhodu Turčije; zahteva, da turške oblasti temeljito preiščejo dejanja teh enot, kršitelji človekovih pravic pa morajo v celoti prevzeti odgovornost in biti kaznovani;

30. poziva k takojšnjemu premirju in obnovitvi mirovnega procesa, da bi dosegli sporazumno rešitev kurdskega vprašanja; poudarja, da si je treba prednostno prizadevati za napredek pri demokratizaciji in spravi; v zvezi s tem poziva Veliko narodno skupščino Turčije, naj ustanovi posebni odbor za rešitev kurdskega vprašanja, da bi s povrnjenim občutkom pravičnosti in ozdravitvijo od travm, ki se lahko politično zlorablajo, pomagal doseči trajni mir; poziva EU, naj nemudoma prevzame dejavno vlogo v mirovnem procesu; poudarja, da je treba dati prednost krepitvi socialnih, kulturnih in političnih pravic ter enakopravni obravnavi oseb kurdskega porekla; ponovno poziva Turčijo kot članico Sveta Evrope, naj umakne pridržke glede Evropske listine lokalne samouprave, da bi zagotovila celovito izvajanje vseh njenih vidikov;

31. močno obžaluje ustrahovanje in pregon več kot 1 000 članov akademskega sveta, ki so podpisali peticijo za mir; obsoja dejstvo, da je bilo 50 izmed njih odpuščenih ali začasno odstavljenih, štirje podpisniki pa so bili zaprti; poudarja, da je treba kazensko preganjati odgovorne za uboj odvetnika Tahirja Elčija, ki je svoje življenje posvetil miru in človekovim pravicam; izraža resno zaskrbljenost glede sodnih preiskav, katerih tarča so bili predvsem člani Ljudske demokratične stranke (HDP), glede potekajočega zapiranja in odpuščanja lokalnih županov, vključno s 25 sožupani, ter glede groženj, ki so jih deležni številni kurdski politiki;

32. obsoja teroristične napade, ki naj bi jih izvedel ISIL/Daiš v Diyarbakirju, Surucu, Ankari in Carigradu; izraža solidarnost z žrtvami in njihovimi družinami ter državljani Turčije, ki so v boju proti ekstremizmu najbolj na udaru; prav tako odločno obsoja bombne napade v Ankari 17. februarja 2016, za katere je prevzela odgovornost militantna skupina Sokoli za svobodo Kurdistan (TAK), kot tudi napad v Ankari 13. marca 2016, in izraža sožalje družinam žrtev in drugim žalujočim; poudarja, da je treba opraviti temeljito preiskavo teh napadov, da bi kršitelje privedli pred sodišče; meni, da je tesnejše sodelovanje med Evropolom in turškimi organi kazenskega pregona ključno za učinkovit boj proti terorizmu;

Četrtek, 14. april 2016

33. pozdravlja sodelovanje Turčije v svetovni koaliciji za boj proti Isilu in odprtje njenih baz ZDA in koalicijskim silam; poziva Turčijo, naj ravna ustrezno zadržano in v polni meri sodeluje z zahodnimi zaveznici;

34. poziva jo tudi, naj še naprej krepí prizadevanja pri preprečevanju, da bi tuji bojovníki, denar ali oprema dosegli ISIL/Daiš in druge ekstremistične skupine na njenem ozemlju; je zaskrbljen, da turške oblasti morda niso sprejele vseh možnih ukrepov za ustavitev in preprečitev dejavnosti ISIL/Daiša, zlasti za boj proti nezakonitemu tihotapljenju nafte prek turških meja; poziva EU, naj okrepi svoje zmogljivosti za izmenjavo informacij in tesno sodeluje s turškimi oblastmi v tej zadevi, da bi dodatno podprla boj proti tihotapskim mrežam; opozarja na pomanjkljivosti pri aretacijah tujih bojovníkov ter nadzoru meja z Irakom in Sirijo;

35. pozdravlja podporo in prispevek Turčije k sporazumu, doseženemu med velesilami, za prekinitev sovražnosti v Siriji in zagotavljanje humanitarne pomoči ljudem v stiski; to pozdravlja kot pomemben korak k razrešitvi sirske krize; ugotavlja, da bi morala prekinitev sovražnosti veljati za vse strani v spopadu, razen za skupine, ki jih je Varnostni svet OZN opredelil kot teroristične organizacije; poziva vse strani, naj te zaveže hitro in v celoti izpolnijo; ponovno izraža mnenje, da ni vojaške rešitve za sirske spor, in vztraja, da je treba doseči politično rešitev; obsoja turško vojaško posredovanje proti kurdskim silam v severni Siriji, ki spodkopava boj proti ISIL/Daišu ter ogroža prizadevanja za mir in varnost;

IV. Sodelovanje med EU in Turčijo na področju begunske/migracijske krize

36. podpira novo politično sodelovanje EU in Turčije pri geopolitičnih izzivih, zlasti pri begunski in migracijski krizi; priznava velik humanitarni prispevek Turčije, saj gosti največje število beguncev na svetu; poziva EU in Turčijo, naj združita moči pri izboljšanju in zagotavljanju dostojnih življenjskih pogojev in osnovnih zmogljivosti v begunskih taboriščih ter olajšata delo Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR), da bi preprečili množično odhajanje migrantov; spodbuja EU, naj še naprej sodeluje s turškimi vladnimi uradniki, da bi zagotovili pravilno dokumentiranje migrantov; želi spomniti, da je Turčija ena ključnih tranzitnih držav, za begunce in migrante, ki potujejo v EU ne le iz Sirije, ampak tudi iz številnih drugih držav; poudarja, da je sodelovanje s Turčijo pomembno za upravljanje begunske krize in preprečevanje smrtnih žrtev na morju; pozdravlja Natovo nadzorno misijo v Egejskem morju;

37. pozdravlja zagon skupnega akcijskega načrta EU in Turčije za begunce in upravljanje migracij 29. novembra 2015, ki je del celovitega programa za sodelovanje na podlagi skupne odgovornosti ter vzajemnih zavez in njihovega izpolnjevanja, in vztraja, da ga je treba takoj začeti izvajati; poudarja, da sodelovanje med EU in Turčijo v zvezi z migracijami ne bi smelo biti odvisno od časovnega zaporedja, vsebine in pogojenosti pogajalskega procesa; meni, da prenos upravljanja begunske krize na Turčijo ni verodostojna dolgoročna rešitev tega vprašanja; poziva države članice EU k solidarnosti, da bi več držav v duhu delitve bremena in odgovornosti sprejelo begunce za preselitev;

38. poudarja, da je treba 3 milijarde EUR in dodatna sredstva iz instrumenta za pomoč beguncem v Turčiji ustrezno uporabiti z izvajanjem projektov za zadovoljevanje takojšnjih potreb po hrani, zdravstvenem varstvu, sanitarni oskrbi in izobraževanju, da bo to pravočasno in neposredno koristilo beguncem in gostiteljskim skupnostim; poziva k polnemu sodelovanju Parlamenta kot sozakonodajalca in proračunskega organa v postopku odločanja; poziva k hitrejšemu izplačevanju obljubljenih sredstev; poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju s Turčijo zagotovijo, da bo vzpostavljen mehanizem za preverjanje, ali se sredstva ustrezno uporabljajo v ta namen, da bo ta mehanizem pod strogim nadzorom in da bo Komisija o uporabi sredstev redno obveščala Evropski parlament; poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti ranljivim skupinam, kot so ženske in otroci, zlasti sirote, ter verske manjšine, med katerimi so kristjani in jazidi; poudarja, da je nujno treba ukrepati proti nasilju na podlagi spola in zlorabi žensk in deklet na migracijskih poteh preko Turčije;

Četrtek, 14. april 2016

39. pozdravlja nedavno odločitev turške vlade, da bo odprla svoj trg dela za sirske begunce; poziva k nujnim ukrepom, da bi zagotovili izobraževanje vseh 700 000 sirskih otrok; izraža pohvalo turški vladi, ker sirskim beguncem zagotavlja brezplačne zdravstvene storitve in izobraževanje; obžaluje, da poziv Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce k povečanju financiranja ni bil uspešen in da je moral Svetovni program za hrano zaradi zmanjšanih sredstev znižati delež prehrane na 80 %; izraža pohvalo Turčiji, ker je enostransko zapolnila to finančno vrzel, ter poziva države članice in EU, naj povečajo finančna sredstva za agencije OZN in njihove partnerske nevladne organizacije v Turčiji;

40. izreka pohvalo Turčiji, ker je do nedavnega ohranjala politiko odprtih meja za sirske begunce; odobrava začetek veljavnosti novih pravil turškega vizumskega režima, zaradi katerih so se nedovoljeni prehodi že močno zmanjšali; kljub temu poudarja, da je treba za države, iz katerih prihaja veliko število nezakonitih migrantov, uporabljati veliko strožjo vizumsko politiko, skladno z vizumsko politiko EU, da bi zajezili pritek migrantov, ki ne potrebujejo mednarodne zaščite, prek Turčije v Evropo; poudarja, da Turčija potrebuje vso podporo za izboljšanje varnosti svojih meja in krepitev boja proti tihotapljenju ljudi; poziva Turčijo, naj pokaže nično toleranco in sprejme učinkovite ukrepe za zaustavitev trgovcev z ljudmi in toka beguncev proti grškim otokom, ki povzročajo hude humanitarne, politične, socialne in varnostne probleme v EU; spodbuja Turčijo, Bolgarijo in Grčijo, naj bolj sodelujejo pri operacijah za iskanje in reševanje v Egejskem morju, agencijo Frontex pa poziva, naj nudi podporo turški obalni straži in okrepi dvostransko izmenjavo informacij z njo; priznava, da so lahko ukrepi proti tihotapljenju učinkoviti le skupaj z vzpostavitvijo varnih in zakonitih poti v Evropsko unijo za begunce in prosilce za azil;

41. poudarja, da omejevanje priseljevanja v EU ne bi smelo privedi do prisilnega vračanja beguncev ali nezakonitega odvzema prostosti; poziva Komisijo, naj v zvezi s skupnim akcijskim načrtom EU in Turčije raziše navedbe iz poročila organizacije Amnesty International z dne 1. aprila 2016, da Turčija izvaja prisilna vračanja sirskih beguncev; vztraja, da je treba pri izvajanju vseh postopkov prisilnega vračanja iz Grčije v Turčijo dosledno upoštevati mednarodno pravo in pravo EU s področja dostopa do azila in mednarodne zaščite ter izvajanje temeljnih pravic in procesnih jamstev; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj tesno spremlja način izvajanja sporazuma s strani turških oblasti in upoštevanje načela nevračanja v primeru oseb, vrnjenih v Turčijo; ponovno poziva turško vlado, naj umakne geografski pridržek pri izvajanju Ženevske konvencije iz leta 1951; vztraja, da je izjemno pomembno vzpostaviti varne in zakonite poti za begunce, in države članice poziva, naj znatno okrepijo prizadevanja za njihovo preselitev; meni, da je nujno treba najti politično rešitev sirske krize; poziva Turčijo, naj znatno okrepi svoja prizadevanja za iskanje politične rešitve, kar pomeni, da mora premagati svoje zadržke v zvezi s sodelovanjem Kurdev pri mirovnih pogovorih v Ženevi;

42. pozdravlja, da turške oblasti in Urad Visokega komisarja Združenih narodov za begunce v Turčiji usklajujejo podatkovne baze za registracijo beguncev v enoten registracijski sistem; meni, da je treba preučiti tehnične načine, da bi bila ta podatkovna baza interoperabilna in združljiva z evropsko podatkovno bazo za registracijo prosilcev za azil (Eurodac); poudarja, da je pomembno tudi to, da so begunci, ki zapustijo Turčijo in gredo v Evropo, izpisani iz turške podatkovne baze;

43. poudarja, da je izvajanje sporazuma o ponovnem sprejemu v razmerju do vseh držav članic izjemno pomembno za EU, saj ponuja možnost za bolj učinkovito politiko vračanja migrantov, ki ne potrebujejo mednarodne zaščite; pozdravlja politični dogovor, ki sta ga EU in Turčija strani sprejeli na njenem vrhunskem srečanju 29. novembra 2015, da se bo sporazum o ponovnem sprejemu med EU in Turčijo začel v celoti izvajati junija 2016; poziva vse strani, naj medtem v celoti in učinkovito izvajajo obstoječe dvostranske sporazume o ponovnem sprejemu ter zagotovijo polno spoštovanje temeljnih pravic vrnjenih migrantov;

44. spodbuja vlado, naj v celoti in brez diskriminacije izpolni merila, določena v časovnem načrtu za liberalizacijo vizumske ureditve, v razmerju do vseh držav članic; opozarja, da je liberalizacija vizumske ureditve proces, ki temelji na dosežkih, in da bodo potovanja brez vizuma turškim državljanom omogočena šele, ko bodo izpolnjene zahteve; poziva Komisijo, naj zagotovi več tehnične pomoči za izpolnjevanje pogojev iz načrta za liberalizacijo vizumske ureditve;

Četrtek, 14. april 2016

V. Napredek pri pogovorih o ponovni združitvi Cipra

45. pozdravlja znatni napredek, ki je bil dosežen pri pogovorih o ponovni združitvi Cipra pod okriljem OZN; pozdravlja skupno izjavo dveh voditeljev z dne 11. februarja 2014 kot osnovo za rešitev vprašanja; podpira, da bi se Republika Ciper oblikovala v federacijo dveh skupnosti in dveh območij z enotno suverenostjo, enotno mednarodno pravno osebnostjo in enim samim državljanstvom, pri čemer bi bili obe skupnosti politično enakovredni, vsi državljani pa bi imeli enake možnosti, hkrati pa ta ureditev ne bi prejudicirala končnega sporazuma ter bi bila v skladu z ustreznimi resolucijami Varnostnega sveta OZN in mednarodnim pravom; pozdravlja konstruktiven pristop voditeljev grško-ciprske in turško-ciprske skupnosti na Cipru ter njuno odločenost in neutrudna prizadevanja, da bi čim prej dosegli pravično, celovito in izvedljivo rešitev vprašanja; poudarja, kako pomembna bi bila rešitev desetletja trajajočega ciprskega problema za celotno regijo in Evropo/Evropsko unijo; zato pozdravlja možnost ponovnega referenduma o ponovni združitvi ter vse strani poziva, naj prispevajo k pozitivnemu izidu;

46. poudarja, da nerešeno ciprsko vprašanje vpliva na razvoj odnosov med EU in Turčijo, zato poziva vse vpletene strani, naj si prizadevajo za njegovo rešitev;

47. poziva Turčijo, naj izpolni svojo zavezo, da bo v celoti in brez diskriminacije izvajala dodatni protokol k pridružitvenemu sporazumu v razmerju do vseh držav članic, vključno z Republiko Ciper, saj bi to znatno spodbudilo pogajalski proces;

48. obžaluje turško politiko nezakonitega naseljevanja in Turčijo poziva, naj na zasedenih območjih Cipra ne naseljuje novih turških državljanov, saj je to v nasprotju z Ženevsko konvencijo in načeli mednarodnega prava; poziva Turčijo, naj konča vse ukrepe, ki spreminjajo demografsko ravnovesje na otoku in tako ovirajo rešitev v prihodnosti;

49. poziva Turčijo, naj se v izključni ekonomski coni Cipra vzdrži vsakršnih dejanj, ki bi lahko povzročila napetosti in krizo na tem zelo občutljivem območju ter negativno vplivala na pogajanja za demokratično rešitev, s katero bi se končalo nesprejemljivo obstoječe stanje ločenosti; priznava pravico držav članic, da v okviru svojih suverenih pravic sklepajo dvostranske in druge sporazume za izkoriščanje svojih naravnih virov znotraj svoje izključne ekonomske cone;

50. pozdravlja sporazum, ki sta ga sprejela voditelja glede vrste ukrepov za krepitev zaupanja, vključno z odprtjem dveh novih mejnih prehodov in povezavo elektroenergetskih omrežij; ugotavlja pa, da je na področju interoperabilnosti mobilne telefonije napredek zanemarljiv oziroma ga sploh ni; zato poziva obe strani, naj začneta brez odlašanja izvajati vse sprejete ukrepe; poziva EU, naj v celoti podpre rešitev vprašanja, tako politično kot finančno; poziva Turčijo, naj aktivno podpre pogajanja in njihov pozitiven izid; jo tudi poziva, naj začne umikati svoje vojake s Cipra ter naj zaprto območje Famaguste preda OZN v skladu z resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 550 (1984); pozdravlja, da je Odboru za pogrešane osebe (ki se ukvarja s turško-ciprskimi in grško-ciprskimi pogrešanimi osebami) omogočen dostop na vsa ustrezna območja, tudi vojaška; vendar pa poziva Turčijo, naj dovoli dostop do ustreznih arhivov, kar bi v najbolj povečalo učinkovitost odbora;

51. pozdravlja pobudo predsednika Nikosa Anastasiadesa, naj turški jezik postane uradni jezik EU, in vse strani poziva k pospešitvi tega procesa; ugotavlja, da bo treba do datuma začetka veljavnosti sporazuma o rešitvi vprašanja že dodobra pripraviti izvajanje pravnega reda EU v prihodnji turško-ciprski zvezni državi; v zvezi s tem pozdravlja ustanovitev ad hoc odbora obeh skupnosti za pripravo na EU; spodbuja Evropski parlament in Komisijo, naj okrepita prizadevanja za sodelovanje s turškimi Ciprčani v pripravah na polno vključitev v EU; poziva predsednika Evropskega parlamenta, naj v primeru rešitve vprašanja sprejme potrebne ukrepe;

o

o o

52. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Sveta Evrope, predsedniku Evropskega sodišča za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Republike Turčije.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0134

Poročilo o Albaniji za leto 2015**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Albaniji za leto 2015 (2015/2896(RSP))**

(2018/C 058/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Albanijo na drugi strani,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Solunu 19. in 20. junija 2003 glede možnosti pridružitve držav Zahodnega Balkana Evropski uniji,
- ob upoštevanju sklepa Evropskega sveta z dne 26. in 27. junija 2014, da se Albaniji dodeli status kandidatke za članstvo v EU, ter njegovih sklepov z dne 15. decembra 2015,
- ob upoštevanju sklepov s sedmega srečanja Stabilizacijsko-pridružitvenega sveta med Albanijo in EU, ki je potekalo 18. maja 2015 v Bruslju,
- ob upoštevanju dejstva, da se je Albanija 1. aprila 2009 včlanila v Organizacijo Severnoatlantske pogodbe (NATO),
- ob upoštevanju končne izjave predsednika vrha o Zahodnem Balkanu, ki je potekal 27. avgusta 2015 na Dunaju, in priporočil organizacij civilne družbe za ta vrh,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. novembra 2015 z naslovom Strategija širitve EU (COM(2015)0611), ki mu je priložen delovni dokument služb Komisije z naslovom Poročilo o Albaniji za leto 2015 (SWD(2015)0213),
- ob upoštevanju skupnih sklepov petega dialoga na visoki ravni o ključnih prednostnih nalogah, ki so bili sprejeti 24. marca 2015 v Tirani,
- ob upoštevanju končnega poročila misije OVSE/ODIHR za opazovanje volitev z dne 8. septembra 2015 o lokalnih volitvah, ki so potekale 21. junija 2015,
- ob upoštevanju devete seje stabilizacijsko-pridružitvenega parlamentarnega odbora EU-Albanija, ki je potekala 9. in 10. novembra 2015 v Bruslju;
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Albaniji,
- ob upoštevanju dela stalnega poročevalca Odbora za zunanje zadeve za Albanijo Knuta Fleckensteina,
- ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,

A. ker Albanija stalno napreduje na svoji poti k pristopu k EU;

Četrtek, 14. april 2016

- B. ker se vse (potencialne) države kandidatke ocenjujejo glede na njihove dosežke, časovni načrt za pristop pa se določa glede na kakovost potrebnih reform;
- C. ker izzivi ostajajo in se je treba z njimi spoprijeti hitro in učinkovito, da bi dosegli nadaljnji napredek na poti k pristopu k EU;
- D. ker so dosledno sprejemanje in polno izvajanje reform o petih ključnih prednostnih nalogah ter stalna politična zavezanost ključni za nadaljnji napredek v procesu pristopa k EU;
- E. ker so varstvo verske svobode in kulturne dediščine ter upravljanje premoženja v skladu z načelom pravne države temeljne vrednote Evropske unije;
- F. ker je konstruktiven in vzdržen politični dialog med političnimi silami o reformah v zvezi z EU bistven za nadaljnji napredek v procesu pristopa k EU; ker so poštenost, konstruktiven dialog, sodelovanje in pripravljenost za sklepanje kompromisov med vlado in opozicijo bistveni za uspešen in vzdržen proces reform;
- G. ker ima proces pristopa k EU v Albaniji politično soglasje in široko javno podporo; ker je uspeh agende reform močno odvisen od obstoja demokratičnega političnega okolja v tej državi;
- H. ker je stalni napredek zlasti na področjih pravne države, pravosodne reforme, boja proti korupciji in organiziranemu kriminalu, reforme javne uprave ter temeljnih pravic ključen za proces reform; ker mora Albanija okrepiti prizadevanja za reforme na teh področjih in pri drugih ključnih prednostnih nalogah, da bi lahko začela pristopna pogajanja in utrdila svoj prehod v demokracijo; ker je EU pravno državo postavila v osrčje svojega procesa širitve in poleg tega poudarila, da je treba okrepiti ekonomsko upravljanje in javno upravo v vseh državah Zahodnega Balkana;
1. pozdravlja stalen napredek Albanije pri reformah glede ključnih prednostnih nalog, ki so nujne za začetek pristopnih pogajanj; spodbuja vlado, parlament in politične stranke, naj ohranijo zagon reform in pospešijo njihovo izvajanje; poziva jih, naj hitro nadaljujejo z obsežno reformo pravosodja; vztraja, kako pomembno je ustrezno in pravočasno izvajanje teh reform;
2. poziva vse politične stranke, naj si še naprej prizadevajo za sodelovanje v bolj konstruktivnem in pristnem političnem dialogu, ki bo omogočil sprejetje in izvajanje ključnih reform; je trdno prepričan, da je trajnostno sodelovanje med vlado in opozicijo v parlamentu bistveno za proces pristopa Albanije k EU in za izpolnitev meril za pristop; odločno poudarja, kako pomembno je, da ohranita svoje zaveze za vzpostavitev demokratične politične kulture, ki vključuje tudi odprtost za dialog, pogajanja in sklepanje kompromisov in v kateri ni prostora za bojkote in radikalizem; pozdravlja ustanovitev in delo nacionalnega sveta za evropsko povezovanje, s pomočjo katerega naj bi postal proces reform v zvezi z EU bolj vključujoč; poziva k nadaljnji okrepitvi zmogljivosti parlamenta za spremljanje izvajanja in upoštevanja pravnega reda Unije;
3. izreka pohvalo vladnim in opozicijskim strankam za njihovo konstruktivno sodelovanje in soglasno sprejetje zakonodaje o izključitvi storilcev kaznivih dejanj iz imenovanja in volitev za javne funkcije (tako imenovani zakon o dekriminalizaciji) v parlamentu; pozdravlja sprejetje podzakonskih aktov v parlamentu in poziva k hitremu in temeljitemu izvajanju te zakonodaje v skladu z duhom in črko; odločno spodbuja parlament, naj vzorno izvaja predpise in tako poveča zaupanje državljanov in poslovne skupnosti v politične predstavnike in javne institucije;

Četrtek, 14. april 2016

4. pozdravlja zavezanost Albanije obsežni in temeljiti reformi pravosodnega sistema in odločno spodbuja albanske oblasti k hitremu nadaljevanju priprav na to ključno reformo, da bi spodbudili zaupanje državljanov v pravosodni sistem; izreka pohvalo delu, ki ga je pri pripravi reforme opravil *ad hoc* parlamentarni odbor za pravosodno reformo; ceni tesno sodelovanje z Beneško komisijo; poleg tega spodbuja sodelovanje pri sprejemanju te reforme; poziva vse strani, naj si ob upoštevanju priporočil Beneške komisije prizadevajo za sporazum o bistvenih spremembah pravosodja, ki se navezujejo tudi na popolno neodvisnost in odgovornost sodnikov in tožilcev, pa tudi na nepristranskost sodišč, zlasti višjega in ustavnega sodišča ter visokega sodnega sveta;

5. poudarja, da je treba odpraviti sedanje pomanjkljivosti v delovanju pravosodnega sistema, kar vključuje njegovo neodvisnost od drugih vej oblasti, politično vmešavanje, selektivno pravičnost in omejeno odgovornost, visoko stopnjo korupcije, neučinkovite mehanizme nadzora, nezadostna sredstva, skupno trajanje sodnih postopkov ter pomanjkanje jasnih strokovnih meril za imenovanje in napredovanje sodnikov; poudarja, da je treba povečati preglednost in izvesti ustrezna priporočila, ki jih je v četrtem poročilu o oceni preprečevanja korupcije med sodniki in tožilci podala Skupina držav proti korupciji (GRECO);

6. priporoča, naj Komisija tesno spremlja napredek na področju reforme pravosodja, in jo spodbuja, naj poroča Parlamentu in Svetu, takoj ko bo Albanija dosegla zadosten napredek pri tej reformi, ter naj upošteva te sklepe in napredek Albanije pri izvajanju petih ključnih prednostnih nalog, ko bo razmišljala o priporočilu za začetek pristopnih pogajanj;

7. pozdravlja sprejetje strategije o reformi javne uprave za obdobje 2015–2020 in njenega akcijskega načrta za obdobje 2015–2017, pa tudi strategije o reformi upravljanja javnih financ za obdobje 2014–2020; poudarja potrebo po strokovni in pregledni javni službi, ki bi služila interesom državljanov, jim zagotavljala boljše storitve in pripomogla k pripravi na učinkovita bodoča pristopna pogajanja; je seznanjen s prizadevanji za državljanom bolj prijazno javno upravo; poziva vlado, naj nadaljuje svoja prizadevanja za okrepitev upravnih zmogljivosti, depolitizacijo javne uprave in boj proti korupciji v javni službi, pa tudi za izboljšanje postopkov zaposlovanja na podlagi zaslug in uspešnosti; poziva k popolnemu in učinkovitemu izvajanju zakona o javni službi in novega zakona o upravnih postopkih; poziva k okrepitvi pristojnosti, neodvisnosti in učinkovitosti struktur na področju človekovih pravic, kot je urad varuha človekovih pravic, in njihovih virov; poziva, naj se novima komisarjema za otroke in preprečevanje mučenja dajo na voljo ustrezna proračunska sredstva; pozdravlja sprejetje strategije o decentralizaciji za obdobje 2015–2020 in zakona o lokalni samoupravi, s katerim se bodo povečale upravne in finančne zmogljivosti enot lokalne uprave in ki predvideva posvetovanje med vlado in lokalno upravo; ugotavlja, da je treba dodatno pojasniti naloge in odgovornosti lokalne uprave ter nadaljevati tesen dialog z ustreznimi deležniki, tudi predstavniki civilne družbe;

8. je še vedno zaskrbljen zaradi razširjene korupcije, zlasti v izobraževanju, zdravstvu, pravosodju, pri javnem naročanju, koncesijah javno-zasebnega partnerstva, v gradbeništvu in prostorskem načrtovanju, lokalni upravi in javnih službah; poziva k okrepitvi lokalne uprave; pozdravlja sprejetje nacionalne protikorupcijske strategije za obdobje 2015–2020 in akcijskega načrta za obdobje 2015–2017; poziva pristojne oblasti, naj spremljajo akcijski načrt in izvedejo njegov podroben pregled, izboljšajo rezultate pri preiskavah, pregonu in obsodbah v primerih korupcije na vseh ravneh, dosledno uveljavijo protikorupcijsko zakonodajo ter povečajo neodvisnost protikorupcijskih institucij in izboljšajo sodelovanje med njimi; pozdravlja predlog zakona o zaščiti prijaviteljev nepravilnosti ter o povečanju preglednosti finančnih sredstev političnih strank in okrepitvi nadzora nad temi sredstvi; poudarja, da je treba okrepiti zmogljivosti organov kazenskega pregona za izvajanje proaktivnih in učinkovitih preiskav; je trdno prepričan, da bo napredek pri pravosodni reformi znatno okrepil tudi boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu;

Četrtek, 14. april 2016

9. je seznanjen s predanostjo vlade boju proti organiziranemu kriminalu, ki je privedla do številnih uspešnih obsežnih operacij kazenskega pregona, tudi v sodelovanju z organi sosednjih držav in držav članic EU; vendar je še vedno zaskrbljen zaradi nizkega števila pravnomočnih obsodb; poudarja, da je treba dodatno razviti sodelovanje med tožilstvom in policijo ter zagotoviti učinkovito nadaljnje ukrepanje sodstva; poziva, naj se policiji in organom pregona dodelijo zadostna sredstva za boj proti organiziranemu kriminalu; pozdravlja nedavne operacije proti preprodajalcem drog, vendar ugotavlja, da nedovoljen promet s prepovedanimi drogami ostaja velika težava v Albaniji; poziva pristojne oblasti, naj okrepijo svoja prizadevanja v boju proti proizvodnji in nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in narkotiki, tudi tako, da okrepijo svoje mednarodno in regionalno sodelovanje; poziva k tesnejšemu sodelovanju med institucijami kazenskega pregona na področju trgovine z ljudmi, boljši zaščiti žrtev in povračilu škode zanje ter boljšim rezultatom preiskav, pregona in obsodb; poziva pristojne oblasti, naj okrepijo svoja prizadevanja v boju proti nedovoljenemu prometu z orožjem;

10. je seznanjen z oceno in priporočili OVSE/ODIHR glede volilnega procesa, ki so bila podana po lokalnih volitvah junija 2015, ko so mednarodni opazovalci ugotovili številne nepravilnosti; poudarja, da bodo parlamentarne volitve leta 2017 pomembna preizkušnja za albanski proces vključevanja v EU; poziva pristojne oblasti, naj se čim bolj pripravijo na svobodne in poštene volitve; pozdravlja ustanovitev ad hoc parlamentarnega odbora za volilno reformo januarja 2016 in spodbuja učinkovito izvajanje njegovih priporočil, zlasti glede priprave in izvedbe prihodnjih volitev; je zaskrbljen zaradi splošne politizacije volilnega procesa in poziva pristojne oblasti, naj med drugim obravnavajo postopkovne pomanjkljivosti, vključno z volilnimi spori, neodvisnost volilnih komisij, preglednost in učinkovitost financiranja političnih strank, domnevne primere kupovanja glasov in ustrahovanja volivcev ter zlorabo javnih sredstev, da bi povečale zaupanje javnosti v volilni proces; ugotavlja, da mora osrednja volilna komisija opredeliti jasne notranje pristojnosti za nadzor nad sredstvi strank in narediti več, kot samo formalno preveriti izjave političnih strank;

11. pozdravlja sprejetje parlamentarne resolucije o vlogi civilne družbe pri demokratičnem razvoju Albanije in je seznanjen z vedno boljšim sodelovanjem med državnimi institucijami in organizacijami civilne družbe, vključno z njihovim sodelovanjem na sestankih nacionalnega sveta za evropsko povezovanje; pozdravlja sprejetje načrta o civilni družbi in spodbuja njegovo nemoteno izvajanje; priporoča sprejem ukrepov za institucionalizacijo sodelovanja z organizacijami civilne družbe, da bi demokracijo ter varstvo človekovih pravic in državljanskih svoboščin okrepili z udeležbo javnosti in povečali preglednost pri odločanju; poziva pristojne oblasti, naj zmanjšajo upravno breme za organizacije civilne družbe ter pregledajo davčne predpise in druga ustrezna pravila, da bi omogočili zasebne donacije; poziva pristojne oblasti, naj spodbujajo organizacije civilne družbe k aktivnemu sodelovanju pri nadzoru nad volilnim procesom ter naj bodo vključene v zagotavljanje obsežnih in pravočasnih informacij javnosti o procesu pristopa k EU;

12. poziva albansko vlado, naj nameni posebno pozornost izboljšanju priložnosti za mlade in vlaga v posodobitev in reformo izobraževalnega sistema, da bi izboljšali zaposljivost in poklicne priložnosti, zlasti za mlade; poudarja, da je treba preoblikovati sedanji trend bega možganov v kroženje možganov, ki podpira mobilnost, obenem pa ustvariti velik potencial za ustrezne poklicne priložnosti v Albaniji; pozdravlja instrument za predpristopno pomoč za izobraževanje, zaposlovanje in socialno politiko;

13. ponovno poziva pristojne oblasti, naj zagotovijo pravico žrtvam dogodkov dne 21. januarja 2011;

14. obsoja slabo ravnanje, katerega žrtve so osumljenci na policijskih postajah, prenatrpanost zaporov ter nezadostno zdravstveno oskrbo in slabe pogoje, ki vladajo v prostorih za pridržanje ali pripor;

Četrtek, 14. april 2016

15. opozarja, da so institucionalni mehanizmi za zaščito pravic otrok še vedno šibki; poziva oblasti, naj prenovijo pravosodni sistem za obravnavo mladoletnikov na način, ki bo skladen z mednarodnimi standardi; poziva k znatnemu povečanju finančnih sredstev, namenjenih sistemu za zaščito otrok, zlasti enotam za zaščito otrok na lokalni in regionalni ravni; obžaluje, da so morale nekatere enote za zaščito otrok prenehati delovati zaradi pomanjkanja finančnih virov; poziva oblasti, naj zagotovijo dostop otrok do enot za njihovo zaščito tudi na podeželju;

16. izreka pohvalo vzdušju verske strpnosti v tej državi, dobremu sodelovanju med verskimi skupnostmi in njihovim dobrim odnosom z državo; poziva vse pristojne oblasti in verske skupnosti, naj si skupaj prizadevajo za ohranitev in spodbujanje verskega sožitja;

17. želi spomniti, da je med ključnimi prednostnimi nalogami potreba po učinkovitih zakonodajnih in političnih ukrepih za okrepitev varstva človekovih pravic, pravic manjšin in protidiskriminacijskih politik; ugotavlja, da Romi in Egipčani živijo v težkih razmerah in se pogosto soočajo s socialno izključenostjo in diskriminacijo; izreka pohvalo zaradi sprejetja nacionalnega akcijskega načrta za vključitev Romov in Egipčanov za obdobje 2015–2020 ter učinkovitejše izvajanje politik za vključevanje Romov; je seznanjen, da ostajajo stopnje vpisa in osipa romskih otrok ter položaj romskih in egipčanskih otrok z ulice, vključno s primeri njihovih prisilnih preselitev brez ustreznega pravnega postopanja in zagotovitve nadomestne nastanitve, zaskrbljujoči; poziva k izboljšanju varstva pravic otrok in pravosodnega sistema za mladoletnike; pozdravlja parlamentarno resolucijo o varstvu pravic in svoboščin oseb, ki pripadajo skupnosti LGBTI; je seznanjen, da je druga parada ponosa v Tirani junija 2015 potekala brez večjih incidentov; priporoča, naj se določbe, ki diskriminirajo transspolne in interseksualne osebe, črtajo iz veljavne zakonodaje; poziva pristojne oblasti, naj si še naprej prizadevajo za razmere, ki bodo spodbujale vključevanje in strpnost do vseh manjšin v državi, tudi z okrepitevijo vloge državnega odbora za manjšine;

18. priporoča, naj se z ustreznimi mehanizmi obravnavajo neenakost spolov, diskriminacija na podlagi spola in nasilje v družini; pozdravlja spremembe volilnega zakona, sprejete aprila 2015, ki določajo 50-odstotne kvote po spolu na seznamih kandidatov za občinski svet;

19. ugotavlja, da uveljavljanje lastninskih pravic še vedno ni zagotovljeno; poziva k dokončanju procesa registracije in vračila lastnine ter odškodnine zanjo, pa tudi k učinkovitemu izvajanju strategije o lastninskih pravicah za obdobje 2012–2020; poudarja, da bo boljše uveljavljanje lastninskih pravic pozitivno vplivalo na lokalne in tuje naložbe;

20. znova poudarja izjemen pomen strokovnih, neodvisnih ter raznolikih javnih radiotelevizij in zasebnih medijev; je zaskrbljen zaradi razširjene samocenzure med novinarji, ki jim je včasih fizično preprečeno poročanje o določenih dogodkih oziroma so žrtve napadov in groženj zaradi svojega dela, pa tudi zaradi primerov neposrednega poseganja v neodvisnost uredniške politike; v zvezi s tem obžaluje, da je mreža Balkan Investigative Regional Network prejela grožnje s tožbo zaradi obrekovanja, potem ko je preiskovala kriminalno preteklost kandidata za župana na lokalnih volitvah v letu 2015; poziva k sprejetju ukrepov za okrepitev strokovnih in etičnih standardov novinarjev; poziva k strožjemu izvajanju zakona o avdiovizualnih medijih; poudarja, da je treba povečati preglednost vladnega oglaševanja v medijih in si bolj prizadevati za zagotovitev neodvisnosti urada za avdiovizualne medije ter javne radiotelevizije; je zaskrbljen zaradi spreminjajočih se postopkov za izvolitev generalnega direktorja albanske javne radiotelevizije (RTSh); poziva tako vlado kot opozicijo, naj zagotovita ustrezno delovanje javne radiotelevizije, tako da soglasno določita kandidata za položaj direktorja; poudarja, da je treba dokončati proces digitalizacije, ki se izvaja z zamudo;

21. ugotavlja, da je Albanija delno pripravljena na razvoj delujočega tržnega gospodarstva; pozdravlja boljše pobiranje davkov in vladno kampanjo proti sivi ekonomiji; je sicer seznanjen s povečanjem zaposlenosti, vendar je zaskrbljen zaradi visoke stopnje brezposelnosti, zlasti mladih in dolgotrajno brezposelnih, ki predstavljajo več kot polovico vseh brezposelnih; poziva, naj se več pozornosti nameni enakim možnostim in nadaljnjim ukrepom, ki jih je treba sprejeti za povečanje zaposlitev žensk na trgu dela; je še vedno zaskrbljen zaradi trajnih in znatnih pomanjkljivosti pri spoštovanju

Četrtek, 14. april 2016

pravne države, regulativnem okolju, uveljavljanju lastninskih pravic in boju proti korupciji, ki ovirajo prizadevanja za izboljšanje poslovnega okolja; poziva Albanijo, naj celovito reši še vedno prisoten problem sive ekonomije, povezan z razširjeno korupcijo, tako da izvede učinkovite gospodarske reforme; poziva k sprejetju ukrepov za odpravo pomanjkljivosti pri uveljavljanju pogodb in v pravni državi, obravnavo še vedno obsežne sive ekonomije ter dajanju prednosti programu fiskalne konsolidacije in zmanjšanja javnega dolga; poziva k večji podpori za mehanizme varstva potrošnikov;

22. poziva Albanijo, naj si bolj prizadeva za uskladitev z okoljsko zakonodajo EU in zahtevami iz poglavja 27; v zvezi s tem pozdravlja ustanovitev državne agencije za zaščitena območja in agencije za albansko obalo;

23. poziva albansko vlado, naj nadzira gradnjo hidroelektrarn na okoljsko občutljivih območjih, na primer v porečju reke Vjosa in na zaščitениh območjih, ter ohrani obstoječe narodne parke nedotaknjene; priporoča povečanje kakovosti presoje okoljskih vplivov, da bodo upoštevani standardi EU iz direktiv o pticah in habitatih ter okvirne direktive o vodi; spodbuja albansko vlado, naj poveča preglednost z javno udeležbo in posvetovanjem v zvezi z načrtovanimi projekti;

24. poziva Albanijo, naj izvede ustrezne meritve v zvezi z varstvom okolja in ravnanjem z odpadki ter sprejme dodatne ukrepe zoper nepravilno odlaganje odpadkov in za njihovo odstranitev, še zlasti na morju;

25. poziva vlado, naj sprejme in izvaja državno energetska strategijo; je zaskrbljen, ker Albanija Energetski skupnosti ni predložila akcijskega načrta za obnovljive vire energije, zaradi česar je bil sprožen postopek za ugotavljanje kršitev; je prav tako zaskrbljen, ker je Albanija zamudila rok, ki ji ga je Energetska skupnost postavila za uskladitev zakonodaje z direktivo o učinkovitosti rabe končne energije iz leta 2006; poziva vlado, naj sprejme novo zakonodajo o energetska učinkovitosti stavb, da bi naredila več na tem področju;

26. izreka pohvalo Albaniji za to, da je ostala konstruktivna partnerica v regiji in proaktivna v regionalnem sodelovanju; poudarja, da je treba ohranjati dobre sosedske odnose, ki so še vedno bistvenega pomena; je zadovoljen zaradi zaveze Albanije pobudam za regionalno sodelovanje, sprejetih na vrhu Zahodnega Balkana leta 2014 v Berlinu in leta 2015 na Dunaju; pozdravlja konstruktivno vlogo Albanije pri programu povezav; poziva pristojne oblasti, naj zagotovijo popolno in hitro izvajanje tehničnih standardov in mehkih ukrepov v prometnem sektorju, ki so bili dogovorjeni na vrhu Zahodnega Balkana leta 2015 na Dunaju, in sicer pred naslednjim vrhom, ki bo leta 2016 v Parizu;

27. pozdravlja stalno politično voljo za izboljšanje odnosov s Srbijo ter spodbuja Albanijo in Srbijo, naj sprejmeta nadaljnje ukrepe pri spodbujanju regionalne stabilnosti in sodelovanja ter dobrih sosedskih odnosov; glede na ta prizadevanja spodbuja Albanijo, naj še naprej razvija regionalni urad za sodelovanje mladih s sedežem v Tirani, ki je izjemnega pomena za nadaljnjo spravo v regiji, zlasti med mladimi; priporoča pospešitev gradnje pomembnih infrastrukturnih projektov, kot sta železniška povezava in sodobna avtocesta med Tirano in Skopjem v sklopu koridorja VIII; izreka pohvalo Albaniji za popolno uskladitev z vsemi pomembnimi izjavami na področju SZVP in sklepi Evropskega sveta, pa tudi za njeno pripravljenost prispevati k evropskim programom za pomoč sirskim beguncem in njihovo ponovno naselitev; poziva vlado, naj si dodatno prizadeva za obravnavanje velikega števila očitno neutemeljenih prošenj za azil, vloženih v državah članicah, in prek mehanizma za spremljanje po liberalizaciji vizumskega režima sprejme odločne ukrepe za tesnejše operativno sodelovanje in izmenjavo informacij z državami članicami in sosednjimi državami; vlado tudi poziva, naj razmisli o nadaljnjih ukrepih za izboljšanje socialno-ekonomskih življenjskih razmer; pozdravlja predlog Komisije, naj EU oblikuje skupen seznam varnih izvornih držav, in podpira vključitev Albanije na ta seznam;

Četrtek, 14. april 2016

28. upošteva je berlinski proces podpira oblikovanje foruma civilne družbe Zahodnega Balkana, kjer bodo lahko predstavniki civilne družbe iz te regije izmenjavali zamisli, izražali svoje pomisleke in skrbi ter oblikovali konkretna priporočila za odločevalce, obenem pa poziva, naj se ta proces nadaljuje na naslednjem srečanju na vrhu v Parizu leta 2016 ter naj se za civilnodružbene organizacije iz te regije organizirajo pripravljalne delavnice;
29. pozdravlja zavezanost Albanije boju proti radikalizaciji in terorizmu ter sprejetje ustreznih varnostnih strategij in akcijskega načrta; pozdravlja dejstvo, da ta posodobljeni strateški okvir vključuje tudi strategijo za boj proti nasilnemu ekstremizmu; je zaskrbljen, da na Albanijo in na druge države vpliva pojav vračajočih se tujih bojnikov, islamske radikalizacije in nasilnega ekstremizma; v zvezi s tem pozdravlja ukrepe albanske vlade za preprečevanje odhoda tujih bojnikov v tujino, da bi se pridružili ISIS v Iraku in Siriji; meni, da je bistveno nadaljevati z izvajanjem učinkovite politike za preprečevanje islamske radikalizacije, boriti se proti nasilnemu ekstremizmu tudi z vključitvijo organizacij civilne družbe in verskih skupnosti, preprečiti in ustaviti tok tujih terorističnih bojnikov, boriti se proti financiranju terorizma ter pripraviti poseben pristop na podlagi pravne države za obveščevalne službe in organe pregona in usklajeno pravosodno politiko o prestopnikih; poleg tega priporoča okrepitev učinkovitega regionalnega sodelovanja in sodelovanja z ustreznimi službami držav članic v zvezi s tem vprašanjem, tudi pri izmenjavi informacij; meni, da bi bilo treba v okviru vseh ukrepov v zvezi s tem zagotoviti spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin v skladu z mednarodnimi standardi in instrumenti;
30. obžaluje, da trenutno zaradi pomanjkanja sodelovanja in dogovora v albanski delegaciji ni možna plodna razprava v stabilizacijsko-pridružitvenem parlamentarnem odboru in da na njegovi deveti seji ni bilo mogoče sprejeti priporočil; poziva k sprejetju ukrepov za okrepitev tega odbora, da bo lahko pozitivno prispeval k procesu pristopa Albanije k EU;
31. prosi Komisijo, naj v svoja prihodnja poročila vključi podrobne informacije o pomoči Albaniji in izvajanju ukrepov v okviru instrumenta za predpristopno pomoč, zlasti o pomoči v okviru tega instrumenta, dodeljeni za izvajanje ključnih prednostnih nalog in ustreznih projektov, ob upoštevanju izjave Komisije o strateškem dialogu z Evropskim parlamentom;
32. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladi in parlamentu Albanije.
-

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0135

Poročilo o Bosni in Hercegovini za leto 2015

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o poročilu o Bosni in Hercegovini za leto 2015 (2015/2897(RSP))

(2018/C 058/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino (BiH) na drugi ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju prošnje Bosne in Hercegovine za članstvo v Evropski uniji z dne 15. februarja 2016,
- ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 21. aprila 2015 o sklenitvi stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma z Bosno in Hercegovino,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta o Zahodnem Balkanu z dne 19. in 20. junija 2003 ter njihove priloge z naslovom Solunska agenda za Zahodni Balkan: premik k evropski integraciji,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Bosni in Hercegovini z dne 16. marca, 12. oktobra in 15. decembra 2015,
- ob upoštevanju prve seje stabilizacijsko-pridružitvenega parlamentarnega odbora EU-BiH, ki je potekala 5. in 6. novembra 2015 v Sarajevu, in prvega srečanja stabilizacijsko-pridružitvenega sveta in stabilizacijsko-pridružitvenega odbora EU-BiH, ki je potekalo 11. oziroma 17. decembra 2015,
- ob upoštevanju končne izjave predsednika vrhunškega srečanja o Zahodnem Balkanu, ki je potekalo 27. avgusta 2015 na Dunaju, in priporočil organizacij civilne družbe za to vrhunsko srečanje,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. novembra 2015 z naslovom Strategija širitve EU (COM(2015)0611), ki mu je priložen delovni dokument služb Komisije z naslovom Poročilo o Bosni in Hercegovini za leto 2015 (SWD(2015) 0214),
- ob upoštevanju pisne zaveze o vključevanju v EU, ki jo je predsedstvo Bosne in Hercegovine sprejelo na seji dne 29. januarja 2015, parlamentarna skupščina BiH pa potrdila dne 23. februarja 2015, ter programa reform za obdobje 2015–2018, sprejetega na vseh treh vladnih ravneh julija 2015,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o tej državi, vključno z resolucijo z dne 9. julija 2015 o spominski slovesnosti v Srebrenici ⁽²⁾ in z dne 17. decembra 2015 o 20. obletnici daytonskega mirovnega sporazuma ⁽³⁾,
- ob upoštevanju konference v Evropskem parlamentu o evropski prihodnosti Bosne in Hercegovine, ki je potekala 9. decembra 2015 pod naslovom 20 let od podpisa daytonskega/pariškega mirovnega sporazuma,
- ob upoštevanju dela stalnega poročevalca Odbora za zunanje zadeve za Bosno in Hercegovino Cristiana Dana Prede,

⁽¹⁾ UL L 164, 30.6.2015, str. 2.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0276.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0471.

Četrtek, 14. april 2016

— ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,

- A. ker EU ostaja zavezana evropski perspektivi Bosne in Hercegovine ter njeni ozemeljski celovitosti, suverenosti in enotnosti;
- B. ker je pristop k EU vključujoč proces, ki zahteva soglasje o programu reform; ker morajo biti državljani Bosne in Hercegovine v središču institucionalnih, gospodarskih in socialnih reform;
- C. ker je EU začela do Bosne in Hercegovine uporabljati nov pristop, da bi ta napredovala na poti k EU in se lotila reševanja odprtih socialnih in gospodarskih izzivov ter izzivov, povezanih s pravno državo, s čimer je tej državi omogočila, da se bo lahko pripravila na prihodnje članstvo; ker je v skladu s tem pristopom 1. junija 2015 začel veljati stabilizacijsko-pridružitveni sporazum;
- D. ker je potreben učinkovit mehanizem za usklajevanje evropskih zadev med različnimi ravnmi upravljanja, da bi zagotovili boljšo interakcijo z EU ter olajšali usklajevanje, izvajanje in izvrševanje zakonodaje EU, pa tudi za to, da bi bilo prošnji Bosne in Hercegovine za članstvo v EU ugodeno; ker je svet ministrov Bosne in Hercegovine 26. januarja 2016 sprejel sklep o usklajevalnem sistemu v procesu evropske integracije v Bosni in Hercegovini; ker ji bo napredek na tem področju omogočil, da bo lahko dodobra izkoristila finančna sredstva EU;
- E. ker je v državi še vedno 84 500 notranje razseljenih oseb, poleg tega pa v sosednjih državah, po vsej Evropi in po svetu živi veliko število beguncev iz Bosne in Hercegovine;
- F. ker je močna politična podpora odločilnega pomena, da bo institucionalna ureditev države postala učinkovitejša;
1. pozdravlja prvo bolj ugodno poročilo Komisije o Bosni in Hercegovini ter ponavlja, da je brezpogojno zavezan evropski perspektivi te države; poziva oblasti k odločnim prizadevanjem za institucionalne, socialne in gospodarske reforme, vključno z njihovim resničnim izvajanjem, ter za stabilno napredovanje v smeri priključevanja k EU; poziva, naj bo postopek načrtovanja in izvajanja reform pregleden; pozdravlja skupni akcijski načrt države in entitet za izvajanje programa reform za obdobje 2015–2018 in poziva k usklajenemu izvajanju, da bo v vsej državi prišlo do resničnih in vidnih sprememb in da se bo vsem prebivalcem izboljšal življenjski standard;
 2. pozdravlja, da je Bosna in Hercegovina 15. februarja 2016 vložila prošnjo za članstvo v EU; poziva Svet, naj jo čim prej preuči in jo nato nemudoma posreduje Komisiji, da bo začela postopek za pripravo mnenja;
 3. je seznanjen, da je svet ministrov Bosne in Hercegovine 26. januarja 2016 sprejel sklep o vzpostavitvi usklajevalnega mehanizma za vprašanja, povezana z EU, 9. februarja 2016 pa pogajalsko stališče o prilagoditvi stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma po pristopu Republike Hrvaške k EU; želi spomniti, da so poleg smiselnega napredka pri izvajanju programa reform potrebni tudi ti elementi, da je prošnja za članstvo v EU verodostojna; poziva, naj entitete nemudoma harmonizirajo svoja stališča o sprejetem usklajevalnem mehanizmu, in spodbuja sodelovanje med vsemi deležniki, da bi mehanizem še izboljšali; poziva, naj se mehanizem začne čim prej izvajati, poziva pa tudi h konstruktivnemu sodelovanju pri vprašanjih, povezanih z EU; poudarja, da je ta mehanizem nujen za učinkovito odločanje v procesu pristopanja k EU; pozdravlja prve konkretne posvete na parlamentarni ravni za polno izvajanje usklajevalnega mehanizma in močno spodbuja, naj se ta srečanja med institucionalnimi deležniki še bolj okrepijo; še vedno vztraja, da je treba prilagoditi trgovinske koncesije, podeljene v okviru stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma; meni, da je polno izvajanje sporazuma, vključno z njegovo prilagoditvijo, pomemben del zavez, ki jih ima Bosna in Hercegovina do EU in eden od pogojev za pozitivno oceno njene kandidature za članstvo; priporoča ji, naj za napredovanje proti članstvu v EU sodeluje tudi z državami članicami;

Četrtek, 14. april 2016

4. ponovno poudarja, da je treba nadaljevati tudi ustavne in politične reforme, da bi se Bosna in Hercegovina preoblikovala v povsem učinkovito, vključujočo in delujočo državo, ki bo zagotavljala enakost in demokratično zastopnost vseh svojih narodov in državljanov ter da lahko vsi državljani kandidirajo, so izvoljeni in se udeležujejo na vseh političnih ravneh pod enakimi pogoji in ne glede na etnično ali versko pripadnost, in sicer v skladu z načeli, izraženimi v prejšnji resoluciji Evropskega parlamenta, vključno s kölnskimi merili, pravnim redom EU, priporočili Beneške komisije in Evropske konvencije o človekovih pravicah ter ustreznimi odločitvami Evropskega sodišča za človekove pravice; poziva oblasti, naj dejavno spodbujajo načela legitimnega zastopanja, federalizma, decentralizacije in subsidiarnosti ter evropske vrednote in pomen evropske perspektive; poziva institucije EU, naj dejavno sodelujejo pri prizadevanjih, da bi trajno rešili ustavno ureditev Bosne in Hercegovine;

5. poziva politične voditelje, naj ne uporabljajo razdiralnega nacionalističnega in separatističnega govora, ki polarizira družbo, ter naj nadaljujejo politični dialog in dejavnosti za medsebojno spoštovanje, konsenz in sodelovanje med legitimnimi političnimi predstavniki ter za varovanje svoje raznolike družbe; poziva vse državljane, naj se zavzemajo za spravo in sodelovanje, ki sta nujna za izpolnjevanje evropske perspektive;

6. poudarja, da ima lokalna civilna družba pomembno vlogo v procesu vzpostavljanja miru in sprave, zlasti pa je pomembna udeležba mladih v medkulturnem dialogu in medkulturni izmenjavi ter na političnem področju; opozarja tudi na pomembno vlogo kulturnih aktivistov, umetnikov, pisateljev in predstavnikov akademskega sveta pri spodbujanju dialoga in vzajemnega razumevanja med različnimi skupinami v družbi; poziva k spodbujanju izobraževanja na področju demokracije, temeljnih pravic in državljanstva v Bosni in Hercegovini;

7. izraža zadovoljstvo, da je predsednik Republike Srbske napovedal odložitev načrtovanega referendumu v Republiki Srbski o reformi pravosodja Bosne in Hercegovine na državni ravni; obžaluje pa, da narodna skupščina Republike Srbske te odločitve ni potrdila; poziva, naj se zamisel o referendumu povsem opusti, saj pomeni izziv za kohezijo, suverenost in celovitost države in bi lahko ogrozila prizadevanja za izboljšanje socialnega in ekonomskega položaja vseh državljanov Bosne in Hercegovine ter za napredek pri vključevanju v EU; poudarja, da je treba pomanjkljivosti v pravosodju Bosne in Hercegovine v okviru strukturiranega dialoga o pravosodju obravnavati v duhu sodelovanja, ne pa z enostranskimi pobudami; želi spomniti, da Republika Srbska po določbah daytonskega sporazuma nima pravice do odcepitve;

8. je globoko zaskrbljen zaradi izjave ministra za notranje zadeve Republike Srbske o prihodnjem usposabljanju tamkajšnjih posebnih policijskih enot v Ruski federaciji, poglobljanju sodelovanja, zlasti na področju izmenjave informacij, in nameri, da kupi rusko vojaško opremo; poziva oblasti Republike Srbske, naj si ne prizadevajo za samostojno zunanjo in varnostno politiko, saj bi lahko ogrozila politiko na državni ravni;

9. pozdravlja, da je začel veljati stabilizacijsko-pridružitveni sporazum in da je bil na njegovi podlagi kot prvi skupni organ ustanovljen stabilizacijsko-pridružitveni parlamentarni odbor; vseeno pa globoko obžaluje, da ni sprejel poslovnika, in sicer zaradi poskusov, da bi v pravila stabilizacijsko-pridružitvenega parlamentarnega odbora o glasovanju uvedli nacionalni veto; želi spomniti, da je treba v skladu s stabilizacijsko-pridružitvenim sporazumom sprejeti poslovnik in da njegovo nesprejetje pomeni neposredno kršitev izvajanja sporazuma; v zvezi s tem poziva bosensko delegacijo, naj si konstruktivno prizadeva za to in poslovnik nemudoma sprejme na naslednji seji stabilizacijsko-pridružitvenega parlamentarnega odbora; pozdravlja prve seje stabilizacijsko-pridružitvenega sveta med Bosno in Hercegovino in EU, ki so potekale 11. decembra 2015;

10. obžaluje, da je še vedno vsesplošno razširjena korupcija, tudi politična korupcija na najvišji ravni, in da se politične zaveze niso zares udejanjile; je še vedno zaskrbljen zaradi šibkega pravnega in institucionalnega okvira za boj proti korupciji, saj omogoča nezakazovano sodelovanje v koruptivnih praksah, in majhnega števila pravnomočnih obsodb v sodnih zadevah o tem; poziva, naj se poveča število učinkovitih preiskav in kazenskega pregona v odmevnih primerih korupcije, v katere so vpleteni politiki, visoki uradniki in regulativni organi, pa tudi na področju javnih naročil in

Četrtek, 14. april 2016

privatizacije; pozdravlja sprejetje protikorupcijske strategije in akcijskega načrta za obdobje 2015–2019 ter poziva, naj se za njegovo izvajanje namenijo zadostna finančna sredstva; poziva, naj se močno okrepi sodelovanje med agencijami na državni ravni; poziva, naj se vzpostavijo namenske strukture za preprečevanje in spremljanje korupcije ter sprejmejo politične smernice za preprečevanje korupcije na vseh ravneh upravljanja; poziva k takojšnjemu polnemu izvajanju priporočil skupine držav proti korupciji (GRECO);

11. poudarja, da je delujoče in stabilno pravosodje bistvenega pomena za zagotavljanje pravne države ter nadaljnje napredovanje Bosne in Hercegovine v smeri priključevanja k EU; je zelo zaskrbljen zaradi vse večjega pritiska političnih akterjev na pravosodje; izjavlja, da je treba v Bosni in Hercegovini nujno okrepiti neodvisnost pravosodja; je zaskrbljen zaradi primerov političnega vmešavanja v sodne postopke, politiziranja postopkov imenovanja v pravosodju, še vedno trajajoče razdrobljenosti na štiri različne pravne sisteme ter odsotnosti učinkovitega in objektivnega sistema za ocenjevanje sodniških strokovnih kvalifikacij; pozdravlja, da je bila v obdobju 2014–2018 posodobljena strategija za reformo pravosodja, in poziva k pripravi akcijskega načrta za njeno izvajanje z velikim poudarkom na vsedržavnem usklajevanju prizadevanj; meni, da je treba poskrbeti za bolj strokoven, neodvisen in odgovoren pravosodni sistem ter za sistematično uporabo objektivnih meril za imenovanja; pozdravlja protokol za reformo pravosodja na državni ravni ter visokega sodnega in tožilskega sveta, ki so ga podpisali pravosodni ministri na državni ravni in ravni entitet; pozdravlja imenovanje varuhov človekovih pravic, a je zaskrbljen zaradi nenehnih finančnih in kadrovskih težav njihovega urada; poziva k hitremu sprejetju zakonodaje o reformi instituta varuha človekovih pravic;

12. je še vedno zaskrbljen, ker je dostop do brezplačne pravne pomoči zelo omejen; odločno poziva pristojne organe, naj sprejmejo zakonodajo o brezplačni pravni pomoči na državni ravni, kar je osnovni pogoj za zagotovitev enakega, učinkovitega in nediskriminatornega dostopa do pravnega varstva; meni, da bo izvajanje te zakonodaje bistveno za okrepitev zaupanja državljanov v pravno državo;

13. ostro obsoja še vedno veljavni zakon o javnem redu in miru v Republiki Srbski, ki spodbopava temeljne demokratične pravice svobode zbiranja, svobode združevanja in svobode medijev; poziva k polnemu izvajanju zakona o prostem dostopu do informacij, ki je še vedno neuravnotežen, pogosto pa ga omejuje sklicevanje na pravico do zasebnosti ter varstvo poslovnih interesov podjetij, ki sodelujejo z vlado, zaradi česar državljani nimajo učinkovitih sredstev za pritožbo, kadar jim je zavrnen dostop do informacij; izraža pohvale za sprejetje sprememb kazenskega zakonika Bosne in Hercegovine, tako da so določbe o mučenju, prisilnem izginotju in posilstvu usklajene z mednarodnimi standardi; poziva oblasti, naj v kazenski zakonik vključijo kazniva dejanja, navedena v dodatnem protokolu k mednarodni konvenciji o kibernetiki kriminaliteti;

14. meni, da je treba izboljšati sodelovanje med parlamenti na ravni države, entitet in okrožja Brčko ter organizirati skupne seje; je seznanjen z zavezami, danimi v okviru tesnega parlamentarnega sodelovanja, ter poziva k uresničevanju sprejetih priporočil ter k praktičnemu izvajanju dogovorjenega okvira za sodelovanje; ob tem pozdravlja podpis dokumenta Koncept mehanizma za sodelovanje parlamentov v Bosni in Hercegovini pri dejavnostih, povezanih s procesom pridruževanja EU; poziva k boljšemu splošnemu usklajevanju s kantonskimi skupščinami;

15. je seznanjen z vlogo skupnega parlamentarnega odbora za varnost in obrambo pri zagotavljanju demokratičnega nadzora nad oboroženimi silami Bosne in Hercegovine; je zaskrbljen zaradi velike razširjenosti orožja, ki ga ima prebivalstvo nezakonito v lasti, ter še vedno velikih zalog streliva in orožja, za katere so odgovorne oborožene sile; izreka pohvalo oboroženim silam za napredek pri uničevanju najbolj nestabilnega streliva ter za vzpostavitev vzdržnih zmogljivosti za upravljanje preostalih zalog; poziva, naj se za reševanje preostalih izzivov pri odstranjevanju min v državi do leta 2019 uporabi celostni pristop; poziva Komisijo in visoko predstavnico/podpredsednico, naj povečata pomoč za te dejavnosti;

Četrtek, 14. april 2016

16. poziva člane delovne skupine za pripravo sprememb volilne zakonodaje Bosne in Hercegovine, naj zagotovijo, da bodo spremembe zakona omogočile podlago za dejanske demokratične volitve kot izraz suverenosti; poudarja, da demokratične volitve niso mogoče, če ni mogoče redno uveljavljati vrste drugih človekovih pravic in temeljnih svoboščin brez diskriminacije na podlagi etnične pripadnosti, veroizpovedi, spola, političnega in drugega prepričanja, premoženja, rojstva ali drugega statusa ter brez samovoljnih in nerazumnih omejitev;

17. meni, da bosta razdrobljenost in spolitiziranost javne uprave ter neustrezno usklajevanje politik ovirala institucionalne in zakonodajne reforme ter vplivala na zagotavljanje javnih storitev za državljane; poziva pristojne organe na vseh ravneh, naj okrepijo načrtovanje srednjeročne politike in razvijejo celovit strateški okvir za reformo javne uprave in upravljanje javnih financ za vso državo v skladu z evropskimi načeli javne uprave, ki jih je za kandidatke za članstvo v EU opredelil program OECD/SIGMA;

18. priznava, da je kmetijstvo eden od poglobitvinih gospodarskih sektorjev Bosne in Hercegovine, saj je od njega neposredno ali posredno odvisnih 20 % prebivalstva; zato pozdravlja doseženi napredek na področju varnosti hrane in veterinarske politike ter odločitev Komisije, da odobri izvoz mleka in mlečnih izdelkov iz Bosne in Hercegovine v EU; spodbuja k večjim prizadevanjem za uskladitev sistema uradnega veterinarskega in fitosanitarnega nadzora z evropskimi standardi ter k vzpostavitvi potrebnih institucionalnih struktur, ki bi omogočile uporabo instrumenta za predpristopno pomoč za razvoj podeželja; poziva vlado, naj podpre ustanovitev ministrstva za kmetijstvo na državni ravni ter pripravo spremljevalne strategije za razvoj;

19. izraža zaskrbljenost, da mehanizmi za sodelovanje med vlado in organizacijami civilne družbe niso zadovoljivi, tudi zaradi omejenih zmogljivosti za sodelovanje v političnem dialogu o programu reform; meni, da je nujno treba okrepiti vlogo civilne družbe ter v proces pristopanja k EU pritegniti državljane; ponovno poziva k oblikovanju in izvajanju preglednih in vključujočih mehanizmov za javno posvetovanje; poziva pristojne organe na vseh ravneh, naj izboljšajo ustrezni pravni in finančni okvir, sprejmejo nacionalno strategijo za organizacije civilne družbe in jim zagotovijo pregledno javno financiranje, da bi v državi ustvarili bolj participativno in vključujočo demokracijo; poziva organizacije in aktiviste civilne družbe, naj močno okrepijo svoje zmogljivosti in strukture ter sodelujejo z oblastmi v Bosni in Hercegovini, EU in mednarodno skupnostjo; slednje poziva, naj jim pri teh prizadevanjih pomagajo;

20. je seznanjen z neusklajenim izvajanjem strategije boja proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2014–2016; poziva k sprejetju in izvajanju nove strategije in akcijskega načrta o pranju denarja v skladu s priporočili skupine Moneywal; poudarja, da je potreben pristop, osredotočen na žrtve, ter večdisciplinarna in celovita strategija za boj proti trgovini z drogami in ljudmi; poziva organe EU ter Bosne in Hercegovine, naj sodelujejo, da bodo učinkovito preprečevali trgovino z ljudmi in nudili zaščito žrtvam; pozdravlja sprejetje akcijskega načrta za boj proti trgovini z ljudmi v Bosni in Hercegovini za obdobje 2016–2019, tudi poudarek načrta na problemih glede delavcev migrantov in prisilnega beračenja otrok, ter poziva k njegovemu učinkovitemu izvajanju; ostaja zaskrbljen zaradi velike količine nezakonitega orožja v Bosni, ki ga je mogoče zlahka prenesti v EU; poziva pristojne organe, naj si bolj prizadevajo za pregon posrednikov in tihotapcev orožja ter naredijo več za preprečevanje nenadzorovanega širjenja orožja in nedovoljenega prometa z njim, zlasti osebnega in lahkega orožja, tudi s pomočjo tesnejšega regionalnega sodelovanja in sodelovanja med Bosno in Hercegovino in EU;

21. poziva oblasti, naj pripravijo akcijski načrt izvajanja strategije za preprečevanje terorizma in boj proti njemu za obdobje 2015–2020; poziva oblasti, naj okrepijo prizadevanja za zagotovitev učinkovitejšega sodelovanja med policijo, obveščevalnimi in varnostnimi službami v boju proti terorizmu ter nasilnemu ekstremizmu na ravni vse države; poziva h krepitvi zmogljivosti Bosne in Hercegovine za boj proti terorizmu; poziva pristojne oblasti, naj si bolj prizadevajo v boju proti financiranju terorizma, vključno z vzpostavitvijo pravnega okvira, ki bi omogočal zamrznitev premoženja terorističnih skupin; meni, da je bistvenega pomena, da so varnostne operacije v državi usklajene in da poteka izmenjava podatkov; poudarja, da je tudi tesnejše sodelovanje med regionalnimi varnostnimi službami izrednega pomena in v tem pogledu spodbuja nadaljnje sodelovanje;

Četrtek, 14. april 2016

22. poudarja, da je Bosno in Hercegovino močno prizadel pojav tujih bojevnikov in radikalizacije; je zaskrbljen zaradi radikalizacije mladih, med katerimi se jih je veliko – v primerjavi z drugimi državami v tej regiji – pridružilo Daišu; poziva k nadaljevanju in krepitevi ukrepov za boj proti radikalizaciji in terorizmu; pozdravlja prizadevanja za okrepitev medverskega dialoga, tudi skupno izjavo političnih in verskih voditeljev, v kateri obsojajo terorizem in nasilni ekstremizem; pozdravlja prve obsodbe tujih bojevnikov zaradi kaznivih dejanj financiranja teroristične dejavnosti, javnega napeljevanja k terorističnim dejavnostim ter organizacije in sodelovanja v silah Daiša; poziva k razvoju učinkovitih programov za deradikalizacijo in ter k nujnim prizadevanjem za zagotovitev boljših gospodarskih možnosti za mlade v Bosni in Hercegovini v skladu s pozitivno agendo za mlade na Zahodnem Balkanu, s čimer bi jih odvrčali od tega, da bi se zatekali k radikalnim in skrajnim ideologijam; spodbuja prizadevanja, da bi medije, akademsko skupnost in civilno družbo pripravili do tega, da bi pomagali ozaveščati o dejavnih tveganja, ki omogočajo, da se radikalizacija razvije v nasilni ekstremizem; spodbuja ustanavljanje nacionalnih in regionalnih omrežij za ozaveščanje o radikalizaciji, ki bi temeljila na najboljših praksah in orodjih, kar jih je na voljo v mreži EU za ozaveščanje o radikalizaciji; spodbuja k tesnejšemu sodelovanju z varnostnimi službami EU in sosednjih držav, tudi za izmenjavo informacij; spodbuja policijske operacije v vsej Bosni in Hercegovini, da bi aretirali vse, ki so osumljeni organiziranja, podpiranja in financiranja terorističnih dejavnosti;

23. ugotavlja, da je treba precej izboljšati pravni in institucionalni okvir za spoštovanje človekovih pravic; poziva k razvoju vsedržavne protidiskriminacijske strategije v sodelovanju z organizacijami civilne družbe; znova poziva, naj se v protidiskriminacijsko zakonodajo vključi jasna opredelitev spolne identitete, spolne usmerjenosti, starosti in invalidnosti kot razlogov za diskriminacijo; poziva k njenemu učinkovitemu izvajanju in okrepitevi vloge varuhov človekovih pravic; je zaskrbljen zaradi diskriminacije invalidov pri zaposlovanju, izobraževanju, dostopu do zdravstvene oskrbe ter zagotavljanju drugih storitev; je zaskrbljen zaradi poročanja o sovražnem nasilju, sovražnem govoru in povečanju groženj proti osebam LGBTI; spodbuja vlado, naj se tega loti med drugim z izvajanjem ukrepov za boljše ozaveščanje sodstva, organov kazenskega pregona in širše javnosti o pravicah oseb LGBTI; ugotavlja, da je bil dosežen znaten napredek pri dokončanju procesa civilne registracije za Rome, vendar je še naprej zaskrbljen zaradi omejenega ukrepanja za izboljšanje njihovih možnosti glede zdravja, izobraževanja in zaposlitve; poziva oblasti, naj se borijo zlasti proti diskriminaciji na podlagi spola; odločno poziva k razveljavitvi določbe o smrtni kazni v ustavi Republike Srbije;

24. obžaluje, da ni bilo napredka pri izvrševanju rajsodbe v zadevah Sejdić-Finci in Zorić in opozarja, da Bosna in Hercegovina glede tega še naprej krši sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice; znova poudarja, da zaradi neizvrševanja teh sodb še naprej prihaja do diskriminacije državljanov Bosne in Hercegovine, kar bi državo lahko oviralo pri pristopanju k EU;

25. odločno poziva k bolj prepričljivi obravnavi in pregonu ter ustrezni preiskavi primerov kaznivih dejanj iz sovraštva in sovražnega govora, tudi če do njih prihaja zaradi etnične pripadnosti, pa tudi širjenja skrajnih ideologij prek družbenih medijev; obžaluje, da Federacija ostaja edino ozemlje na Zahodnem Balkanu, kjer kazenska zakonodaja ne ureja kaznovanja kaznivih dejanj iz sovraštva, ter poziva k vključitvi take določbe; ravno tako poziva k vključitvi določbe o sovražnem govoru v kazensko zakonodajo obeh entitet;

26. ponavlja, da morata volilna zakonodaja in volilni sistem vsem trem konstitutivnim narodom in vsem drugim državljanom omogočati, da svobodno in neodvisno volijo svoje legitimne politične predstavnike v institucijah in organih;

27. poudarja pomembno vlogo civilne družbe pri zaščiti in spodbujanju pravic manjšin v državi ter pri spodbujanju družbene harmonije in strpnosti ter povečanju razumevanja ljudi za koristi, ki jih prinaša raznolikost; zato poziva k nadaljnjemu vključevanju civilne družbe v reševanje izzivov etnične razdeljenosti, s čimer bi državi pomagali pri približevanju EU; poziva tudi k boljšemu usklajevanju med pristojnimi organi in organizacijami civilne družbe, da bi zagotovili boljše izvrševanje zakona o etničnih manjšinah;

Četrtek, 14. april 2016

28. pozdravlja sprejetje strategije za obdobje 2015–2018 o izvajanju konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima; poziva k takojšnjemu sprejetju in uporabi okvirne strategije za izvajanje Istanbulske konvencije; je zaskrbljen, ker na državni ravni ni celovitega pravnega okvira o spolnem napadu in ustreznega mehanizma za odškodnine žrtvam; poziva pristojne organe, naj zagotovijo ustrezno financiranje in izboljšanje zakonodaje o varnih hišah ter uvedejo harmoniziran sistem spremljanja in zbiranja podatkov o primerih nasilja nad ženskami; poziva jih tudi, naj si še naprej prizadevajo za povečanje udeležbe žensk v politiki in zaposlovanju, izboljšanje njihovega socialnega in ekonomskega položaja, zlasti kar zadeva pravico do porodniškega dopusta in dodatkov, ter spodbujanje, varstvo in krepitev pravic žensk; poziva vlado, naj s pomočjo civilne družbe ozavešča o teh vprašanjih, da bodo ženske uveljavljale zaščito, ki jim je na voljo po zakonu;

29. poudarja bistveno vlogo izobraževanja pri ustvarjanju in spodbujanju strpne in vključujoče družbe ter pri pospeševanju sodelovanja in kohezije na kulturnem, verskem in etničnem področju; ugotavlja počasen napredek pri reševanju pojva „dve šoli pod isto streho“ in drugih oblik segregacije in diskriminacije v šolah, ter obžaluje, da se še vedno ne pripravlja skupni osnovni učni načrt; poziva k sprejetju konkretnih ukrepov, da bi začeli odpravljati segregacijo v izobraževalnem sistemu; poudarja, da si je treba zelo prizadevati za izboljšanje učinkovitosti razdrobljenega izobraževalnega sistema, obenem pa zagotoviti pravico do enakih možnosti pri izobraževanju v vseh treh uradnih jezikih Bosne in Hercegovine in pravico vseh skupnosti do izobraževanja v njihovem jeziku; poziva oblasti, naj učinkovito uveljavijo načela vključujočega izobraževanja za otroke invalide;

30. pozdravlja aktivno udeležbo te države v zahodnobalkanski platformi za izobraževanje in usposabljanje, pa tudi njeno nadaljnjo udeležbo v programu Erasmus+ in ukrepu Okno za mlade Zahodnega Balkana, ki je zelo pomembna v boju proti zelo visoki brezposelnosti mladih; pozdravlja, da si Bosna in Hercegovina prizadeva sodelovati v študiji OECD PISA; meni, da je ta študija koristen instrument za razpravo o kakovosti izobraževanja in potrebnih reformah; izreka pohvalo vsem 13 ministrstvom za izobraževanje in vsem s tem povezanim agencijam, ki so izrazili pripravljenost za sodelovanje v teh skupnih prizadevanjih; poziva Komisijo, naj preuči možnosti financiranja udeležbe Bosne in Hercegovine v študiji s sredstvi predpristopnih skladov;

31. poudarja, da so neodvisne in strokovne medijske hiše eden od najpomembnejših sestavnih delov uspešne demokratične družbe; je zaskrbljen zaradi nazadovanja na področju svobode izražanja, primerov političnega pritiska in ustrahovanja novinarjev, med drugim tudi zaradi neutemeljenih finančnih in drugih inšpekcijskih pregledov, ki jih lokalni in nacionalni politični organi izvajajo v nekaterih medijskih hišah, ter nadaljnje polarizacije medijev vzdolž političnih in etničnih ločnic; poziva oblasti, naj zagotovijo temeljito preiskavo napadov na novinarje ter oblikujejo pravni okvir za njihovo zaščito; prav tako poziva k nujnim ukrepom, da se odpravijo luknje v zakonodaji, ki sistematično ovirajo popolno preglednost, s čimer bi zagotovili politično, institucionalno in finančno neodvisnost nadzornega organa za komunikacijske dejavnosti in preglednost medijskega lastništva; ugotavlja, da je izvajanje teh ukrepov nadvse pomembno, da se prepreči neprimerno politično vplivanje; poziva k ukrepom za zagotavljanje pluralnosti medijev in oddajanja v vseh uradnih jezikih; poziva k okrepitvi uredniške neodvisnosti in finančne stabilnosti javnih radiotelevizij, saj je obstoj javne radiotelevizije pomemben za enotnost Bosne in Hercegovine; je zaskrbljen, ker se načrtni kibernetični napadi na informativna spletna mesta ne preganjajo;

32. pozdravlja doseženi napredek pri zmanjševanju sodnih zaostankov v zadevah vojnih zločinov; je seznanjen s pomisleki, ki jih ima Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo zaradi nezadostnega ukrepanja državnega tožilstva po večkratnih zahtevah, naj zaključi zadeve vojnih zločinov; poziva k reviziji nacionalne strategije za obravnavo vojnih zločinov, učinkovitejšemu pregonu med vojno storjenih dejanj spolnega nasilja in boljši zaščiti žrtev; poziva k ukrepom za zagotavljanje njihove pravice do primerne odškodnine;

33. je seznanjen z nekaterimi ukrepi in poziva k večjemu napredku na področju trajnega vračanja notranje razseljenih oseb in beguncev, med drugim na področju zaposlovanja, izobraževanja, socialne zaščite, vračanja lastnine in zdravstvenega varstva na lokalni ravni; ponovno poudarja pomen spodbujanja njihove trajne vrnitve v Bosno in Hercegovino, zlasti

Četrtek, 14. april 2016

v Republiko Srbsko; poziva vse ravni oblasti, naj jih zaščitijo in pospešijo vračanje razseljenih oseb s sprejetjem in izvajanjem vseh potrebnih zakonodajnih in upravnih ukrepov; poziva k učinkovitemu izvajanju prenovljene strategije glede priloge VII daytonskega mirovnega sporazuma; poziva Komisijo, naj zagotovi ustrezno finančno in projektno pomoč, ki bi olajšala ta proces; je seznanjen s še vedno visokim številom pogrešanih oseb in poziva oblasti, naj poglobijo sodelovanje in si bolj prizadevajo, da bi našli 7 019 oseb, ki so od vojne še vedno pogrešane; poudarja, da je treba nadalje razviti alternativne pristope k sodstvu, med drugim z nadgradnjo strategije o tranzicijski pravičnosti iz programa Združenih narodov za razvoj; poziva oblasti Bosne in Hercegovine, naj vložijo znatna sredstva v s tem povezane programe;

34. ugotavlja, da je bila povojna rehabilitacija in obnova v Bosni in Hercegovini v glavnem uspešna in je državo pripeljala bližje EU, kljub temu pa je trajnost procesa sprave še vedno na preizkušnji; zato poudarja, da je za spravo in vzajemno razumevanje v družbi pomembno izobraževanje;

35. pozdravlja povečanje števila registriranih zaposlitev ter prve ukrepe za večjo usklajenost politik in izboljšanje poslovnega ozračja; ostaja zaskrbljen zaradi vpliva države na gospodarstvo, kakovosti javnih financ, visoke stopnje odvisnosti od sredstev iz mednarodnih kreditnih naložb, nejasnega porekla mednarodnih naložb in težkih razmer na trgu dela; poudarja, da se je treba lotiti reševanja še vedno visoke dolgotrajne brezposelnosti (27,6 %), vključno z zelo visoko stopnjo brezposelnosti mladih (62,7 %) ter obsežne sive ekonomije, izboljšati pa je treba tudi delovanje trga dela;

36. pozdravlja sprejetje nove delovne zakonodaje v obeh entitetah; obžaluje pomanjkanje enotnega gospodarskega prostora, kar ovira poslovno okolje; poziva k nadaljnjemu izboljšanju poslovnega okolja z okrepitevijo pravne države, poenostavitvijo izvrševanja pogodb in bojem proti korupciji; obžaluje, da Bosna in Hercegovina na državni ravni ni oblikovala strategije za mala in srednja podjetja;

37. poudarja, da je treba reformirati in harmonizirati razdrobljeni sistem socialnega varstva, in sicer na podlagi potreb državljanov, da se zagotovi enako obravnavanje za vse; ugotavlja, da so sindikalne pravice in pravice delavcev, vključno z zdravstveno in varnostno zakonodajo, še vedno omejene, in poudarja, da je pomembno te zakone še okrepiti in harmonizirati po vsej državi;

38. poziva, naj se sprejmejo vsedržavne sektorske strategije na področju prometa, energije in okolja; meni, da so te strategije med drugim potrebne zaradi polnega črpanja predpristopne pomoči EU;

39. pozdravlja udeležbo Bosne in Hercegovine v pobudi zahodnobalkanske skupine šestih držav; poudarja pomen dveh večjih naložbenih projektov, Stara Gradiška in Svilaj, ki bosta olajšala trgovino, regionalno povezovanje in trajnostno rast; poziva oblasti, naj pred naslednjim vrhom, ki bo leta 2016 v Parizu, poskrbijo, da se bodo tehnični standardi in mehki ukrepi na področju prometa, ki so bili dogovorjeni leta 2015 na dunajskem vrhu (npr. prilagoditev/poenostavitev postopkov ob prehodu meje, železniške reforme, informacijski sistemi, načrti vzdrževanja, razvezan dostop in dostop tretjih strank do mrež), začeli hitro in v celoti izvajati;

40. poziva k takojšnji objavi rezultatov popisa prebivalstva in stanovanj, saj so ključni za gospodarsko in družbeno načrtovanje; poleg tega želi spomniti, da bodo morali biti pri izpolnjevanju vprašalnika, ki ga bo Bosna in Hercegovina prejela od Komisije, na voljo podatki popisa iz leta 2013;

Četrtek, 14. april 2016

41. poziva agencije Bosne in Hercegovine za statistiko, naj svojo statistiko prilagodijo standardom Eurostata;

42. je zaskrbljen zaradi nazadovanja na področju informacijske družbe; poziva k nujnemu prehodu na digitalno tehnologijo; poziva k ustanovitvi nadzornega organa za potrditev zakonov o e-trgovini in e-podpisih na državni ravni, saj se oba zakona zaradi odsotnosti tega organa še nista začela izvajati; poziva odgovorne organe, naj pospešijo sicer uspešno uveljavljanje evropske številke za klic v sili 112, ki je bila uvedena leta 2009;

43. ugotavlja, da so bili sprejeti omejeni ukrepi in dejavnosti za prilagajanje podnebnim spremembam in da so bili storjeni prvi koraki za razvoj omrežja Natura 2000 o varstvu narave; poziva oblasti, naj uvedejo harmoniziran pravni okvir za varstvo okolja in podnebne ukrepe ter okrepijo strateško načrtovanje in usklajevanje s pravnim redom EU na teh področjih; poziva pristojne organe, naj preprečujejo prekomerno onesnaževanje v skladu z okoljskimi standardi EU, tudi onesnaženje, ki ga povzroča rafinerija nafte v Bosanskem Brodu; ponovno poudarja, da mora Bosna in Hercegovina v celoti izvajati svoje obveznosti v zvezi s Konvencijo o presoji čezmejnih vplivov na okolje (Espoo, 1991) in Protokolom o strateški presoji vplivov na okolje (Kijev, 2003);

44. poziva vlado Bosne in Hercegovine, naj uredi in spremlja razvoj hidroelektrarn na okoljsko občutljivih območjih ter na zavarovanih in potencialno zavarovanih območjih, ohrani pa naj tudi celovitost obstoječih narodnih parkov, kot sta narodna parka Sutjeska in Una; priporoča, naj se izboljšajo presoje okoljskih vplivov, tako da bodo upoštevani standardi EU iz direktiv o pticah in habitatih ter okvirne direktive o vodi; spodbuja vlado Bosne in Hercegovine, naj poveča preglednost z javno udeležbo in posvetovanjem o načrtovanih projektih z lokalnimi skupnostmi, strokovnjaki iz znanosti in civilnim sektorjem;

45. čestita Bosni in Hercegovini ob prevzemu predsedovanja Energetski skupnosti v letu 2016; vseeno izraža zaskrbljenost zaradi sankcij, ki jih je Energetska skupnost uvedla zoper Bosno in Hercegovino; ponovno poziva to državo, naj se poveže z energetskimi infrastrukturami v sosednjih državah in spoštuje vse svoje pogodbene obveznosti iz pogodbe o Energetski skupnosti;

46. obsoja zakon o javnem redu in miru, ki so ga februarja 2015 sprejeli v Republiki Srbski in ki kriminalizira objave v socialnih medijih, če motijo javni red ali vsebujejo neprimerne ali žaljive vsebine, saj ta zakon utira pot pravnemu omejevanju svobodnega spletnega izražanja in svobodnih medijev ter lahko privede do samocenzure uporabnikov socialnih medijev;

47. pozdravlja konstruktivno in proaktivno držo Bosne in Hercegovine pri spodbujanju regionalnega sodelovanja; meni, da bi lahko konkretno sodelovanje na področjih skupnega interesa prispevalo k stabilizaciji Zahodnega Balkana; pozdravlja sporazum o meji s Črno goro; poziva k nadaljnjim prizadevanjem za rešitev odprtih dvostranskih vprašanj, tudi glede določitve meje s Srbijo in Hrvaško, ter za obravnavanje težav čezmejnega onesnaževanja okolja; pozdravlja prvo skupno zasedanje Sveta ministrov Bosne in Hercegovine in srbske vlade, ki je potekalo 4. novembra 2015 v Sarajevu;

48. pozdravlja povečanje stopnje usklajevanja s sklepi skupne zunanje in varnostne politike, in sicer s 52 % na 62 %; meni, da je treba zaradi vloge Bosne in Hercegovine za članstvo v EU v veliki meri uskladiti zunanjo politiko s skupno zunanjo in varnostno politiko EU;

49. poziva oblasti Bosne in Hercegovine, naj v okviru skorajšnjih lokalnih volitev izvedejo ustrezna priporočila mednarodnih in lokalnih opazovalcev in OVSE/ODHIR in tako zagotovijo verodostojnost in poštenost volilnega procesa; poziva oblasti, naj čim prej pravno uredijo izvedbo lokalnih volitev v Mostarju;

Četrtek, 14. april 2016

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici/visoki predstavnici, Svetu, Komisiji, predsedstvu Bosne in Hercegovine, svetu ministrov Bosne in Hercegovine, parlamentarni skupščini Bosne in Hercegovine, vladama in parlamentoma Federacije Bosne in Hercegovine in Republike Srbske ter vladam vseh desetih kantonov.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0136

Uresničevanje cilja o zmanjšanju revščine glede na vse večje gospodinjske stroške

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o uresničevanju cilja o zmanjšanju revščine glede na vse večje gospodinjske stroške (2015/2223(INI))

(2018/C 058/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti člena 3 te pogodbe, in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti člena 9 te pogodbe,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti njenih členov 1 in 34(3),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/1017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2015 o Evropskem skladu za strateške naložbe, Evropskem svetovalnem vozlišču za naložbe in Evropskem portalu naložbenih projektov ter o spremembi uredb (EU) št. 1291/2013 in (EU) št. 1316/2013 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja „naložbe za rast in delovna mesta“ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, ki jih zajema splošni strateški okvir, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES ⁽⁷⁾ in svoje resolucije z dne 15. decembra 2010 o pregledu akcijskega načrta o energetske učinkovitosti ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL L 169, 1.7.2015, str. 1.

⁽²⁾ UL L 72, 12.3.2014, str. 1.

⁽³⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 470.

⁽⁴⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 289.

⁽⁵⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

⁽⁶⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 214.

⁽⁷⁾ UL L 315, 14.11.2012, str. 1.

⁽⁸⁾ UL C 169 E, 15.6.2012, str. 66.

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. oktobra 2015 z naslovom „Delovni program Komisije za leto 2016 – Čas je za drugačen pristop“ (COM(2015)0610),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. marca 2014 z naslovom „Ocena izvajanja strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2014)0130),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti: evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo“ (COM(2010)0758) in mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij ter svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 ⁽²⁾ na to temo,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020), ter svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o EU 2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN št. 64/292 z dne 28. julija 2010 z naslovom „Človekova pravica do vode in komunalne ureditve“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju pilotnega projekta Komisije za oblikovanje skupne metodologije za referenčne proračune v Evropi,
- ob upoštevanju poročila Unicefovega raziskovalnega centra Innocenti (2012) z naslovom „Measuring Child Poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries“ (Merjenje revščine otrok: nove tabele za primerjavo revščine otrok v bogatih državah) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju poročila Unicefovega raziskovalnega centra Innocenti (2014) z naslovom „Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries“ (Otroci recesije: vpliv gospodarske krize na blaginjo otrok v bogatih državah) ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju četrtrletnega pregleda razmer Komisije na področju zaposlovanja in socialnih zadev v EU iz septembra 2015 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svežnja Komisije o socialnih naložbah z dne 20. februarja 2013,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. junija 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti, evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju poročila OECD „In It Together: Why Less Inequality Benefits All“ (Skupaj v istem čolnu: Zakaj manj neenakosti koristi vsem) z dne 21. maja 2015,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. septembra 2013 o usklajenem evropskem ukrepanju za preprečevanje energetske revščine in boj proti njej ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. decembra 2013 o evropskem minimalnem dohodku in kazalnikih revščine ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ UL L 153, 18.6.2010, str. 13.

⁽²⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 57.

⁽³⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 57.

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_eng.pdf

⁽⁶⁾ https://www.unicef.fr/sites/default/files/userfiles/2014_Bilan12_Innocenti.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=sl&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>

⁽⁸⁾ UL C 248, 25.8.2011, str. 130

⁽⁹⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 21.

⁽¹⁰⁾ UL C 170, 5.6.2014, str. 23

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 31. marca 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju skupnega mnenja Odbora za socialno zaščito in Odbora za zaposlovanje z dne 3. oktobra 2014 z naslovom Vmesni pregled strategije Evropa 2020 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju letnega poročila Odbora za socialno zaščito z dne 10. marca 2015 z naslovom Socialne razmere v Evropski uniji (2014) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju študij z naslovom „The State of Lending: The Cumulative Costs of Predatory Practices“ (Razmere na področju posojil: kumulativni stroški plenilskih praks) ⁽⁴⁾, iz junija 2015 in „Le panier de la ménagère ... pauvre“ (Košarica hrane... za revne) ⁽⁵⁾, iz avgusta 2008,
- ob upoštevanju mnenja Odbora za socialno zaščito z dne 15. februarja 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti, ki je vodilna pobuda strategije Evropa 2020 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. septembra 2015 o nadaljnji obravnavi evropske državljanske pobude „Pravica do vode“ ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2015 o pobudi za zeleno zaposlovanje: Izkoriščanje potenciala zelenega gospodarstva ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju sklepa Sveta (EU) 2015/1848 z dne 5. oktobra 2015 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic za leto 2015 ⁽⁹⁾, in svojega stališča z dne 8. julija 2015 o predlogu sklepa Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici konvencije ZN o otrokovih pravicah ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. junija 2013 o socialnih stanovanjih v Evropski uniji ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2012 s priporočili Komisiji o dostopu do osnovnih bančnih storitev ⁽¹³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o vlogi minimalnega dohodka v boju proti revščini in spodbujanju vključujoče družbe v Evropi ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ UL C 166, 7.6.2011, str. 18.

⁽²⁾ Skupno mnenje Odbora za socialno zaščito in Odbora za zaposlovanje za Svet, Svet EU, 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876, 3. oktober 2014.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=sl&pubId=7744&visible=0>

⁽⁴⁾ Center for responsible lending (Center za odgovorno posojanje), Durham, <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf

⁽⁵⁾ Ricardo Cherenti, belgijsko združenje javnih centrov za socialne ukrepe, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf

⁽⁶⁾ Mnenje Odbora za socialno zaščito za Svet, Svet Evropske unije, 6491/11, SOC 124, 15. februar 2011.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0294.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0264.

⁽⁹⁾ UL L 268, 15.10.2015, str. 28.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0261.

⁽¹¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0070.

⁽¹²⁾ UL C 65, 19.2.2016, str. 40.

⁽¹³⁾ UL C 349 E, 29.11.2013, str. 74.

⁽¹⁴⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 8

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,

- ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0040/2016),
 - A. ker se je število ljudi, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, med letoma 2008 in 2013 v EU povečalo s 117 na 122,6 milijonov; ker je bilo leta 2013 po socialnih transferjih na pragu revščine 16,7 % prebivalstva EU, 9,6 % jih je živelo v hudem materialnem pomanjkanju, 10,7 % gospodinjstev pa je štel za gospodinjstva z nizko intenzivnostjo dela; ker je ta razvoj v nasprotju s strateškim ciljem EU, ki je opredeljen v njeni strategiji Evropa 2020 in v kateri si je zastavila cilj zmanjšati število ljudi, ki sta jih prizadela ali jim grozita revščina in socialna izključenost, za vsaj 20 milijonov do leta 2020;
 - B. ker je po metodologiji Eurostata prag tveganja revščine postavljen na 60 % nacionalnega srednjega ekvivalentnega razpoložljivega dohodka;
 - C. ker bi s prihranki energije in izboljšanjem učinkovitosti, zlasti stavb, veliko gospodinjstev lahko ubežalo energijski revščini; ker je 10 % državljanov EU v letu 2015 zaostajalo s plačilom računov za komunalne storitve (37 % v najbolj prizadeti državi članici); 12 % državljanov EU v letu 2014 ni moglo ustrezno ogrevati svojega stanovanja (60 % v najbolj prizadeti državi članici); po statistiki o dohodkih in življenjskih pogojih (SILC) je 16 % odstotkov prebivalcev EU v letu 2014 živelo v stavbah s puščajočo streho in vlažnimi zidovi (33 % v najbolj prizadeti državi članici);
 - D. ker število dolgotrajno brezposelnih presega 12 milijonov ljudi, med katerimi jih je 62 % nepretrgoma brez dela več kot dve leti; ker je pri dolgotrajno brezposelnih verjetnost, da jih prizadeneta revščina in socialna izključenost, večja;
 - E. ker imata Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD) in njegov nadaljnji obstoj pomembno vlogo v času, ko socialna kriza prizadeva vse več Evropejcev;
 - F. ker člen 34(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa, da Unija v boju proti socialni izključenosti in revščini priznava in spoštuje pravico do socialne pomoči in pomoči pri pridobitvi stanovanj, ki naj zagotovita dostojno življenje vsem, ki nimajo zadostnih sredstev;
 - G. ker so cene osnovnih dobrin in storitev v nekaterih obdobjih in državah razmeroma naglo naraščale, s tem pa tudi stroški gospodinjstev;
 - H. ker so „kronično revni“, ki so pogosto dolgotrajno brezposelni ali zaposleni z nizkimi dohodki, ter samski, ki živijo sami z otroki in niso zaposleni, ali osebe, ki v povprečju delajo manj ur od partnerja, ki v družinski proračun prispeva več, vedno znova opredeljeni kot najbolj ranljive skupine;
 - I. ker zaenkrat še niso opredeljeni kazalniki absolutne revščine;
 - J. ker slabo ali neprimerno stanovanje močno zmanjšuje možnost za normalno življenje; ker se je kakovost stanovanj (vključno z ustrezno izolacijo itd.), v katerih živijo ranljive osebe, med krizo znižala zaradi pomanjkanja sredstev za vzdrževanje; ker daljše bivanje v neakovostnem stanovanju lahko škoduje telesnemu zdravju;
 - K. ker rast stroškov gospodinjstev, povezanih z izdatki za stanovanje, hrano, oskrbo z elektriko, plinom in vodo, prevoz, zdravstvene storitve in izobraževanje, otežuje uresničevanje cilja boja proti revščini, ki je določen v strategiji Evropa 2020;
 - L. ker so stroški za osnovno in nujno blago in storitve v številnih državah članicah EU v zadnjih letih hitro naraščali, kar je privedlo do povišanja splošnih stroškov gospodinjstev;

Četrtek, 14. april 2016

- M. ker je finančna kriza v povezavi z gospodarsko krizo in nižjimi prihodki gospodinjstev povečala stopnjo brezposelnosti in socialne izključenosti v EU, zlasti med najbolj ranljivimi skupinami ljudi, in s tem povečala obremenitev storitev socialnega skrbstva;
- N. ker se je brezposelnost mladih, ki je bila že tako višja kot pri drugih starostnih skupinah, zaradi krize v EU zelo povečala, tako da presega 20 %, zaradi česar so lahko mladi potisnjeni v revščino že v najzgodnejši mladosti; ker je treba upoštevati sklepne ugotovitve Odbora Združenih narodov za pravice otroka o zadnjih rednih poročilih nekaterih evropskih držav glede zvišanja stopnje revščine in/ali stopnje tveganja revščine otrok zaradi gospodarske krize; ker to zvišanje vpliva na pravice do zdravja, izobraževanja in socialne zaščite;
- O. ker revščina, ki je v državah članicah že zelo dolga leta zelo visoka, vse bolj vpliva na gospodarstvo, škoduje gospodarski rasti, povečuje javnofinančne primanjkljaje in zmanjšuje evropsko konkurenčnost;
- P. ker neprimerno stanovanje in nezadostno ogrevanje škodljivo vplivata na zdravje ljudi, izobraževanje ter vključenost v družbo in na trg dela, zlasti najranjlivejših oseb; ker tako v severnih kot v južnih državah članicah nekateri ljudje ne zmorejo ogrevati svojega stanovanja; ker statistika o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) kaže, da je preobremenjenost s stroški stanovanja (po statusu gospodinjstva glede na stanovanjsko razmerje) višja za najemnike v zasebnem najemniškem sektorju v nekaterih državah članicah, kar je mogoče obrazložiti z nizko kakovostjo stanovanj in visokimi cenami; ker številne družine težko krijejo stroške osnovnih dobrin in storitev, tudi zaradi rasti cen energije;
- Q. ker je energijska revščina povezana s splošno revščino in je rezultat številnih osnovnih dejavnikov, kot so vprašanja v zvezi z zdravjem in invalidnostjo, nezadosten dostop do prilagojenih ponudb ali spletnih storitev, nizek dohodek, vrsta sistema ogrevanja, ki se uporablja v gospodinjstvu, ter kakovost in energetska učinkovitost stanovanj;
- R. ker so brezposelni, enostarševske družine, družine z nizkimi dohodki, vdove in vdovci, kronično bolni, starejši, mladi, invalidi in manjšine pogosto med najbolj ogroženimi zaradi tveganja revščine in so posebej prizadeti zaradi visokih življenjskih stroškov;
- S. ker velike razlike med državami članicami pri zagotavljanju socialne pomoči in minimalnega dohodka pomenijo, da v nekaterih državah članicah socialna pomoč zmanjšuje tveganje revščine za 60 %, v drugih pa le za 15 %; ker zagotavljanje socialne pomoči v EU v povprečju zmanjšuje tveganje revščine za 35 %;
- T. ker bo prihodnje poročilo Eurofounda o stanovanjih v Evropi vključevalo model, v skladu s katerim je bilo ocenjeno, da skupni izdatki za zdravstvo zaradi obstoječih stopenj stanovanjskih pomanjkljivosti (po podatkih iz leta 2011) v gospodarstvih EU 28 znašajo več kot 170 milijard EUR letno; ker bi v primeru, da bi izvedli vsa potrebna popravila, prvo leto pri izdatkih za zdravstvo prihranili približno 8 milijard EUR, koristi pa bi dosegali tudi v prihodnje;
- U. ker OZN potrjuje, da človekova pravica do vode in komunalne ureditve pomeni, da ima vsak pravico do varne, fizično in cenovno dostopne ter ustrezne in kakovostne vode za osebno in gospodinjstvo uporabo v zadostnih količinah; ker je OZN nadalje priporočila, naj strošek gospodinjstva za vodo ne presega 3 odstotkov njegovih dohodkov; ker privatizacija storitev oskrbe z vodo negativno vpliva na gospodinjstva, ki živijo v revščini oziroma jim grozi revščina;

Četrtek, 14. april 2016

- V. ker je energijska revščina v Evropi vse bolj razširjen problem, ki se bo v prihodnjih nekaj letih še zaostрил zaradi pričakovane rasti cen energije, vzporednega povečevanja dohodkovne neenakosti in revščine na splošno, neprimernih ogrevalnih sistemov in na splošno slabe kakovosti sistemov izolacije stanovanj, zlasti v sredozemskih državah;
- W. ker je v EU 12 milijonov več revnih žensk kot moških; ker dejavniki, ki prispevajo k tej neenakosti, vključujejo razlike v plačilu in pokojnini med spoloma, visok delež žensk z negotovo zaposlitvijo in dejstvo, da so ženske pogosto prisiljene v delovno neaktivnost zaradi previsokih stroškov otroškega varstva;
- X. ker imajo razlike med spoloma glede plač, delovnega časa in trajanja delovnega življenja, s katerimi se ženske soočajo v delovnem življenju, neposreden učinek na njihovo življenje po upokojitvi; ker imajo ženske, starejše od 65 let, bistveno višje tveganje revščine ali socialne izključenosti kot njihovi moški vrstniki, saj je povprečna pokojnina žensk nižja, pogosto celo bistveno nižja, kot pri moških;
- Y. ker mora energetska unija zagotoviti učinkovito rešitev za energijsko revščino, ki zadeva več kot 100 milijonov Evropejcev, in sicer s krepitvijo položaja najbolj ogroženih potrošnikov, izboljšanjem energetske učinkovitosti za najbolj ogrožene in razvojem popravilnih ukrepov, da bi bila energija za ljudi v stiski cenovno dostopnejša;
- Z. ker so države članice v Direktivi 2012/27/EU pozvane, naj oblikujejo programe za ozaveščanje ter naj posameznike in gospodinjstva obveščajo o energetske učinkovitosti ter jim o njej svetujejo;
- AA. ker se revščina družine šteje za nekaj nedeljivega, zaradi česar je treba opozoriti na učinek energetskega vidika na revščino;
- AB. ker bo prenova nacionalnega stavbnega fonda z namenom izboljšanja energetske učinkovitosti neposredno vplivala na zmanjšanje stroškov za energijo, zlasti v gospodinjstvih z manj sredstvi, in spodbudila ustvarjanje delovnih mest;
- AC. ker 22 348 834 gospodinjstev (približno 11 % prebivalstva EU) za stanovanje porabi več kot 40 % razpoložljivih dohodkov; ker je bila v okviru evropskega semestra preobremenjenost s stroški stanovanja opredeljena kot socialni trend, ki ga je treba spremljati; ker ima 21 942 491 gospodinjstev (približno 10,8 % prebivalstva EU) težave pri vzdrževanju ustrezne temperature v stanovanju; ker bi morale EU in države članice nemudoma opredeliti, začeti izvajati in ohranjati ukrepe politike, vključno s stanovanjskimi subvencijami, s katerimi bi gospodinjstvom omogočili plačevati stroške stanovanja;
- AD. ker se cene na energetske trgu v Evropi zblížujejo, kupna moč pa se ne zblížuje v enaki meri;
- AE. ker je dostop do stanovanja temeljna pravica, ki jo lahko obravnavamo kot osnovni pogoj za uveljavljanje temeljnih pravic, dostopa do njih, pa tudi do dostojnega življenja; ker je zagotavljanje dostopa do pomoči za dostojno in primerno nastanitev mednarodna obveznost, naložena državam članicam, ki jo mora Unija spoštovati, saj je pravica do dostopa in pomoči pri pridobitvi stanovanja priznana v členu 34 Listine EU o temeljnih pravicah, členoma 30 in 31 spremenjene Evropske socialne listine Sveta Evrope, in členu 25 Splošne deklaracije o človekovih pravicah, vključena pa je tudi v ustave številnih držav članic;
- AF. ker je stanovanje največji izdatek za evropska gospodinjstva; ker strm porast cen, povezanih s stanovanjem (zemljiški davki, lastništvo, najem, poraba energije), povzroča nestabilnost in zaskrbljenost ter ga je treba obravnavati kot velik problem;

Četrtek, 14. april 2016

- AG. ker sta stanovanjska prikrajšanost in energijska revščina večji v državah z nižjim deležem socialnih najemniških stanovanj, tj. v vzhodnoevropskih in sredozemskih državah;
- AH. ker število socialnih najemniških stanovanj, izraženo v deležu vseh stanovanj, kaže, da imajo zahodne in severne države večji delež javnih socialnih stanovanj v primerjavi s povprečjem EU, medtem ko imajo sredozemske in vzhodnoevropske države minimalen (približno 5 %) delež socialnih stanovanj ali pa sektorja socialnih stanovanj sploh nimajo;
- AI. ker Eurofoundove raziskave kažejo, da so pri veliko ljudeh z nizkimi dohodki zaostala plačila računov za komunalne storitve ena od glavnih vrst dolga, ki pa je včasih spregledana;
- AJ. ker imajo socialna stanovanja bistveno vlogo pri izpolnjevanju cilja glede zmanjšanja revščine iz strategije Evropa 2020, saj pomagajo pri zagotavljanju visoke stopnje zaposlenosti ter socialne vključenosti in kohezije, spodbujajo poklicno mobilnost in pomagajo v boju proti revščini;
- AK. ker Eurofoundovo poročilo z naslovom „Dostop do prejemkov socialnega varstva: zmanjševanje neizkoriščenosti“ jasno kaže, da prejemki socialnega varstva in sheme minimalnega dohodka ne dosežejo vedno tistih, ki so do njih upravičeni; ker ni dovolj vzpostaviti te sisteme in ker bi bilo treba dostop do njih zagotoviti tistim, ki so do njih upravičeni; ker je treba upoštevati prihranke, ki bi jih dosegli na dolgi rok, če bi ciljno prebivalstvo pravočasno, učinkovito in uspešno uveljavljalo pravico do prejemkov;
- AL. ker je imela kriza posledice za pogoje dostopa gospodinjestev do stanovanja in za naložbe v socialna stanovanja v Uniji, saj je močno vplivala na javne izdatke za naložbe v ta stanovanja, zaradi česar morajo države članice in Unija nujno ukrepati, da zagotovijo pravico do dostopa do dostojnih in cenovno ugodnih stanovanj;
- AM. ker sta revščina in socialna izključenost še vedno ključni socialni dejavnik zdravstvenega stanja in življenjskih razmer, vključno s pričakovano življenjsko dobo, zlasti ob upoštevanju učinka revščine otrok na njihovo zdravje in blaginjo, in ker je na področju zdravja razlika med revnimi in bogatimi še vedno velika, kar zadeva cenovno sprejemljiv dostop do zdravstvenih storitev, dohodke in premoženje, in se na nekaterih področjih še pogloblja;
- AN. ker je Odbor za socialno zaščito Sveta Evropske unije v svojem mnenju z dne 20. maja 2010 izrazil zaskrbljenost, da bi trenutna gospodarska in finančna kriza lahko negativno vplivala na dostop državljanov do zdravstvenega varstva in proračune držav članic za zdravje;
- AO. ker ima lahko trenutna gospodarska in finančna kriza resne posledice za zdravstveni sektor v več državah članicah, tako na strani ponudbe kot tudi povpraševanja;
- AP. ker bi lahko omejitve, ki jih povzroča trenutna gospodarska in finančna kriza, lahko resno škodile dolgoročni finančni in organizacijski vzdržnosti sistemov zdravstvenega varstva v državah članicah ter s tem ovirale enak dostop do varstva na njihovem ozemlju;
- AQ. ker lahko kombinacija revščine in drugih oblik ranljivosti, kot so otroštvo ali starost, invalidnost ali pripadnost manjšini, dodatno poveča tveganje za neenakosti na področju zdravja in ker lahko, nasprotno, bolezen vodi v revščino in/ali socialno izključenost;

Četrtek, 14. april 2016

- AR. ker po zadnjih podatkih Eurostata 21 % gospodinjstev v EU 28 nima dostopa do interneta, 20 % prebivalcev, starih med 16 in 74 let, pa navaja, da interneta še nikoli niso uporabljali; ker je delež gospodinjstev z dostopom do interneta največji na Nizozemskem (95 %), najmanjši pa v Bolgariji, kjer ima dostop do interneta 54 % gospodinjstev;
- AS. ker je enotni digitalni trg ena od desetih prednostnih nalog nove Komisije in ker bo v prihodnje na 90 % delovnih mest potrebnih nekaj računalniških spretnosti in znanja; ker ima dostop do omrežja 4G 59 % evropskih državljanov, vendar pa ta odstotek na podeželskih območjih ne presega 15 %;
- AT. ker je dostojno delovno mesto še vedno najboljši način, da bi se izognili tveganju revščine in socialne izključenosti, obvladovanje in dostopnost informacijskih in komunikacijskih tehnologij pa sta očitni prednosti pri iskanju zaposlitve;
- AU. ker resolucija Generalne skupščine Združenih narodov št. 64/292 z dne 28. julija 2010 z naslovom „Človekova pravica do vode in komunalne ureditve“ pravico do varne in čiste pitne vode priznava kot temeljno pravico, ki je bistvena za polno uveljavljanje pravice do življenja in vseh človekovih pravic;
- AV. ker vseprisotnost vidika spola pri revščini terja celovit pristop k obravnavi večplastne diskriminacije in vprašanj, kot so stanovanje, stroški energije, javne storitve, varnost zaposlitve, prekarna zaposlitev in davčna politika;
- AW. ker ciljev boja proti revščini ni mogoče doseči, ne da bi obravnavali revščino žensk, saj so enakost spolov, krepitev gospodarskega položaja žensk in emancipacija žensk nujne za višjo stopnjo konvergence na področju zmanjševanja revščine;
- AX. ker zbiranje podatkov in oblikovanje politike o revščini, življenjskih stroških in prihodkih na podlagi gospodinjstev kot sestavnih enot predpostavlja enakost in enakomerno porazdelitev sredstev med člani gospodinjstva; ker so v praksi gospodinjstva različna, porazdelitev pa je lahko neenakomerna in temelji na spolu, zaradi česar je treba pristop pri oblikovanju politik utemeljiti na individualnih stroških in prihodkih;
- AY. ker v 17 % enostarševskih gospodinjstev, ki jih pretežno vodijo ženske, ne zmorejo stroškov za ogrevanje, medtem ko je med splošno populacijo le 10 % takšnih gospodinjstev; ker so se veleprodajne cene energije znižale, maloprodajne pa zvišale, kaj je povzročilo dvig stroškov; ker žal nimamo opredelitve energijske revščine, ki bi veljala za vso EU, in ker gre za pojav, ki nesorazmerno prizadene ženske;
- AZ. ker je brezposelnost pri mladih ženskah višja kot pri drugih starostnih skupinah, zaradi česar mlade ženske tvegajo, da bodo potisnjene v revščino že v zgodnji mladosti;
- BA. ker so vse višji gospodinjški stroški in preobremenjenost s stroški stanovanja sicer eden od glavnih vzrokov za brezdomstvo žensk, vendar bi bilo treba bolje raziskati, koliko žensk in zakaj izgubi ali zapusti svoj dom; ker sta zadolženost gospodinjstev in individualna zadolženost neposredno povezani z gospodinjškimi stroški in sta ključni vzrok za revščino in socialno izključenost;

Četrtek, 14. april 2016

Glavna priporočila

na podlagi priporočil, oblikovanih v tej resoluciji

1. poziva Komisijo in države članice, naj si v boju proti revščini in socialni izključenosti prizadevajo po svojih najboljših močeh in naj sprejmejo celovit pristop za boj proti njenim različnim oblikam, tako da povežejo politike na področju gospodarstva, zaposlovanja, prenosa energije in socialne politike na podlagi dobre prakse;
2. poziva države članice, naj pristopijo k moratoriju za odklop zimskega ogrevanja, da v določenem zimskem obdobju nobenega gospodinjstva ne bi bilo mogoče odklopiti od oskrbe z energijo in bi tista, ki to so, znova priklopili, pri čemer poudarja, da so s tem povezani stroški po svoji naravi javna odgovornost, ker je socialna politika predvsem odgovornost vlade; poziva države članice, naj ocenijo ukrepe, ki so potrebni za izpolnjevanje standardov Svetovne zdravstvene organizacije glede ogrevanja na bivalno temperaturo;
3. poziva Komisijo, naj opravi oceno učinka shem minimalnega dohodka v EU in preuči nadaljnje ukrepe, ki bi upoštevali gospodarske in socialne okoliščine v vsaki državi članici, ter oceni, ali te sheme omogočajo gospodinjstvom izpolnitev osnovnih osebnih potreb; poziva Komisijo, naj na tej podlagi oceni način in sredstva za zagotavljanje ustreznega minimalnega dohodka v skladu z nacionalno prakso in tradicijo in ob upoštevanju značilnosti vsake od njih, da bi spodbudili socialno zblizevanje v Uniji;
4. poziva države članice, naj v boju proti energijski revščini, zvišanjem življenjskih stroškov, socialni izključenosti, stanovanjski prikrajšanosti in neustrezni kakovosti stavbnega fonda poskrbijo, da bodo nacionalni, regionalni in lokalni organi bolj učinkovito in namensko uporabljali evropske strukturne in investicijske sklade (sklade ESF) in da se bo poraba sredstev bolj skrbno spremljala; meni, da bi morala Komisija omogočiti večjo prožnost na tem področju;
5. poziva Komisijo in države članice, naj zmanjšanju revščine, skrajni revščini in socialni izključenosti ter dostojnemu življenjskemu standardu posvetijo srečanju na vrhu;

Politike EU za doseg cilja zmanjšanja revščine

6. obžaluje povečanje števila ljudi, ki jih je prizadela oziroma jih ogroža revščina ali socialna izključenost, čeprav je cilj strategije Evropa 2020 zmanjšanje števila teh ljudi za vsaj 20 milijonov; obžaluje tudi, da se je indeks revščine izboljšal samo v nekaterih državah članicah; poziva Komisijo in države članice, naj se znova zavežejo cilju zmanjšanja revščine, ki je vse bolj nedosegljiv;
7. poziva države članice, naj vsem zagotovijo dostop do ustrezne podpore, ki obsega minimalni dohodek, kakor dolgo je to potrebno, in zagotovijo različne oblike nadomestil, ki so bistvena za obravnavanje revščine, kadar stroškov ni mogoče kratkoročno znižati; poudarja, da je treba opredeliti merila za upravičenost do sheme ustreznega minimalnega dohodka;
8. poziva države članice, naj ponovno preučijo in prilagodijo vse politike, ki utegnejo povečati revščino;
9. poziva Komisijo, naj preuči možnost podaljšanja delovanja Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim po koncu programskega obdobja 2014–2020 ter boljšega usklajevanja z drugimi evropskimi skladi, zlasti z Evropskim socialnim skladom, in aktivnimi politikami zaposlovanja, da bi najbolj ogroženim olajšali vstop na trg dela, ter oceni, v kolikšni meri so najbolj prikrajšane in ranljive skupine, kot so mlajše ženske, enostarševske družine, invalidke in starejše ženske izkoristile ugodnosti tega programa;

Četrtek, 14. april 2016

10. poziva države članice, naj združenjem za boj proti revščini olajšajo dostop do evropskega financiranja iz Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD), ne da bi jim naložile dodatna upravna bremena, saj imajo pogosto premalo osebja;
11. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo mehanizme za priznavanje formalno in neformalno pridobljenih znanj in veščin;
12. poudarja, da je tam, kjer se uporabijo pobude, kot je jamstvo za mlade, potrebno poglobljeno razumevanje zaposlitvene strukture območja, v katerem se bodo izvajale; to zahteva ponovno opredelitev vloge zavodov za zaposlovanje, kamor spada pomoč uporabnikom, upoštevanje vseh posebnih okoliščin pri teh uporabnikih, posodabljanje znanj in spretnosti ter osredotočenost na razvijajoče se sektorje prek neposrednega stika s podjetniki, da bi ugotovili, kakšna znanja in spretnosti pričakujejo od potencialnih delojemalcev;
13. pozdravlja namero Komisijo, da predlaga vzpostavitev evropskega stebra socialnih pravic; poudarja, da bi moral ta steber prispevati k uresnitvi člena 9 PDEU;
14. podpira namero Komisije, da Uniji zagotovi oceno AAA na socialnem področju, tako da predstavi nove ukrepe za izboljšanje učinkovitosti socialne politike in politike zaposlovanja, ki vključuje jasno strategijo za boj proti vidikom socialne izključenosti, ki so vezani na spol;
15. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo, sprejmejo in izvajajo okvir EU za zmanjšanje revščine in socialne izključenosti v skladu s strategijo Evropa 2020, ki bo sestavljen iz konkretnih ukrepov in dejavnosti, tudi glede energijske revščine;
16. želi spomniti na mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o usklajenem evropskem ukrepanju za preprečevanje energijske revščine in opozarja na njegovo priporočilo za oblikovanje evropskega centra za spremljanje revščine, ki bi bil osredotočen predvsem na energijsko revščino; center bi povezal vse deležnike in prispeval k opredelitvi evropskih kazalnikov energijske revščine (v sodelovanju z Eurostatom), ugotavljanju dejanskega stanja in opredeljevanju primerov dobre prakse, oblikovanju priporočil za boljše preprečevanje in odpravljanje problema ter utrjevanje evropske solidarnosti na tem področju; poudarja pomen oblikovanja kazalnikov in zbiranja podatkov o porabi gospodinjstev in stroških v zvezi z energijsko revščino, da bi zagotovili zanesljive informacije in omogočili oblikovanje politike na podlagi dokazov in učinkovito spremljanje;
17. meni, da imata revščina in socialna izključenost medgeneracijsko komponento, zato poudarja, da je treba otrokom, ki živijo v gospodinjstvih pod pragom revščine, olajšati dostop do izobraževanja, ter se zavzema za politike, namenjene preprečevanju šolskega osipa;
18. poziva Svet in države članice, naj zaradi vse večje revščine okrepijo svoja prizadevanja za pomoč osebam, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, kar vključuje odločno izražen vidik spola, denimo v obliki priporočila Sveta, da bi dosegli cilj zmanjšanja revščine iz strategije Evropa 2020;
19. ponovno poudarja pomen krepitve moči žensk in deklet z izobraževanjem, tako formalnim kot neformalnim, in vlogo izobrazbe pri preprečevanju spolnih stereotipov in stigmatizacije revščine ter pri povečanju prihodkov z vključevanjem žensk v sektorje, v katerih so bile premalo zastopane, npr. v znanost, tehnologijo, inženirstvo in podjetništvo, ter poziva Komisijo, naj cilje poklicnega usposabljanja za ženske vključi v priporočila za posamezne države;
20. zahteva, naj vsaka država članica natančno opiše potek svojega načrta za zmanjšanje revščine in način, kako bo v okviru strategije obravnavala vidike revščine in socialne izključenosti, ki so vezani na spol;

Četrtek, 14. april 2016

Sredstva in dohodki revnih gospodinjstev

21. poudarja, da je dostojni dohodek temeljna prвина za dostojanstveno življenje; poudarja, da čeprav je zaposlitev lahko bistvena za izhod iz revščine, je pomembno imeti minimalni dohodek, ki zadostuje za izpolnjevanje osnovnih potreb; opozarja, da je bilo leta 2013 16,7 % prebivalcev v državah EU 28 tudi po socialnih transferjih na pragu revščine, kar pomeni, da je bil njihov razpoložljivi dohodek pod nacionalnim pragom tveganja revščine in da revščina zaposlenih ter absolutna revščina ostajata nesprejemljivo visoka;

22. poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra pripravi priporočila za države članice o politikah, ki jih je treba uvesti, in potrebnih reformah za učinkovit boj proti revščini in socialni izključenosti, z namenom spodbujanja socialne konvergence in ob upoštevanju posebnosti posameznih držav članic;

23. želi spomniti na mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o evropskem minimalnem dohodku in kazalnikih revščine; ugotavlja, da mnenje podpira evropski okvir o ustreznem minimalnem dohodku, ki bi moral vzpostaviti skupne standarde in kazalnike, zagotoviti metode za nadzor nad njegovim izvajanjem in izboljšati dialog med deležniki, državami članicami in institucijami EU; meni, da bi moral takšen okvir temeljiti na dokazih in pravicah ter upoštevati socialne in gospodarske okoliščine vsake države članice in da mora spoštovati načelo subsidiarnosti;

24. poudarja, da bi morale sheme minimalnega dohodka gospodinjstvom preprečevati hudo materialno pomanjkanje ali jih tega rešiti ter zagotavljati dohodek nad pragom revščine; opozarja, da bi bil minimalni dohodek na nacionalni ravni lahko ključni instrument za izpolnitev člena 9 PDEU, saj zagotavlja ustrezno socialno zaščito, zmanjšanje socialne izključenosti, vključenost v družbo in varstvo človekovega zdravja ter bolj izenačene možnosti; se strinja z mnenjem Evropskega ekonomsko-socialnega odbora, da bi morale sheme minimalnega dohodka spremljati vseživljenjsko učenje, sodelovanje deležnikov in aktivne politike trga dela, ki naj brezposelnim pomagajo pri vrnitvi na trg dela in iskanju dostojnih delovnih mest;

25. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo informacije, nasvete in podporo osebam, ki jim grozita revščina in socialna izključenost, da bi lahko sprejele premišljene odločitve glede svoje porabe energije, ter naj podpirajo nevladne akterje in lokalne oblasti pri zagotavljanju svetovanja o energiji in usposabljanju energetskih svetovalcev, pa tudi zahtevajo od ponudnikov energije, da v račune za energijo za gospodinjstva vključijo informacije o ukrepih za zmanjšanje porabe energije in povečanje energetske učinkovitosti;

26. spodbuja države članice in Komisijo, naj po potrebi vodijo proaktivno politiko v zvezi z zagotavljanjem ustreznih stanovanj, da bi zagotovili dostop do kakovostnih stanovanj; poziva države članice, naj tam, kjer so potrebni nujni socialni ukrepi, izvajajo politiko razumnih najemnin, in poudarja, da bi morali to politiko spremljati tudi dolgoročni stanovanjski programi in programi skupnosti, da bi povečali število stanovanj za različne socialno ogrožene ciljne skupine; poudarja, da so po vsej EU še vedno potrebni učinkoviti ukrepi, kot so učinkoviti predpisi o varstvu potrošnikov na nepremičninskem trgu, da bi preprečili nadaljnjo rast nepremičninskih balonov; v zvezi s tem podpira politike, ki pomagajo gospodinjstvom v finančnih težavah, da lahko ostanejo v svojem primarnem bivališču;

27. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo temeljno pravico evropskih državljanov do pomoči pri pridobitvi stanovanja kot pogoj za človekovo dostojanstvo; poziva, naj se prizna pomen cenovno dostopnih najemniških stanovanj, ki bi ljudem z nizkimi dohodki olajšali dostop do stanovanja, in poziva države članice, naj zagotovijo dovolj cenovno dostopnih stanovanj;

28. poudarja, da je revščina med starejšimi velik problem v številnih državah članicah; zato poziva države članice, naj izvedejo reforme pokojninskega sistema, da bi zagotovile zadostne pokojnine ter vzdržnost in zanesljivost pokojninskih sistemov;

Četrtek, 14. april 2016

29. poziva Komisijo, naj obravnava problem brezdomstva kot skrajne oblike revščine, zlasti kar zadeva smrtne žrtve v zimskem času med brezdomci in tistimi, ki živijo v hladnih stanovanjih; poziva države članice, naj ponovno ocenijo svoj napredek pri odpravljanju tako skrajnih oblik revščine;

30. poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma opredelijo, začnejo izvajati in ohranjajo ukrepe politike, s katerimi bi gospodinjstvom pomagale pri plačevanju stroškov stanovanja, vključno z zagotovitvijo stanovanjskih subvencij, glede na to, da 22 348 834 gospodinjstev (približno 11 % prebivalstva EU) za stanovanje porabi več kot 40 % razpoložljivih dohodkov in da ima 21 942 491 gospodinjstev (približno 10,8 % prebivalstva EU) težave pri vzdrževanju ustrezne temperature v stanovanju;

31. želi spomniti, da so gospodinjstva z nizkimi dohodki, revna gospodinjstva in tista, ki jim grozi revščina, bolj odvisna od zagotavljanja brezplačnih javnih storitev visoke kakovosti; poziva države članice, naj dosežejo potrebno raven javne porabe, da bi gospodinjstvom z nizkimi dohodki zagotovili kakovostne in cenovno dostopne javne storitve;

Gospodinski izdatki revnih gospodinjstev

32. pozdravlja referenčni proračun, ki ga pripravlja Komisija, ki je korak v pravo smer, ker je obravnavanje vprašanja dohodkov in izdatkov revnih gospodinjstev na bolj uravnotežen način s pristopom na podlagi dejstev še vedno izziv za prihodnost; poudarja, da bi za določanje podpore in preizkušanje njene primernosti lahko uporabili referenčne proračune, ki odražajo izdatke gospodinjstev; meni, da bi bil tovrsten instrument ključnega pomena za oživetev socialne kohezije Unije, zmanjšanje neenakosti ter doseganje cilja strategije Evropa 2020 v zvezi z revščino in socialno izključenostjo; poudarja, da bo znižanje gospodinskih izdatkov dobro vplivalo na revna gospodinjstva in na gospodarstvo, zlasti lokalno, ter na socialno kohezijo;

33. opozarja, da revna gospodinjstva porabijo največji delež dohodka za hrano, stanovanje in komunalne storitve, zato poziva Komisijo, naj bolj poveže svoje politike v zvezi z bojem proti revščini, da bi izboljšala izmenjavo dobrih praks in olajšala redni dialog s tistimi, ki živijo v revščini, da bi ti lahko prispevali k ocenjevanju politik, ki jih zadevajo;

34. poudarja, da na ravni Unije doslej ni opredelitve energijske revščine in je zato zelo težko pravilno oceniti razsežnosti, vzroke in posledice te vrste revščine v Uniji; poziva Komisijo, naj z deležniki oblikuje skupno opredelitev energijske revščine in opredeli dejavnike, ki prispevajo k ranljivosti gospodinjstev;

35. poziva Komisijo, naj v zvezi s tem izvede ocene učinka in zagotovi informacije o dobrih praksah v boju proti energijski revščini v državah članicah; poudarja, da mora biti energija cenovno dostopna za vse državljane Unije;

36. poudarja, da je zelo pomembno preprečiti, da bi v prihodnje še več mladih postalo žrtev energijske revščine;

37. je seznanjen z nekaterimi raziskavami, ki kažejo, da ekonomsko in finančno izobraževanje v otroštvu omogoča boljše ekonomske odločitve pozneje v življenju, vključno z upravljanjem stroškov in prihodkov; priporoča izmenjavo dobrih praks in spodbujanje izobraževalnih programov, namenjenih ženskam in dekletom v ranljivih skupinah in marginaliziranih skupnostih, ki so izpostavljeni revščini in socialni izključenostjo;

38. poudarja, da znatnemu deležu ljudi, ki jih je prizadela energijska revščina, grozita revščina in socialna izključenost in si zato ne morejo privoščiti začetnih naložb v energetske učinkovite naprave, na primer v izolacijo in ali obnovljive vire energije; opozarja, da to ustvarja začaran krog, v katerem gospodinjstvo za komunalne storitve nenehno namenja večji delež dohodkov, kot bi bilo potrebno, ne odpravijo pa se energetska neučinkovitost ali pomanjkanje energije ter druge težave;

Četrtek, 14. april 2016

39. poziva Komisijo, Evropski inštitut za enakost spolov in države članice, naj se lotijo raziskav o brezdromstvu žensk, njegovih vzrokih in ključnih dejavnikih, saj ta pojav v tekočih podatkih ni ustrezno zajet; ugotavlja, da po spolu ločeni elementi, ki bi jih bilo treba upoštevati, vključujejo s spolom povezano ekonomsko odvisnost, začasno stanovanje ali izogibanje socialnim službam;

40. podpira pobudo o referenčnem proračunu, ki bi imel vlogo smernice, in poziva Komisijo, naj pri njegovem oblikovanju vključi po spolu ločene preudarke, vključno z neenakostjo spolov, ki obstaja znotraj gospodinjstev;

41. meni, da je treba upoštevati tudi daljšo pričakovano življenjsko dobo žensk kot potencialni dejavnik ranljivosti in izključenosti;

Usmerjanje sredstev in politik v boj proti revščini in energijski revščini

42. poziva države članice in EU, naj gospodinjstvom z nizkimi dohodki – na primer prek EIB – zagotovijo mikroposojila ali posojila brez obresti ali z nizkimi obrestmi, da bi jih podprla pri začetnih naložbah v energijo iz obnovljivih virov ali energetske učinkovitosti, na primer v izolacijo, sončno energijo in energetske učinkovite naprave;

43. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo naložbe temeljile na energetske učinkovitosti, ne glede na to, ali gre za naložbe v nova stanovanja ali v preново obstoječih;

44. opozarja, da imata usmerjanje določenih politik in sredstev Unije v zmanjšanje stroškov energije revnih gospodinjstev lahko srednjeročno več pozitivnih učinkov, če gre za naložbe v obnovljive vire in energetske učinkovitosti: izboljšanje življenjskih pogojev in zdravja prizadetih oseb, zmanjšanje stroškov gospodinjstev z razbremenitvijo revnih družin in povečanje vlaganj in ustvarjanje delovnih mest na lokalni ravni ter prispevanje k ciljem strategije EU 2020;

45. poudarja, da je treba poleg tega spremljati uporabo sredstev ter poenostaviti informacije o teh sredstvih in dostop do njih;

46. vztraja, da je pomembno k boju proti revščini pristopiti ne le s socialnega ali političnega, temveč tudi s srednjeročno usmerjenega gospodarskega vidika; vztraja, da mora Komisija med svoje prednostne naloge vključiti boj proti dinamiki neenakosti, v kateri smo se znašli in ki občutno zavira rast ter zelo negativno vpliva na kohezijo in revščino;

47. poudarja vlogo EU in držav članic pri znižanju stroškov energije za gospodinjstva, pri čemer bi morala EU zagotavljati varnost oskrbe, da bi preprečila velika nihanja cen in špekulacije na energetske trgu, vzpostaviti močnejše prečne povezave in večjo povezanost trga in trajnostne energetske naložbe ter povečati naložbe v raziskave obnovljivih virov energije, države članice pa bi morale okrepiti svoje politike pomoči za večjo energetske učinkovitost v gospodinjstvih, pri tem pa posebno pozornost nameniti revnim in socialno izključenim gospodinjstvom, ki so ločena od omrežja; meni, da bi morale biti varstvo potrošnikov med prednostnimi nalogami Unije;

48. meni, da so finančne špekulacije v zvezi z naravnimi viri in viri energije, zlasti tistimi, ki jih ni mogoče preseliti, kot je na primer hidroelektrična energija, obžalovanja vredne, zato poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne korake za zmanjšanje stroškov energije pri revnih družinah, na primer s prihodki, pridobljenimi z ustrezno obdavčitvijo;

49. pozdravlja dejstvo, da so naložbe v energetske učinkovitost in obnovljive vire, glede na pomen, ki ga imajo za zmanjšanje stroškov energije za gospodinjstva, upravičene do sredstev iz skladov ESI za obdobje 2014–2020; spodbuja Komisijo in države članice, naj v celoti izkoristijo potencial evropskih skladov, kar zadeva odpravljanje energijske revščine; poudarja, da bi bilo treba odpravljati ovire za učinkovito uporabo sredstev, kot je dostopnost kohezijskih skladov za majhne organizacije ali pomanjkanje informacij, zlasti glede zahtev za vloge;

Četrtek, 14. april 2016

50. opozarja, da so za ciljno usmerjanje na upravičence, ki delajo z revnimi gospodinjstvi ali ki so njihovi člani, potrebni nekateri pogoji, ki jih je lažje izpolniti s skladi ESI, težje pa z večjimi skladi, kot je Evropski sklad za regionalni razvoj;

51. poziva države članice in Komisijo, naj poenostavijo uporabo mehanizma navzkrižnega financiranja, zlasti med Evropskim socialnim skladom in Evropskim skladom za regionalni razvoj, pri projektih za obnovljive vire ali energetska učinkovitost, namenjene energijsko revnim gospodinjstvom; poudarja, da imajo programi, ki se financirajo iz več skladov, številne prednosti, saj rešujejo presečna vprašanja, ki so povezana tudi z energijsko revščino;

52. poudarja, da je kakovost stanovanj v gospodinjstvih z nizkimi dohodki na podeželju praviloma zelo nizka, tako pri najemnikih kot pri lastnikih; opozarja, da to še pogloblja učinek ujetosti v visoke stroške komunalnih storitev, pri čemer ni na voljo sredstev za naložbe v znižanje stroškov energije; poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo usmerjenost pristopa LEADER in sklada EKSREP v odpravljanje energetske revščine na podeželju, tako da operative programe in financiranje usmerijo v pridobivanje energije iz raznolikih obnovljivih virov, zlasti v okviru lokalnih omrežij ob vključevanju ukrepov za energetska učinkovitost stavb, namenjenih gospodinjstvom, ki trpijo energijsko revščino;

53. opozarja, da imajo najemniki omejen dostop do sredstev za energetska učinkovitost, saj niso lastniki nepremičnine; opozarja, da so najemniki manj pripravljeni vlagati, saj se lažje in pogosteje selijo kot lastniki stanovanj; pozdravlja pilotni projekt Komisije z naslovom „Energijska revščina – ocena učinka krize ter pregled obstoječih in morebitnih novih ukrepov v državah članicah“, namenjen reševanju tega vprašanja; poziva Komisijo, naj na podlagi rezultatov tega pilotnega projekta oblikuje določbe, s katerimi bi zagotovili sredstva EU za ukrepe energetske učinkovitosti, namenjene najemnikom;

54. opozarja države članice, da bi morale biti vsaj 20 % vseh sredstev ESS v vsaki državi članici namenjenih cilju spodbujanja socialnega vključevanja ter boja proti revščini in vsem oblikam diskriminacije in da je za ukrepe socialnega vključevanja na voljo tudi Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim;

55. poudarja takojšnjo pomoč in izboljšanje življenjskih pogojev, ki bi ju gospodinjstvom, ki živijo v največjem pomanjkanju, prinesle nizkocenovne naprave malega obsega za uporabo obnovljivih virov energije, kot so sončne celice za hiše, ki niso priključene na energetska omrežja;

Povezovanje socialnih ciljev in energetske politike

56. pozdravlja, da evropska zakonodaja o energetska politiki priznava socialne cilje v politikah energetske učinkovitosti, zlasti v Direktivi 2012/27/EU o energetska učinkovitosti in Direktivi 2010/31/EU o energetska učinkovitosti stavb; obžaluje, da države članice ne uporabljajo v celoti ustreznih določb Direktive 2012/27/EU za energijsko revna gospodinjstva in socialna stanovanja (člen 7(7)); poziva Komisijo, naj v svojem pregledu in oceni učinkovitosti svežnja o energetska učinkovitosti oceni izvajanje in uporabo členov 7(7) in 5(7); Komisijo tudi poziva, naj na podlagi te ocene razmisli o poostritvi člena 7, zlasti odstavka (7), tako da bo spodbudil države članice, da bodo v svoje sisteme obveznosti energetske učinkovitosti vključile zahteve, ki vsebujejo socialne cilje;

57. opozarja, da imajo lokalni organi pomembno vlogo tudi pri spodbujanju alternativnih instrumentov financiranja, vključno z združnimi modeli, pa tudi dogovorov o skupinskem nakupu, da bi potrošniki lahko združevali povpraševanje po energiji, s čimer bi se cene energije znižale; poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo vlogo lokalnih organov pri lažšanju energetske revščine;

58. poziva države članice, naj izpolnijo standarde Svetovne zdravstvene organizacije glede ogrevanja na bivalno temperaturo, da bi pomagali najbolj ogroženim skupinam, zlasti mladim otrokom, starejšim osebam ter trajno bolnim in invalidom ter varovali njihovo zdravje in dobrobit;

Četrtek, 14. april 2016

59. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo takojšnje ukrepe za odpravo negotovega dela, ki posameznikom ne zagotavlja rednih in zanesljivih dohodkov ter jih tako ovira pri uspešnem načrtovanju proračuna in plačevanju gospodinjskih stroškov;

60. poziva Komisijo in države članice, naj vsem zagotovijo dostop do cenovno primerne, zanesljive, trajnostne in sodobne energije v skladu s cilji OZN za trajnostni razvoj;

Stanovanje in revščina

61. poziva Komisijo in države članice, naj predlagajo odločne ukrepe na področju socialnih stanovanj in naj s pomočjo evropskih sredstev povečajo naložbe v energetska učinkovitost socialnih najemniških stanovanj; priporoča državam članicam, naj razširijo ponudbo kakovostnih socialnih stanovanj, da se vsem, zlasti najbolj ogroženim, zagotovi dostop do primerne stanovanja; spodbuja države članice, naj še naprej izkoriščajo priložnosti, da z alternativnimi pravnimi konstrukcijami zagotavljajo socialna stanovanja; priporoča državam članicam, naj podprejo potrošniške dogovore;

62. poudarja, kako pomembno je kakovostno in cenovno dostopno otroško varstvo pri omogočanju staršem, da se vrnejo na delo in povečajo svoje dohodke; poudarja, da je to še posebej pomembno za starše samohranilce, ter poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma sprejmejo ukrepe za izboljšanje določb o otroškem varstvu;

63. ugotavlja, da so za reševanje problema energijske revščine ključni energijska učinkovitost, obnova in viri obnovljive energije; izraža zaskrbljenost, ker politike obnove stanovanj pogosto niso namenjene najbolj ranljivim posameznikom; vztraja, da morajo biti politike obnove stanovanj namenjene zlasti revnim, ekonomsko izključenim in ranljivim gospodinjstvom, pri čemer je treba poseben poudarek nameniti ljudem, ki se soočajo z neenakostjo spolov in večplastno diskriminacijo;

64. opozarja na pomembno vlogo socialnih podjetij in alternativnih poslovnih modelov, kot so zadruga in vzajemne družbe, pri omogočanju socialne vključenosti in krepitvi gospodarskega položaja žensk, zlasti v marginaliziranih skupnostih, ter na njihovo vse večjo ekonomsko neodvisnost;

65. poziva Komisijo in države članice, naj spodbudijo vključevanje deležnikov in uvedejo posvetovanja, s katerimi bi spodbujali in omogočali neposredno udeležbo oseb, ki jim grozita revščina ali socialna izključenost, zlasti žensk in deklet, pri odločanju o socialni izključenosti na vseh ravneh.

66. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bi odpravile nezaslišano razliko v plačilu med spoloma v EU, ki trenutno znaša 16 %, pri pokojninah pa kar 39 %, ter poudarja, kako pomemben je ta ukrep za matere samohranilke, ki so jim gospodinjski stroški lahko v zelo veliko breme;

67. ugotavlja, da pri starših samohranilcih, med katerimi je večina žensk, obstaja večje tveganje revščine od povprečja (34 %); ugotavlja, da je eden od glavnih dejavnikov tega povečanega tveganja dejstvo, da so se zaradi stroškov otroškega varstva starši samohranilci prisiljeni izključiti s trga dela ali pa imajo negotovo, slabo plačano zaposlitev; poziva države članice, naj si prizadevajo za zakonsko določitev plače, ki delavcem zagotavlja preživetje oziroma izpolnjevanje osnovnih potreb;

68. ugotavlja, da razlika v plačah med spoloma in razlika v pokojninah med spoloma ključno prispevata k revščini žensk; je seznanjen z dolgoročnim vplivom na revščino žensk, ki ga imata izključenost žensk iz gospodarskih sektorjev, v katerih tradicionalno prevladujejo moški, recimo v tehniki, znanosti, na vodstvenih delovnih mestih in pri odločanju, in čezmerna zastopanost žensk v sektorjih s primerjalno slabšimi plačami, kot so dejavnosti oskrbe, javne storitve, delo s skrajšanim delovnim časom in slabo plačano prekarno delo; izraža zaskrbljenost, ker feminizacijo revščine delno spodbujajo že dolgo obstoječa pravila, ki niso enaka za oba spola in ki vodijo k temu, da se v industrijski politiki in v sporazumih za določanje plač daje prednost sektorjem, v katerih prevladujejo moški, npr. finančnemu sektorju;

Četrtek, 14. april 2016

69. poziva države članice, naj obravnavajo revščino in socialno izključenost žensk s pobudami za zagotavljanje visokokakovostnih delovnih mest z zajamčeno plačo v sektorjih, kjer prevladujejo ženske; poudarja vlogo, ki jo lahko imajo sindikati pri zastopanju in krepitvi vloge žensk na delovnem mestu in v boju proti izključevanju; poziva države članice, naj predlagajo in izvajajo preglede plač, ločene po delodajalcih in sektorjih, da bi s predložitvijo dokazov o neenakih plačnih sistemih, ki veljajo za ženske in moške na istem delovnem mestu, pospešili napredek v smeri enakih plač;

70. poudarja, da je treba v boju proti revščini in socialni izključenosti izvajati ciljne politike za obravnavanje posebnih okoliščin ranljivih skupin in marginaliziranih skupnosti, ki se soočajo s posebnimi oblikami neenakosti spolov in večplastne diskriminacije; poziva Komisijo in države članice, naj še naprej oblikujejo politike za obravnavanje revščine in socialne izključenosti, s katero se soočajo invalidke, starejše ženske, begunke in migrantke, Rominje in pripadnice etničnih manjšin, ženske iz podeželskih območij in prikrajšanih sosesk, matere samohranilke, pa tudi srednješolke in študentke;

Revščina in dostop do zdravstvenega varstva

71. poudarja, da je enak dostop do kakovostnega zdravstvenega varstva za vse mednarodno priznana temeljna pravica, zlasti v Evropski uniji;

72. opozarja, da je dostop do zdravstvenega varstva zelo pogosto omejen zaradi finančnih ali regionalnih ovir (na primer v redko poseljenih regijah), in sicer zlasti kar zadeva standardno oskrbo (kot so zobozdravstvene ali optične storitve) in njeno preventivo;

73. poudarja, da lahko kombinacija revščine in drugih oblik ranljivosti, kot so otroštvo ali starost, invalidnost ali pripadnost manjšini, dodatno poveča tveganje za neenakosti na področju zdravja ter da lahko bolezen vodi v revščino;

74. poudarja pomen storitev na področju zdravstva in oskrbe za odpravo pomanjkanja zmogljivosti pri spodbujanju socialne vključenosti ljudi ter v boju proti revščini in socialni izključenosti;

75. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Akcijski načrt za e-zdravje za obdobje 2012–2020 Inovativno zdravstveno varstvo za 21. stoletje“, s katerim se uvajajo dodatni ukrepi, zlasti za izboljšanje dostopa do zdravstvenih storitev, zmanjšanje stroškov za zdravje in zagotavljanje večje enakosti med evropskimi državljani;

76. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo prizadevanja za preprečevanje socialno-ekonomskih neenakosti, s čimer bi na koncu omogočile zmanjšanje nekaterih neenakosti na področju zdravstvenega varstva; obenem Komisijo in države članice poziva, naj na podlagi univerzalnih vrednot človekovega dostojanstva, svobode, enakosti in solidarnosti pozornost usmerijo k potrebam ranljivih skupin, kot so ljudje, ki živijo v revščini;

77. poziva države članice, naj rešijo vprašanje neenakega dostopa do zdravstvenega varstva, ki vpliva na človekov vsakdanjik, na primer na področju zobozdravstva ali oftalmologije;

78. odločno poziva Komisijo, naj si čim bolj prizadeva, da bi države članice spodbudila k temu, da pacientom nujno omogočijo povračilo stroškov in storijo vse potrebno za zmanjšanje neenakosti pri dostopu do zdravil za zdravljenje bolezenskih stanj ali bolezni, kot so osteoporoza po menopavzi in Alzheimerjeva bolezen, za katere se v nekaterih državah članicah stroški zdravljenja ne povrnejo;

Informacijske in komunikacijske tehnologije ter revščina

79. obžaluje, da strategija za enotni digitalni trg za Evropo, ki jo je objavila Komisija, ne upošteva potrebe po zagotovitvi splošnega, enakega in neomejenega dostopa do novih digitalnih tehnologij, trgov in telekomunikacij, zlasti kar zadeva osebe, ki jim grozi revščina in socialna izključenost;

Četrtek, 14. april 2016

80. poziva države članice in Komisijo, naj pripravijo strategije za zmanjšanje digitalnega razkoraka in spodbujanje enakega dostopa do novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij, zlasti za ljudi, ki jim grozita revščina in socialna izključenost;

Voda in revščina

81. opozarja, da Generalna skupščina Organizacije združenih narodov pravico do čiste in kakovostne pitne vode ter do komunalne infrastrukture priznava kot človekovo pravico; vendar ugotavlja, da v nekaterih regijah, zlasti na podeželju in v oddaljenih regijah, dostop do pitne vode ni zagotovljen in vse več ljudi ne more plačevati računov za vodo; poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi vsem zagotovili dostop do pitne vode; spodbuja države članice, naj zagotovijo minimalno oskrbo z vodo in zaščitijo človekove pravice ranljivih gospodinjstev;

82. zato poziva države članice, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bodo imeli vsi čim prej dostop do pitne vode;

o

o o

83. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0137

Zasebni sektor in razvoj**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o zasebnem sektorju in razvoju (2014/2205(INI))**

(2018/C 058/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Krepitev vloge zasebnega sektorja pri doseganju vključujoče in trajnostne rasti v državah v razvoju“ (COM(2014)0263) in sklepov Sveta o tem vprašanju z dne 23. junija 2014 in z dne 12. decembra 2014,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015“ (COM(2015)0044),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Dostojno življenje za vse“ (COM(2013)0092) in sklepov Sveta o tem vprašanju z dne 25. junija 2013,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“ (COM(2011)0637) in sklepov Sveta o tem vprašanju z dne 14. maja 2012,
- ob upoštevanju akcijskega načrta za zasebne naložbe v cilje trajnostnega razvoja, podanega v poročilu Konference ZN za trgovino in razvoj o naložbah po svetu iz leta 2014 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. februarja 2014 o spodbujanju razvoja z odgovornimi poslovnimi praksami, vključno z vlogo ekstraktivne industrije v državah v razvoju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2014 o EU in svetovnem razvojnem okviru po letu 2015 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. maja 2015 o financiranju za razvoj ⁽⁴⁾ in zlasti poziva k uskladitvi zasebnega sektorja s cilji trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2014 o vlogi premoženjskih pravic, lastnine in ustvarjanja bogastva pri izkoreninjenju revščine in spodbujanju trajnostnega razvoja v državah v razvoju ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o dejavnostih platforme EU za kombiniranje pri zunanjem sodelovanju od njene vzpostavitve do konca julija 2014 (COM(2014)0733),
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči z dne 2. marca 2005 in agende za ukrepanje iz Akre z dne 4. septembra 2008,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0250.

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 16/2014 z naslovom „Uspešnost kombiniranja nepovratnih sredstev regionalnih naložbenih instrumentov s posojili finančnih institucij pri podpori zunanjim politikam“,
- ob upoštevanju partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana z dne 1. decembra 2011 ⁽¹⁾, zlasti odstavka 32, ki opozarja, da je treba priznati osrednjo vlogo zasebnega sektorja pri spodbujanju inovacij, ustvarjanju blaginje, prihodkov in delovnih mest, mobilizaciji domačih virov in s tem pri zmanjševanju revščine,
- ob upoštevanju skupne izjave o javno-zasebnem sodelovanju ⁽²⁾ in partnerstva za blaginjo ⁽³⁾, ki je nastalo na podlagi gradnika foruma v Busanu, posvečenega zasebnemu sektorju,
- ob upoštevanju sklepnega dokumenta konference Rio+20 Združenih narodov o trajnostnem razvoju, ki je potekala od 20. do 22. junija 2012, z naslovom „Prihodnost, ki si jo želimo“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju globalnega dogovora ZN in smernic OECD za multinacionalna podjetja z naslovom „Complementarities and Distinctive Contributions“ (Dopolnjevanje in posebni prispevki) ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju okvira naložbene politike za trajnostni razvoj (IPFSD), ki ga je pripravila Konferenca ZN za trgovino in razvoj (UNCTAD) ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju strategije Afriške razvojne banke za razvoj zasebnega sektorja za obdobje 2013–2017 z naslovom „Supporting the transformation of the private sector in Africa“ (Podpora preoblikovanju zasebnega sektorja v Afriki) ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju tristranske deklaracije MOD o načelih za večnacionalna podjetja in socialno politiko ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju izjave iz Lime Organizacije Združenih narodov za industrijski razvoj (UNIDO): Vključujočemu in trajnostnemu industrijskemu razvoju naproti ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju agende ILO za dostojno delo,
- ob upoštevanju člena 9(2)(b) Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, ki določa obveznost zagotavljanja, da zasebni subjekti, ki ponujajo objekte, naprave in storitve, ki so namenjeni javnosti ali se zanjo opravljajo, upoštevajo vse vidike njihove dostopnosti za invalide ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju strategije EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014 (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju razvojnega okvira za obdobje po letu 2015, ki zasebni sektor vidi kot glavnega partnerja pri izvajanju in priznava njegovo vlogo pri prehodu na zeleno gospodarstvo,
- ob upoštevanju prostovoljnih smernic za odgovorno upravljanje posesti zemlje iz leta 2010 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

Četrtek, 14. april 2016

- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,

- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za mednarodno trgovino (A8-0043/2016),
 - A. ker je vloga javnega sektorja bistvena za doseganje ciljev trajnostnega razvoja; ker je zasebni sektor gonilna sila pri ustvarjanju blaginje in gospodarske rasti v vseh tržnih gospodarstvih, saj ustvari 90 % delovnih mest in dohodka v državah v razvoju; ker zasebni sektor po podatkih Združenih narodov ustvari 84 % BDP v državah v razvoju in lahko zagotovi trajnostno podlago za uporabo domačih virov, kar zmanjšuje odvisnost od pomoči, če se le ustrezno regulira, če je skladen z načeli človekovih pravic in okoljskimi standardi ter če je povezan s konkretnimi dolgoročnimi izboljšanimi domačega gospodarstva, trajnostnim razvojem in zmanjšanjem neenakosti;
 - B. ker indeks revščine Programa Združenih narodov za razvoj (UNDP) navaja, da 1,2 milijarde ljudi zasluži manj kot 1,25 USD na dan; ker se neenakost povečuje in skupaj z revščino predstavlja eno največjih groženj za globalno stabilnost;
 - C. ker je jasna korelacija med razvojem močnega proizvodnega sektorja in občutnim zmanjšanjem revščine: povečanje dodane vrednosti proizvodnje za 1 % per capita zmanjša število revnih za skoraj 2 % ⁽¹⁾;
 - D. ker so potrebna znatna vlaganja, saj države v razvoju po ocenah potrebujejo 2,4 bilijona USD več sredstev na leto, kot se porabijo sedaj; ker lahko zasebno financiranje dopolni javno, ne more ga pa nadomestiti;
 - E. ker so Združeni narodi leto 2012 razglasili za mednarodno leto zadrug, da bi poudarili njihovo vlogo pri zagotavljanju razvoja, opolnomočenju ljudi, krepitvi človekovega dostojanstva in prispevanju k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja; ker ima zadružni sektor po svetu približno 800 milijonov članov v več kot 100 državah in ker je po ocenah zaslužen za več kot 100 milijonov delovnih mest po svetu;
 - F. ker se mikro, majhna in srednja podjetja, ki predstavljajo hrbtenico vseh tržnih gospodarstev, v državah v razvoju soočajo z občutno večjim regulativnim bremenom kot v EU, večina pa jih deluje v neformalnem gospodarstvu, za katero je značilna velika nestabilnost in v katerem ni pravnega varstva, delavskih pravic in dostopa do financiranja; ker imajo po podatkih poročila Svetovne banke z naslovom „Doing Business“ za leto 2014 najrevnejše države dejansko največja regulativna bremena ⁽²⁾;
 - G. ker je industrializacija (zlasti prek razvoja lokalnih majhnih in srednjih podjetij ter male in srednje industrije) gonilo blaginje in razvoja;
 - H. ker deklaracija ZN o pravici do razvoja iz leta 1986 potrjuje, da je razvoj temeljna človekova pravica; ker je deklaracija predana pristopu, temelječem na človekovih pravicah, ki ga zaznamuje priznavanje vseh človekovih pravic (ekonomskih, socialnih, kulturnih, državljanskih in političnih); ker je deklaracija v enaki meri predana tudi krepitvi mednarodnega sodelovanja;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Skupina Svetovne banke, Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises (Poslovanje 2014: razumevanje predpisov za mala in srednja podjetja), 29. oktober 2013.

Četrtek, 14. april 2016

- I. ker lahko neposredne tuje naložbe prispevajo k doseganju ciljev trajnostnega razvoja, kot je navedeno v predlogu akcijskega načrta za naložbe v cilje trajnostnega razvoja Konference Združenih narodov za trgovino in razvoj ⁽¹⁾, če so neposredne tuje naložbe ustrezno urejene in povezane s konkretnimi izboljšanimi domačega gospodarstva, tudi v smislu prenosa tehnologije in ustvarjanja priložnosti za usposabljanje lokalne delovne sile, vključno z ženskami in mladimi;
- J. ker so uvozne carine bistvene pri zagotavljanju dohodkov za vlade in omogočanju nastajajočim industrijam, da rastejo na domačih trgih držav v razvoju; ker lahko uvozne carine za predelane kmetijske proizvode naredijo prostor za ustvarjanje dodane vrednosti in delovnih mest v podeželskih gospodarstvih ter obenem spodbujajo varnost hrane;
- K. ker je 60 % delovnih mest v državah v razvoju v neformalnem sektorju, in sicer v mikro, majhnih in srednjih podjetjih, in ker 70 % teh podjetij ne prejema nikakršnega financiranja s strani finančnih institucij, četudi bi to potrebovale za rast in ustvarjanje delovnih mest;
- L. ker je 51 od 100 največjih gospodarskih subjektov na svetu večnacionalnih podjetij in ker največjih 500 večnacionalnih podjetij ustvari skoraj 70 % svetovne trgovine;
- M. ker je povprečna dodana vrednost proizvodnje v industrializiranih državah 10–krat večja kot v državah v razvoju in 90–krat večja kot v najmanj razvitih državah ⁽²⁾;
- N. ker fiskalni manevrski prostor razvitih držav in držav v razvoju dejansko omejujejo zahteve globalnih vlagateljev in finančnih trgov; ker so po navedbah MDS države v razvoju še posebej prizadete zaradi izogibanja davkom od dohodkov pravnih oseb, saj se v primerjavi z državami članicami OECD bolj opirajo na te davke pri zbiranju svojih dohodkov; ker države članice EU množično uporabljajo prakse, ki spodbujajo izogibanje plačevanja davkov mednarodnih podjetij in posameznikov;
- O. ker se je skupina na visoki ravni, ki svetuje generalnemu sekretarju Združenih narodov Banu Ki Munu v zvezi z razvojno agendo za obdobje po letu 2015, posvetovala z izvršnimi direktorji 250 podjetij (z letnimi dohodki 8 bilijonov USD) iz 30 držav in sklenila, da je treba v strategije podjetij vključiti trajnost, da bi se izkoristile tržne priložnosti za trajnostno rast; ker pripravljenost zasebnega sektorja, da bi prispeval k trajnostnemu razvoju, pogosto ovira pomanjkanje jasnih modelov, na podlagi katerih bi se podjetja vključevala v partnerstva z javnim sektorjem; ker je zasebni sektor potencialni dobavitelj blaga in storitev za revne skupnosti in ljudi, in sicer z zmanjševanjem stroškov, povečevanjem izbire in prilagajanjem proizvodov in storitev njihovih specifičnim potrebam, pa tudi s prispevanjem k širjenju okoljskih in socialnih jamstev in standardov;
- P. ker je glede na neobstoje splošno sprejete opredelitve mogoče javno-zasebna partnerstva opredeliti kot večstranske dogovore med zasebnimi akterji, javnimi organi in organizacijami civilne družbe, ki si prizadevajo za dosego vzajemno koristnega javnega cilja s souporabo virov in/ali izmenjavo strokovnega znanja;
- Q. ker evropske razvojne finančne institucije (EDFI), ki so skupina 15 dvostranskih institucij, ki igrajo pomembno vlogo pri zagotavljanju dolgoročnega financiranja za zasebni sektor pri razvijanju in reformah gospodarstev, poskušajo vlagati v podjetja z različnimi razvojnimi učinki, od zanesljive oskrbe z električno energijo in čisto vodo do zagotavljanja financiranja za MSP in dostopa do trgov za male kmetije;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Četrtek, 14. april 2016

- R. ker so javno-zasebna partnerstva že več desetletij običajna poslovna oblika v razvitih državah, zlasti v evropskih državah in ZDA, in jih v državah v razvoju splošno uporablja večina donatorjev, zagotavljajo pa približno 15–20 % skupnih naložb v infrastrukturo;
- S. ker 2,5 milijarde ljudi, večina od njih v državah v razvoju in pretežno ženske in mladi, ostaja izključenih iz poslovnih skupnosti, formalnega finančnega sektorja ter nimajo priložnosti za lastništvo premoženja ali zemlje; ker v državah v razvoju ostaja vrzel med spoloma v višini 6–9 odstotnih točk v dohodkovnih skupinah; ker je socialni dialog pomembno sredstvo za podpiranje enakosti med spoloma na delovnem mestu in preobračanje vzorca premajhne zastopanosti poslovnih skupnosti v državah v razvoju;
- T. ker dobro zasnovana javno-zasebna partnerstva, ki se učinkovito izvajajo, lahko pritegnejo dolgoročno zasebna in javna finančna sredstva, ustvarjajo inovacije na področju tehnologij in poslovnih modelov ter vključujejo mehanizme, ki zagotavljajo njihovo odgovornost za razvojne rezultate;
- U. ker so bila javno-zasebna partnerstva v državah v razvoju doslej osredotočena zlasti na sektorje energetike, infrastrukture in telekomunikacij, možnosti v sektorjih, kot so kmetijstvo, izobraževanje, zelene tehnologije, raziskave in inovacije, zdravstveno varstvo in lastninske pravice, pa ostajajo v veliki meri neizkoriščene;
- V. ker sta bili skoraj dve tretjini posojil Evropske investicijske banke (EIB) azijskim, karibskim in pacifiškim (AKP) državam v zadnjih desetih letih usmerjeni v dejavnosti zasebnega sektorja; ker je bil investicijski sklad EIB na podlagi sporazuma iz Cotonouja priznan kot edinstven, obnovljiv sklad tveganega kapitala za financiranje naložb z večjim tveganjem v podporo razvoju zasebnega sektorja;
- W. ker 34 % podjetij v 41 državah priznava, da ne more najti delavcev, ki jih potrebuje, čeprav se v državah v razvoju vsako leto delovni sili pridruži 45 milijonov iskalcev dela ⁽¹⁾;
- X. ker se v okviru agende za spremembe kombiniranje instrumentov priznava kot pomembno orodje za pritegnitev dodatnih sredstev, tako da se nepovratna sredstva EU kombinirajo s posojili ali kapitalom javnih in zasebnih financerjev; ker je bilo v posebnem poročilu Računskega sodišča Evropske unije št. 16/2014 o uporabi kombiniranja ugotovljeno, da za skoraj polovico preučениh projektov niso obstajali zadostni dokazi, na podlagi katerih bi lahko sklepali, da je bila dodelitev nepovratnih sredstev utemeljena, v več primerih pa so obstajali znaki, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da bi bile naložbe izvedene tudi brez prispevka EU;
- Y. ker proizvodnja, ki je leta 2009 po svetu zaposlovala 470 milijonov ljudi, leta 2013 pa približno pol milijarde ⁽²⁾, nudi velik potencial za zaposlovanje in ustvarjanje bogastva ter za dostojno in visokokvalificirano delo;
- Z. ker se svetovno bogastvo vedno bolj osredotoča v rokah majhne premožne elite in ker se pričakuje, da bo imel 1 % najbogatejših do leta 2016 v lasti več kot polovico svetovnega bogastva;
- AA. ker pravično in progresivno obdavčenje s socialnim varstvom in socialno pravičnostjo igrata ključno vlogo pri zmanjšanju neenakosti z oblikovanjem prerazporejanja bogastva od državljanov z višjimi dohodki tistim, ki so v državah v največji stiski;

⁽¹⁾ „Building an Employment-Oriented Framework for Strong, Sustainable and Balanced Growth“; v: *The Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion*, informativno gradivo za konferenco na visoki ravni ILO-MDS. ILO, 2010.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

Četrtek, 14. april 2016

Dolgoročna strategija za sodelovanje z zasebnim sektorjem

1. priznava, da lahko vlaganja zasebnega sektorja v državah v razvoju prispevajo k uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja ZN, če se ustrezno regulirajo; pozdravlja sklepe Sveta z dne 12. decembra 2014 o krepitvi vloge zasebnega sektorja na področju razvojnega sodelovanja ter soglaša z njimi; pozdravlja pobudo Komisije, da podpre zasebni sektor, da bi poleg drugih vladnih in nevladnih razvojnih organizacij in vključujočih poslovnih modelov, kot so zadruga in socialna podjetja, postal pomembne partner pri uresničevanju vključujočega in trajnostnega razvoja v okviru ciljev trajnostnega razvoja ZN, kar vključuje zavezo zasebnega sektorja o dobrem upravljanju, zmanjšanju revščine in ustvarjanju bogastva prek trajnostnih naložb, pa tudi o zmanjšanju neenakosti, spodbujanju človekovih pravic in okoljskih standardov ter opolnomočenju lokalnih gospodarstev; poudarja, da morajo vse vpletene strani v celoti razumeti in priznavati različne vloge zasebnega sektorja in akterjev javnega sektorja;
2. poziva Komisijo, naj še naprej dejavno sodeluje v razpravah o agendi 3030, pri tem pa priznava raznolikost zasebnega sektorja in izzive, ki čakajo pri manjšanju revščine med tistimi, ki so najbolj na obrobju in jih je najtežje doseči; meni, da bi morala vsaka politika EU, ki poskuša v razvoj vključiti zasebni sektor, natančno navesti, kateremu zasebnemu sektorju je namenjena;
3. poudarja, da morajo biti prihodnja partnerstva v okviru agende za trajnostni razvoj 2030 obsežneje osredotočena na odpravljanje revščine in neenakosti; opozarja, da mora uradna razvojna pomoč ostati ključno sredstvo za izkoreninjanje vseh oblik revščine in za zadovoljevanje osnovnih socialnih potreb v državah v razvoju ter da je ni mogoče nadomestiti z zasebnim financiranjem; priznava možnosti, da se z uradno razvojno pomočjo podpre zbiranje zasebnih sredstev pod pogojem, da je to pregledno, odgovorno, privzeto in usklajeno s prednostnimi nalogami držav in tveganjem vzdržnosti dolgov;
4. poziva k večjim javnim vlaganjem v javne storitve, ki so dostopne vsem, zlasti v sektorju prometa, pri dostopu do pitne vode, v zdravstvu in izobraževanju;
5. je prepričan, da sta zasebni in javni sektor najučinkovitejša takrat, ko sodelujeta pri vzpostavljanju zdravega okolja za naložbe in poslovno dejavnost ter temeljev za gospodarsko rast; poudarja, da morajo biti vsa partnerstva in zaveznitva z zasebnim sektorjem osredotočena na prednostne naloge, ki temeljijo na skupnih vrednotah in ki usklajujejo poslovne cilje z razvojnimi cilji EU ter upoštevajo mednarodne standarde o učinkovitosti razvoja; meni, da jih je treba oblikovati in upravljati skupaj z zadevnimi partnerskimi državami, da se zagotavljajo delitev tveganj, odgovornosti in dobičkov, njihova gospodarnost in da imajo natančne razvojne cilje, redne mejnike ter jasno odgovornost in preglednost;
6. pozdravlja vlogo, ki so jo pri krepitvi razvoja držav v razvoju odigrale naložbe tujega zasebnega sektorja; poudarja tudi, kako pomembno je spodbujati odgovorne naložbe, ki spodbujajo lokalne trge in pomagajo zmanjševati revščino;
7. podpira delo združenja evropskih razvojnih finančnih institucij (EDFI), saj njegovi člani zagotavljajo kapital podjetjem v državah v razvoju z neposrednimi vlaganji v družbe, pa tudi posredno, z zagotavljanjem kapitala lokalnim komercialnim bankam ter zasebnemu kapitalu na trgih v vzponu, pri tem pa se osredotočajo na mikro, mala in srednja podjetja; poziva Komisijo, naj s svojim financiranjem in sodelovanjem prednost nameni tovrstnim programom, ker je zasebni sektor v državah v razvoju izjemnega pomena;
8. poziva k razvoju učinkovitejših standardov preglednosti in odgovornosti za tehnološka podjetja EU v zvezi z izvozom tehnologij, ki jih je možno uporabiti za kršenje človekovih pravic, pomoč pri korupciji ali delovanje proti varnostnim interesom EU;
9. poudarja, da so trgovinska, naložbena, varnostna in razvojna politika EU medsebojno povezane in da imajo neposreden vpliv v državah v razvoju; opozarja na člen 208 Lizbonske pogodbe, ki določa načelo usklajenosti politik za razvoj, na podlagi katerega se morajo v politikah, ki utegnejo vplivati na države v razvoju, upoštevati cilji razvojnega sodelovanja; poziva, naj se trgovinske in naložbene politike ocenjujejo z vidika njihovega vpliva na razvoj, zlasti kar zadeva splošen dostop do blaga in storitev splošnega pomena; poudarja pomen izboljšanja poglavij o trajnostnem razvoju v vseh prihodnjih dvostranskih trgovinskih sporazumih z namenom vključitve učinkovitih sistemov poročanja za zasebni sektor;

Četrtek, 14. april 2016

10. poudarja, da je treba preučiti, kako bi zasebni sektor v še večji meri vključili v okvir evropske sosedске politike, da bi pomagal ustvarjati gospodarsko rast in delovna mesta v evropski sosesčini, na primer z izmenjavo strokovnega znanja in izkušenj na področju dostopa do kapitala;
11. poziva Komisijo, naj spodbuja, podpira in financira javno–javna partnerstva kot prvo možnost ter naj vključi obvezne in javno dostopne predhodne ocene vpliva na revščino in socialnega vpliva pri izvajanju razvojnih programov skupaj z zasebnim sektorjem;
12. poziva EU, naj vključi formalna posvetovanja z organizacijami civilne družbe ter s skupnostmi, na katere razvojni projekti vplivajo neposredno in posredno;
13. poudarja velik potencial dodane vrednosti EU pri sklepanju partnerstev z zasebnim sektorjem v tesnem sodelovanju z njenimi državami članicami in ustreznimi mednarodnimi organizacijami, med katerimi imajo številne dokazane izkušnje na področju dela z zasebnim sektorjem; poudarja, da je popolnoma delujoče tržno gospodarstvo, temelječe na pravni državi, pomembna gonilna sila gospodarskega in družbenega razvoja, to dejstvo pa bi morala odražati tudi razvojna politika EU;
14. pozdravlja okvir za sodelovanje podjetij z OZN, ki poudarja, da je močan zasebni sektor, ki ustvarja gospodarsko rast, nujen, da se dosežejo cilji trajnostnega razvoja, in da zasebni sektor pomembno prispeva k skupnemu gospodarskemu, socialnemu in okoljskemu napredku;
15. pozdravlja vključevanje zasebnega sektorja v forum OECD na visoki ravni o učinkovitosti pomoči; pozdravlja zlasti pobude v tem okviru o inovativnih načinih za pritegnitev razvojnega financiranja zasebnega sektorja ter skupno izjavo iz Busana iz leta 2011 o širitvi in krepitvi sodelovanja med javnim in zasebnim sektorjem za široko zastavljeno, vključujočo in trajnostno rast;
16. pozdravlja dejstvo, da se delež nevezane dvostranske pomoči nenehno povečuje, vendar pa je zaskrbljen zaradi nadaljujočih se formalnih in neformalnih oblik vezane pomoči⁽¹⁾; poziva EU in njene države članice, naj izvajajo zaveze, ki so jih dale v okviru evropskega soglasja o razvoju, da bodo podpirale nadaljnje sproščanje pomoči, ki presega obstoječa priporočila OECD; poudarja, da ima nadaljnja nevezana pomoč potencial za ustvarjanje rasti, ki bi koristila lokalnim gospodarstvom v državah v razvoju; poziva k povišanju dejanske pomoči in trajnostni izgradnji regionalnih/lokalnih vrednostnih verig; poziva k nadaljnji krepitvi lokalnih akterjev in k namenjanju poudarka izgradnji trajnostnih regionalnih/lokalnih vrednostnih verig; poudarja pomen lokalne in regionalne odgovornosti, lastnih nacionalnih strategij in načrtov reform partnerskih držav, vključevanja razvojnih projektov ter dodane vrednosti, ki jo ponujajo lokalne dobavne verige; je prepričan, da mora razvojna politika odigrati pomembno vlogo na področju obravnavanja temeljnih vzrokov trenutnih tokov preseljevanja v smeri EU;
17. priznava tudi pravico vseh držav, zlasti držav v razvoju, da uvedejočasne kapitalske omejitve, da bi preprečile nastop finančnih kriz zaradi kratkoročnih in nestabilnih zasebnih finančnih tokov; poziva, naj se iz vseh trgovinskih in naložbenih sporazumov, tudi v okviru STO, odstranijo omejitve te pravice;
18. poudarja, da mora EU pri svoji podpori zasebnemu sektorju upoštevati dostopnost, saj izključevanje velikih delov prebivalstva, denimo invalidov, zasebnim podjetjem odreja nezamenarljivo velik trg;

Podpora za lokalni zasebni sektor v državah v razvoju

19. poudarja, da se mikro, mala in srednja podjetja v državah v razvoju lahko srečujejo z veliko večjimi regulativnimi bremeni kot podjetja v EU ter da nimajo pravnega varstva in lastninskih pravic, delujejo pa v nestanovitnem neformalnem gospodarstvu; v zvezi s tem poudarja pomen sistemov registracije zemljišč; poudarja, da je treba spodbujati lokalni zasebni sektor v državah v razvoju, na primer z dostopom do financiranja in spodbujanjem podjetništva; poziva Komisijo, druge donatorje in razvojne agencije, naj povečajo svojo podporo za krepitev zmogljivosti domačih MSP;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): Real Aid: An Agenda for Making Aid Work (Dejanska pomoč – načrt za učinkovitost pomoči), str. 4.

Četrtek, 14. april 2016

20. poziva EU, naj spodbuja nacionalne razvojne strategije, ki oblikujejo prispevek zasebnega sektorja k razvoju tako, da ga vključijo v razvojni okvir, osredotočen na domače zadruga ter mala, srednja in mikro podjetja, zlasti majhne kmete, saj ponujajo največji potencial za vodenje enakopravnega razvoja v državah;

21. poudarja, da je treba bolj podpirati sklepanje partnerstev z državami v razvoju, da bi se posodobili njihovi regulativni okviri z oblikovanjem okolja, ki bo naklonjeno zasebnim pobudam, zagotavljanjem mehanizmov podpore za podjetja ter sočasemu iskanju pravega ravnotežja med ustvarjanjem okoliščin, ki bodo pripeljale naložbe, in regulativnim varovanjem javnih interesov in okolja; opaža potrebo, da se v državah v razvoju spodbuja oblikovanje zanesljivih bančnih sistemov in davčnih uprav, ki bodo sposobni zagotavljati učinkovito finančno upravljanje javnih in zasebnih sredstev; poziva partnerske vlade, naj uvedejo klavzulo o časovni omejitvi veljavnosti, v skladu s katero se lahko nepotrebni ukrepi razveljavijo; ugotavlja, da bi bilo treba izvajati ocene učinka zakonodaje, namenjene ocenjevanju njenega negativnega vpliva na ustvarjanje delovnih mest in groženj za okoljske standarde;

22. poziva EU, naj okrepi zmogljivosti držav v razvoju za pobiranje domačih dohodkov z namenom boja proti davčnim utajam, korupciji in nezakonitim finančnim tokovom ter še posebej za to, da bi pomagala najmanj razvitim in najbolj nestabilnim državam vzpostaviti učinkovite in stabilne institucije upravljanja, tudi prek razvoja pravičnih in učinkovitih davčnih sistemov; zato poziva EU, naj poveča svojo finančno in tehnično pomoč državam v razvoju, da bi zagotovila višjo raven preglednosti in odgovornosti; poziva EU, njene države članice, vse ustrezne organizacije ter razvite države in države v razvoju, podpisnice partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje iz Busana iz leta 2011, naj spoštujejo svojo zavezo, da bodo okrepile prizadevanja za boj proti korupciji in nezakonitim finančnim tokovom;

23. poziva Generalni direktorat Komisije za mednarodno sodelovanje in razvoj, naj sodeluje z Generalnim direktoratom za notranji trg, industrijo, podjetništvo ter mala in srednja podjetja pri prenašanju regionalnih podpornih struktur za mikro, mala in srednja podjetja v države v razvoju, po vzoru Evropske podjetniške mreže, ki jim bodo pomagale pri preoblikovanju v smeri zakonitega poslovanja, dostopu do financiranja in kapitala, pridobitvi dostopa do trga in premagovanju pravnih ovir, pa tudi pri podpiranju – še posebej – krepitve posredniških organizacij, ki jih zastopajo; poudarja dejstvo, da bi lahko takšne strukture sčasoma postale tudi odskočna deska za lokalna in regionalna javno-zasebna partnerstva na področjih, ki segajo od agroživilske industrije do poklicnega usposabljanja in zdravstvenih programov, kar bi olajšalo krepitev zmogljivosti, prenos znanja in izkušenj ter združevanje lokalnih in mednarodnih virov;

24. ponovno poudarja, da je EU odgovorna za podpiranje pravičnega svetovnega davčnega sistema, kar pomeni uveljavljanje dejanskih obveznosti za javno poročanje mednarodnih korporacij med državami, vzpostavljanje javnih registrov dejanskega lastništva podjetij, skladov in podobnih pravnih subjektov, zagotavljanje avtomatskih izmenjav davčnih informacij in pravično porazdelitev pravic do obdavčitve, ob istočasnih pogajanjih o davčnih in naložbenih sporazumih z državami v razvoju; meni tudi, da bi morale neposredne tuje naložbe vlagati zgolj v podjetja in sklade, ki so pripravljeni javno razkriti dejansko lastništvo in poročati o svojih finančnih izkazih za vsako državo posebej;

25. opozarja, da so tarifni režimi bistvena sestavina regulativnega okolja, ustrojenega tako, da je naklonjen razvoju revnega zasebnega sektorja in ustvarjanju delovnih mest; z zaskrbljenostjo opaža, da sporazumi o gospodarskem partnerstvu dovoljujejo zmanjšanje uvoznih tarif v vrsti gospodarskih sektorjev v državah AKP, obenem pa bi odprava vseh tarif za uvoz iz EU znatno zmanjšala tarifne prihodke, v nekaterih primerih do 15 oziroma 20 % vseh prihodkov vlad; poziva EU, naj svojo trgovinsko politiko oblikuje v skladu z načelom usklajenosti politik za razvoj;

26. pozdravlja zagotovitev 500 milijonov EUR v programu za financiranje z učinkom, ki ga EIB izvaja v okviru investicijskega sklada na podlagi sporazuma iz Cotonouja in ki EIB omogoča, da okrepi sodelovanje z zasebnim sektorjem na bolj tveganih področjih ter v zahtevnejših okoljih; obžaluje zmanjšanje sredstev EIB za posojila Aziji; poudarja, da bi bilo treba vse naložbe EIB na podlagi investicijskega sklada iz sporazuma iz Cotonouja uskladiti z razvojnimi strategijami držav v skladu z načelom demokratične odgovornosti;

Četrtek, 14. april 2016

27. poudarja dejstvo, da so v nestabilnih in pokonfliktnih državah ovire za razvoj zasebnega sektorja večje kot drugod in da je zato potreben bolj usmerjen pristop, da bi se izboljšala naložbena klima in odstranili zavirajoči in zastareli predpisi na področju poslovanja, plenilska ravnanja in visoke ravni korupcije; v zvezi s tem priporoča, naj Komisija s partnerskimi državami in zasebnim sektorjem začne dialog o reformi politike, da bi se preseglo globoko nezaupanje med vladami in zasebnim sektorjem, ki ga tradicionalno omogočajo iskanje donosov, klientelizem in pomanjkanje legitimnosti;

28. poziva Komisijo, države članice in države v razvoju, naj okrepijo svoja prizadevanja za spodbujanje ekonomskega opolnomočenja žensk in naj vzpostavijo mehanizme podpore za podjetnice; ugotavlja, da se je pristop k finančnemu vključevanju žensk, ki temelji na prihrankih, izkazal za učinkovitega; priporoča uporabo pristopa vključevanja načela enakosti spolov v vseh partnerskih programih skupaj s podjetniškim usposabljanjem za ženske, mlade, invalide in ciljne mreže poslovnih angelov za ženske; poziva k večji podpori za lokalne podjetnice, da se jim omogoči potegniti koristi iz rasti, ki jo poganja zasebni sektor; priporoča sprejetje ukrepov za spremljanje procesov, povezanih z gospodarskim opolnomočenjem žensk, in ugotavlja, da bi se – kot navaja MDS – dohodek per capita znatno povečal, če bi ženske v enaki meri kot moški sodelovale v delovni sili;

Sodelovanje z evropskim in mednarodnim podjetniškim sektorjem za dosego trajnostnega razvoja

29. poudarja, da možnosti zasebnega sektorja za prispevanje k dolgoročnemu trajnostnemu razvoju zajemajo več kot le njegova finančna sredstva, izkušnje in strokovno znanje ter vključujejo lokalno vzpostavitev vrednostnih verig in distribucijskih poti, ki prispevajo k ustvarjanju delovnih mest, zmanjšanju revščine in neenakosti, spodbujanju pravic in priložnosti žensk ter okoljske trajnosti, povečujejo doseg in učinkovitost ter krepijo dostop do tržno in cenovno dostopnih izdelkov, storitev in tehnologije; poziva, naj imajo evropska razvojna prizadevanja pomembno vlogo pri izvajanju dogovorjenih mednarodnih standardov, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah in standardi Mednarodne organizacije dela, vključno s sodelovanjem s podjetji in vlagatelji, da se zagotovi skladnost njihovih poslovnih dejavnosti in dobavnih verig v državah v razvoju z vodilnimi načeli in smernicami OECD za večnacionalna podjetja;

30. poudarja, da je socialni dialog bistvenega pomena za dejansko vključevanje zasebnega sektorja v razvoj; poudarja, da so države v razvoju odgovorne za spodbujanje socialnega dialoga med delodajalci zasebnega sektorja, delavci in vladami, saj je to način za izboljšanje dobrega upravljanja in stabilnosti države; poziva zlasti države v razvoju, naj poskrbijo, da se socialni dialog razširi na proste industrijsko-izvozne cone in industrijske grozde;

31. poudarja, da mora biti zasebni sektor, še posebej lokalna MSP, del političnega dialoga, skupaj z vsemi drugimi razvojnimi partnerji, da bi se spodbujalo medsebojno razumevanje in upravljala pričakovanja, zagotavljala učinkovitost in preglednost; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo delegacij EU v državah v razvoju, da delujejo kot platforme za takšne dialoge; poudarja pozitivno vlogo zadrug kot katalizatorjev družbeno vključujočega razvoja in njihovo sposobnost opolnomočenja skupnosti z ustvarjanjem delovnih mest in bogastva; zlasti poudarja, da so delavci ustanovili zдруge in združenja s skupnimi storitvami, da bi jim pomagale pri njihovih samozaposlitvah v neformalnem gospodarstvu, na podeželju pa hranilniške in kreditne zдруge zagotavljajo dostop do bančnih storitev, ki jih v številnih skupnostih ni, ter financirajo ustanavljanje majhnih in mikro podjetij; priznava, da zasebni sektor vključuje akterje, kot so socialna podjetja in organizacije za pravično trgovino, ki v svoje delo vključujejo socialna in okoljska načela; poziva Komisijo, naj ta prizadevanja prizna v svojem delu na področju vloge zasebnega sektorja v razvoj;

32. poziva Komisijo, naj podpre predlog vlagateljev in drugih deležnikov o podpori zavezujočim pravilom o poročanju podjetij o socialnih in okoljskih vidikih ter vidikih človekovih pravic, ki bodo skladna z direktivo EU o nefinančnem poročanju in so vključena kot eden od predlaganih novih ciljev trajnostnega razvoja OZN;

Četrtek, 14. april 2016

33. poziva EU, naj prispeva h krepitvi in vzpostavljanju struktur, omrežij in institucij domačih akterjev iz zasebnega sektorja, zlasti mikro, majhnih in srednjih podjetij, ter upošteva njihovo vlogo pri oblikovanju nacionalnih in regionalnih politik;

34. poudarja, da ena od glavnih omejitev za povečanje sodelovanja zasebnega sektorja v državah v razvoju izhaja iz pomanjkanja projektov, zanimivih za banke, zaradi šibkih pravnih, institucionalnih in fiskalnih okvirov in zmogljivosti za izvrševanje ter pomanjkanja zmogljivosti za načrtovanje naložb in pripravo projektov; poziva k povečanju tehnične pomoči sektorjem javnih podjetij v partnerskih državah, da bi se izboljšale njihove zmogljivosti za prevzemanje odgovornosti pri upravljanju javno-zasebnih partnerstev in uveljavljanje lastništva ob koncu procesa; poudarja, da mora zasebni sektor dolgoročne naložbe načrtovati z vidika donosnosti, saj utegne biti – odvisno od njihovih delničarjev – sicer zanje značilno pomanjkanje dolgoročne vizije, ki je potrebna za donosnost socialnih sektorjev, ki so ključni za človekov razvoj;

35. ugotavlja, da se je sodelovanje zasebnega sektorja na področju infrastrukture v državah članicah znatno povečalo, in sicer s 18 milijard USD leta 1990 na 150 milijard USD leta 2013; poziva k nadaljnjem delovanju na tem področju in pri tem ugotavlja, da je premajhna dostopnost infrastrukture bistvena omejitev za rast zasebnega sektorja, ki spodbujata produktivnost in ustvarjanje delovnih mest;

36. poudarja velik potencial javno-zasebnih partnerstev v kmetijstvu na podlagi jasno opredeljenega in čvrstega zakonodajnega okvira za lastninske pravice in varnost posesti zemlje, da se preprečuje prilaščanje zemlje in zagotavlja rastoča in učinkovita produktivnost kmetijstva; pozdravlja program EU za krepitev upravljanja z zemljišči v afriških državah, ki se je začel izvajati leta 2014; priporoča, naj EU in njene delegacije odigrajo vedno večjo vlogo v sodelovanju s partnerskimi vladami, pa tudi z EIB, Mednarodnim skladom za kmetijski razvoj (IFAD) in drugimi podobnimi telesi, ter pri pritegnitvi zasebnega sektorja k razvijanju rešitev za izzive v kmetijstvu, ki bodo temeljile na trgu; poudarja, da je treba oblikovati finančne spodbude za preprečevanje izključevanja revnih odročnih populacij in kmetov, ki gojijo pridelke, ki komercialno niso zanimivi oziroma verjetno ne bodo pritegnili pozornosti kmetijsko-poslovnih partnerjev; poudarja, da bi morala jamstva vključevati ocene socialnih in okoljskih tveganj, posvetovanja z legitimnimi predstavniki prizadetih skupnosti z njihovo poprejšnjo in ozaveščeno privolitvijo, kar zadeva projekte, in pravno podporo za te skupnosti, če jo potrebujejo; poziva Komisijo, naj projekte pospremi s postopki spremljanja in naj se pogaja o reviziji pogodb v primerih, ko so se te izkazale kot škodljive za lokalno prebivalstvo;

37. poudarja tudi tveganja, povezana z javno-zasebnimi partnerstvi v kmetijstvu, vključno s prilaščanjem zemlje, kar je treba preprečevati; poudarja, da je treba pomoč osredotočiti na majhne kmete, zlasti ženske; poziva Komisijo, naj vsa javno-zasebna partnerstva v kmetijskem sektorju, ki vključujejo denar EU, pospremi s celovitimi ukrepi za zaščito malih kmetov, pastirjev in drugih ranljivih uporabnikov zemlje pred morebitno izgubo dostopa do zemlje ali vode; poudarja, da bi morala jamstva vključevati ocene socialnih in okoljskih tveganj, ki mora biti pogoj za začetek zadevnih projektov, in s pravno podporo za te skupnosti, če jo potrebujejo; priporoča, da se projekti novega zavezništva G-8 nadomestijo s pobudami v okviru celostnega razvojnega programa za afriško kmetijstvo (CAADP); poudarja, da morajo biti finančne in socialne odškodnine zavezujoče obveznosti in da bi bilo treba vedno upoštevati alternativne razvojne načrte;

38. priporoča, naj EU nadaljuje s trajnostnim podpiranjem projektov obnovljivih in okolju prijaznih virov energije v državah v razvoju, zlasti na odročnih podeželskih območjih; pozdravlja, da je ena od prednostnih nalog programa EIB za financiranje z učinkom vlaganje v energijo, ki se splošno priznava kot ključni element za sprostitve potenciala za gospodarsko rast v Afriki; pričakuje, da bodo inovativni finančni instrumenti spodbudili naložbe zasebnega sektorja v obnovljive vire energije, energetske učinkovitost in dostop do energije; spodbuja tudi EIB in evropske razvojne finančne institucije, naj še naprej financirajo naložbene projekte za podporo blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju tem spremembam v Afriki v skladu z zavezo in obveznostmi EU na podlagi Okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja (UNFCCC); opozarja, da bi bilo treba prednost nameniti manjšim projektom za od električnega omrežja ločene in decentralizirane sisteme energije iz obnovljivih virov, da bi zagotovili dostop do energije na podeželju in preprečili morebitne negativne socialne in okoljske učinke obsežne energetske infrastrukture;

Četrtek, 14. april 2016

39. poziva EU, naj razvije čvrst regulativni okvir na podlagi meril razvojne učinkovitosti, v katerem mora delovati zasebni sektor, tudi za spodbujanje dolgoročnih pogodbenih javno–zasebnih partnerstev; poziva EU, naj spodbuja javno–zasebna partnerstva le, če niso na voljo druge, cenejše in manj tvegane finančne možnosti, ter naj se pri tem opre na analizo stroškov in koristi; poziva EU, naj izvaja učinkovite jamstvene politike za projekte javno–zasebnih partnerstev, da bi zagotovila spoštovanje človekovih pravic, vključno s pravicami žensk;

40. pozdravlja dosežke pri združevanju javno-zasebnih sredstev za zdravstvo in izboljšanje dostopa do zdravil z namenom okrepljenega izkoriščanja potenciala za prenos tehnologije v državah v razvoju; priporoča, naj EU izvaja nalogo spodbujanja pri zagotavljanju možnosti sodelovanja, ki bodo presegle dostop do zdravil, za reformo nedelujočih zdravstvenih sistemov v državah v razvoju; poudarja, da bi bilo mogoče podporo za lokalna mala in srednja podjetja/male in srednje industrije okrepiti z instrumenti financiranja, pa tudi s prenosi tehnologije, gradnjo zmogljivosti, trajnostnim razvojem dobaviteljev in poslovnimi povezavami;

41. poudarja pomen premostitve vrzeli med izobraževalnim sistemom in obstoječim trgom dela v državah v razvoju; poziva Komisijo, naj spodbuja programe in podpira javno-zasebna partnerstva, ki vključujejo vse udeležene deležnike, vključno s šolami, univerzami, centri za usposabljanje in akterji zasebnega sektorja, da bi ponudili priložnosti za usposabljanje in izobraževanje, ki ustrezajo trgu; spodbuja ustanovitev institucij dualnega poklicnega usposabljanja, v katerih se bodo lahko mladi, medtem ko bodo opravljali program poklicnega vajeništva s poudarkom na praktičnih vidikih poklica, udeleževali teoretičnih predavanj na specializiranih poklicnih šolah;

42. poudarja, da je treba razviti zmogljivosti vlad kot regulatorjev, da bi resnično dosegli trajnostni razvoj;

Načela sodelovanja z zasebnim sektorjem

43. poudarja, da sodelovanje s podjetniškim sektorjem zahteva prožen pristop, ki ne bo prilagojen zgolj na osnovi načrtovanih izidov, ampak bo upošteval tudi, v kolikšnem obsegu so lokalni pogoji ugodni za zasebna podjetja in naložbe; v zvezi z najmanj razvitimi in ranljivimi državami priporoča diferenciran pristop; ugotavlja, da je sodelovanje naložb in zasebnega sektorja po sektorjih ciljev trajnostnega razvoja zelo različno med posameznimi državami v razvoju; poziva donatorje, naj večino svoje pomoči za najmanj razvite države namenijo v obliki nepovratnih sredstev;

44. pozdravlja merila, opredeljena v sporočilu Komisije o zasebnem sektorju in razvoju, za zagotavljanje neposredne podpore zasebnemu sektorju; poziva k pripravi jasno opredeljenega okvira, ki bo veljal za vsa partnerstva v zasebnem sektorju, in sicer z uveljavitvijo meril, kot so ukrepi, namenjeni mikropodjetjem, strategije za dostop do kreditov ter delovna mesta za prikrajšane skupine, ženske in mlade, okvir pa mora zagotoviti skladnost z načelom usklajenosti politik za razvoj, načeli učinkovitosti razvoja in cilji razvojne politike, zlasti glede zmanjšanja revščine in neenakosti; meni, da bi morala vsaka odločitev za spodbujanje uporabe javno-zasebnih partnerstev prek kombiniranja v državah v razvoju temeljiti na podrobni oceni teh mehanizmov glede na razvojne učinke, odgovornost in preglednost ter na preteklih izkušnjah;

45. izraža zaskrbljenost, ker niso vedno na voljo zaščitni ukrepi, ki bi zagotavljali smotrno porabo javnih financ; poudarja, da je treba dogovor o merljivih kazalnikih rezultatov in mehanizmih ocenjevanja doseči v pripravljalni fazi projekta, pri tem pa zagotoviti tudi, da bodo naložbe skladne z mednarodnimi standardi človekovih pravic, socialnimi in okoljskimi standardi ter preglednostjo in da bo zasebni sektor plačeval svoj del davkov; poudarja pomen ocene tveganja, vzdržnosti dolga, preglednosti in zaščite naložb; poudarja pomen formalne posvetovalne in nadzorne vloge nacionalnih parlamentov in civilne družbe pri zagotavljanju polne odgovornosti in preglednosti; priporoča, da bi bilo treba v državi v razvoju, v kateri poteka razvojni projekt, zagotoviti učinkovit dostop do pravnega varstva za žrtve zlorab s strani podjetij;

Četrtek, 14. april 2016

46. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo podjetja, vključena v razvojna partnerstva, usklajena s cilji trajnostnega razvoja ter upoštevala in spoštovala načela družbene odgovornosti podjetij; odločno podpira učinkovito in celovito razširjanje in izvajanje vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah v EU in zunaj nje ter poudarja, da je treba sprejeti vse potrebne politične in zakonodajne ukrepe, da bi zapolnili vrzeli v učinkovitem izvajanju teh načel, tudi glede dostopa do sodnega varstva; priporoča, naj vsa podjetja, ki poslujejo v državah v razvoju, zagotovijo raven preglednosti v skladu s smernicami OECD za večnacionalna podjetja v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic, pozitivnim prispevanjem k socialni in okoljski blaginji držav v razvoju ter sodelovanjem v partnerstvih z organizacijami civilne družbe; poudarja, da morajo države članice pripraviti nacionalne načrte za izvedbo vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter zlasti smernic OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne verige oskrbovanja z minerali z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem;

47. poudarja, da mora trgovinska in razvojna politika EU spoštovati politični prostor in prostor gospodarske politike držav v razvoju, zlasti v najmanj razvitih državah, ohraniti visoke uvozne tarife, kjer so potrebne, in spodbujati ustvarjanje kvalificiranih in dostojnih delovnih mest v lokalni proizvodni in kmetijsko-predelovalni industriji, saj se z njimi lahko dosežejo višja domača dodana vrednost, industrijska rast, rast izvoza in diverzifikacija, ki so ključne sestavine vključujočega gospodarskega in socialnega napredka; poziva EU in njene države članice, naj spodbujajo konkretne ukrepe za zagotovitev, da bodo večnacionalne korporacije plačevale davke v državah, v katerih ustvarjajo dobiček, in spodbujajo učinkovito poročanje zasebnega sektorja za vsako državo posebej, s čimer bi okrepili domače zmogljivosti za mobilizacijo sredstev in pošteno konkurenco;

48. spodbuja EU, naj podpre potekajoči proces priprave mednarodnega pravno zavezujočega instrumenta OZN o nadnacionalnih korporacijah in drugih podjetjih ob upoštevanju človekovih pravic, saj bo to pojasnilo obveznosti nadnacionalnih korporacij na področju človekovih pravic, pa tudi obveznosti korporacij v odnosu do držav, ter omogočilo uvedbo učinkovitih pravnih sredstev za žrtve v primerih, kjer nacionalne jurisdikcije očitno ne zmorejo učinkovito sodno preganjati teh podjetij;

49. pozdravlja stališče Komisije, da je treba spodbujati strateške stebre agende za dostojno delo Mednarodne organizacije dela kot način za obravnavo neenakosti in družbene izključenosti, zlasti med najbolj marginaliziranimi, vključno z ženskami, otroki, starejšimi in invalidi; poudarja, da morajo podjetja podpirati pravično ravnanje z delavci ter zagotoviti varne in zdrave delovne pogoje, socialno varstvo in socialni dialog, pri tem pa omogočiti konstruktiven odnos med delavci, upravo in pogodbeniki;

Pot naprej: koraki, ki so potrebni, da bi zasebni sektor postal trajnosten partner v razvojni politiki

50. poziva evropske institucije in organe, naj vzpostavijo jasen, strukturiran, pregleden in odgovoren okvir, ki bo urejal partnerstva in zaveznitva z zasebnim sektorjem v državah v razvoju, in poudarja, da je vzporedno z večjo vlogo zasebnega sektorja pomembno pripraviti ustrezne zaščitne ukrepe in institucionalne zmogljivosti;

51. poziva EU in njene države članice, naj pripravijo jasno in konkretno strategijo, s katero bi zagotovile usklajenost zasebnega sektorja z razvojnimi prednostnimi nalogami nacionalnih vlad in civilne družbe v državah v razvoju;

52. poziva k vzpostavitvi sektorskih platform z več deležniki na ravni EU, ki bodo združevale zasebni sektor, organizacije civilne družbe, nevladne organizacije, možganske truste, partnerske vlade, donatorje, zadruge, socialna podjetja in druge deležnike, da bi tako presegle zadržke in pomanjkanje zaupanja med partnerji ter rešili izzive, ki nehoti nastanejo pri skupnih razvojnih ukrepih; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo delegacij EU, ki v ustreznih državah omogočajo takšne dialoge; ugotavlja, da je predlog Komisije za okrepitev obstoječih mehanizmov, kot je politični forum za razvoj, korak v pravo smer;

Četrtek, 14. april 2016

53. je seznanjen s priporočilom Računskega sodišča, naj Komisija jasno prikaže finančno in razvojno dodatnost nepovratnih sredstev EU za projekte, ki se financirajo s kombiniranjem; podpira namero Komisije, da bo razširila področje uporabe kombiniranja instrumentov, tako da bo vključevalo področja, ki niso povezana z infrastrukturo, kot so trajnostno kmetijstvo, socialni sektorji in razvoj lokalnega zasebnega sektorja, v kolikor lahko Komisija to utemelji; vendar vztraja, da se morajo vse operacije kombiniranja izvajati povsem v skladu z načeli učinkovitosti razvoja, kot sta odgovornost in preglednost, v ta namen pa je treba zagotoviti, da uresničujejo cilje trajnostnega razvoja; poziva Komisijo, naj oceni mehanizem za kombiniranje posojil in nepovratnih sredstev ter okrepi svoje zmogljivosti za upravljanje projektov, ki se financirajo s kombiniranjem instrumentov, kot priporoča Računsko sodišče; poziva Komisijo, naj demokratizira strukturo upravljanja platforme EU za kombiniranje in regionalnih kombiniranih instrumentov, tako da ustrezno sodeluje z vsemi zadevnimi deležniki na lokalni ravni, vključno s partnerskimi vladami, nacionalnimi parlamenti, akterji zasebnega sektorja, sindikati in lokalnimi skupnostmi; poziva Komisijo, naj okrepi merila za dodelitev nepovratnih sredstev in določitev njihovih zneskov ter podrobno navede dodano vrednost kombiniranja za vsakega svojih projektov;

54. poziva k razširitvi sedanjega mandata EIB za zunanja posojila, da bi okrepili njeno vlogo pri doseganju trajnostnega razvoja, predvsem pa zagotovili, da bo dejavneje sodelovala pri novi strategiji za zasebni sektor, in sicer s kombiniranjem instrumentov, sofinanciranjem projektov in razvojem lokalnega zasebnega sektorja; poleg tega poziva k večji preglednosti in odgovornosti v partnerstvih in projektih, povezanih z EIB; opozarja, da bi moral biti glavni cilj finančnega poslovanja EIB v državah v razvoju s pomočjo jamstva, ki ga Unija dodeli EIB, zmanjšati in dolgoročno izkoreniniti revščino; poziva EIB in druge razvojne finančne institucije držav članic, naj zagotovijo, da države, ki prejemajo njihovo podporo, ne bodo sodelovale pri davčnih utajah;

55. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo partnerstva in posojila zasebnemu sektorju v državah z nizkimi dohodki in nestabilnih državah povezana z neposrednimi nepovratnimi sredstvi za organizacije civilne družbe ter bodo usklajena z razvojnimi prednostnimi nalogami ustrezne države, da bi zagotovili udeležbo državljanov in vključili procese z več deležniki med organizacijami civilne družbe, lokalnimi vladami in sindikati;

56. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo imele vse delegacije EU usposobljeno in kvalificirano osebje, ki bo izrecno pripravljeno za olajševanje in izvajanje partnerstev z akterji zasebnega sektorja; ugotavlja, da je prizadevanje za pospešitev namestitve pisarn EIB znotraj delegacij EU korak v pravo smer; poziva Komisijo, naj na tem področju uporablja najboljše prakse držav članic, katerih veleposlaništva so običajno „prva kontaktna točka“ za akterje zasebnega sektorja;

57. poziva Komisijo, naj si ob uveljavljanju svoje politične moči in prizadevanju za dialog v odnosu s partnerskimi vladami in lokalnimi organi bolj prizadeva za olajšanje večjega in bolj pozitivnega sodelovanja z zasebnim sektorjem; poudarja, da so strateški dokumenti držav, nacionalni okvirni programi in proračunska podpora morda najdragocenejši instrumenti pri usmerjanju reform podjetniškega okolja v partnerskih državah ter spodbujanju domače industrializacije; priporoča, naj EU odobri akcijski načrt konference UNCTAD za naložbe v cilje trajnostnega razvoja; opozarja na dejstvo, da oblikovanje, strukturiranje in izvajanje javno-zasebnih partnerstev ostaja težavna in zapletena naloga ter da je uspeh teh partnerstev odvisen tudi od spodbudnega okolja, v katerem delujejo;

58. poudarja, da za učinkovite skupne ukrepe niso odgovorni le udeleženi donatorji in podjetja, ampak tudi partnerske vlade; poziva EU, naj se posveti krepitvi zmogljivosti partnerskih držav, da bi ocenila, kdaj pristopiti k projektom javno-zasebnega partnerstva; poudarja, da so dobro upravljanje, vladavina prava, okvir za reformo poslovanja podjetij, protikorupcijski ukrepi, upravljanje javnih financ in učinkovite javne institucije bistvenega pomena za naložbe, inovacije in razvoj zasebnega sektorja;

Četrtek, 14. april 2016

59. poziva k namenjanju večje pozornosti izboljševanju usklajevanja med donatorji in skupnega načrtovanja programov ter k osredotočanju zlasti na zagotavljanje merljivih rezultatov in razvojnih dosežkov, da bi povečali učinek razvojne politike EU in zagotovili popolno odgovornost za porabo sredstev za razvoj;

o

o o

60. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, podpredsednici Evropske komisije/visoki predstavnici Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Združenih narodov, Konferenci Združenih narodov za trgovino in razvoj, Organizaciji Združenih narodov za industrijski razvoj in skupini na visoki ravni za agendo za obdobje po letu 2015.

Torek, 12. april 2016

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0099

Zahteva za odvzem imunitete Hermannu Winklerju**Sklep Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o zahtevi za odvzem imunitete Hermannu Winklerju (2016/2000(IMM))**

(2018/C 058/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Hermannu Winklerju, ki jo je dne 25. septembra 2015 posredovalo leipziško državno tožilstvo v zvezi s preiskavo prometne nesreče (pod št. 600 AR 3037/15) in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 14. decembra 2015,
- ob upoštevanju dejstva, da se je Hermann Winkler odrekel pravici do zagovora v skladu s členom 9(5) Poslovnika,
- ob upoštevanju členov 8 in 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,
- ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011 in 17. januarja 2013 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 46 ustave Zvezne republike Nemčije (*Grundgesetz*),
- ob upoštevanju člena 5(2), člena 6(1) in člena 9 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A8-0062/2016),

A. ker je državno tožilstvo iz Lepiziga (Nemčija) zahtevalo odvzem poslanske imunitete poslancu Evropskega parlamenta Hermannu Winklerju v povezavi z začetkom preiskovalnega postopka o domnevnem kaznivem dejanju;

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 12. maja 1964 v zadevi Wagner proti Fohrmann in Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; sodba Sodišča z dne 10. julija 1986 v zadevi Wybot proti Faure in drugi, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; sodba Splošnega sodišča z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Mote proti Parlamentu, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah Marra proti De Gregorio in Clemente, C-200/07 in C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2010 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; sodba Sodišča z dne 6. septembra 2011 v zadevi Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; sodba Splošnega sodišča z dne 17. januarja 2013 v zadevi Gollnisch proti Parlamentu, T-346/11 in T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torek, 12. april 2016

- B. ker v skladu s členom 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije poslanci na ozemlju svoje države uživajo imunitete, priznane poslancem parlamenta te države;
 - C. ker v skladu s členom 46(2) ustave Zvezne republike Nemčije (*Grundgesetz*) poslanec ne sme odgovarjati ali biti aretiran za kaznivo dejanje brez dovoljenja parlamenta, razen če je bil prijet pri storitvi kaznivega dejanja ali v teku naslednjega dne;
 - D. ker se zahteva nanaša na preiskavo hude prometne nesreče, ki se je zgodila 23. septembra 2015, v kateri je bil udeležen Hermann Winkler;
 - E. ker se pregon ne nanaša na mnenje ali glas, ki ga je izrekel pri opravljanju dolžnosti poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije;
 - F. ker glede na informacije, ki jih je pridobil odbor, ni razlogov za domnevo, da je bil sodni postopek sprožen z namenom, da bi se poslancu politično škodovalo (*fumus persecutionis*);
 - G. ker domnevno kaznivo dejanje očitno nima zveze s funkcijo Hermanna Winklerja kot poslanca Evropskega parlamenta;
 - H. ker je zato priporočljivo, da se v tem primeru poslanska imuniteta odvzame;
 - 1. se odloči, da Hermannu Winklerju odvzame imuniteto;
 - 2. naroči svojemu predsedniku, naj sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje pristojnim nemškimi organom in Hermannu Winklerju.
-

Torek, 12. april 2016

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2016)0094

Blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine AKP *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi ureditev za blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu (prenovitev) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD))

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

(2018/C 058/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2015)0282),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 207(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0154/2015),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 8. oktobra 2015 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 16. septembra 2015, naslovljenega na Odbor za mednarodno trgovino v skladu s členom 104(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 104 in 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A8-0010/2016),
- A. ker po mnenju posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog Komisije ne predvideva bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb;
1. kot svoje stališče v prvi obravnavi sprejme predlog Komisije in upošteva priporočila posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;

⁽¹⁾ UL C 32, 28.1.2016, str. 23.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Torek, 12. april 2016

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2015)0128

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 12. aprila 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi režimov za izdelke s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/1076.)

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0095

Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju z Dansko in Grenlandijo: ribolovne možnosti in finančni prispevek ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Protokola, ki določa ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvidene v Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo na eni strani ter vlado Danske in lokalno vlado Grenlandije na drugi strani (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 058/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (11634/2015),
 - ob upoštevanju osnutka Protokola, ki določa ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvidene v Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo na eni strani ter vlado Danske in lokalno vlado Grenlandije na drugi strani (11633/2015),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 43, točko (a) drugega pododstavka člena 218 (6) in členom 218(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0377/2015),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za ribištvo ter mnenj Odbora za razvoj in Odbora za proračun (A8-0067/2016),
1. odobri sklenitev Protokola;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Grenlandije.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0096

Sporazum med EU in Macaom o nekaterih vidikih zračnega prevoza ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o nekaterih vidikih zračnega prevoza med Evropsko unijo in vlado Posebne upravne regije Macao Ljudske republike Kitajske (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))

(Odobritev)

(2018/C 058/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (05255/2014),
 - ob upoštevanju osnutka Sporazuma med Evropsko unijo in vlado Posebne upravne regije Macao Ljudske republike Kitajske o nekaterih vidikih zračnega prevoza (08179/2012),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 100(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) ter prvim pododstavkom člena 218(8) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0040/2015),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za promet in turizem (A8-0072/2016),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in vladi Posebne upravne regije Macao Ljudske republike Kitajske.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0097

Najnižja splošna stopnja DDV *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi s trajanjem obveznosti spoštovanja najnižje splošne stopnje (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))

(Posebni zakonodajni postopek – posvetovanje)

(2018/C 058/28)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (COM(2015)0646),
 - ob upoštevanju člena 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0009/2016),
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0063/2016),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. obžaluje, da je Komisija svoj predlog objavila tako pozno, kar pomeni, da se bo najnižja splošna stopnja DDV začela uporabljati retroaktivno;
 3. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog v skladu s členom 293(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 4. poziva Svet, naj ga obvesti, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 5. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje z njim, če namerava bistveno spremeniti besedilo, ki ga je odobril Parlament;
 6. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

Sprememba 1**Predlog direktive****Člen 1 – točka 1**

Direktiva 2006/112/ES

Člen 97

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Od 1. januarja 2016 do 31. decembra **2017** splošna stopnja ne sme biti nižja od 15 %.“

Od 1. januarja 2016 do 31. decembra **2018** splošna stopnja ne sme biti nižja od 15 %.“

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0098

Sporazum o strateškem sodelovanju med Brazilijo in Europolom *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o osnutku izvedbenega sklepa Sveta o odobritvi sklenitve sporazuma o strateškem sodelovanju med Federativno republiko Brazilijo in Evropskim policijskim uradom (Europol) s strani Euopola (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))

(Posvetovanje)

(2018/C 058/29)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka Sveta (13980/2015),
 - ob upoštevanju člena 39(1) Pogodbe o Evropski uniji, kakor je bila spremenjena z Amsterdamsko pogodbo, in člena 9 Protokola št. 36 o prehodni ureditvi, v skladu s katerima se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0010/2016),
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) ⁽¹⁾, zlasti člena 23(2),
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/934/PNZ z dne 30. novembra 2009 o sprejetju izvedbenih pravil, ki urejajo odnose Euopola s partnerji, vključno z izmenjavo osebnih podatkov in tajnih informacij ⁽²⁾, zlasti členov 5 in 6,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2009/935/PNZ z dne 30. novembra 2009 o določitvi seznama tretjih držav in organizacij, s katerimi Europol sklene sporazume ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju členov 59 in 50(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0070/2016),
1. odobri osnutek Sveta;
 2. poziva Svet, naj ga obvesti, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje z njim, če namerava bistveno spremeniti besedilo, ki ga je odobril Parlament;
 4. poziva Komisijo, naj določbe iz sporazuma o sodelovanju oceni po začetku veljavnosti nove uredbe o Europolu (2013/0091(COD)); poziva Komisijo, naj obvesti Parlament in Svet o izidu te ocene in po potrebi predloži priporočilo za odobritev začetka ponovnih mednarodnih pogajanj o sporazumu;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in Europolu.

⁽¹⁾ UL L 121, 15.5.2009, str. 37.

⁽²⁾ UL L 325, 11.12.2009, str. 6.

⁽³⁾ UL L 325, 11.12.2009, str. 12.

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0101

Plemenske živali in njihov zarodni material *I****Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zootehniških in genealoških pogojih za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter za njihov uvoz v Unijo (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD))****(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)**

(2018/C 058/30)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0005) – 2014/0032(COD)),
 - ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0004 – 2014/0033(COD)),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 42 in 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0032/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 25. marca 2014 ⁽¹⁾,
 - po posvetovanju z Odborom regij,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 18. decembra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A8-0288/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. meni, da je zaradi vključitve vsebine predloga Komisije COM(2014)0004 v navedeno stališče zakonodajni postopek 2014/0033(COD) postal brezpredmeten;
 3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2014)0032**Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 12. aprila 2016 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“)***(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/1012.)*

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 70.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0111

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: vloga EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (vloga Švedske – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))

(2018/C 058/31)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0061 – C8-0033/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 1309/2013 z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (2014–2020) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1927/2006 ⁽¹⁾ (uredba o ESPG),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti točke 12,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾ (medinstitucionalni sporazum z dne 2. decembra 2013), zlasti točke 13,
 - ob upoštevanju postopka tristranskih pogovorov iz točke 13 medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0077/2016),
- A. ker je Unija vzpostavila zakonodajne in proračunske instrumente za dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali posledice svetovne finančne in gospodarske krize, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela;
- B. ker bi morala biti finančna pomoč Unije za presežne delavce dinamična ter na voljo čim hitreje in čim učinkoviteje, da se olajša njihovo ponovno vključitev na trg dela in zaposlitev, v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sprejeta na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013, kar zadeva sprejemanje sklepov o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG);
- C. ker je bila uredba o ESPG sprejeta ob upoštevanju dogovora Parlamenta in Sveta o tem, da se znova uvede merilo za uporabo sklada zaradi krize, da se finančni prispevek Unije določi kot 60 % vseh ocenjenih stroškov predlaganih ukrepov, da se vloge za sredstva iz ESPG v Komisiji, Parlamentu in Svetu obravnavajo učinkoviteje in se tako skrajša postopek ocene in odobritve, da se z vključitvijo samozaposlenih in mladih razširi obseg upravičenih ukrepov in upravičencev ter da se financirajo spodbude za ustanovitev lastnega podjetja;

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 855.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Sreda, 13. april 2016

- D. ker je Švedska vložila vlogo EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks za finančni prispevek iz ESPG zaradi odpuščanja presežnih delavcev v gospodarskem sektorju, razvrščenem v oddelek 29 NACE po reviziji 2 (Proizvodnja motornih vozil, prikolic in polprikolic), in pri proizvajalcih v poproizvodni fazi, v glavnem v regiji Övre Norrland (SE33) na ravni 2 NUTS, in ker naj bi v ukrepih sodelovalo 500 izmed 647 presežnih delavcev, upravičenih do prispevka iz ESPG; ker je bilo 470 presežnih delavcev odpuščenih v podjetju Volvo Group Truck Operation EMEA zaradi krčenja proizvodnje v obratu v kraju Umeå, 177 delavcev pa pri štirih dobaviteljih in proizvajalcih v poproizvodni fazi (IL Logistics AB, Lemia, Caverion in Isringhausen);
- E. ker je bila vloga predložena na podlagi merila za pomoč iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG, ki zahteva, da je v referenčnem obdobju štirih mesecev odpuščenih najmanj 500 presežnih delavcev podjetja v državi članici, vključno z delavci, ki so postali presežni pri njegovih dobaviteljih ali proizvajalcih v poproizvodni fazi, in/ali samozaposlenimi osebami, ki so opustile dejavnost;
- F. ker so za finančni nadzor ukrepov, ki se financirajo iz ESPG, odgovorne države članice, kakor je določeno v členu 21(1) uredbe o ESPG;
1. se strinja s Komisijo, da so pogoji iz člena 4(1)(a) uredbe o ESPG izpolnjeni in da je zato Švedska na podlagi te uredbe upravičena do finančnega prispevka v znesku 1 793 710 EUR, kar je 60 % skupnih stroškov v znesku 2 989 518 EUR;
 2. ugotavlja, da so švedski organi vlogo za finančni prispevek iz ESPG predložili 16. septembra 2015, Komisija pa je njeno oceno dokončala 16. februarja 2016 in še istega dne obvestila Parlament;
 3. obžaluje, da Komisija ni mogla spoštovati roka za oceno te vloge zaradi izjemnega primanjkljaja kadrov; spominja, da bi morala biti finančna pomoč v interesu prejemnikov na voljo čim hitreje in učinkoviteje; poziva države članice in institucije Unije, udeležene pri odločanju o ESPG, naj naredijo vse, kar je mogoče, da bi skrajšale obravnavo in poenostavile postopke ter tako zagotovile nemoteno in hitro sprejemanje sklepov o uporabi ESPG;
 4. ugotavlja, da v proizvodnji gospodarskih vozil ne prevladujejo več evropski in severnoameriški, temveč novi azijski proizvajalci; poudarja, da se je proizvodnja težkih tovornjakov v Uniji v letu 2014 zmanjšala, tako kot izvoz težkih gospodarskih vozil in avtobusov (zmanjšanje za 6,3 milijarde EUR oziroma -11 %), medtem ko se je uvoz gospodarskih vozil v Unijo povečal (za + 10 %); ugotavlja, da je imela industrija tovornjakov težave pri sprejemanju velikih sprememb in se ni mogla prilagoditi ter postati bolj globalna; je seznanjen s trditvijo švedskih organov, da je bila preselitev delov obrata podjetja Volvo iz kraja Umeå v sklopu načrta za optimizacijo proizvodnje nujna za povečanje učinkovitosti in zmanjšanje stroškov, da bi se soočili z obstoječo in pričakovano svetovno konkurenco;
 5. poudarja, da je odpuščanje velik izziv za okrožje Västerbotten (Umeå je glavno mesto), saj je večina prostih delovnih mest v tej regiji namenjena visokokvalificiranim delavcem, večina odpuščenih delavcev pa ima samo srednješolsko izobrazbo; ugotavlja, da se vloga sklicuje na nedavno poročilo o tem, da bo v regiji Västerbotten potrebnih 40 tisoč novih delavcev; pozdravlja ukrepe za delavce, ki potrebujejo specializirano izobraževanje;
 6. poziva države članice, naj na osnovi celovitih ocen trgovinskih učinkov, ki jih Komisija opravi za vsak trgovinski sporazum, skupaj s socialnimi partnerji pripravijo strategije za predvidevanje sprememb na trgu dela in za zaščito delovnih mest ter znanja in veščin v Uniji;
 7. ugotavlja, da se ta vloga ne nanaša na mlade, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposablajo (NEET), ker ta regija v okviru pobude za zaposlovanje mladih ni upravičena do takšnega ukrepa;

Sreda, 13. april 2016

8. pozdravlja dejstvo, da so začeli švedski organi prilagojene ukrepe izvajati 30. januarja 2015, precej pred dokončno odločitvijo o dodelitvi podpore iz ESPG za predlagani usklajeni sveženj;
9. je seznanjen, da Švedska načrtuje devet vrst ukrepov za odpuščene delavce, zajete v tej vlogi: (i) podrobne ocene in individualne načrte, (ii) različne dejavnosti pri iskanju zaposlitve in mentorstvo, (iii) motivacijske in zdravstvene ukrepe, (iv) podjetništvo in ustanavljanje podjetij, (v) izobraževanje in usposabljanje, (vi) potrjevanje kompetenc, (vii) pomoč zasebnih ponudnikov storitev pri iskanju zaposlitve, (viii) potne stroške in s tem povezane stroške, (ix) nadomestilo za iskanje zaposlitve;
10. pozdravlja ukrepe za motiviranje in zdravje delavcev; meni, da motiviranje in pomoč potrebujejo tisti delavci, katerih zdravje se je zaradi odpustitve poslabšalo; pozdravlja tudi ukrepe za potrjevanje kompetenc udeležencev;
11. je seznanjen, da je predvideni znesek za nadomestila in spodbude visok; ugotavlja tudi, da je financiranje teh ukrepov omejeno na največ 35 % skupnih stroškov za usklajeni sveženj prilagojenih ukrepov, kakor je določeno v uredbi o ESPG, in da so ti ukrepi pogojeni s tem, da upravičenci dejavno iščejo zaposlitev oziroma se usposabljaajo;
12. pričakuje potrditev Komisije, da predlagano nadomestilo za iskanje zaposlitve držav članic ne odvezuje obveznosti v zvezi z aktivno politiko trga dela in ukrepi socialnega varstva; poleg tega pričakuje analizo dopolnjevanja ukrepov, ki se financirajo iz ESPG;
13. ugotavlja, da je bil usklajeni sveženj prilagojenih storitev pripravljen v posvetovanju s ciljnim prejemniki, njihovimi predstavniki in lokalnimi javnimi akterji;
14. opominja, da bi bilo treba v skladu s členom 7 uredbe o ESPG pri zasnovi usklajenega svežnja prilagojenih storitev predvideti prihodnje obete na trgu dela in potrebne veščine ter da bi moral biti sveženj združljiv s prehodom na okoljsko trajnostno gospodarstvo, ki bo učinkovito izkoriščalo vires;
15. opozarja, da je treba izboljšati zaposljivost vseh delavcev s prilagojenim usposabljanjem ter priznavanjem znanja in veščin, pridobljenih na njihovi celotni poklicni poti; pričakuje, da usposabljanje v okviru usklajenega svežnja ne bo prilagojeno le potrebam odpuščenih delavcev, temveč tudi dejanskemu poslovnemu okolju in obetom poslovnih sektorjev;
16. poziva Komisijo, naj v prihodnjih predlogih podrobneje navede sektorje, v katerih naj bi delavci najverjetneje našli zaposlitev, in to, ali je ponujeno usposabljanje prilagojeno gospodarskim obetom in potrebam na trgu delovne sile v regijah, kjer je prišlo do odpuščanja;
17. ugotavlja, da so švedski organi potrdili, da se za upravičene ukrepe ne črpa pomoč iz drugih finančnih instrumentov Unije; ponovno poziva Komisijo, naj v svoja letna poročila vključi primerjalno oceno teh podatkov, da bi zagotovila polno upoštevanje veljavnih uredb in preprečila podvajanje storitev, ki jih financira Unija;
18. ugotavlja, da je bilo doslej za sektor proizvodnje motornih vozil, prikolic in polprikolic vloženi 22 vlog za pomoč iz ESPG, vključno s to, od tega 12 zaradi sprememb v trgovinskih tokovih zaradi globalizacije, 10 pa zaradi svetovne finančne in gospodarske krize;

Sreda, 13. april 2016

19. poziva Komisijo, naj pozorno oceni primere, v katerih se zahteva financiranje iz ESPG za delavce, ki so izgubili delo zaradi selitve podjetij, in se prepriča, da so ta podjetja spoštovala svoje obveznosti do presežnih delavcev v skladu z nacionalno zakonodajo ali s kolektivnimi pogodbami in da se ESPG uporablja le kot dopolnilni ukrep;
 20. ponovno poudarja, da pomoč iz ESPG ne sme nadomestiti ukrepov, za katere so odgovorna podjetja na podlagi nacionalnega prava ali kolektivnih pogodb, niti ukrepov za prestrukturiranje podjetij ali sektorjev;
 21. ceni izboljšani postopek, ki ga je Komisija uvedla na zahtevo Parlamenta, da bi pospešila dodeljevanje nepovratnih sredstev; je seznanjen, da utegne zaradi novega urnika nastati časovna stiska, kar bi lahko vplivalo na učinkovitost dajanja navodil v posameznih primerih;
 22. Komisijo opominja na njeno odgovornost in obveznost, da pravočasno zagotovi podrobne informacije, ki potrjujejo, da predlagana pomoč za iskalce zaposlitve ne nadomešča obveznosti držav članic v zvezi z aktivno politiko trga dela in ukrepi socialnega varstva, pa tudi podrobno analizo, ki priča o dopolnilnem značaju ukrepov iz ESPG;
 23. poziva Komisijo, naj javnosti omogoči vpogled v vse dokumente, povezane z vlogami za sredstva ESPG;
 24. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 25. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše sklep skupaj s predsedujočim Svetu in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Sreda, 13. april 2016

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (vloga Švedske – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2016/618.)

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0112

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: EGF/2016/000 TA 2016/ tehnična pomoč na pobudo Komisije**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF/2016/000 TA 2016 – tehnična pomoč na pobudo Komisije) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))**

(2018/C 058/32)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2016)0078 – C8-0095/2016),
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1309/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (2014–2020) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1927/2006 ⁽¹⁾ (uredba o ESPG),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti člena 12,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: medinstitucionalni sporazum z dne 2. decembra 2013), zlasti točke 13,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. junija 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 13 medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2015/000 TA 2015 – tehnična pomoč na pobudo Komisije) ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju postopka tristranskih pogovorov iz točke 13 medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0078/2016),
- A. ker je Unija vzpostavila zakonodajne in proračunske instrumente za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih ali posledice svetovne finančne in gospodarske krize, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela;
- B. ker bi morala biti pomoč Unije za presežne delavce dinamična ter na voljo čim hitreje in čim učinkoviteje, v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sprejeto na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013, kar zadeva sprejemanje sklepov o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG);

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 855.⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0237.

Sreda, 13. april 2016

- C. ker je bil pri sprejetju uredbe o ESPG upoštevan dogovor Parlamenta in Sveta o tem, da se znova uvede merilo za uporabo sklada zaradi krize, da se finančni prispevek Unije poveča na 60 % celotnih ocenjenih stroškov predlaganih ukrepov, da se v Komisiji, Parlamentu in Svetu poveča učinkovitost pri obravnavi vlog za sredstva ESPG, tako da se skrajša postopek ocene in odobritve, ter da se razširi obseg upravičenih ukrepov in prejemnikov z vključitvijo samozaposlenih in mladih ter financiranjem spodbud za ustanovitev lastnega podjetja;
- D. ker je najvišji letni proračun, ki je na voljo za ESPG, 150 milijonov EUR (cene iz leta 2011) in ker je v členu 11(1) uredbe o ESPG navedeno, da se lahko na pobudo Komisije največ 0,5 % tega zneska (tj. 828 060 EUR v letu 2016) uporabi za financiranje dejavnosti priprave, spremljanja, zbiranja podatkov in razvoja zbirke znanja, upravno in tehnično podporo, dejavnosti informiranja in komuniciranja ter revizijo, nadzor in ocenjevanje, ki so potrebni za izvajanje uredbe o ESPG;
- E. ker je Evropski parlament večkrat poudaril, da so potrebne večja dodana vrednost, učinkovitost in zaposljivost prejemnikov sredstev ESPG kot instrumenta Unije za podporo delavcem, ki so postali presežni;
- F. ker predlagani znesek 380 000 EUR ustreza približno 0,23 % največjega letnega proračuna, ki je na voljo za ESPG v letu 2016;
1. priznava ukrepe, ki jih Komisija predlaga kot tehnično pomoč za financiranje odhodkov iz člena 11(1) in (4) ter člena 12(2), (3) in (4) uredbe o ESPG;
 2. opozarja na pomembnost mreženja in izmenjave informacij o ESPG; zato podpira financiranje strokovne skupine kontaktnih oseb za sklad in seminarje mreženja o izvajanju sklada; pričakuje, da se bo z izmenjavo informacij prispevalo tudi k boljšemu in podrobnejšemu poročanju o stopnji uspešnosti ukrepov, ki se s podporo ESPG izvajajo v državah članicah, zlasti o stopnji dosega in ponovne zaposlitve upravičencev; podpira tudi vse pobude, ki predvidevajo tesnejše sodelovanje in posvetovanje z lokalnimi organi, ki vsakodnevno upravljajo ukrepe v sklopu ESPG;
 3. pozdravlja nadaljnje delo v zvezi s standardiziranimi postopki za vloge za ESPG in njihovim upravljanjem z uporabo funkcij elektronskega sistema za izmenjavo podatkov (SFC2014), ki omogoča poenostavitev in hitrejšo obdelavo vlog ter boljše poročanje; ugotavlja, da je prednostna naloga Komisije za leto 2016 pripraviti in izpolniti modul za končna poročila, s katerimi se zaključijo izvajanje vsakega primera ESPG; ugotavlja tudi, da so stroški iz proračuna ESPG za vključitev sklada v sistem SFC2014 še vedno razmeroma visoki;
 4. pozdravlja vključitev poročanja v elektronski sistem za izmenjavo podatkov (SFC2014); meni, da se bo s tem zmanjšala upravna obremenitev držav članic in poenostavila uporaba poročil v namene ocenjevanja;
 5. ugotavlja, da postopek vključitve ESPG v SFC2014 poteka že več let in da so s tem povezani stroški za ESPG sorazmerno visoki; ugotavlja, da bo treba to raven stroškov ohraniti še eno leto, nato pa se bodo stroški vzdrževanja zmanjšali;
 6. obžaluje, da Komisija ni predstavila napredka pri vključevanju v SFC2014 od začetka leta 2011 do leta 2014, kakor je zahteval Parlament v resoluciji z dne 24. junija 2015 o predlogu za tehnično pomoč v letu 2015; spominja Komisijo, naj predstavi napredek, kakor je zahtevano zgoraj, in v poročilo vključi najnovejše dosežke;
 7. meni, da bi se lahko s sistemom SFC2014 Komisiji omogočilo tudi zbiranje podrobnih podatkov o učinku prejemanja sredstev ESPG, tj. v primeru deleža ponovno zaposlenih presežnih delavcev, ki so prejeli sredstva sklada; vztraja, da bi bilo treba bolje oceniti vrsto in kakovost delovnih mest, srednjeročno in dolgoročno pa tudi stopnjo ponovne vključitve, dosežene po zaslugi ukrepov iz ESPG;

Sreda, 13. april 2016

8. pozdravlja, da Komisija načrtuje 70 000 EUR iz razpoložljivega proračuna naložiti v tehnično pomoč, zlasti za izboljšanje spremljanja in ocenjevanja učinka podpore ESPG na posamezne udeležence; priporoča, naj:

- se proračun za spremljanje in ocenjevanje uporabi za oceno dolgoročnejšega učinka na prejemnike podpore ESPG, učinkovitosti in uspešnosti uporabe podpore na terenu ter poglobljeno analizo ekonomskih sprememb, zaradi katerih upravičenci ESPG ostanejo brez službe,
- koordinator ESPG in država članica 12 mesecev po izvedbi ukrepov zagotovita zanesljive in popolne podatke o poklicni poti prejemnikov, Komisija pa bi morala te podatke, zlasti podatke o stopnjah ponovne zaposlitve prejemnikov, združiti in dati na voljo Evropskemu parlamentu ter Svetu,
- se evidentirajo in jasno sporočijo podrobnejše informacije o ukrepih, do katerih so dostopali posamezni udeleženci, da bi se na primer omogočila jasnejša ocena stroškov in koristi različnih ukrepov, zlasti ob upoštevanju višjih upravnih stroškov (ukrepi iz člena 7(4) uredbe o ESPG),
- sprejetje končnih poročil o primerih in zaključek primera spremljajo popolne informacije o rezultatih za prejemnike (na skupni ravni);

9. poudarja, da bi morali vsi, ki sodelujejo pri obdelavi vlog za sredstva ESPG, zlasti socialni partnerji ter deležniki na regionalni in lokalni ravni, tesneje sodelovati, da bo mogoče ustvariti čim več sinergij; poudarja, da bi bilo treba okrepiti sodelovanje med nacionalno kontaktno osebo ter regionalnimi ali lokalnimi partnerji za izvajanje primera, komunikacijske in podporne ureditve ter informacijske tokove (notranje razdelitve, naloge in pristojnosti) bi bilo treba izrecno navesti, o njih pa bi se morali strinjati vsi udeleženi partnerji;

10. ponovno poziva Komisijo, naj Parlament v razumnem roku povabi na srečanja strokovnih skupin in seminarje v skladu z ustreznimi določbami okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo⁽¹⁾;

11. poziva Komisijo, naj utemelji odločitev, da se vmesna ocena, ki se zahteva v členu 20(1)(a) uredbe o ESPG, odda v podizvajanje zunanjemu izvajalcu; poziva, naj se Komisija odloči o načinu nadaljevanja na podlagi analize stroškov in koristi z jasnim poudarkom na objektivnosti, rezultatih, dodani vrednosti, zaposljivosti ter učinkovitosti;

12. poziva Komisijo, naj v vmesno oceno ESPG vključi vse vidike v zvezi s stroškovno učinkovitostjo vseh projektov sklada, podatke o podpori v obliki neposredne pomoči ter predloge za izboljšanje udeležbe držav članic v skladu in sinergij z ukrepi v okviru Evropskega socialnega sklada ali nacionalnih programov; ugotavlja, da bi bilo treba to izvajanje kombinirati s prizadevanjem za vzpostavitev popolne zbirke podatkov o rezultatih vseh primerov pomoči iz ESPG; poziva k razpravi o rezultatih vmesnega pregleda, da bi ocenili, ali je ESPG najučinkovitejše orodje za spopadanje z izzivi v zvezi z odpuščanjem;

13. poziva Komisijo, naj vključi kvalitativno in kvantitativno analizo podpore ESPG za mlade do 25 let, ki niso zaposleni ter se ne izobražujejo ali usposablajo, ta ukrep pa naj trajno in trajnostno izvaja tudi po decembru 2017, in sicer s predlogom nove uredbe o ESPG, zlasti glede na izvajanje jamstva za mlade in krize zaradi brezposelnosti mladih, ki smo ji priča;

⁽¹⁾ UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

Sreda, 13. april 2016

14. poudarja, da je pomembno povečati splošno ozaveščenost o ESPG in njegovo prepoznavnost; opominja države članice prosilke na njihovo vlogo pri obveščanju upravičencev, organov, socialnih partnerjev, medijev in splošne javnosti o dejavnostih, ki se financirajo iz ESPG, kot je določeno v členu 12 uredbe o ESPG;
 15. poziva države članice in vse udeležene institucije, naj naredijo vse potrebno za dodatno izboljšanje postopkovnih in proračunskih ureditev, da bi se povečal učinek ESPG; v zvezi s tem ugotavlja, da Parlament pripravlja osnutek samoiniciativnega poročila na podlagi ocene Komisije, da bi ovrednotil delovanje uredbe o ESPG in preučene primere;
 16. ceni izboljšani postopek, ki ga je Komisija uvedla na zahtevo Parlamenta, da bi pospešila dodeljevanje nepovratnih sredstev; je seznanjen, da bi lahko zaradi novega urnika nastala časovna stiska, kar bi lahko vplivalo na učinkovitost dajanja navodil v posameznih primerih; poziva države članice, naj bolje izkoristijo pomoč Komisije pred predložitvijo uradnih vlog;
 17. poziva države članice in vse sodelujoče institucije, naj zagovarjajo širšo uporabo odstopanja od pragov upravičenosti ter se zavzemajo za mala in srednja podjetja, podaljšanje referenčnih obdobj ter možnost vključitve presežnih delavcev, ki ponujajo sorodne storitve, k presežnim delavcem zadevnega podjetja, s čimer bi učinkoviteje in bolj smotrno uporabljali ESPG;
 18. poziva države članice, naj jasneje poudarijo dodatnost sredstev ESPG in njihovo povezavo z drugimi skladi ter upoštevajo najustreznejše načine, kako bi lahko sklad dodal vrednost, zagotovil sinergijo z drugimi viri financiranja ter preprečil premeščanje in prekrivanje;
 19. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 20. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše sklep skupaj s predsedujočim Svetu in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Sreda, 13. april 2016

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF/2016/000 TA 2016 – tehnična pomoč na pobudo Komisije)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2016/619.)

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0113

Predlog spremembe proračuna št. 1/2016: novi instrument za zagotavljanje nujne pomoči v Uniji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 1/2016 za proračunsko leto 2016 – novi instrument za zagotavljanje nujne pomoči v Uniji (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))

(2018/C 058/33)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾, zlasti člena 41,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dokončno sprejet 25. novembra 2015 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta št. 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2016/369 z dne 15. marca 2016 o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 1/2016, ki ga je Komisija sprejela 9. marca 2016 (COM(2016)0152),
- ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 1/2016, ki ga je Svet sprejel 16. marca 2016 in ga 17. marca 2016 posredoval Evropskemu parlamentu (07068/2016 – C8-0122/2016),
- ob upoštevanju pisma Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,
- ob upoštevanju členov 88 in 91 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0130/2016),

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.

⁽⁶⁾ UL L 70, 16.3.2016, str. 1.

Sreda, 13. april 2016

- A. ker je množični pritok beguncev in migrantov v Evropo povzročil izredne razmere, v katerih veliko ljudi potrebuje nujno humanitarno pomoč, ki presega organizacijske zmogljivosti ene ali več držav članic; ker so zmogljivosti večine držav članic za odzivanje na te izredne razmere že izčrpane; ker na ravni Unije ni bilo ustreznega instrumenta za odzivanje na humanitarne potrebe ljudi, ki so jih prizadele nesreče;
- B. ker je Komisija 2. marca 2016 predstavila predlog uredbe Sveta, da bi zapolnila to vrzel v razpoložljivih instrumentih in se odzvala na humanitarne potrebe na ozemlju Unije; ker navedena uredba temelji na členu 122(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki ne predvideva vloge Evropskega parlamenta; ker je Svet 15. marca 2016 sprejel Uredbo (EU) 2016/369;
- C. ker je Komisija zatem predlagala spremembo proračuna, da bi ustvarila proračunsko strukturo za ta instrument in s prerazporeditvijo iz razdelka 3 večletnega finančnega okvira dala na voljo 100 milijonov EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in 80,2 milijona EUR v odobritvah plačil za nujno financiranje;
- D. ker Komisija ocenjuje, da bo za ta novi instrument v letu 2016 potrebnih 300 milijonov EUR (ter v letih 2017 in 2018 po 200 milijonov EUR), vendar se utegne ta znesek še povečati, če se priseljski in begunski tokovi ne bodo zmanjšali;
- E. ker Komisija predlaga tudi povečanje števila zaposlenih v Evropskem centru za boj proti terorizmu pri Europolu ter temu ustrezno povečanje odobritev za prevzem obveznosti in odobritev plačil v višini 2 milijonov EUR, ki bosta prerazporejena iz Sklada za notranjo varnost;
1. pozdravlja predlog Komisije, saj bo omogočil izplačevanje nujne pomoči na ozemlju Unije iz proračuna Unije, in sicer za odpravljanje humanitarnih posledic sedanje begunske krize; opozarja na vse slabši položaj priseljencev in iskalcev azila, ki je zlasti posledica neusklajenega odzivanja evropskih držav, zaradi česar je omenjena pomoč še toliko bolj potrebna in nujna; poudarja, da je treba izkazati solidarnost z državami članicam, ki se soočajo s kriznimi razmerami na svojem ozemlju;
 2. je seznanjen z rešitvijo, ki jo predlaga Komisija za te izredne razmere; ugotavlja, da je bil po uvedbi dveh skrbniških skladov in instrumenta za begunce v Turčiji vzpostavljen nov priložnostni mehanizem, ne da bi imeli širšo strategijo za reševanje begunske krize in ne da bi v celoti spoštovali pristojnosti Parlamenta kot zakonodajalca; opozarja, da novi instrument ne temelji na predlogu Komisije za uredbo v skladu z rednim zakonodajnim postopkom; poudarja, da je Parlament vedno ravnal konstruktivno in hitro v podporo vsem pobudam v zvezi z begunsko krizo ter da se tako ravnanje kaže tudi s sprejetjem te spremembe proračuna;
 3. meni, da bi bilo treba oblikovati trajnejši pravni in proračunski okvir za uporabo humanitarne pomoči v Uniji, kadar bodo to zahtevale okoliščine; ugotavlja, da bi se morala tovrstna nujna finančna pomoč, namenjena odzivanju na krize in nepredvidene okoliščine, že zaradi svoje narave zagotavljati s posebnimi instrumenti, ki ne bi smeli biti všteti v zgornje meje večletnega finančnega okvira;
 4. pozdravlja zavezo Komisije, da ne bo preusmerjala sredstev iz proračuna za zunanjo humanitarno pomoč; je seznanjen z njenim predlogom, da bo prvi obrok novega instrumenta financirala s prerazporeditvijo proračunskih sredstev Sklada za migracije, azil in vključevanje (AMIF), ki so že zdaj namenjena delitvi bremen v zvezi z begunci med državami članicami; meni, da celotnega zneska instrumenta ne bo mogoče zagotoviti s prerazporeditvami, ne da bi to škodovalo izvajanju tega sklada, ki bo letos gotovo pod pritiskom in bo potreboval dodatna sredstva, če se bo načrt premeščanja beguncev začel v celoti izvajati; zato meni, da je treba proračunska sredstva v znesku 100 milijonov EUR zagotoviti vnaprej in jih nadomestiti pozneje; ugotavlja, da je bila v razdelku 3 dosežena zgornja meja in da je bil instrument prilagodljivosti za leto 2016 že v celoti porabljen; zato podpira uporabo varnostne rezerve za preostali znesek v tem letu, takoj ko bo to

Sreda, 13. april 2016

potrebno, in poziva Komisijo, naj pripravi predlog v zvezi s tem; meni, da se ne bo mogoče izogniti povišanju zgornje meje večletnega finančnega okvira v razdelku 3, če bomo želeli zadostiti vsem potrebam v zvezi z begunsko in priseljensko krizo;

5. glede na varnostne razmere v Evropski uniji se strinja s predlaganim povečanjem števila zaposlenih v Evropskem centru za boj proti terorizmu pri Europolu; ugotavlja, da je to dodatno povečanje, poleg tistih, ki so bila že odobrena pri nedavni spremembi pravnega okvira Europola;

6. poziva Komisijo, naj za agencije, ki se v širšem smislu ukvarjajo z migracijami in varnostjo, ne zahteva pet odstotnega zmanjšanja števila zaposlenih, saj je slednjih glede na neverjetno povečanje delovnih obremenitev in nalog v zadnjih dveh letih že zdaj premalo; poziva jo še, naj poskrbi, da bodo delovne obremenitve in naloge agencij na področju pravosodja in notranjih zadev uravnotežene;

7. potrjuje, da je zaradi izrednih razmer pripravljen sprejeti predlog spremembe proračuna št. 1/2016, kot ga je pripravila Komisija;

8. odobri stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 1/2016;

9. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 1/2016 dokončno sprejeta, in poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;

10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču ter nacionalnim parlamentom.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0114

Imenovanje Sama Jereba za člana Računskega sodišča**Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Sama Jereba za člana Računskega sodišča (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))****(Posvetovanje)**

(2018/C 058/34)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je posvetoval s Svetom (C8-0025/2016),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0060/2016),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 15. marca 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. odobri predlog Sveta, da se Samo Jereb imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, kot tudi drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.
-

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0115

Imenovanje Mihailsa Kozlovs za člana Računskega sodišča

Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Mihailsa Kozlovs za člana Računskega sodišča (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))

(Posvetovanje)

(2018/C 058/35)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je posvetoval s Svetom (C8-0411/2015),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0059/2016),
- A. ker je Odbor za računski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji 15. marca 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. odobri predlog Sveta, da se Mihails Kozlovs imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, kot tudi drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0116

Imenovanje Jana Gregorja za člana Računskega sodišča**Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Jana Gregorja za člana Računskega sodišča (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))****(Posvetovanje)**

(2018/C 058/36)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0412/2015),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0057/2016),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 15. marca 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. odobri predlog Sveta, da se Jan Gregor imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, kot tudi drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.
-

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0117

Imenovanje Ladislava Balka za člana Računskega sodišča

Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Ladislava Balka za člana Računskega sodišča (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))

(Posvetovanje)

(2018/C 058/37)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je posvetoval s Svetom (C8-0413/2015),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0055/2016),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 15. marca 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. odobri predlog Sveta, da se Ladislav Balko imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, kot tudi drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.

Sreda, 13. april 2016

P8_TA(2016)0118

Imenovanje Janusza Wojciechowskega za člana Računskega sodišča**Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2016 o imenovanju Janusza Wojciechowskega za člana Računskega sodišča (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))****(Posvetovanje)**

(2018/C 058/38)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je posvetoval s Svetom (C8-0414/2015),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0061/2016),
- A. ker je Odbor za računski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na svoji seji dne 15. marca 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. ne odobri predloga Sveta, da se Janusz Wojciechowski imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, kot tudi drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.
-

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0124

Nenasprotovanje delegirani uredbi: podrobna pravila v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije

Sklep Evropskega parlamenta, da ne nasprotuje delegirani uredbi Komisije z dne 5. aprila 2016 o popravku Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (C(2016)01934 – 2016/2639(DEA))

(2018/C 058/39)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju delegirane uredbe Komisije (C(2016)01934),
 - ob upoštevanju pisma Komisije z dne 11. marca 2016, v katerem poziva Parlament, naj izjavi, da ne bo nasprotoval delegirani uredbi,
 - ob upoštevanju pisma z dne 7. aprila 2016 Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov predsedniku konference predsednikov odborov,
 - ob upoštevanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije ⁽¹⁾, zlasti člena 160 in člena 284(5),
 - ob upoštevanju priporočila za sklep Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov,
 - ob upoštevanju člena 105(6) Poslovnika,
 - ob upoštevanju, da ni bilo izraženo nobeno nasprotovanje v roku iz tretje in četrte alineje člena 105(6) Poslovnika, ki se je iztekel 13. aprila 2016,
- A. ker sta bili po objavi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 ⁽²⁾ ugotovljeni dve napaki;
- B. ker je prva napaka povezana z domnevo carinske deklaracije iz člena 139 Delegirane uredbe (EU) 2015/2446, ki je predvidena za nekatere vrste blaga iz člena 136(1) navedene delegirane uredbe; ker je bil vrstni red blaga s seznama iz člena 136 Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 med končnim pregledom navedene delegirane uredbe pred sprejetjem spremenjen, pomotoma pa niso bila posodobljena sklicevanja na to blago v členu 139 navedene delegirane uredbe; ker bi bilo zato treba ta sklicevanja popraviti;
- C. ker je druga napaka povezana s členom 141(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/2446; ker v Delegirano uredbo (EU) 2015/2446 pomotoma ni bila vključena točka (b) veljavnega člena 233(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽³⁾, ki v nekaterih omejenih in zelo specifičnih primerih omogoča možnost, da prestop meje šteje kot deklaracija za začasni uvoz, izvoz in ponovni izvoz in ker posledično ni možnosti, da bi določeno blago prijavili že s samim prestopom meje carinskega območja Unije; ker bi morali zato člen 141(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 popraviti;

⁽¹⁾ UL L 269, 10.10.2013, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

Četrtek, 14. april 2016

- D. ker bosta navedeni napaki vplivali na trgovinske tokove in zelo negativno vplivali na carinske organe in trgovce, če ne bosta odpravljena pred 1. majem 2016, ko se bodo začele uporabljati zadevne določbe Uredbe (EU) št. 952/2013;
- E. ker ta delegirana uredba lahko začne veljati le po izteku roka za pregled, ki ga imata na voljo Parlament in Svet, če ji niti Parlament niti Svet ne nasprotuje ali če sta pred iztekom tega tako Parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ji ne bosta nasprotovala; ker je v členu 284(5) Uredbe (EU) št. 952/2013 določen dvomesečni rok za pregled od datuma uradnega obvestila, torej do 5. junija 2016, ki ga je mogoče podaljšati za dodatna dva meseca;
- F. ker pa je Komisija 11. marca 2016 iz nujnih razlogov zaprosila Parlament za predčasno odobritev delegirane uredbe pred 1. majem 2016;
1. izjavlja, da ne nasprotuje delegirani uredbi;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in Komisiji.
-

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0125

Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov ***II

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))

(Redni zakonodajni postopek: druga obravnava)

(2018/C 058/40)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju stališča Sveta v prvi obravnavi (05419/1/2016 – C8-0140/2016),
 - ob upoštevanju obrazloženih mnenj belgijske poslanske zbornice, nemškega zveznega sveta, francoskega senata, italijanske poslanske zbornice in švedskega parlamenta v okviru Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, v katerih izjavljajo, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 23. maja 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 10. oktobra 2012 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju mnenj Evropskega nadzornika za varstvo podatkov z dne 7. marca 2012 ⁽³⁾ in 19. novembra 2015 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Komisije (COM(2016)0214),
 - ob upoštevanju svojega stališča v prvi obravnavi ⁽⁵⁾ o predlogu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0011),
 - ob upoštevanju člena 294(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 76 Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila za drugo obravnavo Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0139/2016)
1. odobri stališče Sveta v prvi obravnavi;
 2. ugotavlja, da je akt sprejet v skladu s stališčem Sveta;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj skupaj s predsednikom Sveta podpiše akt na podlagi člena 297(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 4. naroči svojemu generalnemu sekretarju, naj potem ko je bilo preverjeno, da so bili vsi postopki pravilno zaključeni, podpiše akt in ga v soglasju z generalnim sekretarjem Sveta da objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 90.

⁽²⁾ UL C 391, 18.12.2012, str. 127.

⁽³⁾ UL C 192, 30.6.2012, str. 7.

⁽⁴⁾ UL C 67, 20.2.2016, str. 13.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila z dne 12.3.2014, P8_TA(2014)0212.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0126

Obdelava osebnih podatkov za namene preprečevanja kaznivih dejanj *II**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))

(Redni zakonodajni postopek: druga obravnava)

(2018/C 058/41)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju stališča Sveta v prvi obravnavi (05418/1/2016 – C8-0139/2016),
 - ob upoštevanju obrazloženih mnenj nemškega zveznega sveta in švedskega parlamenta v okviru Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, v katerih izjavljata, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 10. oktobra 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenj Evropskega nadzornika za varstvo podatkov z dne 7. marca 2012 ⁽²⁾ in 19. novembra 2015 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Komisije (COM(2016)0213),
 - ob upoštevanju svojega stališča v prvi obravnavi ⁽⁴⁾ o predlogu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0010),
 - ob upoštevanju člena 294(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 76 Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila za drugo obravnavo Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0138/2016)
1. odobri stališče Sveta v prvi obravnavi;
 2. ugotavlja, da je akt sprejet v skladu s stališčem Sveta;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj skupaj s predsednikom Sveta podpiše akt na podlagi člena 297(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 4. naroči svojemu generalnemu sekretarju, naj potem ko je bilo preverjeno, da so bili vsi postopki pravilno zaključeni, podpiše akt in ga v soglasju z generalnim sekretarjem Sveta da objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 391, 18.12.2012, str. 127.

⁽²⁾ UL C 192, 30.6.2012, str. 7.

⁽³⁾ UL C 67, 20.2.2016, str. 13.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila z dne 12.3.2014, P8_TA(2014)0219.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0127

Uporaba podatkov iz evidence podatkov o potnikih (EU PNR) ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 058/42)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0032),
- ob upoštevanju člena 294(2), točke (d) drugega pododstavka člena 82(1) in točke (a) člena 87(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0039/2011),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju prispevkov bolgarskega parlamenta, češkega senata, nemškega zveznega sveta, italijanskega senata, nizozemskega senata, avstrijskega nacionalnega sveta, portugalskega parlamenta in romunskega senata o osnutku zakonodajnega akta,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 5. maja 2011 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov z dne 25. marca 2011 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 8. aprila 2014 v združenih zadevah C-293/12 in C-594/12, *Digital Rights Ireland* ter *Seitlinger in drugi* ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 7. decembra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 59 in člena 188 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za promet in turizem (A7-0150/2013),
- ob upoštevanju Sklepa konference predsednikov z dne 18. septembra 2014 o nerešenih zadevah iz sedmega parlamentarnega obdobja,
- ob upoštevanju drugega poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za promet in turizem (A8-0248/2015),

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 107.

⁽²⁾ UL C 181, 22.6.2011, str. 24.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 8. aprila 2014, *Digital Rights Ireland* ter *Seitlinger in drugi*, združeni zadevi C-293/12 in C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽⁴⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

Četrtek, 14. april 2016

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2011)0023

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 14. aprila 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi (EU) 2016/681.)

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0131

Varovanje poslovnih skrivnosti pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varovanju nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2018/C 058/43)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2013)0813),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0431/2013),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 25. marca 2014 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 18. decembra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenj Odbora za industrijo, raziskave in energetiko in Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A8-0199/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2013)0402

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 14. aprila 2016 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi (EU) 2016/943.)

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 48.

Četrtek, 14. april 2016

P8_TA(2016)0132

Načrt prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2017**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2016 o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2017 (2016/2019(BUD))**

(2018/C 058/44)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾, zlasti člena 36,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Kadrovskega predpisa za uradnike Evropske unije in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. oktobra 2015 o stališču Sveta o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije z dne 25. novembra 2015 o skupnem predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je odobril spravni odbor v okviru proračunskega postopka ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja predsedstvu glede priprave predhodnega predloga načrta prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2017,
- ob upoštevanju predhodnega predloga načrta prihodkov in odhodkov, ki ga je predsedstvo pripravilo 11. aprila 2016 v skladu s členoma 25(7) in 96(1) Poslovnika,
- ob upoštevanju predloga načrta prihodkov in odhodkov, ki ga je pripravil Odbor za proračun v skladu s členom 96(2) Poslovnika,
- ob upoštevanju členov 96 in 97 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0131/2016),

A. ker je to drugi celotni proračunski postopek v novem zakonodajnem obdobju in četrto leto večletnega finančnega okvira 2014–2020,

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 287, 29.10.2013, str. 15.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0407.

Četrtek, 14. april 2016

- B. ker se bo v proračunu za leto 2017, kot ga je predlagal generalni sekretar v svojem poročilu, nadaljevala in okreplila politika institucije, ki predvideva varčevanje na vseh področjih, kjer je to mogoče, ne da bi bila ogrožena kakovost delovnega okolja poslancev in zaposlenih;
- C. ker je generalni sekretar za proračun za leto 2017 predlagal štiri prednostne cilje, in sicer: varnost in kibernetika varnost, postopna odprava odstopanja za irščino, potekajoči ukrepi za podporo poslancem pri opravljanju mandata ter povečanje privlačnosti Parlamenta za javnost in obiskovalce;
- D. ker bi morali v proračunskem postopku za leto 2017 glede na trenutne politične in varnostne razmere, ki so jih povzročili teroristični napadi v Evropi, zagotoviti večjo varnost in kibernetiko varnost Parlamenta;
- E. ker je generalni sekretar v predhodnem predlogu načrta prihodkov in odhodkov Parlamenta za leto 2017 predvidel proračun v znesku 1 910 073 000 EUR, kar je 3,9 % več kot v letu 2016, od česar redni odhodki znašajo 1,7 %, vse skupaj pa bi predstavljalo 19,26 % razdelka V večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020;
- F. ker bo odstopanje za irščino, ki je pomenilo, da se v ta jezik niso prevajali vsi uradni dokumenti, med letoma 2017 in 2022 postopoma odpravljeno, zaradi česar so bili za to novo jezikovno potrebo predvideni dodatni izredni odhodki v znesku 3,7 milijona EUR, ki so k skupnemu povečanju prispevali 0,2 %;
- G. ker so za povečanje varnosti in kibernetike varnosti potrebne dodatne izredne naložbe v znesku 47,6 milijona EUR, kar ustreza 2,6 % skupnega povečanja;
- H. ker se je stopnja inflacije od leta 2011 stalno zmanjševala; ker je bila dejanska stopnja inflacije v krajih dela Parlamenta leta 2015 in 2016 nižja kot dejanska stopnja povečanja njegovega proračuna;
- I. ker skoraj 60 % proračuna predstavljajo odhodki, odvisni od indeksacije, večinoma plače poslancev in uslužbencev, ki se prilagajajo v skladu s kadrovskimi predpisi, in pogodbene obveznosti, pri katerih se uporablja posebna sektorska indeksacija, ki je običajno višja od standardne stopnje inflacije;
- J. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 29. aprila 2015 o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2016 ⁽¹⁾ poudaril, da bi bilo treba proračun za leto 2016 zastaviti na realistični podlagi in da bi moral biti skladen z načeloma proračunske discipline in dobrega finančnega poslovanja;
- K. ker je verodostojnost Parlamenta kot veje proračunskega organa v veliki meri odvisna od njegove sposobnosti nadziranja svojih lastnih odhodkov;
- L. ker je predsedstvo 26. oktobra 2015 sprejelo nova pravila o upravljanju nadomestil za parlamentarno pomoč, ki vsebujejo strožje zahteve za povračilo stroškov pogodb z lokalnimi pomočniki, tako da je treba najmanj 25 % nadomestila za parlamentarno pomoč porabiti za akreditirane pomočnike;

Splošni okvir

1. meni, da delež proračuna Parlamenta tudi v letu 2017 ne bi smel preseči 20 % razdelka V; ugotavlja, da so odhodki v predhodnem predlogu za leto 2017, kot so določeni v stališču predsedstva z dne 9. marca 2016, znašali 19,26 % razdelka V, ta delež pa je nižji kot v letu 2016 (19,39 %) in drugi najnižji v zadnjih osmih letih; svoj delež razdelka V za leto 2017 še zmanjšuje na 19,17 %;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0172.

Četrtek, 14. april 2016

2. meni pa, da glede na gospodarsko recesijo v državah članicah napovedane ravni inflacije za leto 2017 ne bi smeli uporabljati kot glavno merilo za povečanje rednih odhodkov;
3. ugotavlja, da so bili zahtevani izredni odhodki v primerjavi s proračunom za leto 2016 0,2 % večji za postopno odpravo odstopanja za irščino v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005 z dne 13. junija 2005 ⁽¹⁾;
4. je seznanjen z zahtevo za 2,6-odstotno povečanje za varnost in kibernetiko varnost, s čimer bi se več kot podvojila sredstva, dodeljena v letu 2016; poziva generalnega sekretarja, naj Odboru za proračun na pregleden način posreduje podrobne informacije o trenutnih in prihodnjih varnostnih ukrepih in ukrepih kibernetike varnosti ter razčlenitev njihovih stroškov;
5. odobri izredne odhodke za varnostne naložbe v letu 2017 na osnovi analize, ki je bila predsedstvu predstavljena februarja 2016 in dopolnjena s preverjanjem po dogodkih 22. marca 2016 (47,6 milijona EUR), ter izredne odhodke za postopno opuščanje začasnega odstopanja za uporabo irščine (3,7 milijona EUR);
6. povečanje rednih odhodkov za leto 2017, brez omenjenih izrednih odhodkov, omeji na 1,4 % glede na redne odhodke proračuna za leto 2016 in na 0,6 % glede na proračun za leto 2016;
7. določa, da bo skupna raven ocenjenih odhodkov za leto 2017 znašala 1 900 873 000 EUR, kar je 3,4 % kot v proračunu za leto 2016;
8. poudarja, da bi moral imeti Parlament dovolj sredstev za izvajanje svoje osnovne funkcije zakonodajnega in proračunskega organa; poudarja, da bi bilo treba v trenutnih gospodarskih razmerah sredstva upravljati vestno, pragmatično in učinkovito; poudarja, da je zagotavljanje ustrezne ravni financiranja Parlamenta sicer ustrezno za zagotavljanje evropske demokracije, vendar bi si morali bolj prizadevati za prihranke in učinkovitejšo rabo javnega denarja;
9. poudarja, da sta večji del proračuna Parlamenta in njegova letna indeksacija določena z zakonskimi ali pogodbenimi obveznostmi, na katere Parlament v okviru proračunskega postopka ne more vplivati;

Preglednost, dostopnost in razumljivost

10. poziva generalnega sekretarja, naj predlaga, da se proračun z ustreznimi podrobnostmi na jasn in uporabniku prijazen način objavi na spletnem mestu Parlamenta, da bodo vsi državljani boljše razumeli dejavnosti, prednostne naloge in ustrezne vzorce porabe Parlamenta; meni, da bi bil prvi korak lahko objava obstoječih grafičnih informacij z intranetnih strani na spletnem mestu Parlamenta;
11. meni, da bi bilo treba v vseh fazah proračunskega postopka vse pomembne in ustrezno razčlenjene informacije pravočasno, na razumljiv način in dovolj podrobno predstaviti članom predsedstva in Odboru za proračun, da bodo lahko predsedstvo, Odbor za proračun in politične skupine resnično razpravljali in odločitve utemeljili na celoviti podobi stanja in potreb proračuna Parlamenta;
12. poudarja, da je treba porast proračuna v primerjavi s prejšnjim letom oceniti natančno in pregledno; meni, da so nekateri izredni odhodki za varnost v proračunu za leto 2017 sicer upravičeni, da pa je vse večja letna rast izrednih odhodkov problematična v smislu proračunskega nadzora in stabilnosti; prosi za boljše opredelitev izrednih odhodkov; verjame, da bi morali zaradi odgovornosti in primerljivosti podatkov v splošnem proračunu oceniti, ali bi bilo smiselno izredne odhodke vključiti v osnovo za izračun deleža razlike med proračuni v zaporednih letih;

⁽¹⁾ UL L 156, 18.6.2005, str. 3.

Četrtek, 14. april 2016

13. znova poziva k srednje- in dolgoročnemu proračunskemu načrtovanju, vključno z jasnimi razlikovanjem med naložbami in operativnimi odhodki, povezanimi z delovanjem in zakonskimi obveznostmi Parlamenta (vključno z najemninami in nakupi), v skladu z njegovo resolucijo z dne 29. aprila 2015 o načrtu prihodkov in odhodkov Parlamenta za proračunsko leto 2016 ⁽¹⁾; v zvezi s tem poziva k spremembi predstavitve, s katero bi se jasno razločevali odhodki za naložbe in odhodki za delovanje za leto 2017;

14. izreka pohvalo predsedstvu in GD ITEC za novo postavitev osebnih strani poslancev na uradnem spletnem mestu Parlamenta, ki je zagotovila večjo preglednost pri sestavi in statusu delovne ekipe poslancev (ustvarjen je bil nov zavihek „Pomočniki“ z naslednjimi podnaslovi: pomočniki, akreditirani pomočnik, akreditirani pomočnik (skupina), lokalni pomočnik, izvajalci storitev, plačilni zastopniki, pripravniki); poziva generalnega sekretarja, naj zagotovi potreben nadzor za izvajanje novega niza pravil za nadomestila za parlamentarno pomoč, ki ga je predsedstvo sprejelo 26. oktobra 2015;

15. poziva, naj se vsaj vsakih pet let oblikuje proračun na podlagi dejanskih potreb v posameznih postavkah, ne pa po sistemu količnikov;

Varnost in kibernetika

16. poziva k srednje- in dolgoročnemu proračunskemu načrtovanju, vključno z jasnimi informacijami o odhodkih za varnost in kibernetiko; poleg tega v luči nedavnih dogodkov poziva predsedstvo, naj posodobi koncept splošne varnosti in ga čim prej predloži, najkasneje do junija 2016;

17. meni, da morajo vsi ukrepi na tem področju izhajati iz jasne ocene potreb Parlamenta in biti sorazmerni z nastalimi tveganji; zahteva, da generalni sekretar in predsedstvo pravočasno, pred obravnavo proračuna za leto 2017 v Parlamentu, Odboru za proračun predložita celovit koncept varnosti, vključno s celovito oceno ugotovljenih tveganj in predvidenih varnostnih ukrepov, pa tudi alternativnih možnosti, ter ji priložita podrobno oceno njihovih proračunskih posledic za proračun za leto 2017 in prihodnje proračune, z jasno ločitvijo naložb in ponavljajočih se odhodkov, in da navedeta predvidene ukrepe za okrepitev varnosti Parlamenta znotraj in izven njegovih prostorov, pa tudi vpliv takšnih ukrepov na proračun za leto 2017; zahteva informacije o finančnih posledicah medinstitucionalnih sporazumov o upravnem sodelovanju na področju varnosti;

18. poziva generalnega sekretarja, naj oceni, ali je zaradi teroristične grožnje potreben pregled obstoječih pogodb o zavarovanju (za poslance in zaposlene), in po potrebi predlaga odpravo pomanjkljivosti;

19. meni, da morale varovanje zunaj poslopij Parlamenta še naprej zagotavljati belgijske oblasti;

Podpora poslancem pri opravljanju mandata

20. je seznanjen s potekajočimi ukrepi za podporo poslancem pri izvajanju mandata;

21. pozdravlja razširitev digitalnega portala za poslance (e-Portal), a vseeno poziva generalnega sekretarja, naj v luči pobude za delo brez papirja izboljša obstoječo prakso, da poslanci potrdila izplačilnih še vedno prejemajo v tiskani obliki, saj naj bi bila opuščena konec leta 2017; meni, da bi morala biti elektronska potrdila o izplačilih v e-Portalu samodejno na voljo vsem poslancem, s čimer bi ustvarili precejšnje prihranke pri času in denarju;

22. pozdravlja vse večjo kakovost svetovanja in raziskav za poslance in odbore; spominja, da pri ustanovitvi raziskovalne službe Evropskega parlamenta (EPRS) v letu 2013 ni bila predvidena vmesna ocena uspešnosti sodelovanja med to službo in tematskimi sektorji; zato zahteva, da generalni sekretar to oceno opravi in njene rezultate do konca leta

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0172.

Četrtek, 14. april 2016

2016 predstavi Odboru za proračun; meni, da bi morala ta ocena vsebovati predloge, kako bi podpora EPRS čim boljše upoštevala dogajanje v ustreznih tematskih odborih in hkrati zadostila potrebam posameznih poslancev, pri tem pa se ne bi prekrivala z dejavnostmi tematskih sektorjev in ne bi spodbujala konkurence med službami;

23. meni, da bi bilo treba oceniti potrebe poslancev v njihovih volilnih okrajih, pri tem pa upoštevati tudi razlike med temi okraji, da bi boljše okrepili vlogo poslancev pri njihovem tamkajšnjem delu; je prepričan, da bi morala mobilno delovno okolje za poslance in podpora v volilnih okrajih izhajati iz resničnih potreb in ocen uporabe, Parlamentu pa ne bi smela povzročati večjih ali ponavljajočih se dodatnih stroškov; vztraja, da ne bi smeli zagotavljati strojne opreme, saj nadomestilo splošnih stroškov zadostuje za nakup najsodobnejših naprav; dvomi, da je zasebno mobilno okolje za poslance potrebno, saj ne ustreza načinu organiziranosti poslancev in njihovih pisarn;

24. se strinja, da so orodja IT pomembna pri opravljanju nalog poslancev; vseeno ponavlja, da bi bilo treba namestiti odprtokodno programsko opremo, s čimer bi veliko prihranili pri stroških komunikacije in izboljšali potek dela v poslanskih pisarnah, pri tem pa upoštevali kibernetsko varnost in zagotovili zaščito podatkov;

25. zahteva, da se digitalno podpisovanje internih dokumentov omogoči povsod, na primer za obrazce, pisne izjave itd., ob tem pa se zagotavlja zanesljivost in varnost; poziva, naj se oceni, ali je mogoče na mobilne telefone poslancev Parlamenta namestiti sistem preverjanja TAN; meni tudi, da bi morali uporabnike odvracati od uporabe faksov in slednjo postopno opustiti, **ko se bo za to odločil vsak posamezen poslanec**;

26. pozdravlja novo reformo v zvezi z dodatnimi vprašanji za pisni odgovor, ki jo je 3. septembra 2015 na zahtevo Odbora za proračun po sprejetju proračuna Parlamenta za leto 2016 sprejel Odbor za ustavne zadeve; poziva generalnega sekretarja, naj vzpostavi potreben nadzor za izvajanje tega novega tolmačenja; poziva konferenco predsednikov, naj opravi oceno tega novega režima vprašanj za pisni odgovor v zvezi z dodatnimi vprašanji, da bi analizirala ustvarjanje prihrankov, ter do avgusta 2016, pred obravnavo proračuna v Parlamentu jeseni 2016, obvesti Odbor za proračun o rezultatih te ocene;

27. meni, da bi bilo treba proračunska sredstva za parlamentarno pomoč v letu 2017 ohraniti na ravni iz leta 2016, in sicer glede na zakonsko zavezujočo indeksacijo iz kadrovskih predpisov;

28. meni, da obstoječa predstavitev parlamentarnih dejavnosti poslancev na spletnem mestu Parlamenta ni dovolj točna in ne odraža dejanskih dejavnosti in udeležnosti poslancev; priporoča, da se sedanja raba spletnih mest z razvrščanjem opusti, ob tem pa se izboljša informacije o dejavnostih posameznih poslancev, ki so na voljo na uradnem spletnem mestu Parlamenta; zahteva ocene predstavitev, zlasti obrazložitev glasovanja in enominutnih govorov, vključno z možnostjo, da se prikazujejo ločeno od govorov na plenarnem zasedanju, pa tudi ovrednotenje dodane vrednosti obrazložitev glasovanja in morebitnih nadomestnih rešitev; pričakuje, da bo ustrezna delovna skupina predsedstva Odboru za proračun predstavila svoj program in ugotovitve, takoj ko bodo na voljo;

Stroški poslancev

29. znova poziva predsedstvo, naj določi natančnejša pravila o odgovornosti za odhodke, ki se smejo kriti z nadomestilom splošnih stroškov, kar bi lahko zajemalo ukrepe za stroškovno učinkovitost, na primer, da morajo poslanci objaviti evidenco porabe, kar vedno več poslancev že počne, pospremljeno pa bi lahko bilo tudi s poenostavljenim sistemom za povračilo neporabljenih sredstev; znova poudarja, da za takšne ukrepe ne bo potrebno dodatno zaposlovanje v upravi Parlamenta;

Četrtek, 14. april 2016

Nepremičninska politika

30. spominja, da trenutno poteka pregled srednjeročne strategije za nepremičninsko politiko, ki jo je predsedstvo sprejelo leta 2010; obžaluje, da predsedstvo še ni končalo razprave o srednjeročni nepremičninski strategiji Parlamenta; poziva generalnega sekretarja, naj Odboru za proračun čim prej, vendar najpozneje do avgusta 2016, še pred obravnavo proračuna v Parlamentu jeseni 2016, predstavi novo srednjeročno strategijo za nepremičnine;

31. poziva predsedstvo, naj predstavi dolgoročno strategijo za nepremičnine Parlamenta; ponovno poudarja, da je treba z dolgoročnimi naložbami, kot so gradbeni projekti Parlamenta, ravnati previdno in pregledno; vztraja pri strogem obvladovanju stroškov, načrtovanju projektov in nadzoru; znova poziva k preglednemu procesu odločanja na področju nepremičninske politike na osnovi pravočasnih informacij in ob strogem upoštevanju člena 203 finančne uredbe; meni, da bi bilo treba pri dolgoročni nepremičninski strategiji upoštevati tudi informacije iz poročila o zamudah in višjih stroških Hiše evropske zgodovine;

32. poziva, da se razmere na področju nepremičnin, katerih lastnih ali najemnik je Parlament, pošteno odražajo v proračunu; zato zahteva, da se stroški zgradbe KAD jasno prikažejo v končnem proračunu Parlamenta ter da se v prihodnosti naložbe v nepremičnine vključijo v proračun, da tako ne bi bilo potrebno zbiranje neporabljenih proračunskih sredstev iz drugih postavk ob koncu leta;

33. meni, da v sedanjih gospodarskih razmerah ne bi smeli začeti z nobenim nadaljnjim projektom Parlamentariuma, ne da bi se poprej posvetovali z Odborom za proračun in pridobili njegovo odobritev;

34. zato predlaga, da se za leto 2018 uvede posebna vrstica za naložbe v gradnjo stavb, ki bo osnova za financiranje v tem letu s sredstvi, ki so bila v letu 2017 predlagana za izredne odhodke;

35. glede na izredne okoliščine, ki bodo v letu 2017 zahtevale velike naložbe v varnostno infrastrukturo, predlaga, da se s sredstvi, ki do konca leta 2017 ne bodo porabljena, poravnajo stroški gradnje stavbe KAD, da bi tako zmanjšali bančne obresti za posojila, ki jih bo treba najeti za financiranje gradnje;

36. poziva k dodatnim informacijam o tem, zakaj se projekt obnove stavbe PHS ne premakne z mrtve točke; poziva predsedstvo, naj naroči in preuči študijo o obnovi; pričakuje, da bo predsedstvo pri določitvi časovnega okvira za obnovo upoštevalo potrebo po pogojih za zdravo in varno delo; poziva predsedstvo, naj Odboru za proračun posreduje informacije o vseh ukrepih, takoj ko bodo na voljo; v zvezi s tem poziva predsedstvo, naj položi temelje za preobrazbo stavbe PHS v moderno poslopje, ki bo zgled v smislu energetske učinkovitosti, ter naj nemudoma nadaljuje s posodobitvijo stavbe;

37. poziva pristojne podpredsednike, naj Odboru za proračun posredujejo poročilo o napredku v zvezi s stavbo KAD;

38. meni, da bi bilo treba strukturne in organizacijske reforme, ki naj bi povečale učinkovitost, okoljsko trajnostnost in uspešnost, nadaljevati na osnovi temeljite analize morebitnih sinergij in prihrankov; opozarja na ogromne prihranke, ki bi jih lahko dosegli s prehodom s treh (Bruselj, Strasbourg in Luxembourg) na en sam kraj dela; poudarja, da ta proces ne sme ogroziti zakonodajne odličnosti Parlamenta, njegovih proračunskih in nadzornih pristojnosti ter kakovosti delovnih razmer poslancev, pomočnikov in uslužbencev;

Zadeve, povezane z zaposlenimi

39. pozdravlja predlog za krčenje kadrovskega načrta za 60 delovnih mest v letu 2017, v skladu z dogovorom o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki je bil dosežen s Svetom in ki ga je spravni odbor odobril 14. novembra 2015 v okviru proračunskega postopka;

Četrtek, 14. april 2016

40. spominja, da bodo zaposleni v političnih skupinah izvzeti iz cilja 5-odstotnega zmanjšanja števila delovnih mest v skladu s sklepi, ki jih je sprejel za proračunska leta 2014, 2015 in 2016;

41. podpira uvedbo dodatnih delovnih mest za prevajalce in tolmače v irščino; ta delovna mesta izvzema iz 5-odstotnega zmanjšanja v skladu s priporočilom Komisije; poziva generalnega sekretarja, naj se z irskimi poslanci posvetuje o morebitni racionalizaciji uporabe irščine, ne da bi zato trpele zajamčene pravice poslancev;

42. podpira uvedbo tolmačenja v mednarodni znakovni jezik vseh razprav na plenarnih zasedanjih, da bi bile vsaj te dejansko dostopne vsem evropskim državljanom;

43. pozdravlja napredek, dosežen pri učinkovitosti prevajalskih in tolmaških služb; priznava kakovost in dodano vrednost storitev, ki jih zagotavljajo tolmači; poziva k hitremu in trajnostnemu sporazumu med generalnim sekretarjem in predstavniki tolmačev, ki bi združeval izjemno kakovostne delovne pogoje in učinkovito upravljanje, da bi preprečili neuravnoteženost delovnega časa in splošno negotovost tolmačev, ob upoštevanju socialnih pravic; poziva generalnega sekretarja, naj pripravi dodatne predloge za racionalizacijo, na primer večji obseg prevajanja in tolmačenja na zahtevo, zlasti v zvezi z dejavnostmi medskupin Evropskega parlamenta; meni, da je sistem jezikovnega profiliranja, ki se od oktobra 2014 uporablja za predloge sprememb v fazi odborov, zgleden primer učinkovitosti, ki jo je mogoče doseči in še nadalje razvijati; meni, da sta tolmačenje in prevajanje v jedru evropske demokracije, ki je odprta za vse, zato poziva, naj se ne dovoli nobena reforma, ki bi ogrozila najširšo in najbolj vključujočo možno dostopnost dejavnosti in dokumentov Parlamenta;

44. poziva predsedstvo, naj oceni in po potrebi spremeni pravila statuta za praktikante, vključno z uvedbo minimalnega plačila in uskladitvijo cen gostinske ponudbe za vse praktikante v upravi Parlamenta in pisarnah poslancev, da bi zagotovili enakopravno obravnavo in zaščitili socialne pravice praktikantov;

45. poziva predsedstvo, naj pregleda pravila o povračilu stroškov za službena potovanja, ki se nanašajo na potovanja akreditiranih parlamentarnih pomočnikov med kraji dela Parlamenta, da bi jih uskladili s pravili, ki veljajo za preostale osebje;

46. meni, da bi bilo treba uvesti tretji postopek, s katerim bi se omogočila sporazumna prekinitve pogodbe med poslancem in pomočnikom;

Šoferska služba in mobilnost

47. ima pomisleke v zvezi s predlogom internalizacije šoferske službe, v skladu s katerim bi zunanega izvajalca nadomestili s pogodbenimi uslužbenci Parlamenta, zaradi česar se bodo izdatki takoj povečali za dodatnih 3,7 milijona EUR; meni, da bi bila pogodba z zunanjim izvajalcem, izbranim na dobro organiziranem javnem razpisu v skladu z veljavnimi pravili za javno naročanje, po katerih bi bil zunanji izvajalec jasno obvezan prevzeti odgovornost za varnostno preverjanje in preverjanje zanesljivosti osebja, pa tudi za dostojne delovne razmere in plačilo, lahko nadomestna rešitev; o internalizaciji bi razmišljal samo, če njeni stroški ne bodo preseglji stroškov sedanjega sistema in če bo omogočala dostojne delovne pogoje in plačilo za voznike ter bolj uravnoteženo zastopnost spolov in spodbujala uporabo okolju prijaznejših avtomobilov; poziva, naj se pred sprejetjem odločitve Odboru za proračun posredujejo natančne informacije;

48. poziva generalnega sekretarja, naj se posvetuje z belgijskimi oblastmi, da bo omogočen lažji dostop in najboljši izkoristek nove direktne železniške povezave med postajo Bruselj-Luxembourg in letališčem Zaventem, kar bi lahko vključevalo sprejemanje poslanskih izkaznic namesto sedanjih prepustnic (*laissez passer*);

Četrtek, 14. april 2016

49. meni, da bi morale biti v voznem parku več avtomobilov, ki so stroškovno učinkoviti, varčni z gorivom in varni; poudarja, da bi bilo treba nameniti prednost uporabi kombiniranih vozil in avtobusov, ki bi ob določeni uri vozili z letališča in nanj; poziva generalnega sekretarja, naj predloži poročilo o popolnem prehodu na električne avtomobile do konca desetletja;

50. poziva generalnega sekretarja, naj organizira razprave s potovalno agencijo Parlamenta; spodbuja potovalno agencijo, naj pogosteje primerja cene; poziva jo, naj aktivno išče cenejše letalske vozovnice in v splošnem ponuja bolj konkurenčne cene za službena potovanja poslancev in vse kategorije zaposlenih, hkrati pa primerne pogoje za zamenjavo vozovnic;

Komuniciranje

51. zahteva rezultate naknadne ocene splošne strategije in metodologije informacijske in komunikacijske kampanje v letu 2014 (ocenjevalno poročilo naj bi bilo nared v drugem polletju 2015);

52. ponovno poziva generalnega sekretarja, naj Odboru za proračun poroča o oceni parlamentarne volilne kampanje za leto 2014 ter o učinkovitosti komunikacijskih ukrepov Parlamenta, namenjenih splošni javnosti;

53. priznava vlogo informacijskih pisarn Parlamenta pri ozaveščanju o dejavnostih Parlamenta in Unije nasploh; meni, da bi bilo treba ukrepe za večjo učinkovitost načrtovati ob upoštevanju informacijskih pisarn Parlamenta; meni, da bi morale informacijske pisarne v čim večji meri deliti prostore in interne službe s predstavnitvi Komisije; zahteva oceno ciljev, nalog in smotrnosti poslovanja informacijskih pisarn, na podlagi katere je treba opredeliti prednostne naloge;

54. zahteva razmislek o tesnejšem sodelovanju z medijsko hišo ARTE v Strasbourgu, da bi vzpostavili evropsko medijsko središče za usposabljanje mladih novinarjev;

55. poziva generalnega sekretarja, naj predstavi poročilo o podjetjih in organizacijah, ki so dobila dostop do Evropskega parlamenta, da bi tam organizirala forume o svojih dejavnostih; poziva generalnega sekretarja, naj ohranja ravnotežje med različnimi sektorji in različnimi vrstami organizacij, ki jim je odobren dostop do Evropskega parlamenta;

Druge zadeve

56. poziva generalnega sekretarja, naj predstavi podrobno poročilo o izvajanju upravnega dela sporazumov o sodelovanju med Parlamentom, Odborom regij in Evropskim ekonomsko-socialnim odborom, na podlagi tega pa naj pripravi morebitno ureditev za dodatno upravno sodelovanje na področjih, kot so logistika, infrastruktura ali varnost;

57. poziva generalnega sekretarja, naj pojasni trenutno upravljanje telovadnice Parlamenta in uporabo osebja Parlamenta v zvezi s tem; prav tako zahteva pojasnila v zvezi s trenutnim sporom in možnostmi, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti stroškovno učinkovito in uspešno upravljanje telovadnice v prihodnje;

58. meni, da so mogoči dodatni prihranki pri odhodkih za pohištvo, saj se mu povečanje za 3 589 832 EUR v letu 2016 in podobno povečanje v letu 2017 v primerjavi s povečanjem za 2 415 168 EUR v letu 2015 res ne zdi razumno;

59. pozdravlja bolj omejeno in učinkovito rabo zabojnikov; spodbuja souporabo zabojnikov na potovanjih v Strasbourgu;

60. poziva generalnega sekretarja, naj v zvezi z okolju prijaznimi in ekonomsko učinkovitimi javnimi naročili v celoti in v skladu z duhom in črko izvaja novo finančno uredbo ter v tem smislu izboljša strategijo javnega naročanja Parlamenta;

Četrtek, 14. april 2016

61. spodbuja k nadaljnjim prihrankom energije, zlasti v zvezi s sistemi razsvetljave in ogrevanja v stavbah, saj je razprava o proračunu za leto 2016 pokazala, da obstajajo možnosti za izboljšave;

62. se zavzema za večje spodbujanje zdravih in ekološko pridelanih živil; prav tako poziva predsedstvo, naj oceni, kako bi lahko ponudili zdrava živila, ne le v smislu diverzifikacije storitev, temveč predvsem prodaje svežega sadja in zelenjave po dostopnejših cenah;

o

o o

63. sprejme načrt prihodkov in odhodkov za proračunsko leto 2017;

64. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in načrt prihodkov in odhodkov posreduje Svetu in Komisiji.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL